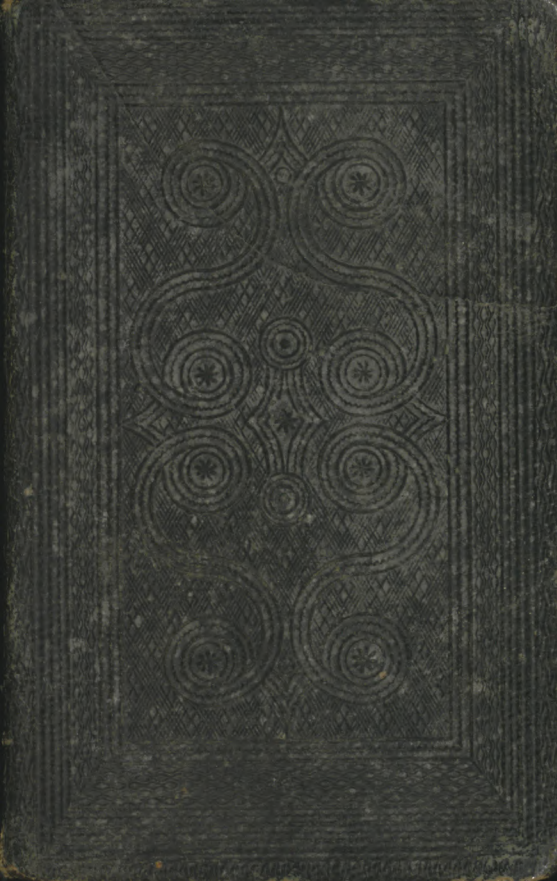
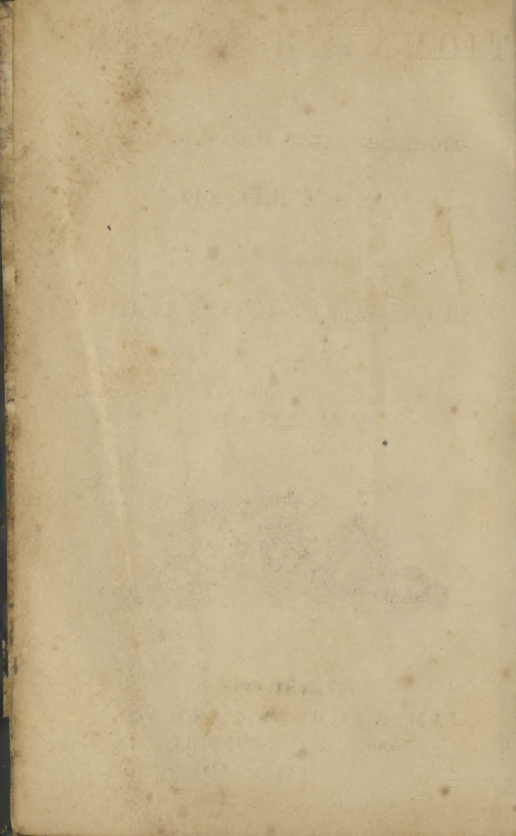

AB.1.218.001 (1-3)

TIOMNADH NUADH

AR

TIGHEARN' AGUS AR SLANUIGHEIR

IOSA CRIOSD;

AIR A THARRUING O'N GHREUGAIS

CHUM GÀELIC ALBANNAICH:

AGUS

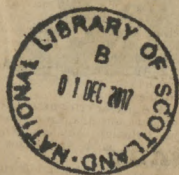
AIR A CHUIR A MACH LE H-UGHDARRAS ARD-SHEANAIDH
EAGLAIS NA H-ALBA.

GLASGOW

JAMES LUMSDEN AND SON,
AND J. & P. CAMPBELL.

1845.

An SOISGEUL a réir MHATA.

CAIB. I.

LEABHAR ginealaich Iosa Críosa, mhic Dhaibhidh, mhic Abraham.
 2 Ghin Abraham Isaac, agus ghin Isaac Iacob, agus ghin Iacob Iudas agus a bhráithrean.

3 Agus ghin Iudas Phares agus Sara o Thamar, agus ghin Phares Esrom, agus ghin Esrom Aram.

4 Agus ghin Aram Aminadab, agus ghin Aminadab Naason, agus ghin Naason Salmon.

5 Agus ghin Salmon Boos o Rachab, agus ghin Boos Obed o Rut, agus ghin Obed Iese.

6 Agus ghin Iese Daibhidh an righ, agus ghin Daibhidh an righ Solomon o'n mhnaoi a bha aig Urias.

7 Agus ghin Solomon Roboam, agus ghin Roboam Abia, agus ghin Abia Asa.

8 Agus ghin Asa Iosaphat, agus ghin Iosaphat Ioram, agus ghin Ioram Osias.

9 Agus ghin Osias Ioatam, agus ghin Ioatam Ahas, agus ghin Ahas Esecias.

10 Agus ghin Esecias Manases, agus ghin Manases Amon, agus ghin Amon Iosias.

11 Agus ghin Iosias Iechonias agus a bhráithre, mu àm an giúlain do Bhabilon.

12 Agus an déigh an toirt do Bhabilon, ghin Iechonias Salatiel, agus ghin Salatiel Serobabel.

13 Agus ghin Serobabel Abiud, agus ghin Abiud Eliacim, agus ghin Eliacim Asor.

14 Agus ghin Asor Sadoc, agus ghin Sadoc Achim, agus ghin Achim Eliud.

15 Agus ghin Eliud Eleasar, agus ghin Eleasar Matan, agus ghin Matan Iacob.

16 Agus ghin Iacob Ioseph fear Mhuire, o'n d'rugadh Iosa, d'an goir-ea Críosa.

17 Uime sin na h-uile ghinealaich o Abraham gu Daibhidh, is ceithir ginealach deug iad; agus o Dhaibhidh gu bruid Bhabiloin, ceithir ginealach deug; agus o bhruid Bhabiloin gu Críosa, ceithir ginealach deug.

18 Agus mar so bha breith Iosa Críosa: oir an déigh do cheangal-pósaídh bli air a dheanamh eadar a mháthair Mhuire agus Ioseph, roimh

dhoibh teachd cuideachd, shuaradh torrach i o'n Spiorad Naomh.

19 Ach air bhí do Ioseph a fear 'na dhuine cothromach, agus gun toil aige ball-sampuill a dheanamh dhi, bu mhiann leis a cur naith os Iosal.

20 Ach ag smuaineachadh nan nithe sin dha, fench, dh'fhoillsich aingeal an Tighearna e féin da ann am brúadar, ag rádh, A Ioseph, a mhic Dhaibhidh, na biodh eagal ort do bhean Mhuire a ghabhail a d'ionusuidh: oir an ní a ta air a ghineamhuin innte, is ann o'n Spiorad Naomh e.

21 Agus beiridh i mac, agus bheir thu Iosa mar ainm air; oir saoraidh e a shlúagh féin o'm peacaibh.

22 (Agus rinneadh so uile chum gu coinhlíontadh an ní a thubhairt an Tighearna leis an fháidh, ag rádh,

23 Fench, bithidh maighdean torrach, agus beiridh i mac, agus bheir iad Emanuel mar ainm air; is ionann sin r'a rádh, air eadar-theangachadh, Dia maille ruinn.)

24 Agus air mosgladh do Ioseph as a chodal, rium e mar a dh'iarr aingeal an Tighearna air, agus ghabh e d'a ionusuidh a bhean:

25 Agus cha d'aithnich e i gus an d'rug i a ceud-ghin mic; agus thug e Iosa mar ainm air.

CAIB. II.

AGUS an nair a rugadh Iosa ann am Betlehem Iudea, ann an láithibh Heroid an righ, fench, tháinig droidh-ea o'n áird an ear gu Ierusalem.

2 Ag rádh, C'ait an bheil righ sin nan Iudhaic a ta air a bhreith? oir chuunaic sinne a reult san áird an ear, agus a ta sinn air teachd a thabhairt aoraidh dha.

3 An uair a chual Herod an righ sin, bha e fo thrioblaid, agus Ierusalem uile maille ris.

4 Agus air críneachadh nan árd-shagart uile dha, agus sgríobhaichean an t-sluaigh, dh'fhédraich e dhiubh c'ait an robh Críosa gu bhí air a bhreith.

5 Agus thubhairt iad ris, Ann am Betlehem Iudea: oir mar so sgríobhadh leis an fháidh,

6 Agus thusa Bhetlehem an tír Iudah, cha tu idir a's lugha an measg cheannard Iuda: oir asadsa thig Uachtaran a stiúras mo shlúagh Israel.

7 An sin, air do Herod na druidhean a ghairm os Ìosal d'a ionnsuidh, gheur-fhiosraich e dhiubh cia an t-àra an d'fhoillsicheadh an reult.

8 Agus chuire iad gu Betlehem, agus thubhairt e, Imichibh, agus iarraibh gu dìchiollach an naoidhean; agus an déigh dhuibh fhaotainn, innsibh dhomhsa e, chum gu racham-sa féin, agus gu'n deanam aoradh dha.

9 Agus an uair a chual iad an rìgh, dh'imich iad; agus, feuch, chaidh an reult a chunnaic iad san àird an ear rompa, agus an d'thàinig i agus gu'n do stad i os ceann an ionaid an robh an naoidhean.

10 Agus an uair a chunnaic iad an reult, rinn iad gàirdeachas le h-aoibhneas ro-mhòr.

11 Agus air dol a steach dhoibh do'n tigh, fhuair iad an naoidhean maille r'a mhàthair Muire, agus thuit iad sìos, agus rinn iad aoradh dha: agus air fosgladh an ionnhas dhoibh, thug iad dha tiodhlacan; òr, agus tàis, agus mirr.

12 Agus air faotainn rabhaidh o *Dhia* ann am brudar, gun iad a philltainn a dh'ionnsuidh Heroid, chaidh iad d'an dùthaich féin air slighe eile.

13 Agus an nair a dh'imich iad air an ais, feuch, nochdadh aingeal an Tighearna do Ioseph ann am brudar, ag ràdh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a mhàthair, agus teich do'n Eiphit, agus bi an sin agus an labhair mise rint: oir iarraidh Herod an naoidhean g'a mhilleadh.

14 Agus dh'Éirich e, agus ghabh e d'a ionnsuidh an naoidhean agus a mhàthair san oidhche, agus dh'imich e do'n Eiphit:

15 Agus bha e an sin gu bàs Heroid: a chum gu coimhliontadh an nì a labhair an Tighearna leis an fhàidh, ag ràdh, A mach as an Eiphit ghoir mi mo Mhac.

16 An sin an nair a chunnaic Herod gu'n d'rinn na druidhean fàid air, las e le feirg ro-mhòr, agus chuir e *luchd-millidh* uaithe, agus mharbh e na bha de leanabaibh mac am Betlehem, agus 'na crìochaibh uile, o aois dhà bhliadhna agus fuidh, a réir na h-àimsir a dh'fhòghluim e gu dìchiollach o na druidhibh.

17 An sin choimhlionadh an nì a labhradh le Ieremias am fàidh, ag ràdh,

18 Chualas guth ann an Rama,

caoidh, agus gnl, agus bròn ro-mhòr Rachel a' caoineadh a cloinne, agus cha b'àill leatha sòlas a ghabhail, chionn nach 'eil iad beò.

19 Ach an uair a dh'eug Herod feuch, nochdadh aingeal an Tighearna ann am brudar do Ioseph san Eiphit.

20 Ag ràdh, Eirich, agus gabh a naoidhean agus a mhàthair, agus inis gu talamh Israeil: oir fhuair an dream a bha 'g iarraidh anama an leinibh bàs.

21 Agus dh'Éirich esan, agus ghabh e an leanabh agus a mhàthair d'ionnsuidh, agus thàinig e gu talamh Israeil.

22 Ach an uair a chual e gu'n robh Archelaus 'na rìgh an *Ùr Iudea* an àit Heroid 'athar, bha eagal air dol an sin: ach, air faotainn da rabhaidh o *Dhia* ann am brudar, thionndaidh e gu crìochaibh Ghalile:

23 Agus thàinig e agus ghabh e coimhnuidh ann am baile d'an goirear Nasaret, a chum gu'n coimhliontadh an nì a labhradh leis na fàidhibh, Gu goirear Nasarach dheth.

CAIB. III.

A GUS anns na làithibh sin thàinig Eoin Baiste, a' searmonachadh am fàsach Iudea,

2 Agus ag ràdh, Gabhaibh aithreachas: oir a ta rìoghachd nèimh am fagas.

3 Oir is e so an tì ud mu'n do labhair Esaias am fàidh, ag ràdh, Guth an tì a ghlaodhas anns an fhàsach, Ulluchibh slighe an Tighearna, deanaibh a cheunnauna dìreach.

4 Agus bha a chulaidh aig Eoin de fhionna chàmhla, agus crios leathair aige timchioll a leasraidh; agus bu bhiadh dha locuist agus uil fhiadh-aich.

5 Chaidh Ierusalem a mach d'a ionnsuidh an sin, agus Iudea uile, agus luchd-àiteachaidh na dùthcha timchioll Iordain uile.

6 Agus bhaisteadh iad leis-san ann an Iordan, ag aideachadh am peacanna.

7 Ach an nair a chunnaic e mòran de na Phairisich agus de na Sadusaich a' teachd a chum a bhaistidh-san, thubhairt e ri, A shìol nan bathraiche nimhe, cò a thug rabhadh dhuibh-sa teicheadh o'n fheirg a ta ri teachd?

8 Air an aobhar sin thugaibh a mach toradh ionchuidh do'n aithreachas.

9 Agus na smuainichibh a ràdh ann-aibh féin, A ta Abraham 'na athair

rainn: oir a ta mi ag ràdh ribh, gur unasach Dia air clann a thogail suas dh'Abraham de na clochaibh sin.

10 Agus a nis a ta an t-uachd air a cur freumh nan crann: air an aobhair n, ge' b'e crann nach toir a mach bradh inaith, gearrar e, agus tilgear n teine e.

11 Gu deimhin a ta mise 'gur baistadh le h-nisge chum aithreachais; ach n'tia a thig a'm' dhéigh. is cumhaedhiche e na mi, agus cha'n airidh mise i a bhrògan a ghiùlan: baistidh esan bh leis an Spiorad Naomh, agus le teine:

12 Aig am bheil a ghuit 'na làimh, agus glanaidh e gu ro-bhaileach 'ùrlar-naidh, agus cruinnichidh e a bhruthneachd d'a thigh-tasgaidh; ach leisgidh e an moll le teine ach foinrad a mhùchadh.

13 An sin thàinig Iosa o Ghalile gu ordan a dh'ionnsuidh Eoin, chum n'm biodh e air a bhaisteadh leis.

14 Ach bhac Eoin e, ag ràdh, A ta ann agamsa bhi air mo bhaisteadh eatsa, agus am bheil thusa a' teachd a'm' ionnsuidh-sa?

15 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, *Leig do'n chùis a bhi mar so a nis*: oir mar so is iomchuidh dhuinn nach uile fhreantachd a choinnleuidh. An sin dh'fhulaing e dha.

16 Agus an uair a bhaisteadh Iosa, dhaidh e air ball suas as an nisge; agus, fench, dh'fhosgladh nèamh dha, agus chunnaic e Spiorad Dé a' tuirling nar choluman, agus a' teachd a'rsan:

17 Agus, fench, guth o nèamh, ag ràdh. Is e so mo Mhac gràdhach, anns am bheil mo mhòr-thlachd.

CAIB. IV.

AN sin thredraicheadh Iosa leis an Spiorad do'n fhàsach, chum gu'n biodh e air a bhuaireadh leis an diabhl.

2 Agus an uair a thraisg e dà fhichead là agus dà fhichead oidhche, an déigh sin bha ocras air.

3 Agus air teachd do'n bhuaireadair d'a ionnsuidh, thubhairt e, Ma's tu Mac Dhé, thoir àithne do na clochaibh so a bhi 'nan aran.

4 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, A ta e sgrìobhta. Cha'n ann le h-aran an hain a bheathaichear duine, ach leis gach uile fhocal a thig o bheil Dé.

5 An sin thug an diabhl e do'n bhaile naomh, agus chuir e air bimein an teampull e,

6 Agus thubhairt e ris, Ma's tu Mac Dhé, tilg thu féin sìos: oir a ta e sgrìobhta, gu'n toir e àithne d'a ainglibh mu d' thinnchioll: agus togaidh iad suas thu 'nan làmhaibh, chum nach bnaill thu uair air bith do chos air cloich.

7 Thubhairt Iosa ris a ris, A ta e sgrìobhta, Cha bhuair thu an Tighearna do Dhia.

8 Thug an diabhl e a ris chum beinne ro àird, agus nochd e dha uile rìoghachdan an domhain, agus an glòir:

9 Agus thubhairt e ris, Iad so uile bheir mise dhuit, ma thuiteas tu sìos agus ma ni thu aoradh dhomhsa.

10 An sin thubhairt Iosa ris, Imich nam, a Shatain: oir a ta e sgrìobhta, Bheir thu aoradh do'n Tighearna do Dhia, agus dhàsan 'na aonar ni thu seirbhis.

11 An sin dh'fhàg an diabhl e: agus, fench, thàinig aingil agus fhritheil iad da.

12 Ach an uair a chual Iosa gu'n do chuireadh Eoin an làimh, dh'imich e do Ghalile.

13 Agus air fàgail Nasaret da, thàinig e agus ghabh e còmhunnidh ann an Capernaum, a ta ri taobh na fairge, ann an leth-iomall Shabuloin agus Nephtalim:

14 A chum gu'n còimhliontadh an ni a labhradh le Esaias am fàidh, ag ràdh,

15 Talamh Shabuloin, agus talamh Nephtalim, slighe na fairge air an taobh thall do Jordan, Galile nan Cinneach:

16 Am pobull a bha 'nan suidhe an dorchadas, chunnaic iad solus mòr: agus a ta solus air éirigh do na daoibh a bha 'nan suidhe an tìr agus an sgàil a' bhàis.

17 O sin a mach thòisich Iosa air searmon a dheanamh, agus a ràdh, Gabhaibh aithreachas, oir a ta rìoghachd nèimh ann fagus.

18 Agus ag ineachd do Iosa ri taobh fairge Ghalile, chunnaic e dithis bhràithre, Simon d'an goirear Peadar, agus Aindreas a bhràthair, a' tilgeadh lìn san fhaighe: (oir b'iasgairean iad.)

19 Agus thubhairt e ri, Leanaihbh mise, agus ni mi iasgairean air daoibh ibh dhibh.

20 Agus air ball dh'fhàg iad na lìonta, agus lean iad esan.

21 Agus air triall da as a sin, chunnaic e dithis bhràithre eile, Seumas mac

Shebede, agus Boin a bhràthair, ann an luing inailte r'an athair Sebede, a' càradh an lion; agus ghairm e iad.

22 Agus air ball dh'fhàg iad an long agus an athair, agus lean iad e.

23 Agus dh'imich Iosa timchioll Ghalile nìle, a' teagasg 'nan sionagogaibh, agus a' searmonachadh soisgeil na rìoghachd, agus a' slànachadh gach gnè thinnis, agus gach gnè eucail an measg an t-sluaigh.

24 Agus chaidh a chliù feadh Shiria nìle: agus thug iad d'a ionnsuidh iadsan nìle a bha euslan, agus a bha air an cuibhreachadh le galaraibh agus iomadh gnè phianta, agus iadsan aig an robh deamhain anna, agus air an robh an tuiteamas, agus luchd pairilis; agus shlànach e iad.

25 Agus lean cuideachd mhòr e o Ghalile, agus o Dhecapolis, agus o Ierosalem, agus o Indea, agus o na crìochaibh a ta an taobh thall do Jordan.

CAIB. V.

A GUS an nair chunnaic Iosa an sluagh, chaidh e suas air beinn; agus air suidhe dha, thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh.

2 Agus dh'fhosgail e a bheul, agus theagaisg e iad, ag ràdh,

3 *Is* beannaichte iadsan a ta bochd 'nan spiorad: oir is leo rìoghachd nèimh.

4 *Is* beannaichte iadsan a ta ri bròn: oir gheibh iad sòlas.

5 *Is* beannaichte na daoine macanta: oir sealbhaichidh iad an talamh mar oighreachd.

6 *Is* beannaichte an dream air am bheil ocras agus tart na còrach: oir sàsùichear iad.

7 *Is* beannaichte na daoine tròcaireach: oir gheibh iad tròcair.

8 *Is* beannaichte na daoine a ta glan 'nan cridhe: oir chi iad Dia.

9 *Is* beannaichte luchd-deanamh na sìthe: oir goirear clann Dé dhiubh.

10 *Is* beannaichte an dream a ta fulang geur-leanmhuinn air son na còrach: oir is leo-san rìoghachd nèimh.

11 *Is* beannaichte bhitheas sibh an nair a bheir daoine anacainnt dhuibh, agus a ni iad geur-leanmhuinn oirbh, agus a labhras iad gach nìle dhroch fhocal ribh gu breugach, air mo sgàth-sa.

12 Deanaibh gàirdeachas, agus bithibh ro-shubhach; oir is mòr bhuir duais air nèamh: oir mar sin rinn iad

geur-leanmhuinn air na fàidhibh a bha roimhibh.

13 *Is* sibhse salann na talmhainn gidheadh ma chailleas an salann bhlas, ciod leis an saillear e? cha'n 'e feum ann o sin suas, ach a thilgead mach, agus a shaltairt fo chosaibh dhaoine.

14 *Is* sibhse solus an t-saoghal Cha'n fheudar baile a ta air a shuidh eachadh air sliabh fhòlach.

15 Agus cha las daoine coinneachum gu'n cuir iad i fuidh shoitheach ach ann an coinneir; agus ni i solus do na bheil a stigh.

16 Gu ma h-ann mar sin a dhear raicheas bhuir solus an làthair dhaoine eum gu faie iad bhuir deadh oibr agus gu'n toir iad glòir do bhuir Athair a ta air nèamh.

17 Na measaibh gu'n d'thàinig mis a bhriseadh an lagha no nam fàidhean cha'n ann a bhriseadh a thàinig mi ach a choimhlionadh.

18 Oir a ta mi ag ràdh ribh geur-firinneach, Gus an téid nèamh agus talamh thairis, cha téid aon lide na aon phunc do'n lagh thairis, gus an coimhlionar gach aon ni.

19 Air an aobhar sin ge b'e neach a bhriseas aon do na h-àitheantaibh se a's lugha, agus a theagaisgeas daoine mar sin, goirear an duine a's lugha dheth ann an rìoghachd nèimh: ach ge b'e neach a ni, agus a theagaisgear iad, goirear duine mòr dheth ann an rìoghachd nèimh.

20 Oir a ta mi ag ràdh ribh, Muir toir bhuir fireantachd-sa barrachd air fireantachd nan Sgrìobhaichean agus nam Phairiseach, nach téid sibh an chor air bith a steach do rìoghachd nèimh.

21 Chuala sibh gu'n dubhradh ris na sinnsiribh, Na dean mortadh; agus ge b'e neach a ni mortadh, bithidh e an cunnart a' bhreitheanas.

22 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Ge b'e neach aig am bi fearg r'a bhràthair gnu aobhar, gu'm bi e an cunnart a' bhreitheanas: agus ge b'e neach a their r'a bhràthair, Raca, gu'm bi e an cunnart na combairle: ach ge b'e neach a their, Amadain, gu'm bi e an cunnart teine ifrinn.

23 Uime sin na bheir thu do thabhartas eum na h-altarach, agus gu'n cuimhnich thu an sin gu bheil mi air bith aig do bhràthair a'd' aghaidh:

24 Fàg do thabhartas an sin an

air na h-altarach, agus inich, agus n réite air tús ri d' bhráthair, agus déigh sin thig agus tabhair uait do dhilac.

5 Bi réidh ri d' eascaraid gu luath, feadh a bhios tu maille ris san ighe; air eagal gu'n toir an t-easaid thairis thu do'n bhreitheamh, is gu'n toir am breitheamh thu do'n aor, agus gu tilgear am príosán thu.

6 A ta mi ag ràdh riut gu fírinneach, nach féid thu mach as a sin, gus ioc thu an fheoirling dheireannach.

7 Chuala sibh gu'n dubhradh ris sinnsiribh, Na dean adhaltrannas.

8 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Ge neach a dh'annhairceas air mnaoi um a miannachadh, gu'n d'rimu adhaltrannas leatha cheana 'na ríche.

9 Agus ma bheir do shúil dheas bharr tuisliadh dhuit, spion a mach i, us tilg uait i: oir is fearr dhuit gu riosar aon de d' bhallaibh, na do corp uile bhi air a thilgeadh do ifrinn.

10 Agus ma bheir do lámh dheas bheum dhuit, gearr dhíot i, agus tilg it i: oir is fearr dhuit gu sgriosar uile d' bhallaibh, na do chorp uile a air a thilgeadh do ifrinn.

11 Agus a dubhradh, Ge b'e chuireas bhean-phósa air falbh, thugadh e ir-dhealaich dhi.

12 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Ge e neach a chuireas air falbh a bhean-phósa féin, ach a mhàin air son ríopachais, gu bheil e toirt oirre lhaltrannas a dheanamh: agus an ti phósa a' bhean sin a chuireadh air lhbh, a ta e a' deanamh adhaltrannais.

13 Mar an ceudna, chuala sibh gu'n dubhradh ris na sinnsiribh, Na tabhair ionann eithich, ach coimhlion do dhionnan do'n Tighearna.

14 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Na gaibh mionnan idir: na tugaibh air eamh, oir is e righ-chathair Dhé e:

15 Na tugaibh air an talamh, oir is e sol a chos e: na tugaibh air Ierusalem, ir is e baile an righ mhòir e.

16 Na tabhair mionnan air do cheamh, ir cha'n urrainn thu aon fhuiltean a beanamh geal no dubh.

17 Ach gu ma h-e is còmhradh huibh, Seadh, seadh; Ni h-eadh, ni eadh: oir ge b'e ui a bhios os ceann o, is ann o'n olc a ta e.

18 Chuala sibh gu'n dubhradh, Sùil air son sùla, agus fiacaíl air son fiacaíl.

19 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Na

cniribh an aghaidh an uile: ach ge b'e neach a bhuailas tu air do ghial deas, tionndaidh thuige an gial eile mar an ceudna.

40 Agus an ti le'm b'àill thusa a thagradh san lagh, agus do chòta a bhuin díot, leig leis d'Thalluinn mar an ceudna.

41 Agus ge b'e bheir leis air feadh mìle a dh'aindeoin thu, inich leis air feadh dà mhìle.

42 Tabhair do'n ti a dh'iarras ort: agus naithsan le'm bu mhiann iasachd fhaotam uait, na pill air falbh.

43 Chuala sibh gu'n dubhradh, Gràdhaidh tu do choimhearsnach, agus bithidh fuath agad do d' nàmhaid.

44 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Bìodh gràdh agaibh do bhur naimhdeibh, beannaichibh an dream a mhallaicheas sibh, deanaibh maith do na daoineibh air am beag sibh, agus deanaibh ùrnuigh air son na muinntir a ta buntainn ribh gu naimhdeil, agus a ta 'gur geur-leamhuinn;

45 A chum gu'm bi sibh 'nur cloinn aig bhur n-Athair a ta air nàmh: oir a ta esan a' tabhairt air a ghréin féin éirigh air na droch dhaoineibh, agus air na deadh dhaoineibh, agus a' cur uisge air na fireanaibh agus air na neo-fhireanaibh.

46 Oir na bhios gràdh agaibh do'n mhuinntir aig am bheil gràdh dhuibh, ciod an duais a gheibh sibh? nach 'eil eadhon na cìs-mhaoir a' deanamh an ni ceudna?

47 Agus ma chuireas sibh fàilte air bhur bráithribh féin annàin, ciod a tha sibh a' deanamh thar chàich? nach 'eil na cìs-mhaoir féin a' deanamh an ni ceudna?

48 Air an aobhar sin bithibh-sa coimhlionta, mar a ta bhur n-Athair a ta air nàmh coimhlionta.

CAIB. VI.

THUGAIBH an aire nach toir sibh bhur déire an fiannis dhaoine, chum gu'm faicear leo sibh; no cha'n fhaigh sibh tuarasdal o bhur n-Athair a ta air nàmh.

2 Uime sin, an uair a bheir thu do dhéire, na toir fa'near gall-tromp a shéideadh romhad, mar a ni na cealg-airean anns na sionagogaibh, agus anns na sráidibh, chum gu faigh iad glóir o dhaoineibh. Gu fírinneach a ta mise ag ràdh ribh, gu bheil an tuarasdal aca.

3 Ach an uair a bheir thusa déire,

na biodh fios aig do làmh clùid ciod a ta do làmh dheas a' deanamh;

4 Chum gu'n bi do dhèir an uaignidheas: agus bheir t' Athair a chi an uaignidheas, duais dhuitse gu follaiseach.

5 Agus an uair a ni thu ùrnuigh, na bi mar luchd an fhuar-chràbhaidh: oir is ionnphuinn leo ùrnuigh a dheanamh auns na sìonagogaibh, agus ann an coinneachadh nan sràid 'nan seasamh, chum gu faicear le daoineibh iad. Gu deimhin tha mise ag ràdh ribh, gu bheil an tuarasdal aca.

6 Ach thusa, an uair a ni thu ùrnuigh, imich a steach do d' sheòmar; agus air dùnadh do dhoruis duit, dean ùrnuigh ri t' Athair a ta an uaignidheas: agus bheir t' Athair a chi an uaignidheas, duais dhuit gu follaiseach.

7 Ach an uair a ni sibh ùrnuigh, na gnàthaichibh ath-iarrais dh'ionhain, mar na Cinnich: oir saoilidh iadsan gu'n èisdear riu air son lìonmhòir-eachd an fòca.

8 Uime sin na bithibh-sa cosmhail riu: oir a ta fios aig bhuir n-Athair cia iad na nithe a ta dh'uireasbhuidh oirbh, mu'n iarr sibh air iad.

9 Air an aobhar sin deanaibh-sa ùrnuigh air a' mhòd so: Ar n-Athair a ta air n'eamh, Gu naomhaichear t'ainm.

10 Thigeadh do rìoghachd. Deanaidh do thoil air an talamh, mar a nithear air n'eamh.

11 Tabhair dhuinn an diugh ar n-aran laitheil.

12 Agus maith dhuinn ar fiacha, amhail mar a mhaithas sinne d'ar luchd-fiach.

13 Agus na leig am buaireadh sinn; ach saor sinn o olc: oir is leatsa an rìoghachd, agus an cumhachd, agus a' ghloir, gu sìorruidh. Amen.

14 Oir ma mhaithas sibh an cionta do dhaoineibh, maithidh bhuir n-Athair n'eamhaidh dhuibh-sa mar an ceudna:

15 Ach mur maith sibh an cionta do dhaoineibh, cha mhò a mhaithas bhuir n-Athair dhuibh-sa bhuir cionta.

16 Agus an uair a ni sibh trasgadh, na bitheadh gruain air bhuir gnùis, mar luchd an fhuar-chràbhaidh: oir cuiridh iadsan mi-dhreacht air an aghaidh, chum gu faicear le daoineibh iad a bhi trasgadh. Tha mi ag ràdh ribh gu sìrinn each, gu bheil an tuarasdal aca.

17 Ach thusa, an uair a ni thu trasgadh, cuir oladh air do cheam agus ionnail t'aghaidh:

18 Chum nach faicear le daoineibh gu bheil thu a' deanamh trasgaidh, ach le t' Athair a ta an uaignidheas: ag bheir t' Athair a chi an uaignidheas duais dhuit gu follaiseach.

19 Na taisgibh dhuibh fèin ionmha air an talamh, far an truill an leoman agus a' mheirg e, agus far an cladhaic na meirlich a stigh agus an goid iad.

20 Ach taisgibh ionmhais dhuibh fèin air n'eamh, far nach truill an leoman no a' mheirg, agus nach cladhaich agus nach goid na meirlich.

21 Oir ge b'e àit ann bheil bhuir n-ionmhas, is ann an sin a bhios bithidhe mar an ceudna.

22 Is i an t-sùil solus a' chuirp uime sin ma bhios do shùil glan bithidh do chorp uile làn soluis.

23 Ach ma bhios do shùil gu h-olc bithidh do chorp uile dorcha. Air a' aobhar sin ma tha an solus a ta anna 'na dhorchadas, cia mòr an dorchadas sin!

24 Cha'n urrainn neach air bit seirbhis a dheanamh do dhà thighearan: oir an dara cuid bithidh fuath aige do neach aca, agus gràdh do neach eile no gabhaidh e le neach aca, agus ni tair air neach eile. Cha'n urrainn sib seirbhis a dheanamh do Dhia agus do Mhamon.

25 Uime sin a ta mise ag ràdh ribh: Na biodh ro-chùram oirbh mu thine chioil bhuir beatha, ciod a dh'itheas n' d'òlas sibh; no mu thimchioll bhuir cuirp, ciod a chuireas sibh unaibh. Nach mò a' bheatha na'm biadh, agus an corp na'n t-eudach?

26 Amhaireibh air eunlaith an athair: oir cha chuir iad sìol, agus cha bhuain iad, agus cha chruinnic iad an saibhlìbh: gidheadh a ta bhuir n-Athair n'eamhaidh-sa 'g am beatha achadh. Nach fèarr sibhse gu mòr na iadsan?

27 Agus cò agaibh, le mòr-chùram a dh'fheadas aon làmh-choille a chur r'a àirde fèin?

28 Agus c'ar son a ta sibh ro-chùramach mu thimchioll bhuir culaidh. Fòghlumaibh cionnus a ta na lilighean a' fàs sa' mhachair; cha saothraich iad, agus cha snòmh iad:

29 Gidheadh a ta mise ag ràdh ribh: Nach robh Solamh fèin, 'na uile ghloir, air eudachadh mar aon diubh so.

30 Air an aobhar sin, ma tha Dia mar an a' sgeadachadh feòir na macharach, a ta an diugh ann, agus am màireach air a thilgeadh san àmhainn, nach mò na sin a sgeadaicheas e sibhse, a bhaoine air bheag creidimh?

31 Uime sin na bithibh làn do chùram, ag ràdh, Ciod a dh'itheas sinn? no, Ciod a dh'òlas sinn? no, Ciod a chuireas sinn annain?

32 (Oir iad so uile iarraidh na Cinnich;) oir a ta fios aig bhuir n-Athair nàmhaidh gu bheil feum agaibh-sa air na nithibh so uile.

33 Ach iarraidh air tùs rìoghachd Dhé, agus fhèantachd-san, agus cuirear na nithibh so uile ribh.

34 Uime sin na bitheadh ro-chùram oirbh mu thimchioll an là màireach: oir bithidh a làn do chùram air an là màireach mu thimchioll a nithe féin. Is leòr do'n là 'ole féin.

CAIB. VII.

NA tugaibh breth, chum nach toirear breth oirbh:

2 Oir a réir na breth a bheir sibh, bheirear breth oirbh: agus leis an tomhas le'n tomhais sibh, tomhaisear dhuibh a ris.

3 Agus c'ar son a ta thu a' faicinn an smùirnein a ta an sùil do bhràthar, ach nach 'eil thu toirt fa'near an t-sail a ta ann do shùil féin.

4 No cionnus a their thu ri d' bhràthair, Fulaing dhomh an smùirnein a spionadh as do shùil; agus, fench, an t-sail ann do shùil féin?

5 A chealgair, buin air tùs an t-sail as do shùil féin; agus an sin is léir dhuir gu maith an smùirnein a bhun-tuinn a sùil do bhràthar.

6 Na toiribh an nì naomh do na nadraibh, agus na tilgibh bhuir nàmhaidhean ann fianuis nam nunc, air eagal gu saltair iad orra le'n cosaibh, agus air pilltinn doibh gu reub iad sibh féin as a chéile.

7 Iarraidh, agus bheirear dhuibh; sibh, agus gheibh sibh; bnaibh an dorus, agus fosgailear dhuibh:

8 Oir gach uile neach a dh'iarras, glacadh e; agus ge b'e a shireas, gheibh e; agus do'n tí a bhuaileas an dorus, fosgailear.

9 Oir cò an duine agaibh-sa, ma's e 's gu'n iarr a mbac aran, a bheir cloch dha?

10 Agus ma's iasg a dh'iarras e, an tabhair e nathair dha?

11 Air an aobhar sin, ma's aithne

dhuibhse, a ta ole, tiòdhacan maithe a thabhairt do bhuir cloinn, nach mò na sin a bheir bhuir n-Athair a ta air nàmh nithe maithe dhoibhsan a dh'iarras air iad.

12 Uime sin gach uile nì buir mhiann leibh daoine a dheanamh dhuibh-sa, deanaibh-sa a leithid dhoibhsan mar an ceudna: oir is e so an lagh agus na fàidhean.

13 Imichibh a steach air an dorus chumhann: oir is farsuinn an dorus, agus is leathan an t-slighe, a ta treòrachadh chum sgrios, agus is Ìonmhor iad a ta dol a steach oirre:

14 Ach is cumhann an dorus, agus is ainmleathan an t-slighe, a ta treòrachadh chum na beatha, agus is tearc iad a ta 'g amas oirre.

15 Coimhidibh sibh féin o na fàidhibh bréige, a thig d'ur n-ionnsuidh ann an culaidhibh chaorach, ach a ta o'n leth a stigh 'nam madaibh-alluidh.

16 Air an toraibh aithnichidh sibh iad. An tionail daoine dearcann-fiona de dhrisibh, no figean de na foghaun-anaibh?

17 Agus mar sin bheir gach uile chram maith toradh maith: ach bheir an droch chram droch thoradh.

18 Cha'n fheud a' chraobh mhaith droch thoradh a ghiùlan, no an droch chraobh toradh maith a thabhairt.

19 Gach uile chram nach giùlain toradh maith, gearrar sìos e, agus tilgear san teine e.

20 Air an aobhar sin is ann air an toraibh a dh'aithnicheas sibh iad.

21 Cha'n e gach uile neach a their riumsa, A Thighearn, a Thighearn, a thèid a steach do rìoghachd nèimh; ach an tí a nì toil m'Àthar-sa a ta air nàmh.

22 Is iomadh iad a their riumsa san là ud, A Thighearn, a Thighearn, nach d'rinn sinn fàidheadaireachd a' t'ainm-sa? agus a' t'ainm-sa nach do thilg sinn a mach deamhain? agus a' t'ainm-sa nach d'rinn sinn iomadh mìorbhuile?

23 Agus an sin aidichidh mise gu follaiseach dhoibh, Cha b'aithne dhomh riamh sibh: imichibh uam, a luchd-deanamh na h-encorach.

24 Air an aobhar sin, gach uile neach a chluinneas na briathra so agamsa, agus a nì iad, sambluichidh mi e ri duine glic, a thog a thigh air carraig:

25 Agus thuirling an t-uisge, agus

thàinig na tuithean, agus sheid na gaothan, agus bhuail iad air an tigh sin: agus cha do thuit e, oir bha a bhunadh suidhichte air carraig.

26 Agus gach nìle neach a chluinn-eas na briathra so agamsa, agus nach coimhlion iad, samhluichear e ri duine amaideach, a thog a thigh air a' ghain-carnh:

27 Agus thuirling an t-nìge, agus thàinig na tuithean, agus sheid na gaothan, agus bhuail iad air an tigh sin: agus thuit e; agus bu mhòr a thuiteam.

28 Agus thàrladh, an uair a chrìoch-naich Iosa na briathra so, gu'n do ghabh am pobull iongantais r'a theagasg-san:

29 Oir theagaisg e iad mar neach aig an robh cumhachd, agus cha'n ann mar na sgrìobhaichean.

CAIB. VIII.

AGUS air teachd a nuas o'n bheimh dha, lean cuideachd mhòr e.

2 Agus, feuch, thàinig lobhar, agus rinn e aoradh dha, ag ràdh, A Thighearna, ma's àill leat, is comasach thu air mise a ghlanadh.

3 Agus shìn Iosa mach a làmh, agus bhean e ris, ag ràdh, Is àill leam: bi thusa glan. Agus air ball bha a luibhre air a glanadh.

4 Agus thubhairt Iosa ris, Feuch nach innis thu do dhuine sam bith; ach imich, taisbean thu fèin do'n t-sagart, agus thoir d'a ionnsuidh an tiodhlac a dh'àithn Maois, mar fhianuis dhoibh.

5 Agus air dol do Iosa a steach do Chapernaum, thàinig d'a ionnsuidh chaipitin-ceud, a' guidhe air,

6 Agus ag ràdh, A Thighearna, tha m'òglach 'na luidhe a stigh am pairilis, agus air a phianadh gu h-anabarrach.

7 Agus thubhairt Iosa ris, Thèid mise, agus slànuichidh mi e.

8 Agus air freagairt do'n chaipitin-ceud, thubhairt e, A Thighearna, cha'n airidh mise air thusa a theachd a steach fo m' cbleith: ach a mhàin abair an focal, agus slànuichear m'òglach.

9 Oir is duine mise fèin a ta fuidh ùghdarras, aig am bheil saighdeara fodham: agus their mi ris an fhear so, Imich, agus imichidh e; agus ris an fhear so eile, Thig, agus thig e; agus ri m' sheirbliseach, Dean so, agus ni se e.

10 'Nuair a chual Iosa so, ghabh e iongantais, agus thubhairt e ris a' mhuinntir a lean e, Gu fìrinneach a ta

mi ag ràdh ribh, ann an Israel fèin nach d'fhuair mi creidimh co mòr a's so.

11 Agus a ta mi ag ràdh ribh, gu'n tig mòran o'n àird an ear, agus o'n àird an iar, agus gu'n suidh iad maille ri Abraham, agus Isaac, agus Jacob, ann an rìoghachd nèimh:

12 Ach gu'n tilgear clann na rìoghachd ann an dorchadas a ta 'n leth a muigh: bithidh an sin gul agus giosgau fhiach.

13 Agus thubhairt Iosa ris a' chaipitin-ceud, Imich romhad: agus biodh dhuit a réir mar a chreid thu. Agus slànuicheadh 'òglach air an uair sin fèin.

14 Agus an uair a thàinig Iosa gu tigh Pheadair, chumnaic e màthair a mhna 'na luidhe, agus i ann am fiabhras.

15 Agus bhean e r'a làimh, agus dh'fhàg am fiabhras i: agus dh'èirich i, agus rinn i frithealadh dha.

16 Agus an uair a bha am feasgar air teachd, thug iad d'a ionnsuidh mòran anns an robh deamhain: agus thig e na spioraid a mach le 'fhocal, agus slànuich e iad nìle a bha enslan:

17 A chum gu'n coimhlionadh an nì a labhradh le Esaias an fàidh, ag ràdh, Ghabh esan ar n-anmhuinn-eachdan air fèin, agus ghiùlain e ar n-enslaintean.

18 Agus an uair a chumnaic Iosa sluagh mòr m'a thunchioll, dh'àithn e dol d' àin do'n taobh eile.

19 Agus thàinig sgrìobhaiche àraidh, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, leanaidh mise thu, ge b'e taobh a thèid thu.

20 Agus thubhairt Iosa ris, Tha tuill aig na sionnaich, agus nid aig eunlaith an athair; ach cha'n 'eil aig Mac an duine ionnad anns an cuir e a cheann fuidh.

21 Agus thubhairt fear eile d'a dheisciobluibh ris, A Thighearna, leig dhomh-sa imeachd air tùs agus m' athair adhlacadh.

22 Ach thubhairt Iosa ris, Lean mise, agus leig leis na mairbh am mairbh fèin adhlacadh.

23 Agus air dol dhàsan a steach do luing, lean a dheisciobuil e.

24 Agus, feuch, dh'èirich doinnion mhòr air an fhainge, ionnus gu'n d'fholaich na tuinn an long: ach bha esan 'na chodal.

25 Agus thàinig a dheisciobuil d'a

ionnsuidh, agus dhùisg iad e, ag ràdh, A Thighearn, teasairg sinn: a ta sinn cailte.

26 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh eagalach, sibhse air bheag creidimh? An sin dh'èirich e, agus chronuich e na gaothan agus an fhainge: agus bha ciùine mhòr ann.

27 Ach ghabh na daoine iongantais, ag ràdh, Ciod e glinè dhuine so, gu bheil na gaothan féin agus an fhainge ùmhail dha?

28 Agus air teachd dha do'n taobh eile, gu tìr na Gergeseneach, thachair dithis dhaoine air, anns an robh deamhain, a' teachd a mach as na h-àitibh-adhlaic, agus iad ro-gharg, ionnus nach feudadh duine sam bith an t-slighe sin a ghabhail.

29 Agus, feuch, ghlaodh iad, ag ràdh, Ciod e ar gnothuch-ne riut, Iosa, a Mhic Dhé? An d'thàinig thu an so g'ar pianadh roimh an àm?

30 Agus bha trend mòr mhuc ann fad uatha, ag ionaltiradh.

31 Agus dh'iarr na deamhain a dh'athcheuinge airsan, ag ràdh, Ma thilgeas tu mach sinn, leig dhuinn dol san trend mhuc ud.

32 Agus thubhairt e riu, Inichibh. Agus air dol a mach dhoibh, chaidh iad anns an trend mhuc: agus, feuch, ruith an trend mhuc uile gu dian sìos, air ionad corrach, do'n chuan; agus chailleadh sma h-uisgeachaibh iad.

33 Agus theich na buachaillan, agus chaidh iad do'n bhaile, agus dh'mnis iad na nithe so uile, agus na thachair dhoibh-san anns an robh na deamhain.

34 Agus, fench, chaidh am baile uile a mach a choimeachadh Iosa; agus an uair a chunnaic iad e, ghuidh iad air imeachd as an crìochaibh-san.

CAIB. IX.

A GUS air dol an luing dha, chaidh e thar an uisge, agus thàinig e d'a bhaile féin.

2 Agus, feuch, thug iad d'a ionnsuidh duine air an robh am pairilis, na luidhe air leabaidh: agus an uair a chunnaic Iosa an creidimh, thubhairt e ri fear na pairilis, Biodh deadh mhiseach agad, a mhic; a ta do pheacanna air an maitheadh dhuit.

3 Agus, feuch, thubhairt dream àraidh de na sgrìobhaichean anna féin, A ta am fear so a' labhairt toibheim.

4 Agus air do Iosa an smuaintean fhaicim, thubhairt e, C'ar son a ta

sibh a' smuaineachadh uile ann bhur cridheachaibh?

5 Oir cia is usadh a ràdh, A ta do pheacanna air an maitheadh dhuit; no a ràdh, Eirich agus inich?

6 Ach a chum gu'm bi fios agaibh gu bheil cunbhadh air Mac an duine peacanna a mhaithheadh air an talamh, (thubhairt e an sin ri fear na pairilis,) (Eirich, tog do leaba, agus inich do d' thigh.

7 Agus dh'èirich e, agus chaidh e d'a thigh féin.

8 Ach an uair a chunnaic am pobull so, ghabh iad iongantais, agus thug iad glòir do Dhia, a thug a leithid so a chunbhadh do dhaoineibh.

9 Agus ag dol do Iosa as an àite sin, chunnaic e duine 'na shuidhe aig bòrd na cise, d'am b'ainm Mata; agus thubhairt e ris, Lean mise. Agus dh'èirich e, agus lean se e.

10 Agus thàrladh, air suidhe do Iosa aig biadh san tigh, feuch, thàinig mòran chis-mhaor agus pheacach, agus shuidh iad sìos maille ris-san agus r'a dheisciobluibh.

11 Agus an uair a chunnaic na Phairisich so, thubhairt iad r'a dheisciobluibh, C'ar son a dh'itheas bhur maighstir-sa maille ri cis-mhaoraibh agus ri peacachaibh?

12 Ach an uair a chual Iosa so, thubhairt e riu, Cha'n ann aig a' mhuinntir a ta slàn a tu feum air an léigh, ach aig a' mhuinntir a ta enslan.

13 Ach inichibh agus fòghlumaibh ciod is ciall da so, Tròcair is àill leam, agus cha'n iobairt: oir cha d'thàinig mise a ghairm nam fireanach, ach nam peacach chum aithreachais.

14 An sin thàinig deisciobuil Eoin d'a ionnsuidh, ag ràdh, C'ar son a ta sinne agus na Phairisich a' trasgadh gu minic, ach ni 'm bheil do dheisciobuil-sa a' trasgadh?

15 Agus thubhairt Iosa riu, Am feud clann seòmair an fhir-nuadh-phòsda bhí brònach, am feadh a bhitheas am fear-nuadh-phòsda maille riu? Ach thug na làithean anns an toirear am fear-nuadh-phòsda uatha, agus an sin ni iad trasgadh.

16 Cha chuir duine sam bith mìr do eudach nuadh air sean eudach: oir buinidh an ni a chuireadh g'a lìonadh suas as an eudach, agus nithear an renbadh ni's miosa.

17 Cha mhò a chuireas daoine fion nuadh ann an seann searragaibh; no

brisear na searragan, agus dèirtear an fion, agus cailllear na searragan: ach cuiridh iad fion nuadh ann an searragaibh nuadha, agus bithidh iad araon slàn.

18 'Nuair a bha e a' labhairt nan nithe so rin, feuch, thàinig nachdaran àraidh, agus thug e aoradh dha, ag ràdh, Fhuair mo nighean bàs air ball: ach thig-sa agus cuir do làmh oirre, agus bithidh i beò.

19 Agus dh'èirich Iosa, agus lean e fèin agus a dheisciobuil e.

20 (Agus, feuch, thàinig bean, air an robh dèrtadh fola rè dhà bliadhna dheug, air a chùlaobh, agus bhean i ri iomall 'eudaich:

21 Oir thubhairt i inntè fèin, Ma bheanas mi ach ri 'eudach, bithidh mi slàn.

22 Ach air tionndadh do Iosa mu'n cuairt, chummaic e i, agus thubhairt e, A nighean, biodh deadh mhiseach agad; shlànuich do chreidimh thu. Agus bha a' bhean slàn o'n uair sin.)

23 Agus an uair a thàinig Iosa gu tigh an nachdarain, agus a chummaic e an luchd-ciùil agus a' chuideachd a' deanamh toirm *blòidin*,

24 Thubhairt e riu, Iuchibh roimh-ibh; oir cha'n 'eil an nigheanag marbh, ach 'na codal. Agus riun iad gàire fochair ris.

25 Ach an uair a chuireadh a' chuideachd a mach, chaidh e a steach, agus rug e air làmh oirre, agus dh'èirich an nigheanag.

26 Agus chaidh ionradh sin a mach air feadh na tìre sin uile.

27 Agus an uair a dh'imich Iosa as a sin, lean dithis dhall e, ag èigheach, agus ag ràdh, A Mhic Dhaibhidh, dean tròcair oirme.

28 Agus an uair a thàinig e steach do'n tigh, thàinig na doil d'a ionnsuidh: agus thubhairt Iosa riu, An bheil sibh a' creidsinn gur comasach mise so a dheanamh? Thubhairt iad ris, A ta, a Thighearn.

29 An sin bhean e r'an shùilbh, ag ràdh, Biodh e dhuibh a réir bhur creidimh.

30 Agus dh'fhosgladh an sùilean: agus bhagair Iosa gu geur iad, ag ràdh, Faicibh nach faigh neach air bith fios air so.

31 Ach an uair a dh'imich iad a mach, sguoil iad a chliù air feadh na dùthcha sin uile.

32 Agus ag dol dhoibhsan a mach,

feuch, thug iad d'a ionnsuidh duine balbh anns an robh deamhan.

33 Agus an dèigh do'n deamhan a bhi air a thilgeadh a mach, labhair an balbhan: agus ghabh an sluagh iongantais, ag ràdh, Cha'n fhacas a leithid so ann an Israel riamh.

34 Ach thubhairt na Phairisich, Troimh phrionnsa nan deamhan a ta e a' tilgeadh a mach dheamhan.

35 Agus ghabh Iosa mu chuairt nan uile chaithrichean agus bhailean, a' teagasg 'nan sionagogaibh, agus a' searmonachadh soisgeil na rìoghachd, agus a' slànachadh gach nìle euslaint agus eucail am measg a' phobhail.

36 Ach an uair a chummaic e an sluagh, ghabh e truas diubh, air son gu'n robh iad air fannachadh, agus air an sgapadh o chéile, mar chaorach aig nach 'eil buachaill.

37 An sin thubhairt e r'a dheisciobluibh, Gu deimhin is mòr an fogharadh, ach is teara an luchd-oibre.

38 Uime sin guidhibh-sa air Tighearn an fhogharaidh, luchd-oibre chur a mach chum 'fhogharaidh fèin.

CAIB. X.

AGUS air gairm a dhà dheisciobul deng d'a ionnsuidh, thug e cumhachd dhoibh an aghaidh nan spiorad neòghlan, gu'n tilgeadh a mach, agus a shlànuichadh gach gnè euslaint, agus gach gnè eucail.

2 Agus is iad so ainmean an dà abstol deng: an ceud *fhéar*, Simon, d'an goirear Peadar, agus Aindreas a bhràthair; Seumas mac Shebede, agus Eoin a bhràthair;

3 Philip, agus Bartolomeu; Tòmas, agus Matù an cìs-mhaor; Seumas mac Alpheus, agus Lebeus, d'an co-ainm Tadeus;

4 Simon an Canaanach, agus Iudas Iscariot, an neach fòs a bhrath esan.

5 Chuir Iosa an dà fhear dheng so a mach, a' tabhairt àithne dhoibh, ag ràdh, Na gabhaidh gu slighe nan Cinnceach, agus ua rachaibh a steach do *aon* bhaile a bhuineas do na Samarach:

6 Ach gu ma feàrr leibh dol a dh'ionnsuidh chaorach chaillte tìghe Israeil.

7 Agus air imeachd dhuibh, searmonaichibh, ag ràdh, A ta rìoghachd nèimh ann fagus.

8 Leighisibh an dream a ta tim, glanaibh na lobhair, dùisgibh na maibh, tilgibh a mach na deamhan:

nasgaidh fhunair sibh, a nasgaidh ngaibh naibh.

9 Na solairibh òr, no airgiod, no nba, ann bhur sporanaibh:

10 No malla chum bhur turais, no chòta, no brògan, no bataichean: ir is airidh an fear-oibre air a lòn.)

11 Agus ge b'e air bith caithir no ìle d'an téid sibh a steach, feòraichibh a ta 'nan deadh airidh innte; agus muibh an sin gus an fàg sibh an lte sin.

12 Agus 'nuair a thig sibh steach do igh, beannaichibh dha.

13 Agus ma's airidh an tigh sin, igeadh bhur sìth air; ach mur ridh, pilleadh bhur sìth do bhur ionnsuidh féin a ris.

14 Agus ge b'e neach nach gabh bh, agus nach éid ri 'ur briathraibh, r dol a mach as an tigh, no as a baile sin dhuibh, crathaibh dhibh aslach bhur cos.

15 Gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, ir so-ionchaire a bhitheas staid fear-m Shodoin agus Ghonorah an l à breitheanais, na staid a' bhaile sin.

16 Feuch, cuiream-sa sibhse mach ar chaoraich an measg mhadadh-luidh: air an aobhar sin bithibh-sa ic mar na nathraiche, agus neo-ronnail mar na cothannan.

17 Ach bithibh air bhur faicill o naoinibh; oir bheir iad an làmh sibh o chomhairlibh, agus sgiùrsaidh iad bh 'nan sionagogaibh:

18 Agus bheirear sibh an làthair achdaran agus rìghrean air mo gàth-sa, mar fhianuis dhoibh-san gus do na Cinnich.

19 Ach an nair a bheir iad an làmh bh, na biodh e 'na ro-chàs oirbh omus no cìod a labhras sibh: oir beirear dhuibh san nair sin féin an a labhras sibh.

20 Oir cha sibhse a labhras, ach piorad bhur n-Athar féin a labhras naibh.

21 Agus bheir an bràthair a bràthair féin suas chum bàis, agus an athair an mac; agus éiridh a' chlann n aghaidh an pàraitan, agus bheir id fa'hear gu'n cuirre ar gu bàs iad.

22 Agus bithidh fuath ag na h-uile haoinibh dhuibh air son n'aum-sa: ch ge b'e bhuanacheas gus a' chrìoch, se so a thèarnar.

23 Agus an nair a ni iad geur-eamhuinn oirbh sa' bhaile so, teich-bh gu baile eile; oir gu deimhin tha

mi ag ràdh ribh, Nach fìnich sibh air feadh bhailtean Israeil nu'n tig Mac an duine.

24 Cha'n 'eil an deisciobul os ceann a mhaighstir, no an seirbhiseach os ceann a thighearna.

25 Is leòr do'n deisciobul a bhi mar a mhaighstir, agus do'n t-seirbhiseach a bhi mar a thighearn. Ma ghoir iad Beelsebub do fhear an tighe, nach mò na sin a ghoireas iad e d'a mhuinntir?

26 Uime sin na biodh eagal oirbh rompa: oir cha'n 'eil ni sam bith fol-aichte, nach foillsichear; agus an ceilt, nach aithnichear.

27 An ni a dh'inneas mise dhuibh san dorchadas, labhraibh e san t-solus; agus an ni a chluinnneas sibh sa' chluais, searmonaichibh e air nullach nan tighean.

28 Agus na biodh eagal na muinntir sin oirbh a mharbhas an corp, ach aig nach 'eil comas an t-anam a mharbhadh: ach gu ma mhò bhitheas eagal an Tì sin oirbh, a's urraim an corp agus an t-anam a mhillleadh araon an ifrinn.

29 Nach 'eil dà ghealbhonn air an reiceadh air fheoiring? agus cha tuit a h-aon dinbh air an talamh as eugmhais freasdaid bhur n-Athar-sa.

30 Ach a ta eadhon fuilteine bhur cium uile air an àireamh.

31 Air an aobhar sin na biodh eagal oirbh; is fearr sibhse na mòran ghealbhonn.

32 Uime sin ge b'e dh'aidicheas mise an fianuis dhaoine, aidichidh mise esan mar an ceudna an fianuis m' Athar a ta air nèamh.

33 Ach ge b'e dh'aidheadhas mise an fianuis dhaoine, àicheadhadh mise esan an fianuis m' Athar a ta air nèamh.

34 Na measaibh gu'n d'thàinig mise a chur sìthe air an talamh: cha'n ann a chur sìthe a thàinig mi, ach a chur claidheimh;

35 Oir thàinig mi a chur duine an aghaidh 'athar, agus na nighinn an aghaidh a màthar, agus bean a' mhic an aghaidh a màthar-chéile.

36 Agus is iad muinntir a theaghlach féin a bhitheas 'nan naimh-dibh do dhuine.

37 An ti a ghràdhaicheas athair no màthair ni's mò na mise, cha'n airidh orm e: agus an ti a ghràdhaicheas mac no nighean os mo cheann-sa, cha'n airidh orm e:

23 Agus an ti nach glac a chrann-
ceusaidh, agus nach lean mise, cha'n
airidh orin e.

39 An ti a gheibh 'anam, caillidh se
e: ach an ti a chailleas 'auam air mo
shonsa, gheibh se e.

40 An ti a ghabhas ribhse, gabhaidh
eriumsa; agus an ti a ghabhas riumsa,
gabhaidh e ris an ti a chuir uaith mi.

41 An ti a ghabhas ri fàidh an ainm
fàidh, gheibh e duais fàidh; agus an
ti a ghabhas ri firean an ainm firein,
gheibh e duais firein.

42 Agus ge b'e bheir cupan a dh'nisge
fuar amhàn r'a òl do aon neach de na
daoinibh beaga so, an ainm deisciobuil,
gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, nach
caill e air chor sam bith a dhuais.

CAIB. XI.

AGUS thàrladh, an uair a chrìoch-
naich Iosa àitheantan a thabhairt
d'a dhà dheisciobul deug, gu'n d'imich
e as a sin a theagasg agus a shearmon-
achadh 'nam bailtibh.

2 A nis, an uair a chual Eoin sa'
phrìosan guomhara Chrìosd, chuir e
dithis d'a dheisciobuibh d'a ionnsuidh.

3 Agus thubhairt e ris, An tusa an
ti ud a bha ri teachd, no an bi sùil
againn ri neach eile?

4 Fhreagair Iosa agus thubhairt e
riu, Imichibh agus innsibh do Eoin na
nithe a ta sibh a' cluinntinn agus a'
faicinn:

5 A ta na doill a' faotainn an radh-
aire, agus na bacaich ag imeachd; a
ta na fobhair air an glacadh, agus na
bothair a' cluinntinn; a ta na mairbh
air an dùsgadh, agus an soisgeul air a
shearmonachadh do na bochdaibh.

6 Agus is beannaichte an ti nach
faigh oilbheum annam-sa.

7 Agus air imeachd dhoibhsan air
falbh, thòisich Iosa air labhairt ris an
t-sluagh mu thimcheall Eoin, *ag ràdh*,
Ciod e an ni a chaidh sibh a mach do'n
fhàsach a dh'fhaicinn? an i cuile air a
crathadh le gaoith?

8 Ach ciod e an ni a chaidh sibh a
mach a dh'fhaicinn? *An e* duine air
a sgeadachadh ann an eudach mìn?
Feuch, a' inhuinntir a chaitheas eudach
mìn, is ann an tighibh nan rìghean a
ta iad.

9 Ach ciod e an ni a chaidh sibh a
mach a dh'fhaicinn? *An e* fàidh?
Seadh, tha mi ag ràdh ribh, agus ni's
mò na fàidh.

10 Oir is e so an ti mu'm bheil
e sgriobhta, Feuch, cuiream-sa mo

theachdair roimh do ghluais,
dh'olluicheas do shlighe roimhad.

11 Gu deimhin a ta mi ag ràdh r'
'nam measg-san a rugadh le mna,
nach d'èirich neach is mò na I
Baiste: gidheadh, an ti sin a's lu
an rìoghachd nèimh, is mò e na es

12 Agus o làithibh Eoin Baiste
a nis, a ta rìoghachd nèimh a' ful
ainneirt, agus luchd na h-ainneirt
glacadh le lannhachas-làidir.

13 Oir rinn na fàidhean nìle, agu
lagh, fàidheadaireachd gu àm Eoin

14 Agus ma's toil leibh a ghlab
is e so Èlias a bha ri teachd.

15 Ge b'e aig an bheil cluasan e
èisdeachd, èisdeadh e.

16 Ach cò ris a shamhlucheas
an ginealach so? Is cosmhuil
cloinn a shuidheas anns a' mharg
agus ag èigheach r'an companaich.

17 Agus ag ràdh, Rinn sinne pìol
eachd dhuibhse, ach cha d'rinn sil
dannsa: rinn sinne tuireadh dhuibh
ach cha d'rinn sibhse gul.

18 Oir thàinig Eoin, cha'n an
itheadh no ag òl; agus tha iad ag r'
A ta deamhan aige.

19 Thàinig Mac an duine ag ithe
agus ag òl, agus tha iad ag ràdh, Fe
duine geòcach, agus poiteir fì
caraid chis-mhaor agus pheacach:
a ta Gliocas air a fireanachadh
cloinn.

20 An sin thòisich e air achmhas
thabhairt do na bailtibh anns ann
a rinneadh d'a oibrìbh cumhachd:
air son nach d'rinn iad aithreachas.

21 Is an-aoibhinn duit, a Chora
is an-aoibhinn duit, a Bhetsaida!
nam biodh na h-oibre cumhachda
rinneadh annaibh-sa, air an deam
ann an Tirus agus ann an Sidon
fada o'n a dheanadh iad aithreac
ann an saic-eudach agus an luaithe.

22 Ach tha mi ag ràdh ribh, Ge
bi staid Thirus agus Shidon ni's
iomchaire ann an là a' bhreithean
na bhitheas bhur staid-sa.

23 Agus thusa, a Chapernaum, a
air do thogail suas gu nèamh, tilg
sìos gu h-ifrinn thu: oir nam bi
na h-oibre cumhachdach a rinne
annad-sa, air an deamamh ann
Sodom, dh'fhanadh e *gun a sgrios*
an diugh.

24 Ach tha mi ag ràdh ribh,
so-iomchaire a bhitheas e do fheam
Shodon ann an là a' bhreithean
na dhuitse.

5 Anns an àm sin fircagair Iosa is thubhairt e, Tha mi a' toirt dheachais dhuit, O Athair, Thigh na nòimh agus na talmha'm, air gu'n d'fhoilich thu na nithe so hacinibh eaganidh agus tnuigseach. is gu'n d'fhoillsich thu iad do nabaibh.

6 Seadh. Athair, do bhrìgh gu'm cumar sin a bha do dheadh thail-sa.

7 A ta na h-uile nithe air an dhairt thairis dhomhsa o m'Athair: is cha'n aithne do neach air bith am e, ach do'n Athair: ni mò is aithne neach air bith an t-Athair, ach do'n iac, agus do gach aon do'n àill leis Mhac fhoillsachadh.

8 Thigibh a m'ionnsuidh-sa, sibhse e a ta ri'saothair, agus fuidh throm llaich, agus bheir mise suaimhneas sibh.

9 Gabhaibh mo chuing oirbh, agus chluamaibh nam; oir a ta mise mac-ta agus iriosal an cridhe: agus sibh sibh fois do bhrìgh n-anamaibh.

10 Oir a ta mo chuing-sa so-iomchair, us a ta m'uallach eutrom.

CAIB. XII.

HAIDH Iosa san àm sin, air là na sàbaid, troimh na h-achaibh dhair; agus bha ocras air a dheis-buil, agus thòisich iad air diasan dhair a bhuaibh, agus itheadh.

2 Ach an uair a chummaic na fairisich so, thubhairt iad ris. Feuch, ta do dheisciobuil a' deanamh an nach còir a dheanamh air là na baid.

3 Agus thubhairt esan rin, Nach do agh sibh ciod a rinn Daibhidh, an air a bha ocras air féin, agus air a' huinntir a bha maille ris;

4 Cionnus a chaidh e steach do thigh 16, agus a dh'ith e aran na fianuis, ach robh ceaduichte dha féin itheadh. dhoibhsan a bha maille ris, ach do sagartaibh amhàin?

5 No nach do leugh sibh san lagh, a bheil na sagairt anns an teampull r làithibh na sàbaid a' briseadh na baid, agus iad neochiontach?

6 Ach a ta mise ag ràdh ribh, gu teil san ionad so neach a's mò na'n anpull.

7 Agus nam biodh fhios agaibh ciod ciall da so, Tròcair is àill leam, agus na'n fobairt, cha dìteadh sibh an ream a ta neochiontach.

8 Oir is e Mac an duine Tighearna a sàbaid.

9 Agus air dha imeachd as a sin, chaidh e steach d'an sionagag:

10 Agus, feuch, bha duine ann aig an robh làmh sheargta. Agus dh'fheòraich iad dbeth, ag ràdh, Am bheil e ceaduichte leigheas a dheanamh air làithibh na sàbaid? chum gu'm biodh cùis dhitidh aca 'na aghaidh.

11 Agus thubhairt esan rin, Cò agaibh-sa an duine aig am bi aon chaora, agus ma thuiteas i ann an slochd air là na sàbaid, nach beir e oirre, agus nach tog e uis i?

12 Nach mòr ma tà is fearr duine na caora? Uime sin a ta e ceaduichte maith a dheanamh air làithibh na sàbaid.

13 An sin thubhairt e ris an duine, Sin a mach do làmh. Agus shìn e mach i; agus bha i air a h-aiseag sìan, mar an làmh eile.

14 Ach chaidh na Phairisich a mach, agus chum iad comhairle 'na aghaidh, cionnus a dh'fheudadh iad a mhilleadh.

15 Ach an uair a thuig Iosa so, dh'fhic e as a sin: agus lean slòigh mhòr e, agus leighis e iad uile.

16 Agus thug e sparradh dhoibh chum nach deanadh iad aithnichte e:

17 A chum gu'n coimhlionadh an ni a labhradh le Esaias am fàidh, ag ràdh.

18 Feuch, mo sheirbhiseach féin, a thagh mi; m'aon ghràdhach, anns am bheil tlachd aig m'anam: cuiridh mi mo Spiorad féin air, agus nochdaidh e breitheanas do na Cinnich.

19 Cha dean e strì, agus cha ghlaodh e; ni mò a chluinneas neach air bith a ghuth air na sràidibh.

20 Cha bhris e a' chuile bhrùite, agus cha mhùch e an lìon as am bi deatach, gus an tabhair e mach breitheanas chum buaidh.

21 Agus is ann á ainm-san a bhitheas muinighinn aig na Cinnich.

22 An sin thugadh d'a ionnsuidh duine anns an robh deamhan, dall agus balbh: agus shlànuich se e, ionnus gu'n do labhair am balbhan, agus gu'n robh an dall a' faicinn.

23 Agus ghabh am pobull uile iongantas, agus thubhairt iad, An e so Mac Dhaibhidh?

24 Ach an uair a chuala na Phairisich so, thubhairt iad, Cha'n 'eil am fear so a' tilgeadh a mach dheamhan, ach troimh Bheelsebub, prionnsa nan deamhan.

25 Agus thuig Iosa an smuaintean, agus thubhairt e riu, Gach rìoghachd a ta roinnte 'na h-aghaidh féin, nithear 'na fásach i: agus gach uile bhaile no tigh a ta roinnte 'na aghaidh féin, cha seas e.

26 Agus ma thilgeas Sàtan a mach Sàtan, a ta e roinnte 'na aghaidh féin: air an aobhar sin cionnus a sheasas a rìoghachd?

27 Agus ma tha mise troimh Bheel-sebub a' tilgeadh a mach dheamhan, troimh cò ann bheil bhur clann-sa 'gan tilgeadh a mach? Uime sin bithidh iad 'nam breitheanaibh oirbh.

28 Ach ma's ann le Spiorad Dhé a ta mise a' tilgeadh a mach dheamhan, thàinig rìoghachd Dhé do bhur n-ionnsuidh-sa.

29 No cionnus is urrainn neach dol do thigh duine làidir, agus àirneis a thighe a chreachadh, mur ceangail e air iùs an duine làidir? agus an sin creachaidh e a thigh.

30 An ti nach 'eil leam, tha e a'm' aghaidh; agus an ti nach cruinnich leam, sgapaidh e.

31 Air an aobhar sin tha mi ag ràdh ribh, Gu maithear gach peacadh agus gach toibheum do dhaoine sibh: gidheadh cha mhaithear toibheum an aghaidh an Spioraid Naomh do dhaoine sibh.

32 Agus ge b'e neach a labhras focal an aghaidh Mhic an duine, maithear dha e: ach ge b'e neach a labhras an aghaidh an Spioraid Naomh, cha mhaithear dha e, anns an t-saoghal so, no anns an t-saoghal a ta ri teachd.

33 An dara cuid, deanaibh a' chraobh maith, agus a toradh maith: no deanaibh a' chraobh truailidh, agus a toradh truailidh: oir is ann air a toradh a dh'aithnichear a' chraobh.

34 A shliochd nan nathraiche nimhe, cionnus a dh'fheudas sibh nithe maith a labhairt, na tasibh féin olc? oir is ann a' pailteas a' chridhe a labhras am beul.

35 Bheir duine maith a mach nithe maith a' deadh ionnhas a chridhe: agus bheir an droch dhùine mach droch nithe as a dhroch ionnhas.

36 Ach tha mi ag ràdh ribh, Gu'n toir daoine cunntas ann an là a' bhreitheanais air son gach focail dh'ionnhas a labhras iad.

37 Oir is ann le d' fhoclaibh a shaorar thu, agus is ann le d' fhoclaibh a dh'itear thu.

38 An sin fhreagair dream àraidh

de na sgrìobhaichean agus de i Phairisich, ag ràdh, A mhaightir, l' mhuinn leinn comhara fhaicinn uait

39 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, A ta ginealach olc agus adha trannach ag iarraidh comhara, ag cha toir ear comhara dhoibh, an comhar' an fhàidh Ionais.

40 Oir mar a bha Ionas am broin na muice-mara trì làithean agus i oidhichean, is ann mar sin a bhithe Mac an duine ann an cridhe i talmhainn trì làithean agus i oidhichean.

41 Eiridh muinntir Nineveh s' bhreitheanas maille ris a' ghuinealach so, agus dèidh iad e; oir rinn i aithreachas aig searminn Ionais: ag feuch, a ta mi's mò na Ionas an so.

42 Eiridh ban-righinn na h-àir deas sa' bhreitheanas maille ris ghuinealach so, agus dèidh i e: a thàinig i o na h-àitibh a's iomallaidhe'n talamh a dh'èisdeachd glioc Sholaimh: agus, feuch, a ta mi's na Solaimh an so.

43 An dèigh do'n spiorad neòghla dol a mach a duine, inichidh e troimh ionadaibh tiorma, ag iarraidh fois, ag cha'n fhaigh se e.

44 An sin their e, Pillidh mi do thigh as an d'thàinig mi; agus a teachd dha, gheibh e falaun, sguab agus deadh-mhaiseach e.

45 Inichidh e an sin, agus bheir leis seachd spioraid eile a's miosa e féin, agus théid iad a steach ag gabhaidh iad còmhuidh an sin: ag bithidh staid dheireannach an duine sin mi's miosa na a thoiseach. Is an eadhon mar sin a thachairas do ghuinealach aingidh so.

46 Agus air dha bhi fathast labhairt ris a' phobull, feuch, sheas mhàthair agus a bhràithrean a muig ag iarraidh labhairt ris.

47 An sin thubhairt neach-eigin ri Feuch, a ta do mhàthair agus a bhràithrean 'nan seasamh a muigh, ag iarraidh labhairt riut.

48 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ris an ti a dh'innis so dha, Cò i na mhàthair? agus cò iad mo bhràithrean?

49 Agus air sìneadh a làimhe chur a dheisciobul, thubhairt e, Feuch na mhàthair agus mo bhràithrean!

50 Oir ge b'e neach a ni to m' Athar-sa a ta air nèamh, is e s' féin mo bhràthair, agus mo phiutha agus mo mhàthair.

CAIB. XIII.

AIR an là sin fèin chaidh Iosa mach as an tigh, agus shuidhe e ri taobh na fairge.

2 Agus chruinnich sluagh mòr d'aonnsuidh, air chor a's, air dol a steach do luing dha, gu'n do shuidh e; agus sheas an sluagh uile air an tràigh.

3 Agus labhair e mòran de nithibh riut ann an cosamhlachdaibh, ag ràdh, Feuch, chaidh sioladair a mach a chur sìl.

4 Agus ag cuir an t-sìl da, thuit cuid dheith ri taobh an rathaid; agus thàinig na h-eunlaith agus dh'ith iad e.

5 Thuit cuid air ionadaibh creagach, far nach robh mòran talmhainn aige; agus air ball dh'fhàs e snas, do bhrìgh nach robh doimhneachd talmhainn aige.

6 Ach air Ëirigh do'n ghrèin, dhothadh e; agus do bhrìgh nach robh freumh aige, shearg e as.

7 Agus thuit cuid an measg droighinn; agus dh'fhàs an droighinn suas, agus mhùch se e.

8 Ach thuit cuid eile an fearann maith, agus thug e toradh a mach, cuid a cheud uiread, cuid a thrì fichead uiread, cuid a dheich thar fhichead uiread 'sa chuireadh.

9 Ge b'e neach aig am bheil cluasa chum Èisdeachd, Èisdeadh e.

10 Agus thàinig na deisciobuil, agus thubhairt iad ris, C'ar son a ta thu a' labhairt riut ann an cosamhlachdaibh?

11 Fhreagair esan agus thubhairt e rin, Do bhrìgh gu'n d'fhugadh dhuibh-sa còlas a bhì agaibh air rùn dìomhair rìoghachd nèimh; ach dhoibhsan cha'n 'eil so air a thoirt.

12 Oir ge b'e neach aig am bheil, dhàsan bheirear, agus bithidh aige an tuilleadh pailteas; ach ge b'e neach aig nach 'eil, uaithsan bheirear eadhon an ni a ta aige.

13 Uime sin a ta mise a' labhairt riut ann an cosamhlachdaibh: do bhrìgh, air dhoibh faicinn, nach faic iad; agus a' cluinntinn, nach cluin iad; agus nach tuig iad.

14 Agus annta-san a fàidhead-àireachd Esaias air a coinhlionadh, a ta 'g ràdh, Le h-Èisdeachd cluinidh sibh, agus cha tuig sibh; agus le h-amharc chì sibh, agus cha'n aithnich sibh.

15 Oir a ta cridhe a' phobuill so air fàs reanhar, agus an chnasan mall chum Èisdeachd, agus dhruid iad an

sùilean; air eagail uair air bith gu'm faicadh iad le'n sùilibh, agus gu'n cluinneadh iad le'n cluasaibh, agus gu'n tuigeadh iad le'n cridhe, agus gu'm biodh iad air an iompachadh, agus gu'n slànuichinn-sa iad.

16 Ach is beannaichte bhuir sùilean-sa, oir a ta iad a' faicinn; agus bhuir chnasan, oir a ta iad a' cluinntinn.

17 Oir tha mi ag ràdh ribh gu fìrinneach, Gu'm b'iomadh fàidh agus fìrean leis am bu mhiann na nithe so fhaicinn a ta sibhse a' faicinn, agus nach fac siad iad; agus na nithe so chluinntinn a ta sibhse a' cluinntinn, agus nach cual iad.

18 Eisdibh air an aobhar sin ri cosamhlachd an t-sìoladair.

19 An uair a chluinneas neach air bith focal na rìoghachd, agus nach toir e fa'near e, thig an droch spiorad, agus bheir e air falbh an ni a chuireadh 'na chridhe. Is e so esan anns an do chuireadh an sìol ri taobh an rathaid.

20 Ach esan a fhuair sìol ann an àitibh creagach, is e so an ti a chluinneas an focal, agus a ghabhas e air ball 'le gàirdeachas.

21 Gidheadh cha'n 'eil freumh aige ann fèin, ach fanaidh e rè tamaill; agus an uair a thig trioblaid no gear-leamhuinn air son an fhocail, air ball gheibh e oibheunn.

22 Esan mar an ceudna a ghabh sìol ann measg an droighinn, is e so an ti a ta cluinntinn an fhocail; agus a ta ro-chùram an t-saoghail so, agus mealltaireachd beartais, a' mùchadh an fhocail, agus bithidh e gun toradh.

23 Ach an ti ud a ghabh sìol ann an deadh fhearrann, is e sin an neach a ta cluinntinn an fhocail, agus 'ga thoirt fa'near; neach mar an ceudna ta giùlan toraidh, agus a ta toirt a mach, cuid a cheud uiread, cuid a thrì fichead, agus cuid eile a dheich thar fhichead uiread 'sa chuireadh.

24 Chuir e cosamhlachd eile mach dhoibh, ag ràdh, Is cosmhuil rìoghachd nèimh ri duine a chuir sìol maith 'na fhearrann.

25 Agus an uair a bha daoine 'nan codal, thàinig a nàmhaid agus chuir e cogal an measg a' chruitineachd, agus dh'imich e roimhe.

26 Ach an uair a thàinig an t-arbhar fuidh dh'éis, agus a thug e mach a thoradh, dh'fhoillsich an cogal e fèin mar an ceudna.

27 Agus air teachd do sheirbhisich

fhìr-an-tighe, thubhairt iad ris, A Thighearna, nach do chuir thusa sìol maith ann ad fhearann? c'àite, ma seadh, as an d'fhuair e an cogal?

28 Thubhairt esan riu, Rinn nàmhaid eigin so. Agus thubhairt na seir-bhisich ris, An àill leat, nime sin, gu'n tèid sinne agus gu'n cruinnich sinn ri chèile iad?

29 Ach thubhairt esan, Cha'n àill: air eagal, 'nuair a chruinnicheas sibh an cogal, gu spìon sibh an cruithneachd maille ris.

30 Leigibh leo fàs araon gus an tig an fogharadh: agus an àn an fhogharaidh their mise ris an luchd-buanaidh, Cruinnichibh air tùs an cogal, agus ceanglaibh e 'na cheanglachanaibh chum a losgaidh; ach cruinnichibh an cruithneachd do m' shabhal.

31 Chuir e mach cosamhlachd eile dhoibh, ag ràdh. A ta rìoghachd nèimh cosmhuil ri gràinne de sìol mustaird, a ghabh neach agus a chuir e 'na fhearann:

32 Nì, gun amharas, a's lugha de gach uile phòr: gidheadh, air fàs da, is e a's mo de na luibheannaibh, agus fàsaidh e 'na chrann; ionnus gu'n tig eunlaith an athair, agus gu'n dean iad nìd 'na gheugaibh.

33 Cosamhlachd eile labhair e riu: Is cosmhuil rìoghachd nèimh ri taois ghoirt, a ghabh bean agus a dh'fholaich i ann an trì tomhasaibh mìne, gus an do ghoirticheadh an t-ionlan.

34 Na nithe sin uile labhair Iosa ris a' phobull ann an cosamhlachdaibh; agus gun chosamhlachd cha do labhair e riu:

35 A chum gu'n coimhliontadh an nì a labhradh leis an fhàidh, ag ràdh, Fosglaidh mi mo bheul ann an cosamhlachdaibh; cuiridh mi 'n cèill nithe a bha folaichte o thoiseach an t-saoghail.

36 An sin chuir Iosa a mach pobull air falbh, agus chaidh e steach do'n tigh: agus thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, ag ràdh, Mìnich dhuinne cosamhlachd cogail an fhearainn.

37 Agus fhreagar esan agus thubhairt e riu, An ti a chuireas an sìol maith, is e Mac an duine e:

38 'S e 'm fearann an domhan; agus is e an sìol maith clann na rìoghachd; ach is e an cogal clann an droch spioraid;

39 'S e an nàmhaid a chuir iad an diabhl: 's e an fogharadh deirceadh an

t-saoghail: agus is iad na buanaichean na h-aingil.

40 Agus amhuil mar a chruinnicheas an cogal, agus a loisgear le teine e, ann mar sin a bhitheas ann an deireadh an t-saoghail so.

41 Cuiridh Macan duine 'aingil uait agus tionailidh iad as a rìoghachd: h-uile nithe a bheir oilbheum, agus iadsan a ta deanamh aingidheachd;

42 Agus tilgidh siad iad anns a' ìmhuinn air dearg-lasadh: an sì bithidh gul agus giosgan fhiacal.

43 An sin dealraichidh na firean mar a' ghrian, ann an rìoghachd a Athar fèin. Ge b'e aig an bheachdasa chum èisdeachd, èisdeadh e.

44 A rìs, a ta rìoghachd nèimh cosmhuil ri ionnhas air fhòlach an fearann: nì, an déigh fhaotainn, dh'fholaich duine; agus air sgàth ghàirdeachais air a shon, dh'imich agus reic e na bha aige uile, agus cheannaich e an fearann sin.

45 A rìs, is cosmhuil rìoghachd nèimh ri ceannaiche àraidh ag iarraid nèamhuide maiseach:

46 Agus air amas da air aon nèamh nuid ro-lnachmhoir, dh'imich e agus reic e na bha aige, agus cheannaich e.

47 A rìs, a ta rìoghachd nèimh cosmhuil ri lìon air a thilgeadh sa fhairste, agus a chruinnich de gach uil sheòrsa *Èisg*:

48 Agus air dha bhith làn, tharrair na *h-iasgaircan* e chum na tràighe agus air suidhe dhoibh, chruinnich iad na *h-Èisg* mhaith ann an soithichibh ach thilg iad na droch *Èisg* a mach.

49 Is ann mar sin a bhitheas ann an deireadh an t-saoghail: thèid na h-aingil a mach, agus dealaichidh iad na droch dhaoine à measg nam firean ach;

50 Agus tilgidh siad iad san ìmhuinn theintich: an sin bithidh gul agus giosgan fhiacal.

51 Thubhairt Iosa riu. An do thug sibh na nithe so uile? Thubhairt iad ris, Thug, a Thighearna.

52 Agus thubhairt esan riu, Air a' aobhar sin, gach uile sgrìobhaiche a ta fòghaimte chum rìoghachd nèimh, is cosmhuil e ri fear-tighe, a bheir a mac a' ionnhas nithe nuadh agus sean.

53 Agus thachair, an uair a chrìoch naich Iosa na cosamhlachda so, gu'n d'innich e as a sin.

54 Agus an uair a thàinig e d' àrd-thachair fèin, theagaisg e iad 'na

siogagag, ionnus gu'n do ghabh iad iongantais, agus gu'n dubhairt iad, C'àit an d'fhuair am fear so an gliocas so, agus na feartan ud?

55 Nach e so mac an t-saoir? nach e ainm a mhàthar Muire? nach iad a bhràithre, Seumas, agus Ioses, agus Simon, agus Iudas?

56 Agus a pheantraiche, nach 'eil iad nìle maille ruinn? C'àit, uime sin, an d'fhuair an duine so na nìthe ud uile?

57 Agus fhuair iad oibhneam ann. Ach thubhairt Iosa rin. Cha'n 'eil fàidh gun urrain, ach 'na dhùthaich fèin, agus 'na thigh fèin.

58 Agus cha d'riun e mòran de oibribh cumhachdach an sin, air son an mì-chreidimh.

CAIB. XIV.

SAN àm sin chual Herod an Tetrarch cliù Iosa,

2 Agus thubhairt e r'a sheirbhisich, Is e so Eoin Baiste: dh'èirich e o na marbhaibh; agus uime sin a ta feartan air an oibreachadh leis.

3 Oir 'nuair a ghlac Herod Eoin, cheangail se e, agus thilg e am prìosan e air son Herodias, bean Philip a bhràthar fèin.

4 Oir thubhairt Eoin ris, Cha'n 'eil e dlìgheach dhuit i bhì agad.

5 Agus an uair bu mhian leis a chur gu bàs, bha eagal a' phobuill air, oir bha meas fàidh aca air.

6 Ach an uair a bha co-ainm là-breithe Herod air a chumail, rin nighean Herodias damsa 'nan làthair, agus thaitinn i ri Herod:

7 Ionns gu'n do gheall e le mionnaibh, gu'n tìgadh e dhi ge b'e air bith a dh'farradh i.

8 Agus air dlùse bhì air a teagasg le a màthair roimh làimh, thubhairt i, Thoir dhoinn an so ceann Eoin Baiste air mèis.

9 Agus bhan'n rìgh doilich: ach air son a mhìonna, agus na muintir a bha 'nan suidhe aig biadh maille ris, dh'aitn e a thubhairt di.

10 Agus air cur fir-marbhaidh naith, bhuin e a cheann de Eoin anns a' phrìosan.

11 Agus thogadh a cheann air mèis, agus thogadh do'n chailin e: agus thug ise d'a màthair e.

12 Agus thàinig a dheisciobuil, agus thug iad an corp leo, agus dh'adhlac iad e; agus thàinig iad agus dh'innis iad sin do Iosa.

13 An uair a chual Iosa so, chaidh e as a sin air luing gu ionad fàsail air leth: agus an uair a chual am pobull sin, lean iad d'an cois e as na bailtibh.

14 Agus air dol a mach do Iosa, chunnaic e cointhional mòr, agus ghabh e truas mòr dhiubh, agus shlànnaich e an dream aca bha euslan.

15 Agus an uair a b'fheasgar e, thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, ag ràdh, Is àite fàsail so, agus a ta an t-àm a nis air dol seachad: enir an sluagh air falbh, chum gu'n tèid iad do na bailtibh, agus gu'n ceannaich iad biadh dhoibh fèin.

16 Ach thubhairt Iosa riù, Cha ruig iad a leas falbh; thugaibh-sa dhoibh r'a itheadh.

17 Agus thubhairt iad ris, Cha'n 'eil againn an so ach cùig arain, agus dà iasg.

18 Thubhairt esan riù, Thugaibh an so iad a m' ionnsuidh-sa.

19 Agus dh'aitn e do'n t-sluagh snidhe sìos air an fheur; agus ghlac e na cùig arain, agus an dà iasg, agus air amharc dha suas gu nèamh, bheannaich agus bhris e; agus thug e na h-arain d'a dheisciobuill, agus thug na deisciobuil do'n t-sluagh iad.

20 Agus dh'ith iad uile, agus shàs-licheadh iad: agus thog iad làn dà chliabh dheug do'n bhiadh bhriste, a bha dh'fhuigheall aca.

21 Agus bha iadsan a dh'ith mu thimchioll cùig mìle fear, thuilleadh air mnaibh agus air cloinn.

22 Agus air ball cho-èignich Iosa a dheisciobuil gu dol an luing, agus dol roimhe do'n taobh eile, gus an cuireadh esan an sluagh air falbh.

23 Agus an uair a leig e an sluagh uaith, chaidh e suas air beinn 'na aonar, a dheanamh ùrnuigh: agus an uair a bha ann feasgar air teachd, bha e an sin 'na aonar.

24 Ach bha an long san àm sin am meadhon na fairge, air a tilgeadh a null agus a nall leis na tonnaibh: oir bha a' ghaoth 'nan aghaidh.

25 Agus anns a' cheathramh faire de'n oidhche, chaidh Iosa d'an ionnsuidh, ag imeachd air an fairge.

26 Agus an uair a chunnaic na deisciobuil e ag imeachd air an fairge, bha iad fo bhuaireas, ag ràdh, Is spiorad a ta ann: agus ghlaodh iad a mach le h-eagal.

27 Ach labhair Iosa riù air ball, ag ràdh, Biodh misneach mhaith agaibh:

is mise a ta ann; na biodh eagal oirbh.

28 Agus fhreagair Peadar e, agus thubhairt e, A Thighearna, ma's tu a ta ann, iarr ormsa teachd a d' ionnsaidh air na h-uisgeachaibh.

29 Agus thubhairt esan, Thig Agus an nair a bha Peadar air teachd a nuas as an luing, dh'imich e air na h-uisgeachaibh, chum teachd gu h-Iosa.

30 Ach an uair a chunnaic e a' ghaoth làidir ghabh e eagal; agus an uair a thòisich e air dol fuidh, ghlaodh e, ag ràdh, A Thighearna, fòir orin.

31 Agus air ball shùn Iosa mach a làmh, agus rug e air, agus thubhairt e ris, O thusa air bheag creidinnh, c'ar son a bha thu fo amharas?

32 Agus an uair a chaidh iad a steach do'n luing, choisg a' ghaoth.

33 An sin thàinig iadsan a bha san luing, agus rinn iad aoradh dha, ag ràdh, Gu fìrinneach is tu Mac Dhé.

34 Agus an uair a chaidh iad do'n taobh eile, thàinig iad gu talamh Ghenesaret.

35 Agus an uair a fhnair luchd an àite sin fiosrachadh uime, chuir iad fios air feadh na tìre sin uile air gach taobh dhiubh, agus thug iad d'a ionnsuidh an dream sin uile a bha eusan.

36 Agus ghnidh iad air, gu feudadh iad beantuinn ri iomall 'endaich amhàin: agus a' mheud dhiubh a's a bhean, shlànnicheadh gu h-iomlan iad.

CAIB. XV.

AN sin thàinig sgrìobhaichean agus Phairisich o Ierusalem gu Iosa, ag ràdh,

2 C'ar son a ta do dheisciobuil a' dol anaghaidh guàthachaidh nan sinnean? oir cha'n ionnlaid iad an làmhau an uair a dh'itheas iad aran.

3 Ach fhreagair esan agus thubhairt e rin, C'ar son a ta sibhse a' briseadh àithne Dhé le bhur guàthachadh féin?

4 Oir thug Dia àithne, ag ràdh, Thoir urram do t'athair agus do d' mhàthair: agus, Ge b'e mballaicheas 'athair no 'mhàthair, cuirear gu bàs e.

5 Ach their sibhse, Ge b'e neach a their r'a athair no r'a mhàthair, Biodh e 'na thiodhlac do'n teampull gach ni leis am feudadh tu buanachd fhaotainn uamsa;

6 Nach fèum e urram a thabhairt d'a athair no d'a mhàthair. Mar sin chuir sibhse an neò-bhrìgh àithne Dhé le bhur guàthachadh féin.

7 A chealgairean, is maith a rinn Esaias fàidheadaireachd mu'r timchioll, ag ràdh,

8 A ta an sluagh so a' dlùthachadh riumsa le'm beul, agus a' toirt urram dhomh le'm bìlibh; ach a ta an cridhe fada uam.

9 Ach is ann an dìomhanas a ta iad a' dearamh aoraidh dhomhisa, a' teagasg àitheanta dhaoine mar theagasg.

10 Agus air gairm an t-slàigh dha, thubhairt e rin, Eisdibh agus tuigibh:

11 Cha'n e an ni a théid a steach sa' bheul a shalaicheas an duine; ach an ni a thig a mach as a' bheul, is e so a shalaicheas an duine.

12 An sin thàinig a dheisciobuil, agus thubhairt iad ris, Am bheil fhios agad gu'n do ghabh na Phairisich oibhemh, an déigh dhoibh na briathran ud a chluinntinn?

13 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Gach uile luibh nach do shuidhich m'Athair nèamhaidh-sa, spìonar a bun e.

14 Leigibh leo: is cinntidh dhal nan dall iad. Agus ma threòraicheas dall dall eile, tuitidh iad araon anns a' chlais.

15 Agus fhreagair Peadar, agus thubhairt e ris, Mìnich dhuinn a' chosamhlachd sin.

16 Agus thubhairt Iosa, Am bheil sibhse fathast mar an ceudna gun tuigse?

17 Nach 'eil sibh a' tuigsinn fathast, ge b'e ni a théid a steach sa' bheul, gu'n téid e sa' bhroinn, agus gu'n tilgear a mach do'n t-slochd shalchair e?

18 Ach na nithe sin a thig a mach as a' bheul, a ta iad a' teachd o'n chridhe, agus is iad sin a shalaicheas an duine.

19 Oir is ann as a' chridhe thig droch smuainte, mortadh, adhaltramas, strìopachas, gadachd, fianuis bhréige, toibheam:

20 Is iad so na nithe a shalaicheas an duine: ach itheadh le làmbaibh gun ionnlad, cha salaich sin an duine.

21 Agus air dol do Iosa as a sin, chaidh e gu crìochaibh Thuiris agus Shidoin.

22 Agus, feuch, thàinig bean de mhuinntir Clanaain o na crìochaibh sin, agus ghlaodh i ris, ag ràdh, Dean trècar orm, a Thighearna, a Mhic Dhaibhidh; a ta mo nighean air a bnaireadh gu truagh le deamhan.

23 Ach cha d'thug esan freagradh

am bith dhi. Agus thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus dh'iarr iad or, ag ràdh, Cuir air falbh i; oir tha i 'gladhaich 'nar dèigh.

24 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Cha do chuireadh mise ach a chum haorach chaillte thighe Israeil.

25 An sin thàinig ise, agus rinn i coradh dha, ag ràdh, A Thighearna, cnidich leam.

26 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Cha chòir aran na cloinne a glacadh, agus a thilgeadh chum nan con.

27 Agus thubhairt ise, Is fìor, a Thighearna: ach ithidh na coin de'n brùileach a thuiteas o bhòrd am mighstirean.

28 An sin fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, O bhean, is mòr do chreidimh: biodh e dhuit mar is oil leat. Agus rinneadh a nighean làn o'n nair sin a mach.

29 Agus air imeachd do Iosa as 'a in, thàinig e làimh ri fàirge Ghalile; agus an uair a chaidh e suas air beinn, amhach e sìos an sin.

30 Agus thàinig mòr-sluagh d'a ionnsuidh, agus aca maille rin bacaich, boill, balbhain, daoine ciurramach, agus mòran eile, agus thug iad sìos aig cosaibh Iosa iad, agus shlànuich e iad:

31 Ionnsa gu'n do ghabh an sluagh songantas 'mair a chunnaic iad na balbhain a' labhairt, na daoine ciurramach slàn, na bacaich ag imeachd, agus na doill a' faicinn: agus thug iad glòir do Dhia Israeil.

32 An sin ghairm Iosa a dheisciobuil 'a ionnsuidh, agus thubhairt e, A ta mi a' gabhail trais do'n t-sluagh, oir bh'fhan iad maille rium a nis rè thrì mìthèan, agus cha'n 'eil mi air bith aca 'a itheadh: agus cha chuir mi nam nam trasg iad, air eagal gu fannuich ad air an t-slighe.

33 Agus thubhairt a dheisciobuil ris, Cia as a gheibhamaid na h-uiread a dh'aran sau fhàsach, as bu leòir a dhàrachadh slòigh co mhòr.

34 Agus thubhairt Iosa rin, Cia lìon aran a ta agaibh? Agus thubhairt iad-san, Seachd, agus beagan a dh'iasgaibh beaga.

35 Agus dh'àithn e do'n t-sluagh suidhe sìos air an làr.

36 Agus air glacadh nan seachd aran agus nan iasg dha agus air tabhairt buidheachais, bhris e iad, agus thug e d'a dheisciobluibh, agus thug na deisciobuil do'n t-sluagh iad.

37 Agus an'th iad uille, agus shlànuich iad: agus thog iad do'n bhiadh bhriste a dh'fhàgadh, làn sheachd bascaid.

38 Agus b'iad a mhuinntir a dh'ith, ceithir mìle fear, thuilleadh air mnaibh agus air cloinn.

39 Agus air dha an sluagh a leigeadh naith, chaidh e air luing, agus thàinig e gu crìochaibh Mhagdala.

CAIB. XVI.

A GUS air teachd do na Phairisich a agus do na Sadusaich 'ga dhearbhadh, dh'iarr iad air comhar'a nochdadh dhoibh o nèamh.

2 Ach fhreagair esan agus thubhairt e rin, An uair is feasgar e, their sibh, *Bithidh* deadh aimsir ann; oir a ta an t-athar dearg:

3 Agus air maduinn, *Bithidh* droch aimsir ann an diugh; oir a ta an t-athar dearg agus dorcha. A chealg-airean, is aithne dhuibh breith a thoirt air gnùis an athair; agus nach 'eil e'n comas duibh comharan nan aimsir a thuigsinn?

4 A ta ginealach aingidh agus adhal-trannach ag iarraidh comhara, agus cha toirear comhara dhoibh, ach comhar' an fhàidh Ionais. Agus air dha an fàgail, dh'imich e as a sin.

5 Agus an uair a thàinig a dheisciobuil a dh'ionnsuidh an taoibh eile, dh'èinnuich iad aran a thubhairt *leo*.

6 Agus thubhairt Iosa rin, Thug-aibh an aire, agus glèidhibh sibh fèin o thaois ghoirt nam Phairiseach agus nan Sadusach.

7 Agus bha iad a' reusonachadh eatorra fèin, ag ràdh, *Is ann* air son nach d'thug sinn aran leinn.

8 Agus 'nuair a thug Iosa sin, thubhairt e rin, O sibhse air bheag creidimh, c'ar son a ta sibh a' reusonachadh eadaraibh fèin, *gur ann* a chionn nach d'thug sibh aran leibh?

9 Nach 'eil sibh tathast a' tuigsinn, no a' cuimhneachadh nan cùg arain nan cùig mìle, agus cia lìon cliabh a thog sibh?

10 No nan seachd arain nan ceithir mìle, agus cia lìon bascaid a thog sibh?

11 Cionnus nach 'eil sibh a' tuigsinn nach ann mu aran a thubhairt mi ribh, sibh a bhi air bhrù faicill o thaois ghoirt nam Phairiseach agus nan Sadusach?

12 An sin thug iad cionnus nach d'iarr e orra bhi air am faicill o thaois ghoirt an arain, ach o theagasg nam Phairiseach agus nan Sadusach.

13 Agus air teachd do Iosa gu crìochaibh Chesarea Philipi, dh'fheòraich e d'a dheisciobluibh, ag ràdh, Cò tha daoine ag ràdh is e Mac an duine?

14 Agus thubhairt iadsan, *Tha cuid agràdh*, Eoin Baiste; cuid, Elias; agus cuid eile, Ieremias, no aon de na fàidhibh.

15 Thubhairt esan riu, Ach cò tha sibhse ag ràdh is mi?

16 Agus fhreagair Simon Peadar agus thubhairt e, Is tusa Crìosd, Mac an Dé bheadh.

17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Is beannichte thusa, a Shìmon Bhar-Iona; oir cha d'fhoillsich fuil agus fèil sin duitse, ach m' Athair-sa a ta air nèamh.

18 Agus a ta mise ag ràdh riut, Gur tusa Peadar; agus air a' charruig so togaidh mise m' eaglais, agus cha toir geatachan ifrion buaidh oirre.

19 Agus bheir mi dhuit iuchraichean rìoghachd nèimh: agus ge b'e ni a cheanglas tusa air talamh, bithidh e ceangailte air nèamh; agus ge b'e ni a dh'fhuasglas tusa air talamh, bithidh e fuasgailte air nèamh.

20 An sin dh'àithn e d'a dheisciobluibh, gun iad a dh'innseadh do neach air bith gu'm b'esan Iosa an Crìosd.

21 O'n àm sin a mach, thòisich Iosa air a nochdadh d'a dheisciobluibh, gur éigin dhàsan dol suas gu Ierusalem, agus mòran de nithibh fhulang o na seanairibh, agus na h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus a bhi air a thogail suas air an treas là.

22 Agus ghabh Peadar e, agus thòisich e air achinhasan a thabhairt dha, ag ràdh, Gu ma fada sin uaitse, a Thigh-earna: cha tachair sin duitse.

23 Ach air tionndadh dhàsan, thubhairt e ri Peadar, Iuinich air mo chùl, a Shàtain: is oibhleum dhomh thu: oir cha'n 'eil spéis agad do nithibh Dhé, ach do nithibh dhaoine.

24 An sin thubhairt Iosa r'a dheisciobluibh, Ma's àill le neach air bith teachd a'm' dhéigh-sa, àicheadhach se e féin, agus togadh e air a chrann-ceusaidh, agus leanadh e mise.

25 Oir ge b'e neach le'm b'àill 'anam a ghléidheadh, caillidh se e; agus ge b'e neach a chailleas 'anam air mo sgàth-sa, gheibh se e.

26 Oir ciod an tairbhe a ta ann do dhuine, ged chosnadh e an saoghal uile, agus 'anam féin a chall? no ciod

i a' mhàlairt a bheir duine air so 'anam?

27 Oir thig Mac an duine ann a glòir 'Athar, maille r'a ainglibh; agus an sin bheir e do gach neach a réir ghlòimhara.

28 Gu deimhin tha mi ag ràdh ribh Gu bheil cuid do'n dream a ta 'na seasamh an so, nach blais bàs gus an faic iad Mac an duine a' teachd 'n rìoghachd féin.

CAIB. XVII.

AGUS an dèigh shè làithean, ghabh Iosa Peadar, agus Seumas, agus Eoin a bhràthair, agus threòraich iad air leth gu beinn àird,

2 Agus dh'atharraicheadh a chrutl 'nan làthair; agus dhealraich 'aghaid mar a' ghrian, agus rinneadh 'eudac geal mar an solus.

3 Agus, feuch, chunncas leo Maoi agus Elias a' còmhradh ris.

4 An sin fhreagair Peadar, agus thubhairt e ri Iosa, A Thighearn, maith dhuinne bli an so: ma's àill leatsa, deanamaid trì pàilliona an so aon duitse, aon do Mhaois, agus aon do Elias.

5 Air dha bhi fathast a' labhairt feuch, thilg neul soilleach sgàile orra agus, feuch, guth as an neul, ag ràdh Is e so mo Mhac gràdhach-sa, ann an bheil mo mhòr-thlachd; éisidh ris.

6 Agus an uair a chuala na deisciobuil so, thuit iad air an aghaidh agus ghabh iad eagal ro-mhòr.

7 Agus thàinig Iosa agus bhean riu, agus thubhairt e, Eiribh, agus nì biodh eagal oirbh.

8 Agus an uair a thog iad suas an sùilean, cha'n fhac iad neach air bith ach Iosa 'na aonar.

9 Agus an àm dhoibh teachd a nua o'n bheinn, thug Iosa àithne dhoibh ag ràdh, Na innisibh do neach air bith an ni a chunnaic sibh, gus an éirich Mac an duine o na marbhaibh.

10 Agus dh'fheòraich a dheisciobuil dheth ag ràdh, C'ar son, ma seadh, a their na sgrìobhaichean gur éigin Elia a theachd air tùs?

11 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Thig Elias gu fìrinneach air tùs, agus aisigidh e na h-uile nithe:

12 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Gu'n d'fhàinig Elias a cheana, agus cha d'aithnich iad e; ach rinn iad gach u bu toil leo ris: is ann mar sin, mar an ceudna, a dh'fhuilaingeas Mac an duine uatha.

12 An sin thuig na deisciobuil gu'm ann nu Eoin Baiste a labhair e rin.

14 Agus an uair a thainig iad chum a t-sluaigh, thainig duine *draidh* d'a ionsuidh, a' tuiteam air a ghlùinibh na, agus ag ràdh,

15 A Thighearna, dean tròcair air o mhac; oir a ta e gu tinn leis an cèiteamas, agus is mòr an cràdh a ta e fulang: oir a ta e gu minic a' tuitinn san teine, agus gu tric san uisge.

16 Agus thug mi e dh'ionsuidh do deisciobul, agus cha b'urrainn iad a ghreas.

17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, A ghinealaich neo-chreidich agus choirbte, cia fhad a bhitheas mi aille ruibh? cia fhad a dh'fhulaingeas i sibh? Thugaibh a'm' ionsuidh-sa i so e.

18 Agus chronuich Iosa an deamhan, agus dh'imich e as; agus shlànnicheadh leanabh o'n uair sin a mach.

19 An sin, an uair a thainig na deisciobuil chum Iosa fa leth, thubhairt d, C'ar son nach b'urrainn sinne a tilgeadh a mach?

20 Agus thubhairt Iosa rin, Air son gur m-chreidimh: oir gu firinneach a mi ag ràdh ribh, Nam biodh agaibh eidimh mar ghràine mustaird, theird sibh ris a' bheinn so, Atharraich so an sud, agus dh'atharraicheadh i; agus cha bhiodh nì air bith eu-comasach annibh.

21 Gidheadh, cha tèid a' ghnè so a mach, ach le h-ùrnuigh agus le trasg-bh.

22 Agus am feadh a bha iad a' tnuinn ann an Galile, thubhairt Iosa ri Bithidh Mac an duine air a bhrath airis do làmbaibh dhaoine:

23 Agus marbhaidh iad e; ach an eas là éiridh e. Agus bha iadsan ro rònach.

24 Agus air teachd dhoibh do capernaum, thainig luch-togail na se gu Peadar, agus thubhairt iad ris, Ach 'eil bhur Maighstir-sa ag iticadh cise?

25 Thubhairt esan, A ta. Agus nair a chaidh e steach do'n tigh, bhair Iosa ris air tùs, ag ràdh, Ciod i bharail-sa, a Shimon? có uaith a ta ghean na talmhainn a' togail càine cise? Au ann o'n cloinn féin, no o oigrich?

26 Thubhairt Peadar ris, O choigh. Thubhairt Iosa ris-san, Air an bhar sin, a ta a' chlànn saor

27 Gidheadh, chum nach tugamaid oibbheum dhoibh, imich thusa chum na fairge, agus tilg dubhan *innle*, agus tog an ceud iasg a thig a nìos; agus air fosgladh a bheadh duit, gheibh thu bonn airgid: sin gabh, agus tabhair dhoibh air mo shon-sa, agus air do shon féin.

CAIB. XVIII.

A NNS an àm sin féin, thainig na deisciobuil chum Iosa, ag ràdh, Cò is mò ann an rìoghachd nèimh.

2 Agus air do Iosa leanabh beag a ghairm d'a ionsuidh, chuir e 'nam ineadhon e,

3 Agus thubhairt e, Gu firinneach tha mi ag ràdh ribh, Mur iompaichear sibh, agus mur bi sibh mar leanabana, nach tèid sibh a steach do rìoghachd nèimh.

4 Air an aobhar sin ge b'e dh'islicheas e féin mar an leanaban so, 'se sin féin is mò ann an rìoghachd nèimh.

5 Agus ge b'e ghabhas aon leanaban d'a leithid so ann am ainn-sa, gabhaidh e mise.

6 Ach ge b'e neach a bheir oibbheum do aon neach do'n mhuinntir bhig so a ta creidsinn annam-sa, b'fheàrr dha gu'm biodh cloch-mhuilinn air a crochadh r'a mhuineal, agus gu'm biodh e air a bhàthadh ann an doimhne na fairge.

7 Is an-aobhinn do'n t-saoghal air son oibbheuman! oir is éigin do oibbheumaidh teachd; ach is an-aobhinn do'n duine sin troimh an tig an t-oibbheum.

8 Uime sin, ma bheir do làmh no do chos aobhar oibbheim dhuit, gearr dhìot iad, agus tilg uait iad: is fearr dhuit dol a steach do'n bheatha air leth-chois, no air leth-làimh, na dà làimh, no dà chois, a bhi agad, agus thu bhì air do thilgeadh anns an teine shìorruidh.

9 Agus ma bheir do shùil aobhar oibbheim dhuit, spìon asad i, agus tilg uait i: is fearr dhuit dol a steach chum na beatha air leth-shùil, na dà shùil a bhi agad, agus thu bhì air do thilgeadh ann an teine ifrion.

10 Thugaibh an aire nach dean sibh tarcuis air aon neach de'n mhuinntir bhig so: oir tha mise ag ràdh ribh, gu bheil an aingil-san air nèamh a' faicinn a ghnàth gnùis m'Athar-sa a ta air nèamh.

11 Oir thainig Mac an duine a shaoradh an nì sin a bha caillte.

12 Ciod is barail dhuibhse? Ma bhitheas aig duine ceud caora, agus

gu'n tèid aon diubhl air s-eacharan, nach fàg e na naoi caorach dheng agus ceithir fichead air na beanntaibh, agus nach tèid e dh'iarraidh na caorach a chaidh air seacharan?

13 Agus ma thàrlas da gu'm faigh e i, gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, Gu'n dean e tuilleadh gàirdeachais air son na caorach sin, na air son nan naoi caorach dheng agus ceithir fichead nach deachaidh air seacharan.

14 Mar so, cha'n e toil bhuir n-Atharsa a ta air nèamh, gu'n rachadh aon neach de'n mhuinntir bhig so a chall.

15 Uime sin, ma pheacaicheas do bhràthair a'd' aghaidh, innich agus innis a lochd dha eadar thu fèin agus esan amhàin: ma dh'èisdeas e riut, choisinn thu do bhràthair.

16 Ach mur èisd e riut, thoir leat aon no dithis eile, chum gu'm bi gach ni air a dheanamh seasmhach am beul dithis no trìuir de fhianuisibh.

17 Agus ma dhiùltas e iadsan èisdeachd, innis do'n eaglais e: ach ma dhiùltas e 'n eaglais èisdeachd, biodh e dhuit mar Gheintileach agus mar chis-inhaor.

18 Gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, Ge b'e air bith nithe a cheanglas sibhse air talamh, bithidh iad ceangailte air nèamh; agus ge b'e air bith nithe a dh'fhuasglas sibhse air talamh, bithidh iad fuasgailte air nèamh.

19 A ris tha mi ag ràdh ribh, Ma chòirdeas dithis agaibh air thalamh nu thimchioll aoin ni a dh'iarrais iad, nithear so dhoibh le m' Athair-sa a ta air nèamh.

20 Oir ge b'e àit am bheil dithis no trìuir air an cruinneachadh an ceann a chèile a'm' ainm-sa, a ta mise an sin 'nam meadhon.

21 Air dol do Pheadar d'a ionnsuidh san àm sin, thubhairt e, A Thighearna, cia minic a pheacaicheas mo bhràthair a'm' aghaidh, agus a mhaitheas mi dha? An ann gu ruig an seachdadh uair?

22 Thubhairt Iosa ris, Cha'n abair mi riut, Gus an seachdadh uair; ach, Gu deich agus trì fichead seachd uairean.

23 Air an aobhar sin, is cosmhail rìoghachd nèimh ri rìgh àraidh, le'm b' àill cunntas a dheanamh r'a sheirbhisich.

24 Agus an uair a thòisich e air cunntas a dheanamh, thugadh aon d'a ionnsuidh air an robh aige deich mìle talamh:

25 Ach do bhrìgh nach robh aige leis an dòladh e, dh'àithn a thighearn e fèin, agus a bhean, agus a chlann agus na li-uile nithe a bha aige, a reieadh, agus dòladh a dheanamh.

26 Air an aobhar sin thuit a seirbhisich sin sìos, agus rinn ùmhleadh dha, ag ràdh, A Thighearn dean foighidinn rium, agus ìocaidh i dhuit an t-ionlan.

27 An sin, air do thighearn an òglaid sin truas mòr a ghabhail dheth, leig e chead da, agus mhaith e na fiacha dh.

28 Ach an uair a chaidh an seirbhisich sin fèin a mach, fhuair e aon d' chomh-sheirbhisich, air an robh aige ceud peighinn: agus chuir e làmh an agus rug e air sgòran air, ag ràdh loc dhomh na bheil agam ort.

29 Agus thuit a chomh-sheirbhisich sin aig a chosaibh, agus ghuidh e aon ag ràdh, Dean foighidinn rium, ag ìocaidh mi dhuit an t-ionlan.

30 Agus cha b' àill leis-san sin; a dh'imich e agus thilg e am prìosan agus an ìocadh e na fiachan.

31 Agus an uair a chumaid a chom sheirbhisich na nithe a rinneadh, b' iad ro-dhoilich; agus thàinig iad, ag dh'fhoillsich iad d'an tighearn gach a rinneadh.

32 An sin ghairm a thighearn a agus thubhairt e ris, A dhroch sheirbhisich, mhaith mi dhuit na fiach ud uile, do bhrìgh gu'n do chuir t' impidh orm.

33 Nach bu chòir dhuitse, mar ceudna, tròcair a dheanamh air chomh-sheirbhisich fèin, amhuil na a rinn mise tròcair ortsa?

34 Agus ghabh a thighearn fèa agus thug e do na ceusadairibh e, g an ìocadh e 'fhiachan uile dha.

35 Agus mar sin ni m' Ath nèamhaidh ribhse, mur maith ga aon agaibh o bhuir cridheachaibh a bhràthair an cionta.

CAIB. XIX.

A GUS thàrladh, an uair a chrìochnaich Iosa na briathra sin, gu d'imich e o Ghalile; agus thàinig e crìochaibh Iudea, air an taobh thall Jordan:

2 Agus lean sluagh mòr e, ag shlànadh e iad an sin.

3 Thàinig na Phairisich mar ceudna d'a ionnsuidh, 'ga dheardh, agus ag ràdh ris, Am bheil ceadaichte do dhuine a bhean a chluath air gach uile aobhar?

4 Agus fhreagair esan agus thubhairt rim, Nach do leugh sibh, An ti a rinn ir tùs *iad*, gu'n d'riam e iad fear agus ean?

5 Agus thubhairt e, Air an aobhar so ùgaidh duine 'athair agus a mhàthair, agus dlùth-leanaidh e r'a mhnaoi: agus ithidh iad araon 'nan aon fheoil.

6 Air an aobhar sin cha dithis iad e's mò, ach aon fheoil. Uime sin, an ni cheangail Dia, na sgaoileadh duine.

7 Thubhairt iad ris, C'ar son, ma seadh, a dh'àithn Maois litir-dhealaich thubhairt *dhi*, agus a cur air falbh?

8 Thubhairt esan riu, Dh'fhulang Maois dhuibh-sa, air son cruais bhuiridhe, bhuir muà a chur uaibh: ach cha robh e mar sin o thùs.

9 Agus tha mise ag ràdh ribh, Ge b'e chuireas uaith a bhean, ach air son trìopachais, agus a phòsas bean eile, a a e a' deanamh adhaltrannais: agus ge b'e neach a phòsas ise a chuireadh air adbh, a ta e a' deanamh adhaltrannais.

10 Thubhairt a dheisciobuil ris, Ma's sin cor an fhir r'a mhnaoi, cha'n 'eil an pòsadh maith r'a dheanamh.

11 Ach thubhairt esan riu, Cha'n 'eil na h-uile dhaoine comasach air a' dèanamh so a ghabhail, ach *iadsan* d'an l'thugadh e.

12 Oir a ta cuid 'nan caillteanaich, a thugadh mar sin o bhroinn *am* màthar; agus a ta cuid de chaillteanaich ann, a rinneadh 'nan caillteanaich le daoibh; agus a ta caillteanaich ann, a rinn iad féin 'nan caillteanaich air son rioghachd nèimh. Ge b'e neach a ta comasach air a ghabhail d'a ionnsuidh, gabhadh se e.

13 An sin thugadh clann bheag f'a ionnsuidh, chum gu'n cuireadh e a làmhnan orra, agus gu'n deanadh e ùnigh: agus chronuich na deisciobuil iad.

14 Ach thubhairt Iosa, Fulaingibh le na leanabaibh, agus na bacaibh thoibh, teachd a'm' ionnsuidh; oir is ann d'an leithidibh sin a ta rioghachd nèimh.

15 Agus an dèigh dha a làmhnan a chur orra, dh'imich e as a sin.

16 Agus, fench, thàinig neach, agus thubhairt e ris, A Mhaighstir mhaith, ciod am maith a ni mi chum gu faigh mi a' bheatha mhaireannach?

17 Agus thubhairt esan ris, C'ar son a ghoireadh tu maith dhìom-sa? *cha'n 'eil* aon neach maith ach a h-aon, *eadhon* Dia: ach ma's àill leat dol a

steach chum na beatha, coimhid na h-àitheanta.

18 Thubhairt esan ris, Cìa iad? Agus thubhairt Iosa, Na dean mort-adh; Na dean adhaltrannas; Na goid; Na toir fianais bhréige;

19 Thoir urram do t'athair, agus do d' mhàthair; agus, Gràdhaich do choimhearsnach mar thu féin.

20 Thubhairt an t-òganach ris, Choimhid mi iad sin uile o m' òige: ciod a ta dh'uireasbhuidh orm fathast?

21 Thubhairt Iosa ris, Ma's àill leat bli coimhlionta, imich, reic na bheil agad, agus tabhair do na bochdaibh, agus gheibh thu ionnhas air nèamh; agus thig *agus* lean mise.

22 Ach an uair a chual an t-òganach na briathra sin, dh'fhalbh e gu brònach: oir bha mòr-shaoibhreas aige.

23 An sin thubhairt Iosa r'a dheisciobuibh, Gu fìrinn each tha mi ag ràdh ribh, gu bheil e cruaidh air duine saoihr dol a steach do rioghachd nèimh.

24 Agus a ris tha mi ag ràdh ribh, Gur usadh do chàmhail dol troimh chrò snàthaid, na do dhuine saoihr dol a steach do rioghachd Dhé.

25 Agus 'nuair a chual a dheisciobuil so, ghabh iad iongantas mòr, ag ràdh, Cò, ma seadh, an neach a dh'fheudas a bhì air a shaoarach?

26 Ach air amharc do Iosa orra, thubhairt e riu, Do dhaoimibh a ta so eu-comasach; ach do Dhia a ta na h-uile nithe comasach.

27 An sin fhreagair Peadar, agus thubhairt e ris, Fench, thréig sinne na h-uile *nithe*, agus lean sinn thusa; air an aobhar sin ciod a gheibh sinn?

28 Agus thubhairt Iosa rin, Gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, Sibhse a lean mise anns an ath-gineamhuin, an nair a shuidheas Mac an duine air caithir a ghàire féin, gu'n suidh sibhse mar an ceudna air dà chaithir dheug, a' toirt breth air dà thrèibh dheug Israeil.

29 Agus ge b'e neach a thréig tighean, no bràithrean, no peathraichean, no athair, no màthair, no bean-phòsa, no clann, no fearann, air sgàth m'ainm-sa, gheibh e a cheud uiread, agus a' bheatha mhaireannach mar oighreachd.

30 Ach a ta mòran air thoiseach a bhitheas air dheireadh; agus air dheireadh, a *bhitheas* air thoiseach.

CAIB. XX.

OIR is cosuinnuill rìoghachd nèimh ri fear-tighe, a chaidh a mach moch air maduinn a thuarasdalachadh luchd-oibre d'a ghàradh fìona.

2 Agus an dèigh dha còrdadh ris an luchd-oibre air peighinn *Romhanach* san là, chuir e d'a ghàradh fìona iad.

3 Agus an uair a chaidh e mach timchioll na treas uaire, chunnaic e dream eile 'nan seasamh dìomhanach sa' mhargadh.

4 Agus thubhairt e riu, Imichibh-sa mar an ceudna do'n ghàradh fhìona; agus ge b'e ni a bhitheas ceart, bheir mi dhuibh e. Agus dh'imich iad.

5 An uair a chaidh e mach a rìs, timchioll na seathadh agus na naoth-adh uaire, rinn e mar an ceudna.

6 Agus an uair a chaidh e mach mu thimchioll na h-aoin uaire deug, fhuair e dream eile 'nan seasamh dìomhanach, agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh 'nur seasamh an so feadh an là dìomhanach?

7 Thubhairt iad ris, A chienn nach do thuarasdalaich duine air bith sinn. Thubhairt esan riu, Imichibh-sa mar an ceudna do'n ghàradh fhìona; agus ge b'e ni a ta ceart, gheibh sibh e.

8 Agus 'nuair thàinig am feasgar, thubhairt tighearn a' ghàraidh fhìona sin r'a stiùbhard, Gairn an luchd-oibre, agus thoir dhoibh an tuarasdal, a' toiseachadh o'n dream a thàinig mu dheireadh gu ruig na ceud daoine.

9 Agus an uair a thàinig iadsan a thuarasdalaicheadh mu thimchioll na h-aoin uaire deug, fhuair gach duine diubh peighinn.

10 Ach an uair a thàinig an ceud dream, shaoil iadsan gu'm fuigheadh iad ni bu mhò; ach fhuair gach aon diubh mar an ceudna peighinn.

11 Agus air dhoibh fhaotainn, rinn iad gearan an aghaidh fir-an-tighe,

12 Ag ràdh, An dream sin a thàinig mu dheireadh, cha d'rinn iad obair ach aon uair, agus rinn thu iad ionnan ruinne, a ghiùlain uallach agus teas an là.

13 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ri fear dhiubh, A charaid, cha'n 'eil mi a' deanamh eucoir ort; nach do chòird thu rium air peighinn?

14 Tog leat do chuid féin, agus imich romhad: is i mo thoil-sa a thabhairt do'n ti so a thàinig mu dheireadh mar a thug mi dhuit-sa.

15 Nach 'eil e cèadaichte dhomhsa

an ni a's toil leam a dheanamh ri a chuid féin? An bheil do shùil-sa ol air son gu bheil mise maith?

16 Mar sin bithidh an dream dheidh eannach air thoiseach, agus an dream a ta air thoiseach air dheireadh: oir ta mòran air an gairn, ach beagan a an taghadh.

17 Agus a' dol do Iosa suas g Ierusalem, thug e an dà dheisciobal deug leis a leth-taobh anns an t-slighe agus thubhairt e riu,

18 Feuch, a ta sinn a' dol suas g Ierusalem; agus bithidh Mac an duine air a bhrathl thairis do na h-àrè shagartaibh, agus do na sgrìobl aichibh, agus dèidh iad chum bàis e.

19 Agus bheir iad thairis e do'n Cinich chum fanaid a dheanamh air agus *chum* a sgiùrsadh, agus a cheudadh: ach an treas là òiridh e a rìs.

20 An sin thàinig d'a ionnsuid màthair cloinne Shebede, maille ri mic, a' toirt aoraidh dha, agus a iarraidh ni àraidh air.

21 Agus thubhairt esan rithe, Cio a b'àill leat? Thubhairt i ris, Aba, gu'n suidh iad so, mo dhithis mhac fear *aca* air do làimh dheis, agus fear eile air do làimh chlì, a'd' rìoghachd.

22 Ach fhreagair Iosa agus thubhairt e, Cha'n 'eil fhios agaibh ciod a ta sibh ag iarraidh. An bheil sibh comasach air a' chupan sin òl a dh'òlas mise agus a bhi air bhur baisteadh leis a bhaisteadh leis am baistear mise. Thubhairt iad ris, A ta sinn comasach.

23 Agus thubhairt esan riu, Olaid sibh gu deimhin do m' chupan-sa agus baistear sibh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise: ach suidhe a' mo làimh dheas agus chlì, cha leams sin a thabhairt, ach dhoibhsan d'an bheil e air ullachadh le m' Athair-sa.

24 Agus 'nuair a chual an deichneas, bha iad diombach air an dithi bhràithre.

25 Ach ghairm Iosa iad d'a ionn suidh, agus thubhairt e, A ta fhios agaibh gu bheil aig uachdaranaibh nan Cinneach tighearnas orra, agus gu bheil aig an daoineibh mòra smachd orra.

26 Ach mar sin cha bhi e 'nu measg-sa: ach ge b'e neach le'm b' àl a bhi mòr 'nur measg, biodh e dhuibh 'na fhear-frithealaidh:

27 Agus ge air bith le'm b' àl toiseach a bhi aige 'nur measg, biodh esan 'na sheirbhiseach dhuibh:

28 Amhuil mar nach d'fhàinig Mac n duine chum gu'n deantadh frithealadh dha, ach a dheanamh frithealaidh, agus a thabhairt anama féin mar éiric air son mhòran.

29 Agus ag dol a mach dhoibh á ericho, lean sluagh mòr e:

30 Agus, feuch, dithis dhaoine dall, a bha 'nan suidhe ri taobh na slighe, nuair a chual iad gu'n robh Iosa a' dol eachad, ghlaodh iad, ag ràdh, Dean trècair oirne, a Thighearn, a Mhic Dhaibhidh.

31 Agus chionnach an sluagh iad, huan gu'm biodh iad 'nan tosd: ach s mòd a ghlaodh iadsan, ag ràdh, Dean trècair oirne, a Thighearn, a Mhic Dhaibhidh.

32 Agus sheas Iosa, agus ghairm e ad, agus thubhairt e, Cìod is àill leibh nise a dheanamh dhuibh?

33 Thubhairt iadsan ris, A Thighearn, ar sùilean a bhì air am fosgladh.

34 Agus ghabh Iosa truas dhiubh, agus bhean e r'an sùilibh: agus air all thàinig radharc d'an sùilibh, agus can iad e.

CAIB. XXI.

AGUS an uair a dhruid iad ri Ierusalem, agus a thàinig iad gu Betphage, gu sliabh nan crann-ola, an sin chuir Iosa dithis d'a dheiscioblaibh uath:

2 Ag ràdh rin, Rachaidh do'n bhaile a ta thall fa'ur coimhaic, agus air ball gheibh sibh asal ceangailte ann, agus loth maille rithe: fàsglaibh, agus thugaibh a'm' ionnsuidh-sa iad.

3 Agus na labhras aon duine ni air bith ribh, abraibh, Gu bheil feum againn an Tighearn orra; agus cuiridh e uath air ball iad.

4 Rinneadh na nithe so uile, chum gu'n coimhliontadh an ni a labhradh leis an fhàidh, ag ràdh,

5 Innsibh do nighean Shicìn, Feuch, a ta do Bìgh a' teachd a'd' ionnsuidh gu cìtin, agus e 'na shuidhe air asail, agus air loth, mac na h-asail.

6 Agus dh'imich na deisciobuil, agus rinn iad mar a dh'àithn Iosa dhoibh;

7 Agus thug iad an asal agus an loth leo, agus chuir iad am falluinnean orra, agus chuir iad esan 'na shuidhe air am mein.

8 Agus sgaoil mòr-shluagh am falluinnean air an t-slighe; agus gheàrr dream eile genga do na crannaibh, agus leag iad air an t-slighe iad.

9 Agus thog an sluagh a bha roimhe

agus 'na dhéigh iolach, ag ràdh, Hosanna do Mhac Dhaibhidh: Beannaichte gu robh an Tì a thig ann an ainm an Tighearna; Hosanna anns na h-àrdaibh.

10 Agus 'nuair thàinig e steach do Ierusalem, ghluaiseadh am baile uile, ag ràdh, Cò e so?

11 Agus thubhairt an sluagh, Is e so Iosa am fàidh o Nasaret Ghalile.

12 Agus chaidh Iosa a steach do theampull Dhé, agus thilg e mach iadsan uile a bha reic agus a' ceannach anns an teampull, agus thilg e bùird luchd-màhair an airgid thairis, agus caithriche luchd-reic nan columan.

13 Agus thubhairt e rin, A ta e sgrìobhita, Goirear tigh-àrnuigh do m' thigh-sa; ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-reubain e.

14 Agus thàinig na doill agus na bac-aich d'a ionnsuidh anns an teampull, agus shlànuich e iad.

15 Agus an uair a chunnaic na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean na gnòmharan iongantach a rinn e, agus a' chlànn a' glaoibhaich san teampull, agus ag ràdh, Hosanna do Mhac Dhaibhidh, bha corruich mhòr orra.

16 Agus thubhairt iad ris, An cluinn thu cìod a ta a' mininntir sin ag ràdh? Agus thubhairt Iosa rin, A ta mi cluinntinn; nach do leugh sibhse riamh, A beul naoidhean agus chòchran choimhlean thu moladh?

17 Agus an uair a dh'fhàg e iad, chaidh e mach as a' bhaile gu Betani, agus dh'fhan e an sin.

18 Agus an uair a phill e chum a' bhaile air mhaduinn, bha ocras air.

19 Agus air dha crann-fìge fhaicinn air an t-slighe, thàinig e d'a ionnsuidh, agus cha d'fhnair e ni air bith air, ach dhùilleach amhàin; agus thubhairt e ris, Na fàsadh toradh o so suas gu bràth ort. Agus chrìon an crann-fìge air ball.

20 Agus an uair a chunnaic na deisciobuil e, ghabh iad iongantach, ag ràdh, Cia luath a shearg an crann-fìge as!

21 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e rin, Gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, ma bhithreas creidimh agaibh, agus nach bi sibh fo amharas, cha'n e 'mhàin gu'n dean sibh an ni a rinn-eadh do'n chraun-fhìge, ach mar an ceudna, ma their sibh ris a' bheinn so. Togar thu, agus tilgear san fhaireg thu; bithidh e deanta.

22 Agus ge b'e air bith nithe a dh'iarras sibh rum bhuir n-àrnuigh, ma chreideas sibh, gheibh sibh iad.

23 Agus an nair a thàinig e do'n teampull, thàinig na h-àrd-shagairt agus seanairean a' phobuill d'a ionnsuidh, agus e a' teagasg, ag ràdh ris. Ciod e an t-ùghdarras leis am bheil thusa a' deanamh nan nithe so? agus cò thug an cumhachd so dhuit?

24 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e rin, Fedraichidh mise mar an cendna aon ni dhìbh-sa, agus ma dh'innseas sibh dhoinn e, innisidh mise dhuibh-sa air inhodh cendna cia an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

25 Baisteadh Eoin, cia as a thàinig e? o nèamh, no o dhaoineibh? Ach reusaich iadsan 'nam measg féin, ag ràdh, Ma their sinn, O nèamh; their esan ruinn, C'ar son, ma seadh, nach do chreid sibh e?

26 Ach ma their sinn, O dhaoineibh; a ta eagal a' phobuill oirnn: oir a ta meas fàidh aig gach uile dhuine air Eoin.

27 Agus fhreagair iad Iosa, agus thubhairt iad, Cha'n 'eil fhios againn. Agus thubhairt esan rin, Ni mò dh'innseas mise dhuibh-sa cia an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

28 Ach ciod i bhuir barail-sa? Bha aig duine àraidh dithis mhac: agus thàinig e dh'ionnsuidh a' cheud mhic, agus thubhairt e, A mhic, imich, dean obair an diugh a'm' ghàradh fìona.

29 Agus fhreagair esan agus thubhairt e, Cha dean: ach 'na déigh sin ghabh e aithreachas, agus dh'innich e.

30 Agus thàinig e gus an dara mac, agus thubhairt e mar an cendna. Agus fhreagair esan agus thubhairt e, Thèid, a Thighearn; gidheadh cha deachaidh e.

31 Cò de'n dithis a rinntoil 'athar? Thubhairt iadsan ris, An ceud fhear. Thubhairt Iosa rin, Gu fìrinneach tha mise ag ràdh ribh, Gu'n tèid na cìs-mhaoir agus na strìopaichean do rìoghachd Dhé roimhlibh-sa.

32 Oir thàinig Eoin do 'ur n-ionnsuidh an slighe na fireantachd, agus cha do chreid sibh e; ach chreid na cìs-mhaoir agus na strìopaichean e: agus ged chunnaic sibhse so, cha do ghabh sibh aithreachas 'na dhéigh sin, a chum gu'n creideadh sibh e.

33 Eisdibh ri cosamhlachd eile: B' fear-tighe àraidh ann, a phlannadaic fìon-lios, agus chuir e gàradh m' thimchioll, agus chladhaich e ionad brùthaidh an fhìona ann, agus thog tùr, agus shuidhich e air tuath e; agus chaidh e féin air choigrich.

34 Agus an nair a dhruid rin an toraidh, chuir e a sheirbhisich dh'ionnsuidh na tuatha, a dh'fhaotain a thoraidh.

35 Agus rug an tuath air a sheirbhisich, agus ghabh iad air fea dhiubh, agus mharbh iad fear eile agus chladh iad fear eile.

36 A ris, chuir e seirbhisich eil naith, tuilleadh na sa' cheud chuid eachd; agus rinnt iad orra-san mar an cendna.

37 Ach ma dheireadh chuir e a mha féin d'an ionnsuidh, ag ràdh, Bheir iad urram do mo mhaic.

38 Ach an nair a chunnaic an tuath am mac, thubhairt iad eatorra féin 'Se so an t-oighre; thigibh, marbh amaid e, agus glacamaid 'oighreachd san dhuinn féin.

39 Agus rug iad air, agus thilg iad a mach as an fhìon-lios e, agus mharbh iad e.

40 Air an aobhar sin, an nair a thig tighearn an fhìon-lios sin, ciod a ni e ris an tuath sin?

41 Thubhairt iad ris, Sgrìosaich e gu truagh na droch dhaoine sin, agus suidhichidh e am fìon-lios air tuath eile, a bheir a thoraidh dha 'nan ain-siribh féin.

42 Thubhairt Iosa rin, Nach do leugh sibh riamh anns na sgrìoptuiribh. A' chladh a dhiùlt na clachairean, rinneadh i 'na cloich-chinn na h-òisne: 's e an Tighearn a rinnt so, agus a ta e iongantach 'nar sùilibh-ne?

43 Uime sin tha mi ag ràdh ribh, Gu'n toirear rìoghachd Dhé uaibhse, agus gu'n toirear do chinneach eile i, a bheir a toraidh natha.

44 Agus ge b'e neach a thuiteas air a' chloich so, breisear e; ach ge b'e air an tuit i, ni i mùn-laithre dheth.

45 Agus an nair a chuala na h-àrd-shagairt agus na Phairisich a chosamhlachda-san, thuig iad gu'm b'ann mu'n timchioll féin a labhair e.

46 Ach an nair bu mhiann leo breith air, bha eagal a' phobuill orra; oir bha meas fàidh ac' a'rsan.

CAIB. XXII.

1 GUS fhreagair Iosa, agus labhair e ri a ris ann an cosamhdachdaibh, g ràdh,

2 Is cosmhail rìoghachd nèimh ri ìgh àraidh, a rinn banais-phòsadh a' mhac féin;

3 Agus chuir e a sheirbhisich a chairn na muinntir a fhuair cuireadh hum na bainnse: ach cha b' àill leo an teachd.

4 A ris, chuir e d'an ionnsuidh seirbhisich eile, ag ràdh, Abraibh-sa ris a' fhuinntir d'an d'thugadh cuireadh, feuch, dheasaich mi mo dhùineir: a la no dhaimh agus mo spréidh bhiaidhtar an marbhadh, agus a la na h-uile ithe ullamh; thugibh chum na bainnse.

5 Ach chuir iadsan an snarachas e, agus dh'imich iad romhpa, fear dhiubh a fhearann, agus fear eile chum a beannachd:

6 Agus rug a' chuid eile dhiubh air sheirbhisich, agus thug iad masladh hoibh, agus mharbh siad iad.

7 Ach an nair a chual an rìgh so, labh e fearg; agus chuir e 'armailt an uaithe, agus sgrios e an luchd-iortaidh sin, agus loisg e an baile-san.

8 An sin thubhairt e r'a sheirbhisich, gu firinneach a ta a' bhanais ullamh, idheadh an dream a fhuair cuireadh na b' airidh iad air.

9 Air an aobhar sin imichibh-sa gus a rathaidibh mòra, agus a lìon daoine na gheibh sibh, cuiribh iad chum na bainnse.

10 Agus eaidh na seirbhisich sin a nach air na rathaidibh, agus chruinnich iad gach uile neach a fhuair iad, adar olc agus mhaith: agus lìonadh gh na bainnse le muinntir a shuidh hum bìdh.

11 Agus air dol a steach do'n rìgh a h'fhàicinn nan aoidhean, chunnaic e n sin duine aig nach robh trusgan na bainnse uime:

12 Agus thubhairt e ris, A charaid, ionnus a thàinig thusa steach an so, m trusgan na bainnse umad? Ach h'fhan esan 'na thosd.

13 An sin thubhairt an rìgh ris na eirbhisich, Air a cheangal duibh adar chosan agus làmban, togaibh eibh e, agus tilgibh e anns an dorch-das iomallach: an sin bithidh gus giosgan fhiacal.

14 Oir a ta mòran air an gairm, ach beagan air an taghadh.

15 An sin dh'imich na Phairisich,

agus ghabh iad comhairle cionnus a dh'fheadhadh iad esan a ribeadh 'na chainnt.

16 Agus chuir iad d'a ionnsuidh an deisciobuil féin, maille ri luchd-leannanhuinn Heroid, ag ràdh, A Mhaighstir, a ta fhios againn gu bheil thusa fìor, agus gu bheil thu teagasg slighe Dhé ann am fìrinn, agus nach 'eil sin ann agad do dhùine sam bith: oir cha'n 'eil thu ag amharc air pearsaibh dhaoine.

17 Uime sin imis dhuinne do bharail, Am bheil e ceadnachte cis a thubhairt do Cheasar, no nach 'eil?

18 Ach air tuigsinn ann m'fàin a dh'Iosa, thubhairt e, C'ar son a ta sibh ga m' bhuairleadh, a chealgaircan?

19 Nochdaibh dhomhsa airgid na cise. Agus thug iad d'a ionnsuidh peighinn.

20 Agus thubhairt e rin, Cò dhu a bhuineas an dealbh so, agus an sgrìobhadh a ta mu 'thimcheall?

21 Thubhairt iadsan ris, Do Cheasar. An sin thubhairt esan rin, Thugaibh, nime sin, do Cheasar na nithe a's le Ceasar; agus do Dhia, na nithe a's le Dia.

22 Agus an nair a chual iad so, ghabh iad iongantas, agus dh'fhàg iad e, agus dh'imich iad romhpa.

23 Air an latha sin féin thàinig d'a ionnsuidh na Sadusaich, a their nach 'eil aiséirigh ann, agus chuir iad ceisd air,

24 Ag ràdh, A Mhaighstir, thubhairt Maois, Ma gheibh duine bàs gun chlaun aige, gur còir d'a bhràthair a bhean-san a phòsadh a dhlighe dàimhe, agus sliochd a thogail d'a bhràthair.

25 A nis, bha seachdnar bhràithre 'nar measg-ne: agus air do'n cheud fhear dhiubh bean a phòsadh, fhuair e bàs; agus, do bhrìgh nach robh sliochd aige, dh'fhàg e a bhean d'a bhràthair.

26 Agus thachair mar an cèudna do'n dara, agus do'n treas bràthair, gu ruig an seachdanh.

27 Agus, 'nan dèigh uile, fhuair a' bhean bàs mar an cèudna.

28 Air an aobhar sin, anns an aiséirigh, cò do'n t-seachdnar d'am bean i? oir bha i aca nìle.

29 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e rin, A ta sibh air seacharan, gun eòlas agaibh air na sgrìobtuiribh, no air cumhachd Dhé:

30 Oir anns an aiséirigh cha dean iad pòsadh, nì mò a bheirear ann pòsadh

iad; ach a ta iad mar aingil Dhé air nêamh.

31 Ach mu thimchioll aiséirigh nam marbh, nach do leugh sibh an ní sin a labhradh ribh le Dia, ag rádh,

32 Is mise Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iacoib? Cha'n e Dia Dia nam marbh, ach nam beò.

33 Agus an uair a chual am pobull so, ghabh iad iongantas r'a theagasg-san.

34 Ach an uair a chuala na Phairisich gu'n do chuir e na Sadusaich 'nan tosd, chruinnicheadh iad an ceann a chéile.

35 An sin chuir neach áraidh dhiubh, a b'fhear teagaisg an lagha, ceisd *air*, 'ga dhearbhadh, agus ag rádh,

36 A Mhaighstir, cia i an áithne a's mó san lagh?

37 Thubhairt Iosa ris. Grádhaidh tu an Tighearnu do Dha le t'uile chridhe, agus le t'uile anam, agus le t'uile intinn.

38 Is i so a' cheud *áithne*, agus an áithne mhór.

39 Agus is cosmhuil an dara rithe so, Grádhaidh tu do choimhearsnach mar thu féin.

40 Air an dà áithne so tha'n lagh uile, agus na fáidhean, an crochadh.

41 Ach air do na Phairisich bhi cruinn an ceann a chéile, dh'fhédraich Iosa dhiubh,

42 Ag rádh, Ciod i bhur barail-sa mu thimchioll Chríod? cò d'an mac e? Thubhairt iadsan ris, Do Dhaibhidh.

43 Thubhairt esan riu. Cionnus, ma seadh, a ghoireas Daibhidh san spiorad a Thighearna dheth, ag rádh,

44 Thubhairt an Tighearnu ri m' Tighearn, Suidh air m' lámh dheis, agus an cuir mi do naimhdean 'nan stól fo d' chosuibh?

45 Air an aobhar sin, ma ghoireas Daibhidh a Thighearnu dheth, cionnus is mac dha e?

46 Agus cha b'urraim an neach freagradh sam bith a thabhairt air; ní mó a bha chridhe aig aon neach, ón latha sin suas, ní air bith fhédraich dheth.

CAIB. XXIII.

A N sin labhair Iosa ris an t-sluagh, agus r'a dheisciobluibh féin,

2 Ag rádh, A ta na sgríobhaichean agus na Phairisich 'nan suidhe ann an caithir Mbaois.

3 Air an aobhar sin, na h-uile nithe dh'iarras iad oirbh-sa a choimhead, coimhidibh agus deanaibh iad; ach

na deanaibh a réir an oibre: oir the iad, agus cha dean iad.

4 Oir ceanglaidh iad uallaiche trór agus do-íomchar, agus cuiridh siad i air guailnibh dhaoine; gidheadh e charuich iad féin iad le h-aon d'a meuraibh.

5 Ach an oibríbh uile a ta iad deanamh chum a bhi air am faici le daoineibh: ní iad am philacteri leathan, agus iomall an eudaich mó.

6 Agus is ionnhuinn leo na ce ionada-suidhe anns na féillibh, ag na ceud clathriche anns na coin thionalaibh,

7 Agus fáilte *fhaghail* air na maraibh, agus daoine a ghairm Rabbi, dhiubh.

8 Ach na goirear Rabbi dhibhs oir is aon árd-Mhaighstir a ta agail Chríod; agus is bráthre sibh féin ui

9 Agus na goiribh bhur n-athair dhuine sam bith air thalamh: oir is a Athair a ta agaibh, a ta air nêamh.

10 Cha mhó a ghoirear árd-mhaighstirean dhibh: oir is aon Árd-Mhaighstir a ta agaibh, Chríod.

11 Ach an ti a's mó 'nur meabithidh e 'na dglach agaibh.

12 Agus ge b'e neach a dh'ardaiche e féin, islichear e; agus ge b'e neach dh'islicheas e féin, árdachear e.

13 Ach is an-aobhinn dhuibh-sa, sgríobhaichean agus Phairiseacha, chealgairéan! do bhrígh gu bheith si a' druideadh rioglachd nêimh aghaidh dhaoine: oir cha téid si féin a steach, agus cha'n fhulaibh sibh do'n dream a ta dol a stigh e ann.

14 Is an-aobhinn dhuibh, a sgríobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairéan! oir a ta sibh ag itheadh na tighean bhantrach, agus air sgé deadh chosla is a' deannamh úrnuigean fada: uime sin gheibh sibh damndadh a's mó.

15 Is an-aobhinn dhuibh, a sgríobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairéan! oir cuairtichidh sibh mu agus tír chum aon duine a dheanar do bhur creidimh féin; agus an ta a bhitheas e deanta, ní sibh mac ifrí dheth dá uair ní's míosa na sibh féin.

16 Is an-aobhinn dhuibh, a chiu iúil dhalla! a their, Ge b'e duine bheir míonnan air an teampull, e ní air bith sin; ach ge b'e bhe míonnan air ór an teampull, a ta ceangailte.

17 Amadana, agus a dhaoine dalla! ar cò aca is mò, an t-òr, no an teampull ta naomhachadh an òir?

18 Agus, Ge b'e bheir miounnan air n altair, cha'n 'eil suim ann: ach ge b'e bheir miounnan air an tiodhlac a' oirre, a ta e ceangailte.

19 Amadana, agus a dhaoine dalla! ir cò aca is mò, an tiodhlac, no'n altair ta naomhachadh an tiodhlaic?

20 Air an aobhar sin, ge b'e mhionn-icheas air an altair, a ta e a' miounn-achadh oirre fèin, agus air gach nì a ta irre.

21 Agus ge b'e mhionnaicheas air an campull, a ta e a' miounnachadh airsan, gus air an Tì a ta'n na chòmhnuidh ann.

22 Agus ge b'e neach a' mhionn-icheas air n eamh, a ta e a' miounn-achadh air rìgh-chaitheir Dhé, agus airsan a ta 'na shuidhe oirre.

23 Is an-aobhinn dhuibh, a sgrìobh- aichean agus Phairiseacha, a chealgair- ean! oir a ta sibh a' toirt an deachamh is a' mhionnt, agus an anise, agus a' chuimin; agus dhiobair sibh nithe cudthromach an lagha, cothrom, trèacair, agus firinn: bu chòir dhuibh iad so a dheanamh, agus gun iad sud fhàgail gun deanamh.

24 A chiun-iùil dhalla, a shìolaidheas a' mhìn-chuileag, agus a shluigeas an càmbhal.

25 Is an-aobhinn dhuibh, a sgrìobh- aichean agus Phairiseacha, a chealgair- ean! oir glanaidh sibh an taobh a muigh de'n chupan, agus de'n mhèis; ach a ta iad an taobh a stigh làn de renbainn, agus de eucòir.

26 Phairisich dhoill, glan air tùs an taobh a stigh de'n chupan agus de'n mhèis, chum gu'n bi an taobh a muigh dhiubh glan mar an ceudna.

27 Is an-aobhinn dhuibh, a sgrìobh- aichean agus Phairiseacha, a chealgair- ean! oir is cosmhuil sibh ri uaighibh gealaichte, a ta deadh-mhaiseach air an taobh a muigh, ach air an taobh a stigh a ta làn de chnàmhaibh dhaoine marbha, agus de'n uile shalachar.

28 Mar an ceudna, a ta sibhse an leth a muigh, an fianuis dhaoine, ann an coslas fhìreana; ach san taobh a stigh, làn ceilg agus easaontais.

29 Is an-aobhinn dhuibh, a sgrìobh- aichean agus Phairiseacha, a chealgair- ean! oir a ta sibh a' togail àitean- adhlacaidh nan fàidhean, agus a' deanamh leac-lithidh nam fìrean deadh-mhaiseach.

30 Agus ag ràdh, Nam bitheamaid ann an làitlibh ar n-athraiche, clà bhitheamaid compàirteach riu an fuid nam fàidhean.

31 Mar sin a ta sibh 'nur fianuisibh 'nur n-aghaidh fèin, gur sibh clann na muinntir a mharbh na fàidhean.

32 Mar sin lèonaibh-sa suas tomhas bhur n-athraiche.

33 A nathraiche, a shìol nan nathraiche nimhe, cionnus a dh'fheadar leibh dol as o dhannadh ifrinn?

34 Air an aobhar sin, fench, cuiream- sa d'ur n-ionnsuidh fàidhean, agus daoine glìce, agus sgrìobhaichean; agus cuid dhiubh marbhaidh agus ceusaidh sibh, agus cuid dhiubh sgiùrsaidh sibh ann bhur sionagogaibh, agus nì sibh geur-leannmhuinn orra o bhaile gu baile:

35 Chum gu'n tig oirbh gach uile fhuil fhìreanta a dhòirteadh air an talamh, o fhuil Abeil fhìreanta, gu fuil Shachariais, mhic Bharachias, a mharbh sibh eadar an teampull agus an altair.

36 Gu fìrinneach a ta mi ag ràdh ribh, Gu'n tig na nithe so uile air a' ghinealach so.

37 A Ierusalem, a Ierusalem, a mharbhas na fàidhean, agus a chlachas an drian a chuirear a'd' ionnsuidh, cia minic a b'àill leam do chlann a chruinneachadh r'a chéile, mar a chruinnicheas cearc a h-còin fuaid a sgiathaibh, agus cha b'àill leibh!

38 Fench, fàgar bhur tigh agaibh 'na fhàsach.

39 Oir tha mise ag ràdh ribh, nach faic sibh mise o so suas, gus an abair sibh, Is beannaichte an Tì a thig ann an ainm an Tighearn.

CAIB. XXIV.

A GUS chaidh Iosa mach, agus dh'imich e o'n teampull; agus thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, a nochdadh dha àitreabh an teampull.

2 Agus thubhairt Iosa riu, Nach faic sibh iad so uile? Gu fìrinneach tha mi ag ràdh ribh, Nach fàgar clach air muin cloiche an so, nach tilgear sìos.

3 Agus air suidhe dha air sliabh nan craun-ola, thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh an uaignidheas, ag ràdh, Innis dhuinne, c'uin a thig na nithe sin gu crìch? agus ciod e comhara do theachd-sa, agus deiridh an t-saoghal?

4 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riù, Thugaibh an aire nach meall aon neach sibh :

5 Oir thig mòran a'm' àim-sa, ag ràdh, Is mise Crìosd; agus meallaidh iad mòran.

6 Agus cluinnidh sibh coganna, agus tuairisgeul choganna. Thugaibh an aire nach bi sibh fo anhladh : oir is òigiu do na nìlaidh sin uile teachd gu crìch; ach cha'n 'eil an deireadh ann fathast.

7 Oir òiridh cinneach an aghaidh cinnich, agus rìoghachd an aghaidh rìoghachd: agus bithidh gorta, agus plàighean, agus crìothanna-talnuhainn, ann an mòran àitean.

8 Agus cha'n 'eil anna so uile ach toiseach thruaighean.

9 An sin bheir iad thairis sibh chum àmhghair, agus marbhadh iad sibh: agus bithidh fuath aig gach uile chinneach dhuibh air sgàth m'ainmne-sa.

10 Agus an sin gabhadh mòran oilbheum, agus brathaidh iad a chèile, agus bithidh fuath aca d'a chèile.

11 Agus òiridh mòran de fhàidhibh brèige, agus meallaidh iad mòran.

12 Agus do bhrìgh gu'm bi an encoir air a mendachadh, fuaraichidh gràdh mhòran.

13 Ach ge b'e bhitheas seasmhach chum na crìche, 'se so a thèarnar.

14 Agus bithidh soisgeul so na rìoghachd air a shearmonachadh air feadh an domhain nìle, mar fhianuis do na h-uile cinnich; agus an sin thig an deireadh.

15 Air an aobhar sin, an nair a chì sibhse gràineileachd an léir-sgrìos, air an do labhair Daniel ann fàidh, 'na sheasamh anns an ionad naomh, (tuig-eadh an ti a leughas.)

16 An sin teicheadh iadsan a ta ann an Iudea chum nam beanu:

17 An ti a ta air mullach an tighe, na tigeadh e muas a thabhairt ni san bith leis as a thigh:

18 Agus an ti a ta sa' mhachair, na pilleadh e air ais a thogail Thalluinn leis.

19 Agus is an-aobhinn do na muaidh torrach, agus dhoibhsan a bheir cìoch natha, sua làithibh sin!

20 Ach guidhibh-sa gun bhuir teicheadh a bhì sa' gheamhradh, no air an t-sàbad:

21 Oir anns an àm sin bithidh àmhghar mòr ann, anhuil nach robh

ann o thùs an domhain gus a nis, ag nach mò a bhitheas a chaoidh.

22 Agus mur biodh na làithean s' air an giorrachadh, cha bhiodh fèis sam bith air a tèarnadh: ach air sin nan daoine taghta, bithidh na làithe sin air an giorrachadh.

23 An sin, ma their aon duine rib Feuch, a ta Crìosd an so, no an su na creidibh e:

24 Oir òiridh Crìosdan brèige, ag fàidhean brèige, agus nì iad comharran agus miorbhuilean mòra; ionnus mealladh iad, nam feudadh e bhì, a daoine taghta fèin.

25 Feuch, dh'innis mi dhuibh roimh-làin.

26 Uine sin, ma their iad rib Feuch, a ta e san fhàsach; na rachail a mach: Feuch, a ta e sua seòmraicheibh naigheach; na creidibh sin.

27 Oir a réir mar a thig an dea anach o'n àird an ear, agus a dhear raicheas i gus an àird an iar; mar sin mar an ceudna, bithidh teachd Mh an duine.

28 Oir ge b'e àit am bi a' chairb is ann an sin a chrùinnichear i h-iolairéan.

29 Air ball an dèigh trioblaid na làithean ud, dorchaidhear a' ghriat: agus cha tabhair a' ghealach a solus agus tuitidh na reultan o nèamh, agus bithidh cumhachdan nan nèamh a' an crathadh:

30 Agus an sin foillsichear comharan Mhìc an duine an nèamh: agus an sin nì uile threubha na talnuhainn bròid agus chì iad Mac an duine a' teachd air neulaibh nèimh, le cumhachd agus glòir ro-mhòir.

31 Agus cuiridh e mach 'aingil le fuaim mhòir na galltrump, agus cruinnichidh iad a shlughag taghta na ceithir gaothaibh, o leth-ioma nèimh gus an leth-iomall eile.

32 Ach fòghlumaibh cosamhlach o'n chrann-fhìge: An uair a bhitheas a gheug a nis maoth, agus a dh'fhàsas an duilleach, aithnichidh sibh gu fagus an samhradh:

33 Agus mar an ceudna, an uair chì sibhse na nithe sin uile, biodh fìo agaibh gu bheil e am fagus, cadhon aig na dorsaibh.

34 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Nach tèid an gipealach so fèin thairis, gus an tachair na nithe sin uile.

35 Thèid nèamh agus talamh thairis

ach cha téid mo bhriathra-sa thairis a bhaidh.

36 Ach cha'n 'eíl fios an latha no na n-áire sin aig duine air bith, no fós ag ainglibh nheimh, ach aig m'Áthair-sa amháin.

37 Ach amhuil a bha láithean Noe, mar sin, mar an ceudna, bithidh teachd Mhic an duine:

38 Oir mar a bha iad auns na láithibh roimh an tuil ag itheadh agus ag ól, a' pósadh agus a' toir: am pósadh, gus an latha an deachaidh Noe a steach san áire,

39 Agus nach robh fhios aca gus an d'thainig an tuil, agus an do thug i leatha iad nile; mar sin, mar an ceudna, bithidh teachd Mhic an duine.

40 An sin bithidh dithis air a' mhachair; gabhar fear aca, agus fágair an fear eile.

41 Bithidh dithis bhan a' meileadh auns a' mhuileann; gabhar a h-aon aca, agus fágair an aon eile.

42 Uime sin, deanaibh-sa faire; oir cha'n 'eíl fhios agaibh cia an uair an tig bhur Tighearn.

43 Ach a ta fíos so agaibh, nam b'fhiosrach fear an tìghe dia an uair an tigeadh an gaduiche, gu'n deanadh e faire, agus nach fualaingeadh e gu'n briste a thigh troimh.

44 Uime sin bithibh-sa ullamh mar an ceudna: oir is ann an uair nach saoil sibh, a thigh Mac an duine.

45 Cò e, ma seadh, a ta 'na òglach fìrinneach agus glic, a chuir a thighearn os ceann a mhuinntir, a thabhairt bidh dhoibh 'na àm fèin?

46 Is beannaichte an t-òglach sin a gheibh a thighearn, ri àm dha teachd, a' deanamh mar sin.

47 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n cuir se e os ceann a mhaoin gu h-ionmha.

48 Ach ma their an droch sheir-bhisach ud 'na chridhe, A ta mo thighearn a' cur dàil 'na theachd;

49 Agus ma thòisicheas e air a chomh-sheirbhisich a bhualadh, agus air itheadh agus ól maille ri luchd-mithe;

50 Thig thighearn an òglach sin ann an latha nach 'eíl sùil aige ris, agus ann an uair nach fios da,

51 Agus gearraidh e 'na bhloighdibh e, agus bheir e a chuibhrionn da maille ris na cealgairibh: an sin bithidh gul agus giosgan fhual.

AN sin samhlaichear rìghachd nheimh ri deich dìghibh, a thug leo an lòchrain, agus a chaidh a mach an còdhail an fhir nuadh-phòsda.

2 Agus bha cùignear dhuibh glic, agus cùignear amaideach.

3 Thug iadsan a bha amaideach an lòchrain leo, ach cha d'thug iad ola leo.

4 Ach iadsan a bha glic, thug iad ola leo 'nan soitheach, maille r'au lòchranabh.

5 Agus air deanamh maille do'n fhear nuadh-phòsda, thuit clò codail orra uile, agus suain.

6 Ach auns a' mheadhon-oidhe rionnadh glaoth, Feuch. a ta an fear nuadh-phòsda a' teachd; rachaibh a mach g'a choinneachadh.

7 An sin dh'èirich na h-òighean nd uile, agus dheasaich iad an lòchrain.

8 Agus thubhairt na h-òighean amaideach riusan a bha glic, Thoiribh dhuinne cuid de bhur n-ola; oir a ta ar lòchrain a' dol as.

9 Ach fhreagair iadsan a bha glic, ag ràdh, Air eagul nach bi na's leòir ann dhuinn fèin agus dhuibh-sa, gu ma fearr leibh dol a chum an luchd-reic, agus ceannaichibh dhuibh fèin.

10 Agus an fheadh a bha iad a' dol a cheannach, thainig an fear nuadh-phòsda; agus chaidh iadsan a bha ullamh a steach leis chum a' phòsaidh, agus dhruideadh an doras.

11 'Na dhéigh sin thainig, mar an ceudna, na h-òighean eile, ag ràdh, A Thighearn, a Thighearn, fosgail dhuinne.

12 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach aithne dhomh sibh.

13 Deanaibh faire air an aobhar sin, do blurigh nach aithne dhuibh an latha no an uair air an Tig Mac an duine.

14 Oir is coshlud e ri duine a' dol air choigrich, a ghairm a sheirbhisich, agus a thug dhoibh a mhaoin:

15 Agus do h-aon duibh thug e cùig tàluma, agus do neach eile a dhà, agus do neach eile a h-aon; do gach aon fa leth a réir a chomais; agus air ball ghabh e a thurus.

16 Agus dh'imich esan a fhuaire na cùig tàluma, agus rinn e ceannachd leo, agus bhuannaich e cùig tàluma eile.

17 Agus mar an ceudna esan a fhuair a dhà, bhuannaich e dithis eile.

18 Ach an ti a fhuair a h-aon,

dh'imich e agus chladhaich e san talamh, agus dh'fholaich e airgid a mhaighstir.

19 An dèigh aimsir fhada, thàinig tighearna nan seirbhiseach sin, agus rinn e cunntas riu.

20 Agus thàinig esan a fhuair na cùig tàlanna, agus thug e leis cùig tàlanna eile, ag ràdh, A Thighearna, thug thu dhomh-sa cùig tàlanna: feuch, bhuannaich mi cùig tàlanna eile thuilleadh orra.

21 Agus thubhairt a thighearna ris, Is maith, a dheadh sheirbhiseach fhirinnich; bha thusa fìrinnich ann am beagan, cuiridh mise os ceann mhòran thu: imich a steach do aoibhneas do thighearna.

22 Agus thàinig esan a fhuair an dà thàlann, agus thubhairt e, A Thighearna, thug thu dhomh-sa dà thàlann: feuch, bhuannaich mi dà thàlann eile thuilleadh orra.

23 Thubhairt a thighearna ris, Is maith, a dheadh sheirbhiseach fhirinnich; bha thusa fìrinnich ann am beagan *de nithibh*, cuiridh mise os ceann mòran *de nithibh* thu: imich a steach do aoibhneas do thighearna.

24 Ach an uair a thàinig esan a fhuair an t-aon tàlann, thubhairt e, A Thighearna, bha fhios agam gur duine cruaidh thu, a bhuainneas san àite nach do chuir thu, agus a thionailleas san ionad anns nach do sgaoil thu;

25 Agus air dhomh bhi fo eagal, chaidh mi agus dh'fholaich mi do thàlann san talamh: feuch, sin agad do chuid fèin.

26 Freagair a thighearna agus thubhairt e ris, A sheirbhiseach uile agus leis, bha fhios agad gu'm buainim-sa san àit anns nach do chuir mi, agus gu'n tionalam as an ionad anns nach do sgaoil mi;

27 Bu chòir dhuit, uime sin, m'airgid a thabhairt do'n luchd-màlart, agus air dhomh teachd gheibhinn mo chuid fèin maille r'a riadh.

28 Buinibh uath, uime sin, an tàlann, agus thugaibh dhàsan e aig an bheil na deich tàlanna.

29 (Oir do gach neach aig an bheil bheirair, agus bithidh aige gu pailt: ach uath-sa aig nach eil, bheirair cadhon an ni sin a ta aige.)

30 Agus tilgibh an seirbhiseach mì-tharbhach so do dhorchadas iomallach: an sin bithidh gul agus giesgan fhìacal.

31 An uair a thig Mac an duine 'na ghloir, agus na h-àingil naomha nìle maille ris, an sin suidhidh e air caithir rìoghail a ghloire:

32 Agus cruinnichear 'na làthair na h-uile chinnich; agus sgaraidh e iad o chèile, an t-uil a sgaras buachail na caoraich o na gabhraibh:

33 Agus cuiridh e na caoraich air a làimh dheis, ach na gabhair air a làimh chlì.

34 An sin their an Rìgh riu-san air a dheis, Thigibh, a dhaoine beannaichte m'Àthar-sa, sealbhaichibh mar oighreachd an rìoghachd a ta air a deasachadh dhuibh o leagadh buaite an domhain:

35 Oir bha mi ocrach, agus thug sibh dhomh biadh: bha mi tartuhor, agus thug sibh dhomh deoch: bha mi a'm' choigreach, agus thug sibh aoidheachd dhomh:

36 Iomnochd, agus dh'eudaich sibh mi: bha mi euslan, agus thàinig sibh g'am aubhar: bha mi am prìosan, agus thàinig sibh a'm' ionnsuidh.

37 An sin freagraidh na fireana e, ag ràdh, A Thighearna, c'uin a chunnaic sinn ocrach thu, agus a bheathaich sinn thu? no tartuhor, agus a thug sinn deoch dhuibh?

38 No c'uin a chunnaic sinn a'd' choigreach thu, agus a thug sinn aoidheachd dhuibh? no iomnochd, agus a dh'eudaich sinn thu?

39 No c'uin a chunnaic sinn euslan thu, no am prìosan, agus a thàinig sinn a'd' ionnsuidh?

40 Agus freagraidh an Rìgh, agus their e riu, Gu dèimhin a ta mi ag ràdh ribh, a' mheud 's gu'n do rinn sibh e do aon de na bràithribh a's lugha agam-sa, rinn sibh dhomh-sa e.

41 An sin their e mar an ceudna riu-san air an làimh chlì, Imichibh uam, a shluagh malluichte, dh'ionnsuidh an teine shòruidh, a dh'ulluicheadh don diabhul agus d'a àingilbh:

42 Oir bha mi ocrach, agus cha d'thug sibh dhomh biadh: bha mi tartuhor, agus cha d'thug sibh dhomh deoch:

43 Bha mi a'm' choigreach, agus cha d'thug sibh aoidheachd dhomh: iomnochd, agus cha d'eudaich sibh mi: euslan, agus am prìosan, agus cha d'thàinig sibh g'am aubhar.

44 An sin freagraidh iadsan mar an ceudna e, ag ràdh, A Thighearna, c'uin a chunnaic sinn thu ocrach, no tart-

mhor, no d' choigreach, no lomnochid, no ensian, no am prìosan, agus nach do fhuirteil sinn dhuit?

45 An sin freagraidh esan iad, ag ràdh, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, a' mhead 's nach d'rinn sibh e do'n neach a's lugha dhuibh so, cha d'rinn sibh dhomh-sa e.

46 Agus innichidh iadsan chum peanaid shìorruidh; ach na fireana chum na beatha maireannaich.

CAIB. XXVI.

A GUS thàrladh, 'nuair a chrìoch-naich Iosa na briathra so uile, gu'n dubhairt e r'a dheisciobluibh,

2 A ta fhios agaibh gu bheil a' chàisg an dèigh dà latha, agus a ta Mac an duine air a bhrath chum a cheusadh.

3 An sin chruinnich nachdarain nan sagart, agus na sgrìobhaichean, agus seanairean a' phobuill, gu talla an àrd-shagairt, d'an goirear Caiaphas,

4 Agus ghabh iad comhairle le chèile chum Iosa a ghlacadh le feall, agus a chur gu bàs.

5 Ach thubhairt iad, Na deanamaid e san fhéil, air eagal gu'm bi buaireas ann measg a' phobuill.

6 Agus air do Iosa a bhì ann am Betan, ann an tigh Shimon an lobhair,

7 Thàinig bean d'a ionnsuidh, aig an robh bocsa alabastair làn de ola ro luachmhor, agus dhòirt i air a cheann e, agus e 'na snuidhe aig *bladh*.

8 Ach an uair a chunnaic a dheisciobuil sin, bha fearg orra, ag ràdh, Ciod is ciall do'n ana-caitheamh so?

9 Oir dh'fheadh ann ola so bhì air a reice air mhòran, agus a bhì air a toirt do na bochdaibh.

10 Ach air aithneachadh so do Iosa, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh a' cur dragha air a' mhnaoi? oir rinn i deadh obair dhomh-sa.

11 Oir a ta na bochdan agaibh a ghnàth maille ribh, ach cha'n 'eil mise agaibh a ghnàth.

12 Oir air dòrtadh na h-ola so dhi air mo chorp-sa, is ann fa chomhair m'adhlaid a rinn i e.

13 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b'e àit am bi an seisgeul so air a shearmonachadh air feadh an t-saoghail gu h-ìomlan, aithrisear an ni a rinn a' bhean so, mar chuimhne oirre.

14 An sin dh'innich ann de'n dà fhear dheug, d'am b'ainm Iudas Iscariot, chum nan àrd-shagart,

15 Agus thubhairt e, Ciod a bheir sibh dhomh-sa, agus brathaidh mi

dhuibh e? Agus chòird iad ris air deich buim fhichead airgid.

16 Agus o'n àm sin a mach, dh'farr e fàth air esan a bhrath.

17 Agus air a' cheud là de *fhéil* an aram neo-ghoirtichte, thàinig na deisciobuil chum Iosa, ag ràdh ris, C'àit an àill leat sinne a dh'innichadh dhuit, chum gu'n ith thu a' chàisg?

18 Agus thubhairt esan, Rachaidh do'n bhaile gu leithid so do dhuine, agus abraidh ris, Tha am Maighstir ag ràdh, A ta m' àm an fagus; cumaidh mi a' chàisg aig do thigh-sa, maille ri m' dheisciobluibh.

19 Agus rinn na deisciobuil mar a dh'òrdmich Iosa dhoibh, agus dheasaich iad a' chàisg.

20 Agus an uair a thàinig am feasgar, shuidh e maille ris an dà fhear dheug.

21 Agus ag itheadh dhoibh, thubhairt e, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'm brath fear dhibh mise.

22 Agus bha iad ro bhòdach, agus thòisich gach aon aca fa leth air a ràdh ris, Am mise e, a Thighearn?

23 Agus freagair esan agus thubhairt e, An ti a thumas a làmh sa' inheis maille riunsa, brathaidh esan mi.

24 Gu deimhin a ta Mac an duine ag imeachd a réir mar a ta e sgrìobhta m'a thùinchioll: ach is an-aobhann do'n duine sin le'm brathar Mac an duine! bu mhaith do'n duine sin mur beirte riann e.

25 An sin fhreagair Iudas a bhrath e, agus thubhairt e, A Mhaighstir, am mise e? Thubhairt esan ris, Thubhairt thu.

26 Agus ag itheadh dhoibh, ghlac Iosa aran; agus air tabhairt buidheachais, bhris se e, agus thug e do na deisciobluibh e; agus thubhairt e, Gabhaidh, ithibh; is e so mo chorp-sa.

27 Agus air glacadh a' chupain, agus air tabhairt buidheachais, thug e dhoibh e, ag ràdh, Olaibh uile d'hech:

28 Oir is i so m'fhoil-sa an Tiomnaidh Nuaidh, a dhòirtear air son mhòran chum maithennais pheacana.

29 Ach tha mi ag ràdh ribh, Nach òl mi á so suas de thoradh so na fionain, agus an là sin an òl mi e nuadh maille ribh ann an rìoghachd m' Athar.

30 Agus air dhoibh laoidh a sheinn, chaidh iad a mach gu sliabh nan crann-ola.

31 An sin thubhairt Iosa riu, Gheibh sibh uile oibheum annam-sa an nochd;

oir a ta e sgrìobhta. Buailidh mi am buachaill, agus sgapar caoraich an treuda.

32 Ach an déigh dhomb-sa éirigh a ris, théid mi roimhíbh do Ghalile.

33 Agus fhreagair Peadar, agus thubhairt e ris, Ged gheibh gach uile dhaoine oilbheum annad, cha'n fhaigh mise oilbheum gu bráth.

34 Thubhairt Iosa ris, Gu deimhin a ta mi ag ràdh riut, Air an oidheche so féin, mu'n goir an coileach, gu'n áicheadh thu mi trì nàirean.

35 Thubhairt Peadar ris, Ged a b'éigin dhomh bàsachadh maille riut, cha'n áicheadh mi thu. Agus thubhairt na deisciobuil eile mar an cendna.

36 An sin thàinig Iosa maille riut gu ionad d'an goirear Getsemane, agus thubhairt e ris na deisciobuibh, Suidhibh-sa an so, gus an téid mise a dheanamh ùrnuigh an sud.

37 Agus thug e Peadar leis, agus dithis mhae Shebede, agus thòisich e air a bhi brònach agus ro dhoilgheasach.

38 An sin thubhairt e riut, A ta m'anam ro bhrònach, eadhon gu bàs: fanaibh-sa an so, agus deanaibh faire maille riumsa.

39 Agus dh'imich e beagan air adhart, agus thuit e air 'aghaidh, a' deanamh ùrnuigh, agus ag ràdh, O m' Athair, na dh'fheudas e bhi rachadh an cupan so seachad orm: githheadh, na biodh e mar is àill leamsa, ach mar is toil leatsa.

40 Agus thàinig e chum nan deisciobuil, agus fhuair e 'nan codal iad; agus thubhairt e ri Peadar, An ann mar sin? nach b'urrainn sibh faire a dheanamh aon uair *amháin* maille riumsa?

41 Deanaibh faire agus ùrnuigh, chum nach tuit sibh am buaireadh: a ta, gun amharas, an spiorad fogarach; ach a ta 'n fheadil annhunn.

42 A ris, an dara uair, dh'imich e agus rinn e ùrnuigh, ag ràdh, O m' Athair, mur fèudar gu'n téid an cupan so seachad orm, gun mi 'ga òl, do thoil-sa gu robh deanta.

43 Agus thàinig e agus fhuair e iad a ris 'nan codal: oir bha an sùilean trom.

44 Agus dh'fhàg e iad, agus dh'imich e a ris, agus rinn e ùrnuigh an treas uair, ag ràdh nam briathra cendna.

45 An sin thàinig e chum a dheisciobuil, agus thubhairt e rin, Coidhibh roimhíbh a nis, agus gab'laibh fois:

fench, a ta an uair air druideadh, agus a ta Mac an duine air a bhrath thairis do làmhlaibh pheacach.

46 Éiribh, imicheamaid: fench, a ta an ri a bhrathas mise am fagns.

47 Agus air dha bhi fathast a' labhairt, fench, thàinig Iudas, aon de'n dà fhear dheug, agus maille ris cuideachd mhòr le claidhibh agus bataibh, o na h-àrd-shagartaibh, agus o sheanairibh a' phobuill.

48 A nis, bha an ti a bhrath esan air tabhairt comhara dhoibh, ag ràdh, Ge b'e neach a phògas mise, is e sin e; deanaibh greim air.

49 Agus air ball thàinig e chum Iosa, agus thubhairt e, Fàite dhuit, a Mhaighistir: agus phòg se e.

50 Ach thubhairt Iosa ris, A charaid, c'ar son a thàinig thu? An sin thàinig iad, agus chuir iad làmh ann an Iosa, agus ghlac iad e.

51 Agus, fench, shìn a h-aon diùbhsan a bha maille ri Iosa a làmh, agus tharruing e a claidheamh; agus air dha scribhlisich an àrd-shagairt a bhualadh, gheàrr e a chhuas dheth.

52 An sin thubhairt Iosa ris, Cuir a ris do chladheamh air ais 'na ionad féin: oir iadsan uile a ghlacas an claidheamh, tuitidh iad leis a' chladheamh.

53 An saoil thusa nach feud mise a nis m' Athair a ghuidhe, agus bheir e dhomh tuilleadh na dà legion deug do ainglìbh?

54 Ach cionnus an sin bhiodh na sgrìobtuirean air an coimhlionadh, a tha 'g ràdh gur ann mar so is éigin tachairt?

55 Anns an uair sin féin, thubhairt Iosa ris an t-slagh, An d'thàinig sibh a mach mar gu'm b'ann an aghaidh gaduiche, le claidhibh agus bataibh, chum mise a ghlacadh? Bha mi gach là a'm' shuidhe maille ribh san teampull a' teagasg, agus cha do chuir sibh làmh annan.

56 Ach thachair so uile, chum gu'm biodh sgrìobtuire nan fàidhean air an coimhlionadh. An sin thréig na deisciobuil uile e, agus theich iad.

57 Agus air dhoibh-san Iosa a ghlacadh, thug iad leo e gu Caiaphas an t-àrd-shagart, far an robh na sgrìoblaichean agus na seanaircan air cruinneachadh.

58 Ach lean Peadar e fad uatha, eadhon gu talla an àrd-shagairt, agus chaidh e steach, agus shuidh e maille

na seirbhisich, a dh'fhaicinn na
iche.

59 Agus dh'iarr na h-àrd-shagairt,
na seanairean, agus a' chomhairle
le, fianuis bhréige an aghaidh Iosa,
um a chur gu bàs.

60 Ach chud'fhuair iad: seadh, ged
thàinig mòran de fhiannaisibh bréige,
a d'fhuair iad. Fa dhèidh thàinig
fhiannais bhréige.

61 Agus thubhairt iad, Thubhairt
n fear so, Is nraoinn mise teampull
a leagadh, agus a thogail a ris an
làithibh.

62 Agus air do'n àrd-shagart éirigh,
thubhairt e ris, Nach fregair thu
beag? Ciod e a ta iad sin a' toirt
muis a'd' aghaidh?

63 Ach dh'fhan Iosa 'na thosd. Agus
reagair an t-àrd-shagart, agus thubhairt
e ris, A ta mi gu'd' mhiannachadh
r an Dia bhèd, gu'n innseadh tu
muin an tu Crìosd, Mac Dhé.

64 Thubhairt Iosa ris, Thubhairt
mi: gidheadh tha mi ag ràdh ribh,
Na dhéigh so dhì sibh Muc an doine
na shuidhe air deas làimh comhachd
Dhé, agus a' teachd air nenaibh
èimh.

65 An sin reub an t-àrd-shagart
indach, ag ràdh, Gu'n do labhair e
uibheum: ciod am feum tuilleadh a
a againn air fianuisibh? feuch, a nis
fuala sibh a thoibheum.

66 Ciod i bhur barail-sa? Fhreagair
iadsan agus thubhairt iad, A ta e
coillteannach air a' bhàs.

67 An sin thilg iad srugaid 'na
endna, agus bhual iad le'n basaibh e;
agus ghabh enid eile air le slataibh,

68 Ag ràdh, Dean fàidheadaireachd
muinn, a Chrìosd. Cò e a bhual thu?

69 Agus shuidh Peadar a mach anns
n talla: agus thàinig cailin àraidh d'a
omnsaidh, ag ràdh, Bha thusa mar an
endna maille ri Iosa o Ghàile.

70 Ach dh'àicheadh esan 'nan làthair
ile, ag ràdh, Cha'n eil fhios agam ciod
a ta thu ag ràdh.

71 Agus air dol a mach dha do'n
hor-dhorns, chumnaic cailin eile e,
agus thubhairt i riansan a bha 'n sin,
Bha 'm fear so mar an ceudna maille
ri Iosa o Nasaret.

72 Agus dh'àicheadh e a ris le
mionnaibh, *ag ràdh*, Cha'n aithne
dhomh an duine.

73 Agus tamull beag 'na dhéigh sin,
thàinig an dream a bha 'nan seasamh
a làthair, agus thubhairt iad ri Peadar,

Gu fìrinneach is ann diubh sud fèin
tha thusa; oir a ta do chaitant ga d'
bhrath.

74 An sin thòisich e ri mallachadh
agus mionnachadh, *ag ràdh*, Cha'n
aithne dhomh an duine. Agus air
ball gheir an coileach.

75 Agus chuimhnich Peadar briath-
ran Iosa, a thubhairt ris, Mu'n goir
an coileach, àicheadhaidh tu mi trì
uairan. Agus air dol a mach dha,
ghuail e gu gear.

CAIB. XXVII.

AIR teachd do'n mhadainn, ghabh
A uachdarain nan sagart uile, agus
seanairean a' phobuill, comhairle le
cheile an aghaidh Iosa, chum a chur
gu bàs.

2 Agus air dhoibh esan a cheangal,
thug iad leo e, agus thug iad thairis e
do Phontius Pilat an t-uachdaran.

3 An sin, an uair a chumnaic Indas,
a bhrath e, gu'n do dhìtheadh e, ghabh
e aithreachas, agus thug e air an ais
na deich buim fhìtheadh airgid do na
h-àrd-shagartaibh agus do na seanaire-
ibh,

4 Ag ràdh, Pheacaich mi, ann am
brath na fola neo-chiontaich. Ach
thubhairt iadsan, Ciod e sin duinne?
amhaire thusa air sin.

5 Agus air tilgeadh naith nam bonn
airgid anns an teampull, dh'imich e
roimhe, agus chaidh e agus chroch se
e fèin.

6 Agus ghlac na h-àrd-shagairt na
buinn airgid, agus thubhairt iad. Cha
chòir an cur san ionnhas, oir is luach
fola iad.

7 Agus air gabhail comhairle dhoibh,
cheannaich iad leo fearann a' chriadh-
adair, chum a bhi 'na àit-adhlaid do
choigrich.

8 Air an aohhar sin goirear do'n
fhearann sin, Fearann na fola, gus an
là'n dingh.

9 (An sin choimhlionadh an nì a
labhradh le Ieremias ann fàidh, ag
ràdh, Agus ghabh iad na deich buinn
fhìtheadh airgid, luach an t-àmh-asadh,
neach a nìheas iadsan a bha de chloinn
Israeil,

10 Agus thug siad iad air son fear-
ainn a' chriadhadair, mar a dh'òrduich
an Tighearna dhomh-sa.)

11 Agus sheas Iosa an làthair an
uachdarain: agus dh'fhiosraich an
t-uachdaran dheth, ag ràdh, An tusa
Rìgh nan Iudhach? Agus thubhairt
Iosa ris, Thubhairt thu.

12 Agus an uair a chuir na h-àrd-shagairt agus na seanairean cionta as a leth, cha do fhreagair e ni sam bith.

13 An sin thubhairt Pilat ris, Nach cluinu thu cia lion nithe air am bheil iad a' toirt fianuis a'd' aghaidh?

14 Agus cha d'thug e freagradh dha air aon fhocal; ionnus gu'n do ghabh an t-uachdaran iongantais ro mhòr.

15 A nis, ri àm na fèille, chleachd an t-uachdaran aon phrìosanach a b' àill leo chur fa sgaoil do'n phobull.

16 Agus bha aca san àm sin prìosanach ro-chomharaichte, d'am b' ainm Barabas.

17 Air an aobhar sin, an uair a bha iad crìnn an ceann a chéile, thubhairt Pilat rin, Cò is àill leibh mise a chur fa sgaoil duibh? Barabas, no Iosa d'an goirear Crìosd?

18 Oir bha fhios aige gu'm b' aon o fharmaid a thug iad thairis e.

19 Agus an uair a bha e 'na shuidhe air caithir a' bhreitheanais, chuir a bhean *teachdaireachd* d'a ionnsuidh, ag ràdh, Na biodh agad-sa gnothuch sam bith ris an fhìrean sin: oir is mòr a dh'fhulaing mise an diugh ann am brùadar air a shou-san.

20 Ach chuir na h-àrd-shagairt agus na seanairean impidh air a' phobull gu'n iarradh iad Barabas, agus gu'm milleadh iad Iosa.

21 Agus fhreagair an t-uachdaran agus thubhairt e rin, Cò de 'n dithis is àill leibh mise a chur fa sgaoil duibh? Thubhairt iadsan, Barabas.

22 Thubhairt Pilat rin, Ciod, ma seadh, a ni mi ri Iosa d'an goirear Crìosd? Thubhairt iad ris uile, Ceusar e.

23 Agus thubhairt an t-uachdaran, C'ar son? ciod an t-olc a rinn e? Ach is mòr gu mòr a ghlaodh iadsan, ag ràdh, Ceusar e.

24 Agus an uair a chunnaic Pilat nach do bhuadhaich e bheag sam bith, ach gu'n d'èirich an tuilleadh buaireis, ghabh e uisge, agus dh'ionnlaid e a làmban ann fianuis an t-sluaigh, ag ràdh, A ta mise neochiontach de fhuil an fhìrean so; faicibh-sa sin.

25 Agus fhreagair an t-uachdaran uile, agus thubhairt iad, Biodh 'fhuil oirne, agus air ar cloinn.

26 An sin leig e fa sgaoil Barabas dhoibh: ach air dha Iosa a sgiùrsadh, thug e thairis e chum a cheusadh.

27 An sin thug saighdearan an uachdaran leo Iosa do thalla a'

bhreitheanais, agus chruinnich iad bhuidheann uile m'a thinnchioll.

28 Agus air dhoibh a rùsgadh, ch iad uime falluinn scàrlaid.

29 Agus air dhoibh crùn droigh fhigheadh, chuir iad m'a cheann agus slat chuilce 'na làimh dh agus lùb iad an ghàn 'na làthair, a rinn iad fanaid air, ag ràdh, G beannaichear thu, a Rìgh nan Iudh.

30 Agus thilg iad sinuaid air, u ghiac iad an t-slat chuilce, agus bh iad sa' cheann e.

31 Agus an deigh dhoibh fanaid dheauamh air, thug iad an fhual dheth, agus chuir iad 'eudach uime, agus thug iad leo e chum cheusadh.

32 Agus an uair a chaidh iad mach, fhuair iad duine o Chìre d'am b' ainm Simon: esan dh'èigh iad chum a chrann-ceusaidh-sa ghlèan.

33 Agus an uair thàinig iad ionad d'an ainm Golgota, sin r'a rà Aite cloinn,

34 Thug iad dha r'a òl fion ge measgta le domblas: agus air dha bhlasad, cha'n òladh se e.

35 Agus an uair a cheus iad roinn iad a thrusgan eatorra, a' t eadh crannchuir: chum gu'n coim hiontadh an ni a labhradh leis fhàidh. Roinn iad m' eudach eator agus chuir iad crannchur air mo bhàr.

36 Agus shuidh iad, agus rinn faire air an sin:

37 Agus chuir iad a chèis dhìt sgrìobhta os a cheann, IS E SO IOS RÌGH NAN IUDHACH.

38 An sin cheusadh maille ris ghaduiche; fear air a làimh dh agus fear eile air a làimh chl.

39 Agus thug iadsan a bha seachad toibheum dha, a' crathadh an ceann,

40 Agus ag ràdh, Thusa a leagas teampull, agus a chuireas suas an làithibh e, fòir ort fèin: ma's tu M Dhe, thig a nuas o'n chrann-cheusaidh.

41 Mar an ceudna, thubhairt h-àrd-shagairt, maille ris na sgrìol aichibh agus na seauairibh, a' fanaid air,

42 Shaor e daoine eile; e fèin shaoradh, ni 'n comasach e: ma's Rìgh Israeil, thigeadh e nis a m o'n chrann-cheusaidh, agus creidid sinn e.

43 Chuir e a dh'òigh an Dia; saora

nis e, ma tha toil aige dha: oir
 bhairt e, is mise Mac Dhé.
 Agus thug na gairichean, a
 isadh maille ris, am beum cendna

A nis, o'n t-seathamh nair bha
 chadas air an tìr nìle, gus an
 eamh nair.

Agus nu thimchioll na naothamh
 a, dh'éigh Iosa le guth àrd, ag ràdh,
 Eil, lama sabachtani? is e sin r'a
 a, Mo Dhia, mo Dhia, c'ar son a
 òig thu mi?

Agus air cluinntinn sin de chuid
 phsan a bha 'nan seasamh an sin,
 bhairt iad. A ta am fear so a'
 odhach air Elias.

Agus air ball ruith a h-aon dinbh,
 s ghabh e spong, agus lion e de
 on geur i; agus air dha a cur air
 t chuilce, thug e dha r'a òl.

Ach thubhairt càch, Leig dha;
 eamaid an tig Elias g'a thèarnadh.

Agus an nair a dh'éigh Iosa a ris
 laodh mòr, thug e suas a spiorad.

Agus, fench, reubadh brat-roimh
 teampuill 'na dhà chuid, o mhullach

iochdar; agus chriothuach an
 umh, agus sgoilteadh na creagan:

2 Agus dh'fhosgadh na h-uaigh-
 a; agus dh'èirich mòran de chorp-

nan naomh a bha 'nan codal,

3 Agus chaidh iad a mach as na
 uaighibh an déigh 'aiséirigh-san,

is chaidh iad a steach do'n bhaile
 mh, agus nochdadh iad do mhòran.

4 A nis, an nair a chumaid an
 nuair-cend, agus iadsan a bha

ille ris a' coimhead Iosa, a' chrith-
 dhamhain, agus na nithe eile a

neadh, ghabh iad eagal mòr, ag
 bh, Gu fhinneach b'e so Mac Dhé.

5 Agus bha an sin mòran bhan
 e anfharc am fad), a lean Iosa o

chille, a' fàithealadh dha:

6 An measg an robh Muire Mag-
 dalen, agus Muire màthair Shemais

us Ioseis, agus màthair cloinne
 ebede.

7 Agus air teachd do'n fheasgar,
 àinig duine saorbhìr o Arimatea,

am l'ainm Ioseph, a bha e fèin 'na
 fàiscioibh aig Iosa mar an cendna.

8 Chaidh esan gu Pilat, agus dh'farr
 corp Iosa. An sin dh'aithn Pilat an

rp a thubhairt da.

9 Agus ghlac Ioseph an corp, agus
 aig e ann an lìon-eudach fìor-ghlan

fèin, a chladhaich e ann an parraig:
 agus chàrnich e clach mhòr gu dorus

na h-uaighe, agus dh'imich e roimhe.
 61 Agus bha Muire Magdalen, agus

a' Mhuire eile, 'nan suidhe fa chomhair
 na h-uaighe.

62 A nis air an là màireach, an là 'n
 déigh an ullachaidh, chrunnicheadh

na h-àrd-shagairt agus na Phairisich
 gu Pilat,
 63 Agràdh, A Thighearn, is cuimhne
 leinn, an nair a bha ann mealltair nd

fathast beò, gu'n dubhairt e, Eiridh
 mi an déigh thur làithean.

64 Ordnich, uime sin, an uaigh a
 bhi air a coimhead gu cinnteach gus

an treas là, air eagal gu'n tig a dheis-
 cioibh san oidheche, agus gu'n goid

iad leo e, agus gu'n abair iad ris an
 t-sluagh, Dh'èirich e o na marbhaibh:

agus mar sin bithidh am mearachd
 dheireannach nì's miosa na 'n cend

mhearachd.

65 Thubhairt Pilat rin, Tha faire
 agaibh: imichibh, deanaibh an uaigh

cho tèaruine 's is aithne dhuibh.

66 Agus dh'imich iad, agus riinn iad
 an uaigh cinnteach, a' cur seula air a'

chloich, maille ri faire.

CAIB. XXVIII.

A N déigh na sàbaid, aig briseadh
 A na faire air a' cheud là de 'n

t-seachdain, thàinig Muire Magdalen,
 agus a' Mhuire eile, a dh'fhaicinn na

h-uaighe.

2 Agus, fench, bha crith-thalmhainn
 mhòr ann: oir thàinig aingeal an

Tighearna mas o nèamh; agus air
 teachd dha, charnich e a' chlach o'n

dorus, agus shuidh e oirre.

3 Agus bha a ghnùis mar dhealanach,
 agus 'eudach geal mar shneachda.

4 Agus air eagal roimhe chriothuach
 an luchd-coimhid, agus chaidh iad an

riochd maibh.

5 Ach fhreagair an t-aingeal agus

thubhairt e ris na muibh, Na biodh

eagal oirbhe: oir a ta fios again gu

bheil sibh ag iarraidh Iosa, a chaidh

chensadh.

6 Cha'n 'eil e 'n so: oir dh'èirich e,

mar a thubhairt e. Thigibh, faicibh an

t-àit an robh an Tighearn 'na luidhe.

7 Agus imichibh gu luath, agus

innsibh d'a dheisciobluibh gu'n d'èirich

e o na marbhaibh; agus, fench, tha e

del roimhibh do Ghalile: an sin chì sibh

e: fench, thubhairt mise ribh e.

8 Agus dh'imich iad gu luath o'n

uaigh, le h-cagal agus mòr-ghàrd-

eachas; agus ruith iad a dh'innseadh d'a dheiscioblaibh.

9 Agus ag imeachd dhoibhsan a dh'innseadh d'a dheiscioblaibh, fench, thachair Iosa féin orra, ag ràdh, Fàilte dhuibh. Agus thàinig iad an fagus da, agus rug iad air a chosaibh, agus rinn iad aoradh dha.

10 An sin thubhairt Iosa rin, Na biodh eagail oirbh: imichibh, abraibh ri m' bhràithribh iadsan a dhol do Ghalile, agus an sin clò iad mi.

11 Agus an nair a bha iadsan ag imeachd, fench, thàinig cuid de'n luchd-faire do'n bhaile, agus nochd iad do na h-àrd-shagartaibh gach ni a thachair.

12 Agus air cruinneachadh dhoibhsan an ceann a chèile maille ris na seanairibh, agus air gabhail comhairle dhoibh, thug iad mòran airgid do na saighdearaibh,

13 Ag ràdh, Abraibh-sa gu'n d'thàinig a dheisciobuil anns an oidheche. agus gu'n do ghoid iad e an nair a bha sinne 'nar codal.

14 Agus ma chluinneas an t-uachd-

aran so, cuiridh sinne impidh air, a ni sinn sibhse tèarainte.

15 Agus ghabh iad an t-airgid, a rinn iad mar a theagaisgeadh dhoi agus a ta a' chaint so air a h-ait an measg nan lùdhach gus an l diugh.

16 An sin chaidh an t-aon d'ciobul deng do Ghalile, do'n bhe far an d'òrdnich Iosa dhoibh.

17 Agus an nair a chunnaic iad rinn iad aoradh dha: ach bha cuid fo amharus.

18 Agus thàinig Iosa agus labharin, ag ràdh, Thugadh dhomh-sa g uile chumhachd air nèamh agus talamh.

19 Uime sin, imichibh-sa agus d'aibh deisciobuil de gach uile chi each, 'gam baisteadh ann an nìur Athar, agus a' Mhic, agus an Spior Naoimh;

20 A' teagasg dhoibh gach uile ni a dh'aitlun mise dhuibh a choinne Agus, fench, a ta mise maille ribh gnàth, gu deireadh an t-saogh Amen.

An SOISGEUL a réir MHARCUIS.

CAIB. I.

TOISEACH soisgeil Iosa Criosd, Muic Dhé:

2 A réir mar a ta e sgrìobhta anns na fàidhlibh, Fench, cuircan mo theachdair roimh do ghuùis, a dh'ullloicheas do shlighe romhad.

3 Guth an tì a dh'èigheas anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tighearna, deanaibh a cheumanna dìreach.

4 Bha Eoin a' baisteadh anns an fhàsach, agus a' scarmonachadh baistidh an aithreachais, chum maithneais pheacanna.

5 Agus chaidh a mach d'a ionnsuidh tìr Iudea uile, agus luchd-àiteachaidh Ierusalem, agus bhaisteadh leis iad uile ann an an abhainn Iordain, ag aitheachadh an peacanna.

6 Agus bha Eoin air eudachadh le fionna chàmhail, agus crios leathair m'a leasraidh; agus bu bhiadh dha locuist agus mìl fhiadhaich.

7 Agus shearmonaich e, ag ràdh, A ta neach a' teachd a'm' dhéigh a's cumhachdaiche na mise, neach nach aithidh mise air cromadh sìos agus bàrr-iad a bhròg fhuasgladh.

8 Bhaist mise gu dearbh sibh h-uisge; ach baistidh esan sibh leis Spiorad Naomh.

9 Agus thàrladh anns na làith sin, gu'n d'thàinig Iosa o Nas Ghalile, agus bhaisteadh e le h-E ann an Iordan.

10 Agus air ball, an nair a cha e suas as an uisge, chunnaic e nèamhan air am fòsgladh, agus Spiorad mar choluman a' teach nuas air.

11 Agus thàinig guth o nèamh, ràdh, Is tusa mo Mhac gràdhach, a am bheil mo mhòr-thlachd.

12 Agus air ball tharruing an Spiorad do'n fhàsach.

13 Agus bha e'n sin san fhàs dà fhichead là, air a bhnaireadh Sàtan; agus bha e maille ris fiadh-bheathaichibh: agus fhrithidh h-aingil dha.

14 Agus an déigh Eoin a chur prìosan, thàinig Iosa do Ghalile, a' scarmonachadh soisgeil rìoghachd Dhé.

15 Agus ag ràdh, Choinnìonadh aimsir, agus a ta rìoghachd Dhé fagus: deanaibh-sa aithreachas, a creidibh an soisgeul.

16 Agus air dha bhi 'g imeachd taobh fàrge Ghalile, chunnaic e ionn, agus Andreas a bhràthair, a' geadh lù san fhainge: (oir b' iasg-ceau iad:)

17 Agus thubhairt Iosa rin, 'Thigh a'm' dhéigh-sa, agus mi mi 'nur sgairibh air daoineibh sibh.

18 Agus air ball dh'fhàg iad an uita, agus lean iad esan.

19 Agus an uair a chaidh e beagan r aghaidh as a sin, chunnaic eumas mac Shebede, agus Eoin a bràthair, agus iad san luing a' càradh i lonta.

20 Agus air ball ghairm e iad; agus d'fhàg iad Sebede an athair san luing aille ris an luchd-tuarasdail, agus an iad esan.

21 Agus chaidh iad a steach do Naperranum; agus air ball, air dha ol a stigh do'n t-sionagag air an sàbaid, theagaisg e.

22 Agus ghabh iad iongantais r'a teagasg: oir bha e 'gan teagasg mar each aig an robh ùghdarras, agus cha 'ann mar na sgrìobhaichean.

23 Agus bha 'nan sionagag-san neach nns an robh spiorad neòghlan, agus hlaoth e,

24 Ag ràdh, Leig leinn; ciod ar mothuch-ne riut, Iosa o Nasaret? an 'thàinig thu g'ar sgrìos-ne? Is aithne homh cò thu, aon naomh Dhé.

25 Agus chronuich Iosa e, ag ràdh, bi a'd' thosd, agus thig a mach as.

26 Agus an uair a reib an spiorad còghlan e, agus a ghlaodh e le guth rd. thàinig e mach as.

27 Agus ghabh iad mòr-iongantais uile, ionnns gu'n robh iad a' cur na eise do r'a chéile, ag ràdh, Ciod e o? ciod e an teagasg nuadh so? oir e h-ùghdarras a ta e toirt òrdnigh radhon do na spioradaibh neòghlan, agus tha iad ùmhal dha.

28 Agus chaidh a chliù air ball a nach air feadh na tìre uile tinnchioll Ghalile.

29 Agus gum dàil air dhoibh dol a mach as an t-sionagag, chaidh iad a steach do thigh Shimon agus Andreas, maille ri Semas agus Eoin.

30 Ach bha màthair-chéile Shimon 'na luidhe ann am fiabhrus; agus ghrad labhair iad ris uimpe.

31 Agus thàinig esan agus thog e i, a' breith air làimh oirre; agus air ball dh'fhàg ann am fiabhrus i, agus fhrithheil i dhoibh.

32 Agus an uair a bha am feasgar ann, air do'n ghràin dol fuidhe, thug iad d'a ionnsuidh iadsan uile a bha euslan, agus iadsan anns an robh deamhain.

33 Agus bha 'm baile uile air a chruinneachadh chum an dornis.

34 Agus leighis e mòran air an robh ionaidh gnè eucail, agus thig e mach mòran dheamhain, agus cha d'fhulaing e do na deamhaibh labhairt, air son gu'm b'aithne dhoibh e.

35 Agus air dha òirigh sa' mhadaunn, fada roimh latha, chaidh e mach, agus dh'imich e gu àite fàsail, agus rinn e ùrnigh an sin.

36 Agus lean Simon, agus an dream a bha maille ris, e.

37 Agus air fhaotainn dhoibh, thubhairt iad ris, A ta gach uile neach ga d' iarradh.

38 Agus thubhairt esan rin, Rach-amaid a dh'ionnsuidh nam bailtean eile làimh rinn, chum gu'n searmonaich mi an sin mar an ceudna: oir is ann a chum na crìche so thàinig mise mach.

39 Agus shearmonaich e 'nan sionagogaibh air feadh Ghalile uile, agus thig e mach na deamhain.

40 Agus thàinig lobhar d'a ionnsuidh, a' guidhe air, agus a' lùbadh a ghluin da, agus ag ràdh ris, Ma's àill leat, tha tim comasach air mise a dheanamh glan.

41 Agus ghabh Iosa truas mòr dheth; agus air sìneadh a mach a làimhe, bhean e ris, agus thubhairt e ris, Is àill leam; bi-sa glan.

42 Agus co luath a's a labhair e, air ball dh'fhaibh an luibhré uaith, agus rinneadh glan e.

43 Agus thug e geur-òrdugh dha, agus air ball chuir e air faibh e;

44 Agus thubhairt e ris, Feuch nach innis thu bheag do neach air bith: ach imich, nochd thu fèin do'n t-sagart, agus tabhair mar ìobairt air son do ghlanaidh na nithe a dh'aitthi Moais, mar fhuairis dhoibh.

45 Agus air dhàsan dol a mach, thòisich e air innsadh gu ro-fholais-each, agus air a' chùis a sgaoleadh mu'n cuairt, air chor a's nach feudadh Iosa dol tuilleadh gu follaiseach a steach do'n bhaile; ach bha e mach ann an àitibh uaigneach: agus thàinig iad d'a ionnsuidh as gach àird.

CAIB. II.

A GUS an d'èigh làithean àraidh, chaidh e a ris a steach do Chaper-naum; agus chualas esan a bhi san tigh.

2 Agus air ball chruinnicheadh mòran an ceam a chèile, air chor a's nach robh àit a chumadh iad, eadhon timcheall an doruis: agus labhair e am focal riu.

3 Agus thàinig iad, a' toirt d'a ionnsuidh neach air an robh am pairilis, air a ghiùlan le ceathrar.

4 Agus a chionn nach b'urrainn iad teachd am fagus da leis an t-sluagh, rùisg iad mullach an tighe anns an robh e: agus air dhoibh a tholladh, leig iad sìos an leaba air an robh an neach a bha tinn leis a' phairilis 'na luidhe.

5 'Nuair chunnaic Iosa an creidimh-san, thubhairt e ris an neach air an robh am pairilis, A mhic, tha do pheacanna air am maithheadh dhuit.

6 Ach bha dream àraidh do na sgrìobhaichibh 'nan snidhe an sin, agus iad a' reusonachadh 'nan cridheachaidh féin,

7 C'ar son a ta am fear so a' labhairt toibheim mar so? Cò dh'fheudas peacanna a mhaithheadh ach Dia amhàin?

8 Agus air ball, air aithneachadh do Iosa 'na spiorad féin gu'n robh iadsan a' reusonachadh mar sin anna féin, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh a' reusonachadh nan nithe sin ann bhur cridheachaidh?

9 Cò aca is usadh a ràdh ris an neach air an bheil am pairilis, Tha do pheacanna air am maithheadh dhuit; no a ràdh, Eirich, agus tog do leaba, agus imich?

10 Ach a chum gu'm bi fios agaibh gu bheil ùghdarras aig Mac an duine peacanna a mhaithheadh air thalamh, (thubhairt e ris an fhear air an robh am pairilis,)

11 A ta mi ag ràdh riut, Eirich, agus tog do leaba, agus imich do a' thigh.

12 Agus dh'èirich esan air ball, agus thog e an leaba, agus chaidh e mach 'nan fannis uile; ionnus gu'n robh mòr-iongantais orra uile, agus gu'n do ghlòraich iad Dia, ag ràdh, Cha'n fhaca sinne riamh a leithid so.

13 Agus chaidh e mach a ris ri taobh na mara; agus thàinig an sluagh uile d'a ionnsuidh, agus theagaisg e iad.

14 Agus ag dol seachad da, chunnaic e Lehi, mac Alphaenis, 'na shuidhe aig

àite togail na cise; agus thubhairt ris, Lean mise. Agus dh'èirich e, agus lean se e.

15 Agus thàrladh, 'nuair a shu Iosa chum bìdh 'na thigh-san, gu'n shuidh mòran chis-mhaor agus phuach maille ri Iosa agus r'a dheisciobail: oir bha mòran ann, agus l iad e.

16 Agus an uair a chunnaic sgrìobhaichean agus na Phairis esan ag itheadh maille ri cìs-mhaoribh agus ri peacachaidh, thubhairt iad r'a dheisciobail, C'ar son a ta ag itheadh agus ag òl maille ri mhaoraibh agus ri peacachaidh.

17 Agus an uair a chuala Iosa, thubhairt e riu, Cha'n 'eil feum aca a ta slàn air an lèigh, ach acasan a tinn: cha d'fhàig mise a ghaill nam firean, ach nam peacach, ch aithreachais.

18 Agus bu ghnàth le deisciobail Eoin, agus nam Phairiseach, a trasgadh: agus thàinig iad, ag thubhairt iad ris, C'ar son a ta do ciobuil Eoin agus nam Phairiseach trasgadh, agus nach 'eil do dh'ciobuil-sa a' trasgadh?

19 Agus thubhairt Iosa riu, Am bi clann seòmair an fhir nuadh-phò: comasach air trasgadh a dheanamh feadh a bhitheas am fear nuadh-phò: maille riu? Am feadh a ta am f nuadh-phòda aca maille riu, ch'fheud iad trasgadh a dheanamh.

20 Ach thig na làithean anns toirear am fear nuadh-phòda uat' agus an sin ni iad trasgadh a làithibh sin.

21 Agus cha'n 'eil duine sam bit dh'fhuairgheas mìr de eudach nuadh-sean endach; no, ma dh'fhuairghe buinidh am mìr nuadh, a chuireas g'a lìonadh suas, as an t-sean euda agus nithear an reubadh ni's miosa.

22 Agus cha chuir duine air b fion ùr ann an seann searragaibh; brisidh am fion nuadh na searrag agus dòirtear am fion, agus caillear searragan: ach is còir fion nuadh chur ann an searragaibh nuadha.

23 Agus thàrladh gu'n deachaid troimh na h-achaibh arbhair air là sàbaid; agus thòisich a dheisciobail ag ineachd dhoibh, ris na dias arbhair a spionadh.

24 Agus thubhairt na Phairisich r Feuch, c'ar son a ta iad a' deanamh ni nach 'eil ceadichte air là na sàbaid

25 Agus thubhairt esan riu, Nach leugh sibhse riamh ciod a rinn sibh, 'nuair a bha nìreasbhuidh e, agus ocras air féin agus orra-san bha maille ris?

26 Cionnus a chaidh e steach do rìgh Dhé ann an làithibh Abiatair an ed-shagairt, agus a dh'ith e aran na muis, nach 'eil ceaduichte do neach a bith itheadh, ach do na sagartaibh, agus a thug e mar an ceudna do'n ream a bha maille ris?

27 Agus thubhairt e riu, Dh'òrdnich-adh an t-sàbaid air son an duine, cha'n an duine air son na sàbaid:

28 Air an aobhar sin, is Tighearna iac an duine air an t-sàbaid féin.

CAIB. III.

AGUS chaidh e ris a steach do'n t-sionagag; agus bha an sin duine ig an robh làmh sheargta.

2 Agus rium iad faire air, a dh'fhreuchaim an leighiseadh se e air là na sàbaid, chum gu'm biodh dhis-dhùidh aca 'na aghaidh.

3 Agus thubhairt e ris an duine aig an robh an làmh sheargta, Eirich sa' itheadhon.

4 Agus thubhairt e riu, An bheil e ceaduichte maith a dheanamh air làithibh na sàbaid, no oic? anam a dhèarnadh, no a sgrìos? Ach dh'fhan iadsan 'nan tosd.

5 Agus an uair a dh'ambair e mu'n uairt orra le feirg, air dha bhi doilich air son cruais an cridhe, thubhairt e ris an duine, Sin a mach do làmh. Agus shìn e mach i: agus rinneadh slàn i mar an làmh eile.

6 Agus chaidh na Phairisich a mach, agus ghabh iad conhairle air ball maille ri luchd-leannhuinn Heroid 'na aghaidh-san, cionnus a dh'fhend-adh iad a sgrìos.

7 Ach chaidh Iosa maille r'a dheisciobluibh a leth chum na mara: agus lean sluagh mòr e o Ghalile, agus o Iudea,

8 Agus o Ierusalem, agus o Idumea, agus o thaobh thall fòrdain; agus iadsan a bha timchioll Thuiris agus Suidoin, thàinig cuideachd mhòr dhiabh d'a ionnsuidh, 'nuair a chual iad cia mòr na nìthe a rinn e.

9 Agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, long bheag a bli feitheamh air, air son an t-sluaigh, chum nach dùmhuicheadh iad e:

10 Oir leighis e mòran; ionnus gu'n do dh'iath-thuam iad ris, a mhic d's

air an robh plàighean, chum gu'm beanadh iad ris.

11 Agus na spiorada neòghlan, an uair a chummaic iad e, shleuchd iad da, agus ghlaodh iad, ag ràdh, Is tusa Mac Dhé.

12 Agus thug e sparradh teann dhoibh nach deamadh iad aithnichte e.

13 Agus chaidh e suas gu beinn, agus ghairm e iadsan a b'aill leis: agus thàinig iad d'a ionnsuidh.

14 Agus dh'òrduich e dà fhear dheug, chum gu'm biodh iad maille ris, agus gu'n cuireadh e mach iad a shearmonachadh;

15 Agus gu'n biodh aca cumhachd a leigheas euslainte, agus a thilgeadh a mach dheanhan.

16 Agus air Simon thug e Peadar mar cho-aunn:

17 Agus Seumas *mac* Shebede, agus Eoin bràthair Sheumais, (agus orra-san thug e Boanerges mar cho-aunn; is e sin ri ràdh, Clann an tàirneanaich,)

18 Agus Andreas, agus Philip, agus Bartolomeus, agus Mata, agus Tòmas, agus Seumas *mac* Alpheus, agus Tadeus, agus Simon an Canaanach,

19 Agus Iudas Iscariot, an neach sin a bhrath e: agus chaidh iad do thigh.

20 Agus chruinnicheadh an sluagh a rìs, ionnus nach robh e 'n comas doibh uiread a's aran itheadh.

21 Agus an uair a chual a chàirdean so, thàinig iad a mach a bhreith air: oir thubhairt iad, Tha e air mhi-chéill.

22 Agus thubhairt na sgrìoblaichean a thàinig a nuas o Ierusalem, A ta Beelsebub aige, agus is ann troimh phrìomsa nan deanhan a ta e tilgeadh a mach dheanhan.

23 Agus ghairm e iad d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu ann an cosamhlachdairh, Cionnus a dh'fheudas Sàtan Sàtan a thilgeadh a mach?

24 Agus na bhitheas rìoghachd roimhte 'na h-aghaidh féin, cha'n urrainn an rìoghachd sin seasamh.

25 Agus na bhitheas tigh air a roinn 'na aghaidh féin, cha'n urrainn an tigh sin seasamh.

26 Agus na dh'èireas Sàtan 'na aghaidh féin, agus gu'm bi e roimhte, cha'n urrainn e seasamh, ach a ta crìoch aige.

27 Cha'n urrainn neach air bith dol a steach do thigh duine làidir, agus 'àirneis a thogail leis, mur ceangal e 'n duine làidir an toiseach; agus an sin creachadh e a thigh.

28 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gu maithear na h-uile pheacanna do chloinn nan daoine, agus gach toibheum a labhras iad.

29 Ach ge b'e labhras toibheum an aghaidh an Spioraid Naoimh, cha'n fhaigh e maithneas a chaidh, ach a ta e an cumart peanais shìormuidh;

30 Air son gu'n dubhairt iad, Tha spiorad neòghlan aige.

31 An sin thàinig a bhràithrean agus a mhàthair; agus air dhoibh seasadh a muigh, chuir iad fios d'a ionnsuidh, a' gairm air.

32 Agus bha 'n sluagh 'nan suidhe m'a thimchioll; agus thubhairt iad ris, Feuch, a ta do mhàthair agus do bhràithrean a muigh ga d' iarraidh.

33 Agus fhreagair e iad, ag ràdh, Cò i mo mhàthair, no mo bhràithrean?

34 Agus sheall e mu'n cuairt orrasan a bha 'nan suidhe m'a thimchioll, agus thubhairt e, Feuch mo mhàthair agus mo bhràithrean.

35 Oir ge b'e neach a ni toil Dè, is esan mo bhràthair, agus mo phiuthar, agus mo mhàthair.

CAIB. IV.

A GUS thòisich e air teagasg a ris làimh ris a' mhuir; agus chruinn-icheadh slagh mòr d'a ionnsuidh, ionnus gu'n deachaidh e steach do luìng, agus gu'n do shuidh e air a' mhuir; agus bha'n sluagh uile ri taobh na mara air tìr.

2 Agus theagaisg e dhoibh mòran de nìibh ann an cosamhlachdaibh, agus thubhairt e riu 'na theagasg,

3 Bisdibh; Feuch, chaidh fear-cuir a mach a chur sìt;

4 Agus thàrladh, 'nuair chuir e an sìol, gu'n do thuit cuid deth ri taobh an rathaid, agus thàinig euulaith an athair, agus dh'ith iad suas e.

5 Agus thuit cuid eile dheth air fearann creagach, far nach robh mòr thalainn aige; agus air ball dh'fhàs e suas, do bhrìgh nach robh doimhn-eachd talunnainn aige;

6 Ach air do'n ghréin éirigh, loisg-cadh e; agus a chionn nach robh freumh aige, sheang e as.

7 Agus thuit cuid eile an measg droighinn, agus dh'fhàs an droighinn suas, agus thachd se e, agus cha d'thug e toradh naith.

8 Agus thuit cuid eile air talainn maith, agus thug e toradh naith, a' fàs suas agus a' meudachadh: agus thug e mach, cuid a dheich thar fhichead

nìread, agus cuid a thri fichead uire agus cuid a chetid uiread 's a chetid eadh.

9 Agus thubhairt e riu, An tì an bheil cluasan chum éisdeac éisdeadh e.

10 Agus an uair a bha e 'na aon dh'fhiosraich iadsan a bha mu'n cuadha, maille ris an dà fhear dheug, cosamhlachd deth.

11 Agus thubhairt e riu, Dhuibh thugadh eòlas a ghabhail air nìibh dìomhair rìoghachd Dhé: ach dhoil-san a ta an leth muigh, nithear gach an cosamhlachdaibh:

12 Chum a's, ag faicim doibh, gu faic iad, agus nach aithnich iad; ag ag cluinntinn dhoibh, gu'n cluinntinn agus nach tuig iad; air eagal, àn bith, gu'm pilleadh iad, agus gu biodh am peacanna air an maitha dhoibh.

13 Agus thubhairt e riu, Na aithne dhuibh an cosamhlachd agus cionnus, ma tà, a thuigcas si gach uile chosamhlachd?

14 Tha 'n fear-cuir a' cur fhocail.

15 Agus is iad so iadsan ri tao an rathaid, ann an cuirear am focal an déigh dhoibh a chluinntinn, ball a ta Sàtan a' teachd, agus a' tog leis an fhocail a shìol-chuireadh 'n cridheachaibh.

16 Agus is iad so iadsan, mar e cendna, a chuireadh air fearann creagach; muinntir, an uair a chluinntinn iad an focal, a ghabhas e air ball gairdeachas;

17 Agus cha'n 'eil freumh aca ann fèin, ach mairidh iad rè sealain: 'n dhéigh sin, 'nuair a dh'éireas anigh nò geur-leannuinn air son an fhocail air ball a ta iad a' gabhail oilbheim.

18 Agus is iad so iadsan a chuireadh an measg an droighinn, an dream dh'éisdeas ris an fhocal;

19 Agus a ta ro chùram an t-saogh so, agus mealltaireachd saoblair agus ana-mianna nìthe eile, teachd steach, agus a' tacadadh an fhocail agus nithear neo-thorach e.

20 Agus is iad so iadsan a chuireadh ann an talamh maith; an dream chluinntinn am focal, agus a ghabhas e, agus a bheir a mach toradh, cuid a dheich thar fhichead uiread, cuid thri fichead uiread, agus cuid a cheu uiread 's a chuireadh.

21 Agus thubhairt e riu, An toirea

aneal chum gu'n cuirear i fuidh
uisoithich, no fuidh leabaidh? nach
a chum a cur ann an coimheir?

2 Oir cha'n 'eil ni air bith fol-
hte, nach foillsichear; agus cha
n ni air bith an cleith, nach tig am
ais.

3 Ma ta cluasa chum èisdeachd aig
ch air bith, èisdeadh e.

4 Agus thubhairt e rin, Thugaibh
near ciod a chluinnas sibh: leis an
has a thomhaiseas sibh, tomhaisear
sibh féin; agus bheirear tuilleadh
sibh-sa a ta 'g èisdeachd.

5 Oir ge b'e neach aig am bheil,
irear dha; agus ge b'e neach aig
h 'eil, bheirear naith an ni sin féin
aige.

6 Agus thubhairt e, Is amhuil
gnaochd Dhé, mar gu'n cuireadh
ne siol anns an talamh:

7 Agus gu'n coileadh e, agus gu'n
adha e a dh'oidliche agus a latha,
is gu'n gineadh an siol, agus gu'n
adha e suas, air dòigh nach fhios da.

8 Oir bheir an talamh a mach
adh naith féin; air tús an fochann,
san dias, an déigh sin an làn arbhar
is an déis.

9 Ach an nair a ta 'n toradh
ach, air ball cuiridh e an corra-
n, a chionn gu bheil am fogharadh
teachd.

10 Agus thubhairt e, Ciod an ni ri 'n
chluich sinn rìoghachd Dhé? no
le an cosamhlachd leis an coineas
ni?

11 Is cosmhuil i ri gràinne mustaird;
nuair a chuirear san talamh e, a's
da de na h-uile phòraibh a ta air
lannh:

12 Ach an déigh a chur, fàsaidh e
s, agus cinnidh e ni's mò na luibh
a bith eile, agus fàsaidh gengan
ra air; ionnus gu'm feud eunlaith
athair nid a dheanamh fuidh a
ile.

13 Agus le iomadh d'a leithidibh sin
chosamhlachdaibh labhair e an
d rin, a réir mar a b'urraim iad
cluinnim.

14 Ach gun chosamhlachd cha do
hair e rin: agus mhinich e na
ile nithe d'a dheisciobluibh féin
leth.

15 Agus thubhairt e rin air an là
féin, air teachd do'n fheasgar,
chanaid thairis do'n taobh eile.

16 Agus an nair a sgaoil iad an
mhionna, thug iad leo esan anns

an luing mar a bha e; agus bha longa
beag eile maile ris mar an ceudna.

37 Agus dh'éirich doinnionn mhòr
ghaoithe, agus leum na toman a
steach do'n luing, air chor a's gu'n
robh i nis làn.

38 Agus bha esan ann an deireadh
na luinge, 'na chodal air cluasaig:
agus dhùisg iad e, agus thubhairt iad
ris, A Mhaighistir, nach 'eil suim agad
gu'n caillear sinn?

39 Agus dh'éirich e, agus chronuich
e a' ghaoth, agus thubhairt e ris an
fhaige, Tosd, bi sàmhach. An sin
luidh a' ghaoth, agus bha fèath mòr
ann.

40 Agus thubhairt e rin, C'ar son a
ta sibh co eagalach? cionnus nach 'eil
creidimh agaibh?

41 Agus ghabh iad eagal ro mhòr,
agus thubhairt iad r'a chéile, Ciod e
an duine so, gu bheil a' ghaoth agus
an fhaige féin àmhail da?

CALB. V.

A GUS thàinig iad gu taobh eile na
mara, gu dùthaich nan Gadarach.

2 Agus an nair a chaidh e mach as
an luing, air ball thachair air, as na
h-àitibh-adhlaic, duine anns an robh
spiorad neòghlan,

3 Aig an robh a chòmhnuidh sna
h-àitibh-adhlaic; agus cha b'urraim
neach air bith a cheangal, eadhon le
slabhraidhibh:

4 Oir chaidh a cheangal gu tric le
geimhlibh agus le slabhraidhibh, agus
tharruing e na slabhruidhean as a
chéile, agus mbin-bhris e na geimh-
lean: agus cha b'urraim duine sam
bith a cheannsachadh.

5 Agus bha e ginnàth, a latha agus a
dh'oidliche, sna beanntaibh, agus sna
h-ionadaibh-adhlaic, a' glaochaich,
agus 'ga ghearradh féin le clachaibh.

6 Agus an nair a chunnaic e Iosa fada
naith, ruith e agus sìleuchd e dha,

7 Agus ghlaodh e le guth mòr, agus
thubhairt e, Ciod mo ghnòthach-sa
rint, Iosa, a Mhic an Dé a's ro àirde?
Tha mi a' cur impidh ort, á h-uchd
Dhé, gun mo phianadh.

8 (Oir thubhairt e ris, Thig a mach
as an duine, a spioraid neòghlan.)

9 Agus dh'fhiosraich e dheth, Ciod
is ainm dhuit? Agus fireagair esan,
ag ràdh, Legion is ainm dhomh: oir a
ta sinn mòran ann.

10 Agus ghuidh e gu ro gheur air,
gun e g'an cur a mach as an dùthaich
ana.

11 Agus bha tréid mòr mhuc an sin, ag*ionaltradh am fagus do'n bheinn.

12 Agus ghuidh na deamhain uile air, ag ràdh, Cuir sinne dh'ionusuidh nam muc, chum gu'n rachamaid a steach aunta.

13 Agus air ball thug Iosa cead doibh; agus air dol a mach do na spioradaibh neòghlan, chaidh iad a stigh anns na mucuibh; agus ruith an trend sìos gu dian le àite cas do'n fhairge, (bha iad mu thimchioll dà mhìle,) agus thacadh iad san fhairge.

14 Agus theich iadsan a bha 'g ionaltradh nam muc, agus dh'innis iad sin, araon anns a' bhaile, agus anns an tìr. Agus chaidh iad a mach a dh'fhaicinn ciod e an nì ud a thachair.

15 Agus thàinig iad chum Iosa, agus chummic iad an ti anns an robh an deamhan, agus aig an robh an legion, 'na shuidhe, agus endach uime, agus a chiall aige; agus ghabh iad eagal.

16 Agus dh'innis iadsan a chummic e dhoibh, cionnus a thachair do'n ti anns an robh an deamhan, agus mu thimchioll nam muc.

17 Agus thòisich iad ri guidhe air imeachd a mach as an crìochaibh.

18 Agus air dha dol a stigh san luìng, ghuidh an ti anns an robh an deamhan air, gu'm feudadh e bhi maille ris.

19 Gidheadh cha do leig Iosa leis; ach thubhairt e ris, Imich dhachaidh dh'ionusuidh do mhuinntreach, agus innis dhoibh mend nan nithe a rium an Tighearna dhuit, agus gu'n d'rinn e trocair ort.

20 Agus dh'imich esan, agus thòisich e ri cur an cèill ann an Decapolis mend nan nithe a rium Iosa dha: agus ghabh iad iongantais uile.

21 Agus 'nuair a chaidh Iosa a rìs thairis anns an luìng do'n taobh eile, chrìnnicheadh sluagh mòr d'a ionusuidh; agus bha e lànnaidh ris a' mhuir.

22 Agus, feuch, thàinig aon de uachdaranaibh nan sionagag, d'am b'ainm Iairus; agus an uair a chunnaic e esan, leig se e fèin sìos aig a chosaibh.

23 Agus ghuidh e gu dùrachdach air, ag ràdh, A ta mo nighean bheag ann an cumart grad bhàis; thig, *tha mi a' guidhe ort*, agus leag do làmh an oirre, chum gu'n slànuichear i; agus maireidh i beò.

24 Agus dh'imich Iosa maille ris; agus lean sluagh mòr e, agus dhòmhlaich iad e.

25 Agus bha bean àraidh an sin, a an robh dèrtadh foia rè dhà bhliadhna dheug;

26 Agus dh'fhulaing i mòran iomadh léigh, agus chaith i na b' aice, agus cha b'fheàird i bheag ach gu'm bu mhiosd;

27 'Nuair a chual i iomradh a Iosa, thàinig i an measg an t-sluagh chùlaobh, agus bhean i r'a eudach.

28 Oir thubhairt i, Ma dh'fheud mi beantuinn ach r'a eudach, slànuichear mi.

29 Agus air ball thiormaichea tobar a foia; agus dh'aithnich i air corp fèin, gu'n do leighiseadh i d phlàigh sin.

30 Agus dh'aithnich Iosa air b' ann fèin gu'n deachaidh cumhachd mach as, agus air dha tionndadh s t-sluagh, thubhairt e, Cò a bhean ri eudach?

31 Agus thubhairt a dheiseiciobuil r A ta thu faicinn gu bheil an sluagh d' dhòmhlaichadh, agus an ab thu, Cò a bhean rium?

32 Agus dh'annairc e mu'n cuag a faicinn-sa a rium so.

33 Ach air do'n mhnai bhi eagal agus air chrith, air aithneacha an nì a riuneadh innte, thàinig agus leig si i fèin sìos 'na làthair, ag dh'innis i an fhèin uile dha.

34 Agus thubhairt e rithe, nighean, slànuich do chreididh thu; imich an sìth, agus bi slàn o phlàigh.

35 An feadh a bha e fathast labhairt, thàinig dream o thigh uachd arain na sionagoig, ag ràdh, Fhu do nighean bàs; c'ar son a chuirea tu tuilleadh dragha air a' Mhaighist?

36 Co luath a's a chual Iosa còmhradh so a labhradh, thubhairt ri uachdaran na sionagoig, Na b' eagal ort, anlàin creid.

37 Agus cha d'fhulaing e do nea air bith a leantuinn, ach Peadar, ag Seumas, agus Eoin bràthair Sheumais.

38 Agus thàinig e gu tigh uachd ain na sionagoig, agus chummic e ionmairt, agus iadsan a bha gu' agus caoincadh gu mòr.

39 Agus 'nuair thàinig e a stea thubhairt e rin, C'ar son a ta sibh an ionmairt so, agus ri bròn? cha'n an nigheanag marbh, ach 'na codal.

40 Agus rinn iadsan gàire fann air: ach air dhàsan an cur uile maith e leis athair agus màthair.

ghinn, agus iadsan a bha maille ris, is chaidh e steach far an robh an sheanag 'na luidhe.

11 Agus rug e air an nigheanaig air an, agus thubhairt e rithe. Talitha-ni; 's e sin, air eadar-mhìneachadh, chailin, (a ta mise ag ràdh riut,) iach.

12 Agus air ball dh'èirich an nigh-nag, agus dh'innich i; oir bha i dà liadhna dheug a dh'aois. Agus abh iad iongantais anabarrach.

13 Agus thug e òrdugh teann doibh, ch faigheadh duine air bith fios air; agus dh'aitm e càileigin a thoirt r'a itheadh.

CAIB. VI.

GUS chaidh e mach as a sin, agus thàinig e d'a dhùthaich féin; agus an a dheisciobuil e.

2 Agus an uair a thàinig an t-sàbaid, b'isich e air teagasg anns an t-sionog; agus air do mhòran a chluinn, ghabh iad iongantais, ag ràdh, a naith a tana nithe sin aig an ear so? agus ciod e an gliocas so a' rugadh dha, gu bheil a leithid so a' fheartaibh air an deanamh le a mhaibh-san?

3 Nach e so an saor, mac Mhuire, Athair Sheumais, agus Ioseis, agus dais, agus Shimon? agus nach 'eil sheathraichean an so maille ruinn? agus fhuair iad oillbheum ann.

4 Ach thubhairt Iosa rin, Cha'n 'eil dh gun urram, ach 'na dhùthaich n, agus an measg a chàirdean, agus a thigh féin.

5 Agus cha robh e 'n comas da fòrbhuil air bith a dheanamh an sin, or o gu'n do chuir e a làmhnan air agan de mhuinntir a bha tinn, agus 'n do leighis e iad.

6 Agus bha iongantais air, air son a mi-chreidimh. Agus chaidh e nchioll nam bailtean, a' teagasg.

7 Agus ghairm e d'a ionnsuidh an fhear dheug, agus thòisich e air an a' mach dithis agus dithis; agus rug e dhoibh cumhachd air spiorad-bh neòghlan;

8 Agus dh'aitm e dhoibh gun ni air th thoirt leo air son na slighe, ach rg amhàin; gun mhàla, gun aran, in airgid 'nan sporan:

9 Ach bonn-bhròga bhi air an saibh, agus gun dà chòta bhi mpa.

10 Agus thubhairt e rin, Ge b'e nad air bith anns an t-èid sibh a

steach do thigh, an sin fanaibh gus am falbh sibh as an àite sin.

11 Agus cò air bith iad nach gabh ribh, agus nach éisd ribh, air dhuibh imeachd as an àite sin, crathaibh an duslach a bhitheas fo 'ur cosaibh, mar fhianuis 'nan aghaidh. Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gur so-ionmhaire a bhitheas e do Shodom agus do Ghomorah, ann an là a' bhreitheanas, na do'n bhaile sin.

12 Agus chaidh iad a mach, agus shearmonaich iad gu'n deanadh daoine aithreachas.

13 Agus thilg iad a mach mòran dheamhan, agus dh'ung iad le h-ola mòran a bha tinn, agus leighis siad iad.

14 Agus chual Herod an rìgh uime, (oir chaidh 'ainm am follais,) agus thubhairt e. A ta Eoin Baiste air éirigh o na marbhaibh, agus uime sin a ta feartan air an oibreachadh leis.

15 Thubhairt cuid eile, Gur e Elias a t'ann. Agus thubhairt cuid eile, Gur fàidh a t'ann, no mar aon de na fàidhibh.

16 Ach an uair a chual Herod so, thubhairt e, Is e Eoin d'an do chuir mise an ceann, a th'ann; dh'èirich e o na marbhaibh.

17 Oir chuir Herod féin a mach agus ghlac e Eoin, agus cheangail e ann am prìosan e, air son Herodias, bean phòsda Philip a bhràthair féin, do bhrìgh gu'n do phòs e i.

18 Oir thubhairt Eoin ri Herod, Cha'n 'eil e ceadnichte dhuit bean do bhràthar a bhi agad.

19 Uime sin bha diom mòr aig Herodias ris, agus bu mhiann leatha a chur gu bàs; ach cha b'urraim i.

20 Oir bha eagal Eoin air Herod, air dha fios a bhi aige gu'n bu duine ceart agus naomh e, agus thug e fa'near e; agus 'nuair a chual se e, rinn e mòran de nitheibh air a chomhairle, agus dh'éisd e ris gu toileach.

21 Agus air teachd do latha iom-chuidh, rinn Herod, air co-ainm an là an d'rugadh e, suipeir d'a uaibh, agus d'a àrd-cheannardaibh, agus do mhaithibh Ghailile:

22 Agus an uair a chaidh nighean Herodias so steach, agus a rinn i danais, thaitinn i ri Herod, agus riansan a shuidh maille ris; agus thubhairt an rìgh ris a' chailin, Iarr ormsa ge b'e ni is àill leat, agus bheir mi dhuit e.

23 Agus thug e mionnan di, Ge b'e

ni a dh'farras tu orm, bheir mi dhuit e, gu leth mo rìoghachd.

24 Agus an uair a chaidh i mach, thubhairt i r'a màthair, Ciod a dh'farras mi? Agus thubhairt ise, Ceann Eoin Baiste.

25 Agus chaidh i air ball le cabhaig a steach a dh'ionnsuidh an rìgh, agus dh'farr i, ag ràdh, Is àill beam gu'n tugadh tu dhomh gun dàil ceann Eoin Baiste air mèis.

26 Agus bha 'n rìgh ro dhoilich; g'èidheadh air son a mhìonnan, agus an dream a bha 'nan suidhe maille ris, cha robh toil aige a diùltadh.

27 Agus air ball chuir an rìgh a mach fear-millidh, agus dh'àithn e a cheann a thoirt a steach; agus dh'innich esan agus thug e an ceann dheth anns a' phàrlaisan.

28 Agus thug e a cheann leis air mèis, agus thug e do'n chàrlin e; agus thug an càrlin d'a màthair e.

29 Agus an uair a chual a dheisciobuil sin, thàinig iad agus thog iad a chorp, agus chuir iad ann an uaigh e.

30 Agus chruinnicheadh na h-abstoid chum Iosa, agus dh'innis iad da na n-uile nithe, araon gach nì a rinn iad, agus gach nì a theagaisg iad.

31 Agus thubhairt e riu, 'Thigibh-sa air leth do àit uaigneach, agus gabhaidh fois car tamnill bhig: oir bha mòran a' teachd agus a' dol, agus cha robh ùine aca uiread a's biadh itheadh.

32 Agus chaidh iad gu àite fàsail ann an luing air leth.

33 Agus chunnaic an sluagh iadsan a' falbh, agus dh'àithnich mòran e, agus ruith iad d'an cois as na bailtibh uile an sin, agus bha iad romhpa, agus chruinnicheadh iad d'a ionnsuidh.

34 Agus an uair a chaidh Iosa mach, chunnaic e sluagh mòr, agus ghabh e truas mòr dhiubh, a chionn gu'n robh iad mar chaoraich gun bhuachail aca: agus thòisich e air mòran de nithibh a theagasg dhoibh.

35 Agus an uair a bha nis mòran de'n là air dol seachd, thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, ag ràdh, A ta 'n t-àite so fàsail, agus a ta nis mòran de'n latha air dol thairis:

36 Leig air falbh iad, chum gu'n tèid iad do'n tìr mu'n cuairt, agus do na bailtibh, agus gu'n ceannaich iad biadh dhoibh féin: oir cha'n 'eil nì air bith aca r'a itheadh.

37 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, Thugaibh-sa dhoibh r'a itheadh.

Agus thubhairt iadsan ris, An t-sinn agus an ceannaich sinn lù: dhà cheud peighinn a dh'aran, ch'gu'n tugamaid dhoibh nì r'a itheadh.

38 Ach thubhairt esan rin, Cia l-buillinn a ta agaibh? rachaibh a' faicibh. Agus air faotainn fios do thubhairt iad, Cùig, agus dà iasg.

39 Agus dh'àithn e dhoibh a tho orra uile suidhe sìos 'nan cuideachda air an theur uaine.

40 Agus shuidh iad sìos 'nam builnibh fa leth. 'nan cendaibh, agus 'n leth-chendaibh.

41 Agus air dha na cùig buillinn agus an dà iasg a ghabhail, ag amharc suas gu nèamh, bheanna agus bhris e na buillinnean, agus th' e d'a dheisciobluibh iad, chum g'cuireadh iad romhpa iad; agus ro e an dà iasg orra uile.

42 Agus dh'ith iad uile, agus sh'cuicheadh iad.

43 Agus thog iad dà chliabh dhe làn de'n bhiadh bhriste, agus de h-iasgaibh.

44 Agus b'iad an dream a dh'ith na buillinnibh, cùig mìle fear.

45 Agus air ball cho-èignich e dheisciobuil gu dol do'n luing, ag dol roimhe dh'ionnsuidh an tao thall gu Betsaida, gus an cuireadh an sluagh air falbh.

46 Agus an uair a chuir e air falbh: chaidh e gu beinn a dheanamh t-rùn.

47 Agus an uair a bha'n t-annan, bha an long an meadhon-mara, agus esan 'na aonar air tìr.

48 Agus chunnaic e iadsan air pianadh ag ionram: oir bha a' gha'nan aghaidh: agus thàinig e da'n ionnsuidh mu thimcheòll na ceathra faire de'n oidheche, ag imeachd air mhuir, agus bàill leis dol seachad oir.

49 Ach an uair a chunnaic iad e ag imeachd air a' mhuir, sh' iad gu'm bu tanasg a bh'ann, ag ghlaodh iad;

50 (Oir chunnaic iad uile e, a bha iad fo bhuaireas:) agus air i labhair e riu, agus thubhairt e i Bìodh misneach mhaith agaibh: mise ta ann; na biodh eagal oirbh.

51 Agus chaidh e suas d'an ionnsuidh do'n luing; agus loidh a' ghaoth; ag bha namhas mòr thar tomhais oir agus ghabh iad iongantais.

52 Oir cha d'thug iad fa'near m' bhuil nam buillinnean; oir bha'n crìc air a chruadhachadh.

53 Agus an uair a chaidh iad thairis, thàinig iad gu talaich Ghenesaret, agus tharruing iad gu tìr.

54 Agus an uair a thàinig iad a mach as an luing, air ball dh'athnìch iad e.

55 Agus ruith iad air feadh na tìre sin uile mu'n cuairt, agus thòisich iad air an dream a bha tinn a' ghùlan mu'n cuairt air leapaicheibh, ge b'e àit an cual iad esan a bhi.

56 Agus ge b'e air bith bailte, no caithriche, no dùthaich an deachaidh e steach, chuir iad na daoine tinn air na sràidibh, agus ghuidh iad air gu'm feudadh iad beantuinn amhàin ri ionall 'endaich: agus a' mheud 's a bhean ris, leighiseadh iad.

CAIB. VII.

AGUS chruinnicheadh na Phairisich d'a ionnsuidh, agus dream àraidh de na sgrìobhaicheibh a thàinig o Ierusalem.

2 Agus an uair a chunnaic iad cuid d'a dheiscioblaibh ag itheadh arain le làmbaibh salach, (sin r'a ràdh, neo-ionnlaidte,) thuir iad cron doibh.

3 Oir cha'n ith na Phairisich, agus na h-Iùdhaich nìle, biadh, mur ionnlaid iad an làmh an gu minic, a' coimhead beul-aithris nan seanairean.

4 Agus air dhoibh teachd o'n mhaigadhi, mur tinn siad iad, cha'n ith iad. Agus a ta mòran de nithibh eile a ghabh iad orra a choinhead, mar a ta nigheadh chupan, agus phoitean, agus shoithichean umha, agus leapaichean.

5 An sin dh'fheòraich na Phairisich agus na sgrìobhaichean dheth, 'Car son nach 'eil do dheisciobuil ag inneachd a réir beul-aithris nan seanairean, ach a ta iad ag itheadh arain le làmbaibh neo-ionnlaidte?

6 Ach threagair esan agus thubhairt e riu, Is maith a rinn Eneas fàidh-tàireachd mu bhuir tinncholl-sa, a shealgairan, a réir mar a ta e sgrìobhta, A ta an pobull so a' toirt arain dhomhsa le'm bìibh, ach a ta mi cridhe fada nam.

7 Ach is ann gu d'iomhanach a ta iad a' toirt aoraidh dhomh-sa, a' teagasg litheanta dhaoine mar theagasg.

8 Oir air dhuibh àithne Dhé a thréig-sinn, a ta sibh a' cumail òrduchaidh dhaoine, mar a ta nigheadh phoitean agus chupan: agus mòran eile d'an leithidibh sin a ta sibh a' deanamh.

9 Agus thubhairt e riu, Is maith a

ta sibh a' cur air cùl àithne Dhé, clann gu'n coimhid sibh bhuir n-òrduchadh féin.

10 Oir thubhairt Maois, Thoir urram do t'athair agus do d' mhàthair; agus, Ge b'e neach a mhallaicheas athair no màthair, cuirfar gu cinnteach gu bàs e.

11 Ach their sibhse, Ma their neach r'a athair no r'a màthair, Biodh e na Chorban, sin r'a ràdh, 'na thiodhlac do'n teampull, ge b'e nì leis am faigh-eadh tu tairbhe uainsa;

12 Nach leig sibh dha, á sin suas, nì sam bith a dheanamh air son 'athar no a màthar;

13 A' cur focail Dé an neò-bhrìgh le bhuir beul-aithris féin, a dh'athris sibh: agus mòran d'an leithidibh sin de nithibh a ta sibh a' deanamh.

14 Agus nuair a ghairm e an sluagh nìle d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Eisdibh riumsa uile, agus tuigibh:

15 Cha'n 'eil nì sam bith o'n taobh a muigh de'n duine, a thèid a steach ann, d'an bheil e 'n comas a shalachadh: ach na nìthe tha teachd a mach as, is iad sin a ta salachadh an duine.

16 Ge b'e aig an bheil euasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

17 Agus an uair a chaidh e steach do'n tigh o'n t-sluagh, chuir a dheisciobuil ceisd air mu thinncholl a' chosamhlachd.

18 Agus thubhairt e riu, Am bheil sibhse mar so fatlast gun tuigse? Nach 'eil fhios agaibh, ge b'e nì air bith a thèid a steach san duine o'n leth a muigh, nach 'eil e 'n comas da esan a shalachadh?

19 Do bhrìgh nach teid e steach d'a chridhe, ach do'n bhroinn: agus thèid e mach do'n t-slochd shalachair, a' glanadh gach uile bhìdh.

20 Agus thubhairt e, Is e an nì a thig a mach as an duine, a shalacheas an duine.

21 Oir is ann o'n taobh a stigh, á cridhe dhaoinne, a thig a mach droch smuaintean, adhaltrannas, strìopachas, mort,

22 Goid, sannt, aingidheachd, meall-taireachd, macrus, droch shùil, toibheum, uallhar, amaideachd:

23 A ta na h-nìle so uile a' teachd a mach o'n taobh a stigh, agus a' salachadh an duine.

24 Agus air dha éirigh as a sin, chaidh e gu crìochaibh Thiruis agus Shidon: agus an uair a chaidh e steach do thìgh, cha 'àill leis fios a

bhì aig neach sam bith air; gidheadh cha'n fheadadh e bhì 'm folach.

25 Oir chuala bean uime, aig an robh nighean bheag anns an robh spiorad neòghlan; agus thàinig i, agus thuit i aig a chosaibh:

26 (Agus bu Ghreugach a' bhean, ban-Shiropheiseach a thaobh cinnich;) agus ghuidh i air gu'n tilgeadh e an deamhan a mach as a nighinn.

27 Agus thubhairt Iosa rithe, Fulaing do'n chloinn air tùs a bhì air an sàsachadh: oir cha'n 'eil e ionchuidh aran na cloinne a ghabhail, agus a thilgeadh chum nan coin.

28 Agus fhreagair ise agus thubhairt i ris, Is fìor sin, a Thighearn: gidheadh ithidh na coin fo'n bhòrd de sbruileach na cloinne.

29 Agus thubhairt esan rithe, Air son na cainnte so fèin, imich romhad; a ta an deamhan air dol a mach a' d' nighinn.

30 Agus an uair a bha ise air teachd a dh'ionnsuidh a tighe, fhuair i an deamhan air dol a mach, agus a nighean air a cur 'na luidhe air an leabaidh.

31 Agus a ris, 'nuair a dh'imich e o chrìochaibh Thiruis agus Shidoin, thàinig e gu muir Ghalile, troimh mheadhon chrìoch Dhecapolis.

32 Agus thug iad d'a ionnsuidh duine bodhar, aig an robh staduich 'na chainnt; agus ghuidh iad air gu'n cuireadh e a lann air.

33 Agus thug e a leth o'n t-sluagh e, agus chuir e a mheadir 'na chluasaibh, agus shìle, agus bhean e r'a theangaidh.

34 Agus air dha amharc suas gu nèamh, rinn e osna, agus thubhairt e ris, Ephphata; is e sin r'a ràdh, Bi fosgailte.

35 Agus air ball dh'fhosgladh a chluasan, agus dh'fhuasgladh ceangal a theangaidh, agus labhair e gu ceart.

36 Agus dh'àithn e dhoibh gun iad a dh'innseadh sin do neach air bith: ach mar is mò a thoirmisg esan doibh, bu mhòide gu ro mhòr a chuir iadsan an gnèmh am follais:

37 Agus bha iad gu ro mhòr air an lìonadh le h-iongantais, ag ràdh, Rinn e na h-nìle nithe gu maith: tha e araon a' tabhairt air na bodhair gu'n cluinn iad, agus air na bailbh gu'n labhair iad.

CAIB. VIII.

A NNS na làithibh sin, air do shluagh a ro mhòr a bhì ann, agus gun nì air bith aca r'a itheadh, ghairm Iosa

a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu,

2 A ta truas mòr agam do'n t-sluagh do bhrìgh gu'n d'fhan iad a nis tr làithean maille rium, agus nach 'eil nì air bith aca r'a itheadh;

3 Agus ma leigeas mi d'an tighibh fèin 'nan trasgadh iad, fannuichidh iad air an t-slighe: oir thàinig cuid ac am fad.

4 Agus fhreagair a dheisciobuil e Cia as a dh'fheadas neach iad s a shàsachadh le h-aran an so sa fhàsach?

5 Agus dh'fhiosraich e dhiubh Cia lìon buillim a ta agaibh? Agus thubhairt iadsan, Seachd.

6 Agus thug e òrdugh do'n t-sluagh snidhe sìos air an làr: agus ghlac na seachd buillinnean, agus air toir buidheachais, bhris e, agus thug e iad d'a dheisciobluibh, chum gu'n cuireadh iad 'nan làthair iad: agus chuir iad sìos an làthair an t-sluagh iad.

7 Agus bha aca beagan a dh'iasgaibh beaga; agus bheannaich e iad, agus dh'àithn e an cur sìos 'nan làthair ma an ceudna.

8 Agus dh'ith iad, agus shàsuic eadh iad: agus thog iad làn sheach bascaidean de'n bhiadh bhriste, a bh dh'fhuigheall aca.

9 Agus bha iadsan a dh'ith m thimchioll ceithir mìle; agus leig air falbh iad.

10 Agus air ball chaidh e steach a luing maille r'a dheisciobluibh, agus thàinig e gu crìochaibh Dhalmanuta.

11 Agus thàinig na Phairisich mach, agus thòisich iad ri ceisdean chur air, ag iarraidh comhara uaith nèamh, 'ga dhearbhadh.

12 Agus air deanamh osna dhàsa 'na spiorad, thubhairt e, C'ar son a t an ginealach so ag iarraidh comhara? Gu deibhin a ta mise ag ràdh ribh Nach toirear comhara do'n ghinealach so.

13 Agus dh'fhàg e iad; agus air dh dol a steach do'n luing a ris, chaidh do'n taobh eile.

14 Agus dh'èhuimhuich na deisciobuil aran a thoirt leo; agus ch robh aca ach aon bhuium maille ri san luing.

15 Agus dh'àithn e dhoibh, ag ràdh Thugaibh an aire, bithibh air bh faicil an aghaidh taòis ghoirt na Phairiseach, agus taòis ghoirt Herod

16 Agus bha iadsan a' reusonachadh

am measg féin, ag ràdh, *Is ann air nach 'eil aran againn a ta e.*

17 Agus air aithneachadh *sin* do ea, thubhairt e riu, *C'ar son a ta sibh reusonachadh do bhrìgh nach 'eil aran agaibh? Nach 'eil fhios agaibh thast, agus nach 'eil sibh a' tuigsinn? an bheil bhuir cridhe fathast air a ruadhachadh?*

18 Air dhuibh sùilean a bhi agaibh, ach faic sibh? agus air dhuibh cluasan bhi agaibh, nach cluinn sibh? agus ach 'eil sibh a' cuimhneachadh?

19 An uair a bhris mi na cùig mìltean am measg nan cùig mìle, a lion cliabh làn de bhiadh briste a rug sibh? Thubhairt iadsan ris, *A chà dheug.*

20 Agus an uair a bhris mi na seachd n measg nan ceithir mìle, cia lion iscaid làn de bhiadh briste a thog bh? Agus thubhairt iadsan, *Seachd.*

21 Agus thubhairt e riu, Cionnus ach 'eil sibh a' tuigsinn?

22 Agus thàinig e gu Betsaida: agus rug iad d'a ionnsuidh duine dall, agus huidh iad air gu'm beanadh e ris.

23 Agus rug e air làmh an doill, agus threòrach e mach as a' bhaile e; agus air dha a shìle a chur air a sùilibh, agus a làmh an a chur air, b'fhèdraidh e dheth an robh e faicinn i air bith.

24 Agus dh'amhaire esan suas, agus thubhairt e, *A ta mi faicinn dhaoine air chraobhan ag imachd.*

25 'Na dhéigh sin, chuir e a làmh an ris air a shùilibh, agus thug e air an harr suas: agus dh'aisigeadh a *an harr dha*, agus chuinnic e gach de dhuine gu soilleir.

26 Agus chuir e dh'ionnsuidh a tìghe féin e, ag ràdh, *Na rach a' teach do'n bhaile, agus na innis do each air bith anns a' bhaile e.*

27 Agus chaidh Iosa agus a dheisciobail a mach gu bailtibh Chesarea leithi: agus air an t-slighe chuir e iad air a dheisciobluibh, ag ràdh riu, *A tha daoine ag ràdh is mise?*

28 Agus fhreagair iadsan, Eoin naiste; agus cuid eile, Elias; agus cuid eile, Aon de na fàidhibh.

29 Agus thubhairt esan riu, *Ach cò tha sibhse ag ràdh is mi? Fhreagair Peadar agus thubhairt e ris, Is tu briosd.*

30 Agus thug e sparradh dhoibh an iad a dh'imseadh so uime do each sam bith.

31 Agus thòisich e r'an teagast, gar éigin do Mhac an duine mòran de nithibh fhulang, agus a bhi air a dhiùltadh leis na seanairibh, agus na h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus éirigh a ris an déigh thrì làithean.

32 Agus labhair e a' chaimt so gu follaiseach. Agus rug Peadar air, agus thòisich e r'a chronuchadh.

33 Ach air dhàsan tionndadh mu'n cuairt, agus an harr air a dheisciobluibh, chronuich e Peadar, ag ràdh, *Imich air mo chùlaobh, a Shàtain: oir cha'n 'eil spéis agad do nithibh Dhé, ach do nithibh dhaoine.*

34 Agus air gairm an t-sluaigh agus a dheisciobuil d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, *Ge b'e neach leis an àill teachd a'm' dhéigh-sa, àicheadhadh se e féin, agus togadh e a chrann-ceusaidh, agus leanadh e mise.*

35 Oir ge b'e neach leis an àill 'anam féin a choinhead, caillidh 'se e; ach ge b'e neach a chailleas 'anam air mo shon-sa, agus air son an t-soisgeil, coimhididh esan e.

36 Oir ciod e an tairbhe do dhuine, ged a chosnadh e an saoghal gu h-iomlan, agus 'anam a chall?

37 No ciod a bheir duine an éiric 'anama?

38 Oir ge b'e neach a ghabhas nàire dhìomsa, agus de m' fhoclaibh, anns a' ghinealach adhaltrannach agus oile so, dherh-san gabhaidh Mac an duine nàire, 'nuair a thig e an glòir 'Athar, maille ris na h-àinglibh naomha.

CAIB. IX.

A GUS thubhairt e riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu bheil cuid dhiùlbsan a ta 'nan seasamh an so, nach blais bàs, agus am faic iad rìoghachd Dhé a' teachd le cumhachd.

2 Agus an ceann shè làithean, thug Iosa Peadar, agus Seumas, agus Eoin leis, agus threòruich e iad leo féin air leth gu beinn àrd: agus dh'atharraich eadh a chruth 'nam fannais.

3 Agus rinneadh 'eudach dealrach, ro gheal mar an sneachda; air mhodh nach robh e 'n comas do ghlanadair-eudach sam bith air talamh a ghealachadh.

4 Agus dh'fhoillsicheadh dhoibh Elias maille ri Maois: agus bha iad a' còmhradh ri Iosa.

5 Agus fhreagair Peadar, agus thubhairt e ri Iosa, *A Mhaighstir, is maith dhuinne bli an so: air an*

aobhar sin, deananaid trì pàillinn; aon duise, agus aon do Mhaois, agus aon do Elias.

6 Oir cha robh fhios aige ciod a theireadh e: oir bha iad fuaidh eagal ro mhòr.

7 Agus thàinig neul a chuir sgàile orra: agus thàinig guth as an neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhach-sa; ùisibh ris.

8 Agus air ball, an uair a dh'ainhaire iad mu'n timchioll, cha'n fhac iad neach air bith á sin suas, ach Iosa 'na aonar maille riu.

9 Agus ag teachd dhoibh a nuas o'n fheinn, dh'àithn e dhoibh gun na nithe a chunnaic iad innsadh do neach sam bith, gus an òireadh Mac an duine a ris o na marbhaibh.

10 Agus ghléidh iad a' chaimnt so aca féin, a' fiosrachadh d'a chéile ciod bu chiall do'n aiscivigh o na marbhaibh.

11 Agus dh'fhedraich iad deth, ag ràdh, C'ar son a ta na sgrìobhaichean ag ràdh, gur éigin Elias a theachd air tús?

12 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Thig Elias gu deimhin air tús, agus aisgidh e na h-uile nithe; agus mar a ta e sgrìobhta mu Mhac an duine, gu bheil e gu mòran de nithibh fhulang, agus a bhi air a chur an diùneas.

13 Ach a ta mi ag ràdh ribh, Gu bheil Elias da rìreadh air teachd, agus rinn iad ris gach ni a thogair iad, a rèir mar a ta e sgrìobhta uime.

14 Agus nuair thàinig e chum a dheisciobail, chunnaic e sluagh mòr mu'n timchioll, agus na sgrìobhaichean a' deasbairichd riu.

15 Agus air ball bha'n sluagh uile, nuair a chunnaic iad e, fo uamhas mòr; agus air dhoibh ruith d'a ionnsuidh, chuir iad fàite air.

16 Agus dh'fhiosraich e de na sgrìobhaichibh, Ciod e mu'n bheil sibh a' deasbairichd riu?

17 Agus air freagairt do neach de'n t-sluagh, thubhairt e, A Mhaighstir, thug mi mo mhac a'd' ionnsuidh, agus an bheil spiorad balbh:

18 Agus ge b'e ionad sam bith an glac se e, a ta e 'ga tharruing as a chéile; agus a ta e cur cobhair as a bheul, agus a' gèsgarnaich le fhuiclaibh, agus a ta e a' seargadh as: agus thubhairt mi ri d' dheisciobailibh, iad gu'a chur a mach; agus cha b'urraim iad.

19 Ach fhreaga r esan, agus thubhairt e ris, O chinnich gun chreidim! cia fhad a bhitheas mi maille ribh cia fhad a dh'fhuilgeas mi sibh Thugaibh e a'm' ionnsuidh.

20 Agus thug iad d'a ionnsuidh e agus an uair a chunnaic se e, reub a spiorad air ball e; agus thuit e a an talamh, agus bha e 'ga aoirneaga féin, agus a' cur cobhair as a bheul.

21 Agus dh'fhiosraich e d'a athair Cia fhad an aimsir o thàinig so air. Agus thubhairt e, O bha e na leanabh.

22 Agus gu minic thilg e san teine e agus anns an uisge, chum gu'n mill eadh se e: ach ma ta thusa comasach air ni sam bith a dheanamh, gab truas dinn, agus cuidich leinn.

23 Ach thubhairt Iosa ris, Ma' urraim thusa creidsinn, a ta gach aon ni comasach do'n neach a chreideas.

24 Agus ghlaodh athair an leinibh a mach air ball, agus thubhairt le deuraibh, A ta mi creidsinn, Thighearn; cuidich thusa le mo mhà chreidimh.

25 Agus an uair a chunnaic Iosa an sluagh a' ruith cuideachd, chronnail e an spiorad neòghlan, ag ràdh ris, spioraid bhaibh agus bhodhair, a ta mi 'g òrduchadh dhuit, Thig a mach as, agus na rach a steach ann ni's mò.

26 Agus ghlaodh an spiorad, agus reub e gu ro chràiteach e, agus chaidh e mach as: agus bha e 'n rioche mairbh; ionnus gu'n dubhairt mòran Tha e marbh.

27 Ach air do Iosa a ghlacadh air làmh, thog e suas e, agus dh'èirich e.

28 Agus an uair a chaidh e steach do'n tigh, dh'fhiosraich a dheisciobail deth an uaignidheas, C'ar son nach b'urraim sinne a thilgeadh a mach?

29 Agus thubhairt esan riu, Cha'n 'eil e comasach gu'n téid a' ghnè se mach le ni air bith, ach le h-ùrnugh agus trasgadh.

30 Agus dh'imich iad as a sin, agus chaidh iad troimh Ghalile; agus cha b'àill leis fhios so bhi aig aon neach.

31 Oir theagaisg e a dheisciobail féin, agus thubhairt e riu, A ta Mac an duine air a thubhairt thairis do làmhlaibh dhaoine, agus cuiridh iad gu bàs e; agus an déigh a chur gu bàs, éiridh e a ris an treas là.

32 Ach cha do thuig iad a' chaimnt so, agus bha eagal orra fheòraich dheth.

33 Agus thàinig e gu Capernaum; agus air dha bhi san tigh, dh'fhios-

ich e dhuibh, Ciod e mu'n robh sibh deasbaireachd eadaraibh féin air an t-slighe?

34 Ach dh'fhan iadsan 'nan tosd: e air an t-slighe Mha iad a' rension-ladh eatorra féin co aca bu mhò a iodh.

35 Agus air snidhe dha, ghairm e 'n fhear dheug d'a ionnsuidh, agus ubhairt e riu, Ge b'e neach leis am am a bhí air thoiseach, bithidh in air dheireadh air chàch uile, agus i sheirbhiseach do na h-uile.

36 Agus ghabh e leanabh, agus chuir eam meadhon e: agus an uair a theg mas 'na nehd e, thubhairt e riu,

37 Ge b'e neach a ghabhas ri h-aon in leithidibh so de leanabaibh a'm' am-sa, a ta e a' gabhail riumsa; agus b'e neach a ghabhas riumsa, chaidise ris am bheil e a' gabhail, ach an a chuir naith mi.

38 Agus fhreagair Eoin e, ag ràdh, Mhaighstir, chummaic sinne neach ch 'eil 'gar leantuinn a' tilgeadh a ch dhèanann a'd' ainm-sa; agus ac sinn e, a chionn nach 'eil e 'gar leantuinn féin.

39 Ach thubhairt Iosa, Na bacadh oir cha'n 'eil neach sam bith a ni orbhuid a'm' ainm-sa, d'an bheil a comas ole a labhairt gu h-ealann nam.

40 Oir ge b'e neach nach 'eil 'nar' ghaidh, a ta e leinn.

41 Oir ge b'e neach a bheir cupan ge dhubhse r'a d' a'm' ainm-sa, a omn gur le Crìod sibh, gu deimhin a mi ag ràdh ribh, nach caill e a nais.

42 Agus ge b'e bheir aobhar oilbheim aon neach de na h-aonaibh beaga a ta creidsinn annam-sa, b'fheàrr e gu'm biodh clach-mhuilinn air rochadh m'a mhuineal, agus gu'm dh e air a thilgeadh san fhaigr.

43 Agus ma bheir do làmh aobhar heim dhuit, gearr dhìot i: is feàrr it dol a steach do'n bheatha air e-làmh, na dà làmh a bhí agad, s dol gu h-ìfrinn, do'n teine nach char a chaidh;

44 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach téid an teine as.

45 Agus na bheir do chos aobhar heim dhuit, gearr dhìot i: is feàrr it dol a steach do'n bheatha air -chois, na dà chois a bhí agad, agus a air do thilgeadh ann an ìfrinn, a teine nach m'char a chaidh;

46 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach téid an teine as.

47 Agus ma bheir do shùil aobhar oilbheim dhuit, spion asad i: is feàrr dhuit dol a steach do rìoghachd Dhé air aon sùil, na dà shùil a bhí agad, agus a bhí air do thilgeadh ann an teine ìfrinn;

48 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach téid an teine as.

49 Oir saillear gach aon neach le teine, agus saillear gach aon ìobairt le salann.

50 Is maith an salann: ach ma chailleas an salann a shailteachd, ciod e leis an dean sibh deach-bhàsda e? Biodh agaibh salann annaibh féin, agus bithibh sìochail r'a chéile.

CAIB. X.

AGUS air Òrigh dha as a sin, thàinig e gu crìochaibh Iudea, troimh an dèthaich a ta air an taobh thail de Iordan: agus thàinig slòigh d'a ionnsuidh a ris; agus, mar bu ghnàth leis, theagaisg e iad a ris.

2 Agus thàinig na Phairisich d'a ionnsuidh, agus dh'fhiosraich iad deth, An bheil e ceadichte do dhuine a bhean a chur air falbh? 'ga dhearbhadh.

3 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, Ciod a dh'àithn Maois dhuibh?

4 Agus thubhairt iadsan, Thug Maois cead dhuim litir-dhealach a sgrìobhadh, agus a cur air falbh.

5 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Air son cruais bhuir cridhe, sgrìobh e an àithne so dhuibh.

6 Gidheadh, o thoiseach na cruith-eachd, rinn Dia iad fear agus bean.

7 Air an aobhar so fàgaidh duine 'athair agus a mhàthair, agus dlùth-leanaidh e r'a mhuaoi-phòsda;

8 Agus bithidh iad araon 'nan aon fheadh: ionnus nach dithis iad o sin suas, ach aon fheadh.

9 Air an aobhar sin, an ni a chuir Dia cuideachd, na cuireadh duine o chéile.

10 Agus anns an tigh, dh'fheòraich a dheisciobail deth a ris mu thimcheall an n'cendna.

11 Agus thubhairt e riu, Ge b'e neach a claureas air falbh a bhean féin, agus a phòsas bean eile, a ta e a' deanamh adhaltramais 'na h-aghaidh.

12 Agus ma chuireas bean air falbh a fear féin, agus ma bhitheas i air a pòsadh ri fear eile, a ta i a' deanamh adhaltramais.

13 Agus thug iad leanabana d'a ionn-

suidh, chum gu'n beanadh e riu : agus chronuich a dheisciobail a' mhuinntir a thug leo iad.

14 Ach an nair a chunnaic Iosa sin, bha e ro dhiombach, agus thubhairt e riu, Leigibh do na leanabanaibh teachd a'm' ionnsuidh, agus na bacaibh iad : oir is ann d'an leithidibh a ta rìoghachd Dhé.

15 Gu deimhin a ta mi ag ràdh rìth, Ge b'e neach nach gabh rìoghachd Dhé mar leanabh beag, nach tèid e gu bràth a steach innte.

16 Agus ghlac e 'na uchd iad, agus chuir e a làmhau orra, agus bheannaich e iad.

17 Agus an nair a chaidh e mach air an t-slighe, thàinig neach 'na ruith, agus leig se e féin air a ghlùnaibh dha, agus dh'fhedraich e dhieth, A Mhaighstir mhaith, ciod a ni mi chum gu'n sealbhaich mi a' bheatha mhaireannach?

18 Agus thubhairt Iosa ris, C'ar son a ghoireas tu maith dhìomsa? cha'n 'eil neach sam bith maith ach a h-aon, is e sin Dia.

19 Is aithne dhuit na h-àitheanta, Na dean adhaltraannas, Na dean mort, Na goid, Na toir fianuis bhréige, Na dean eucoir, Thoir urram do t'athair agus do d' mhàthair.

20 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ris, A Mhaighstir, choimhid mi iad so uile o m' òige.

21 Agus air amharc do Iosa air, ghràdaich se e, agus thubhairt e ris, A ta aon ni dh'uireasbhuidh ort: inich, reic na bheil agad, agus tabhair do na bochdaibh, agus bithidh agad ionmhas air nèan; agus thug, tog an crann-ceusaidh, agus lean mise.

22 Agus bha doilghios airsan air son nam briathra sin, agus dh'fhalbh e gu tùirseach; oir bha mòran saoihbheis aige.

23 Agus air amharc do Iosa mu'n cuairt, thubhairt e r'a dheiscioblaibh, Cia deacair do'n mhuinntir sin aig am bheil mòr-shaoibheas dol a steach do rìoghachd Dhé!

24 Agus bha mòr-uamhas air na deiscioblaibh air son a bhriathra. Ach fhreagair Iosa a ris, agus thubhairt e riu, A chlann, cia deacair dhoibh-san a chuireas an dòigh ann an saoihbheas, dol a steach do rìoghachd Dhé!

25 Is usadh do chàmhail dol troimh chrò na snàthaid, na do dhuine saoihbhir dol a steach do rìoghachd Dhé.

26 Ach bha nammas orra-san tu tomhais, ag ràdh eatorra féin, Cò, u seadh, a dh'fheudas a bhi air shaoradh?

27 Agus air do Iosa amharc orr thubhairt e, Do dhaoineibh a ta en-comasach, ach cha'n 'eil e do Dhi: oir do Dia a ta na h-uile nì comasach.

28 Agus thòisich Peadar air a ràris. Feuch, thréig sinne na h-u nithe, agus lean sinn thusa.

29 Ach fhreagair Iosa agus thubhairt e, Gu deimhin a ta mi ag ràdh rìth nach 'eil neach sam bith a dh'f' tigh, no bràithre, no peathraiche, athair, no màthair, no bean-phòs no clann, no fearann, air mo shon: agus air son an t-soisgeil,

30 Nach faigh a cheud nìread s aimsir so féin, tighean, agus bràirean, agus peathraichean, agus màraichean, agus clann, agus fearan maille ri geur-leanmhuinn; agus an an t-saoghal a ta ri teachd, a' bheath mhaireannach.

31 Ach a ta mòran air thùs. bhitheas air dheireadh; agus dheireadh, a bhitheas air thùs.

32 Agus bha iad air an t-slighe dol suas gu Ierusalem; agus bha I ag imeachd rompa: agus gh namhas iad; agus ag dhoibh es a leantainn, bha eagal orra. Ag thug e an dà fhear dheug air leth ris, agus thòisich e air na nithe a t gu tachairt da innseadh dhoibh,

33 Ag ràdh, Feuch, a ta sinn a' suas gu Ierusalem; agus bithidh M an duine air a thoirt thairis do h-àrd-shagartaibh, agus do na sgrìo aichibh: agus dìtidh iad chum bàl agus bheir iad thairis e do na Cinni.

34 Agus ni iad fanaid air, a sgiùrsaidh iad e, agus tilgidh sinugaid air, agus cuiridh iad gu e: agus air an treas là éiridh e a rì.

35 Agus thàinig d'a ionnsu Seumas agus Eòin, mic Shebe ag ràdh, A Mhaighstir, is àill le gu'n dean thu dhuinne ge b'e u dh'iarras sinn.

36 Agus thubhairt esan riu, Ciod àill leibh mise a dheanamh dhuibh?

37 Agus thubhairt iadsan ris, De nìch dhuinne gu'n suidheamaid h-aon air do làmh dheis, agus fear eile air do làmh chlì, ann ghlòir.

38 Ach thubhairt Iosa riu, Ch

thine dhuibh cìod a ta sibh ag iarraidh: an bheil sibh comasach air a' cupan òl a dh'òlas mise? agus a bhi air bhuir baisteadh leis a' bhaisteadh eis an baistear mise?

39 Thubhairt iadsan ris, A ta sinn comasach. Ach thubhairt Iosa riu, Mìdh sibhse gu deimhin an cupan a dh'òlas mise; agus baistear sibh leis a' bhaisteadh leis an baistear mise:

40 Ach suidhe air mo làimh dheis, agus air mo làimh chli, cha leamsa in r'a thubhairt, ach dhoibh-san d'an falluicheadh e.

41 Agus air chluinntinn so do'n deich-eir, thòisich iad air mòr-chorruich a' thubhairt ri Seumas agus Eoin.

42 Ach ghairm Iosa iad d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu, A ta fhios agaibh gu bheil acasan a ta air am meas mar uachdarain air na Cinnich, ad-thighearnas orra; agus gu bheil ag an daoinibh mòra làn ùghdarras orra.

43 Ach cha bhi e mar sin 'nur measg-sa: ach ge b'e neach le'n àill a bhi mòr 'nur measg, bithidh e 'na aglach agaibh:

44 Agus ge b'e neach agaibh le'n àill toiseach a bhi aige, bithidh e 'na dheirbhisich do na h-uile.

45 Oir cha d'fhàinig eachdon Mac an duine chum gu'n deantadh frithealadh thu, ach a dheanamh frithealaidh, agus thoir 'anamais féin mar éiric air son shòran.

46 Agus thàinig iad gu Iericho: agus air imeachd dhàsan agus d'a dheisciobluibh, agus do shluagh mòr, a mach à Iericho, bha Bartimeus an ball, mac Thimeuis, 'na shuidhe ri aobh na slighe, ag iarraidh déirce.

47 Agus an uair a chual e gu'n b'e Iosa o Nasaret a bh'ann, thòisich e ri claochaidh, agus a ràdh, Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

48 Agus chronuich mòran e, chum gu'm biodh e 'na thosd: ach bu ro mhòid a ghlaodh esan, A Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

49 Agus sheas Iosa, agus dh'àithn e san a ghairm d'a ionnsuidh. Agus ghairm iad an dall, ag ràdh ris, Biodh misneach agad, éirich; tha e ga d' ghairm.

50 Agus air dhàsan 'fhallainn a bhitheadh uaith, dh'éirich e, agus thàinig e gu Iosa.

51 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Cìod is àill leat mise a

dheanamh dhuit? Thubhairt an dall ris, A Thighearn, mi dh'fhaotainn mo radhairc.

52 Agus thubhairt Iosa ris, Imich; shlànuich do chreidinn thu. Agus air ball fhuair e a radhairc, agus lean e Iosa san t-slighe.

CAIB. XI.

A GUS an uair a thàinig iad am fagus do Ierusalem, gu Betphage agus Betani, aig sliabh nan cran-ola, chuir e uaith dithis d'a dheisciobluibh,

2 Agus thubhairt e riu, Rachaidh do'n bhaile nd thall fa bhuir comhair: agus air ball, an uair a thèid sibh a steach ann, gheibh sibh searrach ceangailte, air nach do shuidh aon duine riamh: fuasglaidh e, agus thugaibh leibh e.

3 Agus ma their neach air bith ruibh, C'ar sou a ta sibh a' deanamh so? abraibh gu bheil feum aig ar Tighearn air; agus air ball cuiridh e 'n so e.

4 Agus dh'imich iad, agus fhuair iad an searrach ceangailte a nuigh aig an dorus, aig coinneachadh dà shlighe; agus dh'fhuasgail iad e.

5 Agus thubhairt cuid dhiùbhsan a bha 'nan seasamh an sin riu, C'ar sou a ta sibh a' fuasgladh an t-searraich?

6 Agus thubhairt iadsan riu mar a dh'àithn Iosa dhoibh: agus leig iad uatha iad.

7 Agus thug iad an searrach chum Iosa, agus chuir iad an falluinnean air; agus shuidh esan air.

8 Agus sgaoil mòran an falluinnean féin air an t-slighe; agus gheàrr cuid eile geagan de na craobhaibh, agus sgaoil iad air an t-slighe iad.

9 Agus ghlaodh iadsan a bha 'g imeachd roinne, agus iadsan a bha 'ga leantuinn, ag ràdh, Hosanna; Is beannaichte an Ti a ta teachd ann an ainm an Tighearn:

10 Is beannaichte rìoghachd ar n-athar Daibhidh, a ta teachd ann an ainm an Tighearna: Hosanna anns na h-àrdaibh.

11 Agus chaidh Iosa a steach do Ierusalem, agus do'n teampull; agus an uair a dh'anhaire e air gach ni mu'n cuairt, agus a bha 'm feasgar a nis air teachd, chaidh e mach gu Betani maille ris an dà fhear dheug.

12 Agus air an là màireach, nuair a chaidh iad a mach à Betani, dh'fhàs e ocrach.

13 Agus air faicinn craoibh-fhìge fada

naisth, air an robh duilleach, thàinig e, dh'fheuchainn an faigheadh e ni sam bith oirre: agus air dha teachd d'a h-ionnsuidh, cha d'fhuair e ni sam bith ach duilleach: oir cha robh am tionail nam fige fathast ann.

14 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Nar itheadh neach sam bith toradh dhìotsa o so snas a chaoidh. Agus chual a dheisciobuil e.

15 Agus thàinig iad gu Ierusalem: agus chaidh Iosa a steach do'n teampull, agus thòisich e air an dream a bha reic agus a' ceannach san teampull a chur a mach, agus thig e thairis bùird luchd-màlairt an airgid, agus caithriche na muinntir a bha reic choluman:

16 Agus cha'n fhuilgeadh e gu'n giùlaineadh neach sam bith soitheach troimh an teampull.

17 Agus thcaguis e, ag ràdh rin, Nach 'eil e sgrìobhta, Goirear tigh ùrnuigh de m' thigh-sa do na h-uile chinnich? ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-renbainn e.

18 Agus chuala na sgrìobhaichean agus na h-àrd-shagairt so, agus dh'farr iad cionnus a dh'fheudadh iad esan a mhillleadh: oir bha 'eagal-san orra, do bhrìgh gu'n robh an sluagh uile fo iongantais mòr 'a theagasg.

19 Agus an uair a bha am feasgar air teachd, chaidh e mach as a' bhaile.

20 Agus air mhaduinn, ag gabhail seachad dhoibh, chunnaic iad an crann-fige air crìonadh o fhreinnhaibh.

21 Agus air cuimhneachadh do Pheadar, thubhairt e ris, A Mhaighstir, feuch, a ta a' chraobh-fhìge a mhalluich thu air crìonadh.

22 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Biodh creidimh Dhé agaibh.

23 Oir gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b'e neach a their ris a' bheinn so, Togar thu, agus tilgear san fhainge tìnn; agus nach bi fo amharas 'na chridhe, ach a chreideas gu'n tachair na nithe a their e; thig gach ni a their e gu crìch dha.

24 Air an aobhar sin tha mi ag ràdh ribh, Ge b'e nithe air bith a dh'farras sibh ann an ùrnuigh, creidimh gu'm faigh sibh, agus gheibh sibh.

25 Agus an uair sheasas sibh a' deanamh ùrnuigh, maithibh, ma ta ni air bith agaibh an aghaidh aoìn duine; chum gu'm maith bhur n-Athair a ta air nèamh bhur peacanna féin duibhse.

26 Ach mur maith sibhse, cha mho a mhaiteas bhur n-Athair a ta air nèamh bhur peacanna féin duibhse.

27 Agus thàinig iad a rìs gu Ierusalem: agus air dhasan bhi a' spaisdir eachd anns an teampull, thàinig d'a ionnsuidh na h-àrd-shagairt, agus na sgrìobhaichean, agus na seanairean.

28 Agus thubhairt iad ris, Ciod e an t-ùghdarras leis am bheil thu a' deanamh nan nithe so? agus cò thug dhuit an t-ùghdarras so chum na nithe so dheanamh?

29 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e rin, Feòraicidh mise mar an cendna aon ni dhibhse, agus freagraibh mi, agus innsidh mise dhuibhse ciod e an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

30 An ann o nèamh, no o dhaoinibh a thàinig baisteadh Eoin? freagraibh mi.

31 Agus bha iad a' reusonachadh eutorra féin, ag ràdh, Ma their sinn O nèamh; their esan ruinn, C'ar son ma seadh, nach do chreid sibh e?

32 Ach ma their sinn, O dhaoinibh, bha eagal an t-sluaigh orra: oir b' meas gach nìc air Eoin, gu'm b'fhàid e gu fìrinneach.

33 Agus air freagairt dhoibh, thubhairt iad ri Iosa, Cha'n 'eil fhuas againn. Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e rin, Cha mho a dh'imseas mise dhuibhse ciod e an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

CAIB. XII.

A GUS thòisich e air labhairt riu ann an cosamhlachdaibh. Shuidh e dhine *d'raidh* fion-lios, agus chuir e gàradh nu'n cnairt air, agus chladhaic e ionad-brùthaidh *nam fion-dhearc* agus thog e tùr, agus shuidhich e air tuath e, agus ghabh e a thuras as a dhùthaich.

2 Agus san àm dhlìgheach chuir e scirbhiseach a dh'ionnsuidh na tuatha, chum gu'm faigheadh e de thoradh an fion-lios o'n tuath.

3 Ach air dhoibh-san esan a ghlaeadh, bhual iad e, agus chuir iad uatha falamh e.

4 Agus a rìs chuir e scirbhiseach eile d'an ionnsuidh; agus chlach iad e, agus reub iad a cheam, agus chuir iad uatha e le h-eas-urram.

5 Agus a rìs chuir e neach eile d'an ionnsuidh; agus esan mharbh iad, agus mòran eile; a' bualadh cuid diubh, agus a' marbhadh cuid eile.

6 Fathast, uime sin, air dha aon mhac a bhi aige, a b'ionnluinn leis, chuir e esan mar an ceudna fa dheòidh f'an ionnsuidh, ag ràdh, Bheir iad erram do m' mhac.

7 Ach thubhairt an tuath sin 'nam measg féin, Is e so an t-òighre: thig e, marbhamaid e: agus bithidh an òighreachd againn féin.

8 Agus rug iad air, agus mharbh iad e, agus thug iad a mach as an fion-lios e.

9 Còd e, uime sin, a ni tighearn an fion-lios? Thig e agus sgriosaidh e'n tuath sin, agus bheir e an fion-lios do thaoimibh eile.

10 Nach do leugh sibh an sgrìobtuir so? A' clach a dhiùlt na clachairean, rinneadh ceann na h-òisinn dith.

11 Rinneadh so leis an Tighearn, agus is iongantach e 'nar sùilbh-ne.

12 Agus dh'farr iad breith air, ach dha eagal an t-sluaigh orra; oir thuig ad gu'n b'ann 'nan aghaidh féin a abhair e an cosamhlachd: agus air bhàgail doibh, dh'imich iad rompa.

13 Agus chuir iad d'a ionnsuidh iream àraidh de na Phairisich, agus le luchd-leannhuinn Heroid, chum gu'n glacadh iad e 'na chainnt.

14 Agus air dhoibh-san teachd, thubhairt iad ris, A Mhaighstir, a a fhios againn gu bheil thusa fìrinneach, agus nach 'eil suin agad do neach air bith; oir cha'n 'eil thu ag amharc air gnàis dhaoine, ach a' teagasg slighe Dhé ann am fìrinn: Am bheil e ceadichte cis a thoirt do Cheasar, no nach 'eil? an tabhair, no nach tabhair sinn i?

15 Ach air dhàsan an cealg a huigsiun, thubhairt e riu, C'ar son a a sibh ga n' bhuaireadh? thugaibh eighinn a'n' ionnsuidh, chum gu'n aic mi i.

16 Agus thug iad d'a ionnsuidh i. Agus thubhairt e riu, Cò d'an ionnuidh so? agus cò d'am buin an sgrìobhadh so? Agus thubhairt iadsan ris, Do Cheasar.

17 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Thugaibh do Cheasar na nithe a's le Ceasar, agus do Dhia na nithe a's le Dia. Agus ghabh iad iongantas ris.

18 An sin thàinig na Sadusaich f'a ionnsuidh, a ta 'g ràdh nach 'eil aiséirigh ann; agus dh'fheòraich iad leth, ag ràdh,

19 A Mhaighstir, sgrìobh Maois

dhùinne, Nam taigheadh bráthair duine air bith bàs, agus gu'n fàgadh e bean, agus nach fàgadh e clann, gu'n gabhadh a bhráthair a bhean d'a ionnsuidh, agus gu'n togadh e sliochd d'a bhráthair.

20 A nis, bha seachdnar bhráithrean ann: agus ghabh an ceud fhear dhiubh bean; agus an uair a dh'eug e, cha d'fhàg e sliochd.

21 Agus ghabh an dara fear i; agus fhuair esan bàs, agus cha mhò a dh'fhàg esan sliochd: agus an treas fear mar an ceudna.

22 Agus ghabh an t-seachdnar i, agus cha d'fhàg iad sliochd: 'nan céigh uile, chaochail a' bhean mar an ceudna.

23 Anus an aiséirigh, uime sin, an nair a dh'éireas iad, cò dhiubh d'am bean i? oir bha i aig an t-seachdnar 'na mnaoi.

24 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Nach 'eil sibh uime sin ann am mearachd, do bhrìgh nach 'eil eòlas agaibh air na sgrìobtuiribh, no air cunnachd Dhé?

25 Oir an uair a dh'éireas iad o na marbhaibh, cha phòs iad, ni mò a bheirear an pòsadh iad; ach a ta iad mar na h-àingil a ta air nèamh.

26 Ach mu thimcheall nam marbh, gu'n éirich iad, nach do leugh sibh ann an leabhar Mhaois, cionnus a labhair Dia ris anns a' phreas, ag ràdh, Is mise Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iacob?

27 Cha'n e Dia nam marbh e, ach Dia nam beò: tha sibhse, uime sin, ann am mearachd mòr.

28 Agus thàinig neach de na sgrìobhaichibh, agus an nair a chual e iadsan a' deasbaireachd r'a chéile, agus a thuig e gu'n do fhreagair e gu maith iad, chuir e ceisd air, Cia i a' chend àithne de na h-àitheantaibh nile?

29 Agus fhreagair Iosa e, 'S i so a' chend àithne de na h-àitheantaibh nile, Eisd, O Israel; an Tighearn ar Dia-ne, is aon Tighearn e.

30 Agus gràdhaidhidh tu an Tighearn do Dhia le d' nile chridhe, agus le d' nile anam, agus le d' nile inntinn, agus le d' nile neart. Is i so a' chend àithne.

31 Agus is cosmhail an dara àithne rithe so, Gràdhaidhidh tu do choimhearsnach mar thu féin. Cha'n 'eil àithne eile ann a's mò na iad so.

32 Agus thubhairt an sgrìobhaiche ris, Is maith, gu fìrinnach, a Mhaighstir, a thubhairt thu; oir a ta aon Dia ann, agus cha'n 'eil atharrach ann ach e fèin:

33 Agus esan a ghràdhachadh leis an uile chridhe, agus leis an uile thuigse, agus leis an uile anam, agus leis an uile neart, agus neach a ghràdhachadh a choinhearsnaich mar e fèin, is mò sin na na h-uile làn ìobairte-loisgte agus thabhartasa.

34 Agus an uair a chunnaic Iosa gu'n do fhreagair e gu tuigseach, thubhairt e ris, Cha'n 'eil thu fada o rìoghachd Dhé. Agus cha robh a' mhùsnich aig neach air bitli, o sin suas, ceisid a chur air.

35 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, a' teagasg anns an teampull, Cionnus a tha na sgrìobhaichean ag ràdh gur e Criosd mac Dhaibhidh?

36 Oir thubhairt Daibhidh fèin, treinn an Spiorad Naomh, Thubhairt an Tighearn ri m' Thighearn-sa, Suidh air mo làimh dheis, gus an cuir mi do mainlde 'nan stòl fo d' chosaibh,

37 Air an aobhar sin, a ta Daibhidh fèin a' gairm a Thighearna dhieth: cionnus, na seadh, is e 'mhac e? Agus dh'éisid am mòr-shluagh ris gu taitneach.

38 Agus thubhairt e ri na theagasg, Bithibh air bhuir faicill o na sgrìobhaichibh, leis an ionmhuinn inneachd ann an culaidhibh fada, agus fàilte fhaotainn air na margaidh;

39 Agus na ceud chaitriche anns na sionagogaibh, agus na ceud àiteachasuidhe aig na féillibh;

40 A dh'itheas suas tighean bhan-trach, agus, air sgàth deadh choslais, a ni ùrnughean fada: gheibh iad sin an dìteadh a's mò.

41 Agus air do Iosa snidhe fa chomhair àite-coimhid an ionmhas, thug e fa'near cionnus a bha 'm pobull a' cur an airgid anns an ionmhas; agus chuir mòran de dhaoibh saoihair mòran ann.

42 Agus air teachd do bhantraich bhochd, thilg i dà bhonn bheag ann, a ni fèidrling.

43 Agus air dha a dheisciobuil a ghairm d'a ionnsuidh, thubhairt e ri, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n do chuir a' bhantrach bhochd so tuilleadh san ionmhas na iadsan uile a thilg ann:

44 Oir thilg iadsan uile ann d'am

mòr-phailteas; ach thilg ise as a gainne na bha aice uile, eadhon a beathachadh gu h-ìomlan.

CAIB. XIII.

A GUS an uair a bha e dol a mach as an teampull, thubhairt neach d'a dheisciobuibh ris, A Mhaighstir, feuch ciod e a' ghnè chlach so, agus ciod e a' ghnè aitreibh so!

2 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Am faic thu an aitreibh mhòr so? cha'n fhàgar clach air muin cloiche, nach sgarar o cheile.

3 Agus 'nuair a shuidh e air sliabh nan crann-ola, fa chomhair an teampull, dh'fhedraich Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus Aindreas, an uaignidheas deth,

4 Innis dhuinne, c'uin a bhitheas na nithe sin? agus ciod e 'n comhara 'nuair a bhitheas na nithe sin gu léir air an coimhlionadh?

5 Agus fhreagair Iosa iad, agus thòisich e air a' ràdh, Thugaibh an aire nach meall aon neach sibh:

6 Oir thig mòran ann am ainm-sa, ag ràdh, Is mise e: agus meallaidh iad mòran.

7 Agus an uair a chluinneas sibh coganna, agus tuairisgeul choganna, na biodh buaireas oirbh; oir is éigin iad so a theachd: ach cha'n 'eil an deireadh ann fathast.

8 Oir éiridh cinneach an aghaidh cinuich, agus rìoghachd an aghaidh rìoghachd; agus bithidh critheanna-taibhainn ann an iomadh àit, agus bithidh gorta agus trioblaidean ann: is iad sin toiseach dhòruinnean.

9 Ach thugaibh an aire dhuibh fèin: oir bheir iad thairis sibh do chomhairlibh; agus anns na sionagogaibh sgrùrsar sibh: agus cuirear sibh an lathair nachdaran agus rìghrean air mo shon-sa, mar fhianuis dhoibh-san.

10 Agus is éigin air tūs an soisgeul a bhi air a shearmonachadh do na h-uile chinnich.

11 Ach an uair a bheir iad leo sibh, 'gur tabhairt thairis, na biodh e 'na re-chùram oirbh ciod e a labhras sibh, agus na smuainichibh roimh-làimh a' bheir ge b'e ni a bheirear dhuibh san uair sin fèin, abraidh e: oir cha sibhse ta labhairt, ach an Spiorad Naomh.

12 Agus bheir am bràthair a bhràthair thairis chum bàis, agus an t-athair a mhac; agus éiridh a' chlam suas an aghaidh an pàranta, agus bheir iad fa'ncar an cur gu bàs.

13 Agus bithidh sibh air bhuir mathachadh leis na h-uile dhaoineibh air sgàth m'ainme-sa: ach an ti a dhanaicheas chum na crìche, is e na shaorar.

14 Ach an nair a chì sibh gràineil-mhachd an léir-sgrìos, air an do labhair Daniel ann fàidh, 'na seasamh anns an bonad nach bu chòir dhí, (tuigeadh an ti a leughas,) an sin teicheadh iadsan a ta ann an tìr Indea chum nam beann:

15 Agus na tigeadh esan a ta air nullach an tìghe a nuas do'n tigh, agus na rachadh e steach a thoirt ni air bith as a thigh:

16 Agus an ti a ta sa' mhachair, na pilleadh e air ais a thogail 'fhalluinn leis.

17 Ach mo thruaigh iad, na mnaì sin a ta torrach, agus iadsan a ta toirt cìche, sna làithibh sin!

18 Agus guidhibh-sa gun bhuir teicheadh a bhi sa' gheamhradh.

19 Oir bithidh àmhghar anns na làithibh sin, anhuil nach robh a leithid ann o thoiseach na cruith-eachd, a chruthaich Dia, gus a nis, agus nach mò a bhitheas.

20 Agus mur giorraicheadh an Tighearn na làithean ud, cha rachadh feòil air bith as: ach air son an t-sluaigh thaghta, a thagh e fèin, ghiorraich e na làithean ud.

21 Agus an sin, ma their neach air bith ribh, Feuch, a ta Crìosd an so; no, Feuch, a ta e 'n sin; na creidibh e:

22 Oir éiridh Crìosdan bréige, agus fàidhean bréige, agus ni iad comharan agus micr-bhuilean, chum, nam bu choinasach e, na daoine taghta fèin a mhealladh.

23 Agus thugaibh-sa an aire: feuch, roimh-innis mi dhuibh na h-uile nithe.

24 Ach anns na làithibh sin, an déigh an àmhghair ud, bithidh a' ghrian air a dorchachadh, agus cha toir a' ghealach a solus uaipe:

25 Agus tuitidh reulta nèimh, agus bithidh na cumbachdan a ta sna nèamhaibh air an crathadh.

26 Agus an sin chì iad Mac an duine a' teachd anns na neulaibh, maille ri mòr-chumhachd agus glòir.

27 Agus an sin cuiridh e 'aingil a mach, agus cruinnichidh e r'a chéile a dhaoine taghta fèin o na ceithir gaothaibh, o leth-iomall na tairbhainn gu leth-iomall nèimh.

28 A nis fòghlumaibh cosamhlachd

o'n chràobh-flùge: An nair a bhitheas a geng a nis maoth, agus a chuireas i mach a duilleach, a ta fhios agaibh gu bheil an samhradh am fagus:

29 Agus mar an ceudna sibhse, an nair a chì sibh na nithe sin tachairt, biodh fhios agaibh gu bheil e 'm fagus, eadhon aig na dorsaibh.

30 Gu deimhin a ta mi ag ràgh ribh, Nach téid an ginealach so thairis, gus an coimhlionar na nithe sin uile.

31 Thèid nèamh agus talamh seach: ach cha téid m'fhocail-sa seach a' chaoidh.

32 Ach cha'n 'eil fios an là no na h-naire sin aig neach air bith; cha'n 'eil aig na h-ainglibh a ta air nèamh, no aig a' Mhac, ach aig an Athair.

33 Thugaibh fa'near, deanaibh faire agus ùrnaigh: oir cha'n 'eil fhios agaibh c'uin a thig an t-àm.

34 Oir a ta Mac an duine mar dhuine a chaidh air thurus, agus a dh'fhàg a thigh fèin, agus a thug d'a sheirbhiseich cumbachd, agus 'obair fèin do gach neach, agus a thug àithne do'n dorsair faire a dheanamh.

35 Uime sin, deanaibh-sa faire: oir cha'n 'eil fhios agaibh c'uin a thig maighstir an tìghe; an ann air feasgar, no air mheadhon-oideche, no aig gairm-choileach, no anns a' mhaduinn:

36 Air eagal, air teachd dha gu h-obann, gu'm faigh e sibh 'mur codal.

37 Agus na nithe a ta mi ag ràgh ribhse, a ta mi ag ràgh ris na h-uile dhaoineibh, Deanaibh faire.

CAIB. XIV.

A GUS bha a' chàisg, agus féill an A arain neo-ghoirtichte, an déigh dà latha: agus dh'farr na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean cionnus a ghlacadh iad esan le foill, agus a chuireadh iad gu bàs e.

2 Ach thubhairt iad, Cha'n ann air an fhéill, air eagal gu'n éirich buaireas am measg an t-sluaigh.

3 Agus air bhi dha ann am Betani, ann an tigh Shimoin an lobhair, an nair a bha e 'na shuidhe air bòrd, thàinig bean, aig an robh bocsa alabastair de ola spiciatàird, ro luachmhoir; agus bhris i am bocsa, agus dhòirt i air a cheann e.

4 Agus bha cuid dinnibh diombach anna fèin, agus ag ràgh, C'ar son a rinnéadh an t-ana-caitheadh so air an ola?

5 Oir dh'fheadadh i bhi air a reic

air son tuilleadh na trì chend peighinn, agus air a toirt do na bochdaibh. Agus riun iad gearan 'na h-aghaidh.

6 Ach thubhairt Iosa. Leigibh leatha; c'ar son a ta sibh cur dragha oirre? rinne i obair mhaith orm-sa.

7 Oir a ta na bochdan a ghuàth maille ribh, agus ge b'e nair is àill leibh, feudaibh sibh maith a dheanaimh dhoibh: ach cha'n 'eil mise a ghuàth agaibh.

8 Riun i na dh'fheudadh i: thàinig i roimh-làimh a dh'ungadh mo chuip chum adhlaid.

9 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b'e carann air bith air feadh an domhain nìle am bi an soisgeul so air a shearmanachadh, bithidh mar an ceudna an nì so a rinne i air innseadh, mar chumhne oirre.

10 Agus dh'imich Iudas Iscariot, an de'n dà fhear dhen. chum nan àrd-shagart, gu esan a bhrath dhoibh.

11 Agus 'nuair a chual iadsan so, bha iad a' coibhneach, agus gheall iad airgid a thoirt da. Agus dh'èir e cionnus a dh'fheudadh e gu h-iom-chuidh esan a bhrath.

12 Agus air a' cheud là de fhéill an arain neo-ghairtiche, an nair bu ghuàth leo an t-nan caisge a mharbhadh, thubhairt a dheisciobuil ris, C'àit an toil leat sinne dhol a dh'ullnachadh, chum gu'n itheadh tu a' chàisg?

13 Agus chuir e dithis d'a dheisciobuibh, agus thubhairt e riu, Rachaidh a steach do'n bhaile, agus coinnichidh duine sibh a' giùlan soithich uisge: leanaidh e.

14 Agus ge b'e àit an téid e stigh, abraibh-sa ri fear-an-tighe, Tha an Maighstir ag ràdh, C'àit an bheil an seòmar aoidheachd, anns an ith mi a' chàisg maille ri m' dheisciobuibh?

15 Agus nochdaidh esan dhuibh seòmar àrd, farann, 'na làr nìdheam agus deasaichte: an sin nìllichidh dhuin.

16 Agus chaidh a dheisciobuil a mach, agus thàinig iad do'n bhaile, agus fhuair iad mar thubhairt e riu: agus dh'ullnach iad a' chàisg.

17 Agus air teachd do'n fheasgar, thàinig esan maille ris an dà fhear dhen.

18 Agus an uair a bha iad 'nan suidhe, agus ag itheadh, thubhairt Iosa, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'm brath ann agaibh-sa, a ta 'g itheadh maille rinn, mise.

19 Agus thòisich iad air a bhi dubhach, agus a ràdh ris an dèigh a chéile, Am mise e? agus fear eile, Am mise e?

20 Agus air freagairt dhàsan, thubhairt e riu, Is fear de'n dà fhear dhen e. a ta tumadh maille rinn-sa sa' mhèis.

21 A ta Mac an duine gu deimhin ag ineachd mar a ta e sgrìobhta nime; ach is an-aoibhinn do'n fhear sin le 'm brathar Mac an duine! bu mhaith do'n duine sin mar beirteach rianh e.

22 Agus ag itheadh dhoibh, ghlac Iosa aran, agus an deigh a bheannachadh, bhris e, agus thug e dhoibhsan e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh: is e so mo chorp-sa.

23 Agus air glacadh a' chupain, agus air tabhairt buidheachais, thug e dhoibhsan e: agus dh'òl iad uile as.

24 Agus thubhairt e riu, Is i so m' fhuil-sa an Tiomnaidh Nuaidh, a dhòirtear air son mhòran.

25 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Nach òl mi mi's mò de thoradh na fionain, gus an là sin an òl mi nuadh e ann an rìeghachd Dhé.

26 Agus air dhoibh laoidh a sheinn, chaidh iad a mach gu siabh nan crann-ola.

27 Agus thubhairt Iosa riu, Gheibh sibh uile oibheum annam-sa an nochd: oir a ta e sgrìobhta, Buailidh mi am buachail, agus sgapar na caoraich.

28 Ach an dèigh dhomh éirigh, thèid mi roimhibh do Ghàidheal.

29 Ach thubhairt Peadar ris, Ged fhaigh iadsan uile oibheum annad, gidheadh cha'n fhaigh mise e.

30 Agus thubhairt Iosa ris, Gu deimhin a ta mi ag ràdh riut, An diugh, air an oidheche so féin, mar'n goir an coileach dà nair, gu'n àicheadh thusa mi trì uairean.

31 Ach is ro mhòid a thubhairt esan, Ged is éigin domh am bàs fhulang maille riut, cha'n àicheadh mi chaoich thu. Agus mar sin thubhairt càch uile mar an ceudna.

32 Agus thàinig iad gu ionad d'am b'ainm Getsemane; agus thubhairt e r'a dheisciobuibh, Suidhibh-sa an so, gus an dean mise ùrnuigh.

33 Agus thug e leis Peadar, agus Seumas, agus Ioin; agus thòisich e air a bhi fuigh uamh-chrith, agus fuigh anabarra bròin.

34 Agus thubhairt e riu, Tha m'anam

bhrònach, eadhon gu bàs: fanaibh an so, agus deanaibh faire.

35 Agus chaidh e beagan air aghaidh, us thuit e air an talamh, agus rinn ùrnuigh, nam bu chomasach e, gu'n chaidh an nair thairis air.

36 Agus thubhairt e, Abba, Athair, ta gach nì so-dheanta dhuitse; cuir cupan so seachd orm: gidheadh.

b'e an nì a b' àill leamsa, ach an nì toil leatsa.

37 Agus thàinig e, agus fhuair e isan 'nan codal; agus thubhairt e ri adar, A Shìmoin, am bheil thu a'd codal? nach b'urraim thu faire a eanamh aon uair?

38 Deanaibh faire agus ùrnuigh, um nach tuit sibh am buaireadh: a an spiorad gu deimhin togarrach, a ta an t-èoil annhunn.

39 Agus air dha ìneachd a ris, rinn ùrnuigh, ag ràdh nam briathra idna.

40 Agus an uair a phill e, fhuair e a ris 'nan codal, (oir bha'n sìnean ann:) agus cha robh fhios aca munns a bheircadh iad freagradh.

41 Agus thàinig e an treas uair, agus ubhairt e rin, Coidlibh roisibh nìs, agus gabhaibh fois: is leòir e, àinig an uair: fench, a ta Mac an ìne air a bhrath thairis do làmhaidh in peacach.

42 Eiribh, imicheamaid: fench, a ta ti a bhrathas mise an fagus.

43 Agus air ball, air dha bhì fathast labhairt, thàinig Iudas, aon de'n dà ear dheng, agus sinagh mòr maille le claidhibh agus bataibh, o na irid-shagartaibh, agus na sgrìobh-bhibh, agus na seanairibh.

44 Agus bha an tì a bhrath esan air et comhara dhoibh, ag ràdh, Ge b'e ach d'an toir mise pòg, is e sin e; caibh e, agus thugaibh leibh e gu riuute.

45 Agus air teachd dha, chaidh e air d' a ionnsuidh-sa, agus thubhairt Fàilte dhuit, a Mhaighstir; agus òg se e.

46 Agus chuir iadsan làmh aon, us ghlac iad e.

47 Agus air tarruing claidheamh fhear de na bha làthair, bhual e iach an àrd-shagairt, agus gheàrr e dhuas deth.

48 Agus fheagair Iosa agus thubhairt iu, An d'thàinig sibh a mach gu mo lacadh-sa, mar gu'm b'ann an agh-

aith fir-reubainn, le claidhibh agus le bataibh?

49 Bha mi gach là maille ribh san teampull a' teagasg, agus cha do ghlac sibh mi: ach a ta so chum gu'm biodh na sgrìobtuirean air an còimhlionadh.

50 Agus air do na h-uile a thréigsinn, theich iad.

51 Agus lean òganach àraidh e, aig an robh lìon-endach air a chur m'a chorp lomnochd; agus rug na h-ògan-aich air.

52 Ach air dhàsan an lìon-endach fhàgail, theich e lomnochd natha.

53 Agus thug iad leo Iosa chum an àrd-shagairt: agus chrìnnicheadh maille ris na h-àrd-shagairt uile, agus na seanairean, agus na sgrìobhaichean.

54 Agus lean Peadar e fada uatha, gus an deachaidh e steach do thalla an àrd-shagairt: agus bha e 'na shuidhe maille ris na seirbhìsich, agus 'ga gharadh ris an teine.

55 Agus dh'iarr na h-àrd-shagairt, agus a' chomhairle uile, fianuis an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs; agus cha d'fhuair iad:

56 Oir rinn mòran dhaoine fianuis blréige 'na aghaidh; ach cha do chòrd am fianuis r'a chéile.

57 Agus dh'éirich dream àraidh, agus thug iad fianuis blréige 'na aghaidh, ag ràdh,

58 Chuala sinn e ag ràdh, Leagaidh mi sìos an teampull so, a rinneadh le làmhaidh, agus an trì làithibh togaidh mi teampull eile, neo-dheanta le làmhaidh.

59 Agus mar sin fèin cha robh am fianuis a' teachd r'a chéile.

60 Agus air éirigh suas do'n àrd-shagairt sa' mheadhon, chuir e ceisd air Iosa, ag ràdh, Nach toir thu freagradh air bith uait? ciod sin ann bheil iad so a' toirt fianuis a'd aghaidh?

61 Ach dh'fhan esan 'na thosa, agus cha do fhreagair e nì sam bith. A ris dh'fheòraich an t-àrd-shagairt deth, agus thubhairt e ris, An tu Crìosd, Mac an Tì bheannaichte?

62 Agus thubhairt Iosa, Is mi: agus ch' sibh Mac an duine 'na shuidhe air deas làmh cumbachd *Dhè*, agus a' teachd le neulaibh rèimh.

63 An sin reub an t-àrd-shagart 'endach, agus thubhairt e, Ciod ann fenn a ta againn tuilleadh air fianuisibh?

64 Chuala sibh an toibheum: ciod i bhur barail-sa? Agus thug iad uile

ireadh 'na aghaidh, gu'n do thoill e am bàs.

65 Agus thòisich cuid diubh air smugaid a thilgeadh air, agus 'aghaidh fholach, agus a bhualadh le'n dòrnaibh, agus a ràdh ris, Dean fàidheadair-eachd: agus ghabh na seirbhisich le'm basaibh air.

66 Agus air do Pheadar a bhi shìos anns an talla, thàinig aon de bhan-òglaich an àrd-shagairt:

67 Agus 'nuair a chunnaic i Peadar 'ga gharadh, agus air dhi beachdachadh air, thubhairt i ris, Bha thusa cuideachd maille ri Iosa o Nasaret.

68 Ach dh'àicheadh esan, ag ràdh, Cha'n aithne dhomh, agus cha'n 'eil mi tuigsinn ciod a ta thu 'g ràdh. Agus chaidh esan a mach do'n fhor-dhorus; agus ghoir an coileach.

69 Agus air do bhan-òglaich 'fhaicinn a ris, thòisich i air a ràdh riu-san a bha 'nan seasamh a làthair, Is ann diubh a ta 'm fear so.

70 Agus dh'àicheadh e ris. Agus an ceann beagan 'na dhèigh sin, thubhairt iadsan a bha 'nan seasamh a làthair a ris ri Peadar, Gu fìrinneach is ann diubh sud thu: oir is Galiléach thu, agus is coimhuil do chainnt riu.

71 Ach thòisich esan air mallachadh agus air mionnachadh, *ag ràdh*, Cha'n aithne dhomh an duine so mu'm bheil sibh a labhairt.

72 Agus ghoir an coileach an dara uair. Agus chuinnich Peadar am focal a thubhairt Iosa ris, Mu'n goir an coileach dà uair, àicheadhaidh tu mi trì uairean. Agus an uair a smuainich e air, ghluil e.

CAIB. XV.

A GUS air ball, sa' mhaduinn, chùm na h-àrd-shagairt, maille ris na seanairibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a' chomhairle gu h-ionmhan, comhairle; agus air dhoibh Iosa a cheangal, thug iad leo e, agus thug iad thairis e do Philat.

2 Agus dh'fhiosraich Pilat deth, An tusa Rìgh nan Iùdhach? Agus air freagairt dha, thubhairt e ris, Thubhairt thu e.

3 Agus chuir na h-àrd-shagairt mòran de nithe as a leth: ach cha do fhreagair esan aon ni.

4 Agus chuir Pilat a ris ceisd air, ag ràdh, Nach freagair thu mi sam bith? feuch cia lìon nithe air am bheil iad sin a' toirt fianuis a'd aghaidh.

5 Ach cha do fhreagair Iosa ni sa bith tuilleadh; air chor a's gu'n ghabh Pilat iongantais.

6 A nis, air an fheil, bu ghnàth le aon phrìosanach, ge b'e air bith dh'iarradh iad, a leigeadh as doibh.

7 Agus bha *neach àraidh*, d'e b'ainm Barabas, ceangailte maille chompanaich ceannairce, muinntir bha air deanamh mort anns a' cheann air.

8 Agus air glaothaich gu h-àrd do t-sluagh, thòisich iad air iarraidh a *a dheanamh* dhoibh mar a rinn e còmhnuidh.

9 Ach fhreagair Pilat iad, ag ràdh, An àill leibh gu'n cuir mi Rìgh nan Iùdhach fa sgaoil duibh?

10 (Oir bha fhios aige gu'm b' a troimh fharmaid a thug na h-àrd-shagairt thairis e.)

11 Ach bhrosnuich na h-àrd-shagairt an sluagh, chum gu'm b' fheiceil leis Barabas a chur fa sgaoil doibh.

12 Agus fhreagair Pilat agus thubhairt e riu a ris, Ciod, ma seadh, is a leibh mi a dheanamh ris *an duine* a d'an goir sibh Rìgh nan Iùdhach?

13 Agus ghlaodh iad a ris, Ceus e.

14 An sin thubhairt Pilat riu, C' son? ciod e 'n t-olc a rinn e? Ach ro mhòid a ghlaodh iadsan, Ceus e.

15 Agus air do Philat bhi toileil gnìomh taitneach a dheanamh do t-sluagh, dh'fhuasgail e Barabas dhoibh, agus thug e thairis Iosa an déigh dha a sgiùrsadh, chum cheusaidh.

16 Agus thug na saighdearan e steach do'n talla, cadhon cùirt nachdaran: agus ghairm iad a' chuideachd uile an ceann a chéile.

17 Agus chuir iad uime eudach puir; agus air dhoibh coron droighid fhigheadh, chuir iad air e.

18 Agus thòisich iad air beannachadh, *ag ràdh*, Fàilte dhuit, a Rìgh nan Iùdhach!

19 Agus bhuail iad sa' cheann e slait chuile, agus thilg iad smug air, agus, a' lùbadh an glùn, rinn iad aoradh dha.

20 Agus an déigh dhoibh fanaid dheanamh air, thug iad deth an *t-eudach* purpur, agus chuir iad 'euda féin uime, agus thug iad a mach chum gu'n censadh iad e.

21 Agus dh'èignich iad duine àraidh bha dol seachad, Simon o Chirene (athair Alecsandair agus Rufais,

teachd as a' mhachair,) chum a' cum-cèisaidh a ghluan.

2 Agus thug iad e gu ionad *d'am nm* Golgota; is e sin, air cadar-angachadh, Aite cloiginn.

3 Agus thug iad da r'a òl, fion air dheasgadh le mirr: ach cha do bh esan e.

4 Agus an uair a cheus iad e, roinn a thrusgan, a' tilgeadh croinn air, a' a' chuid a bhiodh aig gach duine th.

5 Agus bha 'n treas uair ann; agus us iad e.

6 Agus bha sgrìobhadh a chùise-
th air a sgrìobhadh os a cheann,
GH NAN IUDHACH.

7 Agus cheus iad maille ris dà dhuiche; fear air a làimh dheis, s fear air a làimh chlì.

8 An sin choimhlionadh an sgrìob-
h, a thubhairt, Agus bha e air amh am measg nan ciontach.

9 Agus thug iadsan a bha dol chad anacaint da, a' crathadh an ann, agus ag ràdh, O thusa a leagas teampull, agus a thogas e ann an làithibh,

10 Fòir ort féin, agus thig a nuas chrann-cheusaidh.

11 Agus mar an ceudna thubhairt na rd-shagairt agus na sgrìobhaichean chéile, a' fanaid air, Shaor e daoine a: cha'n 'eil e comasach air e féin a bradh.

12 Thigeadh a nis Crìosd, Rìgh òil, a nuas o'n chrann-cheusaidh, an gu'n faic agus gu'n creid sinn. Is thug iadsan a chaidh cheusadh le ris, anacaint da.

13 Agus an uair a thàinig an seath-
uair, bha dorchadas air an talamh
gu ruig an naothamh uair.

14 Agus air an naothamh uair, òigh Iosa le guth àrd, ag ràdh, Ì, Eloi, lama sabachthani? is e sin, cadar-theangachadh, Mo Dhia, mo a, c'ar son a thréig thu mi?

15 Agus air cluinntinn sin do chuid dhsan a bha 'nan seasamh a làthair, bhairt iad, Feuch, a ta e a' gairm nis.

16 Agus ruith fear diubh, agus air spong a lìonadh de fhion gear, s a cur air slait chuilce, thug e ch dha, ag ràdh, Leigib' leis; eanaid an tig Elias g'a thoirt a s.

17 Agus air do Iosa éigheach le Ì àrd, thug e suas an deò.

38 Agus bha brat-roinn an team-
puill air a reubadh 'na dhà chuid o mhuillach gu ìochdar.

39 Agus an uair a chumnaic an ceannard-ceud, a bha 'na sheasamh fa chomhair, gu'n d'thug e suas an deò, a' glaochaich mar sin, thubhairt e. Gu fìrinneach b'e 'n duine so Mac Dhé.

40 Agus bha mar an ceudna mnàì am fad uatha ag amharc: 'nam measg sin bha Muire Magdalen, agus Muire màthair Sheunnais bu lugha, agus Ioseis, agus Salome;

41 Muinntir a lean e mar an ceudna an uair a bha e an Galile, agus a bha frithealadh dha: agus mòran eile de mhnàibh a chaidh suas maille ris gu Ierusalem.

42 Agus a nis, air teachd do'n dheasgar, (do bhrìgh gu'm b'e là an ullachaidh e, eadhon an là roinn an t-sàbaid,)

43 Thàinig Ioseph o Arimatea, comharleach nramach, aig an robh mar an ceudna sùil ri rìoghachd Dhé, agus chaidh e steach gu dàna dh'ionn-
suidh Philait, agus dh'iarr e corp Iosa.

44 Agus b'ìoghnadh le Pilat ma bha e cheana marbh: agus air dha an ceannard-ceud a ghairm, dh'fhiosraich e deth an robh fad o fhuair e bàs.

45 Agus air dha fios fhaotainn o'n cheannard-ceud, thug e 'n corp do Ioseph.

46 Agus cheannaich esan lìon-cudach grunn, agus thug e nuas e, agus phaisg e san lìon-cudach e, agus chuir se e ann an uigh a chladhaicheadh á carraig, agus charuich e clach gu dorus na h-uighe.

47 Agus dh'amhaire Muire Magda-
len, agus Muire màthair Ioseis, air an àite san do chuireadh e.

CAIB. XVI.

A GUS air dol do'n t-sàbaid seachad, A cheannaich Muire Magdalen, agus Muire màthair Sheunnais, agus Salome, spìosraidh deadh fhàile, chum, air dhoibh teachd, gu'n ungadh iad e.

2 Agus thàinig iad gu ro mhoch air maduinn a' cheud là de'n t-seachdain chum na h-uighe, aig éirigh na gréine.

3 Agus thubhairt iad eatorra féin, Cò a charuicheas dhuinn a' chlach o dhorns na h-uighe?

4 Agus air dhoibh amharc, chumnaic iad gu'n robh a' chlach air a h-athar-
rachadh air falbh: oir bha i ro mhòr.

5 Agus air dhoibh dol a stigh do'n

àit-adhlaid, chunnaic iad ògannach 'na shuidhe air an làmh dheis, uime an robh trusgan fada geal; agus bha eagal orra.

6 Agus thubhairt esan riu, Na biodh eagal oirbh. A ta sibh ag iarraidh Iosa o Nasaret, a cheusadh: dh'èirich e; cha'n 'eil e 'n so; faicibh an t-àit anns an do chuir iad e.

7 Ach imichibh; iunsibh d'a dheis-cioblaidh agus do Pheadar, gu bheil e dol roimhribh do Ghalile; chì sibh an sin e, mar thubhairt e ribh.

8 Agus air dol a mach dhoibh, theich iad o'n uigh; oir bha ball-chrith agus uamhuinn orra; agus cha dubhairt iad ni sam bith ri neach air bith; oir bha eagal orra.

9 Agus air èirigh do Iosa sa' mhaduinn air a' cheud là de'n t-seacaiduin, nochdadh e air tùs do Mhuire Magdalen, as an do thilg e seachd deamhain.

10 Agus air imeachd dlùise, dh'innis i sin dhoibh-san a bha maille ris, agus iad ri bròn agus gul.

11 Agus iadsan, an uair a chual iad gu'n robh e beò, agus gu'm facadh leatha-sa e. cha do chreid iad.

12 'Na dhéigh sin, nochdadh e do dhùthas diubh ann an cruth eile, ag imeachd dhoibh, agus iad a' dol do'n dùthaich.

13 Agus dh'innich iadsan, ag dh'innis iad e do chàch: agus cinnidh a chreid iad iadsan.

14 An déigh sin nochdadh e do aon fhear deug, agus iad 'nan suid aig biadh; agus thilg e orra ann a chreidinnb, agus an cruas-crioche, chionn nach do chreid iad iadsan chunnaic e an déigh dha éirigh.

15 Agus thubhairt e riu, Imichibh air feadh an t-saoghail nìle, agus seimonaichibh an soisgeul do gach dùthas.

16 Ge b'e chreideas, agus a bha ear, saorar e; ach ge b'e nach creidtear e.

17 Agus leanaidh na comharan so dream a chreideas: Ann ann ainntilgidh iad a mach deamhain; lathraidh iad le teangaibh mada; agus na dh'òlas iad ni air bith mar tath, cha chiùrr e iad; eniridh iad làmhau air daoineibh tinn, agus bithi iad gu maith.

18 Togaidh iad nathraiche nìmh agus na dh'òlas iad ni air bith mar tath, cha chiùrr e iad; eniridh iad làmhau air daoineibh tinn, agus bithi iad gu maith.

19 Mar sin, an déigh do'n Tighearn labhairt riu, ghabhadh suas gu nèar e, agus shuidh e air deas làmh Dhé.

20 Agus air dhoibh-san dol a mach shearmonaich iad anns gach àit, air l do'n Tighearn a' co-oibreachadh l agus a' daingneachadh an fhocail l na comharaibh a lean e. Amen.

An SOISGEUL a réir LUCAIS.

CAIB. I.

DO brìgh gu'n do ghabh mòran os làmh eachdraidh sgrìobhadh ann an òrdugh air na nithibh sin a ta air an coimhionadh 'nar measg-ne,

2 A réir mar a dh'aithris na daoine sin dhuinne iad, a chunnaic iad o thùs le'n sùilibh, agus a bha 'nan luchd-frithealadh an fhocail;

3 Chummacas dhonn-sa, mar an ceudna, a Theophylus ro dirdheire, air faotainn dearbh fhios nan uile nìthe dhonn o'n fhàor thoiseach, sgrìobhadh a'd' ionnsuidh-sa an òrdugh,

4 Chum gu'm biodh fios agad air cinnteachd nan nìthe anns an deachaidh do theagasg.

5 BHA ann an làithibh Heroid, B rìgh Indea, sagart àraidh d'am b'ainm Sacharias, de sheal Abia: agus bha a bhean de uigheanaibh Aaroin, agus b'ainm dhi Elisabet.

6 Agus bha iad le chéile ionnraic ann fànuis Dé, ag imeachd ann an

uile àitheantaibh agus òrduighibh Tighearna gu neo-lochdach.

7 Agus cha robh duine cloin aca, do bhrìgh gu'n robh Elisabet neo-thorrach; agus bha iad le ché aonmhor.

8 Agus thàrladh, am feadh a b esan a' frithealadh mar shagart làthair Dhé ann an òrdugh a sheala.

9 A réir gnàtha na sagartachd, b'e chraunchur tùis a losgadh, air dha e a steach do theampull an Tighearna.

10 Agus bha coimhthional t-sluaigh uile a' deanamh ùrnuigh muigh, ri àm na tùise.

11 Agus chummacas leis-san aingeal an Tighearna 'na sheasamh air taob deas altarach na tùise.

12 Agus an uair a chunnaic Sacharias e, bha e fo thrioblaid, agus the eagal air.

13 Ach thubhairt an t-aingeal ris, E gabh eagal, a Sacharias: oir fhua t'ùrnuigh eisdeachd; agus beiridh e

hean Elisabet mac dhiut, agus bheir an Eoin mar ainm air.

14 Agus bithidh aobhlains agus abhachas ort; agus ni mórán gairdeachas r'a bhreith.

15 Oir bithidh e mór an láthair an Tighearna, agus cha'n ól e fion nó deoch idir; agus bithidh e air a lionadh leis an Spiorad Naomh, eadhon o bhroinn mháthar.

16 Agus pillidh e mórán de chloinn Israél chun an Tighearna an Dé.

17 Agus théid e roimhe-san ann an siorad agus ann an cumhachd Eliaís, thionndadh cridhe nan aithriche ann na cloinne, agus nan eas-úmhál a gliocas nam firean: a dh'ulluchadh buail deas do'n Tighearna.

18 Agus thubhairt Sacharias ris an aingeal, Cionnus a bhios fhios so gan? oir is seann duine mise, agus ta mo bhean aosmhor.

19 Agus fhreagair an t-aingeal agus tubhairt e ris, Is mise Gabriel, a teagas an láthair Dhé; agus cuirleadh i a labhairt ruit-sa, agus a dh'iomsuidh an naigheachd mhaith so dhuit.

20 Agus, fench, bithidh tu balbh, agus gun choimnas labhairt, agus an t-annas an tig na nithe so gu crích, chionn nach do chreid thu mo briathra-sa, a bhitheas air an coimhnamh 'nan àn féin.

21 Agus bha an pobull a' feitheamh Sacharias, agus b'ingantach leo a' hoille a rinn e san teampull.

22 Agus an uair a tháinig e mach, a b'urraim e labhairt riu: agus nuig iad gu'm fac e sealladh neamhdhasan teampull; oir bha e sméideadh ra, agus dh'fhan e 'na thosd.

23 Agus thárladh, an uair a choimhnamh láithean a fhrithéalaidh, gu'n rachaidh e d'a thigh féin.

24 Agus an déigh nan láithean sin, a'fhás a bhean Elisabet torrach, agus a'fholaich sí i féin ré chùig mìosan, g'rádh.

25 Is ann mar so a rinn an Tighearna dhomh anns na láithibh air an t-athaire e orm, a thogail diom mo dháladh ann measg dhaoine.

26 Agus anns an t-seathamh míos, cuirleadh an t-aingeal Gabriel o Dhia a caithir de Ghalilé, d'ann b'ainm asaret,

27 Dh'iomsuidh òigh a bha fo teangel pòsaidh nig fear d'ann b'ainm Ioseph, de thigh Dhaibhidh agus b'e ann na h-òigh Muire.

28 Agus air dol a steach do'n aingeal d'a h-iomsuidh, thubhairt e, Fàilte dhuit, o thusa d'an do nochdadh mór dheadh-ghean, a ta an Tighearna maille rint: is beannaichte thu an measg bhan.

29 Agus an uair a chunnaic i e, bha i fo thrioblaid iuntim air son a chaimnt, agus a' reusonachadh eoid a' ghué aitcha-beatha dh'fheadadh bli'n so.

30 Agus thubhairt an t-aingeal rithe, Na biodh eagal ort, a Mhuire: oir fhuair thu deadh-ghean o Dhia.

31 Agus, feuch, gabhaidh tu a'd' bhroinn, agus beiridh tu mac, agus bheir thu IOSA mar ainm air.

32 Bithidh e mór, agus goirear Mac an Ti a's ro-àirde dhieth: agus bheir an Tighearna Dia dha righ-caithir 'athair féin, Daibhidh.

33 Agus bithidh e 'na Rìgh air tigh Iacob gu bràth, agus cha bhi crìoch air a rìoghachd.

34 Agus thubhairt Muire ris an aingeal, Cionnus a bhitheas so, do bhrìgh nach 'eil aithne agam-sa air duine?

35 Agus fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e rithe, Thig an Spiorad Naomh ort, agus cuiridh cumhachd an Ti a's àirde sgàil ort: uime sin, an ni naomh sin a bheirear leat, goirear Mac Dé dhieth.

36 Agus, feuch, do bhan-charaid Elisabet, a ta ise féin torrach air mac 'na sean aois; agus is e so an t-seathamh míos dhise, d'an goirteadh bean neo-thorrach:

37 Oir cha'n 'eil ni sam bith do-dheanta do Dhia.

38 Agus thubhairt Muire, Fench bann-òglach an Tighearna; biodh e dhomh-sa réir t'fhocail. Agus dh'fhalbh an t-aingeal naipe.

39 Agus air éirigh do Mhuire son láithibh sin, chaidh i le cablaig do dhùthaich nam bean, gu baile de Iuda;

40 Agus chaidh i steach do thigh Sacharias, agus cluir i fàilte ar Elisabet.

41 Agus thàrladh, an uair a chual Elisabet beannachadh Mhuire, gu'n do leum an naoidhean 'na broinn: agus lionadh Elisabet leis an Spiorad Naomh.

42 Agus ghlaodh i mach le guth àrd, agus thubhairt i, Is beannaichte thu am measg bhan, agus is beannaichte toradh do bhroinn.

43 Agus cionnus a dh'éirich so dhornh-sa, gu'n tigeadh màthair mo Thighearn a'm' ionnsuidh?

44 Oir, feuch, co luath 's a thàinig fuaim do bheannachadh a'm' chluas-aibh, bhriosg an naoidhean le h-aoibhneas ann mo bhroinn.

45 Agus is beannaichte ise a chreid: oir coimhlonar na nithe a labhradh rithe leis an Tighearn.

46 Agus thubhairt Muire, A ta m'anam ag àrd-mholadh an Tighearn,

47 Agus a ta mo spiorad a' deanamh gairdeachais ann an Dia mo Shlànuighear;

48 Do bhrìgh gu'n d'amhairc e air staid ìosal a bhan-òglaich: oir, feuch, q so suas goiridh gach linn beannaichte dhlom,

49 Do bhrìgh gu'n d'rinn an Ti a ta cumhachdach nithe mòra dhomh; agus is naomh 'ainm.

50 Agus a ta a throcair-san o linn gu linn, do'n dream d'an eagal e.

51 Nochd e neart le'ghairdear: sgap e na h-uabhrich ann an smuaintibh an cridhe fèin.

52 Thug e nuas na daoine cumhachdach o'n caithrichibh rìoghail, agus dh'àrdaich e iadsan a bha ìosal.

53 Lìon e 'n dream a bha ocrach le nithibh maith; agus chuir e uaith na daoine saobhair falamh.

54 Rinn e còmhnaidh ri Israel, 'òglach fèin, ann an cuimhneachadh a thròcair;

55 Mar a labhair e r'ar n-aithrichibh, do Abraham agus d'a shìochd gu bràth.

56 Agus dh'fhan Muire maille rithe mu thimchioll thrì mìosan, agus phill i d'a tigh fèin.

57 A nis thàinig làn inbhe Elisabet, gu'm biodh i air a h-aisead; agus rug i mac.

58 Agus chual a coimhearsnaich agus a càirdean mar a nochd an Tighearna mòr-thròcair dhi; agus rinn iad gairdeachas maille rithe.

59 Agus thàrladh air an ochdamh latha, gu'n d'thàinig iad a thimchioll-ghearradh an naoidhean; agus ghairm iad Sacharias deth, a réir ainme 'athar.

60 Agus fhreagair a màthair, agus thubhairt i, Nì h-eadh; ach goirear Eoin deth.

61 Agus thubhairt iad rithe, Cha'n 'eil ann neach de d' chàirdibh d'an gairmear an t-ainm so.

62 Agus sméid iad air 'athair, cionn an t-ainm a b'àill leis thoirt air.

63 Agus air iarraidh clàir-sgrìobhaidh dhàsan, sgrìobh e, ag ràdh, Is Eoin is ainm dha. Agus ghabh iad iongantais uile.

64 Agus air ball dh'fhosgladh bheul, agus dh'fhuasgladh a theang agus labhair e, a' moladh Dhé.

65 Agus thàinig eagal air an coimhearsnaich uile: agus dh'aithriseadh nithe sin gu léir feadh dhùthaich à Iudea uile.

66 Agus iadsan uile a chuala nithe sin, thaisg iad 'nan cridhe iad, ag ràdh, Ciod a' ghnè leinibh a bhithe an so? Agus bha làn an Tighearn maille ris.

67 Agus bha Sacharias, 'athair, a a lìonadh leis an Spiorad Naomh, agus rinn e fàidheadaireachd, ag ràdh,

68 Gu ma beannaichte an Tighearn Dia Israeil, air son gu'n d'fhiosraich agus gu'n d'thug e saorsa d'a phobul.

69 Agus gu'n do thog e suas dhuinn adharc slàinte ann an tigh Dhaibhidh 'òglaich fèin;

70 A réir mar a labhair e le be fhàidhean naomha fèin, a bha ann thoiseach an t-saoghail;

71 A thoirt saorsa dhuinn o naimhdebh, agus o làmh na muinnt sin uile le'm fuathach sinn;

72 A coimhlonadh na thròcair gheall e d'ar n-athraichibh, agus chuimhneachadh a choimhcheang naoinn fèin,

73 Na mionnan a mhionnaich e d' n-athar Abraham,

74 Gu'n tugadh e dhuinn, air dhuinn bhi air ar saoradh o làmh ar naimh; gu'n deanamaid seirbhis dha as eumhais eagail,

75 Ann an naomhachd agus an am fireantachd 'na làthair fèin, an làithean ar beatha.

76 Agus thusa, a leinibh, goireadh dhiot fàidh an Ti a's àirde: oir the thu roimh aghaidh an Tighearn, dh'ulluchadh a shlighe;

77 A thoirt eòlais na slàinte d phobull, ann am maithneas am peacanna,

78 Troimh thròcair ro mhòir a Dé-ne, leis an d'fhiosraich an t-ùmhaduinn o'n ionad a's àirde sinn,

79 A thoirt solus dhoibhsan a t'nan suidhe ann an sgàil a' bhàid a thòrachadh ar 'cos air slighe n sùithe.

50 Agus an t-Ìsa an leanabh, agus artaicheadh an spiorad e, agus bha an fhàsach gu latha 'fhoillseachaidh Israel.

CAIB. II.

GUS thàrladh sna làithibh sin, gu'n deachaidh òrdugh a mach o ceasar Augustus, an domhan uile a meas.

2 (Agus rinneadh an ceud mheas so uair a bha Cirenus 'na uachdaran Siria.)

3 Agus chaidh iad uile chum a bhi an meas, gach aon fa leth d'a àile féin.

4 Agus chaidh Ioseph mar an ceudna as o Ghalile, a baile Nasaret, do dea, gu baile Dhaibhidh, d'an gairm-r Betlehem, (do bhrìgh gu'n robh e thigh agus de shliochd Dhaibhidh,) 5 Chum gu'm biodh e air a mheas uile ri Muire, a bha fo cheangal saidh dha, agus i mòr-thorrach.

6 Agus thàrladh, ann feadh a bha i an sin, gu'n do choimhlionadh thean a h-inbhe, chum i bhi air a nisead.

7 Agus rug i a ceud-ghin mic, agus aig i e am brat-speilidh, agus chuir na luidhe am prasaich e; do bhrìgh ch robh àit aca san tigh-òsda.

8 Agus bha anns an dùthaich sin achaillean a' fantuinn a muigh, agus deanadh faire-oidhe air an treud.

9 Agus, feuch, thàinig aingeal an ghearn orra, agus dhealraich glòir Tighearna mu'n tinnchioll; agus bha iad eagal mòr.

10 Agus thubhairt an t-aingeal ri, a biodh eagal oirbh: oir, feuch, a ta ag innseadh dhuibh deadh sgéil mòr-aoibhneis, a bhitheas do'n uile laigh.

11 Oir rugadh dhuibh an diugh àm uighear, ann am baile Dhaibhidh, ach a's e Crìosd an Tighearna.

12 Agus bithidh so 'na choimharaibh; Gheibh sibh an raoidhean isgte ann am brat-speilidh, 'na dhe am prasaich.

13 Agus air ball bha maille ris an aingeal cuideachd mhòr de armaitibh mhà, a' moladh Dhé, agus ag ràdh, 14 Glòir do Dhia anns na h-àrdaibh, us air talamh sìth, deadh-ghean do aoineibh.

15 Agus thàrladh, 'nuair a dh'fhalbh h-angil uatha do nèamh, gu'n bhairt na buachaillean r'a chéile, achanaid a nis eadhon do Bhetlehem,

agus faiceamaid an nì so a rinneadh, a dh'fhoillsich an Tighearna dhuinne.

16 Agus thàinig iad gu grad, agus fhuair iad Muire agus Ioseph, agus an leanabh 'na luidhe sa' phrasaich.

17 Agus an uair a chunnaic iad sin, dh'aithris iad an nì a dh'innseadh dhoibh mu thinnchioll an leinibh so.

18 Agus ghabh gach neach a chuala so iongantais ris na nithibh sin a dh'innseadh dhoibh leis na buachaillean.

19 Ach ghléidh Muire na nithe sin uile, a' beachd-smuaineachadh orra 'na cridhe.

20 Agus phill na buachaillean, a' tabhairt glòire agus molaich do Dhia air son nan nithe sin uile a chual agus a chunnaic iad, a réir mar a labhradh ri.

21 Agus an uair a choimhlionadh ochd làithean chum an leanabh a thinnchioll-ghearadh, thugadh Iosa mar ainm air, eadhon an t-ainm a ghairm an t-aingeal deth mu'n do ghabhadh sa' bhreim e.

22 Agus an uair a choimhlionadh làithean a glanaidh, a réir lagha Mhaois, thug iad esan gu Ierusalem, chum a thaisbeanadh do'n Tighearna; 23 (Mar a ta e sgrìobhta ann an lagh an Tighearna, Gach ceud-ghin mic a dh'fhosgla a' bhrù, gairmear naomh do'n Tighearn e;)

24 Agus a thoirt ìobairt, a réir mar a theircar ann an lagh an Tighearna, Dà thurtur, no dà choluman òg.

25 Agus, feuch, bha duine ann an Ierusalem d'am b'ainm Simeon; agus bha'n duine so ionraic agus diadhaidh, agus bha dùil aige ri sòlas Israeil; agus bha'n Spiorad Naomh air.

26 Agus dh'fhoillsicheadh dha leis an Spiorad Naomh, nach faicadh e bàs gus am faicadh e Crìosd an Tighearn.

27 Agus thàinig e le tredrachadh an Spiorad do'n teampull: agus an uair a thug na pàrantan an leanabh Iosa a stigh, chum gu'n deanadh iad air a shon a réir gnàthachaidh an lagha,

28 An sin ghlac esan 'na uchd e, agus bheannaich e Dia, agus thubhairt e.

29 A nis, a Thighearn, a ta thu leigeadh do d' sheirbhiseach siubhal an sìth, a réir t'fhocail:

30 Oir chunnaic mo shùilean do shlàinte,

31 A dh'ulluich thu roimh glanais nan uile shluagh;

32 Solus a shoillseachadh nan Cinn-each, agus glòir do phobuill Israeil.

33 Agus ghabh Ioseph agus a mhàthair iongantas mu na nìthibh a labhradh uinne.

34 Agus bheannaich Simeon iad, agus thubhairt e ri Muire a mhàthair, Feuch, chuireadh an *leanabh* so chum initeam agus aiséirigh mhòran ann an Israel, agus 'na chomhar' an aghaidh an labhair;

35 (Agus thàid claidheamh troimh d' anam-sa féin,) chum gu'n foillsich-e ar sùimainte cridheacha mhòran.

36 Agus bha Anna, ban-fhàidh, nighean Phanuicil, de thrèibh Aseir: bha i ro aosmhor, agus chaith i seachd bliadhna maille ri fear o àm dhi bhí 'na h-òigh;

37 Agus bu bhantrach i mu thim-chioll ceithir bliadhna agus ceithir fichead a dh'aois, nach deachaidh o'n teampull, a' deamhan seirbhis do *Dhia* a là agus a dh'oidheche le trasgadh agus le h-òrnugh.

38 Agus air teachd dhise a stigh san uair sin féin, thug i moladh do'n Tighearn, agus labhair i m'a thim-chioll riansan mìle aig an robh sùil ri sa nsa ann an Ierusalem.

39 Agus an nair a choimhlion iad na h-mìle nìthe a réir lagha an Tighearna, phill iad do Ghalile, d'am baile féin, Nasaret.

40 Agus dh'fhàs an *leanabh*, agus neartaicheadh an spiorad e, air a lìonadh le glìocas; agus bhàgrasa Dhé air.

41 Agus chaidh a phàrantas gach bliadhna gu Ierusalem, aig féil na càisge.

42 Agus nuair a bha e dà bliadhna dheug a dh'aois, chaidh iad suas gu Ierusalem, a réir gnàtha na féille.

43 Agus air coimhlionadh nan làithean sin doibh, 'nuair a phill iadsan, dh'fhan an leanabh Iosa 'nan dèigh ann an Ierusalem; agus cha robh fios aig Ioseph no aig a mhàthair air sin.

44 Ach air dhoibh a shaoilsinn gu'n robh e sa' chuideachd, dh'imich iad astar latha; agus dh'farr iad e measg an càirdenn agus an luchd-eòlais.

45 Agus an uair nach d'fhuair iad e, phill iad gu Ierusalem, 'ga iarraidh.

46 Agus thàrladh, an dèigh thrì làithean, gu'n d'fhuair iad e san teampull, 'na shuidhe am meadhon an luchd-teagaisg, araon 'gan òsdeachd, agus a' cur cheisid orra.

47 Agus ghabh a' mhuintir a chual

e uile iongantas r'a thuigse agus r'fhreagraibh.

48 Agus an uair a chunnaic iad e ghlac uamhas iad: agus thubhairt mhàthair ris, A mhic, c'ar son a rin thu mar so oirnn? feuch, bha t'atha agus mise gu brònach ga d' iarraidh.

49 Agus thubhairt esan riu, C'ar son a bha sibh ga m' iarraidh? na robh fhios agaibh gu'n bu chò dhomh-sa bhí ann an tigh m' Athar?

50 Agus cha do thuig iadsan an mì labhair e riu.

51 Agus chaidh e sìos maille ri agus thàinig e gu Nasaret, agus bha àmhal doibh: ach ghlèidh a mhàthar na nìthe sin uile 'na crìche.

52 Agus thàinig Iosa air aghaidh ann an glìocas agus ann meudach agus ann an deadh-ghean aig Dia aig aig daoineibh.

CAIB. III.

A NIS, anns a' chùigeamh bliadhna deug de impireachd Thiberin Cheasair, air bhì do Phontius Pil' na bacadaran air Iudea, agus Hero 'na thetrarc air Galile, agus Philip bhràthair 'na thetrarc air Iturea ag dùthaich Thracanitis, agus Lisani 'na thetrarc air Abilene,

2 An uair a bha Annas agus Caiaph' nan àrd-shagartaibh, thàinig focal Di chum Eoin, mhic Shachariais, auns a fhàsach.

3 Agus thàinig e do'n dùthaich u timchioll Iordain, a' searmonachadh baistidh an aithreachais, chum mait canais pheacanna;

4 Mar a ta e sgrìobhta ann an leabh briathra an fhàidh Esaias, ag ràd Guth an tì a dh'èigheas anns an fhàidh, Ulluchibh slighe an Tighearn deanaibh a cheumanna dìreach.

5 Bithidh gach gleann air a lìonadh agus gach beinn agus cnoc air a sìleachadh; agus bithidh na nìl canna air an deamadh dìreach, agus na slighean garbha air an deamadh rèidh;

6 Agus clà gach mìle fhèil slàn Dhé.

7 Uime sin, thubhairt e ris a t-sluagh a thàinig a mach chum b air an baisteadh leis, A shìl na nathraiche nìthe, cò thug rabhadh dhuibhs teicheadh o'n fheirg a ta teachd?

8 Air an aobhar sin, thugaibh a mac toradh ionchuidh an aithreachais, agus na tòicibh air a ràdh annaibh te

ta Abraham 'na athair againn: oir a mi ag ràdh ribh, gur coiuasach Dia, na clachaibh so, air clann a thogail as do Abraham.

9 Agus a nis féin a ta 'n tuagh air a e ri bun nan craobh: air an aobhar i, gach craobh nach toir a mach radh maith, gearrar sìos i, agus gear san teine i.

10 Agus dh'fhiosraich an sluagh eith, ag ràdh, Ciod, nime sin, a nime?

11 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu. An ti aig am bheil dà chòta, inneadh e ris an ti aig nach 'eil; agus a ti aig am bheil biadh, deanadh e ar an ceudna.

12 Agus thàinig mar an ceudna eisehaoir gu bhì air an baisteadh, agus obhairt iad ris, A Mhaighstir, ciod a sinne?

13 Agus thubhairt esan riu, Na anaibh ni air bith os ceann na fòrduicheadh dhuibh.

14 Agus dh'fhiosraich na saighdearan ar an ceudna dheth, ag ràdh, Agus od a nì sinne? Agus thubhairt e riu, a deanaibh fòirneart air neach samth, no casaid-bhréige, agus bithibh slichte le 'ur tnaresdal.

15 Agus air bli do'n phobull a'itheamh, agus na h-uile dhaoine a'usouchadh 'nan cridheachabh féin a thinnchioll Eoin, an b'e Crìosd a 'ann;

16 Fhreagair Eoin, ag ràdh riu nìle, na mise gu dearbh 'gur baisteadh le nìsge; ach a ta neach a' teachd a's uinbachdaiche na nìse, agus cha'n ridh mise air bàrr-iall a bhrò nasgladh: baistidh esan sibh leis an pìorad Naomh, agus le teine:

17 Aig am bheil a ghuit 'na imh; agus ro-ghlanaidh e 'ùrlar, agus cruinnichidh e an cruithneachd a thigh-rasgaidh; ach loisgidh e n mòl le teine nach feudar a dùchadh.

18 Agus ag earalachadh mòran de ithibh eile, shearmonaich e do'n sluagh.

19 Ach air do Herod an tetrarc bhì air a chronichadh leis, air son Ierodias, bean a bhràthar Philip, agus air son gach ole a rinu Herod,

20 Chuir e so ris gach ole eile, gu'n o dhruid e Eoin am prìosan.

21 Agus thàrladh, 'nuair a bha 'n tuagh uile air ann baisteadh, air do sa mar an ceudna bhì air a bhaist-

eadh, agus e ri ùrnuigh, gu'n d'fhosgladh nìamh,

22 Agus gu'n d'thàinig an Spiorad Naomh a nuas air an eòlas corporra, mar choluman; agus gu'n d'thàinig guth o nìamh, ag ràdh, Is tusa mo Mhac gràdhach, anns an bheil mo uibhòr-thlachd.

23 Agus thòisich Iosa féin air a bhì mu thinnchioll deich bliadhna fichead a dh'aois, air dha bhì (a réir barail dhaoine) 'na mhac do Ioseph, mac Heli,

24 Mhac Mhatait, mhac Lebhi, mhac Mhelchi, mhac Ianua, mhac Ioseph,

25 Mhac Mhatatais, mhac Anois, mhac Nanim, mhac Esli, mhac Nage,

26 Mhac Mhaait, mhac Mhatatais, mhac Siemei, mhac Ioseph, mhac Iudah.

27 Mhac Ioanna, mhac Rhesa, mhac Shorobabeil, mhac Shalatieil, mhac Neri,

28 Mhac Mhelchi, mhac Adi, mhac Chosaim, mhac Elnodaim, mhac Eir,

29 Mhac Iose, mhac Elieseir, mhac Ioreim, mhac Mhatait, mhac Lebhi,

30 Mhac Shimeoin, mhac Iudah, mhac Ioseph, mhac Ionain, mhac Eliacim,

31 Mhac Mhelea, mhac Mhainain, mhac Mhatata, mhac Natain, mhac Dhaibhidh,

32 Mhac Iese, mhac Obeid, mhac Bhoois, mhac Shalmoin, mhac Naasoin,

33 Mhac Aminadaib, mhac Araim, mhac Esroim, mhac Phareis, mhac Iudah.

34 Mhac Iacoib, mhac Isaac, mhac Abraham, mhac Thara, mhac Nachoir,

35 Mhac Sharuich, mhac Ragau, mhac Phaleic, mhac Ebeir, mhac Shala,

36 Mhac Chainain, mhac Arphacaid, mhac Shem, mhac Noe, mhac Laneich,

37 Mhac Mhatusala, mhac Enoich, mhac Iareid, mhac Mhaleceil, mhac Chainain,

38 Mhac Enois, mhac Shet, mhac Adhaimh, mhac Dhé.

CAIB. IV.

A GUS air do Iosa bhì làn de'n Spiorad Naomh, phill e air ais o Iordain, agus thredruicheadh e leis an Spiorad do'n fàisach.

2 Agus bha e air a bhuaireadh rè dhà fhichead là leis an diabhl; agus cha d'ith e nì sam bith anns na làithibh sin: agus air dhoibh bhì air an crìochnachadh, an sin dh'fhàs e ocrach.

3 Agus thubhairt an diabhl ris,

Ma's tu Mac Dhé, abair ris a' chloich so bhi 'na h-aran.

4 Agus fhreagair Iosa e, ag ràdh, A ta e sgrìobhta, nach ann le h-aran amhàin a thig duine beò, ach le gach uile fhocal Dé.

5 Agus air do'n diabhul a thoirt gu beinn àird, nochd e dha uile rìoghachdan an domhain ann am mionaid ainsir.

6 Agus thubhairt an diabhul ris, Bheir mise an cumhachd so uile dhuit, agus an glòir: oir thugadh dhomh-sa sin; agus bheir mi e do neach air bith a's toil leam.

7 Uime sin, na ni thu aoradh dhomh-sa, is leat iad uile.

8 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Tàr air mo chùlaobh, a Shàtain: oir a ta e sgrìobhta, Ni thu aoradh do'n Tighearna do Dhia, agus dhàsan 'na aonar ni thu seirbhis.

9 Agus thug se e gu Ierùsalem, agus chuir e air binnein an teampuil e, agus thubhairt e ris, Ma's tu Mac Dhé, tilg thu féin sìos á so.

10 Oir a ta e sgrìobhta, Bheir e àithne d'a ainglibh mu d' thimchioll, thusa a choimhead.

11 Agus togaidh iad suas thu 'nan làmhaidh, air eagal gu'm buail thu uair air bith do chos air cloich.

12 Agus air freagairt do Iosa, thubhairt e ris, A dubhradh, Na buair thusa an Tighearna do Dhia.

13 Agus an uair a chrìochnaich an diabhul am buaireadh uile, dh'imich e uath rè tamuil.

14 Agus phill Iosa ann an cumhachd an Spioraid chum Ghalile; agus chaidh 'iomradh-san air feadh na dùthcha mu'n cuairt gu h-ìomlan.

15 Agus theagaisg e 'nan sionagogaibh, a' faotainn glòire o na h-uile dhaoibh.

16 Agus thàinig e gu Nasaret, far an d'àraicheadh e: agus chaidh e steach, mar bu glhàth leis, air latha na sàbaid do'n t-sionagog, agus dh'èirich e 'na sheasamh chum lenghaidh.

17 Agus thugadh dha leabhar an fhàidh Èsaias; agus air fosgladh an leabhair dha, fhuir e 'n t-àit anns an robh e sgrìobhta,

18 Tha Spiorad an Tighearna orm, do bhrìgh gu'n d'tug e mi a shearmonachadh an t-soisgeil do na bochdaibh; chuir e mi a shlànuachadh na muinntir aig am bheil an cridhe briste, a ghairm fuasglaidh do na

braigheadh, agus aiseag an radha do na doill, a thoirt saorsa do mhuinntir a ta brùite,

19 A shearmonachadh bliadh thaitneach an Tighearna.

20 Agus air dùnadh an leabha, thug e do'n fhear-frithealaidh agus shuidh e: agus bha sùilean bha san t-sionagog uile a' geur-amhairsan.

21 Agus thòisich e air a ràdh: An diugh a ta 'n sgrìobhtar so a' choimhlionadh ann bhur clasaibh?

22 Agus thug iad uile fianuis agus ghiabh iad iongantas ris briathraibh gràsmbhòr a thàinig mach as a bheil. Agus thubhairt iad, Nach e so mac Ioseiph?

23 Agus thubhairt e riu, Gu'n an aras thubhairt sibh rium an gnà fhocal so, A léigh, leighis thu fé ge b'e air bith iad na nithe a chusim a rinneadh leat an Capernaum dean mar an cendna iad an so a dhùthaich féin.

24 Agus thubhairt e, Gu deimhichte mi ag ràdh ribh, nach 'eil fàidh bith taitneach 'na dhùthaich féin.

25 Ach gu fìrinneach a ta mise ràdh ribh, gu'n robh mòran bhantra ann an Israel an làithibh Eliais, uair a dhruideadh nèamh rè t bliadhna agus shè mìosan, agus a b gorta mhòr air feadh na tìre uile:

26 Ach cha do chuireadh Elia dh'ionnsuidh aoin diùbh, ach Sarepta Shidoìn, chum mnà a b' 'na bantraich.

27 Agus bha mòran lobhar ann an Israel ri linn an fhàidh Elisenis: ag cha do ghlanadh a h-aon aca, a Naaman an Sirianach.

28 Agus lìonadh iadsan uile a b' san t-sionagog le feirg, an uair a chaidh na nithe sin:

29 Agus dh'èirich iad suas, ag tilg iad a mach as a' bhaile e, ag thug iad leo e gu malaidh a' chur air an robh am baile togtà, chum thilgeadh sìos an coinneamh a chum.

30 Ach air gabhail dhàsan tron am meadhon, dh'fhalbh e,

31 Agus chaidh e sìos gu Capernaum, baile de Ghalile, agus bha 'gan teagasg air làithibh na sàbaid:

32 Agus ghiabh iad iongantas theagasg; do bhrìgh gu'n robh 'The le cumhachd.

33 Agus bha anns an t-sionagoga duine anns an robh spiorad deanta

edghloin; agus ghlaodh e le guth ior,

34 Ag ràdh, Leig leinn; ciod e ar nothuch-ne riut, Iosa o Nasaret? an 'thàinig thu g'ar sgrios? a ta fhios gain cò thu, Aon naomb Dhé.

35 Agus chronuich Iosa e, ag ràdh, Si a'd' thosd, agus thig a mach as, agus air do'n deamhan esan a thilg-adh sìos 'nam meadhon, thàinig e mach as, gun chiùrradh sam bith a bheanmh air.

36 Agus thàinig uamhas orra uile, agus labhair iad r'a chèile, ag ràdh, Iod a' ghnè cainnte so? oir le -ghhdarras agus cumhachd a ta e air òrduigh do na spioradaibh neòhlan, agus tha iad a' teachd a mach.

37 Agus chaidh iomradh a'rsan a mach feadh gach àite de'n dùthaich an'n cuairt.

38 Agus dh'Éirich e as an t-sionagag, agus chaidh e steach do thigh Shimon; agus bha fiabhras mòr air màthair-èile Shimon; agus ghuidh iad air sa leth.

39 Agus air dha seasamh os a eamh, chronuich e am fiabhras, agus b'fhàg e i: agus dh'Éirich ise air adl, agus rinn i frithealadh dhoibh.

40 Agus ag dol fuidhe na gréine, iadsan uile aig an robh daoine enslan: iomadh gnè tiunnis, thug iad d'a ionnsuidh iad: agus chuir esan a mhan air gach aon dinbh, agus b'fàg e iad.

41 Agus chaidh, mar an ceudna, eamhain a mach á mòran, a' glaodh-ich, agus ag ràdh, Is tu Crìosd, Mac Dhé. Agus chronuich e iad, agus cha 'thulang e dhoibh labhairt: oir bha sìos aca gu'm b'esan Crìosd.

42 Agus air teachd do'n latha, haidh e mach, agus dh'imich e gu ite fàisail: agus bha 'n sluagh 'ga uraidh, agus thàinig iad d'a ionnsuidh, agus b'àill leo a chumail, chum ach rachadh e uatha.

43 Ach thubhairt esan riu, Is eigin homh-sa rioghachd Dhé a shearmon-chadh do bhailtibh eile mar an ceudna: oir is ann chum so a chuir-adh mi.

44 Agus shearmonaich e ann an ionagogaibh Ghalile.

CAIB. V.

A GUS thàrladh, 'nuair a bha am poblull a' dùth-theannadh air, hui focal Dè éisdeachd, gu'n do leas e lann ri loch Ghenesaret.

2 Agus chunnaic e dà luing 'nan seasamh ri taobh an locha: ach bha na h-iasgairean air dol a mach asda, agus a' nigheadh an lìonta.

3 Agus chaidh e steach do aon de na longaibh, bu le Simon, agus dh'iarr e air dol a mach beagan o thìr: agus air suidhe dha, theagaisg e an sluagh as an luing.

4 A nis, an uair a sguir e de labhairt, thubhairt e ri Simon, Cuir a mach chum na doimhne, agus leigibh sìos blur lìonta chum tarraing.

5 Agus fhreagair Simon, agus thubhairt e ris, A Mhaighstir, shaoth-raich sinn feadh na h-oidhche uile, agus cha do ghlac sinn ni sam bith: ach air t'fhocal-sa leigidh mi sìos an lìon.

6 Agus an uair a rinn iad so, chuairtich iad tachdar mòr éisg; ionnus gu'n do bhriseadh an lìon.

7 Agus sinéid iad air an companaich, a bha san luing eile, teachid agus còmhaidh a dheanamh leo. Agus thàinig iad, agus lion iad an dà luing, ionnus gu'n robh iad an iubhe dol fuidhe.

8 'Nuair a chunnaic Simon Peadar so, thuit e sìos aig glùinibh Iosa, ag ràdh, Imich namsa, a Thighearn; oir is duine peacach mi.

9 Oir ghlac uamhas e féin agus iadsan uile bha maille ris, air son an tarraing éisg a ghlac iad:

10 Agus mar an ceudna Senmas agus Eoin, mic Shebede, a bha 'nan companaich aig Simon. Agus thubhairt Iosa ri Simon, Na biodh eagal ort; á so suas glacaidh tu daoine.

11 Agus an uair a thug iad an longa gu tìr, dh'fhàg iad na h-uile nithe agus lean iad esan.

12 Agus an uair a bha esan ann am baile àraidh, feuch duine làn de luibhre; agus air dha Iosa fhaicinn, thuit e sìos air 'aghaidh, agus ghuidh e air, ag ràdh, A Thighearn, ma's toil leat, tha thu comasach air mise a ghlanadh.

13 Agus shìn e a làmh, agus bhean e ris, ag ràdh, Is toil leam; bi glan. Agus air ball dh'fhàg an luibhre e.

14 Agus dh'àithn e dha gun innseadh do neach air bith: Ach imich, agus nochd thu féin do'n t-sagart, agus thoir seachad air son do ghlanaidh, mar a dh'àithn Maois, mar fhianuis doibh.

15 Ach bu mhòid a sgaoileadh

'iomradh-san : agus thàinig shnagh mhòr an ceann a chéile chum éisd-eachd, agus a bhí air an slànuchadh leis o'n eucailibh.

16 Agus chaidh e air leth chum an fhàsaich, agus rinn e ùrnuigh.

17 Agus thàrladh air là àraidh, 'nuair a bha e a' teagasg, gu'n robh 'nan suidhe an sin Phairisich agus luchd-teagaisg an lagha, a thàinig as gach uile bhaile de Ghalile, agus de Iudea, agus o Iersusalem; agus bha cumhachd an Tighearna a làthair chum an slànuchadh.

18 Agus, feuch, ghiùlain daoine air leabaidh duine air an robh an pairilis: agus dh'iarr iad a thoirt a steach, agus a chur 'na làthair-san.

19 Agus an uair nach d'fhuair iad seòl air am feudadh iad a thoirt a steach, le meud na cuideachd, chaidh iad suas air an tigh, agus leig iad sìos troimh mhullach an tìghe e fèin agus a leaba, anns a' mheadhon an làthair Iosa.

20 Agus an uair a chunnaic e an creidimh, thubhairt e ris, A dhùine, tha do pheacanna air am maitheadh dhuit.

21 Agus thòisich na sgrìobhaichean agus na Phairisich air reusonachadh, ag ràdh, Cò e so a ta labhairt toibheim? cò dh'fheudas peacanna a mhaithheadh, ach Dia amháin?

22 Ach air aithneachadh an smuainte do Iosa, fhreagair e agus thubhairt e rin, Ciod a ta sibh a' reusonachadh 'nur cridheachaibh?

23 Cò aca is usadh a ràdh, Tha do pheacanna air am maitheadh dhuit; no ràdh, Eirich agus imich?

24 Ach a chum gu'm bi fios agaibh gu bheil cumhachd aig Mac an duine peacanna a mhaithheadh air thalamh, (thubhairt e ri fear na pairilis.) A ta mi ag ràdh riut, Eirich, agus tog do leaba, agus imich do d' thigh.

25 Agus dh'éirich e air ball 'nan làthair, agus thog e an leaba air an robh e 'na luidhe, agus chaidh e d'a thigh fèin, a' toirt glòire do Dhia.

26 Agus ghlac namhas iad nìle, agus thug iad glòir do Dhia, agus lìonadh le h-eagal iad, ag ràdh, Chunnaic sinnne nìthe do-chreidsinn an diugh.

27 Agus an dèigh nan nìthe sin, chaidh e mach, agus chunnaic e cismhaor, d'am b'ainm Lebhi, 'na shuidhe aig àite togail na cìse; agus thubhairt e ris, Lean mise.

28 Agus air fàgail nan nìle nith dha, dh'éirich e, agus lean se e.

29 Agus rinn Lebhi fèisd mhòr d' 'na thigh fèin: agus bha cuideachd mhòr de chis-mhaoraibh, agus d' mhuintir eile, a shuidh maille riu.

30 Agus rinn an sgrìobhaichean agus am Phairisich gearan an aghaid a dheisciobuil-san, ag ràdh, C'ar son ta sibh ag itheadh agus ag òl maille cìs-mhaoraibh agus ri peacachaibh?

31 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e rin, Cha'n 'eil fèin acasan a slàn air léigh, ach acasan a ta tinn.

32 Cha d'thàinig mise a ghair nam fìrean, ach nam peacach chum aithreachais.

33 Agus thubhairt iadsan ris, C' son a ta deisciobuil Eoin gu tric trasgadh, agus a' deanamh ùrnuig agus mar an ceudna deisciobuil na Phairiseach; ach a ta do dheisciobu sa ag itheadh agus ag òl?

34 Agus thubhairt esan riu, A fèid sibh a thoirt air cloinn seòma an fhir nuadh-phòsda trasgadh dheanamh, am feadh a ta am fe nuadh-phòsda maille rin?

35 Ach thig na làithean an uair bheirre an fear nuadh-phòsda nath an sin ni iad trasgadh anns na làithi sin.

36 Agus labhair e mar an cèd cosamhlachd rin; Cha chuir neach bith m' a dh'endach nuadh air se endach: no renbaidh an t-endà nuadh e, agus cha tig am m'ir de endach nuadh ris an t-sean endach.

37 Agus cha chuir duine sam bi fion nuadh ann an seann searragaib no brisidh am fion nuadh na searraga agus dòirtear e fèin, agus caillear searragan.

38 Ach is còir fion nuadh a chum an searragaibh nuadha; ag bithidh iad le chéile tèaruinte.

39 Agus cha'n 'eil duine sam bi air dha seann fhìon òl, a dh'iarras: ball fhìon nuadh; oir their e, Is e seann fhìon a's fearr.

CAIB. VI.

AGUS thàrladh, air a' cheud sàbaid an dèigh an d'ava là fhéil na càisge, gu'n deachaidh troimh na h-achaibh arbhair; ag spion a dheisciobuil na diasan arbha agus dh'ith iad, an dèigh am brùtha le'n lànhaibh.

2 Agus thubhairt cuid de na Phairisich riu C'ar son a ta sibh a' deana

4 ui nach 'eil ceaduichte r'a dheanamh làithibh na sàbaid?

5 Agus fhreagair Iosa iad, agus abhairt e, Nach do leugh sibhse an seòrinn Daibhidh, 'nuair a bha ocras fèin agus orra-san a bha maille ris;

6 Cionnus a chaidh e steach do thigh ié, agus a ghabh e aran na fianuis, us a dh'fith e fèin, agus a thug e mar ceudna dhoibh-san a bha maille ris; ni nach 'eil ceaduichte itheadh, a do na sagartaibh amhàin?

7 Agus thubhairt e riu, Is Tighearn ac an duine air an t-sàbaid fèin.

8 Thàrladh mar an ceudna, air làid eile, gu'n deachaidh e steach an t-sionagag, agus gu'n do theagaisg agus bha an sin dume aig an robh a nà dh'as air seargadh.

9 Agus rinn na sgrìobhaichean agus Phàrisich faire, a dh'fheuchainn leighiseadh e air an t-sàbaid; chum 'm fàidheadh iad cùis-dhèidh 'na làidh.

10 Ach thuig esan an smaintean, us thubhairt e ris an duine aig an robh an làmh sheargta, Eirich, agus a mach sa' mheadhon. Agus 'eirich esan, agus sheas e.

11 An sin thubhairt Iosa riu, Feòr-chidh mise aon ni dhuibh; Am bheil ceaduichte air làithibh na sàbaid aith a dheanamh, no ole? anam a aoradh, no a sgrìos?

12 Agus air dha amharc mu'n cuairt ra uile, thubhairt e ris an duine, Sin mach do làmh. Agus rinn e sin: agus dh'aisigeadh a làmh slàn da mar a làmh eile.

13 Agus ionadh iadsan de chuthach; agus labhair iad r'a chèile, ciod a n'eanadh iad ri Iosa.

14 Agus anns na làithibh sin chaidh an gu beinn a dheanamh ùrnuigh, agus bhunaich e iè na h-oidhche ann an ùrnuigh ri Dia.

15 Agus air teachd do'n là, ghairm d'a ionnsuidh a dheisciobuil; agus bagh e dà fhear dheug asda, d'an do thoir e Abstoil:

16 Simon, (a dh'ainmich e mar an ceudna Peadar,) agus Andreas a bràthair, Seumas agus Eoin, Philip agus Bartolomeus,

17 Mata agus Tòmas, Seumas mac Alpheus, agus Simon d'an goirear Zelotes,

18 Iudas bràthair Sheumais, agus Iudas Iscariot, esan a bha 'na fhear-nathaidh.

17 Agus thàinig e nuas leo, agus sheas e air ionad cùmhnaidh, agus coimhthional a dheisciobuil, agus buidheann mhòr shluaigh o Iudea uile agus o Ierusalem, agus o chois fairge Thùrnis agus Shìdoìn, munntir a thàinig g'a èisdeachd, agus gu bhli air an leighis o'n euslaintibh;

18 Agus iadsan a bha air am pianadh le spioradaibh neòghlan: agus leighiseadh iad.

19 Agus dh'iarr an sluagh uile beantuinn ris: oir chaidh cumhachd a mach as, agus shlànauich e iad uile.

20 Agus thog e suas a shùilean air a dheisciobluibh, agus thubhairt e, Is beannaichte sibhse ta bochd: oir is leibh rioghachd Dhé.

21 Is beannaichte sibhse ta ocrach a nis: oir sàsuichears sibh. Is beannaichte sibhse ta caoidh a nis: oir gairidh sibh.

22 Is beannaichte sibh 'nuair a bheir daoine fuath dhuibh, agus a chuireas iad as an cuideachd sibh, agus a bheir iad cainnt-unhaslach dhuibh, agus a thilgeas iad a mach bhur n-ainm mar ole, air son Mhic an duine.

23 Deanaibh-sa gairdeachas san là sin, agus lenmaibh le h-aobhneas; oir, fench, is mòr bhur duais air nèamh: oir is ann mar sin a rinn an aithriche air na fàidhlibh.

24 Ach is an-aoibhinn duibhse ta saoi bhir! oir fhuair sibh bhur sòlas.

25 Is an-aoibhinn duibhse ta saith-each! oir bithidh ocras oirbh. Is an-aoibhinn duibhse ta gaireachdaich a nis! oir ni sibh bròn agus gùl.

26 Is an-aoibhinn duibhse 'nuair a labhras daoine maith umaibh! oir is ann mar sin a rinn an aithriche ris na fàidhlibh bréige.

27 Ach a ta mi ag ràdh ribhse ta 'g èisdeachd. Gràdhaichibh bhur naimhde, deanaibh maith dhoibh-san le'm fnathach sibh,

28 Beannaichibh iadsan a ta 'gur mallachadh, agus deanaibh ùrnuigh air son na munntir a ta buntuinn gu naimhdeil ribh.

29 Ris an ti a bhnaileas thu air aon ghial, cum an gial eile; agus do'n ti a bheir t'fhalluinn dhiot, na bac do chòta mar an ceudna.

30 Thoir do gach neach a dh'iarras ort; agus o'n neach a bheir uait do mhaoin, na iarr air ais i.

31 Agus mar a b'àill leibh daoine dheanamh dhuibh, deanaibh-sa mar an ceudna dhoibhsan.

32 Oir ma ghràdhachas sibh iad-san aig an bheil gràdh dhuibh, ciod an buidheachas a ta agaibh? oir gràdhachidh peacaich fèin an dream aig an bheil gràdh dhuibh.

33 Agus ma ni sibh maith do'n mhuintir a ni maith dhuibh, ciod an buidheachas a ta agaibh? oir ni peacaich an ni so fèin mar an ceudna.

34 Agus ma bheir sibh iasachd dhoibhsan o'n bheil dùil agaibh ri fhuotainn a ris, ciod an buidheachas a ta agaibh? oir bheir peacaich fèin iasachd do pheacachaibh, chum gu'm taigh iad uiread a ris.

35 Ach gràdhachidh-sa bheir naimhde, agus deanaibh maith, agus thugaibh iasachd, gun dùil a bhi agaibh ri ni sam bith 'na éiric: agus bithidh bheir duais mòr, agus bithidh sibh 'mur cloinn do'n Tì a's àirde: oir a ta esan tabhartach dhoibhsan a ta mi-thaingéal agus ole.

36 Bithidh-sa nime sin trèaireach, mar a ta bheir n-Athair trèaireach.

37 Agus na tugaibh breith, agus cha toirear breith oirbh: na dìtibh, agus cha dìtear sibh: thugaibh maithenas, agus bheir maithenas dhuibh.

38 Thugaibh naibh, agus bheir dhuibh: deadh thombas, air a gheinn-eadh, agus air a chrathadh ri cèile, agus a' cur thairis, bheir daoine ann bheir n-uchd: oir leis an tombas le'n tomhais sibh, tomhaisear dhuibh a ris.

39 Agus labhair e cosmhachd ri, An fèid an dall dall a threòrachadh? nach tuit iad le chéine ann an slochd?

40 Cha'n 'eil an deisciobul os ceum a mhaighstir: ach ge b'e neach a ta comhlionta, bithidh e mar a mhaighstir.

41 Agus c'ar son a ta thu faicinn an smúrnein a ta an sùil do bhràthar, agus nach 'eil thu toirt fa'hear an t-sail a ta ann do shùil fèin?

42 No cionnus a dh'fhendas tu ràdh ri do bhràthair, A bhràthair, leig dhomh an smúrnein a thoirt as do shùil, agus nach 'eil thu toirt fa'hear an t-sail a ta ann do shùil fèin? A chealgair, tilg a mach air tùs an t-sail as do shùil fèin, agus an sin is léir dhuit gu soilleir an smúrnein a ta ann an sùil do bhràthar a thoirt aise.

43 Oir cha deadh chraobh a bheir a mach droch thoradh: agus cha droch chraobh a bheir a mach deadh thoradh.

44 Oir aithnehear gach craobh air a toradh: oir cha tionail daoine sìgean

de dhroighinn, no caoran fiona de'n fheàrr-dhris.

45 Bheir duine maith ni maith a mach a' deadh ionnhas a chridhe, agus bheir droch dhuine ni ole a mach a' droch ionnhas a chridhe: oir is ann a' piteas a' chridhe a labhras a bheul.

46 Agus c'ar son a ghoireas sibh A Thighearn, a Thighearn, dhiom-sa agus nach dean sibh na nithe a ta m' ag ràdh?

47 Gach neach a thig a'm' ionn-suidh-sa, agus a chluimeas mi bheithra, agus a ni iad, feuchaidh mi dhuibh cò ris is cosmhach e:

48 Is cosmhach e ri duine a thog tigh agus a chladhuil domhain, agus a' chuir a' bhunait air carraig: agus an uair a thàinig an tuil, bhual an sruth gu dian air an tigh sin, agus cha b'urraim e charachadh: oir bha e air a shuidheachadh air carraig.

49 Ach an ti a chluimeas, agus nach dearc is cosmhach e ri duine a thog tigh air an talamh gun bhunait air an do bhual an sruth gu dian, agus air ball thuit e; agus bu mhòr tuiteam an tighe sin.

CAIB. VII.

A NIS, an uair a chrìochnaich e: A bhriathrasan uile ann an Ìsra-eachd an t-sluaigh, chaidh e steach do Chapernaum.

2 Agus bha seirbhiseach ceannairde cead àraidh, a b'ionnshuinn leis, gu tinn, agus ri b-uchd hùis.

3 Agus an uair a chual e mu Iosa, chuir e seannairean nan làthach d'a ionnsuidh, a' cur impidh air gu'n tigeadh e, agus gu'n leighiseadh e a seirbhiseach.

4 Agus an uair a thàinig iad gu Iosa, ghuidh iad air gu dèrachdadh, ag ràdh, Gu'm b'airidh e gu'n deanadh esan so dha:

5 Oir is toigh leis ar cinneach-ne, agus thog esan dhuinn sionagog.

6 Agus chaidh Iosa maille ri. Ach air dha bhi nis fagus do'n tigh, chuir an ceannard-cend càirden d'a ionnsuidh, ag ràdh ris, A Thighearn, na cuir dragh ort fèin; oir cha'n àiridh mise gu'n rachadh tu steach fo m' chleith:

7 Uime sin, cha mhò a mheas mi gu'm b'airidh mi fèin air teachd a'd' ionnsuidh: ach *amhàin* abair an focal, agus slànuchear m' òglach.

8 Oir is duine mise fèin air mo chur fo ùghdarras, aig an bheil saighdeara

tham; agus their mi ris an fhear so, rich, agus imichidh e; agus ri fear e, Thig, agus thig e; agus ri uirbhisheach, Dean so, agus ni se e.

9 Agus an uair a chual Iosa na nithe, ghabh e iongantas ris; agus air baidhadh dha, thubhairt e ris an sluagh a lean e, A ta mi ag ràdh dh, nach d'fhuair mi creidimh coir a's so ann an Israel féin.

10 Agus air pilltim air an ais do'n gh do na teachdairibh a chuireadh d'a ionsuidh, fhuair iad an seirbhiseach a ta tam, slàn.

11 Agus thàrladh, an latha 'na céigh sin, gu'n deachaidh e chum uile d'an gairmear Nain; agus chaidh dheisciobuil maille ris, agus sluagh or.

12 A nis, an uair a thàinig e annus do gheata a' bhaile, fench, ghiùtheadh a mach duine marbh, aon duac a mhàthar. agus bu bhantrach agus bha sluagh mòr de mhucinntir bhaile maille rithe.

13 Agus an uair a chunnaic an Tighearna i, ghabh e truas dith, agus tubhairt e rithe, Na guil.

14 Agus thàinig e agus bhean e ris ghiùlan: agus sheas iadsan a bha 'ga buchar. Agus thubhairt e, Oganach, a ta mi ag ràdh, Bìrich.

15 Agus dh'èirich an duine bha marbh 'na shuidhe, agus thòisich e air tubhairt. Agus thug e d'a mhàthair e.

16 Agus ghlac cagal iad uile: agus feng iad glòir do Dhia, ag ràdh, Dh'èirich fàidh mòr 'nar measg-ne; agus, Dh'annhaire Dia air a shluagh féin.

17 Agus chaidh an t-ìomradh so nach air-san air feadh India uile, agus na dùthcha mu'n cuairt uile.

18 Agus dh'innis a dheisciobuil do Eoin mu thimchioll nan nithe sin uile.

19 Agus ghairm Eoin d'a ionsuidh lèibhis araidh d'a dheisciobuibh, agus annir e iad gu Iosa, ag ràdh, An tusa esan a bha ri teachd, no 'm bi sùil againn ri neach eile?

20 Agus air teachd do na daoineibh 'a ionsuidh, thubhairt iad, Chuir Eoin Baiste sinne a'd' ionsuidh, ag ràdh, An tusa an ti a bha ri teachd, no 'm bi sùil againn ri neach eile?

21 Agus anns an uair sin féin leighis e mòran o'n euslaintibh agus o'm plàighibh, agus o dhroch spioradaibh; agus thug e 'n radharc do mhòran a bha dall.

22 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Imichibh-sa agus imisibh do Eoin na nithe a chunnaic agus a chuala sibh; gu bheil na doill a' faicinn, na bacach ag imeachd, na lobhair air an glanadh, na bodhair a' cluinntinn, na mairbh air an dùsgadh, an soisgeul air a shearmonachadh do na bochdaibh.

23 Agus is beannaichte esan nach faigh oilbhemu annan-sa.

24 Agus an uair a dh'fhalbh teachd-aircan Eoin, thòisich e air labhairt ris an t-sluagh mu thimchioll Eoin, Ciod an ni a chaidh sibh a mach do'n riasach a dh'fhaicinn? an i cuile air a crathadh le gaoith?

25 Ach ciod e an ni chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? an e duine air a sgeadachadh ann an eudach mìn? Fench, iadsan a ta sgeadaichte le eudach riomhach, agus a' catheadh an beatha gu sòghail, is ann an cùirtibh nan rìghrean a ta iad.

26 Ach ciod e an ni chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? an e fàidh? Seadh, a ta mi ag ràdh ribh, agus ni's mò na fàidh.

27 Is e so an ti mu'm bheil e sgrìobhta, Fench, cuiridh mi mo theachdair roimh do ghuais, a dh'ulluicheas do shlighe romhad.

28 Oir a ta mi ag ràdh ribh, 'Nam measg-san a rugadh le mnaibh, cha'n 'eil fàidh a's mò na Eoin Baiste: gidheadh, an ti a's lugha ann an rìoghachd Dhé, is mò e na esan.

29 Agus dh'fhreagair an pobull uile a chual e, agus na cis-mhaoir, Dia, air dhoibh bli air an baisteadh le baisteadh Eoin.

30 Ach chuir na Phairisich agus an luchd-lagha cùl ri comhairle Dhé d'an taobh féin, am feadh nach do bhaisteadh iad leis.

31 Agus thubhairt an Tighearna, Cò ris, uime sin, a shamhlacheas mi daoine a' ghinealach so? agus cò ris a ta iad cosmhail?

32 A ta iad cosmhail ri cloinn a ta 'nan suidhe sa' mhargadh, agus a dh'èigheas r'a chéile, ag ràdh, Rinn sinne pòbairleadh dhuibh-sa, agus cha d'rinn sibhse damsa: rinn sinne tuireadh dhuibh-sa, agus cha d'rinn sibhse gul.

33 Oir thàinig Eoin Baiste, cha'n ann ag itheadh arain, no ag òl fionn; agus their sibh, A ta deamhain aige.

34 Thàinig Mac an duine ag itheadh

agus ag òl; agus their sibh, Feuch! duine geòcach, agus pòitear fiona, caraid chùis-mhaor agus pheacach!

35 Ach a ta Giliocas air a fìrean-achadh le a cloinn nìle.

36 Agus dh'iarr duine àraidh de na Phairisich air, gu'n itheadh e biadh maille ris. Agus chaidh e steach do thigh an Phairisich, agus shuidh e sìos chum bìdh.

37 Agus, fench, an nair a fhuair bean anns a' bhaile, a bha 'na pearach, fios gu'n robh e 'na shuidhe aig biadh ann an tigh an Phairisich, thug i leatha bocsa alabastair *lìn de ola chùbhraidh*;

38 Agus sheas i aig a chosaibh, air a chùlaobh, a' gul; agus thòisich i air a chosan a fhùmhachadh le a deuraibh, agus thiornaich i *iad* le falt a cinn; agus phòg i a chosa, agus dh'ung i leis an ola iad.

39 Agus an uair a chunnaic am Phairiseach a thug cuireadh dha so, labhair e ann fén, ag ràdh, Nam b'fhàidh an duine so, bhiodh fhios aige cò i a' bhean so a ta beahtuinn ris, agus ciod is gnè dhi; oir is peacach i.

40 Agus fireagair esan, agus thubhairt e ris, A Shimeon, a ta mi agam ri ràdh riut. Agus thubhairt esan, A Mhaighstir, abair e.

41 Bha aig fear-fiacha àraidh dithis de fhòichneibh: bha aige air aon fhear cùg ceud peighinn, agus air an fhear eile leth-cheud.

42 Agus do bhrìgh nach robh aca mi leis an dòladh iad, mhaith e gu saor dhoibh aron. Innis dhomh-sa, uime sin, cò dhiubh is mò a ghràdh-aicheas e?

43 Agus fireagair Simon, agus thubhairt e, Is i mo bharail gur e an neach is mò d'an do mhaith e. Agus thubhairt e ris, Is ceart a thug thu breth.

44 Agus air tionndadh ris a' mhnaoi, thubhairt e ri Simon, Am faic thu a' bhean so? Thàinig mi steach do d' thigh; cha d' thug thu dhomh nìsge chum mo chas: ach dh'ionndaidh ise mo chosa le deuraibh, agus thiornaich i *iad* le falt a cinn.

45 Cha d' thug thusa dhomh pòg: ach o thàinig ise stigh, cha do sgur i a phògadh mo chas.

46 Cha d' ung thusa mo cheann le h-ola: ach dh' ung ise mo chosa le h-ola chùbhraidh.

47 Uime sin a ta mi ag ràdh riut, gu bheil a peacanna, a ta fionmhor, air am maithheadh; air an aobhar sin ghràdhaich i gu mòr: ach ge b'e neach d'am maithear beagan, bithidh a ghràdh beag.

48 Agus thubhairt e rithe, Tha do pheacanna air am maithheadh.

49 Agus thòisich iadsan a bha 'nan snidhe aig biadh maille ris, air a ràdh anna téin, Cò e so a ta eadhon a' maithheadh pheacanna?

50 Agus thubhairt e ris a' mhnaoi, Shlànuich do chreidimh thu; imich an sìth.

CAIB. VIII.

A GUS thàrladh, an déigh sin, gu'n d'imich esan troimh gach caithir agus baile, a' searmonachadh agus a' cur an cèill soisgeil rìoghachd Dhé, agus an dà fhear dheug maille ris;

2 Agus nuà àraidh, a leighiseadh o dhroch spioradùibh agus o eislaimeibh; Muire d'an gairmear Magdalen, as an deachaidh seachd deamhain;

3 Agus Ioanna, bean Chnsa, stiùbhard Heroid; agus Susanna; agus mòran eile, a bha frithealadh dha le am maoin.

4 Agus an nair a chrònnich sluagh mòr, agus a thàinig iad as gach baile d'a ionnsaidh, labhair e ann an cosamhlachd:

5 Chaidh fear-euir a mach a chur a shìl: agus ag cur da, thuit cuid ri taobh an rathaid; agus shalradh sìos e, agus dh'ith ennsaith an athair suas e.

6 Agus thuit cuid eile air carraig; agus air fàs da, shearg e, do bhrìgh nach robh sùgh aige.

7 Agus thuit cuid eile am measg droighinn; agus dh'fhàs an droighinn maille ris, agus thachd se e.

8 Agus thuit cuid eile air talamh maith; agus dh'fhàs e suas, agus thug e toradh maith, a cheud nìrcad 's a *chuireadh*. Agus air dha na nithe sin a ràdh, ghlaodh e, Ge b'e aig am bheil cluasa chum eisdeachd, éisdeadh e.

9 Agus dh'fhiosraich a dheisciobuil deth, ag ràdh, Ciod e an cosamhlachd so?

10 Agus thubhairt esan, Thugadh dhuibh-sa eòlas fhaotainn air rùn dìonhair rìghachd Dhé: ach do chàch an cosamhlachdaibh; ionnus, ag faicinn doibh, nach faicadh iad; agus ag cluinninn doibh, nach tuigeadh iad.

11 Ach is e so an cosamhlachd: Is e an sìol focal Dé.

12 Iadsan ri taobh an rathaidh, is iad sin a dh'Éisdeas: 'na dhéigh sin a ta an diablail a' teachd, agus a' togail air falbh an fhocail as an cridheachaibh, air eagal gu'n creideadh iad, agus gu'n biodh iad air an saoradh.

13 An dream air a' charraig, is iad sin iadsan, an uair a dh'Éisdeas iad, a ghabhas am focal d'an ionnsuidh le gairdeachas: ach cha'n 'eil aca so freumh; *muinntir* a chreideas ré tamuill, agus, an àm buairidh, a ta tuiteam air falbh.

14 Agus an nì a thuit am measg droighinn, is iad sin an dream a dh'Éisdeas; agus air dhoibh dol a mach, a ta iad air an tachdadh le cùram, agus le saoihbreas, agus le sàmhlean na bheitha so; agus cha'n 'eil iad a' toirt toraidh uatha chum foirfeachd.

15 Ach an nì a thuit san talamh mhaith, is iad sin iadsan, air dhoibh am focal Éisdeachd, a ta 'ga choimhead am an cridhe tréibh dhìreach agus maith, agus a' toirt toraidh uatha le foighidinn.

16 Cha'n 'eil neach air bith, air dha coinnèil a lasadh, a dh'fhòlaicheas fo shoitheach i, no chuireas fo leabaich i; ach cuiridh e am an coimleir i, chum gu'n faic iadsan a thig a stigh an solus.

17 Oir cha'n 'eil nì sam bith fol-aichte, nach deantar follaiseach; no uaigneach, nach aithnichear, agus nach tig am follais.

18 Air an aobhar sin, thugaibh fa'near cionnus a dh'Éisdeas sibh: oir ge b'e neach aig am bheil, bheirear dha; agus ge b'e neach aig nach 'eil, bheirear maith eadhon an nì sin a shaoilear a bhì aige.

19 An sin thàinig d'a ionnsuidh a mhàthair agus a bhràithre, agus cha b'urraim iad teachd am fagus da leis an dòmhlas.

20 Agus dh'innseadh dha le dream àraidh, a thubhairt, Tha do mhàthair agus do bhràithre 'nan seasamh a muigh, ag iarraidh t'fhaicinn.

21 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riin, Is iad mo mhàthair agus mo bhràithrean, iadsan a dh'Éisdeas ri focal Dé, agus a nì e.

22 Agus thàrladh air là àraidh, gu'n deachaidh e tén agus a dheisciobuil a stigh do hing: agus thubhairt e riin, Rachamaid thairis gn taobh thall an locha. Agus chuir iad a mach o thèr.

23 Ach ag seòladh dhoibh, thuit

codal airsan: agus thàinig ànradh gaoithe a nuas air an loch, agus lionadh iad le h-uisge, agus bha iad am an gabhadh.

24 Agus thàinig iad d'a ionnsuidh, agus dhùisg iad e, ag ràdh, A Mhaighstir, a Mhaighstir, tha sinn caillte! An sin dh'Éirich esan, agus chrònnich e a' ghaoth, agus oufa an uisge: agus sgiur iad, agus thàinig fèath ann.

25 Agus thubhairt e riin, C'àit am bheil bhur creidimh? Agus air dhoibh bhì fo eagal, ghabh iad iongantas, ag ràdh r'a chéile, Ciod a' ghné dhuine so? oir a ta e toirt àithne do na gaothaibh, agus do'n uisge féin, agus a ta iad ùmhail dha.

26 Agus thàinig iad air tìr aig dùthaich nan Gadareneach, a ta thall fa chomhair Ghalile.

27 Agus an uair a chaidh e mach air tìr, choimnich duine àraidh as a' bhaile e, anns an robh deamhain rè aimsir fhada, agus aig nach biodh endach uime, agus nach fanadh am an tigh, ach anns na h-àitibh-adhlaic.

28 An uair a chumaid e Iosa, ghlaodh e mach, agus thuit e sìos 'na làthair, agus thubhairt e le guth àrd, Ciod e mo ghnòthach-sa riin, Iosa, a Mhic an Dé a's ro-àirde? Guidheam ort, na pian mi.

29 (Oir bha e air toirt àithne do'n spiorad neògolan dol a mach as an duine. Oir bu tric a rug e gu naimhdeil air: agus cheangladh e le slabhruidhibh, agus choimludadh an geimhlibh e; agus air briseadh a chuibhreacha dha, dh'iomaineadh e leis an deamhan do'n fhàsach.)

30 Agus dh'fhiosraich Iosa dheth, ag ràdh, Ciod is ainm dhuit? Agus thubhairt esan, Legion: do bhrìgh gu'n deachaidh mòran dheamhan a steach ann.

31 Agus ghuidh iad air gun àithne thoirt doibh dol sìos do'n doimhneachd.

32 Agus bha trend lionmhòr mhuc an sin, ag ionatradh air an t-slabh: agus ghuidh iad air cead a thoirt doibh dol a steach amta. Agus thug e cead doibh.

33 An sin, air dol do na deamhan-aibh a mach as an duine, chaidh iad anns na mucaibh: agus ruith an trend mhuc gu dian sìos le bruthach do'n loch, agus thacadh iad.

34 Agus an uair a chumaid an dream a bha 'gam biadhaidh an nì a

rinneadh, thèich iad, agus dh'innis iad e ams a' bhaile agus anns an dùthaich.

35 Agus chaidh iadsan a mach a dh'fhàicinn an nì a rinneadh; agus thàinig iad gu Iosa, agus fhuaire iad an duine as an deachaidh na deamhain 'na shuidhe aig cosaibh Iosa, air eudachadh, agus e 'na chèill: agus ghabh iad eagal.

36 Agus dh'innis an dream a chuinnic e dhoibh, cionnus a shlànucheadh an duine san robh na deamhain.

37 An sin dh'farr muinntir dùthcha nan Gadareneach uile a'rsan inneachd uatha: oir ghlacadh le h-eagal mòr iad. Agus chaidh e san luing, agus phill e air ais a ris.

38 A nis ghuidh an duine as an deachaidh na deamhain air, e fèin a bhi maille ris: ach chuir Iosa uaith e, ag ràdh,

39 Pill do d' thigh fèin, agus cuir an cèill mend nan nithe a rinn Dia dhuit. Agus dh'imich e roimhe, ag innseadh gu follaiseach air feadh a' bhaile uile, mend nan nithe a rinn Iosa dha.

40 Agus thàrladh, an nair a phill Iosa air ais, gu'n do ghabh an sluagh gu toileach ris: oir bha iad uile 'ga fheitheamh.

41 Agus, feuch, thàinig duine d'am b'ainm Iairus, a bha 'na uachdaran air an t-sionagor; agus thuit e aig cosaibh Iosa, agus ghuidh e air gu'n tigeadh e d'a thigh:

42 Do bhrìgh gu'n robh aon-ghin nighinn aige, nu' thimchioll dà bhliadhna dheng, agus i fàotainn a' bhàis. (Ach air dha bhi 'g inneachd, bha'n sluagh 'ga theannadh.)

43 Agus thàinig bean air an robh dòrtadh fola dà bhliadhna dheng, agus a chaith a beathachadh uile ri léigibh, agus nach b'urrainn bhi air a leigheas le neach air bith.

44 Thàinig ise air a chùlaobh, agus bhean i ri ionnall 'endaich: agus sguir a dòrtadh fola air ball.

45 Agus thubhairt Iosa, Cò bhean rium? Air àicheadh do na h-uile, thubhairt Peadar ris, agus iadsan a bha maille ris. A Mhaighstir, tha 'n sluagh ga d' dhèanblachadh, agus ga d' theannadh, agus an abair thu, Cò bhean rium?

46 Agus thubhairt Iosa, Bhean neach-cigin rium: oir mhothaich mi cumhachd a' dol bann.

47 Agus an nair a chuinnic a' bhe nach robh i an ain-fhios, thàinig i chrith: agus a' slenchdadh dha, chuir i 'n cèill da, an làthair an t-shean nile, c'ar son a bhean i ris, agus m a shlànucheadh i gu grad.

48 Agus thubhairt esan rithe, nighean, biodh misneach agad: shlàn uich do chreidimh thu: imich an sìt.

49 An feadh a bha e fatia a' labhairt, thàinig neach o thàmachdaran na sionagoig, ag ràdh, Tha do nighean marbh; na cuir drag air a' Mhaighstir.

50 Ach an nair a chual Iosa fhreaguir se e, ag ràdh, Na b' eagal ort: amhain creid, agus bithid i air a shlànucheadh.

51 Agus an nair a chaidh e do thigh, cha do leig e le neach air bith d a stigh, ach Peadar, agus Eoin, agus Seumas, agus athair agus màthair i nighinn.

52 Agus bha iad uile a' gul, ag a' deamhain caoidh air a son: ach thubhairt esan, Na guilibh; cha'n e i marbh, ach 'na còdal.

53 Agus rinn iad gàire fanaid ri do bhrìgh gu'n robh fhios aca gu robh i marbh.

54 Agus air dha an cur a mach uile, ghlac e air làmh i, agus ghlac e, ag ràdh, A nighean, éirich.

55 Agus thàinig a spiorad air a agus dh'éirich i air ball: agus dh'àithn e biadh a thoirt di.

56 Agus ghlac namhas mòr a pàntan: ach thug esan àithne dhoibh gun an nì a rinneadh innseadh do neach air bith.

CAIB. IX.

A GUS ghairm e an dà fhear dheanach an ceann a chèile, agus thug cumhachd agus ùghdarras doibh air na h-uile dheamhnaibh, agus a chuirensaintean a leigheas.

2 Agus chuir e mach iad a shean monachadh rioghachd Dhé, agus shlànucheadh nan euslan.

3 Agus thubhairt e riu, Na tugaib' nì air bith leibh cham na slighe, bar aiche, no màla, no aran, no airgid nì mò bhios dà chòta aig gach fear agaibh.

4 Agus ge b'e air bith tigh d'an t-èisibh a steach, fanaibh an sin, agus a sin rachaibh a mach.

5 Agus cò air bith iad nach gab' ribh, air dhuibh dol a mach as a bhaile sin, crathaibh dhrìbh eadhon air

uslach o bhuir cosaibh mar fhuais
an aghaidh.

6 Agus chaidh iadsan a mach. agus
bhall iad troimh na bailtibh, a'
earmonachadh an t-soisgeil, agus a'
sigheas anns gach àit.

7 Agus chual Herod an tetrarc na
-uile nìthe a rinneadh leis: agus
ha e an imcheist, do bhrìgh gu'n
bhradh le cuid, gu'n robh Eoin air
ìrigh o na marbhaibh;

8 Agus le cuid, gu'n d'fhoillsich-
adh Elias; agus le cuid eile, gu'n robh
ion de na sean fhàidhibh air ìrigh a
-is.

9 Agus thubhairt Herod, Thug mise
an ceann de Eoin: ach cò e an fear so
an'm bheil mi chinntinn a leithid so
de nìthibh? Agus dh'iarr e fhaicinn.

10 Agus air pùltinn do na h-abstol-
aibh, dh'innis iad dha gach nì a rinn
iad. Agus thug e leis iad, agus chaidh
e fa leth gu àite fàsail, a bhùineadh
do'n bhaile d'an goirear Betsaida.

11 Agus an uair a fhuair an sluagh
fios air, lean iad e: agus ghabh e d'a
ionnsuidh iad, agus labhair e rin mu
thimchioll rioghachd Dhé, agus leighis
e iadsan aig an robh fenn air leigheas.

12 Agus an uair a thòisich an là
air teireachdainn, thàinig an dà fhear
dheug, agus thubhairt iad ris, Cuir
air falbh an sluagh, chum gu'n tèid
iad do na bailtibh, agus do'n tìr mu'n
cuairt, agus gu'n gabh iad tàmh, agus
gu'm fugh iad biadh: oir tha sinn an
so an àite fàsail.

13 Ach thubhairt esan rin, Thug-
aibh-sa dhoibh nì r'a itheadh. Agus
thubhairt iadsan, Cha'n 'eil againn
tuilleadh na cùig builinnean agus dà
iasg; mur tèid sinn agus biadh a
cheannach do'n t-sluagh so nìle.

14 (Oir bha iad mu thimchioll cùig
mìle fear.) Agus thubhairt e r'a
dheiscioblaibh, Cuiribh 'nan suidhe
iad, leth-cheud anns gach cuideachd.

15 Agus rinn iad mar sin, agus
chuir iad 'nan suidhe iad nìle.

16 Agus ghabh e na cùig builinnean
agus an dà iasg, agus air amharc suas
gu nèamh, bheannaich e iad, agus
bhris e, agus thug e d'a dheiscioblaibh
iad gu'n cur an làthair an t-sluaigh.

17 Agus dh'ith iad, agus shàisich-
eadh iad nìle: agus thogadh dà
chliabh dheug de bhiadh briste, a
bha dh'fhuigheall aca.

18 Agus thàrladh, air dha bhi ri
ùrnigh fa leth, gu'n robh a dheis-

ciobuil maille ris: agus dh'fheoraich e
dhiùbh, ag ràdh, Cò tha an sluagh ag
ràdh is mise?

19 Fhreagair iadsan agus thubhairt
iad, Eoin Baiste: ach tha cuid ag ràdh,
Elias; agus cuid eile, gu bheil aon de
na sean fhàidhibh air ìrigh a ris.

20 Thubhairt e rin, Ach cò tha
sibhs ag ràdh is mi? Agus fhreagair
Peadar, agus thubhairt e, Crìosd Dhé.

21 Agus air dha sparradh teamn a
thoirt doibh, dh'àithn e gun iad a
dh'innseadh so do neach sam bith;

22 Ag ràdh, Gur òigin do Mhac an
duine mòran fhulang, agus a bhi air a
dhiùltadh leis na seanairibh, agus na
h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobh-
aichibh, agus a bhi air a chur gu bàs,
agus air a thogail suas air an treas là.

23 Agus thubhairt e rin uile, Ma's
àill le neach air bith teachd a'm'
dh'òigh-sa, àicheadh se e fèin, agus
togadh e a chrann-ceusaidh gach là,
agus leanadh e mise.

24 Oir ge b'e neach le'm b'àill 'anam
a thèarnadh, caillidh se e: ach ge b'e
neach a chailleas 'anam air mo sgàth-sa,
saoraidh esan e.

25 Oir ciod e an tairbhe do dhuine,
ged chosnadh e an saoghal gu h-iomlan,
agus e fèin a chall, no bhi air a sgrìos?

26 Oir ge b'e neach a ghabhas nàire
dhiomsa, agus de m' bhriathraibh,
gabhadh Mac an duine nàire d'beth-
san, an uair a thig e 'na glòir fèin,
agus an glòir 'Athar, agus nan aingeal
naomha.

27 Ach a ta mise ag ràdh ribh
gu fìrinneach, gu bheil cuid 'nan
seasamh an so, nach blais bàs, gus an
faic iad rioghachd Dhé.

28 Agus thàrladh, mu thimchioll
ochd làithean an dèigh nam briathra
so, gu'n d'thug e leis Peadar, agus Eoin,
agus Seumas, agus gu'n deachaidh e
suas gu beinn a dheanamh ùrnuigh.

29 Agus an uair a bha e ri ùrnuigh,
bha dreach a ghnùise air atharrachadh,
agus rinneadh 'eudach geal agus deal-
rach.

30 Agus, fench, bha dithis fhear a'
còmhradh ris, eadhon Maois agus Elias,

31 A nochdadh ann an glòir, agus
a bha labhairt m'a bhàs. a bha esan gu
còmhhlionadh ann an Ierusalem.

32 Ach bha Peadar, agus iadsan a
bha maille ris, trom 'nan codal: agus,
an uair a dhùisg iad, chunnaic iad a
ghlòir, agus an dithis fhear a bha 'nan
seasamh maille ris.

33 Agus an uair a bha iadsan a' dealachadh ris, thubhairt Peadar ri Iosa, A Mhaighstir, is maith dhuinne bhia an so: agus deanamaid tri pàilliona: aon duitse, agus aon do Mhaois, agus aon do Elias: gun fhios aige ciod a bha e ag ràdh.

34 Am feadh a bha e ag ràdh so, thàinig neul, agus chuir e sgàile orra: agus ghabh iad eagal an nair a bha iad a' dol a stigh san neul.

35 Agus thàinig guth as an neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhach-sa; cisdibh ris.

36 Agus an uair a rinneadh an guth so, fhuaradh Iosa 'na aonar: agus dh'fhan iadsan 'nan tosd, agus cha d'innis iad do neach air bith anns na làithibh sin aon ni de na chunnaic iad.

37 Agus thàrladh, an latha 'na dhéigh sin, an uair a thàinig iad a nuas o'n bheinn, gu'n do thachair sluagh mòr air.

38 Agus, feuch, ghlaodh duine àraidh de'n t-sluagh, ag ràdh, A Mhaighstir, tha mi a' gnidhe ort, umhaire air mo mhac; oir is e mi aon duine cloinne e.

39 Agus, feuch, a ta spiorad a' breith air, agus a ta e gu h-obann ag éigheach: agus a ta e 'ga tharruing as a chéile, air chor a's gu bheil e cur cobhair a mach: agus an déigh a chomb-bhrùthadh, is gann a dh'fhàgas se e.

40 Agus ghuidh mi air do dheis-ciobluibh gu'n cuireadh iad a mach e, agus cha b'urraim iad.

41 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, O ghinealaich mhù-chreidich agus fhuair! cia fhad a bhios mi maille ribh, agus a dh'fhuilgeas mi sibh? Thoir an so do mhac.

42 Agus am feadh a bha e fathast a' teachd, thig an deamhan sìos e, agus reub se e: agus chronnich Iosa an spiorad nedghlan, agus shlànnich e an leanabh, agus thug e d'a athair e.

43 Agus ghabh iad uamhas nìle ri mòr-chumhachd Dhé. Ach air dhoibh nìle bhí gabhail iongantais ris na h-nìle nìthibh a rinn Iosa, thubhairt e r'a dheisciobluibh,

44 'Taisgibh na briathra so am bhur cluasaibh: oir tha Mac an duine gu bhí air a thoirt thairis do lànhaibh dhaoine.

45 Ach cha do thuig iadsan an còmhradh so, agus bha e folaichte uatha, air chor a's nach b'aithne dhoibh e: agus b'egalach leo ceisd a

chur air mu thimchioll a' còmhraidh so.

46 An sin dh'èirich deasbaireach eatorra, cò aca bu mhd a bhlitheadh.

47 Agus air do Iosa smuaintear: cridhe fhaicinn, ghabh e leanabh, agus chuir e làimh ris fèin e;

48 Agus thubhairt e rin, Ge b'ghabbas ris an leanabh so ann a ainm-sa, tha e a' gabhail riomsa; ag ge b'e neach a ghabbas riomsa, tha gabhail ris an 'Ti a chuir uaith mi: o an neach a's lugha 'nur measg-sa uil bithidh esan mòr.

49 Agus fhreagair Eoin, agus thubhairt e, A Mhaighstir, chunnaic sinn duine àraidh a' tilgeadh mac dheamhan a'd' ainm-sa; agus bhí sinn e, a chionn nach 'eil e 'ga leantuinn-ne.

50 Agus thubhairt Iosa ris, N bacaibh e: oir ge b'e nach 'eil 'na n-aghaidh, tha e leinn.

51 A nis, an uair a chòimhlionadh làithean a gabhail suas, slinidhich a ghnùis chum dol gu Ierusalem;

52 Agus chuir e teachdairean roim a ghnùis: agus dh'imich iad, agus chaidh iad a steach do bhaile leis n Samaritanaich, a dh'ulluchadh air shon-san.

53 Agus cha do ghabh iadsan ris, chionn gu'n robh 'aghaidh mar gu'n biodh e dol gu Ierusalem.

54 Agus an uair a chunnaic a dheis-ciobuil Seumas agus Eoin so, thubhairt iad, A Thighearn, an àit leat gu'n abramaid teine a theachd a nuas n còmh, agus an losgadh, eadhon ma a rinn Elias?

55 Ach thionndaidh esan agus chronnich e iad, agus thubhairt e Cha'n 'eil fhios agaibh ciod a' ghné spioraid d'am bheil sibh:

56 Oir cha d'thàinig Mac an duine a sgrios anama dhaoine, ach g'an saoradh. Agus chaidh iad gu baile eile.

57 Agus thàrladh, an uair a bha iad ag imeachd air an t-slighe, gu'n dubhairt duine àraidh ris, A Thighearn, leanaidh mise thu ge b'e àit an téid thu.

58 Agus thubhairt Iosa ris, Tha tuill aig na sìonnaich, agus mid aig eunlaith an athair; ach cha'n 'eil àit aig Mac an duine anns an cuir e a cheann fuidhe.

59 Agus thubhairt e ri duine eile, Lean mise. Ach thubhairt esan, A

Thighearn, leig dhomh dol air tūs agus m'athair adhlac.

60 Ach thubhairt Iosa ris, *Leig leis a mairbh an mairbh féin adhlac; ch innich thusa agus searmonaich foghachd Dhé.*

61 Agus thubhairt neach eile mar an eudna, A Thighearn, leanaidh mise bu: ach leig dhomh air tūs mo chead ghabhail diùlbsan a ta aig mo thigh.

62 Ach thubhairt Iosa ris, Cha'n éil neach air bith, a chuireas a lámh is a' chrann-araidh, agus a sheallas na dhéigh, ionchuidh air son rìogh-chd Dhé.

CAIB. X.

A N déigh nan nithe sin, dh'òrdnich an Tighearna mar an ceudna leichear agus trì fichead eile, agus buir e fion dithis agus dithis roimh a chuidis iad, do gach baile agus àit ann an robh e féin gu teachd.

2 Air an aobhar sin thubhairt e rin, *Tha an fogharadh gu fìrinneach mòr, ach a ta an luchd-oibre teare: guidh-bh, uime sin, air Tighearn an fhogh-araidh, luchd-oibre chur a mach chum fhogharaidh féin.*

3 Inichibh: feuch, a ta mise 'gur cur a mach mar uain an measc mhadaidh-allnidh.

4 Na giùlainibh sporan, no màla, no brògan; agus na beannaichibh do neach air bith san t-slighe.

5 Agus ge b'e tigh d'an téid sibh a steach, abraibh air tūs, Sìth do'n tigh so.

6 Agus ma bhios mac na sìthe an sin, gabhaidh bhur sìth còmhuidh air; ach mur bi, pillidh *bhur sìth* do bhur n-ionnsuidh féin a ris.

7 Agus fanaibh anns an tigh sin, ag itheadh agus ag òl nan nithe a bheirear dhuibh: oir is aicidh an t-oibriche air a thuaradal. Na rachuibh o thigh gu tigh.

8 Agus ge b'e baile d'an téid sibh a steach, agus an gabh iad ribh, ithibh na nithe sin a chuireas iad 'mur làthair.

9 Agus leighisibh a' mhuinntir a ta cuslan ann, agus abraibh riu, Tha rìoghachd Dhé air teachd ann fagus duibh.

10 Ach ge b'e baile d'an téid sibh a steach, agus nach gabh iad ribh, air dhuibh dol a mach air a shràidibh, abraibh,

11 Eadhon duslach bhur baile, a lean ruinn, tha sinne a' glanadh dhinn 'mur n-agaidh-sa: gidheadh, biodh fhios

so agaihb, gu'n do dhruid rìoghachd Dhé ribh.

12 Ach a ta mise ag ràdh ribh, gur so-ionmhaire a bhithas e do Shodom san là ud, na do'n bhaile sin.

13 Is an-aoibhinn duit, a Chorasin! is an-aoibhinn duit, a Bhetsaida! oir nam bitheadh na h-oibre cumhachdach a rinneadh annaibh-sa air an deanamh ann an Tirus agus ann an Sidon, is fad o'n a dheanadh iad aithreachas, 'nan suidhe ann an saic-eudach agus ann an luathre.

14 Ach bithidh e ni's so-ionmhaire do Thirus agus do Shidon anns a' bhreitheanas, na dhuibh-sa.

15 Agus thusa, a Chapernaum, a ta air t'arduchadh gu nèamh, tilgear sìs gu h-ifrinn thu.

16 Esan a dh'èisdeas ribhse, èisidh e riumsa: agus esan a dhiùltas sibhse, tha e ga mo dhiùltadh-sa: agus an neach a dhiùltas mise, tha e a' dhiùtadh an 'Ti a chuir uaidh mi.

17 Agus phill an deichear agus an trì fichead le gàirdeachas, ag ràdh, A Thighearn, a ta na deannan féin fo smachd againne troimh t'ainn-sa.

18 Agus thubhairt e rin, Chunnaic mi Sàtan, mar dhealanach, a' tuiteam o nèamh.

19 Feuch, a ta mi toirt dhuibh cumhachd saltair air nathraichibh, agus air scorpionaibh, agus air uile neart an nàmhaid; agus cha ghoirtich ni air birh air aon dòigh sibh.

20 Gidheadh, na deanaibh gàirdeachas air son gu bheil na spioraid fo bhur smachd; ach deanaibh gàirdeachas air son gu bheil bhur n-ainm-eama sgrìobhta anns na nèamhaibh.

21 Anns an nair sin féin rinn Iosa gàirdeachas 'na spiorad, agus thubhairt e, Tha mi toirt buidheachas duit, O Athair, a Thighearn nèimh agus tahnainn, air son gu'n d'fhoiaich thu na nithe so o *dhaoinibh* glic agus tuigseach, agus gu'n d'fhoillsich thu iad do naoidheanaibh: seadh, Athair; oir is ann mar sin bu toil leatsa.

22 Tha na h-uile nithe air an tabhairt domhsa le m' Athair: agus cha'n aithne do neach air bith cò e an Mac, ach do'n Athair; no cò e an t-Athair, ach do'n Mhac, agus an neach d'an àill leis a' Mhac fhoillseachadh.

23 Agus air tiomnadh r'a dheisciobluibh, thubhairt e riu an uaighidheas, Is beannaichte na sùilean a chù na nithe ta sibhse a' faicinn:

24 Oir a ta mi ag ràdh ribh, gu'm b'iomadh fàidh agus rìgh le'm bu mhiann na nithe faicinn a ta sibhse a' faicinn, agus nach fac iad; agus na nithe a chluinntinn a ta sibhse a' cluinntinn, agus nach cuail iad.

25 Agus, feuch, sheas fear-lagha àraidh suas, 'ga dhearbhadh, agus ag ràdh, 'A Mhaighstir, ciod a ni mi chum gu'n sealbhaich mi a' bheatha mhaireannach?

26 Agus thubhairt e ris, Ciod a tha sgrìobhta san lagh? cionnus a leughas tu?

27 Agus ag freagairt d'asan, thubhairt e, Gràdhaidh tu an Tighearna do Dhia le d' uile chridhe, agus le d' uile anam, agus le d' uile neart, agus le d' uile inntinn; agus do choimhearsnach mar thu féin.

28 Agus thubhairt esan ris, Is ceart a fhreagair thu: dean-sa so, agus bithidh tu beò.

29 Ach air dhàsan toil a bhi aige e féin fhéarannachadh, thubhairt e ri Iosa, Agus cò e mo choimhearsnach?

30 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e, Chaidh duine àraidh sìos o Ierusalem gu Iericho, agus thuit e an measg luchd-reubainn; agus air dhoibh a rùsgadh agus a lotadh, dh'imich iad romhpa, air fhàgail-san doibh leth-mharbh.

31 Agus thàrladh gu'n d'imich sagart àraidh sìos air an t-slighe sin: agus an uair a chunnaic se e, ghabh e seachad air an taobh eile.

32 Agus mar an ceudna, air do Iebhiteach bhi dlùth do'n ionad sin, thàinig e agus dh'anhaire e air, agus ghabh e seachad air an taobh eile.

33 Ach air do Shamaritanach àraidh bhi gabhail an rathaid, thàinig e far an robh esan: agus an uair a chunnaic se e, ghabh e truas mòr dheth;

34 Agus thàinig e d'a ionnsuidh, agus cheangail e suas a chrenchdan, a' dòrtadh ola agus fìona annta; agus chuir e air ainmhidh féin e, agus thug e gu tigh-òsda e, agus ghabh e cùram dheth.

35 Agus air an là màireach, 'nuair a dh'fhaibh e, thug e mach dà pheighinn Romanach, agus thug e do fhear an rìgh-òsda iad, agus thubhairt e ris, Gabh cùram dheth; agus ge b'e ni tuilleadh a chaitheas tu, an uair a philleas mise air m'ais, dìolaidh mi dhuit e.

36 Cò a nis de'n tridhir so, a shaoileas

tu, bu choimhearsnach dhàsan a thui am measg an Iuchd-reubainn?

37 Agus thubhairt esan, An ti: rinn tròcair air. An sin thubhairt Iosa ris, Imich thusa, agus dean ma an ceudna.

38 Agus ag imeachd dhoibh, chaidh e steach do bhaile àraidh; agus ghabh bean àraidh, d'am b'ainm Marta, d'tigh féin e.

39 Agus bha piuthar aice d'ao goirte Muire, a shuidh aig cosaibh Iosa, agus a bha 'g éisdeachd 'fhocail.

40 Agus bha Marta air a ro-chùradh le mòran frithealaidh; agus air seas amh dhi 'na làthair, thubhairt i, 'Thighearn, nach 'eil suim agad gu' d'fhàg mo phiuhtar mise a'm' aona ri frithealadh? umne sin, abair rith cuideachadh leam.

41 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e rithe, 'A Marta, a Mharta, tha thusa làn cùram agus dragha mi thimchioll mòran de nithibh:

42 Ach a ta aon ni fèumail: agus rinn Muire roghainn de'n chuid mhaith sin, nach toirear uaipe.

CAIB. XI.

A GUS thàrladh, air dha bhi ann an A' ionad àraidh ri h-òrnuigh, 'nuair a sguir e, gu'n dubhairt neach àraidh d'a dheiscioblaibh ris, 'A Thighearna teagaisg dhuinne òrnuigh a dheanamh mar a theagaisg Eoin d'a dheiscioblaibh féin.

2 Agus thubhairt e rin, 'Nuair a n sibh òrnuigh, abraibh, Ar n-Athair a ti air nèamh, Gu naomhaichear t'ainm Thigheadh do rìoghachd. Deannar do thoil, mar air nèamh, gu ma b'ann-luidh sin air thalamh.

3 Thoir dhuinn o là gu là ar n-arar lathail.

4 Agus maith dhuinn ar peacanna oir a ta sinne féin a' maitheadh do gach aon air am bheil fiachan againn. Agus na leig ann am buireadh sinn, ach saor sinn o'n ole.

5 Agus thubhairt e riu, Cò agaibh-sa aig am bi caraid, agus a thèid d'a ionnsuidh air mheadhon-oidhche, agus a their ris, 'A charaid, thoir dhomh tri builimean air iasachd:

6 Oir thàinig caraid dhomh a'm' ionnsuidh as a shlighe, agus cha'n 'eil ni agam a chuireas mi 'na làthair?

7 Agus gu'm freagair esan o'n taobh a stigh, agus gu'n abair e, Na cuir dragh orm: tha'n doras a nis air a dhùnadh, agus tha mo chlamn maile

lum san leabaidh: cha'n fhaigh mi
irigh agus an toirt duit.

8 A ta mi ag ràdh ribh, Ged nach
irich e agus nach toir e dha, air son
ur e a charaid e; gidheadh, air son
liosdachd, éiridh e agus bheir e dha
nheud a's a ta dh'uireasbhuidh air.

9 Agus a ta mise ag ràdh ribh, Iarr-
ribh, agus bheirrean dhuibh; siribh,
agus gheibh sibh; bnaidh an dorus,
agus fosgailear dhuibh.

10 Oir gach neach a dh'iarras, glae-
tidh e; agus an ti a shireas, gheibh e,
agus do'n ti a bhuaileas fosgailear.

11 Ma dh'iarras mac aran air aon
teach agaibh-sa ta 'na athair, an toir
e dha clach? no ma dh'iarras e iasg,
an toir e nathair dha an àit éisg?

12 No ma dh'iarras e ubh, an toir e
scorpion da?

13 Air an aobhar sin, ma's aithne
dhuibh-sa, a ta ole, tioidlacan maith
a thoirt do 'ur cloinn, nach mòr is mò
na sin a bheir bhor n-Athair n'eamh-
tidh an Spiorad Naomh dhoibhsan a
dh'iarras air e?

14 Agus bha e tilgeadh a mach
deamhain, agus bha e balbh. Agus
air dol do'n deamhan a mach, labhair
an balbhan; agus ghabh an sluagh
iontach.

15 Ach thubhairt cuid diubh, Is
ann troimh Bheelsebub, ceannard nan
deamhan, a ta e tilgeadh mach
deamhan.

16 Agus dh'iarr dream eile dhuibh,
'ga dhearbhadh, comhara air oneamh.

17 Ach air dhàsan an smuaintean
a thuigsinn, thubhairt e rin, Gach
rìoghachd a ta roimhte 'na h-aghaidh
fèin, fàsaichear i; agus gach tigh a ta
roimhte 'na aghaidh fèin, tuitidh e.

18 Agus ma tha Sàtan mar an
ceudna air a roim 'na aghaidh fèin,
cìomus a sheasas a rìoghachd? oir
tha sibhse ag ràdh gu bheil mise
troimh Bheelsebub a' tilgeadh a mach
deamhan.

19 Agus ma's ann troimh Bheelsebub
a ta mise a' tilgeadh mach deamhan,
cò e troimh an bheil bhor clann-sa
'gan tilgeadh mach? nìne sin bithidh
iadsan 'nam breitheamhaibh oirbh.

20 Ach ma's ann le mèur Dhé a ta
mise a' tilgeadh mach deamhan, tha
rìoghachd Dhé, gun teagamh, air
teachd oirbhse.

21 'Nuair a ghléidheas duine làidir fo
arnaibh a thalla fèin, tha na bhuineas
da ann an sìth.

22 Ach an nair a thig duine a's
treise na e, agus a bheir e buaidh air,
bheir e nath 'armachd uile anns an
robh a dhòigh, agus roimhidh e a
chreach.

23 An neach nach 'eil leamsa, tha e
a'm' aghaidh; agus an neach nach 'eil
a' cruinneachadh leamsa, sgapaidh e.

24 'Nuair a thèid an spiorad neò-
ghlan a mach á duine, imichidh e
troimh ionadaibh tiorma, ag iarraidh
foise: agus an uair nach faigh e sin,
thair e, Pìlidh mi dh'ionnsuidh mo
thighe as an d'thàinig mi.

25 Agus air dha teachd, gheibh se
e air a sgnabadh agus air a dheanamh
maiseach.

26 An sin imichidh e, agus bheir e
leis seachd spioraid eile a's mìosa na
e fèin; agus air dhoibh dol a steach,
gabhaibh iad comhuidh an sin: agus
bithidh deireadh an duine sin nì's
mìosa na a thoiseach.

27 Agus an uair a bha e labhairt
nan nìthe so, thog bean àraidh de'n
t-sluagh a guth, agus thubhairt i ris,
Is beannaicte a' bhrù a ghluaim thu,
agus na cìochan a dh'èoghail thu.

28 Ach thubhairt esan, Is mò gur
beannaichte iadsan a dh'èisdeas ri
focal Dé, agus a choinnideas e.

29 Agus an uair a chruinnich an
sluagh gu tigh d'a ionnsuidh, thòisich
e air a ràdh, Is droch ghinealach so:
tha iad ag iarraidh comhara; agus cha
toirear comhara dhoibh, ach comhara
an fàidh Ionais.

30 Oir mar a bha Ionas 'na comhara
do mhuintir Ninebheh, is ann mar
sin, mar an ceudna, bhios Mac an
duine do'n ghinealach so.

31 Éiridh ban-rìghinn na h-àirde
deas suas anns a' bhreitheanas maille
ri daoineibh a' ghinealach so, agus
dùidh i iad: oir thàinig ise o ionall-
aibh na talbhainn a dh'èisdeachd ri
gliocas Sholaimh; agus, feuch, a ta
nì's mò na Solaimh an so.

32 Éiridh muintir Ninebheh suas
anns a' bhreitheanas maille ris a'
ghinealach so, agus dùidh iad e: oir
ann iadsan aithreachas le searmòh
Ionais; agus, feuch, a ta nì's mò na
Ionas an so.

33 Cha'n 'eil neach sam bith, air
dha còimlead a lasadh, a chuireas an
folach i, no fo shiothach, ach ann an
còimleir, clann gu'm faic an dream a
thig a stigh an solus.

34 Is i an t-sùil solus a' chuirp:

nime sin, an uair a bhios do shùil glan, bithidh do chorp uile làn solus: ach an uair a bhios do shùil olc, bithidh do chorp mar an ceudna dorch.

35 Uime sin, thoir an aire nach bi an solus a ta annad 'na dhorchadas.

36 Air an aobhar sin, na bhitheas do chorp uile soillseach, gun chuid sam bith dheth dorch, bithidh e soillseach gu h-ìomlan, mar an nair a shoillsicheas coinneal thu le dealradh.

37 Agus a' labhairt dhàsan, dh'iarr Phairiseach àraidh air a dhùineir a ghabhail maile ris: agus chaidh e stigh agus shuidh e chum bith.

38 Agus an uair a chunnaic am Phairiseach sin, b'ìoghnadh leis nach d'ìomlaid se e féin roimh a dhùineir.

39 Agus thubhairt an Tighearna ris. Anis, Phairiseacha, glanaidh sibhse an taobh a muigh de'n chupan agus de'n mhèis: ach a ta 'n taobh a stigh dhiubh làn de reubainn agus de aingidheachd.

40 Amadana, an ti a rinn an ni a ta 'n taobh a muigh, nach do rinn e an ni a ta 'n taobh a stigh mar an ceudna?

41 Ach thugaibh uaibh dèire de na nithibh a ta agaibh: agus, feuch, a ta na h-uile nithe glan duibh.

42 Ach is an-aoibhinn duibh, Phairiseacha! oir a ta sibh a' toirt deachainn a' mionn, agus á rù, agus as gach uile ghnè ìnibhean, agus a' gabhail thairis air breitheanas agus air gràdh Dhé: bu chòir dhuibh iad so a dheanamh, agus gun iad sud fhàgail gun deanamh.

43 Is an-aoibhinn duibh, Phairiseacha! oir is ionnann leibh na ceud àiteacha-suidhe anns na sionagogaibh, agus fàilte *phaotainn* air na margaibh.

44 Is an-aoibhinn duibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealg-airean! oir a ta sibh mar uaighean nach faicear, agus do nach toir na daoine a ta 'g imeachd thairis orra an aire.

45 Agus fhreagair duine àraidh de'n luchd-lagha, agus thubhairt e ris, A Mhaighstir, le so a labhairt, tha thu toirt masaidh dhuinne mar an ceudna.

46 Agus thubhairt esan, Is an-aoibhinn dhuibh-sa mar an ceudna, a luchd-lagha! oir a ta sibh a' cur uall-acha trom a do-ghlùlan air daoineibh, agus cha bhean sibh féin ris na h-uall-achibh le h-aon de bhuir mèuraibh.

47 Is an-aoibhinn duibh! oir a ta sibh a' togail àitean-adhlaic nam fàidhean, agus is iad bhuir n-athraiche a mharbh iad.

48 Gu deimhin a ta sibh a' toirt fianais gu bheil sibh ag aontachadh le gnìomharaibh bhuir n-athraiche: oir mharbh iadsan gu deimhin iad, agus a ta sibhse a' togail an àitean-adhlaic.

49 Air an aobhar sin thubhairt gliocas Dé. Cuiridh mise fàidhean agus abstoil d'an ionnsuidh, agus cuid diubh marbhaidh iad, agus cuid eile geur-leanaidh iad:

50 Chum gu'n agrar air a' ghin-ealach so fuil nam fàidhean uile dhòirteadh o thoiseach an domhain;

51 O fhuil Abeil gu fuil Shachariais a mhilleadh eadar an altair agus an teampull: gu deimhin a ta mi ag ràd ribh, gu'n agrar i air a' ghinealach so.

52 Is an-aoibhinn duibh, a luchd-lagha! oir thug sibh air falbh ìuchail an eòlais: cha d'fhaicid sibh féin a steach, agus an dream a bha dol a steach, bhac sibh iad.

53 Agus an uair a bha e labhairt nam nithe so rinn, thòisich na sgrìobhaichean agus na Phairisich air a chuithneig gu dian, agus a tharraing gu labhairt air mòran de nithibh;

54 A' deanamh feall-aire air, agus ag iarraidh ni-eigin a ghlacadh as bheul, chum gu'n biodh cùis-dhèid aca 'na aghaidh.

CAIB. XII.

ANNS an àm sin, an uair a bh' anna shnaghadh gun àireamh air cruinn-eachadh, ionnsa gu'n robh iad a' salach air a' chéile, thòisich e air a ràd r'a dheisciobluibh féin, roimh gach nithibh air bhuir faicill o thaois ghoir nam Phairiseach, eadhon cealgair eachd.

2 Oir cha'n 'eil ni air bith foichte nach foillsichear; no uaigneach, an nach faighear fios.

3 Air an aobhar sin, ge b'e ni labhair sibh san dorchadas, cluinnear e san t-solus; agus an ni a labhair sibh sa' chluais an seòmraichibh naigneach gairmear e air mullach nan tighean.

4 Agus a ta mi ag ràd ribhse, m'chàirde, Na biodh eagal oirbh roimh na mhuinntir sin a mharbhas an corp agus 'na dhéigh sin aig nach 'eil ni tuilleadh dh'fheudas iad a dheanamh.

5 Ach nochdaidh mi dhuibh co-roimh an còir dhuibh eagal a bh' oirbh: Biodh eagal an Ti ud oirbh aig an bheil cumhachd, an déigh neach a mharbhadh, a thilgeadh do ifrinn; seadh, a ta mi ag ràd ribh. Biodh eagal an Ti so oirbh.

6 Nach 'eil chig geallbhoim air an fceadh air dhà fheòrling, agus cha'n il aon diubh air dhearmad am fianuis 6?

7 Ach a ta eadhon fuilteine bhur nu nile air an àireamh. Uime sin, a biodh eagail oirbh: is feàrr sibhse a mòran gheallbhoim.

8 Agus a ta mise ag ràdh ribh, Ge 'e neach a dh'aidicheas mise am annis dhaoine, aidichidh Mac an uine esan mar an cendna an làthair iingle Dhé:

9 Ach ge b'e neach a dh'àicheadhas mise am fianuis dhaoine, àicheadhar sin am fianuis aingle Dhé.

10 Agus ge b'e neach a labhras ceal an aghaidh Mùic an duine, mithear dha e: ach do'n ti a labhras sibhem an aghaidh an Spioraid faoinn, cha toirear maithheanas.

11 Agus an uair a bheir iad sibh huan nan sionagag, agus nan nachdram, agus nan daoine cunnachdach, a biodh e 'na ro-chùram oirbh cionnus o ciod a fhreagras sibh, no ciod a their sibh:

12 Oir teagaisgidh an Spiorad faomh dhuibh anns an uair sin féin a nithe a's coir dhuibh a ràdh.

13 Agus thubhairt neach àraidh de'n slugh ris, A Mhaighstir, abair ri m' bràthair an oighreachd a roinn rium.

14 Agus thubhairt e ris, A dhuine, a chuir mise a'n' bhreitheamh no 'n' fhear-roinn os bhur ceann?

15 Agus thubhairt e riu, Thugaibh n aire, agus gléidhibh sibh féin o cannt: oir cha'n ann an mòr-phailteas nan nithe ta e sealbhachadh tha eatha an duine.

16 Agus labhair e cosamhlachd rin, g ràdh, Thug fearann duine shaoibhir raidh bàrr pailte naith:

17 Agus sinuainich e ann féin, ag adh, Ciod a ni mi, a chiomn nach 'eil gam àit anns an cruinnich mi mo thoraidh?

18 Agus thubhairt e, Ni mi so: agaidh mi mo shaibhlean, agus togaidh mi saibhlean a's mò: agus cruinnichidh mi anna sin mo thoraidh uile, agus mo mhaoin.

19 Agus their mi ri m'anam, Anam, ta agad mòran de nithibh maith eir an tasgaidh fa chomhair mòrain bliadhna: gabh fois, ith, òl, agus i subhach.

20 Ach thubhairt Dia ris, Amadain, ar an oidheche so féin iarrar t'anam

naith: an sin cò dhà a bhuineas na nithe sin a dh'ullnich thu?

21 Is ann mar sin a ta an ti a thaisgeas ionnhas dha féin, agus nach 'eil saoi-blair a thaobh Dhé.

22 Agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, Uime sin tha mise ag ràdh ribh, Na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beatha, ciod a dh'itheas sibh; no mu thimchioll bhur cuirp, ciod a chuireas sibh umaibh.

23 Is mò a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na 'n t-eudach.

24 Thugaibh fa'near na fitlich: oir cha'n 'eil iadsan a' cur no buain; cha'n 'eil aca tigh-tasgaidh no sabhal: agus a ta Dia 'gam beathachadh. Cia mòr is feàrr sibhse na 'n emulaith?

25 Agus cò agaibh-sa, le ro-chùram, is urrainn aon làmh-choille a chur r'a àirde feòr?

26 Mur 'eil sibh, uime sin, comasach air an ni a's lugha a dheanamh. c'ar son a ta sibh ro-chùramach mu nithibh eile?

27 Thugaibh fa'near na lilibhean, cionnus a ta iad a' fàs: cha'n 'eil iad a' saothreachadh, no a' suimh; gidheadh a ta mi ag ràdh ribh, nach robh Solamh féin, 'na glèid uile, air a sgeadachadh mar aon diubh so.

28 Agus ma tha Dia mar sin a' sgeadachadh an fheòir, a ta 'n dingh sa' mhaichair, agus am màireach air a thilgeadh san àmhuinn; nach mòr is mò a sgeadaicheas e sibhse, O dhaoine air bheag creidimh?

29 Uime sin, na iarraibh-sa ciod a dh'itheas sibh, no ciod a dh'òlas sibh, agus na bitlibh amharsach.

30 Oir na nithe so nile ta cinnich an t-saoghail ag iarraidh: ach a ta fhios aig bhur n-Athair-sa gu bheil feum agaibh air na nithibh sin.

31 Ach iarraibh-sa rioghachd Dhé, agus cuirear na nithe so uile ribh.

32 Na biodh eagail ort, a thrend bhig; oir is e deadh thoil bhur n-Athar an rioghachd a thoirt dhuibh.

33 Reicibh na bheil agaibh, agus thugaibh déire naibh; deanaibh dhuibh féin sporain nach fàs sean, ionnhas nach teirig anns na nèanhaibh, far nach tig gaduiche am fagus, agus nach truaill an reudan.

34 Oir ge b'e àit am bheil bhur n-ionnhas, an sin bithidh bhur cridhe mar an cendna.

35 Biodh bhur leasraidh crìoslaichte mu'n cuairt, agus bhur lòchraim air an lasadh;

36 Agus sibh féin cosmhail ri daoineibh a ta feitheamh an tighearna, 'nuair a philleas e o'n phòsadh; chum, air dha teachd agus bualadh, gu'n grad-fhosgail iad dha.

37 Is beannaichte na seirbhiseach sin a gheibh an tighearna, 'nuair a thig e, ri faire: gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n crioslaich se e féin mu'n cuairt, agus gu'n cuir e 'nan suidhe iad chum bith, agus gu'n tig e mach agus gu'n dean e frithealadh dhoibh.

38 Agus ma thig e san dara faire, no ma thig e san treas faire, agus gu'm faigh e iad mar sin, is beannaichte na seirbhiseach sin.

39 Agus biodh cinnt agaibh air so, nam biodh fios aig fear an tigh e an nair anns an tigeadh an gadniche, gu'n deanadh e faire, agus nach fuilg-eadh e a thigh a bhi air a tholladh troimh.

40 Bithibh-sa, uime sin, deas mar an ceanna: oir thig Mac an duine 'nuair nach saoil sibh.

41 Agus thubhairt Peadar ris, A Thighearn, an am ruinne a ta thu labhairt a' chosamhlachd so, no ris gach uile?

42 Agus thubhairt an Tighearn, Cò e, uime sin, an stiùbhard firinneach agus glic sin a chuircas a thighearn os ceann a theaghlaich, a thoirt doibh an cuibhriun bith 'na àm féin?

43 Is beannaichte na seirbhiseach sin a gheibh a thighearn, an uair a thig e, a' deanamh mar sin.

44 Gu firinneach a ta mi ag ràdh ribh, gu'n cuir se e os ceann na bheil aige.

45 Ach ma their an seirbhiseach sin 'na chridhe, Tha mo thighearn a' cur dàil 'na theachd; agus ma thòisicheas e air na b-òglaich agus na ban-òglaich a bhuailadh, agus itheadh, agus òl, agus a bhi air mhisg:

46 Thig thighearn an t-seirbhiseach sin ann an latha nach 'eil sùil aige ris, agus ann an uair nach fios da, agus gearraidh e 'na bhloighdibh e, agus bheir e a cuibhriun da maille ris na mi-chreidich.

47 Agus an seirbhiseach sin d'am b'aithne toil a mhaighstir, agus nach d'ullnich e féin, agus nach d'rian a réir a thoile, buailcar e le mòran bhuillean.

48 Ach an ti do nach b'aithne, agus a rinn nithe a b'aicidh air bhuillibh, buailcar esan le beagan de bhuillibh.

Oir gach neach d'an d'thugadh mòr iarrar mòran naith: agus ge b'le d'earbaidh mòran, iarrar an tuille air.

49 Thàinig mise a chuir teine air talamh; agus cìed is àill leam, nu e cheana air fhadadh?

50 Ach a ta baisteadh agam ri air mo bhaisteadh leis: agus cionn a ta mi air mo theannadh gus an coillear e!

51 An bheil sibh a' saolsiun d'fhàinig mise a thoirt sibh air talamh? Nì h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh, ach aindreìt.

52 Oir bithidh, á so snas, cùige an aon tigh air an roinn, trid air aghaidh dithis, agus dithis an aghaidh trid air.

53 Bithidh an t-athair air a roinn an aghaidh a' mhic, agus an mac an aghaidh an athar; a' mhàthair an aghaidh na nighinn, agus an nighinn an aghaidh na màthar; a' mhàthair chéile an aghaidh muà a mic, a bean a' mhic an aghaidh a màthair chéile.

54 Agus thubhairt e mar an ceann ris an t-sluagh, 'Nuair a chù sibh ri ag òirigh san àird an iar, air ball tì sibh. A ta fras a' teachd; agus a ta mar sin.

55 Agus an uair a chù sibh a' gha à deas a' séidendh, their sibh, Bith tras ann; agus a ta e tachairt.

56 A chealgair, is aithne dhu breith a thoirt air aghaidh nan spioraid agus na talamhainn: ach cionnus nì 'eil sibh a' toirt breith air an aimsir?

57 Agus c'ar son nach 'eil si eadhon naibh féin, a' breithneachadh an nì sin a ta ceart?

58 'Nuair a théid thu maille ri eascaraid chum an nachdarain, d'èidhioill san t-slighe air bhí air shaoradh naith; air eagal gu'n t-roing e chum a' bhreitheamh thu, agus gu'n toir am breitheamh thairis do mhaor thu, agus gu'n tilg am maor prìosan thu.

59 A ta mi ag ràdh riut, nach te thu mach as a sin, gus an ioc t cadhon a' pheighinn dheireannach.

CAIB. XIII.

A GUS bha làthair san àm s daoine àraidh a dh'innis dha n thimchioll nan Gailéach, muinn a mheasg Pilat am fuil maille ri iobairtibh.

2 Agus fhreagair Iosa, agus thub

1. e rin, An bheil sibh a' saòilsinn na robh na Galilèaich sin 'nam peac-
a mi's mò na na Galilèaich uile, air
gu'n d'fhulaing iad a leithid so?

Ni h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh:
mur dean sibhse aithreachas,
iosar sibh uile mar an ceudna.

No na h-òchd fir dheug sin air an
thuit an tùr ann an Siloam, agus a
arbh iad, an saoil sibh gu'n robh
san 'nam peacaich os ceann nan
dhaoine a bha 'nan còmhuidh
Jerusalem?

Ni h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh:
mur dean sibhse aithreachas,
iosar sibh uile mar an ceudna.

Labhair e mar an ceudna an cos-
blachd so: Bha aig d'ne àraidh
an-tighe suidhichte 'na ghàradh
na: agus thèinig e ag iarraidh
d'fhàidh air, agus cha d'fhuair e.

An sin thubhairt e ris a' ghàr-
adh, Fench, a ta mi rè thrì bliadhna
òchd a dh'iarraidh toraidh air a'
am-fhige so, agus cha'n 'eil mi
fàidh a' bheag: geàrr sìos e; c'ar
a ta e fàsachadh na talmhainn?

Agus fhreagair esan agus thubh-
air e ris, A Thighearna, leig leis air
bhladhna so mar an ceudna, agus
dèanach mi m'a thimcheall, agus
guir mi aolach m'a bhun:

Agus na ghluilaineas e toradh,
mìth sin; ach mur giùlam, 'na
lìgh sin gearraidh tu sìos e.

2. Agus bha e a' teagasg an aon de
sionagogaibh air an t-sàbaid.

3. Agus, fench, bha bean àraidh a
b'ar aig an robh spiorad annuinn-
nè rè òchd bliadhna deug; agus
e air a cromadh ri chéile, agus
e chomas aice air chor sam bith i
a dh'èrachadh.

4. Agus an uair a chumaidh Iosa
ghairm e d'a ionsuidh i, agus
fhuair e rithe, A bhean, tha thu
d'fhàsgladh o d' annuinnneachd.

5. Agus chuir e a làmban oirre;
is air ball rinneadh dìreach i, agus
ag i glòir do Dhia.

6. Agus fhreagair uachdaran na
sionagais, agus e làn de fheirg air
gu'n d'riun Iosa leigheas air là
sàbaid, agus thubhairt e ris an
uachd, Tha sè làithean ann an còir
ar a dheanamh: orra se, air an
dèar sin, thigibh, agus bithibh air
er leigheas, agus na b'ann air là na
sàid.

7. An sin fhreagair an Tighearna e,

agus thubhairt e, A chealgair, nach
fàsagail gach aon agaibh a dhamh no
'asal o'n phrasaich, agus nach toir e
gu nìge e air là na sàbaid?

8. Agus nach bu chòir a' bhean
so, a ta 'na nighean do Abraham, a
cheangail Sàtan a nis rè òchd bliadhna
deug, a bhi air a fàsagladh o'n chuibh-
reach so air là na sàbaid?

9. Agus an uair a thubhairt e na
nithe sin, chuireadh a mainn-dean uile
gu nàire: ach rinn an sluagh uile
gàirdeachas, air son nan uile nithe
glòrùhar a rinneadh leis.

10. An sin thubhairt e, Cò ris a ta
rìoghachd Dhé cosmhail? agus cò ris
a shamhlacheas mi i?

11. Tha i cosmhail ri gràinne de
shìol mustaird, a ghabh d'ne, agus
a chuir e 'na ghàradh: agus dh'fàs
e, agus rinneadh craobh mhòr dheth;
agus rinn eunlaith an athair nìd 'na
gheugaibh.

12. Agus thubhairt e a ris, Cò ris a
shamhlacheas mi rìoghachd Dhé?

13. Tha i cosmhail ri taois ghoirt, a
ghabh bean, agus a dh'fholuich i an trì
tomhasaibh mìnne, agus an do ghoirtich-
eadh an t-ionlan.

14. Agus chaidh e troimh gach
caithir agus baile beag, a' teagasg,
agus a' gabhail na slighe gu Ierusalem.

15. An sin thubhairt uachd àraidh ris,
A Thighearna, an tearc iad a shiorar?
Agus thubhairt esan rin,

16. Deanaibh spàirn chruaidh gu dol
a stigh air a' gheata chumham: oir a
ta mi ag ràdh ribh, gu'n iarr n-dran
dol a stigh, agus nach urrainn iad.

17. O'n uair a dh'èireas fear an tighe,
agus a dhùineas e 'n doras, agus a
thòisicheas sibhse air seasamh a muigh,
agus an doras a bhuail, ag ràdh, A
Thighearna, a Thighearna, fosgail duinn;
agus air dhàsan freagairt, their e ribh,
Cha'n aithne dhomh sibh, cò as a ta
sibh:

18. An sin thòisichibh sibh air a ràdh,
Dh'fith sinn agus dh'òl sin a'd làthair,
agus theagaisg thu 'nar sràidibh.

19. Ach their esan, A ta mi ag ràdh
ribh, cha'n aithne dhomh sibh, cò as a
ta sibh: imichibh nam uile, a luchd-
deanamh na h-encorach.

20. An sin bithidh gu' agus giùsgan
fhìacal, an uair a chì sibh Abraham,
agus Isaac, agus Iacob, agus na fàidh-
ean uile, ann an rìoghachd Dhé, agus
sibh tèim air bhur tilgeadh a mach.

21. Agus thig iad o'n àird an ear

agus o'n àird an iar, agus o'n àirde tuath agus deas, agus suidhidh iad ann an rìoghachd Dhé.

30 Agus, feuch, a ta daoine air dheireadh a bhitheas air thoiseach, agus air thoiseach a bhitheas air dheireadh.

31 Air an là sin fèin thàinig Phairiseach àraidh d'a ionnsuidh, ag ràdh ris, Gabh a mach, agus imich à so: oir tha toil aig Herod do mharbhadh.

32 Agus thubhairt e riu, Imichibh agus iunsibh do'n t-sionnach sin, Feuch, a ta mi tilgeadh mach dheamhan, agus a ta mi deanamh leigheas an dingh agus am màireach, agus air an treas là bithidh mi air mo dheanamh foirfe.

33 Gidheadh, is éigin domh imeachd an dingh agus am màireach, agus an là 'na dhéigh sin: oir cha'n fheud e bli gu'n cuirear fàidh gu bàs a mach à Ierusalem.

34 A Ierusalem, a Ierusalem, a mharbhas na fàidhean, agus a chlachas an dream a chuirear a'd' ionnsuidh; cia minic a b'aill lean do chlaun a chrùnneachadh, mar a chrùnneachas ceare a h-àlach fuidh a spiathaibh, agus cia b'aill leibh!

35 Feuch, dh'fhàgadh bhuir tigh fàs agaibh: agus gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach faic sibh mise, gus an tig an t-àm anns an abair sibh, Is beannaichte an ti a thig an ainm an Tighearn.

CAIB. XIV.

A GUS thàrladh, an tràth chaidh e gu tigh nachdaran àraidh de na Phairisich a dh'itheadh bìdh air là na sàbaid, gu'n robh iad a' deanamh geur-fhaire air.

2 Agus, feuch, bha duine àraidh 'na làthair air an robh a' mheud-bhronn.

3 Agus fhreagair Iosa, agus labhair e ris an luchd-lagha, agus ris na Phairisich, ag ràdh, An bheil e ceadichte leigheas a dheanamh air là na sàbaid?

4 Ach dh'fhan iadsan 'nan tosd. Agus air dha breith air, leighis se e, agus leig e uaith e:

5 Agus freagair e iadsan, ag ràdh, Cò agaibh-sa, ma thuiteas 'asal no a dhamh ann an slochd, nach tarruing a mach gu grad e air là na sàbaid?

6 Agus cha b'urraim iad a fhreagair a ris anns na nithibh sin.

7 Agus labhair e cosamhlachd riu-san a fhuair cuireadh, 'nuair a thug

e fa'near mar a thagh iad na ceu àiteacha-suidhe, ag ràdh riu,

8 'Nuair a gheibh thu cuireadh neach air bith chum bainnse, n suidh anns a' cheud àit, air eagar gu'n d'fhuair duine a's urramaich na thusa cuireadh uaith e;

9 Agus gu'n tig an ti a thug cuireadh dhuitse agus dhàsan, agus gu' abair e riut, Thoir àit do'n duine so agus gu'n tòisich thusa an sin le nàir air suidhe anns an àit a's isle.

10 Ach an uair a gheibh thu cuireadh, imich agus suidh anns an àit a's isle; chum, 'nuair a thig esan a thu cuireadh dhuit, gu'n abair e riut, Thoir àit do'n duine so agus gu'n tòisich thusa an sin le nàir an uair a thig thu urram an làthair n muinntir a ta 'nan suidhe air bòr maille riut.

11 Oir ge b'e neach a dh'ardaichea e fèin, islichear e; agus ge b'e neach a dh'islichea e fèin, àrdaichear e.

12 An sin thubhairt e ris an t-mar an ceudna a thug cuireadh dha 'Nuair a ni thu dìneir no suipeir, m'gairm do chàrdean, no do bhràithre no do leuchd-dàimh, no do choimh earraiche shaoibhir; air eagal gu' toir iadsan mar an ceudna cuireadh dhuitse a ris, agus gu'm faigh thu a chomain chendna.

13 Ach an uair a ni thu cuirm gairm na bochdan, na daoine ciurram ach, na bacaich, na doill:

14 Agus bithidh tu beannaichte, chionn nach urrainn iad a' chomain chendna thoirt doit: oir gheibh thu comain ann an aisèirigh nam firean.

15 Agus an nair a chual aon de na shuidh maille ris air bord na nithe sin thubhairt e ris, Is beannaichte an ti sin a dh'itheas aran ann an rìoghachd Dhé.

16 Ach thubhairt esan ris, Rinn duine àraidh suipeir mhòr, agus thug e cuireadh do mhòran:

17 Agus chuir e a sheirbhisich uaith an àm na suipeir, a ràdh ris a' mhuinntir a fhuair cuireadh, Thigibh, oir a ta na h-uile nithe a nis ullamh.

18 Agus thòisich iad uile a dh'aon ghruath air an leithsgeul a ghabhadh. Thubhairt an ceud fhear ris, Cheann-aich mi fearann, agus is éigin domh dol a mach agus fhuicinn: tha mi ag guidhe ort, gabh mo leithsgeul.

19 Agus thubhairt fear eile, Cheann-aich mi eilig euing dhamh, agus a ta mi dol g'an dearbhadh: tha mi ag guidhe ort, gabh mo leithsgeul.

20 Agus thubhairt fear eile, Phòs i bean, agus air an aobhar sin cha'n e 'n comas domh teachd.

21 Agus thàinig an seirbhiseach a, agus dh'innis e na nithe sin d'a ighearn. An sin, air gabhail feirge, fhear an tìghe, thubhairt e r'a seirbhiseach, Gabh a mach gu grad a sràidibh agus gu cùl-sràidibh a' baile, agus thoir a stigh an so na chdan, agus na daoine cinrramach, us na bacaich, agus na doill.

22 Agus thubhairt an seirbhiseach, Thighearn, rinneadh nìr a dh'òrdugh thu, gidheadh tha àite *falamh* ann fathast.

23 Agus thubhairt an tìghearna ris a seirbhiseach, Gabh a mach gus rathadaibh mòra agus na gàrachaidh, agus co-èignich iad gu teachd teach, chum gu'm bi mo thigh air a nàdh.

24 Oir a ta mi ag ràdh ribh, nach is aon de na daoineibh ud a fhuair fèadh de m' shuipeir-sa.

25 Agus bha sluagh mòr ag imeachd cille ris: agus air dha tionndadh, thubhairt e riu,

26 Ma thig neach air bith a'm' msuidh-sa, agus nach fuathaich e hair, agus a mhràthair, agus a bhean-bhàda, agus a chlann, agus a bhràithir, agus a pheathraichean, seadh, us a bheatha mar an ceudna, cha'n e 'n comas da bhli 'na dheisciobul omh-sa.

27 Agus ge b'e neach nach giùlain chram-ceusaidh, agus nach lean se, cha'n 'eil e 'n comas da bhli 'na eisicibul dhomh-sa.

28 Oir cò am fear agaibh-sa leis am am tìr a thogail, nach suidh sìos a tìs, agus nach meas an costus, dh'fhuachainn am bheil aige na nìreas crìoch air?

29 Air eagal, an dèigh dha a bhunadh a' cadh, agus gun bhi comasach air och a chur air, gu'n tòisich na h-uile bli e ri fanaid air,

30 Ag ràdh, Thòisich an duine so tìgh a thogail, agus cha b'urrainn chrìochnachadh.

31 No cò an rìgh, ag dol a mach a gu cogadh an aghaidh rìgh eile, ch suidh sìos air tìs, agus nach dh'fhuachainn a dh'fhuachainn an ainn e le deich mìle coimeamh a b'art d'asan a ta teachd le fìthead e 'na aghaidh?

32 No, air bli dhàsan fathast fad

uath, cuiridh e teachdaireachd a dh'fuirraidh cumhachan sìthe.

33 Mar sin, mar an ceudna, gach neach agaibh-sa nach tréig na h-uile nithe a ta aige, cha'n 'eil e 'n comas da bhli 'na dheisciobul dhomh-sa.

34 Tha 'n salann maith: ach ma chailleas an salann a bhlas, ciod e leis an deannar deadh-bhlàsda e?

35 Cha'n 'eil e iomchuidh chum na talnhaime, no chum an dùnain: *ach* tilgidh daoine mach e. An ti aig an bheil cluasa chum èisdeachd, Cisd-eadh e.

CAIB. XV.

A N sin thàinig an èis-mhaoir uile agus na peacaich am fagus da, chum èisdeachd ris.

2 Agus rinn na Phairisich agus na sgrìobhaichean gearan, ag ràdh, Tha an fear so gabhail pheacach d'a iommsuidh, agus ag itheadh maille riu.

3 Agus labhair esan an cosamhlachd so riu, ag ràdh,

4 Cò an duine dhibhse aig am bheil ceud caora, ma chailleas e aon dinbh, nach fàg an naoi deng agus an ceithir fìthead anns an fhàsach, agus nach téid an dèigh na caorach a chailleadh, gus am faigh e i?

5 Agus air dha a faotainn, cuiridh e air a ghuaillibh i le gàirdeachas.

6 Agus an uair a thig e dhachaidh, gairmidh e a chàirdean agus a choimhearsnaich an ceann a chèile, ag ràdh riu, Deanaibh gàirdeachas maille rinn-sa, a chionn gu'n d'fhuair mi mo chaora bha cailte.

7 Mar sin, a ta mi ag ràdh ribh gu'm bi aoibhneas air nèamh air son aoin pheacach a ni aithreachas, nì's mò na air son naoi deng agus ceithir fìthead firean, aig nach 'eil feum air aithreachas.

8 No cò a' bhean aig am bheil deich bunna airgid, ma chailleas i aon bhonn dinbh, nach las coimeamh, agus nach seach an tìgh, agus nach iarr gu dìchiollach gus am faigh i e?

9 Agus air dhi faotainn, gairmidh i a ban-chàirdean agus a ban-choimhearsnaich an ceann a chèile, ag ràdh, Deanaibh gàirdeachas leam-sa; oir fhuair mi am bonn a chaill mi.

10 Mar an ceudna a ta mi ag ràdh ribh. A ta gàirdeachas an làthair aingle Dhé air son aoin pheacach a ni aithreachas.

11 Agus thubhairt e, Bha aig duine àraidh dìthis mhac:

12 Agus thubhairt am mac a b'òige dhiubh r'a athair, Athair, thoir dhomh-sa a' chuid-roinn a thig orm de d' mhaoin. Agus roinn e eatorra a bheathachadh.

13 Agus an déigh beagain de làithibh, chruinnich am mac a b'òige a chuid uile, agus ghabh e a thuras do dhùthaich fad air astar, agus an sin chaith e a mhaoin le beatha struidh-easaich.

14 Agus an uair a chaith e a chuid uile, dh'èirich gorta ro mhòr san tìr sin; agus thòisich e ri bhì ann an nìreasbhuidh.

15 Agus chaidh e agus cheangail se e fèin ri aon de shaor-dhaoineibh na dùthaich sin; agus chuir e d'a fhearann e, a bhiaichadh mhuc.

16 Agus bu mhiann leis a bhrù a lìonadh de na pliosaibh a bha na mucan ag itheadh; ach cha d'thug neach air bith dha.

17 Agus an uair a thàinig e d'a ionnsuidh fèin, thubhairt e, Cia lìon de luchd-tuasadail m'athar-sa aig an bheil aran gu leòir agus r'a sheachnadh, nuair a ta mise a' bàsachadh le gorta!

18 Eiridh mi, agus thèid mi dh'ionnsuidh m'athar, agus their mi ris, Athair, pheacach mi an aghaidh Fhlaitheanas, agus a'd' làthair-sa.

19 Agus cha'n airidh mi tuilleadh gu'n goirte do mhac-sa dhìom: dean mi mar aon de d' luchd-tuasadail.

20 Agus dh'èirich e, agus chaidh e dh'ionnsuidh a'athar. Ach air dha bhì fathast fad uath, chumnaic a'athair e, agus ghabh e truas mòr d'heath, agus ruith e, agus thuit e air a mhuineal, agus plòg se e.

21 Agus thubhairt am mac ris, Athair, pheacach mi an aghaidh Fhlaitheanas, agus a'd' làthair-sa, agus cha'n airidh mi tuilleadh gu'n goirte do mhac dhìom.

22 Ach thubhairt an t-athair r'a sheirbhìsich, Thugaibh a mach a' chulaidh a's feàrr, agus cuiribh nìme i: agus cuiribh fàinne air a làimh, agus brògan air a chosaibh.

23 Agus thugaibh an so an laogh biadhta, agus marbhaibh e; agus itheamaid agus biomaid subhach:

24 Oir bha mo mhac so marbh, agus tha e beò a ris: bha e cailte, agus fhuaradh e. Agus thòisich iad air bhì subhach.

25 A nis bha a mhac bu shìne mach

san fhearann: agus an uair a thàinig e, agus a thàir e an fagus do'n t-chual e an ceòl agus an damsa.

26 Agus ghairm e d'a ionnsuidh de na h-òglaich, agus dh'fhiosraic ciod bu chiall do na nithibh sin.

27 Agus thubhairt esan ris, Thà do bhràthair; agus mharbh a'athair laogh biadhta, a chionn gu'n d'fhàis ris slàn fallain e.

28 Agus ghabh esan fearg, agus b'ail leis dol a stigh: air an aol sin thàinig a'athair a mach, agus e e impidh air.

29 Ach fhreagair esan agus the airt e r'a athair, Fench, a ta mis deanamh seirbhis duit an nìrean de bhliadhnaichibh, agus uair air cha do bhris mi t'àithne, gidhe cha d'thug thu meann riamh d'he chum gu'm bithinn subhach mi ri m' chàirdibh.

30 Ach an uair a thàinig do r'so, a dh'ith suas do bheathach maille ri strìopaichibh, mharbh an laogh biadhta dha.

31 Agus thubhairt e ris, A n tha thusa a ghuàth maille rium, na h-uile nìche a's leansa, is leatsa.

32 Bu chòir dhuinn a bhì subhach agus aoibhneach: oir bha do bhràthar marbh, agus tha e beò a ris; bha e cailte, agus fhuaradh e.

CAIB. XVI.

A GUS thubhairt e mar an ce r'a dheiscioblaibh, Bha d'saoibhir àraidh ann aig an stiùbhard; agus chasaidheadh r'mar neach a bha deanamh caitheamh air a mhaoin.

2 Agus ghairm se e, agus thub e ris, Ciod e so a ta mi cluinn mu d' thinnchioll? thoir cunnta do stiùbhardachd; oir cha'n t thu bhì mi's faide a'd' stiùbhard.

3 An sin thubhairt an stiùbhard ann fèin, Ciod a vi mi? oir a t mhaighstir a' toirt na stiùbhard nam: cha'n urrainn mi ruann d'heanamh; is nàr lean deire iann.

4 A ta fhios agam ciod a nì chum, nuair a chuirear as an stiùbhardachd mi, gu'n gabh iad a s d'an tighibh mi.

5 Agus air dha gach aon dìor air an robh fiachan aig a thighe ghairm d'a ionnsuidh, thubhairt a' chend fhear, Cia meud a ta a thighearn ortsa?

6 Agus thubhairt esan, Ceud to

ola. Agus thubhairt e ris, Gabh do sgrìobhadh, agus suidh sìos gu h-eal-
amh, agus sgrìobh leth-cheud.

7 An sin thubhairt e ri fear eile, Agus cia mhead a ta aig ortsa? Agus thubhairt esan, Ceud tomhas cruith-
teachd. Agus thubhairt e ris, Gabh do sgrìobhadh, agus sgrìobh ceithir
ichead.

8 Agus mhol an tighearn an stiùb-
ard eucorach, do bhrìgh gu'n d'rim e
gu glie: oir a ta clann an t-saoghail so
nan ginealach fèin ni's glie na clann
an t-soluis.

9 Agus a ta mise ag ràdh ribh,
Deanaibh dhuibh fèin càirdean le
Mamon na h-eucorach; chum, 'nuair
a shìubhlas sibh, gu'n gabhar sibh do
dùibh-còmhnuidh sìorruidh.

10 An ti a ta firinneach anns an ni
e's lugha, tha e firinneach mar an
ceudna ann am mòran; agus an ti a
ta eucorach anns an ni a's lugha, tha
e eucorach ann am mòran mar an
ceudna.

11 Air an aobhar sin, mur robh
sibh firinneach anns an t-saobreas
eucorach, cò a dh'earbas ribh an
saobhreas fìor?

12 Agus mur robh sibh firinneach
ann an cuid duine eile, cò a bheir
dhuibh an ni a's leibh fèin?

13 Cha'n 'eil seirbhiseach sam bith
comasach air seirbhis a dheanamh do
ihà thighearn: oir, an dara cuid,
nuathaichidh e aon diubh, agus bheir
agràdh do'n fhear eile; no gabhaidh
e le aon diubh, agus ni e tàir air an
fhear eile. Cha'n 'eil sibh comasach
air seirbhis a dheanamh do Dhia agus
do Mhamon.

14 Agus chuala na Phairisich, a
bha sainntach, na nithe sin uile: agus
ann iad fanaid air.

15 Agus thubhairt e rin, Is sibhse
an dream a ta 'gur fireanachadh fèin
an fianuis dhaoine; ach is aithne do
Dhia bhuir cridheachan: oir an ni sin
a ta ro mheasail aig daoineibh, is
gràineileach e am fianuis Dé.

16 Bha an lagh agus na fàidhean
ann gu teachd Eoin: o sin tha rìogh-
teid Dhé air a searmonachadh, agus
a ta gach duine a' dol le dian strì a
steach innte.

17 Agus is usadh do nèamh agus
do'n talamh dol thairis, na do aon hìde
de'n lagh tuileam.

18 Gach neach a chuireas uaith a
bhean, agus a phòsas bean eile, tha e

deanann adhaltraunnais: agus ge b'e
neach a phòsas a' bhean a chuireadh
air falbh o a fear, tha e deanann
adhaltraunnais.

19 Bha duine saoi bhir àraidh ann,
a bha air a sgeadachadh le purpur
agus lion-eudach grunn; agus bha e
caitheadh a bheatha gach là gu sòghail
le mòr-ghreadhnachas:

20 Agus bha duine bochd àraidh
ann, da'm b'ainm Lasarus, a chuir-
eadh 'na luidhe aig a dhòrus, làn de
chreuchdaibh;

21 Agus bu mhiann leis bli air a
shàsachadh leis an sbruileach a bha
tuileam o bhòrd an duine shaoibhir:
seadh, agus thàinig na madraibh, agus
d'fìmlìch iad a chreuchdan.

22 Agus thàladh gu'n d'fhuair an
duine bochd bàs, agus gu'n do ghiùl-
aineadh leis na h-anglibh e gu uchd
Abraham: fhuair an duine saoi bhir
bàs mar an ceudna, agus dh'adhlac-
eadh e.

23 Agus ann an ifrinn thog e suas a
shùilean, air dha bli ann am piantaibh,
agus chunnaic e Abraham fad uaith,
agus Lasarus 'na uchd.

24 Agus ghlaodh e, agus thubhairt
e, Athair Abraham, dean trèid orm,
agus cuir Lasarus, chum gu'n tum e
bàrr a mheòir ann an uisge, agus gu'n
foaraich e mo theanga; oir a ta mi air
mo ro-phianadh san lasair so.

25 Ach thubhairt Abraham, A mhic,
cùmhuich gu'n d'fhuair thusa do
nithe maith ri àm dhuit bhì beò,
agus Lasarus mar an ceudna droch
nithe: ach a nis a ta esan a' faotainn
sòlais, agus a ta thusa air do phian-
adh.

26 Agus a bhàrr air so uile, tha
doimhne mhòr air a cur eadar sinne
agus sibhse: air chor agus iadsan le
am b'ail dol a so do'n n-ionnsuidh-sa,
nach 'eil e 'n comas doibh; agus nach
mò tha e 'n comas do aon neach teachd
as sin d'ar n-ionnsuidh-ne.

27 An sin thubhairt e, Uime sin, tha
mi a' guidhe ort, athair, gu'n cuireadh
tu e gu tigh m'athar:

28 Oir a ta cùignear bhràithrean
agam; chum gu'n toir e fianuis doibh,
air eagail gu'n tig iadsan mar an ceudna
do'n ionad ro phiantach so.

29 Thubhairt Abraham ris, Tha
Maòis agus na fàidhean aca; éisdeadh
iad rin-san.

30 Agus thubhairt esan, Ni h-eadh,
Athair Abraham: ach ma théid neach

da'n ionnsuidh o na marbhaibh, ni iad aithreachas.

31 Agus thubhairt e ris, Mar òisd iad ri Maois agus ris na fàidhibh, cha mhò a chreideas iad, ged òireadh neach o na marbhaibh.

CAIB. XVII.

AN sin thubhairt e r'a dheiscioblaibh, Cha'n fheudar nach tig oilbhenman: ach is an-aoibhinn *dàsan* troimh an tig iad!

2 B'fheàrr dha gu'm biodh clach-mhuilinn air a crochadh m'a mhuineal, agus gu'm biodh e air a thilgeadh san fhaire, na gu'n tugadh e oilbheum do aon neach de'n mhuinntir bhig so.

3 Thugaibh an aire dhuibh féin: ma pheacaicheas do bhràthair a'd' aghaidh, cronuich e; agus ma ghabhas e aithreachas, thoir maithneas da.

4 Agus ma pheacaicheas e a'd' aghaidh seachd uairean san là, agus gu'n pill e rint seachd uairean san là, ag ràdh, Tha aithreachas orm; thoir maithneas da.

5 Agus thubhairt na h-abstoil ris an Tighearn, Meudaich ar creidimh.

6 Agus thubhairt an Tighearn, Nam biodh agaibh creidimh mar ghràinne de shìol mustaird, theireadh sibh ris a' chràibh shicamin so, Bi air do spionadh as do fhrennhaibh, agus bi air do shuidheachadh sa' chuan; agus bhithheadh i ùmhail duibh.

7 Ach cò agaibh-sa aig am bheil seirbhiseach a' treabhadh, no ri buachailleachd, a their ris, an dèigh dha teachd a steach o'n fhearann, Thig air ball, agus suidh sìos chum bith?

8 Agus nach dòchadh e ràdh ris, Ulnich ni a ghabhas mise gu m' shuipeir, agus crioslaich thu féin, agus fritheil domh, gus an ith agus an òl mi; agus 'na dhèigh sin ithidh agus òlaidh iusa?

9 An toir e buidheachas do'n t-seirbhiseach sin, do bhrìgh gu'n d'rim e na nithe a dh'òrduicheadh dha? Cha saoil mi *gu'n toir*.

10 Mar sin sibhse, 'nair a ni sibh na h-nìle nithe a dh'àithneadh dhuibh, abraibh, Is seirbhisich neo-tharbhach sinn: oir rinn sinn *amhàin* an nì bu dlìgheach dhuinn a dheanamh.

11 A nis, ag dol suas da gu Ierusalem, chaidh e troimh mheadhon Shanaria agus Ghalile.

12 Agus an uair a bha e dol a stigh do bhaile àraidh, thachair deichnear

dhacine air a bha 'nan lobhair, a shìad naith:

13 Agus thog iad snas an guth ràdh, Iosa, a Mhaighstir, dean trè oirnn.

14 Agus an uair a chunnaic e thubhairt e rin, Imichibh, nochda sibh féin do na sagartaibh. Agus imeachd dhoibh, ghlanadh iad.

15 Agus an uair a chunnaic dinbh gu'n do leighisadh e, phàir air ais, a' toirt glòire do Dhia le g'àrd,

16 Agus thuit e air aghaidh a chosaibh-san, a' toirt buidheachais agus bu Shanaritanach e.

17 Agus fhreagair Iosa agus theairt e, Nach do ghlanadh deichneach an naoinear, c'ait am bheil iad?

18 Cha d'fhuaradh a phill a th' glòire do Dhia, ach an coigreach so.

19 Agus thubhairt e ris, Eimich; shlànuich do chreidimh thu.

20 Agus an uair a dh'fhèdraich Phairisich dheth c'uin a thig rioghachd Dhé, fhreagair e iad: thubhairt e, Cha tig rioghachd air chor gu faicear i.

21 Cha mhò a their iad, Fench so; no, Fench an sin: oir, feuch, rioghachd Dhé an taobh a stigh dh'inn.

22 Agus thubhairt e ris na cioblubh, Thig na làithean anns miannach leibh aon de làithibh M'ann duine fhaicinn, agus cha'n f'f' sibh e.

23 Agus their iad ribh, Fench so; no, Fench an sud: na rachas agus na leanaibh iad.

24 Oir mar a tu an dealanach dhealraicheas o aon *ionad* fo nèa a' soillseachadh gus an *ionad* eile nèamh, mar sin a bhithes Mac duine mar an cendna 'na là féin.

25 Ach is òigin da air tùs mò de nitheibh fhulang, agus a bhi a dh'ùltadh leis a' ghinealach so.

26 Agus mar a bha e ann an làith Noe, mar sin, mar an cendna, bith e ann an làithibh Mhic an duine.

27 Bha iad ag itheadh agus ag òpòsadh agus air an toirt am pòs gus an là an deachaidh Noe a ste do'n àire: agus thàinig an dèile, a sgrios i iad uile.

28 Amhuil fòs mar a thachair an làithibh Lot; bha iad ag itheadh agus ag òl, a' ceannach agus a' reic plaundachadh agus a' togail aitreall.

29 Ach air an là sin féin auns

aidh Iot a mach á Sodom,
aidh teine agus pronnasg o
h, agus sgrios e iad uile.
Is ann mar sin a bhítheas anns
an foillsichear Mac an dhuine.
Anns an là sin, an ti bhios air
ch an ríthe, agus 'áirneis anns
gh, na tigeadh e nuas gu a toirt
agus an ti a ta sa' mhachair, na
dh'esan air ais mar nu ceudna.
Cuimhnichibh bean Iot.

Ge b'e neach a dh'arras a bheatha
a dhéanadh, caillidh e i: agus
e neach a chailleas a bheatha,
aidh esan i.

A ta mi ag ràdh ribh, anns an
he sin bithidh dithis dhaoine san
cabaidd; gabhar aon diubh, agus
an fear eile.

Bithidh dithis bhan a' bheath
achd; gabhar aon diubh, agus
a' bhean eile.

Bithidh dithis dhaoine anns a'
hair; gabhar aon diubh, agus
an fear eile.

Agus fhreagair iadsan, agus
nirt iad ris, C'ait, a Thighearn?
Thubhairt esan riu, Ge b'e áit
an corp, an sin cruinnichear na
fírean.

CAIB. XVIII.

18 Labhair e cosamhlachd riu,
e' nochdadh gur còir ùrnuigh
eanamh a ghuàth, agus gun
achadh;

ag ràdh, Bha breitheamh ann
eile àraidh, air nach robh eagal
agus aig nach robh urram do
e;

agus bha bantrach àraidh sa'
e sin, agus thàinig i d'a ionn-
e, ag ràdh, Cum còir rium an
th mo nàmhaid.

Ach cha b'áil leis rè tannuill:
na dhéigh sin thubhairt e ann
Ged nach 'eil eagal Dé orm, no
n agam do dhóine;

Gidheadh, air son gu bheil a'
neach so cur dragha orm, cum-
mi còir rithe, air eagal le a sár-
áid gu'n sgithich i mi.

Agus thubhairt an Tighearn,
oh ciod a ta am breitheamh
ach ag ràdh.

agus nach dean Dia dìoghaltas
na dhaoine taghta féin, a ta ag
ach ris a là agus a dh'oidhche,
ba e fad-fludangach mu'n tinn-
e?

A ta mi ag ràdh ribh, gu'n dean

e dìoghaltas air an son gu luath.
Gidheadh, an nair a thig Mac an
duine, am faigh e creidimh air an
tabannh?

9 Agus labhair e an cosamhlachd
so ri dream àraidh a bha 'g carbsa
asda féin gu'n robh iad 'nam fírean-
aibh, agus a bha deanamh tair air
dream eile:

10 Chaidh dithis dhaoine suas do'n
teampull a dheanamh ùrnuigh; fear
diubh 'na Phairiseach, agus an fear
eile 'na chis-mhaor.

11 Sheas am Phairiseach leis féin,
agus rium e ùrnuigh mar so, A Dhé,
tha mi toirt buidheachais duit nach 'eil
mi mar a ta daoine eile, 'nam luchd-
foireigin, encorach, adhaltrannach, no
eadhon mar an eis-mhaor so.

12 Tha mi a' trasgadh dà uair san
t-seachdain; tha mi toirt deachainh
as na h-uile nithibh a ta mi sealbh-
achadh.

13 Agus air seasamh do'n chis-
mhaor fad air ais, cha b'áil leis fíu
a shùl a thogail suas gu nèamh, ach
bhail e 'uchd ag ràdh, A Dhia, dean
trècar ormsa ta am pheacach.

14 A ta mi ag ràdh ribh, gu'n
deachaidh am fear so sìos d'a thigh
air fhéireanachadh *nè's mō* na'm fear
uile eile: oir ge b'e neach a dh'ard-
aicheas e féin, islichear e: agus ge b'e
a dh'islicheas e féin, àrdaichear e.

15 Agus thug iad d'a ionnsuidh
mar an ceudna naoidheana, chum
gu'm beanadh e riu: agus an nair a
chummaic na deisciobuil so, chrònuich
siad iad.

16 Ach air do Iosa an gairm d'a
ionnsuidh, thubhairt e, Fhulgibh do na
leanabaibh teachd a'm' ionnsuidh-sa,
agus na bacaibh iad: oir is ann d'an
leithidibh so a ta rìoghachd Dhé.

17 Gu deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, ge b'e nach gabh rìoghachd Dhé
mar leanabh beag, nach téid e air chor
sam bith a steach innte.

18 Agus dh'fhodraich nachdaran
àraidh dheth, ag ràdh, A Mhaighstir
nhaith, ciod u ni mi chum gu'n
sealbhaich mi a' bheatha mhaireann-
ach?

19 Agus thubhairt Iosa ris, C'ar son
a ghoireas ta maith dhìomsa? cha'n
'eil neach sam bith maith ach a h-aon,
eadhon Dia.

20 Is aithne dhuit na h-àitheanta,
Na dean adhaltrannas. Na dean mort,
Na goid, Na toir fianuis bhréige,

Thoir urram do t'athair agus do d' mhàthair.

21 Agus thubhairt esan, Choimluid mi iad sin nìle o m' òige.

22 Agus an nair chual Iosa so, thubhairt e ris, Tha aon nì fathast a dh'uireasbhuidh ort: reic na h-uile nithe a ta agad, agus roim air na bochdaibh, agus bithidh agad ionnhas air nìeamh; agus thig, agus lean mise.

23 Agus an nair a chual e so, bha e ro dhoilich: oir bha mòr-bheartas aige.

24 Agus an nair a chunnaic Iosa gu'n robh e làn tùirse, thubhairt e, Cìa deacair dhoibhsan aig am bheil saoihbreas dol a steach do rìoghachd Dhé!

25 Oir is usadh do chàmhaid dol troimh chrò snàthaid, na do dhùine saoi bhir dol a steach do rìoghachd Dhé.

26 Agus thubhairt iadsan a chuala so, Cò, na seadh, a dh'fheudas bhì air a shaoradh?

27 Ach thubhairt esan, Na nithe a ta encomasach do dhaoibh, tha iad comasach do Dhia.

28 An sin thubhairt Peadar. Fench, thréig sinne na h-uile nithe, agus lean sinn thu.

29 Agus thubhairt esan riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach 'eil aon neach a thréig tigh, no pàr-utan, no bràithrean, no bean-phòsda, no clann, air son rìoghachd Dhé,

30 Nach faigh mòran nì's mò anns an aimsir so a ta làthair, agus anns an t-saoghal a ta ri teachd a' bheatha mhaireannach.

31 Agus ghabh e an dà fhear dheng d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu. Fench, a ta sinn a' dol suas gu Ierusalem, agus bithidh na h-uile nithe a ta sgrìobhta leis na fàidhibh mu Mhac an duine air an coimhlionadh.

32 Oir bheirear thairis e do na Cinnich, agus thèid fuaid a dheanamh air, agus masluichear e, agus tilgear smugaid air;

33 Agus sgùrsaidh agus marbhaidh iad e: agus air an treas là òiridh e a ris.

34 Agus cha do thuig iadsan aon nì dhiubh so: agus bha na briathra so fòluichte orra, agus cha b'aithne dhoibh na nithe a chaidh labhairt.

35 Agus thàrladh, 'nuair a dhruid e ri Iericho, gu'n robh dall àraidh 'na shuidhe ri taobh na slighe, ag iarraidh déirce;

36 Agus air claintinn an t-sluaig a' dol seachad, dh'fhiosraich e ciod so.

37 Agus dh'innis iad da, gu'n b' Iosa o Nasaret a bha gabhail seachad.

38 Agus ghlaodh e, ag ràdh, Ios Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

39 Agus chronuich iadsan a bha a thoiseach e, chum gu'n biodh e 'a' thoat: ach bu mheadh gu mòr ghlaodh esan, A Mhic Dhaibhidh dean tròcair orm.

40 Agus air seasadh do Ios dh'àithn e a thoirt d'a ionnsuidh agus an nair a thàinig e am fag da, dh'fhiosraich e d'eth.

41 Ag ràdh, Ciod is àill leat mi a dheanamh dhuit? Agus thubhairt esan, A Thighearn, mi dh'fhaotain mo radhaire.

42 Agus thubhairt Iosa ris, Faigh radharc: shlànnich do chreidimh.

43 Agus air ball fhuair e a radhar agus lean se e, a' toirt glòire do Dhì agus thug an sluagh uile cliù do Dhì nuair a chunnaic iad so.

CAIB. XIX.

A GUS air do Iosa dol a steach a chaidh e troimh Iericho.

2 Agus, fench, bha duine ann d'a b'ainm Saches, agus b'ard chis-mha esan, agus bha e saoi bhir:

3 Agus bha dèidh aige air Ier fhaicinn, cò e: agus cha b'urrainn air son an t-sluaigh, a chionn gu robh e ìosal 'na phearsa.

4 Agus ruith e roimhe, agus stre e suas ann an craobh shicamoir, cha gu'n faicadh se e: oir bha e gu t-slighe sin a ghabhail.

5 Agus an nair a thàinig Iosa chum aite sin, air dha anhare an chunnaic se e, agus thubhairt e. A Shachenis, thig a nuas gu gra oir is òigin domh-sa stad an diugh do thigh.

6 Agus thàinig e nuas le cabha agus ghabh e ris gu sublach.

7 Agus an nair a chunnaic iad rinn iad nìle gearan, ag ràdh, Gu deachaidh e steach air aoidheachd duine a ta 'na pheacach.

8 Agus sheas Saches, agus thubhairt e ris an Tighearn, Fench, a Thighearn, a ta mi toirt leth mo mhaoin na bochdaibh; agus ma thug mi a nì o neach air bith le casaid bhrè tha mi toirt dha a cheithir uiread.

9 Agus thubhairt Iosa ris, Thàinnte an diugh a dh'ionnsuidh.

so, do bhrìgh gur mac do Abrahàsan mar an ceudna.

Oir thàinig Mac an duine a urraidh agus a thèarnadh an nì bha caillte.

Agus ag cluinninn nan nithe sin bh, chuir e ris, agus labhair e cuibhlachd, do bhrìgh gu'n robh e agus do Ierusalem, agus gu'n do ìl iadsan gu'm biodh rìoghachd air a grad-fhoillseachadh.

Air an aobhar sin thubhairt e, dh'fhuair nasal àraidh do dhùth-fad as, a dh'fhaotainn rìoghachd fèin, agus a phlùitinn air ais.

Ach ghairm e a dheich seirbhìs-agus thug e dhoibh deich puind, thubhairt e riu, Cuiribh gu buil agus an tig mise.

Ach bha fuath aig muinntir a heba dha, agus chuir iad teachd-chè na dhéigh, ag ràdh, Cha'n àill an duine so bhì 'na rìgh oiran.

A nis, an nair a phill e air ais, an t-dha an rìoghachd fhaotainn, an fìor-dhuich e na seirbhìsich, an t-ur an gairm d'a ionnsuidh, d'an t-ig e 'n t-airgid, chum gu'n t-fhuas aige cìod a bhuannaich aon diubh leis a bhuileachadh.

An sin thàinig an cend *fhear*, iad, A Thighearn, bhuidhinn do dh'fhuasgladh.

Agus thubhairt e ris, Is maith, a dh'sheirbhìsich: do bhrìgh gu'n fhuasgladh an nì nach do leag agus a' buain an nì nach do chuir.

Agus thubhairt e ris-san, Bì sa an ceudna os ceann chùig bailt.

Agus thubhairt e ris, Is maith, a dh'sheirbhìsich: do bhrìgh gu'n fhuasgladh an nì nach do leag agus a' buain an nì nach do chuir.

Agus thubhairt e ris, Is maith, a dh'sheirbhìsich: do bhrìgh gu'n fhuasgladh an nì nach do leag agus a' buain an nì nach do chuir.

Agus thubhairt e ris, Is maith, a dh'sheirbhìsich: do bhrìgh gu'n fhuasgladh an nì nach do leag agus a' buain an nì nach do chuir.

Agus thubhairt e ris, Is maith, a dh'sheirbhìsich: do bhrìgh gu'n fhuasgladh an nì nach do leag agus a' buain an nì nach do chuir.

Agus thubhairt e ris, Is maith, a dh'sheirbhìsich: do bhrìgh gu'n fhuasgladh an nì nach do leag agus a' buain an nì nach do chuir.

maith, agus air teachd dhomh-sa, thogainn e le riadh?

24 Agus thubhairt e rianan a bha 'nan seasamh a làthair, Thugaibh uaidh an puind, agus thoiribh dhàsan e aig an bheil na deich puind.

25 (Agus thubhairt iad ris, A Thighearn, tha deich puind aige.)

26 Oir a ta mi ag ràdh ribh, Gu'n toirear do gach neach aig an bheil: ach uaidhsan aig nach 'eil, bheir eadhon an nì sin a ta aige.

27 Ach thugaibh an so na naimh-dean ud agam-sa, leis nach b'àill mise bhì an rìgh os an ceann, agus marbh-aibh a'm' fhuasgladh.

28 Agus air dha so a ràdh, dh'imich e romha, a' dol suas gu Ierusalem.

29 A nis, an nair a dhruid e ri Betphage agus Betani, làimh ris an t-sliabh d'an gairmear *sliabh* nan crann-ola, chuir e dithis d'a dheis-cioblaibh uaidh,

30 Ag ràdh, Imichibh do'n bhaile ta fa blur comhair; agus an fagh sibh, air dhuibh dol a steach, searrach ceangailte, air nach do shuidh aon duine rianan: fhuasglaidh, agus thugaibh an so e.

31 Agus ma dh'fhuasglaidh neach air bith dhuibh, C'ar son a ta sibh *gu* fhuasgladh? mar so their sibh ris, A ta feum aig an Tighearn air.

32 Agus air imeachd dhoibhsan a chuireadh air falbh, fhuair iad mar thubhairt e riu.

33 Agus an nair a bha iad a' fhuasgladh an t-searraich, thubhairt a sheall-hadairean riu, C'ar son a ta sibh a' fhuasgladh an t-searraich?

34 Agus thubhairt iadsan, Tha feum aig an Tighearn air.

35 Agus thug iad gu Iosa e: agus thug iad an falluinnmean air an t-searraich, agus chuir iad Iosa air.

36 Agus ag imeachd dhàsan, sgaoil iad an falluinnmean fuidhe air an t-slighe.

37 Agus an nair a thàinig e an fagus, eadhon gu dol sìos sléibh nan crann-ola, thòisich mòr-chuideachd nan deisciobul uile ri gairdeachas a dheanamh, agus moladh e thoirt do Dhia le gutl àrd, air son nan uile oibribh cuibhlachdach a chunnaic iad,

38 Ag ràdh, Gu ma beannaichte an Rìgh a ta teachd ann an ainm an Tighearna: sìth air nàmh, agus glòir agus na h-àrd-aibh.

39 Agus thubhairt cuid de na Phair-

leith o mheasg an t-sluaigh ris, A Mhaighstir, cronnich do dheisciobuil.

40 Agus fhreagair esan, agus thubhairt e rin, A ta mi ag ràdh ribh, nam fanadh iad sin 'nan tosd, gu'n gliaodhadh na clacha féin.

41 Agus an uair a thàinig e am fagus, chunnaic e am baile, agus ghuil e air a shon,

42 Ag ràdh, Nam b'aithne dhuit, eadhon dhuitse, air bheag sam bith ann ad latha so féin, na nithe a bhuineas do d' shith! ach a nis a ta iad foluichte o d' shùilibh.

43 Oir thig na làithean ort, anns an tilg do naimhde d'g mu d' thimchioll, agus an iad iad unad mu'n cuairt, agus an druid iad a stigh air gach taobh thu,

44 Agus an leag iad co ìosal ris an lár thu, agus do chlam annad, agus nach fàg iad annad clach air muin cloiche: do bhrìgh nach b'aithne dhuit aimsir t'fhiosrachaidh.

45 Agus chaidh e steach do'n teampull, agus thòisich e air an dream a bha reic agus a' ceannach ann a thilgeadh mach,

46 Ag ràdh rin, Tha e sgrìobhta, Is tigh ùrnuigh mo thigh-sa; ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-reubainn e.

47 Agus bha e gach là a' teagasg san teampull. Ach dh'iarr na h-àrd-shagairt, agus na sgrìobhaichean, agus ceannardan a' phobull, esan a mhill-eadh.

48 Gidheadh cha robh fhios aca ciod a dheanadh iad: oir bha am pobull uile ag Ëisdeachd ris le ro-aire.

CAIB. XX.

A GUS thàrladh air aon de na làithibh sin, an uair a bha e teagasg a' phobuill san teampull, agus a' searmouachadh an t-soisgeil, gu'n d' thàinig na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean air, maille ris na seanairibh.

2 Agus labhair iad ris, ag ràdh, Inns duinn ciod e an t-ùghdarras leis am bheil thu a' deanamh uan nithe so? no cò esan 'a thug an t-ùghdarras so dhuit?

3 Agus fhreagair esan agus thubhairt e rin, Fèdraichidh mise mar an ceudna aon ni dhìbhse; agus freagraibh mi:

4 Baisteadh Eoin, an ann o nèamh a bha e, no o dhaoineibh?

5 Agus reusonaich iad eatorra féin, ag ràdh, Ma their sinn, O nèamh; their esan, C'ar son, ma tà, nach do chreid sibh e?

6 Ach ma their sinn, O dhaoineibh clachaidh an sluagh uile sinn: oir deimhin leo gu'm b'fhàidh Eoin.

7 Agus fhreagair iadsan, Nach re fhios aca cia uair a bha e.

8 Agus thubhairt Iosa riu, Nì mi dh'inneas mise dhuibh-sa ciod e t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

9 An sin thòisich e air a' chosan iachd so a labhairt ris an t-sluagh. Phlannnduich duine àraidh fion-b agus shuidhich e air tuath e; agus chaidh e air choigrich re aimsir fha

10 Agus anns an àm dh'ighiea chuir e seirbhiseach dh'ionnsuidh tuatha, chum gu'n tugadh iad de thoradh an fhìon-lios: ach gh'ann tuath air, agus chuir iad ua falamh e.

11 Agus a ris chuir e seirbhise: eile uair; agus ghabh iad a'rsan r an ceudna, agus mhaslaich iad e, agus chuir iad uatha falamh e.

12 Agus a thuilleadh air sin, ch' e an treas seirbhiseach uair; agus iad esan mar an ceudna, agus thilg a mach e.

13 An sin thubhairt tighearn fhìon-lios, Ciod a nì mi? cuiridh mi mo mhac gràdhach d'an ionnsuidh fendaich e bhi, 'nnair a ch' iad e, g toir iad urram dha.

14 Ach an uair a chunnaic an tu e, reusonaich iad eatorra féin, ag rà Is e so an t-oighre: thigibh, mar amaid e, chum gu'm bi an oighrea againn féin.

15 Agus thilg iad a mach as fhìon-lios e, agus mharbh iad e. C' uime sin, a nì tighearn an fhìon-rin?

16 Thig e agus sgriosaidh e tuath uò, agus bheir e an fìon-lios dhaoineibh eile. Agus an uair a ch' iad so, thubhairt iad, Nar leigea Dia.

17 Agus air dhàsan amhare or thubhairt e, Ciod e so, ma seadh, a sgrìobhta, A' chlach a dhiùlt na cl'airean, rinneadh ceann na h-oi dhith?

18 Ge b'e neach a thuiteas an chloich sin, brisear e: ach ge neach air an tuit i, pronnaidh i luathre e.

19 Agus anns an uair sin f' dh'iarr na h-àrd-shagairt agus sgrìobhaichean làmh a chur at ach bha cagal an t-sluaigh orra:

muig iad gu'm b'ann 'nan aghaidh féin labhair e'n cosamhlachd so.

20 Agus rinn iad geur-fhaire air, agus chuir iad a mach luchd-foill, a tigeadh orra féin a bhi 'nam fireaibh, chum gu'n deanadh iad greim ar 'fhoclaibh, air chor 's gu'n tugadh d' thairis e do chumhlachd agus do ghdaras an nachdarain.

21 Agus dh'fhiosraich iad deth, ag iad, A Mhaighstir, tha fhios againn n bheil thu a' labhairt agus a teagasg n ceart, agus nach 'eil sinim agad do h-earsa *duine sam bith*, ach gu bheil n teagasg slighe Dhé a réir na fírinn.

22 An bheil e ceadnichte dhuinn is a thoirt do Cheasar, no nach 'eil?

23 Ach thuig esan an cuibheart-ché, agus thubhairt e riu, C'ar son a a sibh ga m' bhuairleadh?

24 Nochdaibh dhomh peighinn. Cò is an dealbh agus an sgrìobhadh a a oirre? Fhreagair iadsan, agus thubhairt iad, Le Ceasar.

25 Agus thubhairt esan riu, Thug-ibh-sa, air an aobhar sin, do Cheasar a nithe a's le Ceasar, agus do Dhia na nithe a's le Dia.

26 Agus cha b'urraim iad greim a theamaibh air 'fhoclaibh am fianuis an -sluaigh: agus ghabh iad iongantas a' fhreagraibh, agus dh'fhan iad 'nan osd.

27 An sin thàinig d'a ionusuidh dream àraidh de na Sadusaich, a ta g àicheadh gu bheil aiscirigh ann, agus dh'fhiosraich iad deth,

28 Ag ràdh, A Mhaighstir, sgrìobh Maois dhuinn, Nam faigheadh bràthair duine air bith bàs, agus bean-phòsda aige, agus gu'm faigheadh e bàs gun chlànn, gu'n gabhadh a bhràthair a bhean, agus gu'n togadh e suas sliochd a' bhrathair.

29 Air an aobhar sin, bha seachdnar bhràithrean ann: agus ghabh an cend fhear bean, agus fhuair e bàs gun chlànn.

30 Agus ghabh an dara fear i mar mhac, agus fhuair esan bàs gun chlànn.

31 Agus ghabh an treas fear i; agus mar an ceudna an t-seachdnar: agus cha d'fhàg iad clann, agus fhuair iad bàs.

32 Ma dheireadh uile, fhuair a' bhean bàs mar an ceudna.

33 Anns an aiscirigh, uime sin, cò dhiubh d'am bean i? oir bha i aig an t-seachdnar 'na mnaoi.

34 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Tha clann an t-saoghail so a' pòsadh, agus air an toirt am pòsadh:

35 Ach an dream sin a mheasar gur airidh iad air an t-saoghal ud fhaghail, agus an aiscirigh o na marbhaibh, cha'n 'eil iad a' pòsadh, no air an toirt am pòsadh.

36 Agus cha'n urraim iad bàs fhaghail ni's mò: oir tha iad an coimhe ris na h-ainglibh; agus is iad clann Dé iad, air bhi dhoibh 'nan cloim do'n aiscirigh.

37 Ach gu'n éirich na mairbh, nochd Maois féin aig a' phreas, an uair a ta e a' gairm de'n Tighearn, Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iacob.

38 A nis, cha'n e Dia nam marbh e, ach nam beò: oir a ta iad uile beò dhàsan.

39 An sin fhreagair dream àraidh de na sgrìobhaichibh, agus thubhairt iad, A Mhaighstir, is maith a labhair thu.

40 Agus cha robh cridhe aca tuill-eadh n sam bith fhadraich dheth.

41 Agus thubhairt e riu. Cionnus a their iad gur e Criosd mac Dhaibhidh?

42 Agus tha Daibhidh féin ag ràdh ann an leabhar nan Salm, Thubhairt an Tighearn ri mo Thighearn, Suidh air mo làimh dheis,

43 Gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fo do chosaibh.

44 Tha Daibhidh, air an aobhar sin, a' gairm a Thighearna dheth; cionnus, ma seadh, is e a mhac e?

45 An sin thubhairt e r'a dheiscioblaibh, ann an éisdeachd an t-sluaigh uile,

46 Thugaibh an aire dhuibh féin o na sgrìobhaichibh, leis am miann ineachd ann an culaidhibh fada, agus leis an ionmhuim fàilte *fhàotainn* air na margaibh, agus na caithrichean a's àirde anns na sionagogaibh, agus na ceud àiteacha-suidhe aig féillibh;

47 A shluigeas suas tighean bhan-trach, agus, air sgàth deadh choslaibh, a ni ùrnighean fada: gheibh iad sin an dìteadh a's mò.

CAIB. XXI.

A GUS air dha anhar suas, chunnaic e na daoine saoihur a' tilgeadh an tiodhlacan ann an àite coimhead an ionmhais.

2 Agus chunnaic e mar an ceudna ban-trach bhochd àraidh a' tilgeadh dà leth-fheadoring an sin.

3 Agus thubhairt e, Gu fìrinn each a ta mi ag ràdh ribh, gu'n do choir a' bhantrach bhòchd so mi's mò ann na iad uile.

4 Oir thig iad so ulie d'am pailteas a steach do thiodhlacaibh Dhé: ach thig ise d'a h-uireasbhuidh féin am beathachadh uile a bha aice.

5 Agus air do chuid diubh bhì labhairt mu'n teampull, mar a bha e air a dheanadh maiseach le clachaibh sgiamhach, agus le tiodhlacaibh, thubhairt e,

6 *A thaobh* nan nithe so a chì sibh, thig na làithean anns nach fàgar clach air muin cloiche *dhiubh*, nach tilgear sìos.

7 Agus dh'fhiosraich iadsan deth, ag ràdh, A Mhaighistir, c'uin, ma tà, bhithas na nithe so? agus ciod e an comhara 'nuair a bhios na nithe so gu teachd gu crìch?

8 Agus thubhairt esan, Feuchaibh nach meallar sibh: oir thig mòran ann an ainm-sa, ag ràdh, Is mise *Criosd*; agus a ta an t-àm am fagus: uime sin, na leanaibh iad.

9 Ach an uair a chluinneas sibh mu chogannaibh, agus mu cheannaireibh, na biodh mòr-ghèilt oirbh: oir is éigin do na nithibh so tachairt air tùs; ach cha 'n *'eil* a' chrìoch air ball.

10 An sin thubhairt e rin, Eiridh cinneach an aghaidh cinnich, agus rìoghachd an aghaidh rìoghachd:

11 Agus bithidh crìcheanna mòra talunnain ann an iomadh àit, agus gortaidh, agus plàighean; agus nithe uamhasach, agus comharan mòra o nàmh.

12 Ach roimha so uile, cuiridh iad làmh annaibh-sa, agus gearrteanaidh iad sibh, 'gur tabhairt thairis do choimhthionalaibh, agus do phrìosan-aibh, 'gur tabhairt chum rìghrean agus uachdaran air sgàth m'ainme-sa.

13 Agus tacharaidh so dhuibh-sa mar fliannais.

14 Air an aobhar sin, daingnichibh ann bhur cridheachaibh, gun smuain-eachadh roimh làmh, ciod a fhreagras sibh air bhur son féin:

15 Oir bheir mise dhuibh beul agus gliocas, nach bi bhur namhdean uile comasach air labhairt no cur 'na aghaidh.

16 Agus brathar sibh le 'ur pàrant-aibh, agus le 'ur bràithribh, agus le 'ur luchd-dàimhe, agus le 'ur càirdibh;

agus bheir iad fa'near *cuid* dhuibh e chur gu bàs.

17 Agus bithidh fuath aig na h-uile dhaoineibh dhuibh air son m'ainme-sa.

18 Ach cha chaillear failein do ghruaig bhur cinn.

19 Ann bhur foighidinn sealbhaichibh bhur n-àmana féin.

20 Agus an uair a chì sibh Ierusalem air a cuairteachadh le armaitibh, an sin biodh fhios agaibh gu bheil a fàs achadh am fagus.

21 An sin teicheadh iadsan a ta ann an Iudea chum nam beann, agus imicheadh iadsan a ta 'na meadhon-sa mach aisde; agus na rachadh iadsan a ta sa' mhachair, a steach innte.

22 Oir is iad sin làithean an dìoghaltais, chum gu'n coimhlonar na h-uile nithe a ta sgrìobhta.

23 Ach mo thruaighe na mnà: bhios torrach, agus iadsan a bhios toirt cìche anns na làithibh sin! oir bithidh teanntachd mhòr san dùthaich, agus fearg air a' phobull so.

24 Agus turaidh iad le faobhar a chladheinnh, agus bheirear iad an braighdeanas chum nan uile chinn-each: agus bithidh Ierusalem air a saltairt sìos fuidh na Cinich, gus an coimhlonar ainsire nan Cinneach.

25 Agus bithidh comharan anns a ghréin, agus anns a' ghealaich, agus anns na reultaibh; agus air an talamh airc nan cinneach, ann an iomachomhairle; an cuan agus na tonnan a' beucaich;

26 Cridhe dhaoine 'gan tréigsinn troimh eagal, agus feitheamh nan nithe sin a ta teachd air an domhan: oir bithidh cumhachdan nan nàmh air an crathadh.

27 Agus an sin chì iad Mac an duine a' teachd ann an neul, le cumhachd agus mòr-ghlòir.

28 Agus an uair a thòisicheas na nithe so air tachairt, an sin amhaircibh suas, agus togaibh bhur cinn; oir a ta bhur saorsa ann fagus.

29 Agus labhair e cosamhlachd rin; Ainhaireibh air a' chraoibh-fùige, agus na craobhan uile;

30 'Nuair a bhios iad a cheana a' cur a mach an *duillich*, tha sibh a' fàicinn, agus ag aithneachadh uaibh féin, gu bheil an samhraidh a nis am fagus.

31 Agus mar an cèudna sibhse, 'nuair a chì sibh na nithe so a' tachairt, biodh fhios agaibh gu bheil rìoghachd Dhé fagus do làmh.

32 Gu deimhin a ta mi ag ràdh sibh, nach téid an ginealach so thairis agus an coimhliónar na nithe so uile.

33 Théid nêamh agus tulanh thairis: ach cha téid mo bhríathra-sa thairis a thaoibh.

34 Agus thugaibh an aire dhuibh féin, air eagul nair air bith gu'm bí bhur cridhe fuidh nallaich le geòcúir-eachd, agus le misg, agus le ro-chùram mu nithibh na beatha so, agus gu'n tig an là sin oirbh gu h-obann.

35 Oir mar ribe thig e air na h-uile dhaoineibh a ta 'g àiteachadh aghaidh na talmhain uile.

36 Deanaibh-sa, air an aobhar sin, faire, a' deanaibh ùrnuigh gach àm, chum gu'm measar gur aridh sibh air dol as o na nithibh sin uile a ta gu teachd, agus seasann an làthair Mhac an duine.

37 Agus bha e san là a' teagasg san teampull, agus san oidhe chaidh e mach, agus dh'fhan e air an t-sliabh d'an goirear sliabh nan crann-ola.

38 Agus thàinig an sluagh uile gu moch d'a ionnsaidh san teampull, a dh'éisdeachd ris.

CAIB. XXII.

A NIS dhruid riu féil an arain neo-ghoirtichte, d'an goirear a' chàisg.

2 Agus bha na h-àrd-shagairt agus na sgríobhaichean ag iarraidh cionnus a dh'fheudadh iad esan a chuir gu bàs; oir bha eagul an t-sluaigh orra.

3 An sin chaidh Sàtan ann an Iudas d'an co-aime Iscariot, a bha de àireamh an dà fhir dheug.

4 Agus dh'imich e, agus labhair e ris na h-àrd-shagartaibh, agus ri ceannardaibh an teampull, cionnus a bhrathadh se esan doibh.

5 Agus bha iad subhach, agus rinn iad coimheangal airgid a thoirt da.

6 Agus ghlac esan, agus dh'iarr e àm ionchuidh air a bhrath dhoibh, gun an sluagh a bhì làthair.

7 An sin thàinig latha an arain neo-ghoirtichte, anns an b'èiginn an t-uann-càisge a mharbhadh.

8 Agus chuir e naith Peadar agus Eoin, ag ràdh, imichibh agus ulluicibh dhuinn a' chàisg, chum gu'n ith sinn i.

9 Agus thubhairt iadsan ris, C'ait an àil feat sinn a dh'ulluchadh?

10 Agus thubhairt e riu, Feuch, air dhaibh dol a steach do'n bhaile, tach-araidh oirbh duine, a' giùlan soitheach

uisge; leanaibh e do'n tigh anns an téid e steach.

11 Agus abraibh ri fear an tìghe, Tha an Maighstir ag ràdh riu, C'ait an bheil an seòmar aoidheachd, anns an ith mi a' chàisg maille ri mo dheis-cioblaibh?

12 Agus feuchaidh e dhuibh àrd-sheòmar farsuinn uidhimichte: ull-nichibh an sin.

13 Agus dh'imich iad, agus fhuair iad mar thubhairt e riu: agus dh'ull-nich iad a' chàisg.

14 Agus an tràth thàinig an uair, shuidh e sìos, agus an dà abstol deug maille ris.

15 Agus thubhairt e riu, Le mòr-thogradh mhiannaich mi a' chàisg so itheadh maille ribh roimh dhomh fulaig.

16 Oir a ta mi ag ràdh ribh, nach ith mi dhith tuilleadh, gus an coimh-liónar i ann an rìoghachd Dhé.

17 Agus ghlac e cupan, agus air dha buidheachas a thubhairt, thubhairt e, Gabhaibh so, agus roinnibh eadaraibh féin e.

18 Oir a ta mi ag ràdh ribh, nach òl mi de thoradh na fionain, gus an tig rìoghachd Dhé.

19 Agus ghlac e aran, agus an dèigh buidheachas a thubhairt, bhris e, agus thug e dhoibhsan e, ag ràdh, Is e so mo chorp-sa, a ta air a thoirt air bhur sonsa: deanaibh so mar chomh-meachan orm-sa.

20 Agus mar an ceudna an cupan, an dèigh na suipeir, ag ràdh, Is e an cupan so an tiomnadh inuadh ann an fhuil-sa, a dhòirteadh air bhur sonsa.

21 Ach fench, làmh an ti a bhrathas mise maille rium air a' bhòrd.

22 Agus gu fìrinneach a ta Mac an duine ag imeachd, a réir mar a dh'òrdughaidh: ach is an-aobhinn do'n duine sin leis an brathar e!

23 Agus thòisich iadsan air fios-rachadh eatorra féin cò aca bha gus an ni so a dheanamh.

24 Agus bha mar an ceudna comh-stri eatorra, cò aca bu mho a bhiodh.

25 Ach thubhairt esan riu, A ta aig rìghribh nan Cinnich tighearnas orra; agus goirear daoine fua dhiùbhsan aig an bheil ùghdarras orra.

26 Ach na bithibh-sa mar sin: ach an neach a's mò 'nur measg, biodh e mar an neach a's òige; agus an ti a's àirde, mar esan a ta ri frith-ealadh.

27 Oir cò aca is mò, an ti a shuidheas

air bòrd, no esan a fhritheileas? nach e'n ti a shuidheas? ach a ta mise 'mur measg-sa mar fhear-frithealaidh.

28 Is sibhse iadsan a dh'fhan maille rinn-sa ann am dheuchaimibh;

29 Agus a ta mise ag òrduchadh dhuibh rìoghachd, mar a dh'òrduich m' Athair dhomh-sa;

30 Chum gu'n ith agus gu'n òl sibh air mo bhòrd-sa ann am rìoghachd. agus gu'n suidh sibh air caithreicheibh rìoghail, a' toirt breth air dà thréibh dheug Israeil

31 Agus thubhairt an Tighearn, A Shimoin, a Shimoin, feuch, dh'iarr Satan sibhse, chum *bhur* criathradh mar chruithneachd.

32 Ach ghuidh mise air do shonsa, nach dìobradh do chreidimh thu; agus an uair a dh'iompaichear thu, neartaich do bhràithre.

33 Agus thubhairt esan ris, A Thighearn, tha mise ullamh gu dol maille ruit, araon chum prìosain, agus a chum bàis.

34 Agus thubhairt esan, A ta mi ag ràdh ruit, a Pheadair, nach goir an coileach an dingh, gus an àicheadh thu trì uairean gur aithne dhuit mi.

35 Agus thubhairt e riu, 'Nuair a chuir mi uam sibh gun sporan, agus gun mhàla, agus gun bhrògan, an robh uireasbhuidh nà sam bith oirbh? Agus thubhairt iad, Cha robh.

36 An sin thubhairt e riu, Ach a nis ge b'e aig am bheil sporan, togadh se e, agus mar an ceudna a mhàla: agus an ti aig nach 'eil claidheamh, reiceadh e 'fhalluinn, agus ceannaicheadh e aon.

37 Oir a ta mi ag ràdh ribh, gur éigin fathast an ni so ta sgriobhta a choinnleannadh annamsa, Agus bha e air àireamh ann measg nan ciontach: oir a ta crìoch aig na nitibh ud a ta mu m' thimchioll-sa.

38 Agus thubhairt iadsan, A Thighearn, feuch, a ta dà chladheamh ann se. Agus thubhairt esan riu, Is leòir e.

39 Agus air dha dol a mach, chaidh e, mar bu ghnàth leis, gu sliabh nan crann-ola; agus lean a dheisciobail e.

40 Agus an nair a thàinig e don àit, thubhairt e rin, Deanaibh ùrnuigh, chum nach tuit sibh ann am buair-eadh.

41 Agus thairngeadh esan uatha mu thimchioll urchuir cloiche, agus leig se e féin air a gùlùimibh, agus rinn e ùrnuigh,

42 Ag ràdh, Athair, ma's toil leat,

cuir an cupan so seachad orm: gidh-eadh, na b'i mo thoil-sa, ach do thoil-sa gn robh deanta.

43 Agus dh'fhoillsicheadh dha ain geal o nèamh, 'ga neartachadh.

44 Agus air dha bhi ann an cruaidh ghleachd anama, rinn e ùrnuigh ni be d'arachdaiche: agus bha 'fhallas ma bhraonaibh mòra fola a' tuiteam sìos air an talamh.

45 Agus air dha éirigh o ùrnuigh thàinig e chum a dheisciobuil, agus fhuair e'n an codal iad troimh thùirse

46 Agus thubhairt e rin, C'ar son a ta sibh 'mur codal? Éiribh, agus deanaibh ùrnuigh, chum nach tuit sibh ann am buaireadh.

47 Agus an uair a bha e fathast a labhairt, feuch sluagh; agus dh'innich esan d'am b'ainm Iudas, aon de'n dà fhear dheug, romhpa, agus dhruid e r. Iosa, chum a phògadh.

48 Ach thubhairt Iosa ris, A Iudaïs, am bheil thu le pòig a' brath Mhic an duine?

49 Agus an uair a chunnaic iadsan a bha mu thimchioll-san an ni a bha gu tachairt, thubhairt iad ris, A Thighearn, am buail sinn leis a' chladheamh?

50 Agus bhual aon diubh 'seirbhis-each an àrd-shagairt, agus ghearr e dheth a chluas dheas.

51 Agus fhuair Iosa agus thubhairt e, Fulaingibh gu so. Agus bhean e r a chluais, agus shlànuich e i.

52 An sin thubhairt Iosa ris na h-àrd-shagartaibh, agus ri ceannard-aibh an teampull, agus ris na sean-airibh, a thàinig d'a ionnsuidh, An d'thàinig sibh a mach le claidhibh agus le bataibh, mar gu'm b'ann an aghaidh fir-renbainn?

53 'Nuair a bha mi gach là maille ribh san teampull, cha do shìn sibh a mach *bhur* làmh an a' in' aghaidh: ach is i so *bhur* n-uair-sa, agus cumhachd an dorchadais.

54 An sin rug iad air, agus thug iad leo e do thigh an àrd-shagairt. Agus lean Peadar am fad naith e.

55 Agus nìr dhoibh teine shadadh ann am meadhan an tala, agus snàithe sìos maille ri cnéile, shuidh Peadar 'nam meadhan.

56 Ach chunnaic cailin àraidh e 'na shuidhe aig an teine, agus air dhi amharc gu geur air, thubhairt i, Bha'm fear so mar an ceudna maille ris.

57 Agus dh'àicheadh esan e, ag ràdh, A bhean, cha'n aithne dhomh e.

58 Agus beagan 'na dhéigh sin, chunnaic neach eile e, agus thubhairt e, Is ann diùbh thusa mar an ceudna. Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha'n ann.

59 Agus mu thimchioll ùine aon nàire 'na dhéigh sin, chòmdaich neach eile air, ag ràdh, Gu fìrinn each bha ann fear so mar an ceudna maille ris: oir is Galiléach e.

60 Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha'n aithne dhomh ciod a ta thu 'g ràdh. Agus air ball, ann seadh a bha e fathast a' labhairt, ghoir an coileach.

61 Agus air tionndadh do'n Tigh-earna, dh'annairc e air Peadar; agus chumhnaich Peadar focal an Tigh-earna, mar thubhairt e ris, Mu'n goir an coileach, àicheadhaidh tu mi trì uairean.

62 Agus chaidh Peadar a mach, agus ghuil e gu goirt.

63 Agus rinn na daoine a chùin Iosa fanaid air, 'ga bhualachadh.

64 Agus an uair a dh'fhoilaich iad a shùilean, bhuail iad e sau aghaidh, agus dh'fhoisraich iad deth, ag ràdh. Dean fàidheadaireachd, cò e a bhuail thu?

65 Agus labhair iad mòran de nithibh eile gu toibhennach 'na aghaidh.

66 Agus an uair a bha an latha air teachd, chrìnnich seanadh an t-sluaigh, agus na h-àrd-shagairt, agus na sgrìobhaichean, an ceann a chèile, agus thug iad esan chum an comhairle,

67 Ag ràdh, An tusa Crìosd? innis dhuinn. Agus thubhairt e rinn, Ma dh'innseas mi dhuibh, cha chreid sibh:

68 Agus na dh'fhiosraicheas mi *nì air bith*, cha toir sibh freagradh dhomh, agus cha leig sibh as mi.

69 O'n àm so bitheadh Mac an duine 'na shuidhe air deas làimh cumhachd Dhé.

70 An sin thubhairt iad nìle, An tusa, na seadh, Mac Dhé? Agus thubhairt e rin, A ta sibhse ag radh gur mi.

71 Agus thubhairt iad, Ciod tuilleadh ann feum a ta againn air fannais? oir chuala sinn féin i as a bheul féin.

CAIB. XXIII.

A GUS air éirigh d'an cùideachd uile, thug iad e gu Pilat.

2 Agus thòisich iad air a chasaid, ag ràdh, Fhuair sinn ann fear so a'

claonadh a' chinnich, agus a' basadh cis a thoirt do Cheasar, ag ràdh gur e féin Crìosd an Rìgh.

3 Agus dh'fhiosraich Pilat deth, ag ràdh, An tusa Rìgh nan Iùdhach? Agus fireagair esan agus thubhairt e, A ta thu 'ga ràdh.

4 An sin thubhairt Pilat ris na h-àrd-shagairt aibh agus ris an t-sluaigh, Cha'n 'eil mi faotam coire air bith san duine so.

5 Agus bha iadsan ni bu ro dhéine, ag ràdh, Thu e buaircadh an t-sluaigh, a' teagasg troimh Indeas uile, a' tòiseachadh o Ghalile gus an àit so.

6 'Nuair a chuala Pilat mu Ghalile, dh'fhiosraich e ann bu Ghaliléach an duine.

7 Agus an uair a chual e gu'm b'ann to nachdaranachd Heroid a bha e, chuir se e gu Herod, a bha e féin ann an Ierusalem sna làithibh sin.

8 Agus an uair a chunnaic Herod Iosa, bha aoibhneas mòr air: oir bha déidh aige rè ùine fhada air esan fhaicinn, do bhrìgh gu'n cuale e mòran uime; agus bha dùil aige gu'n faic-eadh e mhìorbhuil eigin air a dheanamh leis.

9 An sin dh'fheadraich e mòran de cheisidibh dheth; ach cha d'thug e freagradh sam bith air.

10 Agus sheas na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean 'ga chasaid gu dian.

11 Ach chuir Herod agus a luchd-cogaidh an neo-mheas e, agus rinn iad fanaid air; agus an déigh a sgeadachadh an eudach dealrach, chuir e air ais gu Pilat e.

12 Agus rinneadh Pilat agus Herod 'nan càirdibh d'a chèile san là sin: oir bha iad roimhe sin an naimhdeas r'a chèile.

13 Agus an uair a ghairm Pilat an ceann a chèile na h-àrd-shagairt, agus na h-nachdaran, agus an sluaigh,

14 Thubhairt e rin, Thug sibh a'm' ionnsuidh-sa an duine so, mar neach a ta tionndadh an t-sluaigh a thaobh: agus, feuch, air dhomh a cheasnachadh ann bhuir làthair, cha d'fhuair mi coire air bith san duine so thaobh nan nithe sin mu'm bheil sibh a' deanamh casaid air;

15 No mar an ceudna Herod: oir chuir mi d'a ionnsuidh sibh; agus, feuch, cha d'rinneadh ni air bith leis toilitimeach air bàs.

16 Uime sin, air dhomh-sa a smachdachadh, leigidh mi as e.

17 (Oir b'èigin da aon a leigeadh as doibh air an fhéill.)

18 Agus ghlaodh iad a mach dh'aon ghluh, ag ràdh, Beir mainn am fear so, agus leig air a chomas duinne Barabas:

19 (Neach, air son ceannaire àraidh a rinneadh anns a' bhaile, agus air son mort, a thilgeadh am prìosan.)

20 Air an aobhar sin labhair Pilat ri u a ris, air dha bhì toileach Iosa a chur fa sguoil.

21 Ach ghlaodh iadsan, ag ràdh, Ceus e, ceus e.

22 Agus thubhairt e rin an treas uair, C'ar son? ciod an cron a rinn e? cha d'fhuair mise cùis bhàis air bith ann: uime sin, an dèigh dhomh a smachdachadh, leigidh mi as e.

23 Agus luidh iadsan air le guthaibh mòra, ag iarraidh esan a chensadh: agus bhuadhaich an guthanna-san, agus guthanna nan àrd-shagart.

24 Agus thug Pilat breth gu'n deanta na dh'iarr iad.

25 Agus leig e mach dhoibh esan a thilgeadh am prìosan air son ceannaire agus mort, an neach a dh'iarr iad; ach thug e thairis Iosa d'an toil.

26 Agus an tràth thug iad leo e, rag iad air Simon, duine àraidh o Chirene, a bha teachd o'n dùthaich, agus chuir iad an crann-ceusaich air, g'a ghiùlan an dèigh Iosa.

27 Agus lean cuideachd mhòr e de'n t-sluagh, agus de mhnaibh, a bha mar an ceudna ri bròn, agus 'ga chaoineadh-san.

28 Ach air tiomnadh do Iosa rin, thubhairt e, A nigheana Ierusalem, na guilbh air mo shon-sa. ach guilbh air bhror son féin, agus air son bhror cloinne:

29 Oir, fench, a ta na làithean a' teachd, anns an abair iad, Is beanntaichte na mnà neo-thorrach, agus na bronna nach do ghiùlain clann, agus na ciòcha nach d'fhug balne.

30 An sin tòisichidh iad air a ràdh ris na beanntaibh, Tuitibh oirme; agus ris na cnocaibh, Folaichibh sinn.

31 Oir ma ni iad na nithe so ris a' chrann ùr, ciod a ni iad ris a' chrionaich?

32 Agus thugadh mar an ceudna dithis eile, a bha 'nan luchd droch-bheirt, chum bhì air an ceusadh maille ris.

33 Agus an uair a thàinig iad do'n àit d'an goirear Calbhari, an sin cheus iad e féin agus na droch dhaoine;

fear dhiubh air a làimh dheis, agus am fear eile air a làimh chlì.

34 An sin thubhairt Iosa, Athair maith dhoibh: oir cha'n 'eil fhios na ciod a ta iad a' deanamh. Agus roir iad 'eudach, agus thilg iad crannche air.

35 Agus sheas an sluagh ag amharc agus rinn na h-uachdarain fanaid a maille rians, ag ràdh, Shaor e daoire eile; saoradh se e féin, ma's e so Crìosd aon taghta Dhé.

36 Agus rinn na saighdearan mar an ceudna fanaid air, a' teachd d'ionnsuidh, agus a' tairgse fion ge dha.

37 Agus ag ràdh, Ma's tu Rìgh na Iùdhach, teasairg thu féin.

38 Agus bha sgrìobhadh mar a ceudna air a sgrìobhadh os a cheam ann an litricheibh Gréigis, agus Laidh agus Eabhra, IS E SO RIGH NA IUDHACH.

39 Agus thug aon de na droch dhaoineibh, a chrochadh, toibhean dha, ag ràdh, Ma's tu Crìosd, saor th féin agus sinne.

40 Ach fhreagair am fear eile, agus chruinich se e, ag ràdh, Nach 'e eagal Dé ort, agus gu bheil thu fo' aon dìteadh ris?

41 Agus sinne da rìreadh an ceartas oir a ta sinn a' fàotainn nan nithe sin thoill ar giùlmaran: ach cha d'rin an duine so cron air bith.

42 Agus thubhairt e ri Iosa, a Thighearn, cruinnich ormsa 'nuair thig thu do d' rìoghachd.

43 Agus thubhairt Iosa ris, Ge deimhin a ta mi ag ràdh riut, gu'n bhì thu maille riumsa an diugh ann an pàras.

44 Agus bha e mu thimechioll na seathamh uaire, agus bha dorchada air an talamh uile gus an naothamh uair.

45 Agus dhorchaidheadh a' ghrian agus reubadh brat-roim an teampuil 'na mheadhon.

46 Agus an uair a ghlaodh Iosa le guth mòr, thubhairt e, Athair, a ta mi tiomnadh mo spiorad a'd' làmhaibh-sa: agus an uair a thubhairt e so, thug e snas an dèb.

47 A nis, an uair a chunnaic an ceannard-ceud an ni a rinneadh, thug e glòir do Dhia, ag ràdh, Gu fìrinneachd b'ionracan an duine so.

48 Agus an sinagh uile a chruinnich dh'ionnsuidh an t-seallaidh sin, an uair

1 chunnaic iad na nithe a rinneadh, phill iad air an ais, a' bualadh an uchd.

49 Agus sheas a luchd-còis uile, agus na muàt a lean e o Ghailile, am iad uaith, ag amharc air na nithibh sin.

50 Agus, feuch, duine àraidh d'am b'ainm Ioseph, combhairleach, a bha 'na dhùine maith, agus 'na fhrean;

51 (Cha d'aontaich an duine so d'an combhairle no d'an giùmh;) o Arimatea, baile leis na h-Iùdhaich; neach, mar an ceudna, aig an robh sùil ri rioghachd Dhé.

52 Chaidh esan gu Pilat, agus dh'iarr e corp Iosa.

53 Agus air dha a thoirt a nhas, phaisg e ann an lìon-eudach e, agus chuir e ann an uaigh e a chladhaich-eudh á carraig, anns nach do chuir-eadh aon duine riamh roimhe.

54 Agus b'e sin là an ulluchaidh, agus bha an t-sàbaid ann agus.

55 Agus lean na muàt a thàinig maille ris o Ghailile, agus chunnaic iad an uaigh, agus cionnus a chuireadh a chorp.

56 Agus phill iad, agus dh'ulluich iad spioraidh, agus ola deadh fhàile; agus ghabh iad tàmh air là na sàbaid, a réir na h-àithne.

CAIB. XXIV.

A NIS, air a' chend là de'n t-seachd-
A uin, gu ro mhoch air mhadin, thàinig iad chun na h-naighe, a' toirt leo nan spioraidh a dh'ulluich iad, agus muàt àraidh eile maille riu.

2 Agus fhuair iad a' chlach air a caruchadh o'n naigh.

3 Agus air dhoibh dol a steach, cha d'fhuair iad corp an Tighearn Iosa.

4 Agus am feadh a bha iad an ioma-cheisd mu'n uì so, feuch, sheas dithis dhaoine làmh riu ann an eudaichibh dealrach.

5 Agus air dhoibh bhì fuidh eagal, agus a' cromadh an aghaidh chun na talmhainn, thubhairt iad riu, C'ar son a ta sibh ag iarraidh an tì a ta beò, an measg nam marbh?

6 Cha'n 'eil e 'n so, ach dh'èirich e: guimhachibh mar a labhar e ribh air dha bhì fathast ann an Galile.

7 Ag ràdh, Is éigin do Mhac an duine bhì air a thoirt thairis do làmh-aibh dhaoine peacach, agus a bhì a'x a cheasadh, agus éirigh a ris an treas latha.

8 Agus chuimhnich iad a bhriathran.

9 Agus air dhoibh pàrltainn o'n

uaigh, dh'innis iad na nithe so nile do'n aon fhear deug, agus do chàch uile.

10 Agus b'i Muire Magdalen, agus Ioanna, agus Muire màthair Sheumais, agus muàt eile maille riu, a dh'innis na nithe so do na h-abstolaibh.

11 Agus nìreasadh am briathra leosan mar sgeula faoin, agus cha do chreid siad iad.

12 An sin, air éirigh do Phèadar, ruith e chun na h-naighe; agus air dha cromadh sìos, chunnaic e 'n lìon-eudach 'na luidhe leis féin: agus dh'fhalbh e, a' gabhail iongantais leis féin mu'n nì so a rinneadh.

13 Agus, feuch, bha dithis dinbh a' dol air an latha sin féin gu baile d'am b'ainm Emaus, a bha trì fichead staid o Ierusalem.

14 Agus bha iad a' labhairt eatorra féin mu thinnchioll nan nithe ud uile a thachair.

15 Agus an uair a bha iad a' còmh-radh agus a' co-rensomachadh, thàinig Iosa e féin am fagus, agus dh'imich e maille riu.

16 Ach bha'n stùlean air an cumail, air chor a's nach d'aithnich iad e.

17 Agus thubhairt e riu, Cìod e an còmhradh so air am bheil sibh a' teachd eadaraibh féin, ag imeachd dhuibh, agus sibh dubhach?

18 Agus fhreagair fear dinbh, d'am b'ainm Cleopas, agus thubhairt e ris, Am bheil thusa ambhain a'd' choigreach an Ierusalem, agus gun fhios agad air na nithibh a rinneadh innte anns na làithibh so?

19 Agus thubhairt e riu, Cìod na nithe? Agus thubhairt iadsan ris, Na nithe a thaobh Iosa o Nasaret, a bha 'na fhàidh cumhachdach ann an giùmh agus ann am focal ann fiamais Dé agus an t-sluaigh uile:

20 Agus cionnus a thug na h-àrd-shagairt agus ar n-uachdarain thairis chun dithis bàis e, agus a cheus iad e.

21 Ach bha dùil againne gu'm b'esan an tì a bha gu Israel a shaoradh; agus a thuilleadh air so uile, is e'n dìngh an treas là o rinneadh na nithe so.

22 Agus mar an ceudna, chuir muàt àraidh dhinn féin, a chaidh gu moch a dh'ionnsuidh na h-naighe, mòr-ioghmadh oirnn:

23 Agus an uair nach d'fhuair iad a chorp, thàinig iad, ag ràdh, gu'm fac iad seidladh de aingibh, a thubhairt gu bheil e beò.

24 Agus chaidh dream àraidh dhùbhsan a bha maille rinn fèin chum na h-uaigne, agus fhuair iad eadhon mar thubhairt na màid; ach cha'n fhac iad esan.

25 An sin thubhairt e rin, O dhaoine amaideach, agus mall-chridheach a chreidsinn nan nithe sin nìle a labhair na fàidhean!

26 Nach b'èigin do Chrìosd na nithe so fhulang, agus dol a steach d'a ghòir?

27 Agus air dha tòiseachadh o Mhaois, agus o na fàidhibh uile, dh'eadar-mhìnich e dhoibh anns na sgrìobtuiribh uile na nithe m'a thimchioll fèin.

28 Agus dh'ruid iad ris a' bhaile d'an robh iad a' dol: agus leig esan air gu'n rachadh e ni b'fhaide.

29 Ach cho-èignich iadsan e, ag ràdh, Fan maille rinn: oir a ta e dlùth do'n fheasgar, agus tha deireadh an latha ann. Agus chaidh e steach a dh'fhuireach maille rin.

30 Agus an uair a shuidh e gu biadh maille rin, air dha aran a ghlacadh, bheannaich se e, agus bhris se e, agus thug e dhoibh e.

31 Agus dh'fhosgladh an sùilean. agus dh'aithnich iad e; agus chaidh e as an t-sealladh.

32 Agus thubhairt iad r'a chéile, Nach robh ar cridhe a' lasadh ann-ainn, am feadh a bha e a' labhairt rinn air an t-slighe, agus an uair a dh'fhosgail e dhuinn na sgrìobtuirean?

33 Agus dh'èirich iad air an uair sin fèin, agus phill iad gu Ierusalem, agus fhuair iad an t-aon fhear deug cruinn an ceann a chéile, agus an dream a bha maille rin.

34 Ag ràdh. Dh'èirich an Tigh-eàrna da rìreadh, agus chunnacas le Simon e.

35 Agus dh'innis iad na nithe a rinneadh air an t-slighe, agus mar a dh'aithnich eadhon leo e ann am bris-eadh an arain.

36 Agus ag labhairt nan nithe so dhoibh, sheas Iosa fèin 'nam meadh-oìn, agus thubhairt e rin, Sith maille ribh.

37 Ach bha iadsan fuidh gheilt-chrith agus fuidh eagal, agus shaoil iad gur spiorad a chummaic iad.

38 Agus thubhairt e rin, C'ar son a ta sibh fo bhuaireas, agus c'ar son a ta

smuaintean ag èirigh suas ann bhu cridheachaibh?

39 Fenchaidh mo làmhnan agus m' chosan, gur mi fèin a th'aun: laimh sìohibh mi, agus faicibh; oir cha' 'eil aig spiorad fèil agus cuàmhnan mar a chì sibh agam-sa.

40 Agus an uair a thubhairt e so nochd e dhoibh a làmhnan agus m' chosan.

41 Agus air dhoibh bhì fathas m'chreideach troimh aoibhneas, agus iad fuidh iongantais, thubhairt e rin An bheil biadh sam bith agaibh a so?

42 Agus thug iad da mìr de ias ròiste, agus de chùr-mheala.

43 Agus ghlac se e, agus dh'ith 'nam fiamais.

44 Agus thubhairt e rin, 'S iad a na briathran a labhair mi ribh, 'maid a bha mi fathast maille ribh, gur èigin do na h-uile nithibh a ta sgrìobhta ann an lagh Mhaois, agus anns na Fàidhibh, agus anns na Salmuibh mu m' thimchioll-sa, bhì air an coimh lionadh.

45 An sin dh'fhosgail e an tuigse chum gu'n tuigeadh iad na sgrìobtuirean.

46 Agus thubhairt e rin, Mar se a ta e sgrìobhta, agus mar so b'èigin do Chrìosd fulang, agus èirigh o na marbhaibh an treas là:

47 Agus aithreachas agus maith canas peacaidh bhì air an searmonachadh 'na ainm-san do na h-uile chùinnich, a' tòiseachadh aig Ierusalem.

48 Agus is fianuisean sibhse air na nithibh so.

49 Agus, fench, cuiridh mise gealladh m' Athar oirbh: ach fanaibh-sa ann am baile Ierusalem, gus an sgeudaichear le cumbachd o na h-àrdaibh sibh.

50 Agus thug e mach iad co fhàd ri Betani; agus thog e suas a làmhnan, agus bheannaich e iad.

51 Agus am feadh a bha e 'gam beannachadh, dhealaicheadh rin e, agus thogadh suas gu nèamh e.

52 Agus rinn iad aoradh dha; agus phill iad gu Ierusalem le gàirdeachas mòr:

53 Agus bha iad a ghnàth anns an teampull, a' moladh agus a' beannachadh Dhé. Amen.

An SOISGEUL a réir EOIN.

CAIB. I.

1 NNS an toiseach bhla am Focal, agus bhla am Focal inaille ri Dia, agus b'e am Focal Dia.

2 Bha e so air tús maille ri Dia.

3 Rinneadh na h-uile nithe leis; agus as 'cuimhais eha d'rinneadh aon n rinneadh.

4 Annas bhla beatha, agus b'i a' sheatha solus dhaoine.

5 Agus tha 'n solus a' soillseachadh anns an dorchadas, agus cha do ghabh an dorchadas e.

6 Chuireadh duine o Dhia, d'am ainm Eoin.

7 Thàinig esan mar fhianuis, chum fianuis a thoirt mu'n t-Solus, chum gu'n creideadh na h-uile dhaoine trid-san.

8 Cha b'esan an Solus sin, ach *chuir*-*eadh e* chum gu'n tugadh e fianuis mu'n t-Solus.

9 B'e so an Solus fìor, a ta soillseachadh gach uile dhine tha teachd ehan an t-saoghail.

10 Bha e anns an t-saoghal, agus rinneadh an saoghal leis, agus cha d'aithnich an saoghal e.

11 Thàinig e d'ionnsuidh a dhùthcha fèin, agus cha do ghabh a *mhuintir* fèin ris.

12 Ach a nbeud a's a ghabh ris, thug e dhoibh cumhachd a bhì 'nan còim do Dhia, *eadhon* dhoibhsan a ta creidsinn 'na ainm:

13 A bha air an giteamhain, cha'n ann o fhuil, no o thoil na feòla, no o choil duine, ach o Dhia.

14 Agus rinneadh am Focal 'na fheadh, agus ghabh e còmhnuidh 'nar measg-u, (agus chunnaic sinn a ghòir, mar ghòir aoin-ghin Mhic an Athar,) làn gràis agus fìrinn.

15 Thug Eoin fianuis uime, agus ghlaodh e, ag ràdh. Is e so an ti mu'n do labhair mi. An ti a ta teachd a'm' dhéigh, tha toiseach aig orm; oir bha e romham.

16 Agus as a lànachd-san fhuair sinne uile, agus gràs air son gràs.

17 Oir thugadh an lagh le Maois, ach thàinig an gràs agus an fhìrinn le Iosa Crìosd.

18 Cha'n fhaca neach air bith Dia rianh; an t-aon ghin Mic, a ta ann an uchd an Athar, is esan a dh'fhoill-sach e.

19 Agus is i so fianuis Eoin: An uair a chuir na h-lùdhaich sagairt agus Lehliteach o Ierusalem, chum gu'm fiosraicheadh iad deth, Cò thusa?

20 Dh'aidich esan, agus cha d'ài-ch-eadh e; ach dh'aidich e, Cha mihi Crìosd.

21 Agus dh'fhiosraich iad deth, Cìod ma seadh? An tu Elias? Agus thubhairt e, Cha mihi. An tu am fàidh? Agus fireagair e, Cha mihi.

22 An sin thubhairt iad ris, Cò thu? chum gu'n toir sinn freagradh dhoibhsan a chuir *uatha* sinn: cìod a tha thu 'g ràdh ann do thimchioll fèin?

23 Thubhairt e, Is mise guth an ti a ghlaodhas anns an fhàsach, Deanaibh dìreach slighe an Tighearna, mar thubhairt am fàidh Esaias.

24 Agus an dream a chuireadh leis an *teachdaireachd*, b'ann de na Phairisich iad.

25 Agus dh'fhiosraich iad deth, agus thubhairt iad ris, Car son, ma seadh, a ta thu a' baisteadh, mur tu Crìosd, no Elias, no am fàidh?

26 Fireagair Eoin iad, ag ràdh, A ta mise a' baisteadh le h-uisge; ach a ta neach 'na sheasamh 'nur measg, nach aithne dhuibh:

27 Is e so an ti. a ta teachd a'm' dhéigh-sa, aig am bheil toiseach orm: neach nach aithne mise air barr-iad a bhròige fhuasgladh.

28 Rinneadh na nithe so ann am Betabara, air an taobh thall de Iordan, far an robh Eoin a' baisteadh.

29 Air an là màireach, chunnaic Eoin Iosa a' teachd d'a ionnsuidh, agus thubhairt e, Feuch Uan Dé, a ta toirt air falbh peacaidh an t-saoghail!

30 Is e so an ti mu'n dubhairt mi, Tha fear a' teachd a'm' dhéigh, aig am bheil barrachd orm; oir bha e romham.

31 Agus cha robh aithne agam-sa air: ach a chum gu'm bitheadh e air fhoillseachadh do Israel, uime sin thàinig mi a' baisteadh le h-uisge.

32 Agus thug Eoin fianuis, ag ràdh, Chunnaic mi an Spiorad a' teachd a noas mar choluman o nèamh, agus ghabh e còmhnuidh air.

33 Agus cha b'aithne dhomh-sa e: ach an ti a chuir mi a' baisteadh le h-uisge, thubhairt esan rium, Ge b'o air am fàid thu an Spiorad a' teachd

a nuas, agus a' gabhail còmhnuidh air, is e sin an ti a bhaistead leis an Spiorad Naomh.

34 Agus chunnaic mi, agus rinn mi fannis gur e so Mac Dhé.

35 Air an latha maireach a ris, sheas Eoin, agus dithis d'a dheisciobailbh;

36 Agus air dha amharc air Iosa, agus e ag imcadh, thubhairt e, Feuch Uan Dé!

37 Agus chual an dithis dheisciobul e a' labhairt, agus lean iad Iosa.

38 Agus air tionndadh do Iosa, chunnaic e iad 'ga leantuinn, agus thubhairt e rin, Ciod a ta sibh ag iarraidh? Thubhairt iadsan ris, Rabbi, (is e sin r'a ràdh, air eadar-theangachadh, A Mhaighstir,) c'ait am bheil thu gabhail còmhnuidh?

39 Thubhairt e rin, Thigibh agus faicibh. Thàinig iad agus chunnaic iad c'ait an robh e gabhail còmhnuidh, agus dh'fhan iad maille ris an latha sin: oir bha e mu thimchioll na deicheadh uaire.

40 B'e Andreas, bràthair Shimoin Pheadar, aon de'n dithis a chual Eoin a' labhairt, agus a lean esan.

41 Fhuair esan air tùs a bhràthair féin, Simon, agus thubhairt e ris, Fhuair sinne an Mesias; is e sin, air eadar-theangachadh, Crìosd.

42 Agus thug e chum Iosa e. Agus an uair a dh'amhairc Iosa air, thubhairt e, Is tusa Simon, mac Iona: gairmear Cephas dhìot; is e sin, air eadar-theangachadh, Peadar.

43 Air an là 'na dhéigh sin, bu toil le Iosa dol a mach do Ghalile, agus fhuair e Philip, agus thubhairt e ris, Lean mise.

44 A nis, bha Philip o Bhetsaida, baile Andreais agus Pheadair.

45 Fhuair Philip Natanael, agus thubhairt e ris, Fhuair sinne an ti mu'n do sgrìobh Maois anns an lagh, agus na fàidhean, Iosa o Nasaret, mac Ioseph.

46 Agus thubhairt Natanael ris, An feud mi maith air bith teachd a Nasaret? Thubhairt Philip ris, Thig agus faic.

47 Chunnaic Iosa Natanael a' teachd d'a ionnsaidh, agus thubhairt e uime, Feuch Israelach da rìreadh, anns nach 'eil cealg!

48 Thubhairt Natanael ris, Cionnus is aithne dhuit mi? Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Mu'n do ghairm

Philip thu, 'nuair a bha thu fo 'n chrann-fhùge, chunnaic mise thu.

49 Fhreagair Natanael agus thubhairt e ris, Rabbi, is tusa Mac Dhé; is tu Rìgh Israeil.

50 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, A chionn gu'n dubhairt mi riut, Chunnaic mi thu fo 'n chrann-fhùge, an bheil thu creidsinn? ch'ì thu nithe a's mò na iad so.

51 Agus thubhairt e ris, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, 'Na dhéigh so ch'ì sibh nèamh fosgailte, agus aingil Dhé a' dol suas agus a' teachd a nuas air Mac an duine.

CAIB. II.

A GUS air an treas là bha pòsadh ann an Cana Ghalile; agus bha màthair Iosa an sin.

2 Agus fhuair Iosa mar an ceudna, agus a dheisciobuil, cuireadh chum a' phòsaidh.

3 Agus air teireachdainn do'n fhìon, thubhairt màthair Iosa ris, Cha'n 'eil fìon aca.

4 Thubhairt Iosa rithe, Ciod e mo ghnothuch-sa riut, a bhean? cha d'fhàinig m' uair-sa fathast.

5 Thubhairt a mhàthair ris an luchd-frithealaidh, Ge b'e mi a their e ribh, deanaibh e.

6 Agus bha sè soithichean uisge de chloich air an cur an sin, a réir gnàtha glanaidh nan Iùdhach, a ghabhadh dà fheircin, no trì, gach aon diubb.

7 Thubhairt Iosa rin, Lìonaibh na soithiche le uisge. Agus lìon siad iad gus an beul.

8 Agus thubhairt e rin, Tairngibh a nis, agus thugaibh chum uachdarain na cuirme. Agus thug iad ann e.

9 'Nuair a bhlais uachdaran na cuirme an t-uisge a rinneadh 'na fhìon, (agus cha robh fhios aige cia as a thàinig e; ach bha fhios aig an luchd-frithealaidh a tharruing an t-uisge.) ghairm uachdaran na cuirme am fear nuadh-pòsda,

10 Agus thubhairt e ris, Cuiridh gach duine fìon maith a làthair air tùs: agus an uair a dh'òlas daoine gu leòir, an sin am fìon a's miosa: ach ghléidh thusa am fìon maith gus a nis.

11 An toiseach so de mhòrbhuilbh rinn Iosa ann an Cana Ghalile, agus dh'fhoillsich e a ghlòir; agus chreid a dheisciobuil ann.

12 An cèigh so chaidh e sìos do

Chapernaum, e fèin, agus a mhàthair, agus a bhràithrean, agus a dheisciobuill; agus cha d'fhan iad ann mòran de làithibh.

13 Agus bha càisg nan Iùdhach am fagus; agus claidh Iosa suas gu Ierusalem.

14 Agus fhuair e 'nan soidhe anns an teampull lu-hd-reic cruidd, agus chaorach, agus choluman, agus luchd-màhair an airgid:

15 Agus air deanamh sgiùrsair dha de chòrdaibh caola, dh'fhuadaich e mach as an teampull iad nìle, agus na caoraich, agus an crodh; agus dhòirt e mach airgid an luchd-màhair, agus thilg e na bàird thairis:

16 Agus thubhairt e riansan a bha reic choluman, Togaibh iad sin á so; na deanaibh tigh m'Àthar-sa 'na thugh marsandaich.

17 Agus chuimhnich a dheisciobuill gu'n robh e sgriobhta, Dh'fìh eud do thighe suas mi.

18 An sin fhreagair na h-Iùdhach, agus thubhairt iad ris, Ciod an comhar a nochdas tu dhuinne, do bhrìgh gu bheil thu deanamh nan nithe sin?

19 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ri, Leagaidh sìos an teampull so, agus an trì làithibh cuiridh mise suas e.

20 An sin thubhairt na h-Iùdhach, Sè bliadhna agus dà fhichead bha an teampull so 'ga thogail, agus an cuir thusa suas an trì làithibh e?

21 Ach labhair esan mu theampull a chuirp.

22 Uime sin, an uair a bha e air Grìgh o na marbhaibh, chuimhnich a dheisciobuill gu'n dubhairt e so; agus chreid iad an sgriobtuir, agus an focal a thubhairt Iosa.

23 A nis, an uair a bha e an Ierusalem aig a' chàisg, air an fhéill, chreid mòran 'na ainm, an uair a chummaic iad na mìorbhuilean a rinn e.

24 Ach cha d'earb Iosa e fèin rin, do bhrìgh gu'm b'aithe dha na h-uile dhaoine.

25 Agus nach robh fèin aige neach air bith a dheanamh fianais air duine: oir bha fhios aige ciod a bha anns an duine.

CAIB. III.

A GUS bha duine de na Phairisich, A d'am b'ainm Nicodemus, a bha 'na uachdaran air na h-Iùdhach:

2 Thàinig esan chum Iosa san oidhe, agus thubhairt e ris, A Mhàghstir, tha fhios againn gur

fear-teagaisg thu a thàinig o Dhia: oir cha'n urrainn duine air bith na mìorbhuile so dheanamh a ta thusa a' deanamh, mur bi Dia maille ris.

3 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, mur beirear duine a ris, nach feud e rìoghachd Dhé fhaicinn.

4 Thubhairt Nicodemus ris, Cionnus a dh'fheudas duine bhi air a bhreith 'nuair a ta e aosda? an bheil e comasach air dol a stigh an dara uair do bhroinn a mhàthar, agus a bhi air a bhreith?

5 Fhreagair Iosa, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, mur bi duine air a bhreith o nìge agus o'n Spiorad, cha'n urrainn e dol a steach do rìoghachd Dhé.

6 An ni sin a ta air a bhreith o'n fhéil, is féil e; agus an ni sin a ta air a bhreith o'n Spiorad, is spiorad e.

7 Na gabh iongantais gu'n dubhairt mi riut, Is éigin duibh bhi air bhuailte a ris.

8 Tha a' ghaioth a' sèideadh far an àill leatha, agus tha thu a' cluinninn a fuaim; ach cha'n eil fhios agad cia as a tha i teaid, no c'ait a tha i dol is ann mar sin a tha gach neach a tha air a bhreith o'n Spiorad.

9 Fhreagair Nicodemus agus thubhairt e ris, Cionnus a dh'fheudas na nithe so bhi?

10 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, An bheil thusa a'u' fhear-teagaisg Israeil, agus nach aithne dhuit na nithe so?

11 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, gu bheil sinne a' labhairt an ni a's fios duinn, agus a' toirt fianais air an ni sin a chummaic sinn; ag cha ghabh sibhse ar fianais.

12 Ma dh'innis mi dhuibh nithe talmhaidh, agus nach creid sibh cionnus a chreideas sibh ma dh'innis eas mi dhuibh nithe nèamhaidh?

13 Agus cha deachaidh aon neach suas do nèamh, ach an ti a thàinig annas o nèamh, Mac an duine a ta an nèamh.

14 Agus mar a thog Maois suas an nathair san fhàsach, is ann mar sin is éigin do Mhac an duine bhi air a thogail suas:

15 Chun a's ge b'e neach a chreideas ann, nach sgriosar e, ach gu'm bi a bheatha mhaireannach aige.

16 Oir is ann mar sin a ghràbhaic Dia an saoghal, gu'n d'thug e aon

ghin Mic féin, chum a's ge b'e neach a chreideas ann, nach sgrìosar e, ach gu'm bi a' bheatha shìorruidh aige.

17 Oir cha do chuir Dia a Mhac do'n t-saoghal, chum gu'n dìteadh e an saoghal; ach a chum gu'm biodh an saoghal air a shìoradh trid-sa.

18 An ti a chreideas ann, cha dìtear e: ach an ti nach creid, tha e air a dhìteadh cheana, a chionn nach do chreid e an ainm aoin-ghin Mhic Dhé.

19 Agus is e so an dìteadh, gu'n d'fhàinig an solus do'n t-saoghal, agus gu'n do ghràdhaich daoine an dorchadas ni's mò na'n solus, a chionn gu'n robh an gnìomharan olc.

20 Oir gach neach a ta deanamh uile, tha e toirt fuath do'n t-solus, agus cha'n 'eil e teachd chum an t-soluis, air eagal gu'm biodh 'oibre air an crònachadh.

21 Ach an ti a ni an fhàin. thig e chum an t-soluis, chum gu'm bi 'oibre follaiseach, gur ann an Dia a rinneadh iad.

22 An déigh sin thàinig Iosa agus a dheisciobuil do thìr Iudea; agus dh'fhan e an sin maille ri, agus bhaist e.

23 Agus bha Eoin mar an ceudna a' baisteadh ann an Enon, làimh ri Salim, do bhrìgh gu'n robh mòran uisgeachan an sin; agus thàinig iad, agus bhaisteadh iad.

24 Oir cha robh Eoin fathast air a thilgeadh an prìosan.

25 An sin dh'èirich ceisd eadar deisciobuil Eoin agus na h-Iùdhaich mu thimchioll glanaidh.

26 Agus thàinig iad chum Eoin, agus thubhairt iad ris, A Mhaighstir, an ti a bha maille riut an taobh thall de Iordan, d'an d'fhug thu fianais, fench, tha esau a' baisteadh, agus tha na h-uile dhaoine a' teachd d'a ionnsuidh.

27 Fhreagair Eoin agus thubhairt e, Cha'n 'eil duine comasach air ni sam bith a ghabhail, mur bi e air a thoirt da o nàmh.

28 Tha sibhse féin a' toirt fianais dhomh-sa, gu'n dubhairt mi, Cha mhi Criosd, ach gu'n do chuireadh roimhe mi.

29 An ti aig am bheil a' bhean nuadh-phòda, is e am fear nuadh-phòda e: ach caraid an fhir nuadh-phòda, a ta 'na sheasamh agus ag éisdeachd ris, tha e a' deanamh gàird-eachais mhòir air son gurtha an fhir

nuadh-phòda. Uinne sin, tha mo ghàird-eachas so air a choimhlionadh.

30 Is éigin dàsau fàs, ach dhomh-sa bhi air mo lughdachadh.

31 An ti a thig a nuas, tha e os ceann nan nìle: an ti a tha o'n talamh, tha e talnhaidh, agus labhraidh e air mhodh talnhaidh: an ti a thig o nàmh, tha e os ceann nan nìle.

32 Agus an ni a chumhaic agus a chual e, air sin tha e toirt fianais: agus cha'n 'eil aon duine a' gabhail r'a fhianuis.

33 An ti a ghabh r'a fhianuis-san, chuir e a sheula ris, gu bheil Dia fìor.

34 An ti a chuir Dia naith, tha e a' labhairt briathra Dhé: oir cha'n ann a réir tomhais a ta Dia a' toirt an Spiorad da.

35 Is toigh leis an Athair am Mac, agus thug e na h-uile nìthe 'na làimh.

36 An ti a chreideas anns a' Mhac, tha a' bheatha mhaireannach aige: ach an ti nach 'eil a' creidsinn anns a' Mhac, cha'n fhaic e beatha; ach a ta fearg Dhé a' gabhail còmhuidh air.

CAIB. IV.

1 IR an aobhar sin, an uair a thuig A Iosa gu'n cuala na Phairisich gu'n robh e a' deanamh agus a' baisteadh tuilleadh dheisciobuil na Eoin.

2 (Ged nach do bhaist Iosa féin iad, ach a dheisciobuil.)

3 Dh'fhàg e Iudea, agus chaidh e a ris do Ghailé.

4 Agus b'èigin da dol troimh Shamaria.

5 An sin thàinig e gu baile a *bhuin-eadh* do Shamaria, ris an abrar Sèchar, agus do'n fhearann a thug Iacob d'a mhaic Ioseph.

6 A nis bha tobar Iacoib an sin. Uinne sin, air do Iosa bhi sgith le a thurus, shuidh e mur sin làimh ris an tobar; agus bha e mu thimchioll na seathamh uaire.

7 Thàinig bean o Shamaria a tharuing uisge. Thubhairt Iosa rithe, Thoir dhomh-sa deoch.

8 (Oir bha a dheisciobuil air dol do'n bhaile a cheannach bidh.)

9 An sin thubhairt a' bhean o Shamaria ris, Cionnus a ta thusa, agus gur Iùdhach thu, ag iarraidh dìble nam-sa, a ta am bhan-Shamaritanach? (oir cha'n 'eil comunn aig na h-Iùdhaich ris na Samaritanaich.)

10 Fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Nam b'aithne dhìnt tiodhlac

10. agus cò e a ta 'g ràdh riut, Thoir eadh deoch, dh'iarraidh tu airsan, us bheireadh e nìsge beò dhint.

11 Thubhairt a' bhean ris, A Thigh-
arn, cha'n 'eil inneal tarraing agad,
us tha'n tobar domhain: na nì sin,
us a ta an t-uisge beò sin agad?

12 An mò thusa na ar n-athair
cob, a thug dhuinne an tobar so.
us a dh'òl as e fèin, agus a chlam,
us a sprèidh?

13 Fhreagair Iosa agus thubhairt e
the, Ge b'e neach a dh'òlas de'n uisge
bithidh tart air a ris:

14 Ach ge b'e neach a dh'òlas de'n
sge a bheir mise dha, cha bhi tart
a bràth air; ach an t-uisge a bheir
ise dha, bithidh e 'na thobar uisge
in, a' sruthadh suas chum na beatha
maireannaich.

15 Thubhairt a' bhean ris, A Thigh-
arn, thoir domh-sa an t-uisge so,
ann nach bi tart orm, agus nach tig
ian so a tharruing.

16 Thubhairt Iosa rithe, Imich,
airn t'fhear pòsda, agus thig an
o.

17 Fhreagair a' bhean, agus thubh-
airt i, Cha'n 'eil fear agam. Thubhairt
Iosa rithe, Is maith a thubhairt thu,
cha'n 'eil fear agam:

18 Oir bha cùighear fhear agad: agus
san a ta agad a nis, cha'n e t'fhear
éin e: thubhairt thu so gu fìor.

19 Thubhairt a' bhean ris, A Thigh-
arn, tha mi faicinn gur fàidh thu.

20 Rium ar n-athraiche aoradh san
t-sliabh so: agus tha sibhse ag ràdh,
gur ann an Ierusalem a ta an t-ionad
uisge an còir aoradh a dheanamh.

21 Thubhairt Iosa rithe, A bhean,
creid mise, gu bheil an uair a' teachd,
anns nach dean sibh aoradh do'n
Athair, aon chuid san t-sliabh so, no
ann an Ierusalem.

22 Tha sibh a' deanamh aoraidh
do'n nì nach aithne dhuibh: tha sinne
a' deanamh aoraidh do'n nì a's aithne
dhuinn: oir is ann o na h-ìudhaich a
ta slàinte.

23 Ach a ta an uair a' teachd, agus
a ta i nis ann, anns an dean am fìor
luchd-aoraidh aoradh do'n Athair ann
an spiorad agus ann am fìrinn: oir a
ta an t-Athair ag iarraidh an leithide
so de luchd-aoraidh.

24 Is Spiorad Dia; agus is éigin d'a
luchd-aoraidh, aoradh a dheanamh
dha an spiorad agus am fìrinn.

25 Thubhairt a' bhean ris, Tha

fìrios agam gu bheil an Meias a'
teachd, ris an abrar Crìosd: 'nuair a
ting esan, imsidh e na h-uile nìthe
dhuinn.

26 Thubhairt Iosa rithe, Is mise e,
a ta labhairt riut.

27 Agus air a so thàinig a dheis-
ciobuil, agus b'iongantach leo gu'n
robh e labhairt ris a' mhnaoi: ach cha
dubhairt aon neach, Ciod a tha thu
'g iarraidh? no, C'ar son a tha thu
labhairt rithe?

28 An sin dh'fhàg a' bhean a
soitheach uisge, agus dh'fhaibh i
do'n bhaile, agus thubhairt i ris na
daoineibh.

29 Thigibh, faicibh duine a dh'innis
dhomh-sa na h-uile nìthe a rinn mi
riamh: nach e so Crìosd?

30 An sin chaidh iad a mach as a'
bhaile, agus thàinig iad d'a ionnsuidh-
san.

31 San àm sin fèin, ghuidh a dheis-
ciobuil air, ag ràdh, A Mhaighstir,
ith.

32 Ach thubhairt esan riu, Tha
agam-sa bìadh r'a itheadh air nach 'eil
fìrios agaibh-sa.

33 Uime sin thubhairt na deisciobuil
r'a chèile, An d'ting neach air bith a'
d'a ionnsuidh r'a itheadh?

34 Thubhairt Iosa riu, Is e mo
bhiadh-sa toil an 'Ti a chuir uaith mi a
dheanamh, agus 'obair a chrìochnach-
adh.

35 Nach abair sibhse, A ta ùine
cheithir mìosan ann fathast, agus an
sin thig am fogharadh? feuch, a ta
mi ag ràdh ribh, Togaibh suas blur
sùilean, agus seallaibh air na h-ach-
aibh; oir a ta iad a cheana geal chum
an fhogharaidh.

36 Agus an ti a bhuaineas, tha e
faotainn tuarsdail, agus a' cruinn-
eachadh toraidh chum na beatha
maireannaich; chum gu'n dean an
ti a chuireas, agus an ti a bhuaineas,
gàirdeachas le chèile.

37 Agus an so tha an ràdh ud fìor,
Gu bheil neach a' cur, agus neach eile
a' luain.

38 Chuir mise sibhse a bhuain an nì
sin nach do shaothraich sibh: shaoth-
raich daoine eile, agus chaidh sibhse
steach 'nan saothair.

39 Agus chreid mòran de Shama-
ritaich a' bhaile sin ann, air son
cainnte na muà, a thug fannis, ag
ràdh, Dh'innis e dhomh na h-uile
nìthe a rinn mi riamh.

40 Uime sin, an uair a thàinig na Samaritanaich d'a ionnsuidh, ghuidh iad air fantuinn maille riu: agus dh'fhuirich e an sin dà latha.

41 Agus chreid mòran tuilleadh, air son 'fhocail fèin:

42 Agus thubhairt iad ris a' mhnaoi, Tha sinn a' creidsinn, cha'n ann a' so seas air son do chòmhraidh-sa: oir chuala sinn fèin e; agus a ta fhios againn gur e so da rìreadh Criosd, Sìannighear an t-saoghail.

43 Agus an dèigh dà latha, dh'fhalbh e as a sin, agus chaidh e do Ghalile:

44 Oir thug Iosa fèin fannis, nach 'eil urram aig fàidh na thàir fèin.

45 Uime sin, an uair a thàinig e do Ghalile, ghabh na Galiléich ris, air dhoibh na nithe sin uile fhaicinn a rion e ann an Ierusalem air an fhéill: oir chaidh iadsan mar an ceudna chum na féille.

46 An sin thàinig Iosa a ris do Chana Ghalile, far an d'rinn e fion de'n uisge. Agus bha duine cunbhadhach àraidh, aig an robh a mhac gu tinn ann an Capernaum.

47 'Nuair a chual esan gu'n robh Iosa air teachd à Iudea do Ghalile, chaidh e d'a ionnsuidh, agus ghuidh e air gu'n rachadh e sìos, agus gu'n slànùicheadh e a mhac: oir bha e ri h-uchd bàis.

48 An sin thubhairt Iosa ris, Mar fàic sibh comharan agus mìorbhuilean, cha chreid sibh.

49 Thubhairt an duine cunbhadhach ris, A Thighearn, rach sìos mu'm naigh mo leanaban bàs.

50 Thubhairt Iosa ris, Imich: tha do mhac beò. Agus chreid an duine an focal a labhair Iosa ris, agus dh'imich e.

51 Agus an feadh a bha e fathast a' dol sìos, choinnich a sheirbhiseich e, agus dh'imnis iad da, ag ràdh, Tha do mhac beò.

52 An sin dh'fhiosraich e dhiubh an uair anns an deachaidh e an feabhas; agus thubhairt iad ris, An dé, air an t-seachdamh uair, dh'fhàg an fiabhras e.

53 An sin dh'aithnich an t-athair gu'm bi an uair sin fèin anns an tubhairt Iosa ris, Tha do mhac beò; agus chreid e fèin, agus a theaghlach uile.

54 'Se so, a ris, an dara mìorbhuil a rinn Iosa, 'nuair a thàinig e à Iudea do Ghalile.

'NA dhéigh so bha féil nan I ach ann; agus chaidh Iosa gu Ierusalem.

2 A nis, a ta ann an Ierusalem làimh ri geala nan caorach, loc ris an abrar sa' chaimt Eabhruid Betesda, aig an bheil cùig tig fassaidh.

3 Anns sin bha 'nan luidhe bhuidheann de dhaoinibh eu dall, bacach, seargta, a' feithean caruchadh an uisge.

4 Oir chaidh aingeal sìos an àraidh san lochan, agus chuir t-uisge troimh chéile: uime sin ceud neach a rachadh sìos ann dèigh cur troimh chéile an u rìneadh slàn e a dh'aon tìme bhiodh air.

5 Agus bha duine àraidh an sin bha ocd bliadhna deug thar fhicil ann an euslaint.

6 'Nuair a chunnaic Iosa esan luidhe, agus fios aige gu'n robh e ùine fhada mar sin, thubhairt e Am miann leat bhì air do dhean slàn?

7 Fhreagair an duine euslan e Thighearn, cha'n 'eil duine again uair a chuirear an t-uisge troim chéile, a chuireas anns an lochan ach an feadh a ta mise teachd, neach eile a' dol sìos romham.

8 Thubhairt Iosa ris, Eirich, to leaba, agus imich.

9 Agus air ball rinneadh an d slàn, agus thog e a leaba, agus dh'imich e; agus bha'n t-sàbaid ann air a sin.

10 Uime sin thubhairt na h-Iùdaich ris an ti a shlànùicheadh, Is t-sàbaid a ta ann; cha'n 'eil e dì each dhuit do leaba a ghiùlan.

11 Fhreagair e iad, An ti a ta slàn mi, thubhairt esan rium, Tog leaba, agus imich.

12 An sin dh'fhiosraich iad do Cò an duine a thubhairt rìut, Tog leaba, agus imich?

13 Agus cha robh fhios aig an shlànùicheadh cò e: oir chaidh Iosa a shealladh, air do mìor-shluagh anns an àit.

14 'Na dhéigh so fhuair Iosa e a an teampull, agus thubhairt e Feuch, rinneadh slàn thu: na pe aich nì's mò, air eagal gu'n tadh nì's miosa dhuit.

15 Dh'imich an duine, agus dh'imich.

na h-Idhaich gu'm b'e Iosa a slàn e.

Agus air a shon so rinn na Idhaich geur-leamhuinn air Iosa, a dh'iarr iad a mharbhadh, do gh gu'n d'rinn e na nithe so air sàbaid.

Ach shreagair Iosa iad, Tha Athair ag oibreachadh gus a nis, a tha mise ag oibreachadh.

Uime sin, bu mhòid a dh'iarr na Idhaich a mharbhadh, a chiounn h e 'mhàin gu'n do bhris e 'n baid, ach gu'n dubhairt e mar an dha gu'm b'e Dia 'Athair-san, 'ga deanamh fèin co-ionann ri Dia.

Air an nobhar sin, shreagair Iosa a thabhairt e rin. Gu deimhin mhìn a ta mi ag ràdh ribh, nach am Mac comasach air ni sam bith deanamh naith fèin, ach an ni a e an t-Athair a' deanamh: oir ge nithe a ni esan, na nithe sin fèin am Mac mar an ceudna.

Oir is ionnluinn leis an Athair Mac, agus a ta e a' foillseachadh a nan nile nithe a tha e fèin a' deanamh: agus foillsichidh e dha oibre mòd na iad so, air chor a's gu'm bi i gantas oirbhse.

Oir mar a ta an t-Athair a' sgadh agus a beothachadh nam urbh, is amhuil sin a ta an Mac a' oibreachadh an dream a's àill leis.

Oir cha'n 'eil an t-Athair a' toirt eth air doine sam bith; ach thug e ch uile bhreitheanas do'n Mhac:

23 Chum gu'n tugadh na h-uile saoine urram do'n Mhac, amhuil ar a ta iad a' toirt urraim do'n chair. An ti nach 'eil a' toirt urraim do'n Mhac, cha'n 'eil e toirt urraim do'n Athair a chuir naith e.

24 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An ti a dh'èisdeas ri m' fhocal-sa, agus a ta creidsinn anns an a chuir naith mi, tha a' bheatha shaireannach aige, agus cha tig e cum dìtidh; ach chaidh e thairis o bàs gu beatha.

25 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu bheil an uair a' teachd, gus gu bheil i nìs ann, anns an chum a mairbh guth Mhic Dhè: agus an dream a chluinneas, bithidh iad beò.

26 Oir mar a ta aig an Athair beatha ann fèin, is amhuil sin a thug do'n Mhac beatha a bhì aig' ann fèin;

27 Agus thug e mar an ceudna dha

ghdarras chum breth a thabhairt, do bhrìgh gur e Mac an duine.

28 Na gabhaibh iongantais deth so: oir a ta an nair a' teachd, anns an cluinn iadsan uile a ta sua h-uaignibh a ghuth-san:

29 Agus thèid iad a mach: iadsan a rinn maith, chum aisèirigh na beatha: agus iadsan a rinn ole, chum aisèirigh an damnaibh.

30 Cha'n 'eil mise comasach air ni sam bith a dheanamh nam fèin: mar a chluinneas mi, bheir mi breth: agus a ta mo bhreitheanas ceart; do bhrìgh nach 'eil mi ag iarraidh mo thoile fèin, ach toil an Athar, a chuir naith mi.

31 Ma bheir mise fianuis mu m' thùicheall fèin, cha'n 'eil m' fhianuis fìor.

32 Tha neach eile a' toirt fianuis mu m' thùicheall, agus a ta fhios agam gur fìor an fhianuis a ta e deanamh mu m' thùicheall.

33 Chuir sibhse chum Eoin, agus thug e fianuis do'n fhìrinn.

34 Ach cha'n 'eil mise a' gabhail fianuis o dhùine: ach a ta mi ag ràdh nan nithe so, chum gu'm bi sibhse air bhòr tèarnadh.

35 B'esan an lèhran lasrach agus dealrach; agus bha sibhse toileach car tannuill gairdeachas a dheanamh 'na sholas.

36 Ach a ta agam-sa fianuis a's mòd na fianuis Eoin: oir na h-oibre a thug an t-Athair dhomh-sa chum gu'n eròchnaichinn iad, tha na h-oibre sin fèin, a tha mise a' deanamh, a' toirt fianuis mu m' thùicheall, gu'n do chuir an t-Athair naith mi.

37 Agus an t-Athair fèin, a chuir naith mi, thug e fianuis mu m' thùicheall. Cha chuala sibh riamh a ghuth, ni mòd a chumais sibh a choslas.

38 Agus cha'n 'eil 'fhocal-san agaidh a' gabhail còmhuidh annaibh: oir an ti sin a chuir esan naith, cha'n 'eil sibh 'ga chreidsinn.

39 Ramsaichibh na sgrìobuinean: oir a ta sibh a' saòilsinn gu bheil a' bheatha shaireannach agaidh anna-san: agus is iad sin a ta toirt fianuis mu m' thùicheall-sa.

40 Gidheadh cha'n àill leibh teachd a'm' ionnsuidh-sa, chum gu'm faigh-eachd sibh beatha.

41 Cha'n 'eil mise a' gabhail urraim o dhaoineibh.

42 Ach is aighe dhomh sibhse,

nach 'eil grádh Dhé agaibh am-aibh.

43 Tháinig mise an ainm, m'Athar, agus cha'n 'eil sibh a' gabhail rionn: ma thig neach eile 'na ainm féin, gabhaidh sibh ris-san.

44 Cionnus a dh'fheadas sibh creid-sinn, a ta gabhail urrainn o chéile, agus nach 'eil ag iarraidh an urrainn a thig o Dhia amháin?

45 Na saoilibh gu'n dean mise bhuir casaid ris an Athar: tha aon a tha deanaibh casaid oirbh, Maois, auns am bheil sibh a' cur bhuir dóchais.

46 Oir nan creideadh sibh Maois, creideadh sibh mise: oir sgríobh esan mu m' thimchioll.

47 Ach mur creid sibh a sgríobhadh-san, cionnus a chreideas sibh mo bheithra-sa.

CAIB. VI.

NA dhéigh sin, chaidh Iosa thar muir Ghalile, no Thiberias.

2 Agus lean sluagh mòr e, do bhrìgh gu'm fac iad a mhàrbhuilean, a rinn e air an dream a bha euslan.

3 Agus chaidh Iosa suas air beinn, agus shuidh e an sin maille r'a dheisciobluibh.

4 Agus bha a' chàisg, féill nan Iùdhach, an fagus.

5 An sin, an uair a thog Iosa suas a shùilean, agus a chunnaic e gu'n d'thàinig buidheann mhòr shluaigh d'a ionnsuidh, thubhairt e ri Philip, Cha an t-àit as an ceannaich sinn aran, chum gu'n ith iad so?

6 (Ach thubhairt e so 'ga dhearbhadh-san: oir bha fhios aige féin ciod a dheanadh e.)

7 Fhreagair Philip e, Cha leòir dhoibh luach dhà chend peighinn a dh'aran, chum gu'n gabhadh gach aon diubh beagan.

8 Thubhairt aon d'a dheisciobluibh, Aindreas, bràthair Shimon Pheadair, ris,

9 Tha òganach an so, aig am bheil cùig buillean eòrna, agus dà iasg bheag: ach ciod iad so am measg na h-nìread?

10 Agus thubhairt Iosa, Thngaibh air na daoineibh suidhe sìos. A nis, bha mòran feòir anns an àit. Air an aobhar sin shuidh na daoine sìos, an àireamh timchioll chùig mìle.

11 Agus ghlaic Iosa na buillean; agus air tabhairt buidheachais da, roinn e air na deisciobluibh iad, agus na deisciobuil orra-san a shuidh: agus

mar an ceudna de na h-iasgaibh beag mhead 's a b' àill leo.

12 'Nuair a shàsnicheadh iad, thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cruinnichid an biadh briste a ta thuilleadh ann chum nach caillear a bheag.

13 Air an aobhar sin chruinnic iad e r'a chéile, agus lìon iad a chliabh dheug de sbrùileach nan cù buillean eòrna, a bha dh'fhuigheas aig a' mhuintir a dh'ith.

14 An sin, an uair a chunnaic na daoine sin an mhoibhuil a rinn Iosa thubhairt iad, Gu fìrinneach is e an fàidh a bha gu teachd chum a t-saoghail.

15 Uime sin, an uair a thuig Iosa gu'n robh iad air ti teachd agus breit air le làimh làidir, chum gu'n deanaid iad rìgh dheth, dh'innich e ris do bheinn 'na aonar.

16 Agus an uair a thàinig am fear gar, chaidh a dheisciobuil sìos chu na mara.

17 Agus air dol an luing dhoibh chaidh iad thar na mara gu Capernaum: agus bha an dorchadas a' t'ann, agus cha robh Iosa air teachd d'an ionnsuidh.

18 Agus ag sèideadh do ghaoir mhòir, dh'èirich a' mhuir.

19 Uime sin, an uair a rinn Iosa iomram timchioll cùig no deich thimchead de stàidibh, chunnaic Iosa ag imeachd air a' mhuir, agus druideadh ris an luing; agus ghabh iad eagal.

20 Ach thubhairt esan riu, Is mi ta ann: na biodh eagal oirbh.

21 Uime sin, ghabh iad gu toileas a steach do'n luing e: agus air bàrànig an long an tìr gus an robh iad a' dol.

22 Air an là 'na dhéigh sin, an na a chunnaic an sluagh a sheas a taobh eile na mara, nach robh loise eile an sin, ach an long sin anns: deachaidh a dheisciobuil a steach agus nach deachaidh Iosa san luing maille r'a dheisciobluibh, ach gu d'fhalbh a dheisciobuil 'nan aonar;

23 (Gidheadh thàinig longa beag eile o Thiberias, làimh ris an àit a dh'ith iad an t-aran, an déigh do Tighearn buidheachas a thoirt;)

24 Uime sin, an uair a chunnaic na sluagh nach robh Iosa an sin, na dheisciobuil, chaidh iad féin mar a ceudna ann an longaibh, agus thàinig iad gu Capernaum, ag iarraidh Iosa.

25 Agus air dhoibh fhaotain air troobh thall de'n mhuir, thubhairt i ris, A Mhaighistir, c'ain a thàinig an so?

26 Fhreagair Iosa iad, agus thubhairt e, Gu deimhin deimhin a ta mi ag dh'ribh, Tha sibh gu m' iarraidh, a'n ann a chionn gu'm faca sibh na fo-bhoilean, ach a chionn gu'n d'ith bh de na buillinnibh, agus gu'n do àsachadh sibh.

27 Deanaibh saothair, cha'n ann air n' a' bhith a thréigear, ach air son bhith a mhaireas chum na beatha sìorruidh, a bheir Mac an duine sibh: oir esan sheulaich Dia an Athair.

28 An sin thubhairt iad ris, Ciod a sinn, chum a's gu'n oibrich sinn bre Dhé?

29 Fhreagair Iosa agus thubhairt e, Is i so obair Dhé, gu'n creid sibh ins an ti a chuir e naith.

30 Uime sin thubhairt iad ris, Ciod a comhar a ni thusa, ma tà, chum i'm faic sinn, agus gu'n creid sinn tu? ciod an obair a ni thu?

31 Dh'ith ar n-athraiche mana san àsach: a réir mar a ta e sgrìobhta, bheir e dhoibh aran o nèamh r'a ithidh.

32 An sin thubhairt Iosa rin, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh bh, nach d'thug Maois dhuibh an aran o nèamh: ach a ta m' Athair a' toirt dhuibh an aran fìor o nèamh.

33 Oir is e sin aran Dhé a ta teachd nuas o nèamh, agus a ta tabhairt gatha do'n t-saoghail.

34 An sin thubhairt iad ris, A Thighearn, their dhuinne an t-aran o an còmhunnidh.

35 Agus thubhairt Iosa rin, Is mise ran na beatha: an ti a thig a'm' ionnsuidh-sa, cha bhi ocras gu bràth air; agus an ti a chreideas annam-sa, cha bhi tart gu bràth air.

36 Ach mar a thubhairt mi ribh, ged a chunnaic sibh mi, cha'n 'eil sibh a' creidsinn.

37 Gach ni a bheir an t-Athair dhomh-sa, thig e a'm' ionnsuidh; agus an ti a thig a'm' ionnsuidh, cha nig mi air chor sam bith a mach e.

38 Oir thàinig mi nuas o nèamh, cha'n ann chum gu'n deanaim mo thoil féin, ach toil an ti a chuir naith mi.

39 Agus is i so toil an Athar a chuir

naith mi, nach caillinn a bheag sam bith de'n uile a thug e dhomh, ach gu'n togainn suas e ris air an là dheireannach.

40 Agus is i so toil an ti a chuir naith mi, gu'm biodh a' bheatha mhaireannach aig gach neach a cli an Mac, agus a chreideas ann: agus togaidd mise suas e air an là dheireannach.

41 An sin rin na h-Iùdhaich gearan nime, a chionn gu'n dubhairt e, Is mise an t-aran a thàinig a nuas o nèamh.

42 Agus thubhairt iad, Nach e so Iosa, mac Ioseph, neach is aithne dhuinn 'athair agus a mhàthair? cionnus, ma seadh, a ta e ag ràdh, Thàinig mi nuas o nèamh.

43 Air an aobhar sin fhreagair Iosa agus thubhairt e rin, Na deanaibh gearan 'nur meas féin.

44 Cha'n urramh neach air bith teachd a'm' ionnsuidh-sa, mur tar-ruing an t-Athair, a chuir naith mise, e: agus togaidd mise suas e air an làthra dheireannach.

45 Tha e sgrìobhta sna fàidhibh, Agus bithidh iad uile air an teagasg o Dhia. Uime sin, gach neach a chuala, agus a dh'fhòghluim o'n Athair, thig e a'm' ionnsuidh-sa.

46 Cha'n e gu'n faca neach sam bith an t-Athair, ach an ti a ta o Dhia: chunnaic esan an t-Athair.

47 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An ti a ta creidsinn annam-sa, tha bheatha mhaireannach aige.

48 Is mise aran na beatha.

49 Dh'ith bhur n-athraiche mana sun fhàsach, agus fhuair iad bàs.

50 Is e so an t-aran a tha teachd a nuas o nèamh, chum a's gu'n ith neach dheth, agus nach faigh e bàs.

51 Is mise an t-aran beà a thàinig a nuas o nèamh: ma dh'itheas neach air bith de'n aran so, bithidh e beò gu sìorruidh; agus an t-aran a bheir mise uam, is e m' fheadh e, a bheir mi air son beatha an t-saoghail.

52 Air an aobhar sin bha connsachadh aig na h-Iùdhaich r'a chéile, ag ràdh, Cionnus a dh'fheadas an duine so 'fheadh a thoirt duim r'a h-itheadh.

53 An sin thubhairt Iosa rin, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, mur ith sibh feòil Mhic an duine, agus mur òl sibh 'fhuil, cha'n 'eil beatha agaibh annaibh.

54 Esan a dh'itheas m' fheadh-sa, agus a dh'òlas m' fhuil-sa, a ta a'

bheatha shìorruidh aige; agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

55 Oir is biadh gu fìrinneach m' fheòil, agus is deoch gu fìrinneach m' fhuil.

56 Esan a dh'itheas m' fheòil-sa, agus a dh'òlas m' fhuil-sa. tha e gabhail còmhuidh annam-sa, agus mise annsan.

57 Mar a ta 'n t-Athair beò a chuir uaith mise, agus a ta mise beò troimh an Athair; is annuill sin esan a dh'itheas mise, bithidh e mar an ceudna beò tromhan-sa.

58 Is e so an t-aran sin a thàinig a nas o nèamh: cha'n e mar a dh'ith bhur n-athraiche mana, agus fuair iad bàs. Esan a dh'itheas an t-aran so, bithidh e beò am fèad.

59 Thubhairt e na nithe so anns an t-sionagag, an uair a bha e a' teagasg an Capernaum.

60 Uime sin, 'nuair a chual mòran d'a dheisciobailh so, thubhairt iad, Is cruaidh a' chaithe so; cò a dh'fheudas èisdeachd rithe?

61 'Nuair a thuig Iosa ann fèin gu'n robh a dheisciobail ri gearan uime so, thubhairt e riu, An bheil so a' toirt oibheim dhuibh-sa?

62 Agus ciod nam faiceadh sibh Mac an duine a' dol suas do'n àit anns an robh e roimhe?

63 Is e an Spiorad a dheothaicheas; cha'n 'eil tairbhe air bith san fheòil: na briathran a tha mise a' labhairt ribh, is spiorad agus is beatha iad.

64 Ach a ta cuid dibhse nach 'eil a' creidsinn. (Oir b'aithne do Iosa o thùs cò iad nach robh a' creidsinn, agus cò an ti a bhrathadh e.)

65 Agus thubhairt e, Air an aobhar sin thubhairt mi ribh, nach urrainn neach air bith teachd a'm' ionnsuidh, mur bi e air a thoirt da o'm' Athair.

66 O'n àm sin chaidh mòran d'a dheisciobailh air an ais, agus cha d'innich iad ni's mò maille ris.

67 An sin thubhairt Iosa ris an dà fhear dheug, An àill leibhse falbh cuideachd?

68 An sia fhreagair Simon Peadar e, A Thighearn, cò dh'ionnsuidh an tèid sinn? agadsa tha briathra na beatha maireannach.

69 Agus a ta sinne a' creidsinn, agus a ta fuios againn gur tusa Crìosd, Mac an Dé bheò.

70 Fhreagair Iosa iad, Nach do

thagh mise sibhse dà fhear dheug agus a ta fear agaibh 'na dhiabhul?

71 Ach iabhar e mu Iudas Iscari mac Shimoìn: oir is e so an ti a l gu esan a bhrath, air dha bhi 'na d'èin dà fhear dheug.

CAIB. VII.

A GUS an dèigh nan nithe sin, b' Iosa ag imeachd mu'n cuimh ann an Galile: oir cha b' àill leis a' g' imeachd ann an Iudea, a chio gu'n robh na h-Iùdhaich ag iarraidh a mharbhadh.

2 Agus bha fèill nan Iùdhach, eadh fèill nan pàillian, am fagus.

3 Uime sin thubhairt a bhràithris, Innich as so, agus rach do Iudchum gu'm faic do dheisciobail mar ceudna t'òibre a tha thu deanamh.

4 Oir cha dean neach air bith a ni am folach, a dh'iarras e fèin a l am follais: na tha thu a' deanamh nan nithe so, nochd thu fèin do t-saoghal.

5 Oir cha do chreid a bhràithris fèin ann.

6 An sin thubhairt Iosa riu, C' d' thàinig m' àm-sa fathast; ach a bhur n-àm-sa ghnàth deas.

7 Cha'n 'eil e'n comas do'n t-saoghal sibhse fhuathachadh; ach fuathaidh e mise, do bhrìgh gu bheil toirt fianais m'a thimchioll, gu bh'òibre olc.

8 Rachaidh-sa suas chum na fèil so: cha tèid mise suas fathast chum na fèille so, do bhrìgh nach 'eil m' fathast air a choimhlionadh.

9 'Nuair thubhairt e na nithe so r' d' fhan e an Galile.

10 Ach an uair a chaidh a bhràithris suas, an sin chaidh esan suas mar ceudna chum na fèille. cha'n ann a' follais, ach mar gu'm b' ann an uaidheas.

11 An sin dh'iarr na h-Iùdhaich air an fheòil, agus thubhairt iad, C' an bheil e?

12 Agus bha borbhan mòr a measg an t-sluaigh m'a thimchioll oir thubhairt cuid, Is duine maith ach thubhairt cuid eile, Cha'n ead ach a ta e mealladh an t-sluaigh.

13 Gidheadh cha do labhair na sam bith gu follaiseach uime, air ead nan Iùdhach.

14 A nis, mu mheadhon na fèil chaidh Iosa suas do'n teampull, ag theagasg e.

15 Agus ghabh na h-Iùdhaich io

ntas, ag ràdh, Cionnus is aithne 'n duine so litrichean, agus nach h-òghluim e?

16 Fhreagair Iosa iad, agus thubhairt e, Cha leam fèin mo theagasg, ach s-san a chuir uaith mi.

17 Ma's àill le neach sam bith a oil-san a dheanamh, bithidh fiosaige 'n theagasg, an ann o Dhia a ta e, 'n bheil mise a' labhairt nam fèin.

18 An ti a labhras uaith fèin, tha e iarraidh a ghloire fèin: ach ge b'e 'iarras glòir an ti a chuir uaith e, a esan fìrinneach, agus cha'n 'eil coir air bith ann.

19 Nach d'thug Maois an lagh uibh, agus *gidheadh* cha'n 'eil aon ach agaibh a' coimhlionadh an gha? C'ar son a ta sibh ag iarraidh se a mharbhadh?

20 Fhreagair an sluagh agus thubhairt iad, Tha deamhan agad: cò tha iarraidh do mharbhadh?

21 Fhreagair Iosa agus thubhairt e, Rinn mise aon obair, agus a ta agant as oirbh uile air an aobhar sin.

22 Thug Maois dhuibh an timchioll-earradh, (cha'n e gur ann o Mhaois ta e, ach o na h-aithrichibh,) agus nchioll-ghearradh sibhse duine air t-sàbaid.

23 Ma tha duine air an t-sàbaid gabhail timchioll-ghearradh, chum ch bi lagh Mhaois air a bhriseadh; bheil fearg agaibh riumsa, a chionn 'n d'rinn mi duine uile slàn air an àbaid?

24 Na tugaibh breth a réir coslais, b' thugaibh breth cheart.

25 An sin thubhairt cuid de mhuinntir Ierusalem, Nach e so esan a tha iad iarraidh a mharbhadh?

26 Agus, feuch, tha e labhairt gu llaiseach, agus cha'n 'eil iad ag ràdh sam bith ris: an bheil dearbh-fhios g na h-uachdarain gur e so da rìreadh riosd?

27 Gidheadh is aithne dhuinn an t-ine so cin as da: ach an uair a thig riosd, cha'n aithne do neach air bith a as da.

28 An sin ghlaodh Iosa san teampull, agus e a' teagasg, ag ràdh, Is aithne uibh araon mise, agus cia as domh: us cha d'thàinig mi nam fèin, ach a esan fìor a chuir uaith mi, air nach il eòlas agaibh-sa.

29 Ach a ta eòlas agam-sa air; oir ann uaith a ta mi, agus chuir esan uith mi.

30 An sin dh'iarr iad a ghlaacadh: ach cha do chuir neach air bith làmh ann, a chionn nach robh 'nair-san fathast air teachd.

31 Agus chreid mòran de'n t-sluagh air, agus thubhairt iad, 'Nuair a thig Crìosd, an dean e mi's mò de mhòr-bhuillobh na iad sin a rinn an duine so?

32 Chuala na Phairisich gu'n robh an sluagh a' borbhanaich nan nithe so m'a thimchioll: agus chuir na Phairisich agus na h-àrd-shagairt maoir g'a ghlaacadh.

33 An sin thubhairt Iosa, Fathast tamull beag tha mise maille rìph, agus an sin a ta mi dol chum an ti a chuir uaith mi.

34 Iarraidh sibh mi, agus cha'n fhaigh sibh mi: agus do'n àit am bi mi, cha'n urrainn sibhse teachd.

35 An sin thubhairt na h-Iùdhaich eatorra fèin, C'ait an téid am fear so, nach faigh sinn e? an téid e chum na muinntir a ta air an sgapadh am measg nan Grengach, agus an teagaisg e na Grengaich?

36 Ciod i a' chainnt so a thubhairt e, Iarraidh sibh mi, agus cha'n fhaigh sibh mi: agus do'n àit am bheil mise, cha'n urrainn sibhse teachd?

37 Air an là dheireannach, là mòr sin na féille, sheas Iosa agus ghlaodh e, ag ràdh, Ma tha tart air neach sam bith, thigeadh e m' ionnsuidh-sa, agus òladh e.

38 An ti a chreideas annam-sa, mar a ta an sgriobtnair ag ràdh, sruthaidh as a bhroinn ainnicichean de uisge beò.

39 (Ach labhair e so mu'n Spiorad, a bha iadsan a chreideadh annsan gu thaghaile: oir cha robh an Spiorad fathast air a thubhairt, do bhrìgh nach robh Iosa fathast air a ghlaacadh.)

40 Uime sin, an uair a chuala mòran de'n t-sluagh a' chainnt so, thubhairt iad, Gu fìrinneach is e so an fàidh.

41 Thubhairt cuid eile, Is e so Crìosd. Ach thubhairt dream eile, An ann o Ghalile a thig Crìosd?

42 Nach dubhairt an sgriobtnair, Gu'n tig Crìosd de shìol Dhaibhidh, agus á Betlehem, am baile san robh Daibhidh?

43 Air an aobhar sin dh'éirich eas-aonachd am measg an t-sluaigh air a shon-san.

44 Agus b'àill le cuid diubh a ghlaacadh: ach cha do chuir duine air bith làmh ann.

45 An sin thàinig na maoir chum nan àrd-shagact agus nam Phairis-each; agus thubhairt iadsan riu, C'ar son nach d'thug sibh leibh e?

46 Fhreagair na maoir, Cha do labhair duine rianh mar an duine so.

47 An sin fhreagair na Phairisich iad, Am bheil sibhse mar an ceudna air bhuir mealladh?

48 An do chreid aon air bith de na h-nachdarain ann, no de na Phairisich?

49 Ach an sluagh so aig nach 'eil eòlas an lagha, tha iad malluichte.

50 Thubhairt Nicodemus riu, (esan a thàinig d'a ionnsuidh san oidhche, air dha bhith 'na aon diubh.)

51 Am bheil ar lagh-ne toirt breth air duine sam bith gus an cluinn e naith féin an toiseach, agus gus am bi fhios aige ciod a tha e a' deanamh?

52 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Am bheil thusa mar an ceudna o Ghalile? Rannsaich, agus faic: oir á Galile cha d'éirich fàidh.

53 Agus dh'imich gach aon d'a thigh féin.

CAIB. VIII.

A CH chaidh Iosa chum sléibh nan crann-ola.

2 Agus gu moch air mhaduinn thàinig e ris do'n teampull, agus thàinig an sluagh uile d'a ionnsuidh; agus air snidhe dha, theagaisg e iad.

3 Agus thug na sgrìobhaichean agus na Phairisich bean d'a ionnsuidh a ghlacadh an adhaltrannas; agus air dhoibh a cur anns a' mheadhon.

4 Thubhairt iad ris, A Mhaighstir, ghlacadh a' bhean so anns a' ghluinmhl féin, a deanamh adhaltrannais.

5 A nis, dh'àithn Maois dhuinn san lagh, an leithide so a chlachadh: ciod, ma seadh, a ta thusa ag ràdh?

6 Thubhairt iad so 'ga dhearbhadh, chum gu'm biodh aca cùis-chasaid 'na agbaidh. Ach chom Iosa ris, agus sgrìobh e le 'mhèir air an làr, (mar nach biodh e 'gan cluinntinn.)

7 Mar sin, air dhoibh buanachadh a' feòraich dheth, thog se e féin suas agus thubhairt e riu, An neach a ta guu pheacadh agaibh-sa, tilgeadh e a' cheud chlach oirre.

8 Agus chrom e sìos a ris, agus sgrìobh e air an làr.

9 Agus an uair a chual iadsan so, (air dhoibh bhith air an agairt le'n coguis féin,) chaidh iad mach an dèigh a chéile, a' tòiseachadh aig an dream

bu shine, gus an dream mu dheireadh agus dh'fhàgadh 'na aonar Iosa, a' bhean 'na seasamh sa' mheadhon.

10 Agus 'nuair a dh'éirich Iosa se agus nach fac e aon air bith ach bhean, thubhairt e rithe, A bheic àit am bheil iad sud do luchd-casa an do dhìt duine air bith thin?

11 Thubhairt ise, Cha do dhìt duine, a Thighearn. Agus thubhairt Iosa rithe, Cha mhò a tha mise g. dhìteadh: imich romhad, agus peacaich nì's mò.

12 An sin labhair Iosa riu a ris ràdh, Is mise solus an t-saoghail: ti a leanas mise, cha sinthail e dorchadas, ach bithidh solus na bea aige.

13 Uime sin thubhairt na Phairisich ris, Tha thu toirt fianuis mu thimchioll féin; cha'n 'eil t'fhian fìor.

14 Fhreagair Iosa agus thubhairt riu, Ged tha mi toirt fianuis mu thimchioll féin, gidheadh a ta fianuis fìor: oir a ta fhios again as a thàinig mi, agus c'àit am bi mi dol; ach cha'n 'eil fhios agaibh cia as a thàinig mi, no c'àit am bi mi dol.

15 Tha sibhse a' toirt breth a' na feòla: cha'n 'eil mise a' toirt breth air aon duine.

16 Agus gidheadh ma bheir i breth, tha mi breth fìrioneach: cha'n 'eil mi m'aonar, ach mise a' an t-Athair a chuir naith mi.

17 Agus a ta e sgrìobhta ann b' lagh féin, gu bheil fianuis di dhaoine fìor.

18 Is aon mise a ta deanamh fianuis mu m' thimchioll féin, agus a ta t-Athair a chuir naith mi a' deanamh fianuis mu m' thimchioll.

19 An sin thubhairt iad ris, C'àit bheil t'Athair? Fhreagair Iosa, C'aithne dhuibhse aon chuid mise m' Athair: nam biodh eòlas agaibh, bhiodh eòlas agaibh air m' Athair mar an ceudna.

20 Labhair Iosa na briathra so tigh-coimhead an ionmhais, ag teaghdha san teampull: agus cha do chaid duine air bith làn ann; oir cha r' nuair fathast air teachd.

21 An sin thubhairt Iosa riu a' Tha mise a' falbh, agus iarraidh mi, agus bàsaichidh sibh ann b' peacadh: cha'n urrainn sibhse teaghdha do'n àit am bheil mise a' dol.

2 An sin thubhairt na h-Iùdhaich, r marbh se e féin? do bhrìgh gu il e 'g ràdh, Far am bheil mise a' cha'n urrainn sibhse teachd.

3 Agus thubhairt e riu, Tha sibhse fìos; tha mise o shuas: tha sibhse u t-saoghal so; cha'n eil mise de'n ioghal so.

4 Uime sin thubhairt mi ribh, m bàsach sibh ann bhur peacaidh: mur creid sibh gur mise e, gheibh h bàs ann bhur peacaidh.

5 An sin thubhairt iad ris, Cò isa? Agus thubhairt Iosa riu, An iad sin féin a thubhairt mi ribh o is.

6 Tha mòran again ri ràdh, agus bheithneachadh mu'r timchioll: ach a ta an ti a chuir naith mi aneach; agus a ta mise a' labhairt an t-saoghal nan nithe a chuala mi i h-san.

7 Cha do thuig iad gu'm b'ann mu timchioll an Athar a labhair e riu.

8 An sin thubhairt Iosa riu, 'Nuair dhogas sibh suas Mac an duine, an bithidh fìos agaibh gur mise e, agus 'e 'eil mi deanamh mi sam bith uam ni; ach mar a theagaisg m' Athair, gu bheil mi labhairt nan nithe so.

9 Agus tha 'n ti a chuir naith mi mille rium: cha d'fhàg an t-Athair n' aonar mi, do bhrìgh gu bheil mi annamh a ghuàth nan nithe sin a's iteach leis.

10 An nair a bha e labhairt nan the so, chreid mòran ann.

11 An sin thubhairt Iosa ris na Iùdhaich a chreid ann, Ma bhean- cheas sibh ann am fhocal-sa, bithidh a da rìreadh 'mur deisciobail again;

12 Agus bithidh eòlas agaibh air an trinn, agus ni an fhìrinn saor sibh.

13 Fhreagair iad e, Is sinne sliochd brabham, agus cha robh sinn rianh dhaorsa aig duine sam bith: cionnus ta thusa ag ràdh, Bithidh sibh saor?

14 Fhreagair Iosa iad, Gu deimhin ùmhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge e ni peacadh, is seirbhiseach de'n peacadh e.

15 Agus cha'n fhan an seirbhiseach m tigh gu bràth; ach fanaidh am lae gu bràth.

16 Uime sin, ma ni am Mac saor bh, bithidh sibh saor da rìreadh.

17 Tha fhios again gur sibh sliochd Abraham; ach a ta sibh ag iarraidh mise a mharbhadh, do bhrìgh nach eil àit aig m' fhocal annaibh.

18 Tha mise a' labhairt an ni sin a chunnaic mi aig m' Athair; agus tha sibhse a' deanamh an ni a chunnaic sibh aig bhur n-athair féin.

19 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Is e Abraham ar n-athair-ne. Thubhairt Iosa riu, Nam bu ehlam do Abraham sibh, dheanadh sibh oibre Abraham.

20 Ach a nis tha sibh ag iarraidh mise a mharbhadh, duine a dh'innis duibh an fhìrinn, a chuala mi o Dhia: cha d'riun Abraham so.

21 Tha sibhse a' deanamh oibre bhur n-athair féin. An sin thubhairt iad ris, Cha d'fùgadh an striopachas sinne; tha aon Athair againn, eadhon Dia.

22 An sin thubhairt Iosa riu, Nam b'e D'è bhur n-Athair, ghràdhaicheadh sibh mise: oir chaith mise mach, agus thàinig mi o Dhia; agus cha d'thàinig mi nam féin, ach chuir esan naith mi.

23 C'ar son nach 'eil sibh a' tuigsinn mo chòmhairidh? do bhrìgh nach urrainn sibh éisdeachd ri m' fhocal.

24 Tha sibhse o bhur n-athair an diabhul, agus is iad ana-miauna bhur n-athar a's toil leibh a dheanamh: bha esan 'na mhortair o thùs, agus cha d'fhan e sam fhìrinn, a chionn nach 'eil fìrinn ann. 'Nuair a labhras e breng, is ann naith féin a ta e labhairt: oir is breugair e, agus is e athair na brèige.

25 Agus do bhrìgh gu bheil mise ag innseadh na fìrinn, cha'n 'eil sibh gam' chreidsinn.

26 Cò agaibh-sa chuireas peacadh as mo leth-sa? agus ma tha mi ag innseadh na fìrinn, c'ar son nach 'eil sibh 'gam' chreidsinn?

27 An ti a ta o Dhia, éisdidh e ri briathraibh Dhé: nime sin cha'n 'eil sibhse ag éisdeachd, a chionn nach ann o Dhia a ta sibh.

28 An sin fhreagair na h-Iùdhaich, agus thubhairt iad ris, Nach maith a thubhairt sinn gur Samaritanach thu, agus gu bheil deamhan agad?

29 Fhreagair Iosa, Cha'n 'eil deamhan again; ach a ta mi toirt urrainn do m' Athair, agus a ta sibhse toirt eas-urraim dhomh-sa.

30 Agus cha'n 'eil mi 'g iarraidh mo ghloire féin: tha neach a ta 'g iarraidh agus a' toirt breth.

31 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, ma choimhideas neach m'fhocal-sa, cha'n fhaic e bàs am feasd.

52 An sin thubhairt na h-Iùdhaich ris, A nis tha fhios againn gu bheil deamhan agad. Fhuair Abraham bàs, agus na fàidhean; gidheadh a ta thusa ag ràdh, Ma choinhideas duine m'fhocal-sa, cha bhàis e bàs am feasd.

53 Am mò thusa na ar n-athair Abraham, a fhuair bàs? agus fhuair na fàidhean bàs: cò a tha thu deanamh dhìot féin?

54 Fhreagair Iosa. Ma tha mi toirt glòire dhomh féin, cha'n 'eil ach neoni a'm'ghlòir: is e m' Athair a ta toirt glòire dhomh, neach a ta sibhse ag ràdh gur e bhur Dia e.

55 Gidheadh cha do ghabh sibh eòlas air; ach a ta eòlas againn-sa air: agus nan abrainn nach aithne dhomh e, bhithinn cosmhail ribhse a'm' bhrengaire: ach is aithne dhomh e, agus a ta mi coimhead 'fhocail.

56 Bha déidh mhòr aig Abraham bhur n-athair-sa air mo là-sa fhaicinn: agus chummaic se e, agus rinn e gairdeachas.

57 An sin thubhairt na h-Iùdhaich ris, Cha'n 'eil thu fathast leth-cheud bliadhna dh'aois, agus am faca tu Abraham?

58 Thubhairt Iosa rin, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Mu'n robh Abraham ann, A TA MISE.

59 An sin thog iadsan clachan chum an tilgeadh air: ach dh'fhòlach Iosa e féin, agus chaidh e mach as an teampull, a' dol troimh am meadhan; agus mar sin chaidh e seachad.

CAIB. IX.

AGUS an uair a ghabh Iosa seachad. A chummaic e duine a bha dall o rugadh e.

2 Agus dh'fheòraich a dheisciobail deth, ag ràdh, A Mhaighstir, cò a pheacaich, an duine so, no a phàrantan, gu'n d'rugadh dall e?

3 Fhreagair Iosa, Cha do pheacaich non chuid an duine so, no a phàrantan: ach a chum gu'n foillsichte oibre Dhé ann.

4 Is éigin domh-sa oibre an ti a chuir uaith mi a dheanamh, am feadh is là e: tha'n oidhche a' teachd, 'nuair nach urrainn aon duine obair a dheanamh.

5 Am feadh a ta mise san t-saoghal, is mi solus an t-saoghail.

6 'Nuair a thubhairt e na nithe so, chuir e sìle air an talamh, agus rinn e criadh de'n t-sìle, agus sgaoil e a' chriadh air sùilbh an doil.

7 Agus thubhairt e ris, Imich, ionn laid ann an lochan Shilòaim, (is e sìle air eadar-theangachadh, Air a chur Uime sin dh'imich e, agus dh'ionnla e, agus thàinig e a' faicinn.

8 Uime sin thubhairt na coimhearsnaich, agus iadsan a chummaic de e roimhe sin, Nach e so esan a bha 'n shuidhe ag iarraidh na déirce?

9 Thubhairt cuid, Is e so e; cu eile, Tha e cosmhail ris: thubhairt féin, Is mise e.

10 Air an aobhar sin thubhairt i ris, Cionnus a dh'fhosgladh do shùilean?

11 Fhreagair esan agus thubhairt, Rinn duine d'an ainm Iosa criad agus sgaoil e air mo shùilbh i, ag thubhairt e rium, Imich gu loch Shilòaim, agus ionnlaid: agus dh'imich mi, agus dh'ionnlaid mi, ag fhuair mi mo radharc.

12 An sin thubhairt iad ris, C' am bheil e? Thubhairt esan, Cha aithne dhomh.

13 Thug iad chum nam Phairisea esan a bha roimhe dall.

14 Agus b'i an t-sàbaid a bha a an uair a rinn Iosa a' chriadh, agus dh'fhosgail e 'shùilean.

15 An sin a ris dh'fheòraich Phairisich dheth mar an ceud cionnus a fhuair e a radharc. Ag thubhairt esan rin, Chuir e criadh mo shùilbh, agus dh'ionnlaid mi, ag tha mi a' faicinn.

16 Uime sin thubhairt cuid de Phairisich, Cha'n 'eil an duine so Dia, do bhrìgh nach 'eil e glé eadh na sàbaid. Thubhairt cuid e Cionnus a dh'fheudas duine a ta pheacach an leithide so de mhà bhuilbh a dheanamh? Agus bha e aonachd 'nam measg.

17 Thubhairt iad a ris ris an du dhiall, Ciod a ta thusa ag ràdh uime thaobh gu'n d'fhosgail e do shùilean Agus thubhairt esan, Is fàidh e.

18 Ach cha do chreid na h-Iùdha m'a thimchioll, gu'n robh e dall, ag gu'n d'fhuair e a radharc, gus an ghaireim iad pàrantan an ti a fhuair radharc.

19 Agus dh'fhiosraich iad dhéidh ag ràdh, An e so bhur mac-sa, a sibh ag ràdh a rugadh dall? cionn na seadh, a ta e nis a' faicinn?

20 Fhreagair a phàrantan iad, ag thubhairt iad, Tha fhios againn gu so ar mac, agus gu'n do rugadh dall

Ach cionnus a ta e nis a' faicinn, n' eil fhios againn; no cò a fhosgail a shùilean, cha'n aithne mi: tha e fèin air teachd gu aois, a' fàbhaibh dhieth; labhraidh e air a fèin.

Thubhairt a phàrantan na thra so, a chionn gu robh eagall: fàdhach orra: oir shuidhich na dhaich a cheana eatorra fèin, nan cheadh duine san bith gu'n an Crìosd, gu'n rachadh a chur as sionagag.

Air an aobhar sin thubhairt a nànta, Tha e air teachd gu aois, a' fàbhaibh dhieth fèin.

Air an aobhar sin ghairm iad an uair an duine a bha dall, agus thubhairt iad ris, Thoir glòir do Dhia: fhios againne gur peacach an e so.

An sin fhreagair esan agus thubhairt e, Am peacach e, cha'n aithne mi: air non mi tha fhios againn, air an bha dall, gu bheil mi nas a faicinn.

Ach thubhairt iad ris a ris, Ciod n' e dhuit? cionnus a dh'fhosgail shùilean?

Fhreagair e iad, Dh'innis mi dh' a cheana, agus cha d'èisd e: 'ar son a b' àill leibh a chluinn e ris? an bheil a' mhianam oirbhe an deisciobuil aige mar an cend-

An sin chàin iad e, agus thubhairt iad, Is tusa a dheisciobuil; ach is deisciobuil Maais.

Tha fhios againn gu'n do labhair e Maais: ach mar thimcheall an e, cha'n eil fhios againn cia as da. Fhreagair an duine agus thubhairt e ri, An so tha mi iongantach, 'eil fhios agaibh cia as da, agus d'fhosgail e na shùilean.

Ach a ta fhios againn nach d'èisd i peacach: ach ma ta neach air na fhear-aoraidh do Dhia, agus a' tigh a' thoile, ris-san d'èisdidh e.

O thoisnach an t-saoghail cha las gu'n d'fhosgail aon neach shùil nime a rugadh dall.

Mur biodh an duine so o Dhia, 'urrainn e ni san bith a dhean-

Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, Rugadh thusa uile ann am dha, agus an bheil thu 'gar teag-e? agus thig iad a mach e.

Chual Iosa gu'n do thig iad a

nach e: agus air dha fhaotainn, thubhairt e ris, An bheil thu creidsinn ann am Mac Dhé?

36 Fhreagair esan agus thubhairt e, Cò e, a Thighearn, chum gu'n creid mi ann?

37 Agus thubhairt Iosa ris, Chum-aic thu araon e, agus an ti a ta labhairt riut, is esan e.

38 Agus thubhairt esan, Tha mi creidsinn, a Thighearn. Agus rinn e aoradh dha.

39 Agus thubhairt Iosa, Is ann chum breitheanais a thàinig mise: chum an t-saoghail so: chum iadsan nach 'eil a' faicinn, gu'n faicidh iad; agus gu'n biodh iadsan a ta faicinn air an deanamh dall.

40 Agus chuala cuid de na Phairisich, a bha maille ris, na nithe so, agus thubhairt iad ris, An bheil sinne dall mar an cènn?

41 Thubhairt Iosa ri, Nam bithidh sibh dall, cha bhiodh peacadh agaibh: ach a nis a ta sibh ag ràdh, Is léir dhuinn; uime sin tha blur peacadh a' fantuinn.

CAIB. X.

GU deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An ti nach téid a stigh troimh an dorus do chrò nan caorach, ach a théid suas air sheòl eile, is gaduiche agus fear-reubainn esan.

2 Ach an ti a théid a steach air an dorus, is esan buachaill nan caorach.

3 Dhàsan fosglaidh an dorus; agus d'èisdidh na caoraich r'a ghuth: agus gairnidh e a chaoraich fèin air an ainn, agus treòraichidh e mach iad.

4 Agus an uair a chuireas e mach a chaoraich fèin, nìichidh e rompa, agus leanaidh na caoraich e; oir is aithne dhoibh a ghuth.

5 Agus cha lean iad coigreach, ach teichidh iad uaith, do bhrìgh nach aithne dhoibh guth choigreach.

6 An cosamhlachd so labhair Iosa ri: ach cha do thuig iadsan ciod ind na nithe a labhair e ri.

7 An sin thubhairt Iosa ri a ris, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gur mise dorus nan caorach.

8 Iadsan nìle a thàinig romham-sa, is gaduichean agus luchd-reubainn iad: ach cha d'èisd na caoraich ri.

9 Is mise an dorus: ma théid neach air bith steach tromham-sa, tèarnar e, agus théid e steach agus a mach, agus gheibh e ionaltradh.

10 Cha tig an gaduiche ach a ghoid,

agus a mharbhadh, agus a mhiùleadh :
thàinig mise chum gu'm biodh beatha
aca, agus gu'm biodh i aca ni's pailte.

11 Is mise am buachaill inaith :
leigidh am buachaill maith 'anam sìos
air son nan caorach.

12 Ach am fear-tuarasdail, agus an
ti nach e am buachaill, agus nach leis
féin na caoraich, ch'è e am madadh-
alluidh a' teachd, agus fàgaidh e na
caoraich, agus teichidh e : agus glac-
aidh am madadh-alluidh iad, agus
sgapaidh e na caoraich.

13 Ach teichidh am fear-tuarasdail,
a chionn gur fear-tuarasdail e, agus
nach 'eil suim aige do na caoraich.

14 Is mise am buachaill maith, agus
is aithne dhomh mo *chaoraich* féin,
agus aithnìchear le m' *chaoraich* féin
mi.

15 Mar is aithne do'n Athair mise,
mar sin is aithne dhomh-sa an t-Ath-
air : agus a ta mi leigeadh m'anama
sìos air son nan caorach.

16 Agus a ta caoraich eile agam,
nach 'eil de'n chrò so : is éigin domh
iad sin mar an ceudna thoirt a *stigh*,
agus éisidh iad ri m' ghuth : agus
bithidh aon treud ann, agus aon
bhuaichill.

17 Air an aobhar so is ionmhunn
leis an Athair mise, air son gu'n leig
mi sìos m'anama, chum gu'n glac mi e
a rìs.

18 Cha'n 'eil neach air bith 'ga
thoirt nam, ach a ta mi 'ga leigeadh
sìos nam féin : tha cumhachd agam a
leigeadh sìos, agus tha cumhachd agam
a ghlacadh a rìs. An àithne so fhuair
mi o m' Athair.

19 Air an aobhar sin dh'éirich eas-
aonachd a rìs am measg nan Iùdhach
air son nam briathra so.

20 Agus thubhairt mòran diubh,
Tha deamhan aige, agus tha e air
bhoil ; c'ar son a tha sibh ag éisdeachd
ris ?

21 Thubhairt cuid eile, Cha'n iad
so briathra duine anns am bheil
deamhan ; am bheil deamhan comas-
ach air sùilean nan dall fhosgladh ?

22 Agus bha féill-chuimhne an ath-
choisreagaidh ann an Ierusalem, agus
b'è an geanhradh a bha ann.

23 Agus bha Iosa a' sràid-meachd
san teampull ann an sgàth-thigh Shol-
aimh.

24 An sin chruinnich na h-Iùdh-
aich m'a thimchioll, agus thubhairt
iad ris, Cia fhad a chumas tu ar n-an-

ama an amharas ? ma's tu Crìos-
tinnis dhuinn gu follaiseach.

25 Fhreagair Iosa iad, Dh'innis-
dhuibh, agus cha do chreid sibh :
h-oibre a ta mi deanamh an ainm
m' Athar, tha iad sin a' toirt fian-
nu m' thimchioll.

26 Ach cha'n 'eil sibhise a' creidsin
oir cha'n ann de m' chaoraich sin
mar thubhairt mi ribh.

27 Tha mo chaoraich-sa ag ei-
eachd ri m' ghuth, agus is aith-
dhomh iad, agus leanaidh iad mi :

28 Agus bheir mi a' bheatha mhar-
eannach dhoibh ; agus cha sgrìob-
iad am feadh, nì mò a spionas aca
air bith as mo làimh iad.

29 M' Athair a thug dhomh-sa i
is mò e na na h-uile ; agus ch-
urrainn neach air bith an spionas
a làimh m' Athar.

30 Mise agus an t-Athair, is a
sin.

31 Uime sin, thog na h-Iùdh-
aich an rìs chum a clachadh.

32 Fhreagair Iosa iad, Nochd
dhuibh mòran de oibribh maith
m' Athair ; cia de na h-oibribh sin
son am bheil sibh ga m' chlachadh ?

33 Fhreagair na h-Iùdhach e,
ràdh Air son oibre maithhe cha'n
sin ga d' chlachadh ; ach air
toibheim, agus air son, air bhi dha
a'd' dhuine, gu bheil thu deanamh
dhiot féin.

34 Fhreagair Iosa iad, Nach 'è
sgrìobhta ann bhur lagh-sa, Thubh-
mi. Is dèe sibh ?

35 Ma thubhairt e dèe rìbh
dh'ionnsuidh an robh focal Dé, a
uach feudar an sgrìobhtair a bhrisea

36 An abair sibh ris-san, a na-
aich an t-Athair, agus a chuir e ch-
an t-saoghail, Tha thu a' lab-
toibheim ; air son gu'n dubhairt
Is mi Mac Dhé ?

37 Mur dean mi oibre m' Athar
creidibh mi.

38 Ach ma nì, ged nach creid
mise, creidibh na h-oibre, chum g-
bi fios agaibh, agus gu'n creid sibh
bheil an t-Athair annas-sa, agus i
annas.

39 Uime sin dh'iarr iad a r-
ghlacadh : ach chaidh e as an làimh

40 Agus chaidh e rìs do'n ta-
thall de Iordan, do'n ionad ann
robh Eoin air tùs ri baisteadh ; a-
rinn e còmhunnadh an sin.

41 Agus thàinig mòran d'a i-

aidh, agus thubhairt iad, Cha d'fhuil
join aon mhuiribhuil: ach bha na
-uile nithe thubhairt Eoin mu'n
uine so fìor.

42 Agus chreid mòran san àit sin
er.

CAIB. XI.

A NIS bha duine àraidh gu tinn,
d'am b'ainm Lasarus, o Bhetani,
mìle Mhuire agus Mharta a peathar.

2 (B'i Mhuire sin a dh'ung an Tigh-
earn le ola luachnhoir, agus a th'iom-
nach a chosan le a folt, aig an robh a
bràthair Lasarus gu tinn.)

3 Uine sin chuir a pheathvaiche
Ios d'a ionnsuidh, ag ràdh, A Thigh-
earn, feuch, tha'n tì a's ionmhuinn
eat tinn.

4 'Nuair a chual Iosà so, thubhairt
e, Cha'n 'eil an tinneas so chum bàis,
ach a chum glòire Dhé, chum gu'n
bi Mac Dhé air a ghlòrachadh d'a
haobha.

5 A nis, b'ionmhuinn le Iosa Marta,
agus a pinthar, agus Lasarus.

6 Uine sin, an uair a chual e gu'n
robh esau tinn, dh'fhan e fathast dà
latha anns an ionad an robh e.

7 'Na dh'éigh sin thubhairt e r'a
dheisciobluibh, Rachamaid a ris do
Iudea.

8 Thubhairt a dheisciobuil ris, A
Mhaghstir, a nis dh'iarr na h-Iùdha-
ich do chlachadh; agus am bheil thu
dol a ris an sin?

9 Fhreagair Iosa, Nach 'eil dà uair
dheug san latha? Ma dh'imicheas
duine anns an latha, cha tuislich e,
oir tha e faicinn soluis an t-saoghail so:

10 Ach ma dh'imicheas duine anns
an oidheche, tuislichidh e, do bhrìgh
nach 'eil an solus ann.

11 Na nithe so labhair e: agus 'na
dh'éigh sin thubhairt e riu, Tha ar car-
aid Lasarus 'na chodal; ach a ta mise
a' dol chum gu'n dùisg mi a's a chodal e.

12 An sin thubhairt a dheisciobuil,
A Thighearn, ma tha e 'na chodal,
bithidh e slàn.

13 Gidheadh labhair Iosa m'a bhàs:
ach shaoil iadsan gu'n do labhair e mu
thinnicholl fois codail.

14 An sin thubhairt Iosa riu gu
soilleir, Fhuair Lasarus bàs:

15 Agus a ta mi subhach air bhuir
son-sa nach robh mi an sin, chum
gu'n creid sibh; ach rachamaid d'a
ionnsuidh.

16 An sin thubhairt Tòmas, ris an
abrar Didimus, r'a cho-dheisciobluibh,

Rachamaid-ne mar an ceudna, chum
gu'n fuigh sinn bàs maille ris.

17 An sin, an uair a thàinig Iosa,
fhuair se e, an déigh dha bhi cheana
ceithir làithean san uaigh.

18 (A nis, bha Betani fagus do Ieru-
salem, mu thinnicholl cùig stàide deug
uaith.)

19 Agus thàinig mòran de na h-Iùdha-
ich chum Mharta agus Mhuire, gu
comhfhurtachd a thoirt doibh a thaobh
am bràthar.

20 An sin, an uair a chual Marta
gu'n robh Iosa a' teachd, chaidh i 'na
chòdhail: ach shuidh Muire san tigh.

21 An sin thubhairt Marta ri Iosa,
A Thighearn, nam biodh tusa an so,
cha'n fhaigheadh mo bhràthair bàs.

22 Ach a ta fhios agam, a nis féin,
ge b'e air bith nithe a dh'iarras tu air
Dia, gu'n toir Dia dhuit iad.

23 Thubhairt Iosa rithe, Eiridh do
bhràthar a ris.

24 Thubhairt Marta ris, Tha fhios
agam gu'n éirich e a ris san aiséirigh
air an latha dheireannach.

25 Thubhairt Iosa rithe, Is mise
an aiséirigh, agus a' bheatha: an tì a
chreideas annam-sa, ged gheibheadh
e bàs, bithidh e beò:

26 Agus ge b'e neach a ta beò, agus
a' creidsinn annam-sa, cha'n fhaigh e
bàs am feasd. Am bheil thu creidsinn
so?

27 Thubhairt i ris, Tha, a Thigh-
earn: tha mi creidsinn gur tusa
Crìosd, Mac Dhé, a bha gu teachd
chum an t-saoghail.

28 Agus air dhi na nithe so ràdh,
dh'fhalbh i, agus ghairm i a pinthar
Muire an uaighidheas, ag ràdh,
Thàinig am Maghstir, agus tha e
ga d'ghairm.

29 'Nuair a chual ise sin, dh'éirich i
gu grad, agus thàinig i d'a ionnsuidh.

30 A nis, cha robh Iosa fathast air
teachd do'n bhaile, ach bha e anns an
àit an do choinnich Marta e.

31 An sin, na h-Iùdhaich a bha
maille rithe san tigh, agus a' toirt
comhfhurtachd dhi, 'nuair a chunnaic
iad Muire, gu'n d'éirich i gu grad,
agus gu'n deachaidh i mach, leat
iad i, ag ràdh, Tha i dol chum na
h-uaighe, a chaoineadh an sin.

32 An sin, an uair a thàinig Muire
do'n àit an robh Iosa, agus a chunnaic
i e, thuit i aig a chosaibh, ag ràdh ris,
A Thighearn, nam biodh tusa an so,
cha'n fhaigheadh mo bhràthair bàs.

33 Uime sin, an uair a chunnaic Iosa i a' gul, agus na h-Iùdhaich a thàinig maille rithe a' gul mar an cendna, rinn e osna 'na spiorad, agus chuir se e fèin fo àmhghar.

34 Agus thubhairt e, C'àit an do chuir sibh e? Thubhairt iad ris, A Thùghearn, thig agus faic.

35 Ghul Iosa.

36 An sin thubhairt na h-Iùdhaich, Fench cionnus a ghràdhaich se e!

37 Agus thubhairt cuid diubh, Nach feudadh an duine so, a dh'fhosgail sùilean an doill, a thoirt fa'near nach faidheadh eadhon an fear so bàs?

38 Uime sin thàinig Iosa, ag osnaich a ris ann fèin, chum na h-uaigne. Agus b' uaimh i, agus bha clach air a cur oirre.

39 Thubhairt Iosa, Togaibh a'chlach. Thubhairt Marta, pinthar an duine mhairbh, ris, A Thùghearn, tha nis droch bholadh dheth; oir is e so an ceathramh là.

40 Thubhairt Iosa rithe, Nach dubhairt mi riut, Ma chreideas tu, gu'm faic thu glòir Dhé?

41 An sin thog iad a' chlach o'n àit anns an robh an duine marbh air a chur. Agus thog Iosa suas a shùilean, agus thubhairt e, Athair, tha mi toirt buidheachais duit gu'n d'èisd thu rium.

42 Agus bha fhios again gu bheil thu ag èisdeachd rium a ghnàth: ach thubhairt mi e air son an t-sluaigh a tha 'nan seasamh mu m' thimcheall, chum gu'n creid iad gu'n do chuir thusa nait mi.

43 Agus an uair a labhair e na nithe so, ghlaodh e le guth mòr, A Lasarus, thig a mach.

44 Agus thàinig esan a bha marbh a mach, agus a chosan agus a làinhan ceangailte leis an eudach-mhairbh: agus bha 'aghaidh ceangailte mu'n cuairt le nèapaicin. Thubhairt Iosa rin, Fuasglaibh e, agus leigibh leis imeachd.

45 An sin chreid mòran de na h-Iùdhaich ann, a thàinig chum Mhuire, agus a chunnaic na nithe a rinn Iosa.

46 Ach dh'fhalbh cuid diubh chum nam Phairiseach, agus dh'innis iad dhoibh na nithe a rinn Iosa.

47 An sin chruinnich na h-àrd-shagairt agus na Phairisich comhairle, agus thubhairt iad, Ciod a tha sinn a' deanamh? oir a ta an duine so deanamh mòrain mhìorbhuile.

48 Ma leigeas sinn leis air an dòigh so, creididh na h-uile dhaoine ann: agus thig na Romanaich, agus sgriosaidh iad ar n-àit agus ar cinneach.

49 An sin thubhairt fear àraidh dhinbh, d'am b'ainm Caiaphas, air dha bhi 'na àrd-shagart air a' bhliadhna sin, rin, Cha'n aithne dhuibh ni sam bith;

50 Ni mò tha sibh a' toirt fa'near gur iomchuidh dhuinne gu'm faigh-eadh aon duine bàs air son an t-sluaigh, agus nach biodh an cinneach uile air a sgrios.

51 Ach cha b'ann naith fèin a labhair e so: ach air dha bhi 'na àrd-shagart air a' bhliadhna sin, rinn e fàidhead-aireachd gu'm faigheadh Iosa bàs air son a' chinnich sin;

52 Agus cha'n ann air son a' chinnich sin amhàin, ach a chum, mar an cendna, gu'n cruinnicheadh e an ceann a chèile, 'nan aon, clann Dhé a bha air an sgrùadh.

53 Uime sin, o'n latha sin a mach, chuir iad an comhairle r'a chèile chum esan a chur gu bàs.

54 Air an aobhar sin cha d'imich Iosa ni's mò gu follaiseach am measg nan Iùdhaich; ach chaidh e as a sin do dhùthaich làmh ris an fhàsach, gu baile ris an abrar Ephraim, agus an sin ghabh e còmhnuidh maille r'a dheisciobluibh.

55 Agus bha càisg nan Iùdhaich am fagus: agus chaidh mòran suas as an dùthaich do Ierusalem roimh an chàisg, eum iad fèin a ghlanadh.

56 An sin dh'iarr iad Iosa, agus labhair iad r'a chèile, 'nan seasamh san teampull, Ciod bhur barail-sa? an e nach tig e chum na fèille?

57 A nis bha araon na h-àrd-shagairt agus na Phairisich air toirt àithne, nam biodh fhios aig neach air bith c'àit an robh e, gu'n iniseadh se e, chum gu'n glacadh iad e.

CAIB. XII.

AN sin thàinig Iosa, sè làithean roimh an chàisg, gu Betani, far an robh Lasarus a bha marbh, neach a thog esan o na marbhaibh.

2 Uime sin, rinn iad suipeir dha an sin; agus bha Marta a' frithenladh: ach bha Lasarus 'na aon diùbh-san a shuidh air bòrd maille ris.

3 An sin ghabh Muire pund de ola spicnaird ro luachmhor, agus dh'ung i cosan Iosa, agus thiormaich i a chosan le a folt: agus lìonadh an tigh le fàile cùbhraidh na h-ola.

4 An sin thubhairt aon d'na dheisciob-
aibh, Iudas Iscariot, *mae* Shimon, a
ba ga esan a bhrath,

5 A' cur son nach do reitheadh an ola
o air son trè chend peighinn, agus
nach d'fhagadh do na bochdaibh i?

6 Thubhairt e so, cha b'ann a
leoinn gu'n robh seim aige do na
bochdaibh; ach a chionn gu'm bu
braduaiche e, agus gu'n robh an
peiran aige, agus gu'n do ghidlain
na nithe a chuireadh ann.

7 An sin thubhairt Iosa, leig
eatha: fa chomhair là m' adhlaid
ghléidh i so.

8 Oir tha na bochdan a ghuàth
gaibh maille ribh, ach cha'n 'en mise
gaibh a ghluath.

9 Agus bha fhrìos aig sluagh mòr
le na h-Iùdhaich gu'n robh e an sin;
agus thàinig iad, cha'n ann amhàin air
an Iosa, ach a chum gu'm facadh
iad mar an ceudna Lasarus, a thog
esan o na marbhaibh.

10 Ach ghabh na h-àrd-shagairt
comhairle, chum Lasarus mar an
ceudna a mharbhadh;

11 Do bhrìgh air a shonsan, gu'n
d'fhuic mòran de na h-Iùdhaich, agus
gu'n do chreid iad ann an Iosa.

12 Air an là màireach, air cluin-
tinn do mhòr-shluagh a thàinig chum
na féille, gu'n robh Iosa a' teachd gu
Ierusalem,

13 Ghlac iad genga pailme, agus
chaidh iad a mach 'na chòdhail, agus
ghlaedh iad, Hosanna: Beannaichte
gu robh Rìgh Israeil a tha teachd ann
an ainm an Tighearn.

14 Agus air do Iosa asal òg fhaot-
aim, shuidh e air; a réir mar a ta e
sgrìobhta,

15 Na biodh eagal ort, a nighean
Shìoin: feuch, a ta do Rìgh a' teachd,
'na staidhe air loth asal.

16 Cha do thuig a dheisciobuil na
nithe so air tùs: ach an nair a ghldr-
micheadh Iosa, an sin chuimhnich iad
gu'n robh na nithe so sgrìobhta nime,
agus gu'n d'rinn iad na nithe so dha.

17 Uime sin, rinn an sluagh a bha
maille ris fianuis gu'n do ghairn e
Lasarus as an uaigh, agus gu'n do
thog e o na marbhaibh e.

18 Air an aobhar sin mar an ceudna
choimnich an sluagh e, do bhrìgh gu'n
cual iad gu'n d'rinn e an m'fòrbhuil so.

19 Thubhairt na Phàrisich uime
sin eatorra féin, Am faic sibh nach
'eil sibh a' buadhachadh bheag sam

bith? feuch, tha'n saoghal air dol 'na
dhéich.

20 Agus bha Grèngalach àraidh am
measg na m'fòrbhuil a chionn suas
chum aonadh a dhèanamh aig an
féill:

21 Air an aobhar sin thàinig iad-
san gu Philip, a bha o Bhetsaida
Ghalile, agus dh'farr iad air, ag ràdh,
A Thighearn, bu m'hiann leinn Iosa
fhaicinn.

22 Thàinig Philip, agus dh'innis e
do Aindreas; agus a rìs, dh'innis
Aindreas agus Philip do Iosa.

23 Agus fhreagair Iosa iad, ag ràdh,
Thàinig an nair, chum gu'm biodh
Mac an duine air a ghloirachadh.

24 Gu deimhin deimhin a ta mi
ag ràdh ribh, Mur faigh an gràinne
cruth-eachd a thuiteas anns an tal-
amh bàs, fanaidh e 'na aonar: ach
na gheibh e bàs, bheir e toradh mòr
uath.

25 Esan a ghràdh-aicheas 'anam,
caillidh se e; agus esan a dh'fhuath-
aicheas 'anam anns an t-saoghal so,
gleidhidh se e chum na beatha mair-
eannaich.

26 Ma ni neach air bith seirbhis
dhomh-sa, leanadh e mi; agus ge b'e
bit an bi mise, an sin bithidh mo
sheirbhis eachd mar an ceudna: ma ni
neach seirbhis dhomh-sa, bheir m' Ath-
air urram dha.

27 A nis tha m'anam fo àmhghar;
agus ciod a their mi? Athair, saor
m' o'n nair so: ach is ann air a shon
so a thàinig mi chum na h-uaire so.

28 Athair, glòraich t ainm. An sin
thàinig guth o nèamh, *ag ràdh*, Glòr-
aich mi araon e, agus glòraichidh mi
ris e.

29 Uime sin thubhairt an sluagh a
sheas a làthair, agus a chuala so, Gu'n
robh tàirnearach ann: thubhairt cuid
dhe, Labhair aingeal ris.

30 Fhreagair Iosa agus thubhairt e,
Cha'n ann air mo shon-sa thàinig an
guth so, ach air bhuir son-sa.

31 A nis tha breitheanas an t-saogh-
ail so ann: a nis tilgear nachdaran an
t-saoghail so mach.

32 Agus mise, ma thegar suas o'n
talamh mi, tàirngidh mi na h-uile
dhaoine a'm' ionnsuidh.

33 (Ach thubhairt e so, a' ciallach-
adh ciod a' ghnè bàis a gheibheadh e.)

34 Fhreagair an sluagh e, Chuak-
sinne as an lagh, gu'm fan Crìosd gu
stòrruidh: agus cionnus a ta thusa ag

ràdh, Gur Òigin do Mhac an duine bhi air a thogail suas? cò e Mac'an duine so?

35 An sin thubhairt Iosa riu, Fathast rè tamuill bhig tha'n solus maille ribh: gluaisibh an feadh 's a ta an solus agaibh. chum nach beir an dorchadas oirbh: oir an ti a ta ag imeachd san dorchadas, cha'n aithne dha c'ait an bheil e dol.

36 An feadh a's a ta 'n solus agaibh, creidibh san t-solus, chum gu'n bi sibh 'nur cloinn do'n t-solus. Labhair Iosa na nithe so, agus dh'fhalbh e, agus dh'fhòlaich se e féin uatha.

37 Ach ge do rinn e a choimhlion so de mhòrbhuilbh 'nan làthair, cha do chreid iad ann:

38 Chum gu'n biodh briathran an fhàidh Esaias air an coimhlionadh, a thubhairt e, A Thighearn, cò a chreid ar n-aithris-ne? agus cò dha a dh'fhoillsicheadh gairdean an Tighearna?

39 Air an aobhar so cha robh e'n comas doibh creidsinn, do bhrìgh gu'n dubhairt Esaias a ris,

40 Dhall e an sùilean, agus chruaidhich e an cridhe, chum nach faicadh iad le'n sùilibh, agus nach tuigeadh iad le'n cridhe, agus nach pillcadh iad, agus gu'n slànichinn iad.

41 Thubhairt Esaias na nithe so, 'nuair a chuinnic e a ghlòir-san, agus a labhair e uime.

42 Gidheadh chreid mòran de na h-uachdaranaibh féin ann: ach air son nam Phairiseach, cha d'aidich iad e, air eagail gu'n cuirte mach as an t-sionagag iad.

43 Oir b'annsa leo glòir dhaoine na glòir Dhé.

44 Agus ghlaodh Iosa, agus thubhairt e, An ti a ta creidsinn annam-sa, cha'n ann annam-sa tha e creidsinn, ach anns an ti a chuir uaith mi.

45 Agus an ti a tha ga m' fhaicinn-sa, tha e faicinn an ti a chuir uaith mi.

46 Thàinig mi a'm' sholus chum an t-saoghail, chum ge b'e chreideas annam, nach fauadh e an dorchadas.

47 Agus ma chluinneas neach air bith mo bhriathran-sa, agus nach creid e, cha'n 'eil mise 'ga dhiteadh: oir cha d'fhàinig mi a dhiteadh an t-saoghail, ach a shaoradh an t-saoghail.

48 An ti a tha cur cùil rium-sa, agus nach 'eil a' gabhad ri m' bhriathraibh, tha aige neach a bheir breth

air: am focal a labhair mi, bheir sin breth air san là dheireannach.

49 Oir cha do labhair mi uar féin: ach an t-Athair a chuir uaith mi, thug e àithne dhomh ciod a their inn, agus ciod a labhrainn.

50 Agus a ta fhios again gur beath mhaireannach 'àithne-san: air a aobhar sin, na nithe tha mi a' labhairt, mar thubhairt an t-Athair rium mar sin a ta mi a' labhairt.

CAIB. XIII.

A NIS roimh fhéill na càisge, air d' Iosa fios a bhi aige gu'n robh 'uair air teachd, anns an rachadh e a an t-saoghal so' chum an Athar, a dha a mhuinntir féin a bha anns a t-saoghal a ghràdhachadh, ghràdhaid e gu erich iad.

2 Agus an uair a bha 'n t-suipeir thairis. (air do'n diabhul a nis a chum an cridhe Iudais Iscarioit, *mac Shuimoin*, esan a brath,)

3 Air aithneachadh do Iosa gu' d'thug an t-Athair na h-uile uime 'n làmhaidh, agus gur ann o Dhia thàinig e, agus gur ann a dh'ionnsuid Dhé a bha e dol;

4 Dh'érich e o 'shuipeir, agus chuir e dheth 'fhalluinn, agus ghlac làmh-anart, agus ceangail e uime e.

5 'Na dhéigh sin, thom e uisge ann an soitheach-ionnlaid, agus thòisich air cosan nan deisciobul ionnlad, agus an tiornachadh leis an làmh-anart a bha ceangailte uime.

6 An sin thàinig e gu Simon Peadar agus thubhairt esan ris, A Thighearn an bheil thusa ag ionnlad mo chosan sa?

7 Fhreagair Iosa agus thubhairt ris, An nì so ta mi deannach cha' aithne dhuitse a nis; ach bithidh fìo agad air an déigh so.

8 Thubhairt Peadar ris, Cha nìg thu mo chosan-sa gu bràth. Fhreagair Iosa e, Mur nìg mi thu, cha'n 'eil cuid agad maille rium.

9 Thubhairt Simon Peadar ris, A Thighearn, cha'n iad mo chosan a m'ham, ach mar an ceudna mo làmhaidh agus mo cheann.

10 Thubhairt Iosa ris, An ti a ta a' ionnlad, cha'n 'eil feum aige ach chosan ionnlad, ach tha e gu h-ionnlaid glan: agus a ta sibhse glan, ach cha'n 'eil sibh uile glan.

11 Oir bha fhios aige cò a bhrathadh e; nime sin thubhairt e, Cha'n 'eil sibh uile glan.

12 An sin, an deigh dha an cosan ionnlad, agus 'fhalluinn a ghabhail d'a ionnsuidh, shuidh e a ris, agus thubhairt e riu, An bheil fìios agaibh ciod a rinn mi dhuibh?

13 Tha sibh a' gairm Maighstir agus Tighearn dhiom-sa; agus tha sibh ag ràdh gu maith; oir is mi sin.

14 Uime sin, ma dh'ionnlaid mise, bhur Tighearn agus bhur Maighstir, bhur cosan-sa, is còir dhuibh-sa mar an ceudna cosan a chéile ionnlad.

15 Oir thug mi eisimpleir dhuibh, chum mar a rinn mise dhuibh, gu'n leanadh sibhse mar an ceudna.

16 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh. Cha mhò an t-òglach na mhaighstir, agus cha mhò an teachdair na 'n ti a chuir uaith e.

17 Ma's aithne dhuibh na nithe so, s beannaichte sibh ma nì sibh iad.

18 Cha'n 'eil mi labhairt oirbh uile: s aithne dhomh cò a thagh mi; ach s éigin an sgrìobtuir a choimhlionadh. An ti a ta 'g itheadh arain maille rium, thog e a shàil a'm' aghaidh.

19 A nis a ta mi ag ràdh so ribh nu'n tig e gu crìch, chum, 'nuair a thàrlas e, gu'n creid sibh gur mise e.

20 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, an ti a ghabhas ri neach san nì a chuireas mise nam, gabhaidh e rinn-sa; agus an ti a ghabhas rinn-a, gabhaidh e ris an ti a chuir uaith mi.

21 Air do Iosa na nithe so ràdh, dha e fo thrioblaid 'na spiorad, agus rinn e fianuis, agus thubhairt e, Gu leimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh. gu'm brath aon agaibh mise.

22 An sin dh'annhaire na deisciobail air a chéile, fo anharas cò nime a abhair e.

23 A nis bha aon d'a dheisciobail, 'na luidhe an uchd Iosa, neach a b'ionnluinn le Iosa.

24 Air an aobhar sin sméid Simon Peadar arian, gu'm feòraicheadh e cò nime a labhair e.

25 An sin, air dhàsan aomadh ri uchd Iosa, thubhairt e ris, A Thighearn, cò e?

26 Fhreagair Iosa, Is e an ti sin e, l'an toir mise an greim, an deigh thomh a thumadh. Agus an uair a thum e an greim, thug se e do Iudas Iscariot, mac Shimoin.

27 Agus an sin, an deigh a' ghreama, chaidh Sàtan a steach ann-san. An sin thubhairt Iosa ris, An nì a ta thu a' deanamh, dean gu grad e.

28 A nis, cha do thuig aon diùth-san a bha 'nan suidhe air a' bhòrd c'ar son a thubhairt e so ris.

29 Oir shaoil cuid diubh, do bhrìgh gu'n robh an sporan aig Iudas, gu'n dubhairt Iosa ris, Ceannaich na nithe a ta dh'uireasbhuidh oirnn chum na féile; no gu'n tugadh e mi-eigin do na bochdaibh.

30 An sin, an deigh dhàsan an greim a ghabhail, chaidh e mach air ball; agus bha'n oidhehe ann.

31 Uime sin, 'nuair a chaidh esan a mach, thubhairt Iosa, A nis a ta Mac an daine air a ghlòrachadh, agus tha Dia air a ghlòrachadh ann.

32 Ma tha Dia air a ghlòrachadh ann, glòraichidh Dia esan mar an ceudna ann féin, agus air ball glòraichidh se e.

33 A chlann bheag, fathast ùire bheag tha mise maille ribh. Iarraidh sibh mi: agus mar a thubhairt mi ris na h-Iùdhaich, Do'n àit an téid mise, cha'n 'eil e 'n comas duibhse teachd; mar sin a ta mi ag ràdh ribhse nis.

34 Aithne nuadh tha mi toirt dhuibh, Gu'n gràdhaich sibh a chéile; mar a ghràdhaich mise sibhse, gu'n gràdhaich sibh féin a chéile mar an ceudna.

35 Le so aithnichidh na h-uile dhaoine gur sibh mo dheisciobail-sa, ma bhios gràdh agaibh féin d'a chéile.

36 Thubhairt Simon Peadar ris, A Thighearn, c'ait an téid thu? Fhreagair Iosa e, Do'n àit an téid mi, cha'n urrainn thusa nis mo leantuinn; gidheadh leanaidh tu mi 'na dhéigh so.

37 Thubhairt Peadar ris, a Thighearn, c'ar son nach urrainn mi do leantuinn a nis? Leigidh mi sìos m'anam air do shon.

38 Fhreagair Iosa e, An leig thu t'anam sìos air mo shonsa? Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, Nach goir an coileach, gus an àicheadh thu mi trì mairean.

CAIB. XIV.

N A biodh bhur cridhe fo thrioblaid: tha sibh a' creidsinn ann an Dia, creidibh annam-sa mar an ceudna.

2 Ann an tigh m'Àthar-sa tha ionnadh àite còmhuidh: mar biodh e mar sin, dh'innis-sa dhuibh. Tha mi dol a dh'ulluchadh àite dhuibh.

3 Agus ma théid mi agus gu'n ulluich mi àit dhuibh, thig mi ris, agus gabhaidh mi sibh a'm' ionnsuidh féin; chum far am bheil mise, gu'm bi sibhse mar an ceudna.

4 Agus is aithne dhuibh c'ait am bheil mi dol, agus is aithne dhuibh an t-slighe.

5 Thubhairt Tòmas ris, A Thigh-earn, cha'n 'eil fios agaim c'ait an bheil thu dol; agus cionnus a dh'fheudas eòlas na slighe bhì again?

6 Thubhairt Iosa ris, Is mise an t-slighe, agus an fhìrinn, agus a' bheatha: cha tig aon neach chum an Athar ach troimhe-sa.

7 Nam b'aithne dhuibh mise, b'aithne dhuibh m' Athair mar an ceudna: agus á so suas is aithne dhuibh e, agus chumaid sibh e.

8 Thubhairt Philip ris, A Thigh-earn, foillsich an t-Athair dhuinne, agus is leòir leinn e.

9 Thubhairt Iosa ris, Am bheil mise dìne co fhada maille ribh, agus nach aithne dhuibh fathast mi. Philip? an ti a chumaid mise, chumaid e'n t-Athair; agus cionnus a ta thu ag ràdh, Foillsich an t-Athair dhuinn?

10 Nach 'eil thu creidsinn gu bheil mise anns an Athair, agus an t-Athair annam-sa? na briathran a ta mi labhairt ribh, cha'n ann nam féin a ta mi 'gan labhairt: ach an t-Athair, a ta gabhail còmhuidh annam-sa, tha ean a' deanamh nan oibre.

11 Creidibh mise gu bheil mi anns an Athair, agus an t-Athair annam-sa: no creidibh mi air son nan oibre féin.

12 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An ti a creideas annam-sa, na h-oibre a ta mise a' deanamh, nì ean mar an ceudna; agus nì e oibre a's mò na iad so, do bhrìgh gu bheil mise dol chum m' Athar.

13 Agus ge b'è nì a dh'iarras sibh a'm' ainm-sa, nì mise sin; chum gu'm bi an t-Athair air a ghluachadh anns a' Mhac.

14 Ma dh'iarras sibh nì air bith a'm' ainm-sa, nì mise e.

15 Ma's toigh leibh mise, coimhidibh m' àitheantan:

16 Agus guidhidh mise an t-Athair, agus bheir e dhuibh Comhfhurtair eile, chum gu'm fao e maille ribh gu bràth:

17 Spiorad na fìrinn; neach nach urrainn an saoghal a ghabhail, do bhrìgh nach 'eil e 'ga fhaicinn, agus nach aithne dha e: ach is aithne dhuibhse e: oir tha e fanteuinn maille ribh, agus bithidh e annaibh.

18 Cha'n fhàg mi sibh 'nur dill-eachdain; thig mi do 'ur n-ionnsuidh.

19 Tamhl beag fathast, agus cha' fhaic an saoghal mi taillleadh: ach e sibhse mi: do bhrìgh gu bheil mi beò, bithidh sibhse beò mar an ceudna.

20 Anns an là sin bithidh fi agaidh gu bheil mise ann am Athair agus sibhse annam-sa, agus mise annaibh-sa.

21 An ti aig am bheil m' àitheant-sa, agus a ta 'gan coimhead, is ead aig am bheil gràdh dhomh-sa; ag an ti aig am bheil gràdh dhomh-sa gràdhachaid le m' Athair e, ag gràdhachaidh mise e, agus foillsichidh mi mi féin da.

22 Thubhairt Indas (cha'n e Isc-riot) ris, A Thigh-earn, c'ar son dh'fhoillsicheas tu thu féin dhuinn agus nach dean thu sin do'n t-saoghal?

23 Fhreagair Iosa agus thubhairt ris, Ma ghràdhachas neach mi coimhididh e m' focal: agus gràdhachidh m' Athair esan, agus thig si do'n ionnsuidh, agus nì sinn còmhuid maille ris.

24 An ti nach gràdhachid mise, e coimhid e mo bhràthra: agus e focal a ta sibh a' deamhain, cha bean e, ach leis an Athair a chuir naithne.

25 Na nithe so labhair mi ribh, dhomh bhì m' còmhuididh maille ribh:

26 Ach an Comhfhurtair, an Spiorad Naomh, a chuireas an t-Athair anna'm' ainm-sa, teagasgidh esan dha na h-uile nithe, agus cuiridh e cuimhne dhuibh na h-uile nithe labhair mise ribh.

27 Tha mi fèuil sìthe agaibh, shith-sa a ta mi toirt duibh: cha'n e mar a bheir an saoghal, a tha m' toirt duibh. Na biodh bhuir cridhe thrioblaid, agus na biodh eagal air.

28 Chuala sibh mar thubhairt ribh, Tha mi falbh, agus thig mi do 'ur n-ionnsuidh. Nam biodh gràd agaibh dhomh-sa, bhiodh aoibhne oirbh, a chionn gu'n dèbhairt mi, I mi dol chum an Athar: oir is m' Athair na mise.

29 Agus a nis dh'innis mi dhuibh roimh dha teachd gu crìch, ch' 'nuair a thig e gu crìch, gu'n cre eadh sibh.

30 A so suas cha labhair mi mòd ribh: oir a ta uachdar an t-saoghal a' teachd, agus cha'n 'eil nì air b' aige annam-sa.

31 Ach a chum gu'm bi fios an t-saoghal gur ionnsuidh leam

t-Athair; agus mar a thug an t-Athair ùidhe dhomh, mar sin a ta mi a' deanamh. Eiribh, rachamaid as so.

CAIB. XV.

IS mise an fhionain fhìor, agus is e m'Athair an treabhaiche.

2 Gach uile gheug annam-sa nach 'eil a' giùlan toraidh, bheir e air falbh; agus gach uile gheug a tha tabhairt toraidh, glanaidh e i, chum gu'n giùlain i tuilleadh toraidh.

3 A nis tha sibhse glan tre an fhocal a labhair mi ribh.

4 Fanaibh annam-sa, agus mise annaibh-sa. Mar nach urrainn a' gheug toradh a thoirt uaipe fèin, mur fan i san fhionain, cha mhò is urrainn sibhse, mur fan sibh annam-sa.

5 Is mise an fhionain, sibhse na geuga: an ti a dh'fhanas annam-sa, agus mise annam-sa, bheir esan mòr-thoradh naith; oir as m'euimplais-sa glan urrainn sibh aon ni a dhèanamh.

6 Mur fan neach annam-sa, tha e air a thùigeadh a mach mar gheug, agus air crìonadh; agus tionaidh duine iad, agus tilgidh iad san teine iad, agus loisgear iad.

7 Ma dh'fhanas sibh annam-sa, agus ma dh'fhanas m'fhocail-sa annaibh-sa, farraidh sibh gach ni a's àill leibh, agus nìhear dhuibh e.

8 An so tha m'Athair-sa air a ghlòrachadh, gu'n toir sibhse mòr-thoradh dhuibh; agus bithidh sibh 'nur deiseibhail dhomh-sa.

9 Mar a ghràdhaidh an t-Athair mise, mar sin ghràdhaidh mise sibhse: fanaibh ann am ghràdh-sa.

10 Ma choimhideas sibh m'aitheanta, fanaidh sibh ann am ghràdh: mar a choimhidh mise àitheanta m'Athar, agus a tha mi fantuinn 'na ghràdh.

11 Na nithe so labhair mi ribh, chum gu'n fanadh mo ghàirdeachas annaibh, agus gu'm biodh blur gairdeachas-sa làn.

12 Is i so m'aithe-sa, gu'n gràdhaidh sibhse a chèile, mar a ghràdhaidh mise sibhse.

13 Gràdh a's mò na so cha'n 'eil aig neach air bith, gu'n leigeadh duine 'anam sìos air son a chàirdean.

14 Is sibhse mo chàirdean-sa, ma nì sibh gach ni a ta mi ag àithneadh dhuibh.

15 A so suas cha ghairm mi seirbhisich dhuibh; oir cha'n aithne do'n

t-seirbhisich eod a ta a thighearn a' deanamh: ach ghairm mi càirde dhuibh; oir na h-uile nithe a chuala mi o m'Athair, thug mi fios duibhse orra.

16 Cha sibhse a thagh mise, ach is mise a thagh sibhse, agus dh'òrdnich mi sibh, chum gu'n rachadh sibh, agus gu'n tugadh sibh a mach toradh; agus gu'm maireadh blur toradh: chum ge b'e ni a dh'iarras sibh air an Athair ann am ainm-sa, gu'n toir e dhuibh e.

17 Tha mi 'g àithneadh nan nithe so dhuibh, chum gu'n gràdhaidh sibh a chèile.

18 Ma tha an saoghal 'gur fuathachadh, tha fhios agaibh gu'n d'fhuathaidh e mise roimh sibh.

19 Nam b'aun de'n t-saoghal sibh, ghràdhaidheadh an saoghal a chuid fèin: ach do bhrìgh nach ann de'n t-saoghal sibh, ach gu'n do thagh mise sibh as an t-saoghal, uime sin tha fuath aig an t-saoghal dhuibh.

20 Cuimhnicibh am focal a thubhairt mi ribh, Cha'n 'eil an seirbhisich nìs mò na a thighearn. Ma rinn iad geur-leannan ann ormsa, nì iad geur-leannan ann oirbhe mar an cèudna: ma cheibhid iad m'fhocal-sa, coimhididh iad blur focal-sa mar an cèudna.

21 Ach na nithe so nìle nì iad oirbh air son m'ainme-sa, do bhrìgh nach aithne dhuibh esan a chuir naith mi.

22 Mur bithinn-sa air teachd, agus air labhairt rin, cha bhiodh peacadh aca: ach a nis cha'n 'eil leithsgeul ann peacadh aca.

23 An ti aig am bheil fuath dhomh-sa, tha fuath aige do m'Athair mar an cèudna.

24 Mur bithinn-sa air deanamh nan oibre 'nam measg nach d'rinn aon neach eile, cha bhiodh peacadh aca: ach a nis chumaidh siad iad, agus dh'fhuathaidh iad araon mise agus m'Athair.

25 Ach rinneadh so chum gu'n coimhionta am focal a ta sgrìobhta 'nan lagh fèin, Dh'fhuathaidh iad mi gun aobhar.

26 Ach an uair a thig an Comh-fhurtair, a chuireas mise do 'ur n-ionnsuidh o'n Athair, Spiorad na firinn, a tha teachd a mach o'n Athair, nì esan fannuis mu h' àithne dhuibh.

27 Agus nì sibhse fannuis mar an cèudna, do bhrìgh gu bheil sibh maille riom o thùs.

CAIB. XVI.

NA nithe so labhair mi ribh, chum nach faigheadh sibh oibheum.

2 Cuiridh iad as an t-sionagag sibh : seadh, thig an uair, ge b'e neach a nharbhas sibh, gu'n saoil e gu bheil e deanamh seirblis do Dhia.

3 Agus ni iad na nithe so, do bhrìgh nach aithne dhoibh an t-Athair, no mise.

4 Ach dh'innis mi na nithe so dhuibh, chum, 'nuair a thig an t-àm, gu'n cuimhnich sibh gu'n d'innis mi dhuibh iad. Ach cha dubhairt mi na nithe so ribh o thùs, do bhrìgh gu'n robh mi maille ribh.

5 Ach a nis a ta mi dol chum an ti a chuir naith mi; agus cha'n 'eil a h-aon agaibh-sa a' feòraich dhòm, C'ait an bheil thu dol?

6 Ach a chionn gu'n dubhairt mi na nithe so ribh, lion do-bhròn bhuiridhe.

7 Gidheadh a ta mi ag innse dhuibh na firinn, Is buanachd dhuibh mise a dh'fhalbh: oir mur falbh mi, cha tig an Comfhurtair do 'ur n-ionnsuidh-sa: ach ma dh'fhalbhas mi, cuiridh mi esan do 'ur n-ionnsuidh.

8 Agus an uair a thig esan, bheir e dearbh-shoilleireachd do'n t-saoghal mu pheacadh, agus mu fhìreantachd, agus mu bhreitheanas:

9 Mu pheacadh, do bhrìgh nach 'eil iad a' creidsinn annam-sa;

10 Mu fhìreantachd, do bhrìgh gu bheil mi dol a dh'ionnsuidh m' Athair, agus nach faic sibh ni's mò mi;

11 Mu bhreitheanas, a chionn gu bheil nachdaran an t-saoghail so air a dh'eadh.

12 Tha mòran nithe agam fathast ri ràdh ribh, ach cha'n urrainn sibh an giùlan an tràth so.

13 Ach an uair a thig esan, Spiorad na firinn, treòraichidh e sibh chum gach uile fhìrinn: oir cha labhair e naith féin: ach labhraidh e na h-uile nithe a chluinneas e: agus foillsichidh e dhuibhse nithe a ta ri teachd.

14 Bheir esan glòir dhomh-sa: oir gheibh e de m' chuid-sa, agus nochdaidh e dhuibhse e.

15 Na h-uile nithe a ta aig an Athair, is leam-sa iad: air an aobhar so thubhairt mi, gu'n faigh e de m' chuid-sa, agus nochdaidh e dhuibhse e.

16 Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi; agus a ris, tamull beag agus

chì sibh mi, do bhrìgh gu bheil mi d'chum an Athair.

17 An sin thubhairt *cuid* d'a dheòibh sibh eatorra féin, Ciod e so a ta ag ràdh ruinn, Tamull beag agus cha fhaic sibh mi: agus a ris, tamull beag agus chì sibh mi: agus, Do bhrìgh gu bheil mi dol chum an Athair?

18 Air an aobhar sin thubhairt iad Ciod e so a ta e ag ràdh. Tamull beag Cha'n 'eil sinne a' tuigsinn ciod a ta ag ràdh.

19 A nis dh'aithnich Iosa gu'n roil toil aca fhèoraich dheth, agus thubhairt e riin, Am bheil sibh a' feòraich 'nur measg féin mar a thubhairt n' Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi; agus a ris, tamull beag agus chì sibh mi?

20 Gu deimhin deimhin a ta mi ràdh ribh, gu'n dean sibhse gu ag caoidh, ach ni an saoghal gàirdeachas agus bithidh sibhse do-bhrònach, a pillear bhuiridhean gu gàirdeachas.

21 'Nuair a bhios bean ri saothaichloinne, bithidh i fo dhoilgheas chionn gu bheil a h-uair air teachd ach an uair a bheireas i an leanab cha chuimhnich i a h-àmhghar u mò, tre aobhneas gu'n d'rugadh d'chum an t-saoghail.

22 Agus a ta nis, uime sin, doilgheas oirb-sa: ach chì mise a ris sibh, agus ni bhuiridhean gàirdeachas, agus bhàgairdeachas cha bhuin neach air bi uaidh.

23 Agus air an là sin, cha'n fheadh sibh mi air bith dhòm-sa: (deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh) Ge b'e nithe dh'iarraas sibh air: Athair ann am ainm-sa, gu'n toir dhuibh iad.

24 Gus a so cha d'iarraas sibh mi a bith ann am ainm-sa: iarraibh, agus gheibh sibh, chum gu'n bi bhàgairdeachas làn.

25 Na nithe so labhair mi ribh a briathraibh dorcha: ach thig an annas nach labhair mi ni's mò ribh a briathraibh dorcha, ach innisidh a gu soilleir mu'n Athair dhuibh.

26 Anns an là sin iarraidh sibh a'm' ainm-sa: agus cha'n 'eil mi a ràdh ribh, gu'n guidh mi an t-Athair bhuiridhean;

27 Oir is toigh leis an Athair féin sibh, air son gu'n d'fhug sibh gràd dhomh-sa, agus gu'n do chreid sibh gur ann o Dhia a thàinig mi.

28 Thàinig mi mach o'n Athair

agus tha mi air teachd chum an t-saoghail: a ris, tha mi fàgail an t-saoghail, agus a' dol chum an Athar.

29 Thubhairt a dheisciobail ris, Feuch, a nis tha thu labhairt gu soilleir, agus cha'n 'eil thu labhairt cosamhlachd air bith.

30 A nis tha fhios againn gur aithne dhuit na h-uile nithe, agus nach fenn thu duine air bith a dh'fhe-draich dhìot: air a shon so, tha sinn a' creid-sinn gur ann o Dhia a thàinig thu.

31 Fhreagair Iosa iad, Am bheil sibh a nis a' creidsinn?

32 Feuch, thig an t-àm, seadh, tha e cheana air teachd, anns an sgapar o chèile sibh, gach aon g'a ionnadh féin, agus an fàg sibh mise a'm' aonar: gidheadh cha'n 'eil mise a'm' aonar, oir tha an t-Athair maille rium.

33 Na nithe so labhair mi ribh, chum gu'm biodh sibh agaibh annam-sa, Anns an t-saoghal bithidh àmh-gar agaibh: ach biodh deadh mhis-neach agaibh, thug mise buaidh air an t-saoghal.

CAIB. XVII.

TABHAIR Iosa na briathra so: 1 agus thog e suas a shùilean gu nèamh, agus thubhairt e, Athair, thàinig an uair; glòraich do Mhac, chum gu'n glòraich do Mhac thusa mar an ceadna:

2 Chum mar a thug thu cumhachd dha air gach feòil, na h-uile a thug thu dha, gu'n tugadh esan dhoibh a' bheatha mhàireannach.

3 Agus is i so a' bheatha mhàireannach, eòlas a bhi aca ortsa an t-aon Dia fìor, agus uir Iosa Crìosd a chuir thu nait.

4 Ghlòraich mise thusa air thal-ann: chriochnaich mi'n obair a thug thu dhomh r'a dheanamh.

5 Agus a nis, Athair, glòraich thusa mise maille rint féin, leis a' ghlòir a bha againn maille rint mu'n robh an saoghal ann.

6 Dh'fhoillsich mise t'ainm do na daoineibh a thug thu dhomh as an t-saoghal; bu leatsa iad, agus thug thu dhomh-sa iad; agus choimhid iad t'fhocal.

7 A nis thuig iad gur ann nait a tha na h-uile nithe, a thug thu dhomh-sa.

8 Oir thug mi dhoibh na briathran a thug thusa dhomh; agus ghabh siad iad, agus thuig iad gu fìrinn each gur ann uait-sa thàinig mi, agus chreid iad gu'n do chuir thu uait mi.

9 Air an sonsan tha mi guidhe: cha'n 'eil mi guidhe air son an t-saoghail, ach air son na muinntir sin a thug thu dhomh: oir is leatsa iad.

10 Agus is leatsa na h-uile nithe a's leamsa, agus is leamsa na nithe a's leatsa; agus a ta mi air mo ghlòrach-adh anna.

11 Agus a nis cha'n 'eil mise ni's mò anns an t-saoghal, ach a ta iadsan san t-saoghal, agus a ta mise a' teachd a' d' ionnsuidh-sa. Athair naoinh, coimhid iadsan tre t'ainm, a thug thu dhomh-sa, chum gu'm bi iad 'nan aon, mar a ta sinne.

12 Am feadh 's a bha mise maille rin anns an t-saoghal, choimhid mi iad tre t'ainm-sa: ghléidh mi a' muinntir a thug thu dhomh, agus cha do chailleadh a h-aon dinbh, ach mac an sgrios; chum gu'm biodh an sgriobtur air a choimhlionadh.

13 Agus a nis tha mi teachd a'd' ionnsuidh-sa; agus tha mi labhairt nan nithe so anns an t-saoghal, chum gu'm biodh mo ghàirdeachas aca air a choimhlionadh anna.

14 Thug mi t'fhocal dhoibh; agus thug an saoghal fuath dhoibh, air son nach ann de'n t-saoghal iad, mar nach 'eil mise de'n t-saoghal.

15 Cha'n 'eil mi guidhe gu'n tugadh tu as an t-saoghal iad, ach gu'n coimhlìeadh tu o'n ole iad.

16 Cha'n 'eil iadsan de'n t-saoghal, mar nach 'eil mise de'n t-saoghal.

17 Naomhaich iad troimh an fhìrinn: is e t'fhocal-sa an fhìrinn.

18 Mar a chuir thusa mise chum an t-saoghail, mar sin chuir mise iadsan chum an t-saoghail.

19 Agus air an sonsan tha mise ga'm' naomhachadh féin, chum gu'm bi iadsan mar an ceadna air an naomhachadh troimh an fhìrinn.

20 Agus cha'n 'eil mi guidhe air an sonsan àmhàin, ach mar an ceadna air son na muinntir sin a chreideas annam-sa troimh an focal-san:

21 Chum gu'm bi iad nìle 'nan aon; chum mar a ta thusa, Athair, annam-sa, agus mise annad-sa, gu'm bi iadsan mar an ceadna 'nan aon annainne; chum gu'n creid an saoghal gu'n do chuir thusa nait mi.

22 Agus thug mise dhoibh-san a' ghlòir a thug thusa dhomh-sa, chum gu'm bi iad 'nan aon, mar a ta sinne 'nar n-aon;

23 Mise anna-san, agus thusa ann-

am-sa, chum gu'n deanar coimhlionta
 na n-ann an aon; agus a chum gu'n
 bi nos aig an t-saoghal gu'n do chuir
 thuas nait mi, agus gu'n do ghràdh-
 aich thu iadsan, mar a gràdhaich thu
 mise.

11 Athair, is àill leam an dream a
 thug thu dhomh, gu'm bi iad maille
 rinn. fag am bheil mi; chum gu'm faic
 na mo ghàir a thug thu dhomh: oir
 ghràdhaich thuas mi mu'n do leagadh
 annaite an domhain.

12 Athair chothromaich, cha b'aithne
 do'n t-saoghal thuas; ach b'aithne
 dhomh-sa thu, agus thuig iad so gu'n
 do chuir thuas nait mi.

13 Agus dh'fhoillsich mise t'ainm
 dhoibh, agus follaisichidh nait e, chum
 gu'm bi an gràdh leis an do ghràdh-
 aich thu mise, anna-san, agus mise
 anna.

CAIB. XVIII.

NUAIR a labhair Iosa na briathra
 so, chaidh e maille r'a dheis-
 cioblai bh thairis air srath Chedroin,
 far an robh lios, anns an deachaidh e
 féin agus a dheisciobail.

2 Agus b'aithne do Indas, a bhrath-
 esan, an t-àit: oir thàinig Iosa ga
 tric an sin maille r'a dheisciobluibh.

3 An sin air do Indas baidheann
 agus maoir fhaotainn o na h-àrd-shag-
 airt agus na Phairisich, thàinig e do'n
 àit sin le teansaibh, agus lòchra-naibh,
 agus arnaibh.

4 Uime sin, air do Iosa fios a bhi
 aige air na h-uile nitheibh a bha gu
 teachd air, chaidh e mach, agus
 thubhairt e riu, Cò tha sibh ag iar-
 raidh?

5 Fhreagair iadsan e, Iosa o Nasa-
 ret. Thubhairt Iosa riu, Is mise e.
 Agus sheas mar an ceudna Indas, a
 bhrath esan, maille riu.

6 An sin co luath 's a thubhairt e
 riu, Is mise e, chaidh iad air an ais,
 agus thuit iad air an làr.

7 An sin dh'fheadraich e dhoibh a
 rìs, Cò tha sibh ag iarraidh? Thub-
 hairt iadsan, Iosa o Nasaret.

8 Fhreagair Iosa, Thubhairt mi
 ribh gur mise e. Uime sin, ma's mise
 tha sibh ag iarraidh, leigibh leo sin
 falbh:

9 Chum gu'n coimhlionta am focal
 a labhair e, An dream a thug thu
 dhomh, cha do chaill mi aon duibh.

10 An sin, air do Shimon Peadar
 claidheamh a bhi aige, tharruing se e,
 agus bhuail e òglach an àrd-shagairt,

agus gheàrr e a' chluas dheas deth.
 Agus b'e ainm an òglach Malchus.

11 An sin thubhairt Iosa ri Peadar.
 Cuir do chaidheamh san truail: an
 cupan a thug m' Athair dhomh-sa,
 nach òl mi e?

12 An sin rug a' bhuidheann, agus
 an ceannard, agus maoir nan lùdhach,
 air Iosa, agus cheangail iad e,

13 Agus thug iad leo e air tàs-
 gu Annas: (oir b'esan athair-cé-
 Chaiaphais, a bha 'na àrd-shagart air
 a' bhliadhna sin.)

14 A nis, b'e Caiaphas a thug comh-
 airle do na h-lùdhach, gu'm b'ion-
 chuidh gu'm faighheadh aon duine às
 air son an t-sluaigh.

15 Agus lean Simon Peadar agus
 deisciobul eile Iosa. B'aithne do'n
 àrd-shagart an deisciobul sin, agus
 chaidh e steach maille ri Iosa do chùirt
 an àrd-shagairt.

16 Ach sheas Peadar aig an doras
 an leth muigh. Uime sin chaidh an
 deisciobul sin eile, a b'aithne do'n àrd-
 shagart, a mach, agus labhair e ris a
 bhan-dorsair, agus thug e Peadar a
 strach.

17 An sin thubhairt a' bhan-òglach
 a bha gléidheadh an dorais ri Peadar
 Nach ann de dheisciobluibh an duine
 so thuas mar an ceudna? Thubhairt
 esan, Cha'n ann.

18 Agus bha na seirbhisich agus na
 maoir 'nan seasamh, air dhoibh teim-
 guail a chur suas: (oir bha'm fuacha-
 ann:) agus bha iad 'gan garadh féin,
 agus bha Peadar 'na sheasamh maille
 riu, agus 'ga gharadh féin.

19 An sin dh'fheadraich an t-àrd-
 shagart de Iosa mu thunchioll a
 dheisciobul, agus mu thunchioll a
 theagaisg.

20 Fhreagair Iosa e, Labhair mise
 gu follaiseach ris an t-saoghal: theag-
 aig mi a ghuàth anns an t-sionagag,
 agus anns an teampull, far am bheil na
 h-lùdhach a' cruinneachadh as gach
 àit; agus am folach cha do labhair mi
 ni air bith.

21 Car son a ta thu fiosrachadh
 dhom-sa? Fiosraich dhoibh-san a
 chuala, ciod a thubhairt mi riu:
 feuch, a ta fios aca-san ciod a
 thubhairt mi.

22 Agus an uair a thubhairt e na
 nithe so, bhuail aon de na maoraibh,
 a bha 'na sheasamh a làthair, a bhas
 air Iosa, ag ràdh, An ann mar so a
 fheagrais tu an t-àrd-sagart?

32 Fhreagair Iosa e, Ma labhair mi leat, deán fannuis air an oir, ach níl ann gu' mair, c'arson a ta thu ag éirí bhunaidh?

33 A nis, chuir Amas e ceangailte an Camphas an t-árd-shagart.)

34 Agus bha Simon Peadar 'na seasamh agus 'ga gharadh. Uime sin thubhairt iad ris, Nach aon d'a threabhaibh thusa mar an ceudna? D'a'fhéachadh esan, agus thubhairt e, Cha mbi.

35 Thubhairt aon de sheirbhíisich an t-árd-shagart, (curaid do'n fhear de'n sheir Peadar a chluas,) Nach faeas mise thu san líos uaille ris?

36 An sin dh'fhéachadh Peadar a ris, agus air ball ghoir an coiléach.

37 An sin thug iad Iosa o Caphasas go áit a' bhreitheannaí: agus b'i míhad-ann a bh'ann, agus cha deachaidh iad féin go áit a' bhreitheannaí, chum nach féadh iad air an saibhachd, ach gu'n fíneadh iad a' chéile.

38 An sin chaidh Pilat a mach d'an ionannach-san, agus thubhairt e, Ciod a' chaidh a tha ríoh a toirt an aghaidh an duine so?

39 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Mar b'fhear droch-bheirt e, cha teannaidh iadris dhuilse e.

40 An sin thubhairt Pilat riu, Gabhaibh-sa e, agus fíneadh breith air a réir bhur lagh féin. An sin thubhairt an h-Iúdhach ris, Cha'n 'éil e ceannachas éinne neach air bith a dhéan sa.

41 Chuir gu'n b'íodh focal Iosa air a ceannachadh, a labhair e. a' chaidh-ann ciod a' ghné báis a bh e gu' fíneadh.

42 An sin chaidh Pilat a steach a ris do áit a' bhreitheannaí, agus ghlac e Iosa, agus thubhairt e ris, An tusa Ríoh nan Iúdhach?

43 Fhreagair Iosa e, Am bheil thu ag rádh so uait féin, no an d'fhanis do'n eile dhuit e nu m' tháinig do'n sa?

44 Fhreagair Pilat, An Iúdhach mise? Thug do dhimeach féin agus na h-árd-shagart thairis dhomh-sa thu: ciod a' cas thu?

45 Fhreagair Iosa, Cha'n ann de'n t-saoghal so tha mo ríoghachd-sa: nam b'ann de'n t-saoghal so b'íodh mo ríoghachd, dhéanadh mo sheirbhíisich cogadh, chum nach tugta thairis do na h-Iúdhach mi: ach a nis cha'n ann o so a ta mo ríoghachd.

37 Air an aobhar sin thubhairt Pilat ris, An ríoh thu, ma seadh? Fhreagair Iosa, Thubhairt thusa gur ríoh mí. 'Sann chum na críche so a rugadh mí, agus chum na críche so tháinig mí do'n t-saoghal, chum gu'n deánaim fannuis do'n fhírinn. Gach neach a ta air taobh na fírinn, éisdidh e ri m' ghuth-sa.

38 Thubhairt Pilat ris, Ciod i an fhírinn? Agus air dha so a rádh, chaidh e mach a ris chum nan Iúdhach, agus thubhairt e riu, Cha'n 'éil mise a' faotaim coire air bith ann.

39 Ach a ta gnáth agaibh-sa, gu'n leigim as duine dhuibh air a' chéile: uime sin, an áill feibh mi a leigeadh Ríoh nan Iúdhach fa sgaol duibh?

40 An sin ghlacadh iadsan uile, ag rádh, Cha'n e an duine so, ach Barabás. A nis, b'fhear-reubainn Barabás.

CAIB. XIX.

A N sin, air an aobhar sin, ghlac Pilat Iosa, agus scrios se e.

2 Agus dh'fhuigh na saighdearan crún droighinn, agus chuir iad air a cheann e; agus chuir iad falluinn phurpoir uime;

3 Agus thubhairt iad, Fáilte ort, a Ríoh nan Iúdhach! agus bhuail iad le'm basaibh e.

4 An sin chaidh Pilat a mach a ris, agus thubhairt e riu, Feuch, a ta mise 'ga thoirt a mach do 'ur n-ionnsuidh, chum gu'm bí fíoh agaibh nach 'éil mise faotaim coire sam bith ann.

5 An sin tháinig Iosa mach, agus an crún droighinn air, agus an fhalluinn phurpoir uime. Agus thubhairt Pilat riu, Feuch an duine!

6 Uime sin, an uair a chuanaic na h-árd-shagairt agus na mair e, ghlacadh iad, ag rádh, Ceus e, ceus e. Thubhairt Pilat riu, Gabhaibh-sa e, agus ceusaibh e: oir cha'n 'éil mise a' faotaim coire sam bith ann.

7 Fhreagair na h-Iúdhach e, Tha lagh againne, agus a réir ar lagh-ne is coir a chur gu' bas, air son gu'n d'rimu e Mac Dhé dheth féin.

8 Uime sin, an uair a chuanaic Pilat a' chaint sin, bu m'íod a bha dh'eagal air;

9 Agus chaidh e steach a ris do áit a' bhreitheannaí, agus thubhairt e ri Iosa, Gías duit? Ach cha d'thug Iosa freagraidh air.

10 An sin thubhairt Pilat ris, Nach labhair thu riumsa? nach 'éil fíoh agad gu' bheil cumhachd agam-sa do

chensadh, agus gu bheil cumhachd agam do chuir fa sgaoil?

11 Fhreagair Iosa, Cha bhiodh cumhachd air bith agad a'm' aghaidh-sa, mur tugta dhuit o'n àird e: air an aobhar sin, an ti a thug mise thairis dhuit, tha aige-san am peacadh a's mò.

12 Agus o sin suas dh'iarr Pilat a chur fa sgaoil: ach ghlaodh na h-Iùdh-aich, ag ràdh, Ma leigeas tu am fear so fa sgaoil, cha charaid do Cheasar thu: ge b'e neach a ta 'ga dheanamh féin 'na rìgh, tha e labhairt an aghaidh Cheasair.

13 Uime sin, an uair a chuala Pilat a' chainnt sin, thug e mach Iosa, agus shuidh e air a' chaithir-bhreitheanais, anns an ionad ris an abrar an Leac-ùrlar, ach anns an Eabhra, Gabata.

14 Agus b'e là-ulluchaidh na càisge e, agus mu thimchioll na seathamh uaire: agus thubhairt e ris na h-Iùdh-aich, Fench bhar rìgh!

15 Ach ghlaodh iadsan a mach, Beir uaim, beir uaim, ceus e. Thubhairt Pilat ri, An ceus mi bhar rìgh-sa? Fhreagair na h-àrd-shagairt, Cha'n 'eil rìgh againne ach Ceasar.

16 An sin, air an aobhar sin, thug e thairis dhoibh e, gu bhi air a chensadh. Agus ghlac iad Iosa, agus thug iad leo e.

17 Agus chaidh e mach. a' giùlan a chramm-ceusaidh, do'n ionad d'an goirear *Ait* a' chloiginn, d'an ainm san Eabhra, Golgota.

18 An sin cheus iad e, agus dithis eile maille ris, fear air gach taobh, agus Iosa sa' mheadhon.

19 Agus sgrìobh Pilat mar an ceudna tiodal, agus chuir e air a' chramm-chensaidh e. Agus b'e an sgrìobhadh, **IOSA O NASARET, RÌGH NAN IUDHACH.**

20 Uime sin leubh mòran de na h-Iùdhach an tiodal so; oir bha'n t-àit anns an do chensadh Iosa fagus do'n bhaile: agus bha an sgrìobhadh an Eabhra, an Greugais, agus an Laidin.

21 An sin thubhairt àrd-shagairt nan Iùdhach ri Pilat; Na sgrìobh, Rìgh nan Iùdhach, ach gu'n dubhairt e féin. Is mi Rìgh nan Iùdhach.

22 Fhreagair Pilat, An ni a sgrìobh mi, sgrìobh mi e.

23 An sin, an uair a cheus na saighdearan Iosa. ghlac iad a thrusgan, agus rinn iad ceithir earrannan, earrann do gach saighdear; agus a chòta

mar an ceudna: agus bha'n còta gu fhìnaigheal, air fhigheadh o bhraig sìos gu ionlan.

24 Thubhairt iad nime sin eatorra féin, Na reubamaid e, ach tilgeamaid croinn air, cò aig a bhitheas e: chum gu'n coimhlionta an sgrìobhtuir, ta 'g ràdh, Roinn iad mo thrusga eatorra, agus thilg iad croinn air n' bhrat. Air an aobhar sin, rinn r saighdearan na nithe so.

25 A nis, sheas làmh ri crann-ceuaidh Iosa, a mhàthair agus piuthar mhàthar, Moire *bean* Chleophais, ag Muire Magdalen.

26 Uime sin, an uair a chunna Iosa a mhàthair, agus an deisciobal a' b'ionnluinn leis 'na sheasamh làthair, thubhairt e r'a mhàthair, bhean, feuch do mhac!

27 An sin thubhairt e ris an deisciobal, Feuch do mhàthair! Agus o' an sin a mach, thug an deisciobal se leis i d'a thigh féin.

28 An déigh so, air do Iosa fìos a bl aige gu'n robh na h-uile nithe a nis a' an crìochnachadh, chum gu'n coimhlionta an sgrìobhtuir, thubhairt e, Th tart orm.

29 A nis, bha an sin soitheach là de fhìon geur: agus air dhoibhisa spong a lìonadh de'n fhìon ghem agus a chur air hisop, shìt iad chum a bheòil e.

30 An sin, an uair a ghabh Iosa an fìon geur, thubhairt e, Tha e crìoch naichte: agus air cromadh a chiun da thug e suas a spiorad.

31 An sin, chum nach fìnachd n cuirp air a' chramm-cheusaidh air a t-sàbaid, a chionn gu'm b'e là an ulluchaidh a bha ann, (oir bu latha mò an là sàbaid sin,) dh'iarr na h-Iùdhach air Pilat gu'n rachadh an luirgne bhriseadh, agus gu'n tugta air falbh iad.

32 An sin thàinig na saighdearan agus bhris iad luirgne a' cheud fhir agus luirgne an fhir eile, a chensadh maille ris.

33 Ach air dhoibh teachd chum Iosa, an uair a chunnaic iad gu'n robh e cheana marbh, cha do bhris iad a luirgne-san.

34 Ach lot fear de na saighdearan a bha a thaobh le sleagh, agus air bal thàinig a mach fuil agus uisge.

35 Agus thug an ti a chunnaic sin fìanuis, agus a ta 'fhiannais fìrinnach: agus a ta fìos aige gu bheil e labh-

na srìon, chum gu'n creideadh
dise.

36 Oir rinneadh na nithe so chum
'n coimhleana an sgrìobtuir, Cha
risear cuimh dheth.

37 Agus a ris a ta sgrìobtuir eile ag
dh. Amhairc iad airsa a lot iad.

38 'Na dhèigh so, dh'iarr Ioseph o
rimate, (a bha 'na dheisciobul aig
sa, ach an folach, air eagal nan
idhach,) air Pilat comas corp Iosa a
birt leis: agus leig Pilat sin leis.
thàinig e air an aobhar sin, agus thug
leis corp Iosa.

39 Thàinig mar an ceudna Nicodem-
us, (a thàinig air tùs gu Iosa san
dliche,) agus thug e leis mu thim-
tioll ceud pund de mhir agus de
oes air an measgadh feadh a chèile.

40 An sin ghabh iad corp Iosa, agus
reangail iad e ann an lion-eudaich-
dh, maille ris an spìosraidh, mar is
nàth leis na h-Iùdhaich adhlac a
heanamh.

41 A nis bha lios anns an àit an do
heusadh e; agus anns an lios uaigh
uadh, anns nach do chuireadh aon
uine riamh.

42 Air an aobhar sin, air son ulluch-
idh *còisge* nan Iùdhaich, do bhrìgh
u'n robh an uaigh an fagus, chuir
iad Iosa an sin.

CAIB. XX.

AIR a' cheud là de'n t-seachdain
thàinig Muire Magdalen gu moch,
agus an dorchadas fathast ann, chum
na h-uaighe, agus chummac i a' chlach
ir a togail o'n uaigh.

2 Ruith i an sin, agus thàinig i gu
Simon Peadar, agus gus an deisciobul
eile a b'ionmhunn le Iosa, agus thubh-
airt i ri, Thug iad leo an Tighearn as
in uaigh, agus cha'n 'eil fhios againn
c'ait an do chuir iad e.

3 Uime sin chaidh Peadar a mach,
agus an deisciobul sin eile, agus
thàinig iad chum na h-uaighe:

4 Agus ruith iad 'nan dithis cuid-
eachd; agus ruith an deisciobul eile
ni bu luaithe na Peadar, agus thàinig
e air tùs chum na h-uaighe.

5 Agus air cromadh sìos da, chum-
aic e'n lion-eudach 'na luidhe; gith-
eadh cha deachaidh e steach.

6 An sin thàinig Simon Peadar 'ga
leantainn, agus chaidh e steach do'n
uaigh, agus chummac e'n lion-eudach
'na luidhe;

7 Agus an nàpaicìn a bha m'a
cheann, cha'n ann 'na luidhe maille

ris an lion-eudach, ach air leth, air
fhilleadh ann an aon àit.

8 An sin chaidh a steach mar an
ceudna an deisciobul sin eile a thàinig
air tùs chum na h-uaighe, agus chum-
aic, agus chreid e.

9 Oir cha do thinig iad fathast an
sgrìobtuir, gu'm b'èigin gu'n èireadh
esau a ris o na marbhaibh.

10 An sin dh'imich na deisciobuil a
ris chum an cuideachd fèin.

11 Ach sheas Muire aig an uaigh a
muigh, a' gul: agus ag gul di, chrom
i sìos, ag amharc a steach do'n uaigh;

12 Agus chummac i dà aingeal ann
an *culaidhibh* geala, 'nan suidhe, fear
aig a' cheann, agus fear aig na cosaibh,
san àit an robh corp Iosa 'na luidhe.

13 Agus thubhairt iadsan rithe, A
bhean, c'ar son a ta thu gu? Thubh-
airt i ri, Air son gu'n d' thug iad mo
Thighearn leo, agus nach 'eil fhios
againn c'ait an do chuir iad e.

14 Agus an nair a thubhairt i so,
phill i air a h-ais, agus chummac i
Iosa 'na sheasamh, agus cha d'airnuich
i gu'm b'è Iosa bha ann.

15 Thubhairt Iosa rithe, A bhean,
c'ar son a ta thu gu? cò tha thu
'g iarraidh? Air saolsinn d'ise gu'm
b'è an gàradair a bh'ann, thubhairt i
ris, A Thighearn, ma thug thusa leat
e, innis dhomh-sa c'ait an do chuir thu
e, agus bheir mise leam e.

16 Thubhairt Iosa rithe, A Mhuire.
Air tionndadh d'ise, thubhairt i ris,
Rabboni; 'se sin r'a ràdh, A Mhaigh-
stir.

17 Thubhairt Iosa rithe, Na bean
rium; oir cha deachaidh mi fathast
suas chum m'Athar: ach imich chum
mo bhràithre, agus abair ri, Tha
mise dol suas chum m'Athar fèin agus
bhuir n-Athar-sa, agus chum mo Dàd
fèin agus bhuir Dè-sa.

18 Thàinig Muire Magdalen agus
dh'innis i do na deisciobluibh gu'n
fac i an Tighearn, agus gu'n dubhairt
e na nithe so rithe.

19 Agus air teachd do'n fhènsar,
an latha sin fèin, air a' cheud là de'n
t-seachdain, agus na dorsa dùinte far
an robh na deisciobuil cruinn, air eagal
nan Iùdhaich, thàinig Iosa agus shease
sa' mheadhon, agus thubhairt e ri,
Sith dhuibh.

20 Agus air dha so a ràdh, nochd e
dhoibh a làmhnan agus a thaobh. An
sin bha aobhuas air na deisciobluibh
an uair a chummac iad an Tighearn.

21 An sin thubhairt Iosa riu a ris, Sith dhuibh: mar a chuir an t-Àthair maith mise, mar sin a ta mise 'gar cur-sa uain.

22 Agus air dha so a ràdh, shéid e orra, agus thubhairt e riu, Gabhaibh-sa an Spiorad naomh.

23 Cò air bith iad d'am maith sibh am peacanna, tha iad maithte dhoibh; agus cò air bith iad d'an cum sibh am peacanna gun am maithicadh, tha iad air an cumail.

24 Ach cha robh Tòmas, an de'n dà fhear dheug, d'an goirear Didimus, maille riu, 'nair a thàinig Iosa.

25 Uime sin, thubhairt na deisciobail eile ris. Chuanaic sinn an Tighearn. Ach thubhairt esan riu, Mur fàle mise aileadh nan tairngean 'na làmbaibh, agus mur cuir mi mo mheur ann an aileadh nan tairngean, agus mur cuir mi mo làmh 'na thaobh, cha chreid mi.

26 Agus an ceann oclid làithean 'na dhéigh sin, bha a dheisciobail a ris a sìgh, agus Tòmas maille riu: thàinig Iosa, agus na dorsa duinte, agus sheas e sa mheadhon, agus thubhairt e, Sith dhuibh.

27 'Na dhéigh sin thubhairt e ri Tòmas, Cuir na so do mheur, agus fauch mo làmh; agus sin an so do làmh, agus cuir a'm thaobh i: agus na bi mi-chreideach, ach creideach.

28 Agus fhreagair Tòmas, agus thubhairt e ris, Mo Thighearn agus mo Dha.

29 Thubhairt Iosa ris, Air son gu faic tu mi, a Thòmais, chreid thu: is beannaichte iadsan nach faic, agus a chreid.

30 Agus rinn Iosa gu firinneach mòran de mhìorbhuillibh eile an fannais a dheisciobail, nach 'eil sgrìobhta san leabhar so.

31 Ach tha iad so sgrìobhta, chum gu'n creideadh sibh gur e Iosa an Crìost, Mac Dhe; agus ag creidsinn duibh, an'm biodh agaibh beatha troimh 'ainm-san.

CAIB. XXI.

AN déigh nan nithe sin, dh'fhoillsich Iosa e féin a ris d'a dheisciobluibh aig muir Thiberiais; agus air an dòigh so nochd se e féin:

2 Bha maille r'a chéile Simon Peadar, agus Tòmas d'an goirear Didimus, agus Natanael, o Chàna Ghaille, agus m'na Shebede, agus dithis eile d'a dheisciobluibh,

3 Thubhairt Simon Peadar riu mi dol a dh'iasgach. Thubhairt san ris, Tha sinne a' dol maille. Dh'fhàich iad a m'ach, agus chaid a steach do luing air ball; agus do ghlaic iad mi air bith an oin sin.

4 Ach an uair a bha a' m'haic a nis air teachd, sheas Iosa a t'igh: gideadh cha robh fàid na deisciobluibh gu'm b'e loss ann.

5 An sin thubhairt Iosa riu chluinn, am bheil biadh air bith aibh? Fhreagair iadsan e, Cha'r.

6 Agus thubhairt esan riu, Tha an lion air an taobh deas de'n l agus gheibh sibh. Thig iad, sin; agus a nis cha b'urrainn i tharruing, air son lionnhoireach éis.

7 Uime sin thubhairt an deise sin a bhionnadh le Iosa, ri P'elis e'n Tighearn a ta ann. A n'air a chuala Simon Peadar gu Tighearn a bh'ann, cheangail e a nachdair uime. (Air bha e l'omne agus thig se e féin sa' mhuir.

8 Thàinig na deisciobail eile an luing bag, (oir cha robh iad o thìr, ach mu thimchioll dà c làmh-choille,) a' tarruing an l'inn c làmh-choille.)

9 Uime sin, an uair a thàinig air tìr, chuanaic iad grèisach an agus bag air a chur oirre, agus an

10 Thubhairt Iosa riu, Thug an so de'n iasg a ghlaic sibh a nis.

11 Chaidh Simon Peadar suas. Tharruing e an lion gu tìr, iad iasgaibh mòra, ceud agus leth-c agus trì: agus ged bha'n nirean ann, cha do bhrisadh an lion.

12 Thubhairt Iosa riu, Thig gabhaibh bhur dìaneir. Agus robh a chuidhe aig a h-ann de deisciobluibh fheòrach dheth, dh'usa? oir dh'atharraich iad gur e Tighearn a bha ann.

13 An sin thàinig Iosa, agus g'aran, agus thug e dhoibh e, agus mar an ceudna.

14 Is i so a nis an treas uair a ne Iosa e féin d'a dheisciobluibh an d dha éirigh o na marbhaibh.

15 An sin, an déigh dhoibh dìaneir a gabhail, thubhairt Ios Simon Peadar, A Shimoin, m'haic, am bheil barrachd gràidh a dh'omh-sa orra sin? Thubhairt e Tha, a Thighearn; tha fios agad.

1 h lean thu. Thubhairt e ris, dèidh sin.

2 Thubhairt e ris a ris an dara l. A Shimon, *mhic Iosa*, an toigh mise? Thubhairt e ris. Seadh, a shearn: ris òs agad gur toigh n thu. Thubhairt e ris, Beathaich chaoraich.

3 Thubhairt e ris an treas nair. A moin, *mhic Iosa*, an toigh leat e? Bha Peadar doilich a chiomh a dubhairt e ris an treas nair, An toigh leat? Agus thubhairt e ris, Thighearn, is dèidh dhuibh na h-uile se; tha fios agad gur toigh lean mi.

4 Thubhairt Iosa ris, Beathaich chaoraich.

5 An dèidh sin deimhin a ta mi ag h-ant, an nair a bha thu òg, is eadh thu thu fèin agus dèimhin a ta mi bu mhianu leat: ach nair a bha tu aonach, sìoch tu ch do fàidh, agus criostalaidh eile eile thu, agus bheir e thu an bha nach b'leat.

6 Sa thubhairt e, a' ciallachadh a' ghnè leis leis an treas nair e glòir Dhia. Agus air dha so a ràdh, Thubhairt e ris, Lean mise.

70 An sin, air do Phèadar tionndadh, chunnaic e an deiseicbul a bhionnadh le Iosa a' leantainn: an ta mar an ceudna, a luibh air naidh Iosa aig a' shuipir, agus a thubhairt ris, A Thighearn, cò e a bhrathas thu?

21 Air do Phèadar esan fhicinn, thubhairt e ri Iosa, A Thighearn, cion a n' am fear so?

22 Thubhairt Iosa ris, Ma's an lean-sa e d'fhantainn gas an tig mi, cion e sin duitse? Lean thusa mise.

23 Uime sin chaidh an ràdh so mach am measg nam bràithre, nach faigh-eadh an deiseicbul sin bàs: gidheadh cha dubhairt Iosa ris, nach faigh-eadh e bàs; ach, Ma's i mo thoil-sa e d'fhantainn gas an tig mi, cion e sin duitse?

24 Is e so an deiseicbul a ta dean-ann fànuis air na nithibh so, agus a sgrìobh na nithibh so; agus a ta fios againne gu bhli 'thiamis fìor.

25 Agus a ta mar an ceudna mòran de nithibh eile a rinn Iosa; agus nam biodh iad uile sgrìobhta, is i mo bharail nach cumadh an saoghal fèin na rachadh a sgrìobhadh de leabh-raichibh. Amen.

GNÌOMHARA nan ABSTOL.

CAIB. I.

INN mi an ceud leabhar, a Theophilus, mu thimchioll nan uile he a thòisich Iosa air a dheanamh as a theagasg,

2 Gus an là an do thogadh suas an dèigh dha, tromh an Spiorad ionmh, àitheantan a thoirt do na abstolaibh a thagh e:

3 D'an d'rinn e mar an ceudna e fèin nochdadh beò an dèigh 'fhulangais, mòran de chomharaibh fìrinneach, a bha bhi air fhaicinn leo feadh dhà sheachd latha, agus e labhairt mu na thibh sin a bhinnadh do rìoghachd hè:

4 Agus air dha bhi maille rin, c'aithe e dhoibh gun iad a dhol o rusalem, ach feitheamh ri gealladh a Athar, *ars' esan*, a chual a sibh nsa.

5 Oir bhaist Eoin gu deimhin le isge: ach baistear sibhse leis an pìorad Naomh, air bheag de làithibh a dèigh so.

6 Uime sin, an cuir a chruinnichid an ceann a chèile, dh'fhearrach

iad deth, ag ràdh. A Thighearn, an nìsigh thu san àm so an rìoghachd do Israel?

7 Ach thubhairt esan rin, Cha bhuin e dhuibh-sa fios nan aimsir no nan àm fhaotainn, a chuir an t-Athair 'na chumhachd fèin.

8 Ach gheibh sibhse cumhachd an nair a thug an Spiorad Naomh oirbh: agus bithidh sibh 'nur fianuisibh dhomh-sa, araon am an Ierusalem, agus am an Iudea uile, agus am an Samaria, agus gu iomall na talmhainn.

9 Agus an nair a thubhairt e na nithibh so, thogadh suas e, agus iadsan 'ga fhaicinn; agus thug neul as an sealladh e.

10 Agus am feadh a bha iadsan a' geur-amharc gu nèamh, agus esan a' dol suas, feuch, sheas dithis fhear làimh rin ann an eudach geal;

11 Agus thubhairt iad, Fheara Ghàile, c'ar son a ta sibh 'nur seasamh ag amharc gu nèamh? an t-Iosa so a thogadh suas naibh gu nèamh, is amhuil sin a thig e, mar a chunnaic sibh e a' dol gu nèamh.

12 An sin phill iad gu Ierusalem, o'n t-sliabh ris an abrar *sliabh* nan crann-ola, a tha 'm fagus do Ierusalem, astar là sàbaid as.

13 Agus an uair a thàinig iad a stigh, chaidh iad suas do sheòmar uachdarach, far an robh a' fantuinn Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus Andreas, Philip, agus Tòmas, Bartolomeus, agus Mata, Seumas *mac* Alphenis, agus Simon Scotes, agus Iudas *bràthair* Sheumais.

14 Bhuanaich iad so uile a dh'aoninntinn ann an ùrnuigh agus an guidhe, maille ris na nuaibh, agus Muire màthair Iosa, agus maille r'a bhràithribh.

15 Agus anns na làithibh sin dh'èirich Peadar ann an meadhon nan deisciobuil, agus thubhairt e, (b'e àireamh nan aon a bha làthair, mu thimchioll cend agus fichead.)

16 Fheara *agus* a bhràithre, b'èigin an sgrìobtuir so bhì air a choimh-bonadh, a roimh-labhair an Spiorad Naomh, le beul Dhaibhidh, timchioll Iudais, a bha 'na cheann-lùil aca-san a ghlac Iosa.

17 Oir bha e air àireamh maille ruinne, agus fhuair e cuibhriorn de'n fhrithéaladh so.

18 A nis, cheannaich an fear so fearann le duais na h-eucorach; agus air dha tuiteam sìos air 'aghaidh, sgàin e sa' mheadhon, agus bhrùchd a mhìonach uile mach.

19 Agus rinneadh so aithnichte do luchd-àiteachaidh Ierusalem uile; air chor a's gu'n abrar ris an fhearann sin 'nan cainnt féin, Aceldama; sin r'a ràdh, Fearann fola.

20 Oir a ta e sgrìobhta ann an leabhar nan Salm, Biodh 'àite-còmhnuidh 'na fhàsach, agus na gabhadh neach sam bith tàmh ann; agus, Glacadh neach eile a dhreuchd.

21 Air an aobhar sin, is còir aon de na daoineibh sin a bha maille ruinne rè na h-aimsir *sin* uile anns an deachaidh an Tighearn Iosa steach agus a mach 'nar measg-ne,

22 A' tòiseachadh o bhaisteadh Eoin, agus an là an do thogadh suas uaim e, bhì air a dheanamh 'na fhiannais air 'aiséirigh-san maille ruinne.

23 Agus shònraich iad dithis, Ioseph ris an abrar Barsabas, d'am bu chlo-ainm Iustus, agus Matias.

24 Agus rum iad ùrnuigh, agus thubhairt iad, Thusa, a Thighearn,

d'an aithne cridheacha nan dhaoine, foillsich cò de'n dithi a thagh thu,

25 A'ghabhail cuibhriorn de'n fh-ealadh agus de'n abstolachd so, o thuit Iudas le seacharan, gu do àit féin.

26 Agus thilg iad an crann agus thuit an crannchur air Ma agus bha e air àireamh maille r aon abstol deng.

CAIB. II.

A GUS an uair a thàinig iad cuingis, bha iad gu léir a d'innntinn ann an aon àit.

2 Agus thàinig gu h-obann t o n'eamh, mar shéideadh gaoith thréin, agus lìon i an tigh uile f robh iad 'nan suidhe.

3 Agus dh'fhoillsicheadh d' teangauna sgoilte, mar de th agus shuidh e air gach aon d fa leth:

4 Agus lìonadh iad nìle lei Spiorad Naomh, agus thòisich iad labhairt le teangaibh eile, a rèir a thug an Spiorad comas lab dhoibh.

5 Agus bha a' gabhail còmhnan ann an Ierusalem, Iùdhaich, de crùbhach, de gach uile chinneac n'eamh.

6 A nis, an uair a sgaoilead t-iomradh so, thàinig an shuag ceann a chèile, agus bha iad amhladh, do bhrìgh gu'n cuala aon iad a' labhairt 'nan cànan féin.

7 Agus bha iad uile fo uan agus ghabh iad iongantas, ag ràd chèile, Feuch, nach Galiléich iad uile a ta labhairt?

8 Agus cionnus a ta sinne chumntinn gach aon 'nar cànan anns an d'rugadh sinn?

9 Partaich, agus Medich, agus E aich, agus luchd-àiteachaidh I sopotania, India, agus Chapad Phontois, agus Asia,

10 Phrìgia, agus Phamphilia, h-Eiphit, agus crìoch na I timchioll Chirene, agus coigrich Roimh, Iùdhaich agus Proselitich

11 Muinntir Chrete, agus Ar tha sinn 'gan chumntinn a' lab' 'nar teangaibh féin gnìomhara t alach Dhé.

12 Agus bha iad uile fo uan agus ann an ioma-chomhairle ràdh gach aon r'a chèile, Cio ciall da so?

13 Ach thubhairt dream eile, a' maid, 'Tha na daoine so làn de fhìon r.

14 Ach air seasamh do Pheadar mille ris an aon fhear deug, thog e a bunt, agus thubhairt e riu, Fheara ndea, agus sibhse nìle a luchd-iteachaidh Ierusalem, biodh fios o agaibh, agus èisdibh ri m' bhrìathraibh-sa:

15 Oir cha'n 'eil iad so air mhuig, mar a ta sibhse a' meas; oir is i an reas na de'n là a ta ann.

16 Ach is e so an nì a chaidh thubhairt leis an fhàidh Ioel:

17 Agus tàrlaidh anns na làithibh eireannach, (arsa Dia,) dòirtidh mise o m' Spiorad air gach uile fheadh: agus nì blur mic agus bhuir nigheanaidheadaireachd, agus chù blur n-òg-naich seallanna, agus brùadaraidh shur seann daoine brùadaran:

18 Agus dòirtidh mise air m' òg-aich, agus air mo bhan-òglaich, de m' Spiorad anns na làithibh sin; agus nì ad fàidheadaireachd:

19 Agus nochdaidh mise iongantais anns na nìeanhaibh suas, agus comharan air an talamh shìos; fuil, agus teine, agus dubh-neul deataich:

20 Ionpaichear a' ghrian gu dorchadas, agus a' ghealach gu fuil, mu'n tig latha mòr agus comharaichte sin an Tighearna:

21 Agus tàrlaidh, ge b'e neach a ghairmeas air ainm an Tighearna, gu'n tèarnar e.

22 Fheara Israeil, èisdibh ris na briathraibh so: Iosa o Nasaret, duine a dhearbhadh le Dia 'nur measg-sa le cumhachdaibh, agus le mìorbhuilb, agus le comharaibh, a rinn Dia leis-sa 'nur meadhon-sa, mar a ta fhios agaibh fèin;

23 An duine so, a thugadh thairis le comhairle cinntich agus roimh-eòlas Dé, ghlac sibhse, agus le làmbaibh dhroch dhaoine cheus agus mharbh sibh e:

24 Neach a thog Dia suas, air dha piantan a' bhàis fhuasgladh; do bhrìgh nach robh e'n comas gu'n cumta esan leis:

25 Oir thubhairt Daibhidh m'a thimchioll, Chummaic mi an Tighearn ronnan a' ghuàth: oir a ta e aig mo dheas làimh, chum nach gluaiste mi.

26 Air an aobhar so rinn mo chridhe gairdeachas, agus rinn mo theanga

aoibhneas: tuilleadh fòs, gabhaidh m'fheadh còmhruidh fhoisneach ann an dòchas:

27 Do bhrìgh nach fàg thu m'anam shìos ann an ifrinn, nì mòd a dh'fhuilingeas tu do d' Naomh Aon fèin gu'm faic e truaillidheachd.

28 Dh'fhoillsich thu dhomh-sa slighean na beatha; lìonadh tu mi de shubhachas le d' ghnùis.

29 Fheara agus a bhràithre, leigibh leam-sa labhairt gu dàna ribh mu'n phrìomh-athair Daibhidh, araon gu'n d'fhuair e bàs, agus gu'n d'adhlaiseadh e, agus gu bheil 'uaigh maille ruinne gus an là 'n dìngh:

30 Air an aobhar sin, air dha bli 'na fhàidh, agus fiosrach gu'n do mhinnaich Dia le mionnaibh dha, de thoradh a leasraidh, a réir na feòla, gu'n togadh e suas Crìosd gu suidhe air a rìgh chaithir-san.

31 Air dhàsan so a roimh-fhaicinn, labhair e mu ais-cirigh Chrìosd, nach d'fhàgadh 'anam ann an ifrinn, agus nach fac 'fheadh truaillidheachd.

32 An t-Iosa so thog Dia suas, air am bheil sinne uile 'nar fianuisibh.

33 Uime sin, air dha bli air àrdachadh le deas làimh Dhé, agus gealladh an Spioraid Naoimh fhaotainn o'n Athair, dhòirt e mach an nì so, a tha sibhse nis a' faicinn agus a' cluinntinn.

34 Oir cha deachaidh Daibhidh suas chum nan nìeamh: ach a ta e fèin ag ràdh, Thubhairt an Tighearn ri m' Thighearn, Suidh air mo làimh dheis,

35 Gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fo d' chosaibh.

36 Uime sin biodh fios gu cinnteach aig tigh Israeil uile, gu'n d'rinn Dia 'na Thighearn agus 'na Chrìosd an t-Iosa so fèin, a cheus sibhse.

37 A nis, an uair a chual iad so, bhia iad air am bioradh 'nan cridhe, agus thubhairt iad ri Peadar, agus ris a' chuid eile de na h-abstolaibh, Fheara agus a bhràithre, ciod a nì sinn?

38 An sin thubhairt Peadar riu, Deanaibh aithreachas, agus bitubh air bhuir baisteadh gach aon agaibh ann an ainm Iosa Crìosd, chum maithneas pheacanna, agus gheibh sibh tiodhlac an Spioraid Naoimh.

39 Oir a ta an gealladh dhuibh-sa, agus do 'ur cloinn, agus do na h-uile a ta fad o làimh, eadhon a mhead a's a ghairmeas an Tighearn ar Dia.

40 Agus le mòran de bhrìathraibh

uile, rinn e fianais agus dh'earraich e iad, ag ràdh, Saoraibh sibh fèin o'n ghinealach fhàr so.

41 An sin bhàisteadh iadsan a ghabh r'a fhocal gu toileach: agus an latha sin fèin chuireadh *riu* timchioll trì mìle anam.

42 Agus bhunaich iad gu seas-mhach ann an teagasg nan abstol, agus ann an co-chomunn, agus ann am briseadh arain, agus ann an ùrnuighibh.

43 Agus thàinig eagal air gach anam: agus rinneadh mòran de mhìorbhuilb agus de chomharaibh leis na h-abstolaibh.

44 Agus bhà iadsan uile a chreid ann an aon àit, agus bhà na h-uile nithe aca coiticheann.

45 Agus reic iad an seilbh agus am maoin, agus roinn iad air na h-uile iad, a rèir mar a bha feum gach neach.

46 Agus ag buanachadh dhoibh gach là a dh'aon imitinn agus an teampull, agus a' briseadh arain o thigh gu tigh, dh'ith iad am biadh le gairdeachas agus le aon-fhàilteachd tridhe.

47 A' moladh Dhè, agus deadh ghean oca o'n t-sluagh uile. Agus chuir an Tighearn gach latha ris an eaglais an dream a thèamahear.

CAIB. III.

AGUS chaidh Peadar agus Eoin le chéile suas do'n teampull, aig uair na h-ùrnuigh, *cadhò* an naothamh uair.

2 Agus bha duine àraidh a bha 'na bhacach o bhreim a mhàthar air a ghiùlan, neach a chuireadh gach latha aig doras sin an teampull ris an abrar Sgiambach, a dh'farraidh dèirce orrasan a bha dol a steach do'n teampull:

3 Neach, an uair a chumaid e Peadar agus Eoin air tì dol a steach do'n teampull, a dh'farr dèirce.

4 Agus air do Pheadar sealltainn gu gear air, maille ri Eoin, thubhairt e, Amhaire oirne.

5 Agus thug esan aire dhoibh, an dòchas gu'm faigheadh e ni-eigin uatha.

6 An sin thubhairt Peadar, Airgid no òr cha'n 'eil agam; ach an uia ta agam, so bheir mi dhuit: An ainm Iosa Criosd, o Nazaret, éirich agus imich.

7 Agus air dha breith air a làmh dheis, thog e suas e; agus air ball

neartaicheadh 'aobruinan agus throidhean.

8 Agus leum e suas, agus shì agus dh'imich e; agus chaidh e sre maille riu do'n teampull, ag imeach agus a' leumnaich, agus a' toirt cliù Dia.

9 Agus chumaid an shuagh uile ag imeachd, agus a' toirt cliù do Dia.

10 Agus dh'aithnich iad esan, gu b' e a bha 'na shuidhe aig geata Sgiambach an teampull ag iarraidh dèirce agus lìonadh iad le h-iongantas a le h-uannhas air son an nì sin a tha air dha.

11 Agus ag cumail Pheadair a Eoin do'n bhacach a chaidh leighe ruith an sluagh uile d'an ionnsu anns an sgàth-thigh ris an abrar sgiambach Sholaimh, làn iongantais.

12 Agus an uair a chumaid Peadar, fhreagair e an sluagh, Fhearna rael, c'ar son a ta iongantas oim ma'n nì so? no c'ar son a ta sibh geur-amharc oirne, mar gu'm b' e le ar cumhachd no ar naomhachd f a thug sinn air an duine so imeach.

13 Ghlòraich Dia Abraham, an Isaic, agus Iacob, Dia ar n-àiche, a Mhac Iosa; a thug sibh thairis, agus a dh'àicheadh sibh làthair Phulair, an uair a b' i a bhr a chur fa sgaoil.

14 Ach dh'àicheadh sibhse an t-A Naomh agus an Fhèan, agus dh'f sibh mortair a thiodhlacadh dhuibh.

15 Agus mharbh sibh Prionnsa beatha, a thog Dia o na marbhaibh air an bheil sìme 'nar fianaisibh.

16 Agus tre chreidimh 'na ain neartaich e an tì so, a tha sibhse faicinn, agus a's aithne dhuibh: sead thug 'ainm-san, agus an creidimh a trid-san, dh'asan an t-siànte ionlan 'nur làthair-sa uile.

17 Agus a nis, a bhràithre, t' fhios agam gur ann troimh àineolas rinn sibh e, mar a *riann* mar an ceud bhuir n-uachdarain.

18 Ach choimhlion Dia air an dòig so na nithe sin a roimh-fhoillsich e beul 'faàidhean uile, gu'm fuilingead Criosd.

19 Air an aobhar sin dcanaidh aithreachas, agus bithibh air bh n-iompachadh, chum gu'm bi b' peacanna air an glanadh as, 'nuair thig amanna fionnaireachd o làtha an Tighearn,

20 Agus a chuireas e Iosa Crios

ar n-ionannaidh, a chaidh a roimh-dùchadh:

21 Nach is òighe do nèamh a ghabhail gu nìosiribh aiséig nam uile nithe, can do labhair Dia le bheul fhàidhean ionmhà uile o thoisich an t-saoghail.

22 Oir gu fìrinneach thubhairt leis ris na h-àithricheibh. Togaidh a Tighearna blair Dia suas faidh uibh, de ur bràithreibh, mar mise; agus an òisidh sibh anns na h-uile àithibh a labhras e ribh.

23 Agus tàrlaidh, gach anam nach ead ris an fhàidh sin, *gu'n* sgriosar a agh as an t-sluaigh e.

24 Seadh, dh'fhoillsich na fàidh na nìle o Shannael, agus iadsan a lean sin, a mionid dhuibh a's a labhair, samh-làmh mu na làithibh so.

25 Is sibhse clann nam fàidhean agus a' choimheachagail a rima Dia ar n-àithricheibh. ag ràdh ri Abraham, Agus ann ad shìobaid-sa bithibh de theaghlachd nam taluinn air an beannaichadh.

26 Air do Dhia a mhae Iosa thogail nas, chaid e do 'ur n-ionannaidh-sa e le rìis, clann gu'n beannaichadh e bh. leis gach sam agaidh ionpachadh bhur lachdibh.

CAIB. IV.

1 GUS am fearh 'sa bha iad a' labhairt air ris an t-sluaigh, thàinig orra a sagairt, agus ceannard an teampail, agus na h-àithrichean;

2 Agus bha iad fo dhoilgheas gu'n obh iadsan a' teagas an t-sluaigh, agus a' searmonachadh tre Iosa aiseirigh nam marbh.

3 Agus chuir iad lèmh aunta, agus chuir iad an pàrasan iad gu'n an la nàireach: oir b'e nìs an teagas a bh'ann.

4 Gidheadh, chroid mòran diùbhsan a chual an focal: agus b'e àireamh nam daoine timcheall chùig mìle.

5 Agus thàrladh air an là màireach gu'n do chruinnichadh an ceann a chaid e an nachdarain, agus an seantair-ean, agus an sgriobhaichean, ann an Ierusalem,

6 Agus Annas an t-àrd-shagart, agus Calapnas, agus Eoin, agus Alecsander, agus a mheud a's a bha de chinneach an àrd-shagairt.

7 Agus air dhoibh iadsan a chur anns a' mheadhan, dh'fhiosraich iad, Ciod e an cumhachd, no ciod e an t-ainm anns an d'riann sibh so?

8 An sin air do Phèadar bhì air a

Ronadh leis an Spiorad Naomh, thubhairt e riu, Uachdarana a' phobuill, agus a sheanaircan Israeil.

9 Ma tha sinne an diugh air ar ceasnachadh mu'n deudh ghluinadh a rinneadh do'n duine euslan, cionnus a shlànuicheadh e;

10 Biodh e aithnichte dhuibh-sa uile, agus do phobul Israeil uile, gur ann tre ainm Iosa Crìost, o Nasaret, a cheus sibhse, a thog Dia o na marbh-aibh, eadhon trid-san a ta 'n duine so 'na sheasamh an so 'nur làthair-sa slànu.

11 Is i so a' chlach sin a dh'fàidh leibhse, a luchd-togail, a rinneadh 'na ceann na h-òisne.

12 Agus cha'n 'eil slàinte ann an neach air bith eile: oir cha'n 'eil ainm air bith eile fo nèamh air a thoirt an meusg dhaoine, tre an feud sin bhì air ar tèarnadh.

13 A nìs, an uair a chumaid iad dèachd Phendair agus Eoin, agus a thug iad gu'n an daoine gun fhoghlam agus eumant iad, ghabh iad iongantais: agus dh'aithnich siad iad, gu'n robh iadsan maille ri Iosa.

14 Agus air faicinn an duine a leigais-eadh 'na sheasamh maille riu, cha robh ni air bith aca ri ràdh 'na aghaidh.

15 Agus an dèigh dhoibh òrduchadh dhoibh-sa dol a mach as a' choimhairle, chuir iad an clann eadachaid,

16 Ag ràdh, Ciod a nì sinn ris na daoineibh so? oir gu'n deachaidh miorbhuil aithnichte dheanamh leo, a ta e foillais-each do luchd-àiteachaidh Ierusalem uile, agus cha'n urrainn sinn àicheadh.

17 Ach a chum nach sgaoilear e nì's mò air feadh an t-sluaigh, barramaid orra gu gear, gun iad a labhairt nì's mò ri neach air bith anns an ainm so.

18 Agus air dhoibh an gearm, dh'aithn iad dhoibh gun iad a labhairt air chor sam bith, no a theagas an ainm Iosa.

19 Ach fireagair Pèadar agus Eoin, agus thubhairt iad riu, Ann bheil e ceart an fianais Dè. Èisdeand ribhse roimh Dhia, thugaibh fèin breith.

20 Oir cha'n 'eil e'n comas duinne gun na nithe a chumaid agus a chual sin a labhairt.

21 Ach air dhoibh-sa tuilleadh bag-raidh a dheanamh orra, leig iad as iad, gun dèigh air bith fhaicinn air an feudaidh iad pèanas a dheanamh orra,

air son an t-sluaigh: oir bha na h-uile a' toirt glòire do Dhia air son an nì a rinneadh.

22 Oir bha an duine air an d'rinneadh an miorbhuil leighis so tuilleadh a's dà fhichead bliadhna dh'aois.

23 Agus an uair a leigeadh as iad, thàinig iad dh'ionnsuidh an muinntir féin, agus dh'innis iad na h-uile nithe a thubhairt na h-àrd-siagairt agus na seanairean rin.

24 Agus an uair a chual iadsan so, thog iad suas a dh'aon inntinn an guth ri Dia, agus thubhairt iad, A Thighearn, is tusa an Dia a rinne nàmh agus tala nàmh, agus an fhainge, agus na h-uile *nithe* ta anna:

25 A thubhairt le beul Dhaibhidh do sheirbhiseach, C'ar son a ghabh na Cinnich boil, agus a sinuainich an sluagh nithe dìomhanach?

26 Sheas rìghrean na tabhainn snas, agus chruinnicheadh na h-uachdarain an ceann a chèile, an aghaidh an Tighearn, agus an aghaidh a Chrìosd.

27 Oir gu fìrinneach chruinnicheadh an ceann a chèile, an aghaidh do leinibh naomh Iosa, a dh'ung thu, araon Herod agus Pontius Pilat, maille ris na Cinnich, agus sluagh Israeil,

28 A dheanamh gach nì a roinn-òrdnadh do làmh agus do chomhairle a bhi deanta.

29 Agus a nis, a Thighearn, amhaire air an bagraidhibh: agus deònaich do d' sheirbhisich féin t'focail a labhairt le gach uile dhànachd,

30 Le d' làimh a shìneadh a mach chum leighis: agus gu'm bi comharan agus miorbhuilean air an deanamh tre ainm do leinibh naomh Iosa.

31 Agus air dhoibh ùrnuigh a dheanamh, chrathadh an t-àit anns an robh iad cruinn; agus lìonadh iad uile de'n Spiorad Naomh, agus labhair iad focal Dhé le dànachd.

32 Agus bha aig a' chuideachd a chreid aon chridhe, agus aon anam: agus uì mò a thubhairt neach air bith *dhiubh* gu'm bu leis féin aon nì a shealbhaich e; ach bha na h-uile nithe coitcheann aca.

33 Agus le mòr-chumhachd thug na h-abstol fianuis air aiséirigh an Tighearn Iosa: agus bha mòr-ghràs orra uile.

34 Agus nì mò a bha aon neach nìreashluidheach 'nam measg: oir a mheud a's a bha 'nan sealbhadairibh fearainn no tighean, air dhoibh an

reic, thug iad luach nan nithe a cl a reic leo:

35 Agus chuir iad aig cosaibh abstol e: agus roinneadh e air neach a rèir 'fheuma.

36 Agus air do fhearann a bh Ioses, d'an do ghoireadh leis h-abstolaibh Barnabas. (is e sin eadar-theangachadh, Mac na c fhurtachd.) Lebhitheach, d'an dùthaich Ciprus,

37 Reic se e, agus thug e'n t-air agus chuir e aig cosaibh nan abstol CAIB. V.

A CH reic fear àraidh d'am b' Ananias, maille r'a mhuaoi phira, seabih fearainn,

2 Agus cheil e *cuid* de'n luach fìos a mhuà; agus air dha cuid-eig theirt leis, chuir e aig cosaibh abstol e.

3 Ach thubhairt Peadar, Anar c'ar son a lìon Sàtan do chrid dheanamh bréige do'n Spiorad Naomh agus a cheiltinn *cuid* de luach fheurainn?

4 Am feadh 's a dh'fhuirich e reic, nach bu leat féin e? agus déigh a reic, nach robh e a'd' cho féin? C'ar son a sinuainich thu do chridhe an guomh so? cha d' thu breug do dhaoineibh, ach do D

5 Agus an uair a chuala Ananias briathra so, thuit e sìos, agus cha an deò as: agus thàinig eagal mòr na h-uile a chuala na nithe so.

6 Agus air éirigh do na h-ògana phaisg iad an eudach-mairbh e; agus air dhoibh a ghiùlan a mach, dh'a laic iad e.

7 Agus thàrladh timcheall trì u ean 'na dhéigh sin, gn'n d'fhàin bhean a steach, gun fhios aice air nì a rinneadh.

8 Agus fhreaguir Peadar i, In dhomh-sa an ann air an uiread so sibh an fearainn? Agus thubhairt Is ann, air son an uiread sin.

9 An sin thubhairt Peadar ri C'ar son a cho-aontaich sibh Spiorad Naomh a dhearbhadh? Feo *tha* cosan na muinntir a dh'adhb' t'fhear aig an dorus, agus giùlain iad thusa mach.

10 An sin thuit i air ball aig chosaibh, agus chaidh an deò aise agus air do na h-òganaich teacht steach, fhuairead i marbh; agus dhoibh a giùlan a mach, dh'adhb' iad làimh r'a fear i.

1 Agus tháinig eagal mór air an lais nile, agus air na h-uile a chuala níthe so.

2 Agus rinneadh mórán chomh-
n agus mhórbhuilean am measg
phobuill le lámhaibh nan abstol;
is bhla iad uile dh'aon iuntian ann
sgáth-thigh Sholaimh.

3 Agus cha robh chridhe aig aon
chách e féin a cheangal riu: ach
mór-meas aig a' phobull orra.

4 Agus is móid a chuireadh creidich
an Tighearna, broidhean mhór
on de fhearaibh agus de mhuaibh:

5 Air chor a's gu'n d'thug iad a
ch a' mhuinútir euslan air na
idibh, agus gu'n do chuir iad air
paichibh agus air nírighibh iad,
an ag teacht do Phendar, gu'n
readh fhaill, mar bu lugha, sgáile
neach-eigin aca.

6 Agus tháinig mar an ceudua
r-sluagh as na bailtibh mu'n
dirt air Ierusalem, a' toirt leo
iuntir euslain, agus dream a bhla
am bnaireadh le sioradaibh neò-
an: agus leighiseadh iad nile.

7 An sin dh'éirich an t-árd-shag-
art, agus iadsan uile a bhla maille ris,
(dhon luchd-barail nan Sadusach,) is
lionadh iad le tuath.

8 Agus chuir iad lámh anns na
batolaibh, agus chuir iad si' phríos-
chunanta iad.

9 Ach dh'fhosgail aingeal an
ghearna dorsan a' phríosain san
heche, agus thug e iadsan a mach,
is thubhairt e,

10 Imichibh, agus, ag seasamh
uibh, labhraibh sin teampull ris an
luagh nile bhriathra na beatha so.

11 Agus an uair a chual iad so,
uidh iad gu moch a steach do'n
teampull, agus theagaisg iad. Ach
tháinig an t-árd-shagart, agus iadsan
bhla maille ris, agus ghairm iad
chomhairle, agus seanadh chloinn
neil, uile an ceann a chéile; agus
uir iad do'n phríosain, chun gu'n
gta iadsan d'an ionnsuidh.

12 Ach an uair a tháinig na maoir,
a d'fhuair iad sa' phríosain iad; agus
pilltim dhoibh, dh'innis iad,

13 Ag rádh, Fhuair sinne gu firinn-
ch an príosain dainte gu ro thér-
nte, agus an luchd-comhead 'nan
asamh a mach fa chomhair nan
príosain; ach an uair a dh'fhosgail sinn,
a d'fhuair sinn aon duine a stigh.

14 A nis, an uair a chual an t-árd-

shagart, agus ceannard an teampuill,
agus uachdarain nan sagart, na
briathra so, bhla iad fo amharas mu'n
tíochtioll ciod gus an tigeadh so.

15 An sin tháinig neach áraidh, agus
dh'innis e dhoibh, ag rádh, Feuch, a
ta na daoine a chuir sibh sa' phríosain
'nan seasamh san teampull, agus a'
teagasg a' phobuill.

16 An sin dh'innis an ceannard
maille ris na maoir, agus thug e leis
iad gun aioneart: (oir bhla eagal orra
roimh an t-sluagh, gu'n biodh iad air
an clachadh leo.)

17 Agus an uair a thug iad leo iad,
chuir iad ann am fianais na comh-
airle iad: agus dh'fheòraich an t-árd-
shagart diùbh,

18 Ag rádh, Nach d'thug sinne
geur-òrdaigh dhuibh gun teagasg, a
dheanamh san ainm so? agus, feuch,
lìon sibh Ierusalem le 'ur teagasg,
agus is àill leibh fuil an duine so a
tharruing oirne.

19 An sin fhreagair Peadar agus na
h-abstol eile, agus thubhairt iad. Is
còir géill a thoirt do Dhia nì's mò na
do dhaoibh.

20 Thog Dia ar n-aithriche Iosa, a
mharrb sibhse, agus a chroch sibh air
cream.

21 Esan dh'árdaich Dia le a dheas
lámh 'na Cheannard agus 'na Shlàn-
uighear, a thoirt aithreachais agus
maithneais pheacanna do Isael.

22 Agus tha sinne 'nar fianaisibh
dha air na nithibh so; agus mar an
ceudua an Spiorad Naomh, a thug Dia
dhoibhsan a ta ànthal dha.

23 Agus an uair a chual iadsan so,
bhla iad air an gonadh, agus ghabh iad
comhairle an cur gu bàs.

24 An sin dh'éirich Phairiseach
áraidh anns a' chomhairle, d'am b'ainm
Gamaliel, fear-teagaisg an lagha, air
an robh meas aig an t-sluagh nile,
agus dh'òrduich e na h-abstol a chur
a mach rè tamuill;

25 Agus thubhairt e riu, Fheara
Israeil, thugaibh aire dhuibh féin ciod
a ta roimhibh a dheanamh mu thím-
chioll nan daoine sin.

26 Oir roimh na láithibh so dh'éir-
ich Tendas suas, ag rádh, gu'n bu
n-ach-eigin mór e féin; agus cheang-
ail àireamh dhaoine, tíochtioll ceithir
cheud, iad féin ris: mharbhadh esan,
agus a inheud 'sa dh'antaich leis.
sgapadh iad nile o chéile, agus chaidh
iad gu neoni.

37 An dèigh an fhir so, dh'èirich Indas an Galiléach suas, ann an làithibh na cis-mheasaidh, agus tharraing e mòran sluagh 'na dhéigh: sgriosadh esan mar an ceadna; agus a inhead 's a ghéill da, sgapadh iad uile.

38 Agus a nis a ta mi ag ràth ribh, Fanaibh o na daoineibh so, agus leigibh leò: oir ma's ann o dhaoineibh a ta a' chomhairle so, no an obair so, thig i gu neo-bhrìgh:

39 Ach ma's ann o Dhia a ta i, cha'n urrainn sibhise a cur gu neo-bhrìgh: air eagal gu'n tàrladh gu'm faighear sibh eadhon a' cogadh an aghaidh Dhé.

40 Agus dh'aontaich iad leis-san: agus an uair a' ghairm iad na h-abstoil, agus a ghabh iad orra, dh'èduich iad dhoibh gu'n labhairt ann an ainm Iosa, agus leig iad as iad.

41 Agus dh'imich iadsan o làthair na comhairle le gairdeachas, a caoinn gu'n do mheasadh gu'm b'airidh iad air eas-urram fhulang air son 'ainme-san.

42 Agus gach là anns an teampull, agus o thigh gu tigh, cha d'èirich iad a bhi teagasg, agus a' searmonachadh Iosa Crìosd.

CAIB. VI.

A GUS anns na làithibh sin, an uair a bha àireamh nan deisciobuil a' meudachadh, dh'èirich gearan am measg nan Greugach an aghaidh nan Eabhrach, a chionn gu'n do dhearmadendh am bantraichean san fhrithealadh laitheil.

2 An sin ghairm an dà fhear dheug mòr-chuideachd nan deisciobuil d'an ionnsuidh, agus thubhairt iad, Cha'n 'eil e ionchuidh sinne dh'fhàgail fòcail Dé, agus a fhrithealadh do bhòrd-aibh.

3 Uime sin, a bhràithre, iarraibh a mach 'nur measg seachdnuar dhaoine fo dheadh ionraidh, làn de'n Spiorad Naomh, agus de ghliocas, a chuireas sinne os ceann an drenchd so.

4 Ach buanaichidh sinne a ghnàth ann an ùnuigh, agus an ministireil-eachd an fhocail.

5 Agus bha chainnt so taitneach an làthair na mòr-chuideachd uile: agus thagh iad Stephan, duine làn de chreidimh, agus de'n Spiorad Naomh, agus Philip, agus Prochorus, agus Nicanor, agus Timou, agus Parmenas, agus Nicolas proseliteach de mhuintir Antioch:

6 Chuir iad iadsan an làthair nan

abstol: agus air deanamh ùrnuigh dhoibh, chuir iad an làrhan orra.

7 Agus dh'fhàs focal Dé; agus mheudaichheadh àireamh uach d' deisciobuil gu ro mhòr ann an Ierusalem: agus bha cuideachd mhòr de na s' artaibh ùmhail do'n chreidimh.

8 Agus rinn Stephan, làn de chreidimh agus de chumhachd, mìorbhàlean agus comharan mòra ann an t-sluaigh.

9 An sin dh'èirich dream àrd de'n t-sionagag ris an abrar *sionagag* nan Libertineach, agus nan Cireneach, agus mhuintir Alecsandria, ann an dream o Chìlicia, agus o'n Asia deasbairreachd ri Stephan.

10 Agus cha b'urraim iad eum aghaidh a' ghliocais agus an spiorais leis an do labhair e.

11 An sin thug iad a steach naigidheas daoine a thubhairt Chanla sinne e labhairt bhriach toibheumach an aghaidh Mhaois, an Dhé.

12 Agus dh'èig iad suas an sluagh agus na seanairean, agus na sgrìobhaichean, agus thàinig iad air, a ghlac iad e, agus thug iad an làthair na comhairle e;

13 Agus chuir iad suas fiancan brèige, a thubhairt, Cha'n 'eil duine so a' sgar de labhairt bhriach toibheumach an aghaidh an ionannoinn so agus an lagha:

14 Oir chuala sinne e ag ràdh, gu sgrìos an t-Iosa so o Nasaret an t-so, agus gu'n crechail e na gnàthas a thug Maois dhuinne.

15 Agus air dhoibhsan uile a b' 'nan snidhe s' chomhairle amharce geur air, chunnaic iad 'a'ghaidh an aghaidh aingil.

CAIB. VII.

A N sin thubhairt an t-àrd-shagairt Am bheil, ma tà, na nithe mar so?

2 Agus thubhairt esan, Fheàrr bhràithre, agus aithriche, Ìsraibh Dh'fhoillsicheadh Dia na glòire d' u-athair Abraham, 'nuair a bha e ann an Mesopotamia, mu'n do ghabh còmhuidh ann an Charan.

3 Agus thubhairt e ris, Rach a mach d' thùr fèin, agus o d' chinneas agus thig chum na tìre a nochdas mi dhuin.

4 An sin chaidh esan a mach á t'ann nan Cildéach, agus ghabh còmhuidh ann an Charan: agus a

n déigh bàis 'athar, dh'atharraich do'n fhearann so anns an bheil e nis 'nur còmhaidh.

Agus cha d'thug e dha oighreachd *bith* ann, cha d'thug *jèù* leud he: gidheadh gheall e gu'n turr e mar sheilbh e dha féin agus d'a eud 'ua dhéigh, ged nach robh eist duine cloinne aige.

Agus labhair Dia air an ddéigh so, a bhodh a shliochd air chuairt ann athaich choigrich, agus gu'n dean iad tràilean duibh, agus gu'n eadh iad gu h-olc *riu* rè ceithir bliadhna.

Agus air a' chinneach sin d'am bi n fo dhaorsa, bheir mise breith. Dia: agus an déigh nan nithe sin iad a mach, agus ni iad seirbis dha-sa anns an àit so.

Agus thug e dha còmhcheangal ànchioll-ghearraidh: agus mar sin *Abraham* Isaac, agus thim-lighearr se e air an ochdamh là: *ghin* Isaac Jacob, agus Jacob an gnómh-athair dheug.

Agus a' gabhail farnaid, reic na n-aithriche Joseph do'n Eiphit: an Dia maile ris,

Agus shaor se e as a thrioblaidibh agus thug e deadh-ghean agus da an làthair Pharaoh, rìgh n-Eiphit; agus chuir se e 'na clann air an Eiphit, agus air a ghlach féin uile.

Nis thàinig gorta agus àmhghar air an Eiphit uile, agus air talamh main; agus cha d'fhuair ar n-aithricheachd-an-tìr.

Ach an uair a chuala Jacob gu'n arbhar san Eiphit, chuir e mach aithriche air tùs.

Agus air an dara uair rinneadh aithnichte d'a bhràithribh, agus eadh cinneach Joseph follaiseach Pharaoh.

An sin chuir Joseph *fios* naith, ghairn e d'a ionnsuidh Jacob air, agus a luchd-dàimhe uile, cùig na deug agus trì fichead.

Agus chaidh Jacob sìos do'n it agus fhuair e bàs, e féin agus aithriche.

Agus ghiùlaineadh thairis iad gu em, agus chuireadh iad anns an dilaic a cheumnaich Abraham air aingid o mhic Enoir, *athair* Shinn.

Ach an uair a dhruid àm a' llaidh, a mhionnaich Dia do Ab-

raham, dh'fhàs an sluagh, agus rinneadh iad Ìomhhor san Eiphit,

18 Gus an d'éirich rìgh eile do nach baithne Joseph.

19 Bhurin esan gu cuilbheirteach r'ar cinneach, agus rinn e ole air ar n-aithricheibh, air chor a's gu'n d'thug e orra an naoidheana a thilgeadh mach, chum nach sìolachadh iad.

20 Anns an àm sin rugadh Maois, agus bha e ro sgianhach, agus dh'al-trumadh e trì mìosan ann an tigh 'athar:

21 Agus an uair a thilgeadh a mach e, thog nighean Pharaoh leatha e, agus dh'altrum i e mar mhac dhi féin.

22 Agus dh'fhòghlamadh Maois ann an uile ghliocas nan Eiphiteach, agus bha e cumhachdach ann briathraibh agus an gnómharaibh.

23 Agus an uair a bha e dà fhichead bliadhna iomlan a dh'aois, thàinig e 'na chridhe a bhràithre, clann Israeil, fhiosrachadh.

24 Agus air dha doine àraidh *dhiubh* fhaicinn a' fulang eucoir, theasaig se e; agus air bualadh an Eiphitich dha, rinn e dòghaltas do'n fhear air an d'rinneadh an eucoir:

25 Oir shaoil e gu'n tuigeadh a bhràithre, gu'n tugadh Dia le a làmh-san saorsa dhoibh; ach cha do thuig iadsan.

26 Agus air an là 'ua dhéigh sin, nochd se e féin doibh, agus iad a' comhstri, agus b'àill leis sìth a dheanamh eatorra, ag ràdh, A dhaoine, is bràithre sibh féin; c'ar son a ta sibh a' deanamh eucoir air a chèile?

27 Ach chuir an fear a rinn an eucoir air a choimhearsnach naith e, ag ràdh, Cò a rinn thusa a'd' uachdaran agus a'd' bhreitheamh oirne?

28 An mian leat mise a mharbhadh, mar a mharbh thu an t-Eiphiteach an dé?

29 An sin theich Maois air son an fhocail so, agus bha e 'na choigreach ann an dùthaich Mhidian, far an do ghin e dithis mhac.

30 Agus an uair a choimhlionadh dà fhichead bliadhna, dh'fhoillsich eadh dha, ann am fàsach beinne Shina, aingeal an Tighearna ann an lasair theine ann am preas.

31 Agus an uair a chunnaic Maois so, ghabh e iongantas mu'n t-sealladh; agus air dha teachd ann agus gu beachdachadh air, thàinig guth an Tighearna d'a ionnsuidh,

32 *Ag ràdh, Is mise Dia t'athriche, Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iacob. An sin chrìohtnaich Maois, agus cha robh chridhe aige anharc.*

33 *An sin thubhairt an Tighearn ris, Fuasgail do bhrògan o d' chos-sibh: oir is talamh naomh an t-àit air am bheil thu a'd' sheasamh.*

34 *Chunnaic mi gu cinnteach àmhghar mo phobuill a ta san Eiphit, agus chuala mi an osnadh, agus thàinig mi nuas g'an saoradh. Agus a nis thig, cuiridh mi do'n Eiphit thu.*

35 *Am Maois so fèin a dhiùlt iad-san, ag ràdh, Cò rinn uachdaran agus breitheamh dhìotsa? esan chuir Dia gu bhì 'na uachdaran agus 'na fhearsaoraidh, le làmh an aingil a dh'fhoillsicheadh dha sa' phreas.*

36 *Thug esan a mach iad, an dèigh dha m'òrbhuilean agus comharan a dheanamh ann an tìr na h-Eiphit, agus anns a' mhuir ruaidh, agus anns an fhàsach rè dhà fhichead bliadhna.*

37 *Is e so am Maois ud a thubhairt ri cloinn Israeil, Togaidh an Tighearn bhuir Dia suas fàidh dhuibh de 'ur bràithribh, cosmhuil riumsa; ris-san éisdidh sibh.*

38 *So esan a bha san eaglais anns an fhàsach, maille ris an aingeal a labhair ris ann am beinn Shina, agus maille r'ar n-aithreachibh-ne: neach a fhuair briathra na beatha, chum an toirt dhuinne;*

39 *Do nach b'àill le ar n-aithrichibh bhì ùmhal, ach chuir iad uatha e, agus 'nan cridhe phill iad air an ais do'n Eiphit,*

40 *Ag ràdh ri Aaron, Dean dhuinne dèe a thèid a romhainn: oir mu thimchioll a' Mhaois so, a thug a mach sinn á tìr na h-Eiphit, cha'n 'eil fhios againn ciod a dh'éirich dha.*

41 *Agus rinn iad laogh sna làithibh sin, agus thug iad ìobairt do'n dealbh, agus rinn iad gàirdeachas ann an oibribh an làmh a téin.*

42 *An sin phill Dia, agus thug e thairis iad chum aoradh a dheanamh do armait nèimh, a réir mar a ta e sgrìobhta ann an leabhar nam fàidhean. An d'thug sibh dhomh-sa beathachean marbhita agus ìobairte rè dhà fhichead bliadhna anns an fhàsach, O a thigh Israeil?*

43 *Seadh, thog sibh suas pàillinn Mholoich, agus reult bhuir dé Remphain, dealbhan a rinn sibh chum aor-*

aidh dhoibh: uime sin atharraich mi sibh an taobh thall de Bhabylon.

44 *Bha pàillinn na fianuis aig n-aithrichibh san fhàsach, a réir a dh'àithu an ti a labhair ri Ma gu'n deanadh se e a réir an t-sa-laidh a chunnaic e.*

45 *An ni a thug mar an ceudna n-aithriche a bha 'nan dèigh a ste maille ri Iosa do sheilbh nan Cinnear a thig Dia a mach roimh ghluibh n-aithriche, gu làithibh Dhaibhidh.*

46 *Neach a fhuair deadh-ghean fianuis Dhé, agus a dh'arr pàill fhaotainn do Dhia Iacob.*

47 *Ach thog Solamh tigh dha.*

48 *Gidheadh cha'n 'eil an Ti àirde a' gabhail còmhuidh ann teampuibh làmh-dheanta; mar a am fàidh ag ràdh,*

49 *Is e nèamh mo rìgh-chait agus an talamh stòl mo chos: ciod tigh a thogas sibh dhomh? a ta Tighearn ag ràdh; no ciod e idè mo thàimh?*

50 *Nach do rinn mo làmh na n-*

so nìle?

51 *A dhaoine cruaidh-mhuineal agus neo-thimchioll-gheàrrta an cridhe agus ann an cluas-sibh, sibh a ghuàth a' cur an aghaidh Spioraid Naoimh: mar a rinn n-aithriche, mar sin a ta sibhse deanamh.*

52 *Cò de na fàidhibh air nach d' bhuir n-aithriche geur-leannan agus mharbh sibh iadsan a ro fhoillsich teachd an Fhàirein ud an robh sibhse a nis 'nur luchd-baidh agus 'nur mortairibh:*

53 *Sibhse a fhuair an lagh le f ealadh nan aingeal, agus nach choimhid e.*

54 *'Nuair a chual iad na nithe bha iad air an gonadh 'nan cr agus chas iad am facian ris.*

55 *Ach air dhàsan bhì làn Spiorad Naomh, dh'amhaire e gu suas gu nèamh, agus chunnaic e Dhé, agus Iosa 'na sheasamh air làmh Dhé;*

56 *Agus thubhairt e, Feuch, tl faicinn nan nèamh fosgailte, agus an òinne 'na sheasamh air deas l Dhé.*

57 *An sin ghlaodh iadsan le mòr, agus dhruid iad an cluasan, leum iad air a dh'aon inntinn;*

58 *Agus air dhoibh a thilgea mach as a' bhaile, chlach iad e:*

10 Ag na fianaisean an eudach sìos aig
saibh òganaich, d'am b'ainm Saul.
59 Agus ehlach iad Stephan, agus e
gairm air Crìosd, agus ag ràdh, A
Tighearn Iosa, glac mo spiorad.
60 Agus air dha e fèin a leigeadh air
ghlùinibh, ghlaodh e le guth mòr,
Thighearn, na cuir an peacadh so
an leth. Agus air dha so a ràdh,
noidil e.

CAIB. VIII.

1 AGUS bha Saul ag aontachadh le a
bhàs-san. Agus dh'Éirich ams
n am sin geur-leanmhuinn mhòr an
ghaidh na h-eaglais a bha ann an
Ierusalem: agus bha iad uile air an
gapadh air feadh tìre Iudea agus
Samaria, ach na h-abstòil amhàin.

2 Agus ghluais daoine diadhaidh
chum 'adhlaid, agus rinn iad
aoidh mhòr air a shon.

3 Ach bha Saul a' fàsachadh na
-eaglais, a' dol a steach do gach tigh;
agus ag tarruing a mach fhear agus
lean, chuir e am prìosan iad.

4 Uime sin dh'imich an dream a
gapadh, feadh gach àite, a' searmon-
achadh an fhocail.

5 An sin chaidh Philip sìos do
bhaile Shamaria, agus shearmonaich
Crìosd dhoibh.

6 Agus thug an sluagh a dh'aon toil
tìre do na nithibh a labhradh le Philip,
ag èisdeachd ris, agus a' faicinn nam
mòrbhuile a rinn e.

7 Oir chaidh spiorada neòghlan a
nach à mòran anns an robh iad, a'
glaothaich le guth mòr: agus chaidh
mòran air an robh an pairilis, agus a
bha 'nam bacadh, a shlànachadh.

8 Agus bha gàirdeachas mòr sa'
bhaile sin.

9 Ach bha roimhe sin duine àraidh
sa' bhaile sin, d'am b'ainm Simon,
a ghnàthaich druidheachd, agus a
mheall muinntir Shamaria, ag ràdh
gu'm bu neach mòr eigin e fèin.

10 Dhàsan thug iad uile aire, o'n
bheag gus a' mhòr, ag ràdh, Is e an
duine so cumhachd mòr Dhé.

11 Agus thug iad an aire dha, a
chionn gu'n do mheall e iad rè ùine
fhada le a dhruideachd.

12 Ach an uair a chreid iad Philip a'
searmonachadh nan nìthe a bhuineas
do rìoghachd Dhé agus do ainm Iosa
Crìosd, bhaisteadh iad eadar fheara
agus mhuil.

13 An sin chreid Simon fèin mar
an ceudna: agus an uair a bhaisteadh

e, dh'fhan e maille ri Philip; agus a'
faicinn nan comhara agus nam feartan
a rinneadh, ghabh e iongantais ro-mhòr.

14 Agus an uair a chuala na
h-abstòil a bha ann an Ierusalem gu'n
do ghabh Samaria focal Dhé, chuir iad
d'an ionnsuidh Peadar agus Eoin:

15 Agus an uair a chaidh iad sìos,
ghuidh iad air an son, gu'm faigheadh
iad an Spiorad Naomh.

16 (Oir cha d'fhàinig e fathast a
nuas air aon aca: ach anhàin bhaist-
eadh iad ann an ainm an Tighearn
Iosa.)

17 An sin chuir iad an làmhnan orra,
agus fhuair iad an Spiorad Naomh.

18 Agus an uair a chunnaic Simon
gu'n robh an Spiorad Naomh air a
thoirt tre làmhnan nan abstol a chur
orra, thairg e airgid dhoibh,

19 Ag ràdh, Thugaibh dhomh-sa
mar an ceudna an cumhachd so, ge
b'e neach air an cuir mi mo làmh,
gu'm faigh e an Spiorad Naomh.

20 Ach thubhairt Peadar ris, Gu
rachadh t'airgid am ingha maille
riut fèin, a chionn gu'n do mheas thu
gu'm feqda tiodhlac Dhé a cheannach
le h-airgid.

21 Cha'n 'eil agad cuid no crannchur
sa' chùis so: oir cha'n 'eil do chridhe
dìreach an fìnnis Dhé.

22 Gabh aithreachas uime sin de t'òle
so, agus guidh air Dia, ma dh'fheudar
gu'm maithear dhuit smuaine do
chridhe.

23 Oir a ta mi 'ga d'fhaicinn ann an
domblas na seirbhe, agus fo chuibh-
reach na h-eucorach.

24 An sin fhreagair Simon, agus
thubhairt e, Guidhibh-sa an Tighearn
air mo shon, nach tig aon de na nithibh
sin a thubhairt sibh orm.

25 An sin, air dhoibhsan fianais a
dheanadh, agus focal an Tighearn a
labhairt, phill iad gu Ierusalem, agus
shearmonaich iad an soisgeul ann am
mòran de bhailtibh nan Samaritanach.

26 Agus labhair aingeal an Tigh-
earna ri Philip, ag ràdh, Éirich, agus
imich chum na h-àirde deas, chum na
slighe a ta dol sìos o Ierusalem gu
Gasa, a ta 'na fhàsach.

27 Agus dh'Éirich e, agus dh'imich e:
agus, feuch, duine àraidh, caillteanach
o Etiopia, aig an robh mòr-ùghdarras
fo Chaudace, ban-rìghinn na h-Etiopia,
agus a bha os ceann a h-ionmhais nìle,
agus a bha air teachd gu Ierusalem
chum aoradh a dheanadh,

28 Bha e a' pilltinn air a's, agus 'na shuidhe 'na charbad; agus bha e a' lèughadh an fhàidh Esaisais.

29 An sin thubhairt an Spiorad ri Philip, Imich an fagus, agus druid ris a' charbad so.

30 Agus ruith Philip d'a ionnsuidh, agus chuala se e a' lèughadh an fhàidh Esaisais; agus thubhairt e, An bheil thu a' tuigsinn nan nithe a tha thu a' lèughadh?

31 Agus thubhairt esan, Cionnus is urraim mi, mur seòl neach-eigin mi? Agus dh'iarr e air Philip teachid a nìos, agus suidhe maille ris.

32 A' chuibhrionn de'n sgrìobtuir a bha e lèughadh, b'ì so i: Thugadh e mar chaora chum marbhadh; agus mar nan a ta 'na thòsd an fannis an fhir-lomairt, mar sin cha d'fhosgail e a bheul:

33 'Na ìslachadh thugadh a bhreith-eanas air falbh: agus cò a nochdas a ghinealach? oir thogadh a bheatha o'n talamh.

34 Agus fhreagair an caillteanach, agus thubhairt e ri Philip, Guidheam thu, cò nìme tha am fàidh ag ràdh so? nìme fèin, no mu neach-eigin eile?

35 An sin dh'fhosgail Philip a bheul, agus a' tòiseachadh o'n sgrìobtuir sin, shearmonaich e Iosa dha.

36 Agus an uair a dh'imich iad air n t-slighe, thàinig iad gu h-nisge araidh: agus thubhairt an caillteanach, Feuch, uisge; ciod a ta bacadh mise bhì air mo bhaisteadh?

37 Agus thubhairt Philip, Ma tha thu a' creidsinn le d' uile chridhe, feudaidd tu. Agus fhreagair e agus thubhairt e, Tha mi a' creidsinn gur e Iosa Crìosd Mac Dhé.

38 Agus dh'àithn e 'n carbad a sheasamh: agus chaidh iad sìos le chèile do'n uisge, araon Philip agus an caillteanach; agus bhaist se e.

39 Agus an uair a thàinig iad a nìos as an uisge, thug Spiorad an Tighearna Philip leis, agus cha'n fhuac an caillteanach tuilleadh e: agus dh'imich e air aghaidh le gàirdeachas.

40 Ach fhuaradh Philip ann an Asotos: agus shearmonaich e anns na bailtibh uile, a' dol troimh an dùthaich, agus an d'thàinig e gu Cesarea.

CAIB. IX.

A GUS air do Shaul bhì fathast a' seideadh bagraidh agus àir an aghaidh dheisciobuil an Tighearna, chaidh e chum an àrd-shagairt,

2 Agus dh'iarr e litrichean naìr Damascus chum nan sìosagag, c'nam faigheadh e aon neach t-slighe so, co aca b'fhir no mnà: gu'n tugadh e leis ceangailte gu I salem iad.

3 Agus ag ìneachd dha, thàr gu'n do dhruid e ri Damascus: d'healraich gu h-obann mu'n cuair solus o nèamh.

4 Agus air tuiteam dha air an aubh, chual e guth ag ràdh ri Shaul, A Shaul, c'ar son a ta 'gam gheur-leannhuinn-sa?

5 Agus thubhairt esan, Cò th Thighearn? Agus thubhairt an T earn, Is mise Iosa a ta thosa a' g leannhuinn: is cruaidh dhuitse or adh an aghaidh nan dealg.

6 Agus air dhèasan bhì air e agus làn nambainn, thubhairt e Thighearn, ciod is àill leat mi dheanamh? Agus thubhairt an T earn ris, Eirich agus rach a st do'n bhaile, agus imsear dhuit cì còir dhuit a deanamh.

7 Agus sheas na daoine bha 'g eachd maille ris 'nan tòsd, a' clu tinn a' ghutha, ach gu'n neach air fhaicinn.

8 Agus dh'éirich Saul o'n talc agus air fosgladh a shùl dha, e fhuac e neach air bith: ach air dh breith air a làimh, thredraich iad Damascus.

9 Agus bha e trì làithean gun r arc, agus cha d'fith agus cha d'òl air bith.

10 Agus bha deisciobul àraidh an Damascus, d'am b'ainm Anan agus thubhairt an Tighearn ris an foillseachadh, Ananais. A thubhairt esan, Feuch, a ta mi so, a Thighearn.

11 Agus thubhairt an Tighearn Eirich, agus imich do'n t-sràid ri abrar Dirach, agus iarr ann an Iudais, duine o Tharsus d'an goi Saul; oir, feuch, a ta e ri ùrnigh.

12 Agus clannaic e ann an f seachadh duine d'an ainm Ananias teachid a steach, agus a' cur a lài air, chum gu'm faigheadh e a radh.

13 An sin fhreagair Ananias Thighearn, chuala mi o mhòran o duine so, cia fion cle a rinn e d naonhaibh ann an Ierusalem:

14 Agus a ta an so ùghdarras: o uachdaranaibh nan sagart, iac uile a cheangal a ta gairm air t'ainm

15 Ach thubhairt an Tighearn ris, mích; oir is soitheach taghta dhomhna e. chum m'ainm a ghiúllan an t-ainm nan Cinneach, agus rìghrean, agus chloinn Israeil.

16 Oir nochdaidh mise dha cia mòr na nithe a's éigin da fhulang air sgàth a' ainme-sa.

17 Agus dh'imich Ananias, agus dhaidh e steach do'n tigh; agus chuir e a làmhau air, agus thubhairt e. A Shaul, a bhràthair, chuir an Tighearn, (*eadhon* Iosa, a dh'fhoillsicheadh thuise anns an t-slighe air an d'thàinig thu,) mis: chum gu'm faigheadh tu do radharc, agus gu'm biodh tu air do tonadh leis an Spiorad Naomh.

18 Agus air ball thuit e 's thùilbhar gu'm biodh lannan, agus dh'aisigeadh a radharc dha gu'n dàil; agus air fha éirigh, bhaisteadh e.

19 Agus an uair a ghabh e biadh, neartaicheadh e. An sin bha Saul àrthean àraidh maille ris na deisciobail a bha ann an Damascus.

20 Agus air ball shearmonaich e Iosa anns na sionagogaibh, gur esan Iac Dhé.

21 Ach bha na h-uile a chual e fo lamhas, agus thubhairt iad, Nach e so esan a bha sgrios ann an Ierusalem adsan a bha gairm air an ainm so, agus u thàinig an so chum na crìche so, gu'n tugadh e ceangailte iad dh'ionnsuidh uachdarana nan sagart?

22 Ach bu mhòid a neartaicheadh Saul, agus chuir e gu h-amhladh na lùdhaich a bha chomhnuidh ann an Damascus, a' dearbhadh gur e so an Crìosd.

23 Agus air dol do mhòran làithean teachadh, rinn na h-lùdhaich comhairle a' chéile esan a mharbhadh:

24 Ach thugadh fics do Shaul air am foill: agus bha faire aca air na ceatachaibh a là agus a dh'oidhe chum a mharbhadh.

25 An sin ghabh na deisciobail e ann oidheche, agus chuir iad a mach thar a' bhalla e, agus leig iad sìos ann an ciabh e.

26 Agus an uair a thàinig Saul gu Ierusalem, dh'fhoich e ri e féin a' cheangal ris na deisciobluibh: ach bha eagal orra uile roinhe, agus cha do chreid iad gu'm bu deisciobul e.

27 Ach ghabh Barnabas d'a ionnsuidh e, agus thug e chuim nan abstol e; agus chuir e'n ecill doibh cionnus a chunnaic e 'n Tighearn anns an

t-slighe, agus gu'n do labhair e ris, agus cionnus a shearmonaich e gu dàna ann an Damascus an ainm Iosa.

28 Agus bha e maille ri a' teachd a steach agus a' dol a mach ann an Ierusalem.

29 Agus labhair e gu dàna an ainm an Tighearn Iosa, agus rinn e deasbair-eachd an aghaidh nan Greugach: ach chuir iadsan rompa esan a mharbhadh.

30 Ach an uair a thuig na bràithre so, thug iad sìos e gu Cesarea, agus chuir iad air falbh gu Tarsus e.

31 An sin bha fois aig na h-eaglaisibh troimh Iudea uile, agus Ghailile, agus Shamaria; agus àir dhoibh bhi air an togail suas, agus a' sìnbhal ann an eagal an Tighearn, agus ann an comhfhurtachd an Spìo aid Naomh, mheudaicheadh gu mòr iad.

32 Agus thàrladh, air do Pheadar imeachd troimh gach àite, gu'n deachaidh e sìos mar an ceudna chum nan naomh a bha gabhail comhnuidh ann an Lida.

33 Agus fhuir e an sin duine àraidh d'ann b'ainm Eneas, a bha rè ochd bliadhna air a leabaidh, agus e gu riu leis a' phairilis.

34 Agus thubhairt Peadar ris, Eneas, tha Iosa Crìosd ga d' leigheas: éirich agus dean do leaba. Agus àir ball dh'éirich e.

35 Agus chunnaic iadsan uile e a bha chomhnuidh ann an Lida, agus ann an Saron, agus phill iad chum an Tighearn.

36 A nis, bha ban-deisciobul àraidh ann an Iopa, d'am b'ainm Tabita; 'se sin, air eadar-theangachadh, Dorcas: bha a' bhean so làn de dheadh oibribh, agus de dhéireibh a riu i.

37 Agus thàrladh anns na làithibh sin, air dhi bhi gu tinn, gu'n d'fhuair i bàs. Agus air dhoibh a h-ionnsuidh, chuir iad ann an seòmar nachdarach i.

38 Agus air do Lida bhi fagus do Iopa, agus air chuinninn do na deisciobluibh gu'n robh Peadar an sin, chuir iad dithis dhaoine d'a ionnsuidh, a' guidhe air e theachd d'an ionnsuidh gu'n dàil.

39 An sin dh'éirich Peadar, agus chaidh e maille riu. Agus an uair a bha e air teachd, thredraich iad snas e do'n t-seòmar nachdarach: agus sheas na bantraichean uile làimh ris a' caoineadh, agus a' nochdadh nan còtaichean

agus nan trusgan a rinn Dorcas an feadh a bha i maille riu.

40 Ach air do Pheadar an cnr a mach uile, leig se e féin air a ghlúinibh, agus rinn e ùrnuigh; agus air dha tionndadh ris a' chorp, thubhairt e, A Thabita, éirich. Agus dh'fhosgail ise a súilean: agus air dhí Peadar fhaicinn, dh'éirich i 'na suidhe.

41 Agus thug e a làmh dhi, agus thog e 'na seasamh i; agus an uair a ghairme na naoimh agus na bantraichean, chuir e 'nan làthair beò i.

42 Agus fhuaradh fios air so tre Iopa uile; agus chreid mòran anns an Tighearn.

43 Agus thàrladh gu'n d'fhan e mòran de làithibh ann an Iopa maille ri Simon àraidh, fear-deasachaidh leath-air.

CAIB. X.

AGUS bha duine àraidh ann an Cesarea, d'am b'ainm Cornelius, ceannard-ceud de'n chuideachd ris an abrar a' chuideachd Eadailteach,

2 Duine cràbhach, agus air an robh eagal Dé maille r'a thigh uile, a bha toirt mòrain déirce do'n t-sluagh, agus a' deanamh ùrnuigh ri Dia a ghnàth.

3 Chumnaic e ann an sealladh gu soilleir, mu thimchioll na naothann uaire de'n là, aingeal Dé a' teachd a stigh d'a ionnsuidh, agus ag ràdh, A Chornelius.

4 Agus air dhàsan amharc gu geur air, ghabh e eagal, agus thubhairt e, Ciod e, a Thighearn? Agus thubhairt e ris, Chaidh t'ùrnuighean agus do dhéircean suas mar chuimhneachan ann am fianuis Dé.

5 Agus a nis cuir daoine gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an co-aime Peadar:

6 Tha e air aoidheachd maille ri Simon àraidh, fear-deasachaidh leath-air, aig am bheil a thigh làimh ris an fhaighe: innsidh esan duit ciod is còir dhuìt a dheanamh.

7 Agus an uair a dh'fhalbh an t-aingeal a labhair ri Cornelius, ghairm e d'a ionnsuidh dithis de mhuinntir a thighe, agus saighdear cràbhach de'n dream a bha ghnàth a' feitheamh air;

8 Agus an uair a chuir e an t-ionnalan an cèill doibh, chuir e iad gu Iopa.

9 Agus air an là màireach, 'nnair a bha iadsan air an turas, agus a' teachd am fagus do'n bhaile, chaidh Peadar suas air mullach an tìge a

dheanamh ùrnuigh, mu thimchioll r seathamh naire.

10 Agus dh'fhàs e ro ocrach, agus bu mhiann leis biadh itheadh; ach a feadh a bha iadsan ag ulluchadh, thug e ann an neul;

11 Agus chumnaic e nèamh fogailte, agus soitheach àraidh a' teachd a nuas d'a ionnsuidh, mar bhraith-mhòir, ceangailte air a ceithir oisnibh agus air a leigeadh sìos air an talamh.

12 Anns an robh gach uile ghuibheathaiche ceithir-chosach na taimhainn, agus bheathaiche allta, agus bhiadsa snàigeach, agus eunlaith a athair.

13 Agus thàinig guth d'a ionnsuidh Eirich, a Pheadair; marbh agus ith.

14 Ach thubhairt Peadar, Nì h-eada a Thighearn; oir cha d'ith mi rian aon ni coitcheionn no nedghlan.

15 Agus thubhairt an guth ris a taimh an dara uair, Na nithe sin a ghlan Dia na ghairm thusa coitcheionn.

16 Agus rinneadh so trì uairean agus thogadh an soitheach a ris sin gu nèamh.

17 A nis, an uair a bha Peadar amharas ann féin ciod bu chiall do t-sealladh a chumnaic e, feuch, bha daoine a chuireadh o Chornelius, a déigh dhoibh tigh Shimoìn iarraid 'nan seasamh aig an doras.

18 Agus air gairm dhoibh, dh'fheadh aich iad an robh Simon, d'an co-aime Peadar, air aoidheachd an sin.

19 Am feadh a bha Peadar smuaineachadh air an t-sealladh thubhairt an Spiorad ris, Feuch, t'riùir dhaoine ga d'iarraidh.

20 Uime sin éirich, agus gabh sìos agus imich maille riu, gun amhar air bith a bhi ort: oir is mise a chumnam iad.

21 Agus chaidh Peadar sìos chu nan daoine a chuireadh d'a ionnsuidh o Chornelius, agus thubhairt e, Feuch is mise an tì a tha sibh ag iarraid ciod e an t-aobhar mu'n d'thàir sibh?

22 Agus thubhairt iadsan, Fhuair Cornelius an ceannard-ceud, dui cothromach, air an bheil eagal Dì agus fo dheadh ainm aig cinneach na lùdhach uile, rabhadh o Dhia le aingeal naomh, fios a chur ortsa d'a thigh agus briathran a chluinntinn uait.

23 An sin ghairm e steach iad, agus thug e aoidheachd dhoibh. Agus an là màireach dh'imich Peadar mai

in, agus chaidh dream àraidh de na ràithribh o Iopa maille ris.

24 Agus air an là maireach chaidh ad a steach do Chesarea: agus bha Cornelius a' feitheamh riu, agus air airm a luchd-dàimh agus a chàirde ilse an ceann a chéile.

25 Agus an uair a bha Peadar a' dol a steach, choinnich Cornelius e, agus thuit e sìos aig a chosaibh, agus iun e aoidh *dha*.

26 Ach thog Peadar suas e, ag adh, Seas suas; is duine mise mar an endna.

27 Agus ag còmhraidh ris, chaidh e teach, agus fhuair e mòran cruinn.

28 Agus thubhairt e riu, Tha fios gaibh gu bheil e mi-dhligheach do thuine a tha 'na Iùdhach, còmhluadar chumail ri neach a tha de chinneach eile, no teachd an fagus da; ach nochd Dia dhomh-sa, gun duine air bith a ghairm coitichionn no neòghlan.

29 Uime sin thàinig mise 'nuair a fhuireadh fios orm, gun aon ni a ràdh na aghaidh: air an aobhar sin tha mi eòrach, C'ar son a chuir sibh fios orm?

30 Agus thubhairt Cornelius, O'n cheathramh là, gus an uair so, bha mi a' deanamh trasgaidh; agus air an naothamh uair bha mi deanamh òrnuigh ann mo thigh, agus, feuch, sheas duine a'm làthair ann an eudach denrach,

31 Agus thubhairt e, A Chornelinis, fhuair i'òrnuigh éisdeachd, agus tha do dhéirean air an cuimhneachadh an fannis Dé.

32 Uime sin cuir gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an co-aime Peadar; tha e air aoidheachd ann an tigh Shimoin, fear-deasachaidh leathair, làimh ris a' mhuir: neach, 'nuair a thig e, a labhras riu.

33 Uime sin, chuir mi air ball fios ort; agus is maith a rinn thu teachd. Air an aobhar sin tha sinne uile an so a làthair an fannis Dé, a dh'éisdeachd nan uile nithe a tha air an àithneadh dhuitse le Dia.

34 An sin dh'fhosgail Peadar a bheil, agus thubhairt e, Gu firinneach tha mi 'g aithneachadh nach 'eil Dia ag amharc air pearsaibh seach a chéile:

35 Ach anns gach uile chinneach, a ta an neach air am bheil 'eagal-san, agus a ta 'g oibreachadh fireantachd, taitneach leis.

36 Am focal a chuir Dia gu cloinn Israeil, a' searmonachadh sìth tre Iosa Criosd, (neach is e Tighearna nan uile:)

37 Am focal sin is aithne dhuibh, a sgaoileadh air feadh tìre Iudea uile, agus a thòisich o Ghalile, an déigh a' bhaistidh a shearmonaich Eoin:

38 Cionnus a dh'ung Dia Iosa o Nasaret leis an Spiorad Naomh, agus le cumbachd; neach a chaidh mun cuairt a' deanamh maith, agus a' slànuchadh nan uile a bha air am foireigneachadh leis an diabhl: oir bha Dia maille ris.

39 Agus tha sinne 'nar fiannisibh air na h-uile nithibh a rinn e, araon ann an tìr nan Iùdhach, agus ann an Ierusalem; neach a mharbh iad, 'ga chrochadh air crann:

40 Esan thog Dia suas air an treas là, agus nochd se e gu follaiseach;

41 Cha'n ann do'n t-sluagh uile, ach do fhianuisibh, a thaghadh le Dia roimh-làimh, *eadhon* dhuinne, a dh'ith agus a dh'òl maille ris an déigh dha éirigh o na marbhaibh.

42 Agus dh'àithn e dhuinne searmonachadh do'n t-sluagh, agus fannis a dheanamh gur esan a dh'òrdnuicheadh le Dia 'na bhreitheamh air bheòthaibh agus air mharbhaibh.

43 Dhàsan tha na fàidhean uile a' toirt fiannis, gu'm faigh gach neach a chreideas ann maithneas 'nam peac-aibh, tre 'ainm-san.

44 Am feadh a bha Peadar fathast a' labhairt nam briathra sin, thuirling an Spiorad Naomh orra-san uile a chual am focal.

45 Agus ghabh na creidich de'n timcheall-ghearradh, a mbeud diubh 'sa thàinig maille ri Peadar, iongantas mòr, do bhrìgh gu'n do dhòrteadh air na Cinnich mar an ceudna tiodhlac an Spioraid Naoimh.

46 Oir chuala siad iad a' labhairt le teangaibh, agus ag àrd-mholadh Dhé. An sin fhreagair Peadar,

47 Am feud neach sam bith uisge a thoirmeasg, chum nach rachadh iad so a bhaisteadh, a fhuair an Spiorad Naomh co maith ruinne?

48 Agus dh'òrduich e iad a bhì air am baisteadh ann an ainm an Tigh-earna. An sin ghuidh iad air fantuinn maille riu làithean àraidh.

CAIB. XI.

AGUS chuala na h-abstoil agus na bràithrean a bha ann an Iudea

gu'n do ghabh na Cinnich mar an ceudna ri focal Dé.

2 Agus an uair a chaidh Peadar suas gu Ierusalem, rinn iadsan a bha de'n tìmhchioll-ghearradh comspaid ris.

3 Ag ràdh, Chaidh thu steach a dh'ionnsuidh dhaoine nach robh air an tìmhchioll-ghearradh, agus dh'ith thu maille riu.

4 Agus thòisich Peadar, agus chuir e'n t-ìomlan an cèill doibh an òrdng, ag ràdh,

5 Bha mi ann am baile Iopa ri ùrnuigh; agus ann an n-eul chunnaic mi sealladh, Soitheach àraidh a' teachd a nuas, mar bhraith-lìn mhòir, air a leigeadh a nuas o nèamh air a ceithir oisuib; agus thàinig i a'm' ionnsuidh-sa.

6 Agus air dhomh beachdachadh gu geur oirre, thug mi fa'near, agus chunnaic mi beathaiche ceithir-chosach na talmhainn, agus na fiadh-bheathaiche, agus na biasda snàig-each, agus eulaidh an athair.

7 Agus chuala mi guth ag ràdh rium, Eirich, a Pheadair; marbh agus ith.

8 Ach thubhairt mise, Ni h-eadh, a Thighearn: oir cha deachaidh riamh aon ni coitichionn no neòghlan a steach do m' bheul.

9 Ach fhreagair an guth mi an dara uair o nèamh, Na nithe a ghlan Dia, na meas thusa neòghlan.

10 Agus rinneadh so trì uairean: agus thogadh an t-ìomlan a-ris suas gu nèamh.

11 Agus, feuch, air ball bha tridìr dhaoine air teachd chum an tighe auns an robh mi, a chuireadh o Chesarea a'm' ionnsuidh.

12 Agus thubhairt an Spiorad rium dol maille riu, gun amharus air bith a bhi orm. Agus chaidh mar an ceudna an t-seathnar bhràithre so maille rium, agus chaidh sinn a steach do thigh an duine:

13 Agus pochd e dhinn cionnus a chunnaic e aingeal 'na sheasamh 'na thigh, a thubhairt ris, Cuir daoine gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an co-aime Peadar;

14 Neach a labhras briathra riut, leis an tèarnar thu fèin agus do thigh nile.

15 Agus an uair a thòisich mi air labhairt, thuirling an Spiorad Naomh orra-san, mar oirne air tùs.

16 An sin chuinnich mise focal an

Tighearna, mar a thubhairt e, Bha Eoin gun amharus le h-uise; ac baistear sibhse leis an Spiorad Naomh.

17 Uime sin, ma thug Dia dhoibh san a cho-ionann tiodhlaca ruinne, chreid auns an Tighearn Iosa Crìos cò mise, gu'm bithinn comasach ba adh a chur air Dia?

18 Agus an uair a chual iad i nithe so, thosd iad, agus thug i glòir do Dhia, ag ràdh, Thug Dia, n seadh, mar an ceudna do na Cinnich aithreachas chum na beatha.

19 A nis, chaidh iadsan a sgapadh mach leis an àmhghar a dh'èirich a sou Stephain, gu ruig Phenice, ag Ciprus, agus Antioch, gun am focal labhairt ri aon neach ach ris a h-Iùdhaich anghàn.

20 Agus bha cuid diubh o Chipri agus o Chirene: dream, air dhoibh d a steach do Antioch, a labhair na Greugaich, a' searmonachadh a Tighearn Iosa.

21 Agus bha làmh an Tighearn maille riu: agus chreid àireamh mhò agus phill iad chum an Tighearn.

22 Agus thàinig sgeula air na nith sin gu clasaibh na h-eaglais a bha an Ierusalem; agus chuir iad Barnabas uatha, chum gu'n rachadh e Antioch:

23 Neach, an uair a thàinig e, ag a chunnaic e gràs Dhé, a rinn gair eachas, agus a dh'earail orra uile gu dlùth-leasadh iad ris an Tighearn rùn cridhe.

24 Oir bha e 'na dhuine mail agus làn de'n Spiorad Naomh, agus chreidimh. Agus chuireadh sinag mòr ris an Tighearn.

25 An sin chaidh Barnabas gu Tarsus, a dh'iarraidh Shaul:

26 Agus air dha fhaotainn, thug leis e gu Antioch. Agus thàrladh gu robh iad rè bliadhna iomlain air a cruinneachadh maille ris an eagla agus gu'n do theagaisg iad sluagh mò agus gu'n do ghoireadh Crìosduidhe de na deisciobluibh air tùs ann Antioch.

27 Agus auns na làithibh sin thàin fàidhean o Ierusalem gu Antioch.

28 Agus air seasamh suas do a diubh, d'am b'ainm Agabus, dh'fhoilsich e, troimh an Spiorad, gu'm biod gorta mhòr air feadh an domhain nile ni, mar an ceudna, a thachair ri linn Chlandinis Cheasair.

29 An sin chuir gach aon de na dei

Shuibh roimhe, a réir a chomais. mhnadh a chur chomh nam bráithir an a bha chomhnuidh ann an Iudea: 30 Ní, mar an ceann, a rinn iad: agus chuir iad e chomh nam seanairean láimh Bharnabais agus Shaúil.

CAIB. XII.

1 NIS, mu'n ám sin, shín Herod an rígh a lámhan, a dheanamh uile r dream árádh de'n eaglais.

2 Agus inbarbh e Seumas, bráthair oin, leis a' chlaidheamh.

3 Agus an uair a chummaic e gu'n a thaitim sin ris na h-Iúdhach, saidh e air aghaidh a' ghlacadh headair mar an ceann. (Agus b'iad i thean an arain neo-ghoirtichte a' lann.)

4 Agus ghlac e agus chuir e'm phríosán agus thug se e r'a ghléidheadh do neithir cheathrar shaighdearan, fa m a thoirt a mach do'n t-sluagh an tigh na cáisge.

5 Air an aobhar sin ghléidheadh eadar anns a' phríosán: ach bha bith-rúigh air a deanamh leis an eaglais Dia air a shon.

6 Agus an uair a b'aill le Herod a thoirt a mach, san oidhche sin féin bha 'eadar 'na chodál eadar dithis shaighdearan, ceangailte le dà shlabhruidh: agus bha'n luchd-faire fa chomhair an ornis, a' coimhead a' phríosáin.

7 Agus, feuch, tháinig aingeal an Tighearn air, agus dhealraich solus nns a' phríosán: agus bhuaill e taobh 'headair, agus dhuisc se e, ag rádh, 'Eirigh gu grad. Agus thuit a cheangailche d'a lámhaibh.

8 Agus thubhairt an t-aingeal ris, 'Eiristeach thu féin, agus ceangail ort le bhonn-bhrógan. Agus rinn e mar sin. Agus thubhairt e ris, 'Tilg t'fhallinn uapad, agus lean mise.

9 Agus chaidh e mach, agus lean se e: agus cha robh fhios aige gu'n robh e fíor an ní a rinneadh leis an aingeal: ach shaoil e gu'm bu taisbean a chummaic e.

10 Agus air dhoibh dol troimh 'n cheud agus an dara faire, tháinig iad chom a' gheata iarainn a ta treórachadh do'n bhaile, a dh'fhosgail doibh leis féin: agus air dol a mach dhoibh, chaidh iad air an aghaidh troimh an sráid, agus air ball dh'fhalbh an t-aingeal uath.

11 Agus an uair a tháinig Peadar d'a ionnsuidh féin, thubhairt e, 'A nis tha fhios agam gu fírinneach gu'n do

chuir an Tighearn 'aingeal uath, agus gu'n do shaoir e ní o lámh Heroid, agus o uile dhúil pobuill nan Iúdhach.

12 Agus an uair a smuainich e air a' chéis, tháinig e gu tigh Mhuire, máthar Eoin, d'an co-ainm Marcus, far an robh móraí cruinn, agus iad ri úrnigh.

13 Agus an uair a bha Peadar a' bualadh doruis a' gheata, tháinig gruagach d'am b'ainm Rhoda a dh'éisdeachd.

14 Agus an uair a dh'aithnich i guth Pheadair, tre aobhineas cha d'fhosgail i an geata; ach ruith i stigh, agus dh'innis i gu'n robh Peadar 'na sheasamh aig a' gheata.

15 Ach thubhairt iad rithe, 'Tha thu air mí-chéill. Ach bha ise toirt dearbh-chinnté gu'n robh e mar sin. An sin thubhairt iad, 'Is e 'aingeal a ta ann.

16 Ach bhunaich Peadar a' bualadh an doruis: agus an uair a dh'fhosgail iad, agus a chummaic iad e, bha iad lán namhais.

17 Ach air dhásan sméideadh orra le a lámh iad a bli 'nan tosd, chuir e'n céill doibh ciomus a thug an Tighearn as a' phríosán e. Agus thubhairt e, 'Innsibh na míthe so do Sheumas agus do na bráithribh. Agus air dol a mach dha, chaidh e gu áit eile.

18 Agus air teachd do'n latha, bha iomairt nach bu bheag ann measg nan saighdearan, ciód a thachair do Pheadar.

19 Agus an uair a dh'iarr Herod e, agus nach d'fhuaire se e, ramsaich e an luchd-coimhead, agus dh'órduich e an toirt air falbh chum peanaís. Agus chaidh e síos o India gu Cesarea, agus rinn e comhnuidh an sin.

20 Agus bha fearg mhór aig Herod ri muinntir Thírúis agus Shidon: ach tháinig iadsan a dh'aon inntinn d'a ionnsuidh, agus air dhoibh Blastus, seòmradair an rígh, a thoirt air an ceann, dh'iarr iad síth; do bhrígh gu'n robh an tír air a beathachadh le tír an rígh.

21 Agus air latha órdichte, air do Herod bli air a sgeudachadh le endach ríoghail, agus 'na shuidhe air a rígh-chaitheir, labhair e gu deas-bhriathrach riu.

22 Agus rinn an sluagh, iolach, ag rádh, 'Is guth Dé so, agus cha ghruth duine.

23 Agus air bail bhuaill aingeal an

Tighearn e, do blùigh nach d'thug e a' ghloir do Dhia: agus dh'itheadh le cuimhribh e, agus chaidh an deò as.

24 Ach dh'fhàs focal an Tighearn, agus mheudaicheadh e.

25 Agus phill Barnabas agus Saul o Ierusalem, air dhoibh am ministril-eachd a choimhlionadh, a' toirt leo mar an ceudna Eoin, d'an co-aime Marcus.

CAIB. XIII.

A NIS, bha anns an Eaglais a bha aig Antioch, fàidhean, agus luchd-teagaisg àraidh; mar a ta Barnabas, agus Simeon ris an abrar Niger, agus Lucius o Chirene, agus Manaen comh-alta Heroid an tetrairc, agus Saul.

2 Agus air dhoibh bli ri ministril-eachd do'n Tighearn, agus a' trasgadh, thubhairt an Spiorad Naomh, Cuiribh air leth dhomh-sa Barnabas agus Saul, chum na h-oibre gus an do ghairm mi iad.

3 An sin, air dhoibh trasgadh agus ùrnuigh a dheanadh, agus an làmh an a chur orra, leig iad uatha iad.

4 Mar sin, air dhoibhsan a bhi air an cur a mach leis an Spiorad Naomh, chaidh iad sìos gu Selucia: agus o sin sheòl iad gu Ciprus.

5 Agus air dhoibh bhi ann an Salamis, shearmonaich iad focal Dé ann an sionagogaibh nan Iùdhach: agus bha mar an ceudna Eoin aca mar fhear-frithealaidh.

6 Agus an uair a chaidh iad troimh an eilean gu Paphos, fhuvair iad druidd àraidh, fàidh bréige, Iùdhach, d'am b'ainm Bariesus;

7 Neach a bha maille ri Sergius Paulus an t-uachdaran, duine tuigseach: air dhàsan Barnabas agus Saul a ghairm d'a ionnsuidh, dh'iarr e focal Dé a chluinntinn.

8 Ach chuir Elimas an druidd (oir is ann mar so a dh'eadar-theangaichear 'ainm) 'nan aghaidh, ag iarraidh an t-uachdaran a thionndadh o'n chreidimh.

9 An sin, air bli do Shaul (d'an goirear Pòl.) làn de'n Spiorad Naomh, agus ag amharc gu geur air,

10 Thubhairt e, O thusa a ta làn de'n uile cheilg, agus de'n uile dhroch-bheirt, a mhic an diabhuil, a nàmhaid na h-uile fhèireantachd, nach sguir thu de fhiaradh slighean dìreach an Tighearna?

11 Agus, feuch, a nis tha làmh an

Tighearn ort, agus bithidh tu da gun a' ghrian fhaicinn rè tamui Agus air ball thuit ceò agus dorcbad air: agus a' tionndadh m'n cuai dh'iarr e dream a thredraicheadh a làimh e.

12 An sin, an uair a chunnaic t-uachdaran an nì a rinnadh, chre e, air dha bhi làn iongantais n theagasg an Tighearna.

13 Agus air gabhail luinge do Ph agus d'a chuideachd o Phaphos, thàinig iad gu Perga am Pamphilia: agus a do Eoin am fàgail, phill e gu Ierusalem.

14 Ach air dhoibhsan imeachd Pherga, thàinig iad gu Antiochia Pisia; agus chaidh iad a steach do t-sionagag air là na sàbaid, agus shuid iad.

15 Agus an déigh lengladh lagha agus nam fàidhean, chuir uachdaran na sionagoig d'an ionnsuidh ag ràdh, Fheara agus a bhràithre, r tha focal earail agaibh do'n t-sluag abraibh e.

16 An sin, an uair a sheas Pòl su agus a sméid e orra le 'laimh, thubairt e, Fheara Israeil, agus sibhse a am bheil eagal Dé, éisdibh.

17 Thagh Dia a' phobuill so Isra ar n-aithriche, agus dh'ardaich e pobull 'nuair a bha iad air choigri ann an tìr na h-Eiplùt, agus le làin àird thug e iad a mach aisde.

18 Agus nu thimchioll ùine d'fhichead bliadhna ghluin e le bensaibh anns an fhàsach.

19 Agus an uair a' sgrios e seac cinnich ann an tìr Chanaain, roinn am fearann orra-san le craunchur.

20 Agus 'na dhéigh sin nu thimchioll ceithir cheud agus leth-cheud bliadhna, thug e dhoibh breitheamhan gu Samuel am fàidh.

21 Agus 'na dhéigh sin dh'iarr i righ: agus thug Dia dhoibh Saul, m Chis, duine de thréibh Bheniamin, dbà fhichead bliadhna.

22 Agus air dha esan atharrachadh thog e suas Daibhidh gu bhi 'na rìgh dhoibh; d'an d'thug e mar an ceud fianuis, ag ràdh, Fhuvair mi Daibhid mac Iese, duine a réir mo chridhe fèi a nì m'uile thoil.

23 De shliochd an duine so th Dia suas do Israel, a réir a gheallaid Slànuighear, eadhon Iosa:

24 Air do Eoin, roinn a theachd-sa baisteadh an aithreachais air tús

hearmonachadh do phobull Israeil eile.

25 Agus mar a choimhlíon Eoin a briall, thubhairt e, An ti a ta sibh a' coisinn is mise, cha mhi e. Ach eadh, a ta neach a' teachd a'm' fhéigh, nach airadh mi air brògan a' shos fhuaigladh.

26 Fheara agus a bhràithre, a chlann fine Abraham, agus a mheud agaibh air an bheil eagal Dé, is ann do 'ur t-ionnsuidh-sa a chuireadh focal na slàinte so.

27 Oir iadsan a ta chòmhnuidh ann an Ierusalem, agus an nachdarain, air fhoibh bhi aineolach airtan, agus air foelaibh nam fàidhean a ta air an leughadh gach sàbaid, le *esan* a dhìteadh, choimhlíon siad *iad*.

28 Agus ged nach d'fhuair iad coire bàis air bith ann, dh'iarr iad air Pilat gu'n cuirte *esan* gu bàs.

29 Agus an uair a choimhlíon iad na h-uile nithe bha sgriobhta mu 'thimchioll, thug iad a nuas o'n chraim e, agus chuir iad ann an uaigh e.

30 Ach thog Dia suas o na marbhaibh e:

31 Agus chunnacas e rè mòrain làithean leo-san a chaidh suas maille ris o Ghalile gu Ierusalem, dream a ta 'nam fianuisibh dhàsan do'n t-sluagh.

32 Agus a ta sinne a' soisgeulachadh dhuibhse a' gheallaidh, a rinneadh do na h-aithrichibh,

33 Gu'n do choimhlíon Dia so dhuinne an clann, air dha Iosa thogail suas; mar a te e sgriobhta, mar an ceudna, san dara Saln, Is tu mo Mhac-sa, an diugh ghlin mi thu.

34 Agus mar dhearbhadh gu'n do thog e suas e o na marbhaibh, gun e a philltinn air ais tuilleadh chum truaillidheachd, thubhairt e mar so, Bheir mise dhuibh tròcaire cinnteach Dhaibhidh.

35 Uime sin, thubhairt e mar an ceudna ann an *Saln* eile, Cha'n fhuiling thu do d' Aon Naomh gu'm faic e truaillidheachd:

36 Oir an dèigh do Dhaibhidh a ghinealach féin a riarachadh a réir coil Dhé, choidil e, agus chuireadh e chum 'aithriche, agus chunnaic e truaillidheachd;

37 Ach an ti a thog Dia suas, cha'n fhac e truaillidheachd.

38 Uime sin biodh fhios agaibh-sa, fheara agus a bhràithre, gur ann tre'n

duine so a ta maithanas pheacauna air a shearmonachadh dhuibh:

39 Agus trid-san a ta gach neach a chreideas air a shaoradh o na h-uile nithibh, o nach robh e'n comas duibh bhi air bhris saoradh le lagh Mhaois.

40 Thugaibh aire, uime sin, nach tig oirbh an ui a ta air a ràdh anns na fàidhibh;

41 Feuchaibh, a luchd-tarcuis, agus gabhaibh iongantas, agus rachadh as duibh: oir oibrichidh mise obair ann bhuir làithibh-sa, obair nach creid sibh idir, ged a chuireadh duine an céill duibh e.

42 Agus an uair a chaidh na h-Iùdhaich a mach as an t-sionagag, ghnidh na Cinnich gu'n rachadh na briathra so a labhairt riu féin an t-sàbaid 'na dhéigh sin.

43 A nis, an uair a sgaoil an coimhthional, lean mòran de na h-Iùdhaich agus de na proselitich chràbhach Pòl agus Barnabas: agus labhair iadsan riu, agus chuir iad impidh orra fuir-each ann an gràs Dhé.

44 Agus air an là sàbaid a b'fhaisge, is beag nach do chruinnich am baile gu h-ìomlan a dh'éisdeachd ri focal Dé.

45 Ach an uair a chunnaic na h-Iùdhaich na slòigh, lìonadh iad le h-eud, agus labhair iad an aghaidh nan nithe sin a labhradh le Pòl, a' labhairt 'nan aghaidh, agus a' tabhairt toibheim.

46 An sin dh'fhàs Pòl agus Barnabas dàna, agus thubhairt iad, B'èiginn focal Dé bhi air a labhairt ribhse air tùs: ach do bhrìgh gu'n do chuir sibh cùl ris, agus gur i bhuir breth oirbh féin nach airidh sibh air a' bheatha mhaireannaich, feuch, a ta sinne a' pilltinn chum nan Cinnich.

47 Oir is ann mar sin a dh'àithn an Tighearna dhuinn, *ag ràdh*, Chuir mi thu mar sholus do na Cinnich, chum gu'm bitheadh tu mar shlàinte gu ìomall na talmhainn.

48 Agus an uair a chuala na Cinnich so, rinn iad gàirdeachas, agus ghldrach iad focal an Tighearna: agus chreid a mheud 'sa bha òrduichte chum na beatha maireannaich.

49 Agus sgaoileadh focal an Tighearna feadh na tìre uile.

50 Ach bhrosnaich na h-Iùdhaich na muàl cràbhach agus urramach, agus daoine uaisle na caithreach, agus thog iad geur-leannhuinn air Pòl agus

Barnabas, agus thilg iad a mach as an crìochabh iad.

51 Ach chrath iadsan deslach an cos diùbh 'nan aghaidh, agus thàinig iad gu Iconium.

52 Agus bha na deisciobuill air an Ìonadh le h-aoibhneas, agus leis an Spiorad Naoinh.

CAIB. XIV.

A GUS thàrladh ann an Iconium, gu'n deachaidh iad araon a steach do shionagag nan Iùdhach, agus gu'n do labhair iad air chor a's gu'n do chreid cuideachd mhòr de na h-Iùdhaich, agus mar an cendna de na Grengaich.

2 Ach bhrosnuich na h-Iùdhaich mhi-chreideach, agus lìon iad de dhroch rùn inntinn nan Cinnreach an aghaidh nam bràithre.

3 Uime sin dh'fhan iad ainsir fhada a' labhairt gu dàna mu thimchioll an Tighearn, a rinn fianais do fhocal a ghràis, agus a thug fènear comharan agus mìorbhuilean a bhi air an deanamh le'n làmhaidh-san.

4 Ach bha slagh a' bhaile air an roinn: agus bha cuid diùbh leis na h-Iùdhaich, agus cuid eile leis na h-abstolaibh.

5 Agus an uair a thugadh ionnsuidh araon leis na Cinnich, agus mar an cendna leis na h-Iùdhaich, maille r'an nachdaranaibh, chum iadsan a mhaslachadh agus a chlachadh,

6 'Nuair a thinig iadsan so, theich iad gu Lìstra agus Derbe, bailte de Licaonia, agus chum na dùthcha mu'n cuairt:

7 Agus bha iad a' searmonachadh an t-soisgeil an sin.

8 Agus bha ann an Lìstra duine àraidh gun lùth 'na chosaibh 'na shuidhe, a bha bacach o bhroim a mhàthar, neach nach d'fhuic riannh:

9 Chual esan Pòl a' labhairt; neach air dha amharc gu geur air, agus a thigisinn gu'n robh creidimh aige chum a leigheas,

10 Thubhairt e le guth àrd, Seas suas gu dìreach air do chosaibh. Agus lenn esan, agus dh'fhuic e.

11 Agus an uair a chunnaic an sluagh an nì a rinn Pòl, thog iad an guth, ag ràdh ann an cànan Licaonia, 'Tha na dèe air teachd a nuas an coslas dhaoine d'ar n-ionnsuidh-ne.

12 Agus ghoir iad de Bharnabas, Iupiter; agus de Phòl, Mercurius, do bhrìgh gu'm b'e am prìomh fhear-labhairt e.

13 An sin thug sagart Iupiteir, bha fa chomhair an caithreach-san tairbh agus blàth-fùleasgaidh chum nan geata, agus b'ail leis fobairt: dheanamh maille ris an t-sluagh.

14 Ach an uair a chuala na h-abstol Barnabas agus Pòl so, ren iad an eudach, agus ruith iad a stead an measg an t-sluagh, ag èigheach,

15 Agus ag ràdh, A dhaoine, c'a son a ta sibh a' deanamh nan nìthe so oir is daoine sinne cosmhail ribh fèi thaobh fulangais, a' searmonachadh dhuibhse pilltinn o na nithibh dìonid ain sin chum an Dé bhed, a rin nèamh, agus an talamh, agus an cuair agus na h-uile nìthe a ta anna:

16 Neach, anns na linnibh a chaid seachad, a dh'fhuiling do na h-uil chinnich imeachd 'nan slighibh fèin.

17 Gidheadh cha d'fhuig se e fèi gun fhianais, a' deanamh maith, agus a' toirt dhuinn uisge o nèamh, agus ainsire tarbhach, a' Ìonadh ar crìgh eacha le biadh agus le subhlachas.

18 Agus ag ràdh nan nìthe s dhoibh, is gam a chum iad an sluagh gun fobairt a dheanamh dhoibh.

19 Agus thàinig Iùdhaich o Antioch agus o Iconium, agus chomhairic iad an slagh; agus air dhoibh Pòl chlachadh, tharraig iad a mach as bhaile e, a' saòlsinn gu'n robh e marb.

20 Ach air seasamh do na deisciobuillibh m'a thimchioll, dh'èirich e, agus chaidh e steach do'n bhaile; agus a an là màireach dh'imich e maille Barnabas gu Derbe.

21 Agus an uair a shearmonaich iad an soisgeul do'n bhaile sin, agus a rinn iad mòran dheisciobuill, phaid gu Lìstra, agus Iconium, agus Antioch,

22 A' neartachadh anama nan deisciobuill, agus ag earail orra buanachas a' chreidimh, agus a' teagasg gur ar tre iomadh àmhghar is èigin duinn d a steach do rìoghachd Dhè.

23 Agus an uair a dh'òrduich na seanairean dhoibh anns gach eaglais agus a rinn iad ùrnuigh maille trasgadh, dh'earb siad iad ris an Tighearn, anns an do chreid iad.

24 Agus an déigh dhoibh d troimh Phisidia, thàinig iad gu Pau philia.

25 Agus air dhoibh am focal labhairt ann am Perga, chaidh iad sìos gu Atalia:

26 Agus sheòl iad as a sin g

ntioch, *an t-àit* o'n d'earbadh iad ri às Dhé, chum na h-oibre a choimhinn iad.

27 Agus an uair a thàinig iad, agus chruinnich iad an eaglais an ceann a céile, dh'aithris iad meud nan nithe rinn Dia leo, agus gu'n d'fhosgail e orus creidimh do na Cinnich.

28 Agus dh'fhan iad an sin aimsir ach bu bheag maille ris na deiscioblaibh.

CAIB. XV.

GUS theagaisg dream àraidh, a thàinig a nuas o Iudea, na àithre, *ag ràdh*, Mur tìnechioll-bearrar sibh a réir gnàtha Mhaois, na'n 'eil e'u comas duibh bhi air bhuir arnadh.

2 Uime sin, air do Phòl agus do barnabas comasachadh agus deasairachd nach bu bheag a bhi aca u, dh'òrduich iad Pòl agus Barnabas, gus dream àraidh eile dhiubh féin, a hol snas chum nan abstol agus nan seanairean gu Ierusalem, mu thimchioll na crìde so.

3 Agus air dhoibh bhi air an toirt ar an aghaidh leis an eaglais, claidh id troimh Phenice agus Shamaria. 'Cur an cèill iompachadh nan Cinnich: agus thug iad aoibhneas mòr do a bràithribh uile.

4 Agus an uair a thàinig iad gu Ierusalem, ghabhadh riu leis an eaglais, agus na h-abstolaibh, agus na seanairibh; agus dh'innis iad meud an nithe a rinn Dia leo-san.

5 Ach dh'éirich dream àraidh de harait nam Phairiseach, a bha 'nan reidich, *ag ràdh*. Gur coir an tìnechioll-bearradh, agus àithneadh dhoibh lagh dhaois a choinneadh.

6 Agus thàinig na h-abstoil agus na seanairean an ceann a chéile, a bh'fheuchainn mu'n chùis so.

7 Agus an dèigh mòraìn deasbairachd, dh'éirich Pèdar agus thubhairt e riu, *Fheara agus a bhràithre*, tha hies agaibh, o cheann fhada, gu'n do dh'fhuich Dia 'nur measg-ue, o m'fheal-sa gu'n chluinnadh na Cinnich focal an t-soisgeil, agus gu'n creideadh iad.

8 Agus rinn an Dia d'an aithne an crìdhe fianais dhoibh, a' tabhairt an Spioraid Naoimh dhoibh, mar a thug e dhuinne;

9 Agus cha d'rinn e eadar-dhealachadh cadar sinne agus iadsan, a' glanadh an crìdhe le creidimh.

10 C'ar son, uime sin, a nis a ta sibh a' brosmuchadh Dhé, le cung a chur air muineal nan deisciobuil, nach robh aon chuid ar n-athraiche no sinne comasach air a giùlan?

11 Gidheadh a ta sinn a' creidsinn, tre ghràs an Tighearn Iosa Crìosd, gu'n saorar sinn annuill mar iadsan.

12 An sin dh'fhan a' chuideachd uile 'nan tosd, agus thug iad cùideachd do Bharnabas agus do Phòl, ag innse meud nan comhara agus nan mìorbhuile a rinn Dia leo-san am measg nan Cinnich.

13 Agus an dèigh dhoibh bhi 'nan tosd, fheagair Seumas, *ag ràdh*, *Fheara agus a bhràithre*, cùideibh riumsa:

14 Chuir Simeon an cèill eionnus a dh'fhiosraich Dia na Cinnich air tūs, le pobull a ghabhail as am measg d'a ainm féin.

15 Agus do so tha briathra nam fàidhean a' co-fheagairt; a réir mar a ta e sgrìobhta,

16 An dèigh so pillidh mi, agus togaidh mi suas a ris pàillinn Dhaibhidh, a ta air tuiteam; agus togaidh mi a ris an nì a thuit deth, agus cuiridh mi suas e:

17 Chum gu'n iarr fuigheall nan daoine an Tighearn; agus na h-uile Cinnich, air an goirear m'ainm-sa, tha an Tighearn ag ràdh, a ta deanamh nan nithe sin uile.

18 Aithnichte do Dia tha 'oibre féin uile o thoiseach an t-saoghail.

19 Uime sin is i mo bhrèth-sa, nach cuir sinn mi-shuaimhneas orra-san do na Cinnich, a ta air pilltinn chum Dhé:

20 Ach gu'n sgrìobh sinn d'an ionnsuidh, iad a sheachnadh truaillidheachd iodhola, agus striopachais, agus nì tachdta, agus iola.

21 Oir a ta aig Maois o na linnibh cian anns gach baile daoine a ta 'ga shearmonachadh, àir dha bhi air a leughadh gach là sàbaid anns na sionagogaibh.

22 An sin chunnacas iomchuidh do na h-abstolaibh, agus do na seanairibh, maille ris an eaglais uile, daoine taghta dhuibh féin a chur gu Antioch, maille ri Pòl agus Barnabas; eadhon Indas d'an co-ainm Barsabas, agus Silas, daoine inbheach an measg nam bràithre:

23 Agus sgrìobh iad litriche leo air an dèigh so, Tha na h-abstoil, agus na

seanairean, agus na bràithrean, a' cur beannachd chum nam bràithre de na Cinnich a ta ann an Antioch, agus ann an Siria, agus ann an Cilicia;

24 Do bhrìgh gu'n cuala sinne gu'n do chuir dream àraidh a chaidh nainne mi-shuaimhneas oirbh le briathraibh, ag atharrachadh bhur n-inntinn, ag ràdh, *Gur coir dhuibh bli air bhur timchioll-ghearradh*, agus an lagh a choimhead: do nach d'thug sinne a leithid sin a dh'àithne:

25 Chunnacas iomchuidh dhuinne, air dhuinn bhì cruinn a dh'aon toil, daoine taghta a chur do 'ur n-ionnsuidh-sa, maille ri ar bràithribh gràdh-ach Barnabas agus Pòl;

26 Daoine a chuir am beatha an cunnart air son ainme ar 'Thighearn Iosa Crìosd.

27 Chuir sinn uime sin Indas agus Silas uaim, a dh'innseas dhuibh na nithe ceudna le calunt bheòil.

28 Oir chunnacas iomchuidh do'n Spiorad Naomh, agus dhuinne, gu'n ni air bith tuilleadh a chur oirbh a dh'uallaich, ach na nithe feumail so;

29 Sibh a sheachnadh nithe a chaidh ìobradh do iodholaibh, agus fola, agus ni tachdta, agus striopachais: uatha so ma choimhideas sibh sibh féin, ni sibh gu maith. Slàn leibh.

30 Uime sin, an uair a leigeadh uatha iad, thàinig iad gu Antioch: agus air cruinneachadh an t-sluaigh dhoibh, thug iad seachad an litir.

31 Agus an uair a leugh iad sin, rinn iad gàirdeachas air son na comhfhurtachd.

32 Agus air bhì do Indas agus do Shilas 'nam fàidhibh iad féin, le mòran bhriathraibh dh'earailich agus neartaich iad na bràithre.

33 Agus air fuireach rè dìne dhoibh, leigeadh air falbh an sìth iad o na bràithribh chum nan abstol.

34 Gidheadh chunnacas iomchuidh do Shilas còmhnuidh a dheanamh an sin.

35 Dh'fhan Pòl mar an ceudna, agus Barnabas, ann an Antioch, a' teagasg agus a' searmonachadh, maille ri mòran eile mar an ceudna, focail an Tighearna.

36 Agus an déigh làithean àraidh, thubhairt Pòl ri Barnabas, Pilleamaid agus faiceamaid ar bràithre, anns gach baile anns an do shearmonaich sinn focal an Tighearna, cionnus a ta iad.

37 Agus b'àill le Barnabas iad a

thoirt Eoin, d'an co-ainm Marcus leò.

38 Ach cha do mheas Pòl gu'm b' chòir dhoibh esan, a dh'fhalbh uath o Phamphilia, agus nach deachaid maille riu chum na h-oibre, a thoirt leò.

39 Dh'éirich uime sin conspoir eatorra, cho dian, a's gu'n do sgarad o chéile iad: agus mar sin thug Barnabas leis Marcus, agus chaidh e a luing gu Ciprus;

40 Ach thagh Pòl Silas, agus dh'inich e, air dha bhì air earbsadh ri grì Dé leis na bràithribh.

41 Agus shiubhail e troimh Shìr agus Chilicia, a' daingneachadh na eaglaisean.

CAIB. XVI.

A N sin thàinig e gu Derbe agus Liatra: agus, feuch, bhà deisciob àraidh an sin, d'am b'ainm Timoteus mac mnà àraidh de'n chlinneach Iùd ach, a bhà 'na creideach; ach l' Ghrengach a b'athair dha:

2 A bhà fò dheadh ainm aig na bràithribh a bhà ann an Liatra agus ann an Iconium.

3 Bhà toil aig Pòl am fear so a dh'a mach maille ris; agus ghabh e ag timchioll-ghearr se e, air son na Iùdhach a bhà anns na h-àitibh sin oir bhà fios aca uile gu'm bu Ghreun ach 'athair.

4 Agus mar a shiubhail iad troim na bailtibh, thug iad doibh na h-òrnighean r'an còmhlead a dh'òrduic eadh leis na h-abstolaibh agus na sea airibh a bhà ann an Ierusalem.

5 Agus mar sin bhà na h-eaglaise air an daingneachadh anns a' chrìst, agus nuicdaicheadh iad gach an àireamh.

6 A nis, an uair a chaidh iad troir Phrìgia, agus tìr Ghalatia, agus bhacadh dhoibh leis an Spiorad Naor am focal a labhairt an Asia,

7 An déigh dhoibh teachd gu Mìs dh'fheuch iad ri dol gu Bitinia; a cha do leig an Spiorad leò.

8 Agus air dhoibh gabhail seach air Mìsia, chaidh iad sìos gu Troas.

9 Agus chunnacas sealladh le Pòl aoidhe: Sheas duine àraidh o Mhàdonia, agus gluidh e air, ag ràdh, Th' thairis gu Macedonia, agus cuidi leinne.

10 Agus an uair a chunnaic e sealladh, air ball dh'iarr sinn o thairis gu Macedonia, a' dearbhu

in gu'n do ghairm an Tighearna sin
ann an soisgeul a shearmonachadh
oibh.

11 Uime sin, air dhuinn long a
abhail o Throas, thàinig sinn gu
reach gu Samotracia, agus air an
tha 'na dhèigh sin gu Neapolis ;

12 Agus o sin gu Philippi, ceud bhaile
a cuid sin de Mhacedonia, agus
ar-threabhachas e : agus bha sinn a'
lòmhnuidh anns a' bhaile sin làithean
aidh.

13 Agus air là na sàbaid chaidh
ann a mach as a' bhaile ri taobh
mhne, far am b' àbhaist ùrnuigh a
deanamh : agus air dhuinn suidhe,
bhair sinn ris na mnaibh a chruinn-
headh an sin.

14 Agus dh'èisd bean àraidh ruinn
am b' ainm Lidia, bean-reice purpur,
a bhaile Thiatira, a bha deanamh
braidh do Dhia ; bean a d'fhosgail
a Tighearn a cridhe, ionus gu'n
thug i aire do na nithibh a labhradh
Pòl.

15 Agus an uair a bhaisteadh i,
agus a teaghlach, ghuidh i oirnn, ag
ràdh, Ma mheas sibh mise bhi dèileas
o'n Tighearn, thigibh a steach do m'
thigh, agus deanaibh còmhuidh ann.
Agus cho-èignich i sinn.

16 Agus thàrladh, ag dol dhuinne
lunn ùrnuigh, gu'n do thachair oirnn
an-òglach àraidh, aig an robh spiorad
fiosachd, a thug mòr-bhuannachd
r'a maighstiribh le fiosachd a dhean-
amh :

17 Lean ise Pòl agus sinne, agus
ghlaoth i, ag ràdh, Is iad na daoine so
fèirbhisich an Dé a's ro-àirde, a ta a'
nochdadh dhuinne slighe na slàinte.

18 Agus rinn i so rè mòrain de
làithibh. Ach air do Phòl a bhi doilich,
thionndaidh e agus thubhairt e ris an
Spiorad, A ta mi toirt òrduigh dhuit
ann an ainm Iosa Crìosd dol a mach
aisde. Agus chaidh e mach air an uair
sin féin.

19 Agus an uair a chunnaic a
maighstirean gu'n d'fhalbh dòchas
am buannachd, rug iad air Pòl agus
air Silas, agus tharruing iad do'n
mhargadh iad, chum nan uachdaran :

20 Agus air dhoibh an toirt chum
luchd-riaghlaidh a' bhaile, thubhairt
iad, Tha na daoine so a' buaireadh ar
baile gu ro mhòr, air dhoibh bhi 'nan
lùthaich ;

21 Agus a ta iad a' teagasg ghnàth-
anna nach 'eil ceaduichte dhuinne a

ghabhail no leantuinn, do bhrìgh gur
Romanaich sinn.

22 Agus dh'èirich an sluagh a dh'aon
fheachd 'nan aghaidh : agus reub na
li-uachdaran an eudach diùbh, agus
dh'àithin iad an sgiùrsadh le slat-
aibh.

23 Agus an déigh dhoibh iomadh
buile a leagadh orra, thilg iad an
priosan iad, a' toirt sparraidh do
fhear-còinhead a' phrìosain an gléidh-
eadh gu tèarainte :

24 Neach, air dha an àithne sin
fhaotainn, a thilg iad do'n phrìosan
a b'fhaide a stigh, agus a dhaingnich
an cosa sa' cheap.

25 Agus mu mheadhon-oidhche, air
do Phòl agus do Shilas ùrnuigh a
dheanamh, sheinn iad laoidh-mhol-
aidh do Dhia ; agus chuala na prìosan-
aich iad.

26 Agus gu h-obann bha crith-
thalinhainn mhòr ann, air chor a's
gu'n do chrathadh bunaitan a'
phrìosain : agus air ball dh'fhosgladh
na dorsan uile, agus dh'fhuasgladh
cuibhreacha gach neach aca.

27 Agus air do fhear-còinhead a'
phrìosain dùsgadh á codal, agus air
faiciun dorsa a' phrìosain fosgailte,
tharruing e a chlaidheamh, air tì e
féin a mharbhadh, a' saòilsinn gu robh
na prìosanaich air teicheadh.

28 Ach ghlaodh Pòl le guth ard,
ag ràdh, Na dean cron sam bith ort
féin ; oir tha sinn uile an so.

29 Agus air gairm soluis dàsan,
leum e steach, agus thàinig e air
chrith, agus thuit e sìos an làthair
Phòil agus Shilais ;

30 Agus air dha an toirt a mach,
thubhairt e, A mhaighstirean, ciod is
còir dhomh a dheanamh chum gu'n
tèarnar mi ?

31 Agus thubhairt iadsan, Creid anns
an Tighearn Iosa Crìosd, agus tèarnar
thu féin, agus do thigh.

32 Agus labhair iad focal an Tigh-
earna ris, agus riùsan uile a bha 'na
thigh.

33 Agus air dha an toirt leis air an
uair sin féin de'n oidhche, nigh e an
creuchdan ; agus bhaisteadh e féin
agus a mhuinntir uile, gun dàil.

34 Agus an uair a thug e d'a thigh
iad, chuir e bòrd romhpa, agus rinn e
gàirdeachas, maille r'a theaghlach uile,
a' creidsinn ann an Dia.

35 Agus air teachd do'n là, chuir
an luchd-riaghlaidh na maòir uatha,

ag ràdh, Leig air an comas na daoine sin.

36 Agus dh'inneis fear-coimhead a' phrìosan na briathra so do Phòl, Gu'n do chuir an luchd-riaghlaidh fios uatha sibhse a leigeadh as: uime sin rachaibh a mach, agus imichibh an sìth.

37 Ach thubhairt Pòl riu, An dèigh dhoibh ar sgiùrsadh gu follaiseach gun ar dìteadh, agus gur Romanaich sinn, thig iad am prìosan sinn; agus a nis an b' àill leo ar cur a mach an uaignidheas? cha'n eadh gn deimhin: ach thigeadh iad féin, agus thugadh iad a mach sinn.

38 Agus dh'innis na maor na briathra sin do na h-uachdaranaibh: agus ghabh iad eagal an uair a chual iad gu'n bu Romanaich iad.

39 Agus thàinig iad, agus chuir iad impidh orra; agus air dhoibh an toirt a mach, ghuidh iad orra imeachd a mach as a' bhaile.

40 Agus air dola mach as a' phrìosan doibh, chaidh iad a steach do *thigh Iudia*: agus an uair a chumaic iad na bràithre, thug iad comhfhurtachd dhoibh, agus dh'imich iad romhpa.

CAIB. XVII.

A NIS, air dhoibh imeachd troimh Amphipolis agus Apolonia, thàinig iad gu Tesalonica, far an robh sionagogaig na h-Iùdhaich:

2 Agus mar bu ghnàth le Pòl, chaidh e steach d'an ionnsuidh, agus air trì làitheibh sàbaid reusonaich e rin as na sgriobtuiribh,

3 'Gam fosgladh agus a' dearbhadh gu'm b' éigin do Chrìosd fulang, agus éirigh a ris o na marbhaibh; agus gur e an t-Iosa so a ta mise a' searmonachadh dhuibh, Crìosd.

4 Agus chreid cuid diubh, agus lean iad ri Pòl agus ri Silas; agus de na Greugaich chràbhach buidheann mhòr, agus de na muibh iubheach àireamh nach bu bheag.

5 Ach air do na h-Iùdhaich mì-chreideach bhi air an brosnuchadh le mùth, ghabh iad d'an ionnsuidh droch dhaoine àraidh de na corraibh-margaidh, agus air tional cuideachd mòire dhiubh, chuir iad am baile uile thar a chèile, agus chuairtich iad tigh Iasoin, agus dh'iarr iad an toirt a mach chum an t-sluaigh.

6 Agus an uair nach d'fhuair siad iad, tharraing iad Iason agus bràithrean àraidh chum uachdarain a' bhaile,

ag éigheach, Tha na daoine so, a ch' an saoghal bun os ceann, air teàd an so mar an ceudna;

7 D'an d'thug Iason aoidheach agus a ta iad so uile a' cur an agha òrdaigh Cheasair, ag ràdh gu b' rìgh eile ann, *eadhon* Iosa.

8 Agus chuir iad buaireas t-t-sluaigh, agus fo uachdarain a' bhà 'nuair a chual iad 'na nithe so.

9 Agus an uair a ghabh iad urra Iason, agus o chàch, leig iad uatha.

10 Agus air ball chuir na bràit Pòl agus Silas san oidhche gu Ber agus air teachd dhoibhsan an t-chuidh iad a steach do shionagoga Iùdhaich.

11 Bha iad sin ni b'uaisle na muinn Thesalonica; oir ghabh iad am fe d'an ionnsuidh leis an uile thogra a' raunsachadh nan sgriobtuir g' aon là, a *dh'fheuchainn* an robh nithe sin mar so.

12 Uime sin chreid mòran diu agus mar an ceudna de mhne uaisle de na Greugaich, agus de flu aibh àireamh nach bu bheag.

13 Ach an uair a thuing na h-Iù aich o Thesalonica gu'n do shearmonaicheadh focal Dé le Pòl am Be thàinig iad an sin mar an ceudna brosnuchadh an t-sluaigh.

14 An sin, air ball chuir na brà rean uatha Pòl, chum gu'n rachad mar gu'm b' ann chum na mara: dh'fhan Silas agus Timoteus an fathast.

15 Agus thredraich luchd-coimheachd Phòil e gu baile Athens; a air faghail àithne dhoibh gu S agus Timoteus, iad a theachd ionnsuidh-san mar bu luaithe, dh'ich iad romhpa.

16 A nis, am feadh a bha Pòl feitheamh riu ann an Atheus, b' spiorad air a brosnuchadh ann, bhrìgh gu'm fac e am baile làn iodh aoraidh.

17 Air an aobhar sin rinn e deasb eachd ris na h-Iùdhaich, agus ris daoineibh cràbhach, anns an t-sionag agus air a' mhargadh gach là riùsa thachair air.

18 An sin thug feallsanaich àra de na h-Epicuraich, agus de Stoicich, aghaidh air; agus thubh cuid, Ciod a b' àill leis an fhear bh bhriathrach so a ràdh? thubhairt e eile, Is cosmhuil gu bheil e a' searmonachadh dhéc comheach; do bhu

An do shearmonaich e dhoibh Iosa, agus an aiséirigh.

19 Agus rug iad air, agus thug iad e gu Areopagus, ag ríadh, An feud an fíos fhaotainn ciod e an teagasg iad so a labhrar leat?

20 Oir a ta thu toirt nithe áraidh do-ghnáthach chum ar chruas: b'áil sin, uime sin, fíos fhaotainn ciod is e doibh sin.

21 (Oir cha do chaith muintir theus uile, agus na coigrich a bha e chait niam measg, an úine ri ní e bith eile, ach ri innseadh, no ri muintir naigheachd eigin.)

22 An sin, air seasamh do Phól am eadhon Areopagus, thubhairt e, A muintir Athens, tha mi faicim gu réil sibh anns na h-uile nithibh ábhach thar tomhais:

23 Oir, air dhomh bhí dol seachad, agus ag amharc air bhuir nithibh ámhach, fhuair mi altair air an dhia an scriobhadh so. **DON DIA NO-AITHNICHTE.** Uime sin, esan an bheil sibh a' deanamh aoraidh in eolas agaibh air, is e a ta mise searmonachadh dhuibh.

24 An Dia a rinn an saoghal, agus a h-uile nithe a ta ann, do bhrígh gur féin Tighearna néin agus na talamh, chomh éil e gabhail còmhnuidh an an teampailibh lámh-dheanta:

25 Ní ind a bheirear aoraidh dha le anhaibh dhaoine, mar gu'm biodh freasbhuidh ní sam bith air; oir is e sin a ta toirt do na h-uile beatha, agus anail, agus nan uile nithe:

26 Agus rinu e dh'aon fhúil uile hinnich dhaoine, chum iad a ghabhail còmhnuidh air aghaidh na talamhail; agus shónraich e na h-annama oimh-órduichte, agus críochan an t-é-còmhnuidh;

27 Chum gu'n iarradh iad an Tigh-arn, a dh'fheuchainn an t-árladh lhoibh, le mún-raunsachadh, gu'm aigheadh iad e, ged nach 'éil e fada a gach aon againn:

28 Oir annsan tha sinn beò, agus a gluasad, agus tha ar bith againn; nar a thubhairt, mar an ceudna, leam áraidh de 'ur bárdail féin, Oir is sinne fós a ghineal-san.

29 Uime sin, do bhrígh gur sinn gineal Dé, cha chéir dhuinn a shaoil-sinn gu bheil an Diadhachd còmhnuil ní h-ór, no ri h-airgíod, no ri cloich, níthe a ghearradh le h-ealadhain agus bunleachd dhaoine.

30 A nis, air do Dhia amharc thairis air aimsiribh an aineolais so, tha e nis ag áithne do na h-uile, anns gach áit, aithreachas a dheanamh:

31 Do bhrígh gu'n do shuidhich e latha anns an toir e breth air an t-saoghal am fireantachd, tre'n duine sin a dh'órduich e; agus air so thug e dearbhadh do na h-uile dhaoineibh, le esan a thógail suas o na marbhaibh.

32 Agus an uair a chual iad mu aiséirigh nam marbh, rinu cuid diubh faaid: ach thubhairt cuid eile, Eisdidh sinn riut a ris mu'n ní so.

33 Agus mar sin chaidh Pól a mach as am meadhon.

34 Gidheadh, leau cuid de dhaoineibh ris, agus chreid iad. 'Nam measg so bha Dionisius an t-Areopagach, agus bean d'an b'ainm Damaris, agus dream eile maille rin.

CAIB. XVIII.

A N déigh nam nithe so, dh'fhág Pól a baile Athens, agus tháinig e gu Corintus:

2 Agus fhuair e Iúdhach áraidh, d'am b'ainm Acúla, a rugadh an Pentus, air úr-theachd as an Eadailt, maille r'a mhnaoi Príceila, (a chionn gu'n d'órduich Claudius do na h-Iúdh-aich uile an Róimh fhágail,) agus tháinig e d'an ionnsuidh.

3 Agus a chionn gu'n robh e a dh'aon chéird rin, dh'fhan e maille rin, agus bha e ag obair, (oir bu chéird doibh bhí deanamh pháilluna.)

4 Agus thagair e anns an t-sionagóg gach aon lá sáid, agus chuir e impidh air Iúdhach agus Greugaich.

5 Agus an uair a tháinig Silas agus Timoteus o Mhacedonia, bha Pól air a theannadh 'na spiorad, agus rinu e fianais do na h-Iúdhach gu'm b'e Iosa an Críost.

6 Agus an uair a chuir iad 'na aghaidh, agus a labhair iad toibheum, chrath e 'eudach, agus thubhairt e rin, Biodh bhuir fáil air bhuir ceann féin; tha mise glan: á so suas théid mi chum nan Cinneach.

7 Agus chaidh e as a sin, agus tháinig e gu tigh duine áraidh, d'am b'ainm Iustus, a bha deanamh aoraidh do Dhia, agus aig an robh a thigh lámh ris an t-sionagóg.

8 Agus chreid Crispus, príomh nachdaran na sionagoig, auns an Tighearna, maille r'a theaghlach uile: agus chreid mórau de na

Corintianaich, air dhoibh éisdeachd ris, agus bhaisteadh iad.

9 An sin thubhairt an Tighearn ri Pòl, ann an sealladh san oidhche, Na biodh eagal ort, ach labhair, agus na bi a'd' thosd:

10 Oir a ta mise maille riut, agus cha toir duine sam bith ionnsuidh ort, chum do chrua a dheanamh; oir a ta mòr-shluagh again-sa anns a' bhaile so.

11 Agus dh'fhan e bliadhna agus sè mìosan an sin, a' teagasg focail Dé 'nam measg.

12 Agus an uair a bha Galio 'na nachdaran air Achaia, dh'èirich na h-Iùdhaich a dh'aon inntinn an aghaidh Phòil, agus thug iad e gu caithir a' bhreitheanais,

13 Ag ràdh, Tha'n duine so a' comhairleachadh dhadine aoradh a dheanamh do Dhia an aghaidh an lagha.

14 Agus an nair a bha Pòl dol a dh'fhosgladh a bheòil, thubhairt Galio ris na h-Iùdhaich, Nam b'encoir no droch ghnìomh a bhiodh ann, O Iùdhaich, bu reusonta gu'n giùlaininn leibh:

15 Ach ma's ceisd a ta ann timchioll fhocla agus ainmean, agus bhur lagha féin, amhaircibh féin air sin; oir cha'n àill leam-sa bhì m' bhreitheamh air an leithidibh sin de nithibh.

16 Agus dh'fhuadaich e iad o chaithir a' bhreitheanais.

17 An sin rug na Greugaich nìle air Sostenes, nachdaran na sionagoig, agus ghabh iad air an làthair caithir a' bhreitheanais: agus cha do ghabh Galio suim de nì sam bith dhiubh sin.

18 Agus dh'fhan Pòl fathast dìne mhaith sa' bhaile sin; agus an sin, an déigh a chead a ghabhail de na bràithribh, chaidh e air luing o sin gu Siria, agus maille ris-san Priscila agus Acila; an déigh a cheann a bhearradh ann an Cenchrea: oir bha bòid air.

19 Agus thàinig e gu h-Ephesus, agus dh'fhàg e iadsan an sin: ach chaidh e féin a steach do'n t-sionagag, agus reusonaich e ris na h-Iùdhaich.

20 Agus an nair a dh'farr iad air fuireach maille riu nì b'fhaide, cha d'aontaich e:

21 Ach ghabh e a chead diubh, ag ràdh, Is éigin domh air gach aon chor an fhéill so a ta teachd a choinhead ann an Ierusalem: ach pillidh mi a ris do 'ur ionnsuidh-sa, ma's toil le Dia. Agus sheòl e o Ephesus.

22 Agus thàinig e air tìr aig Cesare agus air dha dol suas agus fàilt chur air an eaglais, chaidh e sìos g Antioch.

23 Agus an uair a dh'fhan e tamuill an sin, dh'innich e, ag chaidh e an òrdugh troimh thìr Ghlatia uile, agus Phrìgia, a' neartachadh nam deisciobuil nìle.

24 Agus thàinig gu h-Ephesus Iùdhaich àraidh d'am b'ainm Apollos, rugadh an Alecsandria, duine de bhriathrach, agus cumhachdach an na sgrìobtuiribh.

25 Bha'n duine so air a theaghlach ann an slighe an Tighearn; agus dha bhì dian 'na spiorad, labhair e theagaisg e gu dìchiollach na nithibh bhuineadh do'n Tighearn, agus g eòlas aige ach air baisteadh Eoin.

26 Agus thòisich e air labhairt dàna san t-sionagag. Agus air Acila agus do Phriscila a chluinntinn, ghabh iad d'an ionnsuidh e, ag mhinich iad dha slighe Dhé nì choimhlionta.

27 Agus an uair bu mhian leis gu Achaia, an déigh a chomhairleachadh, sgrìobh na bràithre chum na deisciobuil iad a ghabhail ris: na air dha teachd, a rinn còmhnaidh riùsan a chreid tre ghràs:

28 Oir le mòr dhìchiollal rinn e do baireachd ris na h-Iùdhaich gu fàis each, a' dearbhadh leis na sgrìtuiribh gur e Iosa an Crìosd.

CAIB. XIX.

A GUS thàrladh, 'nuair a Apollos ann an Corintus, air Phòl dol troimh na crìochaibh nach darach, gu'n d'thàinig e gu Ephesus air faotainn dheisciobul àraidh.

2 Thubhairt e riu, An d'fhuasibh an Spiorad Naomh o chreid sibh? Agus thubhairt iadsan ris, Cha chosinn uiread a's gu bheil Spiorad Naomh ann.

3 Agus thubhairt e riu, Ciod, seadh, anns an do bhaisteadh sibh? Agus thubhairt iadsan, Am baisteadh Eoin.

4 An sin thubhairt Pòl, Bhaist sibh gu deimhin le baisteadh an aithreasais, ag ràdh ris an t-sluagh, iadsan chreidsinn anns an neach a bha teachd 'na dhéigh-san; sin r'a riann an Iosa Crìosd.

5 Agus an nair a chual iad bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearn Iosa.

Agus air do rhol a lánhan a chur a, tháinig an Spiorad Naomh orra; is labhair iad le teangaibh, agus níad fáidheadaireachd.

Agus bha ann uile timchioll dá ear dheug.

Agus chaidh esan a steach do'n ionagóg, agus labhair e gu dána ré ri míosan, a' deasbairéachd agus a' mbairléachadh nan nithe a bhuineas rioghadh Dhé.

Ach an uair a chruadhaicheadh id, agus nach do chreid iad, ach a dhair iad oile mu'n t-slighe sin an uair an t-sluaigh, dh'fhág e iad, us sgar e na deisciobuil natha, agus a e gach lá a' deasbairéachd ann an oil neach áraidh d' am b'ainm Tírnus.

10 Agus rinneadh so ré dhá bhliadh; air chor a's gu'n cuala luchd-áit-chaidh Asia uile, eadar Iúdhach us Ghreugaich, focal an Tighearn sa.

11 Agus rinn Dia mór-bhuilean ch bu bheag le lámhaibh Phóil:

12 Air chor a's gu'n d'fhogadh o corp-san, chum nan daoine timhe, tapaicinne no aprain, agus gu'n fhalbh an euslaintean uatha, agus n' deachaidh na droch spioraid a ach asda.

13 Agus ghabh dream áraidh de na Iúdhach, a bha 'g imeachd o áit a h-ait, a cur spiorad fo gheasaibh, láimh ainn an Tighearn Iosa ainn-achadh os ceann na muinntir sin anns a robh droch spioraid, ag rádh, Cuir-maid fo gheasaibh sibh tre Iosa a ta ól a' searmonachadh.

14 Agus bha aig Scebha, Iúdhach raidh, aon de na h-árd-shagartaibh, rachdhar mbac a bha deanamh so.

15 Agus fhreagair an droch spiorad, agus thobhairt e, Tha eólas again air Iosa, agus is áithne dhomh Pól: ach b' sibhse?

16 Agus leum an duine anns an obh an droch spiorad orra, agus air ha lánh an uachdar fhaotainn orra, hug e buaidh orra, air chor a's gu'n o theich iad a mach as an tigh sin omnochd agus reubta.

17 Agus fhuair na h-Iúdhach nile, agus mar an ceudna na Greugaich a bha tháimh ann an Ephesus, fíos air o; agus thuit eagal orra uile, agus bha ainn an Tighearn Iosa air árd-achadh.

18 Agus tháinig mòran diùbh-san a

chreid, ag aideachadh, agus ag inuse an gníomhara.

19 Agus thug mòran diùbh-san a bha gnáthachadh dhroch innleachda, an leabhraiche leo, agus loisg siad iad an fiannis nan uile: agus dh'áireamh iad an luach, agus fhuair iad e leth-cheud míle *bonn* airgid.

20 Mar sin, le cumhachd, dh'fhàs agus bhuadhaich focal an Tighearn.

21 Agus an uair a choimhlíonadh na nithe so, chuir Pól roinne 'na spiorad, an déigh dha imeachd troimh Mhacedonia agus Achaia, dol gu Ierusalem, ag rádh, An déigh dhomh bhi an sin, is éigin donh an Ríomh fhaicinn mar an ceudna.

22 Agus air dha dithis dhiùbh-san a bha frithealadh dha, Timoteus agus Erastus, a chur do Mhacedonia, dh'fhan e féin ré tamuill ann an Asia.

23 Agus dh'éirich mu'n àm sin ionairt nach bu bheag mu thimchioll na slighe sin.

24 Oir bha ceárd-airgid áraidh d'ann b'ainm Demetrius ann, a bha deanamh theampull airgid do Diana, agus a thug buannachd nach bu bheag do'n luchd-céirde;

25 Agus air dha iadsan a chruinn-achadh an ceann a chéile, agus a' mhuinntir eile a bha dh'aon chéird riu, thubhairt e, Fheara, tha fhios agaibh gur ann o'n chéird so a ta ar beartas againne:

26 Os bárr, tha sibh a' faicinn agus a' cluinntinn gu bheil am Pól so, le 'chomhairle, air tionndadh air falbh sluaigh mhóir, cha 'n e amháin ann an Ephesus, ach cha mhór ann an Asia uile, ag rádh nach dée iad a nithear lé lámhaibh:

27 Air chor a's nach e 'mháin gu bheil e'n cumart gu'n deanar tair air ar céird; ach mar an ceudna gu'n cuir ear teampull na ban-dé móire Diana an neo-phris, agus gu'n claidhear a mórachd-sa, d'ann bheil Asia uile, agus an domhan, a' deanamh aoraidh.

28 Agus an uair a chual iadsan so, líonadh le feirg iad, agus ghlaodh iad, ag rádh, Is mór Diana nan Ephesian-ach.

29 Agus bha am baile uile air a líonadh le mí-riaghailt: agus ruith iad a dh'aon toil chum áite-cruinnich an t-sluaigh, a' tarraing leo Ghaidis agus Aristarchuis, Macedonaich, luchd comh-thurnis Phóil.

30 Agus an uair a b'áil le Pól dol

a steach chum an t-sluaigh, cha do leig na deisciobuil leis.

31 Agus mar an ceudna chuir cuid de uachdaranaibh Asia, a bha 'nan càirdibh dha, fios d'a ionnsuidh, a' guidhe air nach rachadh e gu àite-crùinnich an t-sluaigh.

32 Ghlaoth, uime sin, cuid diubh aon ni, agus cuid nì eile: oir bha an coimhthional troimh a chéile, agus cha robh fios aig a' chuid bu mhò c'ar son a thàinig iad cuideachd.

33 Agus tharraing iad a mach Alecsander as an t-sluaigh, air bhi do na h-Iùdhaich 'ga ionain romha. Agus sinéid Alecsander le làimh, agus b'ail leis a leitisgeul a ghabhail ris an t-sluaigh.

34 Ach an uair a thuig iad gu'm b' Iùdhach e, rinneadh àrd-iolach leo uile mu thimchioll ùine dhà nair, a' glaothaich, *Is mòr Diana nan Ephesianach*.

35 Agus an uair a chiùnaich an cléireach an sluagh, thubhairt e, Fheara Ephesus, cò an duine aig nach 'eil fios gu bheil baile nan Ephesianach a' deanamh aoraidh do'n bhan-dia mhòir Diana, agus do'n dealbh a thuit a nuas o Iupiter?

36 Air an aobhar sin, do bhrìgh nach fheadar cur an aghaidh nan nithe so, is còir dhuibhse bhi ciùin, agus gun nì sam bith a dheanamh gu h-obann.

37 Oir thug sibh an so na daoine so, ged nach 'eil iad a' creachadh theampull, no a' toirt toibheim d'ur ban-dia.

38 Uime sin, ma ta aig Demetrius, agus aig an luchd-cèird a ta maille ris, cùis an aghaidh neach air bith, tha'n lagh réidh dhoibh, agus tha uachdarain ann; agradh iad a chéile.

39 Ach ma ta ceisid sam bith agaibh mu nithibh eile, réitichear sin ann an coimhthional dligeach.

40 Oir tha sinn an cunnart bhi air ar n-agairst air son ceannaire air an là'n diugh, do bhrìgh nach 'eil chùis sam bith againn a dh'fheadas sinn a thoirt seachad mar aobhar a' chrùinneachaidh so.

41 Agus air dha so a ràdh, sgaoil e an coimhthional.

CAIB. XX.

A GUS an déigh do'n chomh-ghàir sgar, ghairm Pòl na deisciobuil d'a ionnsuidh: agus air dha a chead a ghabhail diùbh, thrial e gu dol do Macedonia.

2 Agus air dha dol troimh crìochaibh sin, agus mòr-earail dheanamh orra, thàinig e do'n Ghréig.

3 Agus dh'fhan e an sin trì mìosa agus an uair a bha na h-Iùdhaich feall-fiolach air a shon, agus e air dol air luing do Shiria, chuir e roim pilltim troimh Macedonia.

4 Agus chaidh 'na chuideachd h-Asia, Sopater o Bherea; agus mhuinntir Thesalonica, Aristarch; agus Secundus; agus Gaius o Dner; agus Timoteus; agus de mhuinntir Asia, Tichicus agus Trophimus.

5 Air dhoibh so imeachd rom ainne, dh'fueith iad ruinn ann Troas.

6 Agus sheòl sinn o Philipi, an déi làithean an arain neo-ghoirtichte, ag thàinig sinn d'an ionnsuidh-san Troas ann an cùig làitheibh, far d'fhan sinn seachdau.

7 Agus an ceud là de'n t-seachd air do na deisciobuilaibh crùinneacha an ceann a chéile a bhriseadh ara shearmonaich Pòl doibh, agus a r air imeachd uatha air an là màiread agus lean e air labhairt gu meadh oidhche.

8 Agus bha mòran lòchran anns t-seòmar uachdarach, far an robh i cruinn.

9 Agus bha òganach àraidh, d' b'ainm Eutichus, 'na shuidhe ann uinneig, air tuiteam gu trom chodal: agus air do Phòl bhi rè fad searmonachaidh, shàruicheadh leis chodal e; agus thuit e sìos o'n tro lobhta, agus thogadh marbh e.

10 Agus chaidh Pòl sìos, agus thè e air; agus air dha a ghlacadh a' uèhd, thubhairt e, Na biodh trioblaid oirbh; oir a ta 'anam ann.

11 Agus air dol suas da a rìs, bh e aran, agus dh'ith e, agus labhair riù rè ùine fhada, eadhon gu teag na maidne; agus mar sin dh'fhalbh.

12 Agus thug iad leo an t-ògana agus e beò, agus rinn iad gàirdeach nach bu bheag.

13 Agus air dhuinne imeachd: thoisich chum na luinge, sheòl sin gu Asos, fa rùn Pòl a ghabhail a stea an sin: oir is ann mar sin a dh'òrdug e, a' cur roimhe gu'n imicheadh e se d'a chois.

14 Agus an uair a choinnich e si aig Asos, ghabh sinn a steach e, ag thàinig sinn gu Mitilene.

15 Agus air seòladh dhuinn as

1. tháinig siun air an *lâ* maireach fa omhair Chiois; agus air an *latha* a dhéigh sin tháinig siun gu Samos. us d'fhan siun aig Trogillum; agus an *lâ* b'fhaisce, tháinig siun gu Ietes.

16 Oir chuir Pól roimhe seoldadh ach Ephesus, chum nach tãcladh a maille a dheanamh ann an Asia: rinne e cabhag, chum, nam feudadh bhi ann an Ierusalem air *lâ* na ngeis.

17 Agus chuir e fios o Miletus gu Ephesus, agus ghairn e d'a ionann seanairean na h-eaglais.

18 Agus an uair a tháinig iad d'a ionsuidh, thubhairt e rin, Tha fhios agam cionnus a bha mi 'nur measg as an nile aimsir, o'n cheud latha a rinig mi do Asia.

19 A' deanamh seirbhis do'n Tighinn leis gach nile irosalachd innim, as maille ri mórán dheur agus enchainnean, a thachair dhomh le lg nan Iúdhach.

20 Agus cionnus nach do ghléidh mi sam bith ann folach a bha feumail uibhse, gun a nochdadh dhuibh, as gun sibhse a theagasg am follais, as o thigh gu tigh.

21 A' deanamh fianuis araon do na Iúdhach, agus do na Greagach, mu breachas a thaobh Dhé, agus mu teidinn a thaobh ar Tighearn Iosa Iosd.

2 Agus a nis, fench, a ta mi dol gu usalem ceangailte san spiorad, gun os agam ciod iad na nithe a thárlas omh an sin:

3 Ach amháin gu bheil an Spiorad omh a' deanamh fianuis aims gach le, ag rádh gu bheil geimhlichean is trioblaidcan a' feitheamh orm.

4 Ach cha'n eil sin agam do ni bith, ní mo tha mi a' measadh anama féin luachnóir dhomh, uir gu'n críochnaich mi mo thuras h-aobhneas, agus gu'n coimhlíon a' mhinistireachd a fhuair mi i Tighearn Iosa, a dheanamh fianuis shoisgeul gráis Dhé.

25 Agus a nis, fench, a ta fhios ann nach faic sibhse uile, measg an ních mise a' scarmonachadh ríogh-dh Dhé, mo ghluais ní's mó.

26 Uime sin, a ta mi a' deanamh anis duibh air an *lâ* n diugh, gu eil mise glan o fhuil nan uile.

27 Oir cha do sheachainn mi uile omhairle Dhé fhoillseachadh dhuibh.

28 Air an aobhar sin thugaibh aire dhuibh féin, agus do'n treud uile air an d'rinne an Spiorad Naomh lechd-coimhead dhuibh, a bheathachadh eag-lais Dhé, a cheannaichead le 'fhuil féin.

29 Oir a ta fhios again-sa air so, an déigh m' inneachd-sa, gu'n tig madaidh-allaidh gharga 'nur measg, nach caomhain an treud.

30 Agus éiridh daoine dhuibh féin, a labhras nithe fiara, chum deisciobuil a tharruing 'nan déigh féin.

31 Uime sin deanaibh faire, a' cuimhneachadh nach do sguir mise ré thrí bliadhna, a' comhairleachadh gach aon agaibh a latha agus a dh'oidhele le deuraibh.

32 Agus a nis, a bhráithre, earbam sibh ri Dia, agus ri focal a ghráis, a ta comasach air blur togail suas, agus oighreachd a thoirt dhuibh am measg na muinntir sin uile a ta air an naomhachadh.

33 Cha do shamtaich mi airgid, no ór, no endach duine sam bith.

34 Seadh, is aithne dhuibh féin gu'n do fhrithleil na lámhan so do m' uireasbhuidh féin, agus do'n mhuinntir sin a bha maille rin.

35 Nochd mi na h-uile nithe dhuibh, gur ann le saothreachadh mar so is cóir dhuibh còimhead a dheanamh riúsán a ta annam: agus focal an Tighearn Iosa a chuimhneachadh, mar a thubhairt e. *Tha e ní's beannaichte ní a thoirt na ghabhail.*

36 Agus air dha na briathra so a rádh, leig se e féin air a ghlúinibh, agus rinn e uirigh maille rin uile.

37 Agus ghuil iad nile gu goirt, agus thuit iad air muineal Phóil, agus phóg iad e.

38 Air dhoibh bhi gu h-àraidh brònach air son nam briathra so a thubhairt e, Nach faiceadh iad a ghlúis-san ní's mó. Agus ting iad coimheadachd dha chum na luinge.

CAIB. XXI.

A GUS air dhuinn dealachadh riúsán, sheòl sinn romhainn, agus tháinig sinn gu díreach gu Coos, agus air an *lâ* maireach gu Rodes, agus as a sin gu Patara:

2 Agus air dhuinn long fhaotainn a bha a' gabhail thairis gu Phenicia. chaidh sinn air bord, agus sheòl sinn romhainn.

3 Agus air dhuinn teachd an sealladh Chipruis, agus fhágail air an lánh

chli, shedl sinn gu Siria, agus thàinig sinn air tìr aig Tirus; oir is ann an sin a bha an long gus a luchd a chur a mach.

4 Agus air dhuinn deiseiobuil fhaotainn, dh'fhan sinn an sin seachd làithean; muinntir a thubhairt ri Pòl, tre'n Spiorad, gun e dhol suas gu Ierusalem.

5 Agus an nair a chrìochnaich na làithean sin, chaidh sinn a mach, agus thriall sinn romhainn; agus thàinig iadsan uile, maille ri muinntir agus ri cloinn, 'nar cuideachd a mach as a' bhaile: agus chaidh sinn air ar glùinibh air an tràigh, agus rinn sinn ùrnuigh.

6 Agus an dèigh dhuinn ar cead a ghabhail d'a chèile, chaidh sinn do'n luing; agus phill iadsan d'an tighibh féin.

7 Agus an uair a chrìochnaich sinn ar turas o Thirus, thàinig sinn gu Ptolemais, agus chuir sinn fàilte air na bràithribh, agus dh'fhan sinn aon là maille ri u.

8 Agus air an là màireach, air dhuinne, a bha de chuideachd Phòil, imeachd, thàinig sinn gu Cesarea; agus chaidh sinn a steach do thigh an t-soisgeulaiche Philip. (a bha de'n t-seachdmar,) agus dh'fhan sinn aige.

9 Agus bha ceathrar nighean aige-san, òighean, a bha ri fàidheadair-eachd.

10 Agus ag fantninn duinn mòran de làithibh an sin, thàinig a nuas o Iudea fàidh àraidh, d'am b'ainm Agabus.

11 Agus an uair a thàinig e d'ar n-ionnsuidh-ne, ghabh e crios Phòil, agus cheangail e a làmh an agus a chosan féin, agus thubhairt e, Mar so tha an Spiorad Naomh ag ràdh, Is ann mar so a cheanglas na h-Iùdhaich ann an Ierusalem an duine d'am buin an crios so, agus bheir iad thairis e do làmhaidh nan Cinneach.

12 Agus an uair a chuala sinne na nithe so, ghuidh sinn féin agus muinntir an àite àir, gun e dhol suas gu Ierusalem.

13 An sin fhreagair Pòl, Ciod is ciall duibh a' gul agus a' briseadh mo chridhe? oir a ta mise ullamh, cha'n e amhàin gu bhi air mo cheangal, ach eadhon gu bàsachadh ann an Ierusalem air son ainne an Tighearn Iosa.

14 Agus an nair nach gabhadh

e comhairle, sguir sinne, ag rad Deantar toil an Tighearna.

15 Agus an dèigh nan làithean a air dhuinn bhi ullamh, chaidh si suas gu Ierusalem.

16 Agus chaidh mar an ceud maille rinn cuid de na deiseioblu o Chesarea, a' toirt leo Mhnasoin Chiprus, seann deiseiobul àraidh, an robh sinn gu bhi air aoidheachd.

17 Agus an uair a thàinig sinn Ierusalem, ghabh na bràithre ru gu subhach.

18 Agus air an ath latha, cha Pòl maille ruinne dh'ionnsuidh Sh mais; agus bha na seanairean uil làthair.

19 Agus air dhàsan fàilte chur or chuir e'n cèill doibh fa leth na nith rinn Dia le 'mhinistireachd-san measg nan Cinneach.

20 Agus an uair a chual iadsan thug iad glòir do'n Tighearna, a thubhairt iad ris-san, Tha thu faic a bhràthair, cia lion mìle de h-Iùdhaich a ta ereidsinn; agus iad uile ro eudmhor mu'n lagh.

21 Agus chual iad umad-sa, bheil thu teagasg do na h-Iùdha uile a ta measg nan Cinneach, Ma a thrèigsinn; ag ràdh ri u nach dhoibh an clann a thimechioll-gheadh, no gluasad a réir nan gnàth.

22 Ciod, nime sin, a nithear? teagamh, is éigin do'n t-sluagh cruic eachadh: oir cluinnidh iad g d'thàinig thu.

23 Uime sin, dean so a ta sinne ràdh riut: Tha ceathrar fhear ma ruinne, air an bheil bòid;

24 Thoir iadsan leat, agus bi air ghlacadh maille ri u, agus dean eòs leo, chum gu'm bearr iad an ci agus gu'm bi fios aig na h-uile n 'eil ach neo-ni anns na chual mu d' thimechioll-sa; ach gu bheil féin mar an ceudna ag imeachd riaghailteach, agus a' coimhead lagha.

25 Ach mu thimechioll nan Cinne a chreid, sgrìobh sinne, agus b'i breth, gun iad a ghléidheadh a b-de na nithibh sin, ach amhàin iad a choimhead o nithibh a chaidh i radh do iodholaibh, agus o fhuil, a o ni taehda, agus o strìopachas.

26 An sin ghabh Pòl na daoibh agus air an là màireach, air dha a air a ghlacadh maille ri u, chaidh steach do'n teampull, a' foillseach

mhíonadh láithean a' ghlanaidh, an tugta tabhartas air son gach áca.

7 Agus an uair a bha na seachd hean gu beag-ni air an coimhíon-
air do na h-Iúdhach o Asia esan
icinn san teampull, bhrosnuich iad
pobull uile, agus chuir iad lámh

1. 28 Ag éigheach, Fheara Israeil,
dichibh: is e so an duine a ta teag-
nan uile dhaoine anns gach áit, an
aidh a' phobuill, agus an lagha,
is an áite so: agus os barr, thug e
ach Greugaich do'n teampull, agus
laich e'n t-ionad naomh so.

29 (Oir chunnaic iad Trophimus
t-Ephesianach roimhe sin anns a'
uile maille ris, agus shaoil iad gu'n
rug Pòl a steach do'n teampull e.)

30 Agus ghluaisleadh an baile gu
omhan, agus ruith an slagh cnid-
hd: agus air dhoibh breith air Pòl,
rruing iad a mach as an teampull
agus air ball dhùineadh na dorsa.

31 Agus an uair a b'áil leo a
arbhadh, chaidh sgeula dh'ionn-
dh árd-cheannaird na cnideachd,
'n robh Ierusalem uile thar a chéile:

32 Neach air ball a thug leis saigh-
uran, agus ceannardan-cheud, agus
ruith síos d'an ionnsuidh: agus an
ir a chunnaic iadsan an t-árd-
cannard agus na saighdearan, sguir
de bhualadh Phòil.

33 An sin thàinig an t-árd-cheann-
l an fagus, agus rug e air, agus
'áithn e a ceangal le dà shlabh-
dh: agus dh'fhiosraich e, Cò e,
us ciod a rinn e?

34 Agus ghlaodh aon chuid am measg
t-sluaigh aon ni, agus cuid eile ni
e; agus an uair nach robh e an comas
chun teachd na cùise a thuigsinn, air
n na h-árd-bhruidhne, dh'orduich e
an a thoirt do'n chaisteal.

35 Agus an uair a thàinig e chum
t-staidhreach, thàrladh gu'n do ghiùl-
neadh e leis na saighdearaibh, air
n fòireigin an t-shluagh.

36 Oir lean am mòr-shluagh e, a'
aodhaich, Beir nainn e.

37 Agus an uair a bha Pòl gu bhi
r a thoirt a steach do'n chaisteal,
ubhairt e ris an árd-cheannard,
n cead domh-sa ni a labhair riut?
agus thubhairt esan, An labhair thusa
réigia?

38 Nach tusa an t-Eiphiteach sin a
og ceannaire roimh na láithibh so,

agus a thug leat do'n fheasach ceithir
mìle fear a bha 'nan luchd-morta.

39 Ach thubhairt Pòl, Is duine mise
a tha a'm' Iúdhach gun amharas, o
Tharsus, saor-dhuine de bhaile ro
inbheach ann an Cilicia: agus guidh-
eam ort, thoir cead domh labhair ris
an t-shlagh.

40 Agus an uair a thug e cead da,
air do Phòl seasamh air an staidhir,
sméid e le 'lámh air an t-shlagh, ag
iarraidh éisdeachd: agus air fantuinn
ro thosdach dhoibh-san, labhair e ri u
sa' chànain Eabhruidhich, ag ràdh,

CAIB. XXII.

FHEARA, a bhràithre, agus aith-
riche, éisdibh-sa ri m' dhìon-
labhair ribh a nis:

2 (Agus an uair a chual iadsan gu'n
do labhair e ri u sa' chànain Eabhr-
uidhich, bu mhoide a thosd iad: agus
thubhairt esan,)

3 Is Iúdhach mise da rìreadh, a
rugadh ann an Tarsus an Cilicia, acli
a dh'òileadh sa' bhaile so, aig cosaibh
Ghamailleil, agus a theagaisgeadh gu
coimhíonta a réir guàtha lagha nan
aithriche; agus bha mi cudimhor a
thaobh Dhé, mar a ta sibhse uile an
diugh.

4 Agus rinn mi geur-leanmhuinn
gu bàs air an t-slighe so, a' ceangal
fhear agus bhan, agus 'gan tarruing
gu prìosan:

5 Mar a ni an t-árd-shagart mar an
ceudna fianuis domh, agus comhairle
nan seanairean uile, o'n d'fhuair mise
mar an ceudna litriche chum nam
bràithre; agus chaidh mi gu Damas-
cus, chum an dream a bha'n sin a
thoirt ceangailte gu Ierusalem, chum
gu'n deanta peanas orra.

6 Agus thàrladh, air dhomh bhi
'g imeachd, agus a' druideadh ri Da-
mascus mu mheadhon-là, gu'n do
dhealaich gu h-obann o nèainh solus
mòr mu'n cnairt orm.

7 Agus thuit mi air an talamh, agus
chuala mi guth ag ràdh, A Shaul, a
Shaul, c'ar son a ta thu 'ga 'in gheur-
leanmhuinn-sa?

8 Agus fhreagair mise, Cò thu, a
Thighearn? Agus thubhairt e rium,
Is mise Iosa o Nasaret, air am bheil
thusa a' deanamh geur-leanmhuinn.

9 Agus chunnaic na daoine a bha
maille rium an solus gu deimhin, agus
ghabh iad eagal; ach cha chual iad
guth an ti a labhair rium-sa.

10 Agus thubhairt mise, Ciod a ni

mi, a Thighearn? Agus thubhairt an Tighearn rium, Eirich, agus imich gu Damascus, agus an sin labhrar riut nu thimchioll nan nìthe sin uile a dh'òrdnuicheadh dhuitse a dheanamh.

11 Agus an uair nach bu léir dhomh tre ghàir an t-solais sin, air dhomh bhí air mo thredrachadh air làimh leò-san a bha maille rium, thàinig mi gu Damascus.

12 Agus air do dhuine àraidh d'am b'ainm Ananias, a bha cràbhach a réir an lagha, agus air an robh deadh theistean aig na h-Iùdhaich uile a bha chomhannuidh an sin.

13 Teachd a' m' ionnsuidh, agus seasamh làimh rium, thubhairt e rium, A Shaul, a bhràthair, faigh do radharc. Agus air an uair sin fèin dh'amhaire mi suas air.

14 Agus thubhairt esan, Thagh Dia ar n-aithriche roimh-làimh thusa, chum gu'n gabhadh tu eòlas air a thoil, agus gu'm faicheadh tu an t-Aon cothromach sin, agus gu'n cluinnheadh tu guth as a bheul.

15 Oir bithidh tu a d' fhanais aige chum nan uile dhaoinne, air na nithibh a clummaic agus a cluala tu.

16 Agus a nis c'ar son a ta thu a' deanamh maille? Eirich, agus bi air do bhaisteadh, agus ionnlaid nait do pheacanna, a' gairin air ainm an Tighearn.

17 Agus thàrladh, 'nuair a phill mise gu Ierusalem, agus a bha mi a' deanamh ùrnuigh san teampull, gu'n deachaidh mi ann an neul.

18 Agus gu'm faca mi esan ag ràdh rium, Dean deifir, agus imich gu grad á Ierusalem; oir cha ghabh iad ri d' theistean mu m' thimchioll-sa.

19 Agus thubhairt mise, A Thighearn, tha fhios aca gu robh mise a' tilgeadh am prìosan, agus a' sgiùrsadh anns gach sìonagag iadsan a chreid annad-sa.

20 Agus an uair a dhòirteadh foil do mhàirtirich Stephain, bha mise mar an ceudna a'm' sheasamh a làthair, agus ag aontachadh leis a mharbhadh, agus a' coimhead eudaich na muinntir a mharbh e.

21 Agus thubhairt e rium, Imich: oir cuiridh mise thu am fad chum nan Cìrìneach.

22 Agus dh'èisd iad ris gus an fhocal so; agus thog iad an sin an guth gu h-àrd, ag ràdh, Beir o'n talamh a leithid so de dhuine; oir cha chòir e bhì beò.

23 Agus an uair a bha iadsan éigheach, agus a' tilgeadh dhiubh eudaich, agus a' tilgeadh luathre athar,

24 Dh'àithn an t-àrd-cheannard e a thoirt do'n chaisteal, ag òrdugh a cheasnachadh le a sgiùrsadh; ch'gu'm faigheadh e fios ciod i a' chomhann robh iad a' glaodhaich mar 'na aghaidh.

25 Agus an uair a bha iad cheangail le iallaibh, thubhairt Pòl a' cheannard-ceud a sheas a làthair. Am bheil e ceaduichte dhuibhse de a ta 'na Romanach a sgiùrsadh, a gun e air a dhiteadh?

26 Agus an uair a chual an ceannard-ceud so, dh'imich e agus dh'èir e do'n àrd-cheannard, ag ràdh, Th'fànear ciod a ni thu; oir is Romanach an duine so.

27 An sin thàinig an t-àrd-cheannard a ionnsuidh, agus thubhairt e Innis dhomh-sa, an Romanach t'Agus thubhairt esan, Is eadh.

28 Agus fhreagair an t-àrd-cheannard, Is mòr an t-sùim air an do cheannard mise an t-saorsa so. Agus th'airt Pòl, Ach rugadh mise saor.

29 An sin dh'imich iadsan uath ball a bha gus a cheasnachadh: a ghabh an t-àrd-cheannard mar ceudna eagal 'nuair a thuig e g'bu Romanach e, agus a chionn g' do cheangail se e.

30 Agus air an là màireach, air bhì togarrach air fios clumteach fh'ainn ciod i a' choire a bha na h-Iùdhaich a' cur as a leth, dh'fhuasgail o a chuibhreachaibh, agus dh'àith do na h-àrd-shagartaibh, agus a' comhairle nìle, teachd a làthair; a' air dha Pòl a thoirt sìos, chuir e 'na fhanais e.

CAIB. XXIII.

A GUS air dearcadh do Phòl air chomhairle, thubhairt e, Fhuasgail agus a bhràithre, anns an nìle dhe choguis chaith mise mo bheath thaobh Dhé gus an là'n diugh.

2 Agus dh'àithn an t-àrd-shagart Ananias dhoibh-san a bha nan seasamh làimh ris, a bhualadh a' bheul.

3 An sin thubhairt Pòl ris, Buail Dia thusa, a balla ghealaichte: am bheil thusa a d' shuidhe a th'breth ormsa a réir an lagha, agus aghaidh an lagha ag òrdughadh bhualadh?

4 Agus thubhairt iadsan a sheas lánh ris, An bheil thusa a' toirt na-cainnt do árd-shagart Dhé?

5 An sin thubhairt Pòl, Cha robh fios agam, a bhràthre, gu'm b' e an árd-shagart e: oir a ta e sgrìobhta. Na labhair oir mu uachdaran do thebhuill.

6 Ach an uair a thàinig Pòl gu robh cuid dhubh 'nan Sadusaich, agus a' shuid eile 'nam Phairisich, ghlaodh e iuns a' chomhairle, Fheara agus a bràithre, Is Phairiseach mise, mac Phairisich: is ann á leth dèchais agus asgairigh nam marbh a tha mi air mo thoirt an breitheanas.

7 Agus air dhàsan so a labhairt, dh'èirich comhstri eadar na Phairisich agus na Sadusaich: agus roinneadh na còmhlaichean an aghaidh a chèile.

8 Oir tha na Sadusaich ag ràdh nach 'eil aiseirigh, no aingeal, no spiorad ann: ach a ta na Phairisich gaideachadh gach aon dinbh.

9 Agus dh'èirich gair mhòr: agus air seasamh suas do na sgrìobhaicheibh a bha air taobh nan Phairiseach, bha aich iad 'nan aghaidh, ag ràdh, Tha'n 'eile sinne faotainn cron air bith an dèine so: ach na labhair spiorad do aingeal ris, na cogamaid an aghaidh Dhé.

10 Agus an uair a dh'èirich comhachadh mòr eatorra, air do'n árd-cheannard bli fo eagal gu'n rachadh 'Ela tharraig as a chèile leo, dh'èirich do na saighdearaibh dol sìos, agus san a thogail le làmh làidir as an neadhon, agus a thoirt do'n chaisteal.

11 Agus air an oidhche 'na dhéigh in, sheas an Tighearn lánh ris, agus thubhairt e, Bìodh misneach mhaith gad, a Phòil; oir mar a rinn thu lannas mu m' thimchioll-sa ann an Ierusalem, is annuill sin is éigin duit lannas a dheanamh ann an Ròimh.

12 Agus air teachd do'n là, chruinnich dream àraidh de na h-Iùdhaich an ceann a chèile, agus chuir siad iad féin fo mhallachadh, ag ràdh nach theadh agus nach òladh iad gus an marbhadh iad Pòl.

13 Agus bha iad os ceann dà fhichead fear a rinn an co-mionnachadh so.

14 Agus thàinig iad chum nan árd-shagart agus nan seanairean, agus thubhairt iad, Chuir sinn sinn féin do àrd-mhallachadh, nach blaiseamaid nì sam bith gus am marbhamaid Pòl.

15 A nis, uime sin, iarraibh-sa. maille ris a' chomhairle, air an árd-cheannard gu'n tugadh e do 'n n-ionnsuidh-sa e am màireach, mar gu'm biodh a rùn oirbh fios faotainn nì bh choimhlionta air nì-eigin m'a thimchioll; agus tha sinne deas chum esan a mharbhadh, mu'n tig e'm figus duibh.

16 Agus an uair a chuala mac peathar Phòil am feall-sholach so, thàinig e, agus, air dha dol a steach do'n chaisteal, dh'innis e sin do Phòl.

17 An sin ghairm Pòl d'a ionnsuidh aon de na ceannardaibh-chend, agus thubhairt e, Thoir an t-òganach so chum an árd-cheannaird; oir a ta nì àraidh aige r'a innseadh dha.

18 An sin thug e leis e, agus thredraich se e chum an árd-cheannaird, agus thubhairt e, Ghairm Pòl am prìosanach mise d'a ionnsuidh, agus ghuidh e orm an t-òganach so thoirt ad' ionnsuidh-sa, aig an bheil nì-eigin r'a innseadh dhuit.

19 An sin rug an t-àrd-cheannard air a làmh, agus chaidh e a leth-taobh an uaignibheas maille ris, agus dh'fiosraich e d'heath, Ciod a tha agad r'a innseadh dhomh-sa?

20 Agus thubhairt esan, Rinn na h-Iùdhaich combairle iarraidh ortsa, gu'n tugadh tu Pòl am màireach do'n chomhairle, mar gu'm biodh iad gu rannachadh nìs gèire a dheanamh air nì-eigin m'a thimchioll.

21 Ach na aontaich thusa leo: oir a ta os ceann dà fhichead fear dhuibh ri feall-sholach 'na aghaidh, a chuir iad féin fo mhallachadh nach ith agus nach òl iad gus am marbh iad e: agus a nis tha iad ullamh, a' feitheamh ri gealladh uaitse.

22 An sin leig an t-àrd-cheannard maith an t-òganach, agus dh'èirich e dha, ag ràdh, Feuch nach innis thu do neach sam bith gu'n d'fhoillsich thu na nìthe so dhomh-sa.

23 Agus ghairm e d'a ionnsuidh dà cheannard-chend, agus thubhairt e, Ullnichibh dà cheud saighdear a théid gu Cesarea, agus deich agus trì fichead marcach, agus dà cheud fear-sleaghu, air an treas uair de'n oidhche.

24 Agus ullnichibh eich, chum, air dhoibh Pòl a chur orra, gu'n toir iad e gu tèaruainte chum an uachdaran Felics.

25 Agus sgrìobh e litir air a' mhodh so:

26 Beatha agus slàinte o Chlaudius

Lisias chum an uachdarain ro òirdheire Felics.

27 Ghlacadh an duine so leis na h-Iùdhaich; agus an uair a bha iad air tì a mharbhadh, thàinig mise orra le saighdearaibh, agus thug mi dhiùbh e, a' tuigsinn gu'n bu Romanach e.

28 Agus air dhomh bhi toileach air fios an aobhair fhaotainn air son an d'agair iad e, thug mi sìos e chum an comhairle-san:

29 Agus thuig mi gu'n robh e air agairt mu cheisdibh d'an lagh féin, gun ni sam bith air a chur as a leth a b'airidh air bàs no air ceanglaicheibh.

30 Ach an uair a dh'inneadh dhomh gu'n robh na h-Iùdhaich gu feall a chaitheadh air an duine, air ball chuir mi a'd' ionnsuidh-sa e; agus thug mi àithne mar an ceudna d'a luchd-casaid, gach cùis a bha aca 'na aghaidh a chur an cèill a'd' làthair-sa. Slàn leat.

31 An sin, air do na saighdearaibh Pòl a ghabhail, a réir mar a dh'àithn-eadh dhoibh, thug iad san oidhche e gu Antipatris.

32 Agus air an là màireach leig iad do'n mharc-shluagh dol leis, agus phill iad féin do'n chaisteal.

33 Agus an uair a chaidh iad a stigh do Chesarea, agus a thug iad an litir do'n uachdaran, chuir iad mar an ceudna Pòl 'na fhianuis.

34 Agus an uair a lèigh an t-uachdaran an litir, dh'fhiosraich e cò an dùthaich o'n robh e. Agus an uair a thuig e gur ann o Chìlicia bha e,

35 Thubhairt e, Eisdidh mi riut, 'mair a thig do luchd-casaid mar an ceudna. Agus dh'àithn e esan a choinhead ann an talla-breitheanais Heroid.

CAIB. XXIV.

A GUS an ceann chùig làithean 'na dhéigh sin, chaidh Ananias an t-àrd-shagart sìos maille ris na sean-airibh, agus ri Tertullus, fear-tagraidh àraidh; inninutir a nochd iad féin an làthair an uachdarain an aghaidh Phòil.

2 Agus an uair a ghairmeadh a mach e, thòisich Tertullus air a chasaid, ag ràdh, Do bhrìgh gu bheil sinu tromhad-sa a' mealtuinn mòr-shith, agus gu'n d'rinneadh *iomadh* deadh ghuàmh do'n chinneach so tre do ghliocas-sa,

3 Tha sinne gabhail ri so, anns gach àm agus anns gach àit, Fhelics

ro òirdheire, maille ris gach u bhuidheachas.

4 Ach, chum nach cuiream m' mhaille ort, guidheam ort, de shuairceas, gu'n éisd thu ruim h-ath-ghoirid.

5 Oir fhuair sinn am fear so ' phlàigh, agus a' dèsgadh nan Iùdha uile gu ceannaire air feadh an don ain, agus 'na cheann-feadhna do luchd saobh-chreidimh nan Nasarenach:

6 Neach, mar an ceudna, a thog an teampull a shalachadh; agus ghlac sinne, agus b'àill leinn breith thoir air a réir ar lagha féin:

7 Ach air teachd do Lisias an t-àr cheannard oirnn, thug e le mòr-a neart as ar làmbaibh e,

8 Ag àithne d'a luchd-casaid teac a'd' ionnsuidh-sa: ueach o'm feud tì le a cheasnachadh, fios fhaotainn na h-uile nithibh a tha sinne a' cur a leth.

9 Agus dh'aontaich na h-Iùdha mar an ceudna, ag ràdh gu'n robh nithe sin mar sin.

10 An sin, air do'n uachdaran smé eadh air Pòl e a labhairt, fhreag esan, Is mòid mo mhisneach freagairt air mo shon féin, gu bhios agam gu robh thusa ré mòr bhliadhna a'd' bhreitheamh air chinneach so:

11 Oir feudaidh tu fios fhaota nach mò na dà là dheug o chaidh suas gu Ierusalem a dheanamh a aidh.

12 Agus cha d'fhuair iad mi deasbaireachd ri aon neach san teampull, no a' brosnachadh an t-slua *gu ceannaire*, aon chuid sna sionag aibh, no anns a' bhaile.

13 Ni mo is urrainn iad na ni sin a dhcarbhadh a tha iad a' cur mo leth.

14 Ach tha mi ag aideachadh dhuitse, gur ann a réir na slighe ris an abair iadsan saobh-chreidim ta mise a' deanamh aoraidh do D m'athriche, a' creidsinn nan uile ni a ta sgrìobhta san lagh agus anns fàidhibh:

15 Agus a ta dòchas agam an I ris am bheil sùil mar an ceudna féin, gu'n tig aiseirigh nam mar nam firean araon agus nan neo-fhìre

16 Agus an so tha mi a' saothreadh, a ghuàth coguis neo-lochdadh bhi agam a thaobh Dhé, agus a thaobh dhaoine.

17 A nis, an déigh mórán bhliadhna, bháinig m' a thoirt déirce chum mo dhinnich, agus thabhartas.

18 Air a so, fhuair iúdhachaigh áraidh o Asia m' air mo ghlaodh san teampull, gun sluagh, agus gun bhuairias:

19 Mníuntir d'am bu chòir bhí 'n so a d' lathair-sa, agus m' agairt, nam biodh ní sam bith aca a'm' aghaidh.

20 No abradh iad so féin, ma fhuair ad eucoir sam bith annan-sa, 'nuair a sheas m' an lathair na comhairle;

21 Mur ann amháin air son an aoin nocaíl so, a ghlaodh m' a'm' sheasamh nam measg, Gur ann air son aiseirigh nam marbh a ta m' air mo thoirt gu breitheanas leibhse an diugh.

22 Agus an nair a chuala Felics na nithe so, air dha eòlas ní bu díong-nhalta bhí aige air an t-slighe sin, chuir e air dàil iad, ag ràdh, 'Nuair a bhig Lisias an t-árd-cheannard a nuas, an-ranusaichidh m' bhuir cùis.

23 Agus dh'áitín e do cheannard-eud Pòl a ghleidheadh, agus e bhí nasglaithe aige, agus gun neach d'a mhíuntir féin a bhacadh o fhrithsaladh dha, no teachd d'a ionnsaidh.

24 Agus an déigh láithean áraidh, nuair a tháinig Felics maille r'a nhuaoi Drusilla, a bha 'na ban-Iúdhach, chuir e fíos air Pòl, agus dh'éisid ris mu thimchioll a' chreidimh ann an Críost.

25 Agus air dhásan bhí a' reusonachadh mu fhreantachd, stuain, agus breitheanas ri teachd, ghabh Felics eagal mór, agus fhreagair e, Imich romhad an tráth so; 'nuair a bhios túne agam, cuiridh m' fíos ort.

26 Bha dúil aige, mar an ceudna, gu'n rachadh airgid a thoirt da le Pòl, chum gu'm fhasgladh se e; uime sin, chuir e fíos air ní bu trice, agus labhair e ris.

27 Ach air do dhà bhliadhna bhí air an coimhlíonadh, tháinig Porcius Festus an áit Fhelics: agus air do Fhelics bhí toileach comain a chur air na h-Iúdhachaigh, dh'fhág e Pòl ceangailte.

CAIB. XXV.

A NIS, 'nuair a tháinig Festus do'n mhór-roinn, an ceann trí láithean chaidh e suas o Chesarea gu Ierusalem.

2 Agus nochd an t-árd-shagart agus maíthean nan Iúdhach iad féin 'na lathair an aghaidh Phòil, agus chuir iad impidh air,

3 Ag iarraidh fábhair 'na aghaidh,

gu'n cuireadh e fíos air gu Ierusalem, agus iad a dheanamh feall-fholach chum esan a mharbhadh air an t-slighe.

4 Ach fhreagair Festus, gu'm bu chòir Pòl a ghleidheadh ann an Cesa-rea, agus gu'n rachadh e féin an sin gu h-aithghearr.

5 Uime sin, ars' esan, rachadh iad-san 'nur measg a dh'fheudas, síos maille rinn-sa; agus ma ta coire air bith san duine so, cuireadh iad sin as a leth.

6 Agus air dha fantuinn 'nam measg os ceann deich láithean, chaidh e síos do Chesarea; agus air an lá maireach shuidh e air a' chaithir-bhreitheanas, agus dh'áitín e Pòl a thoirt a lathair.

7 Agus an nair a tháinig esan, sheas na h-Iúdhachaigh a tháinig a nuas o Ierusalem m'a thimchioll, a' cur choir-eanna lionmhor agus móra á leth Phòil, nach b'urraim iad a dhearbhadh:

8 'Nuair a fhreagair esan 'ga shaoradh féin, Cha d'rinn m' ciunta sam bith an aghaidh lagha nan Iúdhach, no 'n aghaidh an teampuill, no 'n aghaidh Cheasair.

9 Ach air bhí do Fhestus fogarracl air toileachas-iuntinn a thoirt do na h-Iúdhachaigh, fhreagair e Pòl, agus thubhairt e, An áill leatsa dol suas gu Ierusalem, agus an sin dol fo bhreitheanas thaobh nan nithe sin ann mo lathair-sa?

10 An sin thubhairt Pòl, Tha m' i' sheasamh aig caithir-breitheanas Cheasair, far an coir breth a thoirt ort; air na h-Iúdhachaigh cha d'rinn m' eucoir sam bith, mar is maith a ta fíos agadsa.

11 Oir ma tha m' deanamh encoir, agus ma rinn m' ní sam bith a thoill bás, cha'n 'eil m' diúltadh bás fhuilg: ach mur 'eil ní sam bith dhiubh sin fíor a tha iad so a' cur as mo leth, cha'n fhead duine sam bith mo thoirt thairis doibh. Tha m' togail mo chúis gu Ceasar.

12 An sin, an déigh do Fhestus labhairt ris a' comhairle, fhreagair e, An do thog thu do chúis gu Ceasar? gu Ceasar théid thu.

13 Air dol do làithibh áraidh seachad, tháinig Agripa an rígh, agus Bernice, gu Cesarea, a chur fáilte air Festus.

14 Agus air dhoibh mórán láithean

a chaitheadh an sin. chuir Festus cùis Phòil an céill do'n rìgh, ag ràdh, Dh'fhàgadh duine àraidh le Fèlies 'na phrìosanach.

15 Airsan, an uair a bha mise ann an Ierusalem. rinn na h-àrd-shagairt agus seanairean nan Iùdhach casaid rium, ag iarraidh biunne 'na aghaidh:

16 D'an d'thug mise am freagradh so, Cha'n e gnàth nan Romanach duine sam bith a thoirt thairis chum bàis, gus am bi aig an neach a tha air agairt, a luchd-casaid aghaidh ri h-aghaidh, agus gu'm bi cothrom aige air e féin a shaoradh o'n choire a chuireadh as a leth.

17 Uime sin, an uair a thàinig iad araon an so, gun inhaillle sam bith shuidh mi air an là màireach sa' chaithir-bhreitheanas, agus dh'àithn mi'n duine a thoirt a làthair.

18 Agus an nair a sheas a luchd-casaid m'a thimchioll, cha do chuir iad coire air bith as a leth de na nithibh a shaoil mise:

19 Ach thug iad ceisdean àraidh 'na aghaidh mu thimchioll an creidimh féin, agus mu thimchioll Iosa àraidh, a fhuair bàs, neach a thubhairt Pòl a bhì beò.

20 Agus a chionn gu robh mise amharusach mu thimchioll an leithid sin de cheisidibh, dh'fhedraich mi dheth am b'àill leis dol suas gu Ierusalem, agus an sin dol fo bhreitheanas mu na nithibh so.

21 Ach an uair a dh'iarr Pòl a choinneadh gus am fiosraichteadh: a chùis-san le Augustus, dh'àithn mi e bhì air a gheidheadh gus an cuirinn gu Ceasar e.

22 An sin thubhairt Agripa ri Festus, B'àill leanas féin an duine so chluinnt'un. Am màireach, thubhairt esan, cluinnidh tu e.

23 Uime sin, air an là màireach, 'nuair a thàinig Agripa agus Bernice, le mòr-ghreadhnachas, agus a chaidh iad a steach maille ris na h-àrd-cheannardaibh agus prìomh-dhaoibh na caithreach do'n ionad éisdeachd, air do Festus àithne a thoirt, thugadh Pòl a làthair.

24 Agus thubhairt Festus, A rìgh Agripa, agus sibhs e dhaoine uile a ta làthair an so maille rium, tha sibh a' faicinn an duine so, mu'n do chuir slagh nan Iùdhach uile impidh ormsa, araon ann an Ierusalem, agus an so,

a' glaothaich nach bu chòir e bhì nì b'fhaide beò.

25 Ach an nair a thuig mise nach d'rinn e nì sam bith a thoill bàs, agus a chionn gu'n do thog e féin a chùis gu Augustus, shonraich mi a chur d'a ionnsaidh.

26 Mu nach 'eil nì sam bith cinnteach agam r'a sgrìobhadh chum m' Thighearn. Uime sin thug mi inach e do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus gu h-àraidh a'd' ionnsuidh-sa, a rìgh Agripa, chum, an déigh rannasachadh a dheanamh, gu'm biodh agam nì-eigin ri sgrìobhadh.

27 Oir is mi-reusonta a'm' bheachd sa prìosanach a chur nam, agus gu na cùisean a ta 'na aghaidh ainmeachadh.

CAIB. XXVI.

A N sin thubhairt Agripa ri Pòl Tha cead agad labhairt air d shon féin. An sin shìn Pòl a mac a làmh, agus fhreagair e air a sho féin,

2 A ta mi 'ga m' mheas féin sona. rìgh Agripa, do bhrìgh gu bheil mi g freagairt air mo shon féin an diùg a'd' làthair-sa, thaobh nan nithe si uile a ta air an cur as mo leth leis u h-Iùdhach;

3 Gu h-àraidh a chionn gu bhe thusa eòlach air gach gnàth agus ceis a tha am measg nan Iùdhach: uime sin, guidheam ort, éisd rium gu foighidneach.

4 Tha mo bheatha-sa o m' dèige, chaitheadh air tùs am measg m' chinnich féin ann an Ierusalem, aithrichte do na h-Iùdhach uile;

5 D'am b'aithne mi o thùs, (na b'àill leo fiannas a dheanamh,) gu' do chaith mi mo bheatha a'm' Phàiseach, a réir an luchd comh-bhàra a's teinne d'ar creidimh-ne.

6 Agus a nis tha mi m' sheasam fo bhreitheanas air son dòchais gheallaidh a rinneadh le Dia d' n-aithrichibh:

7 Chum am bheil dùil aig ar thréibh dheng-ne teachd, a' deanam seirbhis do Dhia a là agus a dh'oidhche do ghuàth; agus air son an dòchais: tha mise, a rìgh Agripa, air m'agall leis na h-Iùdhach.

8 C'ar son a mheasar leibhs mar do-chreidsinn, gu'n dùisgeadh Dia mairbh?

9 Gu deimhin mheas mise anna féin, gu'm bu chòir dhomh mòr

he a dheanamh an aghaidh aiume
na o Nasaret.

10 Nì, mar an ceudna, a rinn mi
an an Ierusalem: agus air faotainn
dharras o na h-àrd-shagartaibh,
ruid mi mòran de na naoimh an
Iosanaibh; agus an uair a chuir-
dh gu bàs iad, thug mi mo ghuth
an aghaidh.

11 Agus a' deanamh peanaidh orra
a minic anns gach sionagag, cho-
gnich mi iad gu toibheum a labh-
air; agus air dhomh bli gu ro mhòr
bhoile 'nan aghaidh, rinn mi geur-
mhuinn orra, eadhon gu bairtibh
igreach.

12 Air a so, 'nuair a bha mi dol gu
Damascus, le cumhachd agus barantas
na h-àrd-shagartaibh;

13 Mu mheadhon-là, O a rìgh, chunn-
am mi air an t-slighe solus o nèamh,
a shoillear na solus na grèine, a'
labhairt mi'n cuairt orin, agus
ra-sa a bha 'g imeachd maille
am.

14 Agus an uair a thuit sinn uile air
a talamh, chuala mi guth a' labhairt
am, agus ag ràdh aons a' chainnt
abhruidhich, A Shaul, a Shaul, car-
an a ta thu ga m' gheir-leannmhuinn?
cruaidh dhuitse bli breabadh an
aghaidh nan dealg.

15 Agus thubhairt mise, Cò thu, a
'ghèarn? Agus thubhairt esan, Is
mise Iosa a ta thusa a' geur-leann-
mhuinn.

16 Ach éirich, agus seas air do chos-
ibh; oir dh'fhoillsich mi mi féin duit
ham na crìche so, gu'n òrduichinn
hu a'd' mhuisteir agus a'd' fhiannis
raon air na nithibh sin a chummaic
hu, agus air na nithibh anns an foill-
ich mi mi féin duit:

17 Ga d' shaoradh o'n t-sluagh,
agus o na Cinnich, chum an bheil
mi nis ga d' chur,

18 A dh'fhosgladh an sùil, chum
gu'n tionndaidh iad o dhorchadas gu
solus, agus o chumhachd Shàtain gu
Dia, chum gu'n faigh iad maithanas
pheacanna, agus oighreachd maille ris
a' mhuinntir sin a ta air an naomh-
achadh tre'n chreidimh a ta annam-
sa.

19 Uime sin, a rìgh Agripa, cha
robh mi eas-ùmhail do'n taisbean
nèamhaich:

20 Ach shearmonaich mi air tùs
dhoibh-san ann an Damascus, agus
ann an Ierusalem, agus air feadh tìre

Iudea uile, agus an sin do na Cinnich,
iad a dheanamh aithreachais, agus
pilltinn ri Dia, a' deanamh oibre
iomchuidh an aithreachais.

21 Air son nan nithe so ghlac na
h-Iùdhaich mi san teampull, agus
b' àill leo mo marbhadh.

22 Uime sin, air dhomh còmhnaidh
shaotainn o Dhia, bhunaich mi gus
an là'n diugh, a' deanamh fianais do'n
bheag agus do'n mhòr, gun mi air bith
a' labhairt ach na nithe sin a thubh-
airt na fàidhean agus Maois a bha gu
teachd;

23 Gu'n robh Criosd gu fulang, agus
gu'n robh e gu éirigh an cend neach
o na marbhaibh, agus gu'm foillsich-
eadh e solus do'n phobull, agus do na
Cinnich.

24 Agus air dha bhi labhairt nan
nithe so air a shon féin, thubhairt
Festus le guth àrd, Tha thu air
mhi-chéill a Phòil: tha mòr-fhòghlam
ga d' chur air bhoile.

25 Ach thubhairt esan, Cha'n 'eil
mi air bhoile, Fhestus ro dirdheire;
ach tha mi a' labhairt briathra na
firinn agus na céille.

26 Oir a ta fhios aig an rìgh, roimh
am bheil mise a' labhairt gu saor, air
na nithibh so: oir tha cinnt agam uach
'eil a h-aon de na nithibh so an ain-
fhios da; oir cha'n ann an cùil a rinn-
eadh so.

27 Am bheil thu creidsinn nam
fàidhean, a rìgh Agripa? tha fhios
agam gu bheil thu 'g an creidsinn.

28 An sin thubhairt Agripa ri Pòl,
Is beag nach 'eil thu 'gam aomadh gu
bli a'm' Chrìosduidh.

29 Agus thubhairt Pòl, B'e mo
ghuidhe air Dia gu'n biodh, cha'n e
'mhàin thusa, ach mar an ceudna
iadsan uile a tha 'g éisdeachd riom
an diugh, ann am beag agus an mòr,
mar a ta mise, saor o na geimhlibh
so.

30 Agus air dha na briathra so a
labhairt, dh'éirich an rìgh, agus an
t-uachdaran, agus Bernice, agus an
dream a shuidh maille riu:

31 Agus an uair a chaidh iad a leth-
taobh, labhair iad r'a chéile, ag ràdh,
Cha'n 'eil an duine so a' deanamh ni
air bith toillteanach air bàs, no air
geimhlibh.

32 An sin thubhairt Agripa ri
Festus, Dh'fheudta an duine so a
leigeadh as, mur bhith gu'n do thog
e a chùis gu Ceasar.

CAIB. XXVII.

A GUS an uair a thugadh breth sinne a sheòladh do'n Eadailt, thug iad Pòl thairis, maille ri prìosanaich àraidh eile, do cheannard-ceud d'am b'ainm Iulius, de chuideachd Augustuis.

2 Agus air dhuinn dol air luing le Adramitiunn, thog sinn ar seòl, a' cur romhainn seòladh seachad air crìoch-aibh Asia, air do Aristarchus, Macedonach o Thesalonica, bhi maille ruinn.

3 Agus air an là màireach, thàinig sinn gu Sidon. Agus air do Iulius buntainn gu suairee ri Pòl, leig e dha dol a dh'ionnsuidh a chàirde, chum comhfhurtachd fhaotainn.

4 Agus air dhuinn stiùradh as a sin, sheòl sinn fo Chiprus, a chionn gu robh na gaotha 'nar n-aghaidh.

5 Agus an uair a sheòl sinn troimh 'n fhairge ta làimh ri Cilicia agus Pamphilia, thàinig sinn gu Mira, baile de Licia.

6 Agus fhair an ceannard-ceud long an sin o Alecsandria, a bha seòladh do'n Eadailt; agus chuir e sinn a steach innte.

7 Agus an uair a sheòl sinn gu mall rè mòrain de làithibh, agus a thàinig sinn air éigin fa chomhair Chniduis, a chionn nach do leig a' ghaoth leinn, sheòl sinn fo Chrete, fa chomhair Shalmonne:

8 Agus air dhuinn seòladh air éigin seachad air, thàinig sinn gu ionad àraidh ris an abrar, Na calaidh sgiamhach, an fagus d'an robh baile Lasea.

9 Agus air do mhòran ùine dol seachad, 'nuair a bha seòladaireachd a nis cumartach, a chionn gu'n deachaidh an trasgadh cheana seachad, chomhairlich Pòl iad,

10 Ag ràdh riu, Fheara, tha mi faicinn gu'm bi an t-seòladaireachd so le dochann agus call mòr, cha'n e 'mhàin do'n luchd agus do'n luing, ach d'ar n-anamaibh féin.

11 Gidheadh, is mò chreid an ceannard-ceud an seòladair agus inaighstir na luinge, na na nithe a labradh le Pòl.

12 Agus a chionn gu'n robh an cala neo-iomchuidh gus an geamhradh a chaitheadh ann, b'i comhairle na cuid bu mhò seòladh as a sin mar an ceudna, agus, nam feudadh iad air chor sam bith, teachd gu Phenice, cala do Chrete, a ta 'g amharc chum an

iar-dheas agus an iar-thuath, a fantuinn rè a' gheamhraidh an sin.

13 Agus an uair a sheòl a' gha àdeas gu ciùin, shaoil iad gu'n d'fhu iad an rùn; agus ag togail an t-dhoibh, stiùir iad ri taobh Chrete.

14 Ach an ceann beagain 'na dhé sin, sheòl gaoth anradhach 'na h-aaidh, ris an abrar Euroclidon.

15 Agus air bhi do'n luing a' fuadach, agus gun chomas di dol aghaidh na gaoithe, leig sinn ru dhi.

16 Agus air dhuinn ruith a st fuidh eilean beag àraidh d'am b'ai Claudia, is ann le éigin a ràinig sinn a' bhàta:

17 Agus air dhoibh 'a togail st ghnàthaich iad gach gleus comhtai a' crìosadh na luinge fuipe; agus dhoibh bhi fo eagal gu'n tuiteadh sa' bhed-ghaineimh, leig iad an s sìos, agus mar sin dh'iomaineadh iad.

18 Agus air dhuinne bhi gu ro ml air ar luasgadh leis an doinionn, air là 'na dhéigh sin thilg iad a mach luchd;

19 Agus air an treas là thilg sinn ar làmbhaibh féin a mach acfuinn luinge.

20 Agus an uair nach robh a' ghr no na reulta r'am faicinn rè mòrain làithibh, agus a luidh doinionn na bu bheag oirnn, thugadh an sin uai gach uile dhòchas gu'n teasair, sinn.

21 Ach air dhuinn bhi fada 'i trasgadh, an sin, air seasamh do P 'nam meadhon, thubhairt e, Fheabhu chòir dhuibh mo chomhairle ghabhail, agus gun fhuasgladh Chrete, agus an dochan agus an c so a sheachnadh.

22 Agus a nis guidheam oir biodh misneach rhaith agaibh: cha bhi call anama sam bith 'na measg, ach amhàin na luinge.

23 Oir air an oidhche nachd, sh làimh riinn-sa aingeal an Dé sin d' buin mi, agus d'an bheil mi deana seirbhis,

24 Ag ràdh, A Phòil, na biodh e ort; is éigin duit bhi air do thoirt làthair Cheasair: agus, feuch, thiod laic Dia dhuit iadsan uile a ta seòla maille riut.

25 Uime sin, fheara, biodh agai deadh mhisneach; oir a ta mi cre sinn Dhé, gu'n tachair ceart mar labhradh riinn.

26 Ach is éigin duinn bhí air ar léigeadh air eilean áraidh.

27 Agus an uair a bha an ceathramh oidhche deug air teachd, air minne bhí air ar séideadh a null agus a nall ann an *cuan* Adria, mu headhon-oidhche b'i barail nam araichean gu'n robh iad am fagus a thír eigin:

28 Agus air leigeadh na luaidhe síos sibh, fluair iad an *doimhne* fichead theamh; agus an uair a chaidh iad agan air an aghaidh, leig iad síos i luaidhe a ris, agus fluair iad i 'na nig aitheamh deug.

29 An sin, air dhoibh bhí fo eagal r'm buaileadh iad air ionadaibh abha, thug iad ceithir acraichean á breadh na luinge, agus ghuidh iad i lá a theachd.

30 Agus an uair a bha na marnichin air tí teicheadh a mach as an ing, agus a leig iad síos am bàta do'n airge, a' gabhail orra bhí tilgeadh a ach acraichean á toiseach na luinge.

31 Thubhairt Pól ris a' cheannard-ud, agus ris na saighdearaibh, Mur n iad sin san luing, cha'n 'eíl e'n mas duibh bhí air bhuir teasairgin.

32 An sin gheàrr na saighdearan úrd a' bhàta, agus leig iad leatha litean síos.

33 Agus am feadh a bha an là a' achd, thug Pól a chomhairle orra le biadh a ghabhail, ag ràdh, Is e so i ceathramh là deug dhuibh a' feithimh, agus a' fantuimh 'nur trasgadh, in bhiadh sam bith a ghabhail.

34 Uime sin, guidhean oirbh biadh ghabhail; oir a ta so chum bhuir àinte: oir cha chaillcar fuiltean á am a h-aon agaibh.

35 Agus air dha na nithe so a bhairt, agus aran a ghlacadh, thug e uidheachas do Dhia 'nan làthair uile; agus air dha a bhriscadh, thòisich e ri leicheadh.

36 An sin ghlac iad uile deadh thísneach, agus ghabh iad biadh mar n eudna.

37 Agus bhu sinn a dh'anamaibh uile anns an luing, dà cheud agus sé leug agus trí fichead.

38 Agus an uair a shànuicheadh iad e biadh, dh'entromaich iad an long, agus thug iad a mach an cruithneachd an fhairge.

39 Agus an uair a bha'n là air eachd, cha d'aithnich iad am fear-

ann; ach thug iad an aire do lùibh àraidh aig an robh tràigh, anns an robh mbhianm orra, nam b'urrainn iad, an long a chuir gu tìr.

40 Agus air togail nan acraichean doibh, leig iad ris an fhairge i; agus an uair a dh'fhuasgail iad ceanglaichean na stiùire, agus a thog iad am prìomh-sheòl ris a' ghaoith, sheòl iad chum na tràighe.

41 Agus air tuiteam dhoibh ann an ionad *àraidh* far an do choinnich dà fhairge a chéile, ruith iad an long air grund: agus air sàthadh d'a toiseach sa' ghrund, dh'fhan e gun charachadh; ach bhriseadh a deireadh le ainneart nan tonn.

42 Agus b'i comhairle nan saighdearan gu'm marbhadh iad na prìosan- aich, air eagal gu'n snàmhadh neach sam bith dhuibh a mach, agus gu'n raeadh iad as.

43 Ach air do'n cheannard-cend bhí toileach Pól a theasairginn, chum e air ais o'n comhairle iad; agus dh'àithn e dhoibh-san d'am b'aithne snàmh iad *féin* a thilgeadh sa' chuan air tús, agus dol a mach air tìr:

44 Agus do chàch dh'àithn e, cuid diubh *dhòl* air clàraibh, agus cuid eile air *màibh briste* de'n luing; agus mar sin, thàrladh gu'n deachaidh iad uile tèarninte gu tìr.

CAIB. XXVIII.

A GUS an uair a thèarnadh iad, a thug iad an sin gu'm b'e Melita ainm an eilein.

2 Agus nochd an sluagh borb caomhneas nach bu bheag dhuinn: oir air fadadh teine dhoibh, ghabh iad ruinn uile, air son an nise a bha ann, agus air son an fhuachd.

3 Agus air do Phòl dòrlach bhioran a thional, agus an cur air an teine, thàinig nathair uimhe mach as an teas, agus shàs i 'na làimh.

4 Agus an uair a chunnaic an sluagh borb a' bhéisd an crochadh r'a làimh, thubhairt iad r'a chéile, Gu cinnteach is mortair an duine so, do nach fuiling d'òghaltas bhí beò, ged a theasairgeadh o'n fhairge e.

5 Agus air dhàsan a' bhéisd a chrathadh dheth anns an teine, cha d'fhluang e dochaun sam bith.

6 Ach bha iadsan a' feitheamh e uin a dh'atadh e, no a thuiteadh e síos marbh gu h-obann: ach an uair a dh'fheith iad ùine fhada, agus nach fac iad dochann sam bith a' teachd

air, chaochail iad an inntiun, agus thubhairt iad gur dia é.

7 Agus bha mu thimchioll an áite sin fearann aig príomh dhuine an eilein, d'am b'ainm Publius, a ghabh ruime agus a thug ré thrí láithean aoidheachd dhuinn gu cáirdeil.

8 Agus thárladh gu'n robh athair Phubliuis na luidhe gu tiun le fiabhrus, agus gearrach-fhola: air do Phól dol a steach d'a ionnsuidh, rinne é úrnúigh; agus air dha a lámhan a chur air, leigheas se e.

9 Agus an uair a rinneadh so, tháinig mar an cendna muinntir eile a bha eusian san eilean d'a ionnsuidh, agus leighiseadh iad:

10 Muinntir, mar an cendna, a thug mór-urram dhuinn: agus an uair a dh'fhalbh sinn, chuir iad na nithe sin leinn a bha feumail dúinn.

11 Agus an déigh thrí míosa, sheòl sinn ann an luing o Alecsandria, a chaith an geamlradh san eilean, d'am bu shiaitheatas Castor agus Pollux.

12 Agus an uair a chaidh sinn air tír aig Siracuse, dh'fhan sinn an sin trí láithean.

13 Agus air seòladh dhuinn timchioll as a sin, tháinig sinn gu Regium: agus an ceann latha 'na dhéigh sin, shéid a' ghaoth á deas, agus tháinig sinn an t-ath latha gu Puteoli:

14 Air dhuinn bráithrean faotainn an sin, chuireadh impidh oirnn *leo* fantuinn seachd láithean maille rin: agus mar sin thriall sinn chum na Róimhe.

15 Agus as a sin, air faotainn ar sgéil do na bráithribh, tháinig iad mar coinneamh gu Apíi-forum, agus na Trí Tighibh-òsda; agus an uair a chunnaic Pól iad, thug e buidheachas do Dhia, agus ghabh e misneach.

16 Agus an uair a tháinig sinn do'n Róimh, thug an ceannard-cend thairis na príosanaich do cheannard an fureiceadain: ach thugadh comas do Phól a bhi leis féin, maille ri aon saighdear a bha 'ga ghleidheadh.

17 Agus thárladh, an déigh thrí láithean, gu'n do ghairn Pól maithcan nan Iúdhaich an ceann a chéile: agus an uair a chruinnicheadh iad, thubhairt e rin, Fheara agus a bhráithre, ged nach d'rinn mise ní sam bith an aghaidh a' phobuill no gionáthanna nan aithriche, thugadh thairis mi a'm príosanaich o Ierusalem do lámhaibh nan Romanach:

18 Muinntir, an déigh dhoibh n'cheasnachadh, leis an bu mhianm n'leigeadh as, a chionn nach robh coi báis sam bith annam.

19 Ach an uair a bha na h-Iúdhaich a' labhairt an aghaidh so, b'éigin don mo chúis a thogail gu Ceasar; cha'n gu bheil coire sam bith agam r'a ch'á leth mo chinnich.

20 Air an aobhar so, uime sin, ch'mi fios oirbhe. chum gu'm faic sibh, agus gu'n labhrainn ribh: oir ann air son dóchais Israeil a ta ceangailte leis an t-slabhraidh so.

21 Agus thubhairt iadsan ris, C'd'fhuair sinne litriche sam bith Iudea mu d' thimchioll; cha mhó dh'fhoillsich no dh'innis aon de bráithribh a tháinig, oir sam b' unad.

22 Ach bu mhaith leinn a chloinn tuin uaitse ciod i do bharrail: oir a thimchioll na gné-chreidimh so, a fhios againn gu'n labhrar 's gach 'na h-agaibh.

23 Agus air suidheachadh là: tháinig mórán d'a ionnsuidh chu a cheathranna; d'an do mhínic i'ngachd Dhé, a' deanamh fian uimpe, agus a' cur impidh orra thairis nan nithe a bhuineas do Iosa, arao lagh Mhaois, agus as na fáidhibh mhoch-thráth gu feasgar.

24 Agus chreid cuid na nithe labhradh, agus cha do chreid cuid e dhiabh.

25 Agus air dhoibh bhi an agha a chéile, sgaoil iad air do Phól a fhocal a rádh, Is maith a labhair Spiorad Naomh, tre'n fháidh Esa r'ar n-aithrichibh,

26 Ag rádh, Imich chum a' phob so, agus abair, Le clainntinn cluin sibh, agus cha tuig sibh; agus le faic ch'i sibh, agus cha'n aithnich sibh:

27 Oir a ta cridhe a' phobuill so air reamhar, agus tha iad a' cluinntinn trom le'n cluasaih, agus chroig iad súilean: air eagal gu'm faiceadh le'n súilibh, agus gu'n cluinneadh le'n cluasaih, agus gu'n tuigeadh le'n cridhe. agus gu'n pilleadh i agus gu'n slánúichinn-sa iad.

28 Uime sin, biodh fios agaibh gu'n do chuireadh slánte Dhé ch nan Cinneach, agus éisdidh iadsan.

29 Agus an uair a thubhairt e briathra so, dh'imich na h-Iúdha romhpa, agus bha mór-reusonach aca eatorra féin.

30 Agus dh'fhan Pòl dà bhliadhna malan na thigh-màil féin, agus ghabh ris na h-uile dhaoineibh a thàinig d'a nnsuidh,

31 A' searmonachadh rioghachd Dhé, agus a' teagasg nan nithé a bhuineas do'n Tighearn Iosa Crìosd, leis an uile dhànachd, gun toirmeasg.

Litir an Abstoil PHOIL chum nan ROMANACH.

CAIB. I.

32 SOL, seirbhiseach Iosa Crìosd, a ghairmeadh 'na abstol, a chuir-adh air leth chum soigheil Dé,
2 (A roimh-gheall e le' fhàidhich féin nns na sgrìobhtairibh naomha.)

3 Mu thinnchioll a Mhic Iosa Crìosd r' Tighearn, a rinneadh de shìol dhaibhidh, a réir na feòla;

4 A dhearbhadh bhi 'na Mhae do dhia le cumhachd, a réir Spioraid na aoineachd, tre aiseirigh o na marbhibh;

5 Tre an d'fhuaire sinne gràs agus bholachd, chum àmblachd a' chreidimh am measg nan uile chinneach air gàth ainme-san;

6 An measg am bheil sibhse mar n cendna air bhuir gairm le Iosa Crìosd;

7 Chum nan uile a ta san Ròimh, air an gràdhachadh le Dia, air an 'airm 'nan naomh: Gràs gu robh thuibhse, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

8 Air tùs, tha mi toirt buidheachais le m' Dhia, tre Iosa Crìosd, air bhuir ion-sa nile, do bhrìgh gu bheil bhuir creidimh ionraiteach air feadh an domhain gu léir.

9 Oir is e Dia m' fhuairis, d'am bheil mi a' deanamh seirbhis le m' spiorad ann an soisgeul a Mhic, gu bheil mi gun sgur a' deanamh luaidh oirbh,

10 A ghnàth a' guidhe ann an ùnnighibh, (nam feudaim a nis, fadheòidh, air aon chor, le toil Dhé, turus soirbheasach fhaotainn,) ri teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa.

11 Oir a ta déidh agam air sibhse fhaicim, ionns gu'm pàirtich mi tiodhlac àraidh sporadail ribh, chum bhuir neartachadh;

12 Sin ri ràdh, chum gu'm faigh mi comhfhurtachd annaibh-sa, tre chreidimh a chéile, bhuir creidimh-sa agus mo chreidimh-sa.

13 Agus cha'n àill leam, a bhràithre, e bhi'n ain-fhios duibhse, gu'n do chuir mi romham gu minic teachd do 'ur n-ionnsuidh (ach bhacadh mi gus a

so,) chum gu'm faighim toradh eigin 'nur measg-sa fòs, mar am measg nan Cinneach eile.

14 Oir a ta mi fo fhiachaibh araon do na Grengaich, agus do na daoineibh borba; araon dheibh-san a ta glic, agus dhaibh-san a ta neo-ghlic.

15 Uime sin, mhead 's a ta an comas domh, tha mi ullamh chum an soisgeul a shearmonachadh dhuibhse mar an ceudna a ta san Ròimh.

16 Oir cha nàir leam-sa soisgeul Chrìosd: oir is e cumhachd Dhé e chum slàinte do gach neach a chreideas; do'n lùdhach air tùs, agus mar an ceudna do'n Ghreugach.

17 Oir a ta fireantachd Dhé air a foillseachadh ann tre chreidimh gu creidimh: mar a ta e sgrìobhta, Bithidh an firean beò tre chreidimh.

18 Oir a ta fearg Dhé air a foillseachadh o nèamh an aghaidh gach uile mhi-dhiadhaidheachd agus eucor dhaoine, a tha bacadh na firinn ann an neo-fhireantachd;

19 Do bhrìgh gu bheil an nì air am fendar fios fhaotainn a thaobh Dhé follaiseach anna-san; oir rium Dia follaiseach dhoibh e.

20 Oir rianmh o chruthachadh an t-saoghail, a ta a nithé-san nach fendar fhaicim, eadhon a chumhachd sìorraidh agus a Dhiadhachd, air an faicim gu soilleir, air dhoibh bhi so-thuigsinn o na nithibh a rinneadh: chum gu'm biodh iad gun leithsgeul aca;

21 Do bhrìgh, 'nnair a b'aithe dhoibh Dia, nach d'thug iad glòir dha mar Dhia, agus nach robh iad taingeil: ach gu'n d'fhàs iad dìomhain 'nan reusnachadh féin, agus gu'n do dhorchaidheadh an cridhe annaibh.

22 Ag ràdh gur daoine glìce iad féin, rinneadh amadaidh diubh:

23 Agus chaochail iad glòir an Dia neo-thruaillidh gu dealbh a rinneadh cosmhail ri duine truailidh, agus ri emulaith, agus ainmhidhibh ceithir-chosach, agus béisdibh snàigeach.

24 Uime sin thug Dia thairis iad mar an cendna, tre ana-niannaibh an

crìdhe féin, chum neòghloine, a thoirt eas-urram d'an corpaibh féin eatorra féin:

25 Muinntir a chaochail fìrinn Dhé gu bréig, agus a thug aoradh agus a rinn seirbhis do'n chreutair nì's mò na do'n Chruithear, a ta beannaichte gu sìorruidh. Amen.

26 Air a shon so, thug Dia thairis iad do ana-miannaibh gràineil: oir chaochail eadhon am mnai an gnàthachadh nàdurra chum a' ghnàtha a ta an aghaidh nàduir:

27 Agus mar an ceudna na fir, air tréigsin doibh gnàthachadh nàdurra na mnà, loisgeadh iad le'n togradh d'a chèile; fìrionnaich ri fìrionnaich ag oibreachadh gràineileachd, agus iad a' faotainn dìol-thuarasdail an seacharain anuta féin, mar bu chòir.

28 Agus amhuil mar nach bu taitneach leo eòlas Dé a chumail, thug Dia thairis iad do iuntann mhi-chèillidh, a dheanamh nithe nach robh iomchuidh:

29 Air dhoibh bhì air an lìonadh de'n uile encoir, strìopachas, olc, shannt, mhi-run; làn de fharinad, de mhòrt, de chonnsachadh, de cheilg. de dhroch-bheusaibh; 'nan luchd-cogarsaich,

30 'Nan luchd anacainnt, 'nan luchd-fuath air Dia, 'nan luchd-tarcuis, uaibhreach, 'nan luchd-ràiteachais, 'nan luchd-cinnadh uile, eas-ùmhail do phàrantaibh,

31 Eu-cèillidh, 'nan luchd-brisidh coimhcheangail, gun ghràdh nàdurra, do-rèiteachaidh, neo-thruacanta:

32 Muinntir d'an aithne ceartas Dé, (gu bheil iadsan a nì an leithide sin de nithibh toilleteanach air bàs,) *gidheadh* cha'n e 'mhàin gu bheil iad féin 'gan deanamh, ach a ta mar an ceudna tlachd aca do'n muinntir a nì iad.

CAIB. II.

UIME sin a ta thu gun leithsgeul, O a dhuine, cò air bith thu a tha toirt breth: oir an nair a tha thu toirt breth air neach eile, tha thu ga d' dhèidheadh féin; oir thusa a tha toirt breth, tha thu deanamh uan nithe sin féin.

2 Ach a ta fios againne gu bheil breitheanas Dhé a réir fìrinn an aghaidh na muinntir a tha deanamh an leithide sin.

3 Agus an saoil thusa so, O a dhuine, a tha toirt breth orra-san a nì an leithide sin, agus a ta 'gan deanamh

thu féin, gu'n téid thu as o bhreith eanas Dhé?

4 No 'n dean thu tarenis air saoiibh reas a mhaithéis, agus 'thoighidinn agus 'fhad-shluangais, gun fhios bh agad gu bheil maitheas Dhé ga d' threòrachadh chum aithreachais?

5 Ach a réir do chruais agus d' chridhe neo-aithreachail, a ta thu càruadh snas feirge dhuil féin f' chomhair là na feirge, agus foillseachaidh ceart-bhreitheanas Dhé;

6 A bheir do gach aon a réir: ghnìomhara:

7 Dhoibhsan a ta, le buanachadh gu foighidneach ann an deadh obair, a' iarraidh glòire, agus urraim, agus neo-bhàsmhorachd, a' bheatha mhaireannach:

8 Ach dhoibhsan a ta conspoideach agus nach 'eil ùmhail do'n fhuirinn, ach a ta ùmhail do'n encoir, dìomh agus fearg:

9 Amhghar agus teanntachd a' gach anam duine a ta deanamh uil do'n Iùdhach air tùs, agus mar a ceudna do'n Ghreugach:

10 Ach glòir, agus urram, agus sìth do gach duine a nì maith; do'n Iùd ach air tùs, agus do'n Ghreugach mar an ceudna:

11 Oir cha'n 'eil spéis aig Dia d' phearsa seach a chèile.

12 Oir a mheud a's a pheacaich gu an lagh, sgrìosar iad gun an lagh agus a mheud a's a pheacaich fuidh a lagh, dèitar iad leis an lagh:

13 (Oir cha'n iad luchd-cisdeachd a lagha a ta 'nam fireanaibh am fianu Dhé; ach dìthidh luchd-deanamh a lagha air am fireanachadh.

14 Oir an uair a ta na Cinnich, a' uach 'eil lagh, a thaobh nàduir a deanamh nan nithe a ta san lagh, an dhoibhsan a blii gun lagh, tha iad 'na lagh dhoibh féin:

15 Muinntir a ta nochdadh obair a lagha sgrìobhta 'nan cridheachaibh, a' blii d'an coguis a' deanamh fianuis leo agus an smuaintean eatorra féin 'ga agairt, no a' gabhail an leithsgeil:)

16 San là anns an toir Dia breth air nithibh uaigneach dhaoine, a réir m' shoisgeil-sa, tre Iosa Crìosd.

17 Feuch, goirear Iùdhach dhìot-sa agus tha thu cur dòigh san lagh, agus a' deanamh uail á Dia;

18 Agus is aithne dhuil a thoil, agus a ta thu a' dearbhadh nan nithe a's fearr air dhuil bhì air do theagasg as an lagh

19 Agus a ta thu dòchasach gur eanui-dùil thu féin do na doill, solus boibhsan a ta an dorchadas,

20 Fear-fòghluinn do dhaoibh neo-agnaidh, fear-teagaisg do leanabaibh, ig am bheil samhlaidh an còlais agus a firinn a ta san lagh.

21 Thusa, uime sin, a ta teagasg each eile, nach 'eil thu ga d' theagasg sin? thusa a ta searmonachadh gun hoid a dheanamh, am bheil thu rioid?

22 Thusa tha 'g ràdh gun adhaltannas a dheanamh, am bheil thu eanamh adhaltraimais? thusa le'n ràin iodhola, am bheil thu ri naomhoid?

23 Thusa a ta deanamh uail as an agh, an tabhair thu, le briseadh an agha, eas-urram do Dhia?

24 Oir a ta ainm Dhé a' faotainn oibheim de 'ur taobh-sa an measg nan Cinneach, mar a ta e sgrìobhta.

25 Oir a ta tairbhe gu firinneach ann an timchioll-ghearradh, na ghleidheas tu an lagh: ach ma's fear-brisidh an lagha thu, tha do timchioll-ghearradh 'na neo-timchioll-ghearradh dhuit.

26 Uime sin, ma ghleidheas an neo-timchioll-ghearradh fireantachd an lagha, nach measar a neo-timchioll-ghearradh-san mar timchioll-ghearradh?

27 Agus nach dìt an neo-timchioll-ghearradh thaobh nàduir, a ta a' coimhlionadh an lagha, thusa, a tha tre'n litir agus tre'n timchioll-ghearradh a'd' fhear-brisidh an lagha?

28 Oir cha'n Iùdhach esan a tha mar sin o'n leth muigh; agus cha'n e sin an timchioll-ghearradh, a tha gu follaiseach san fheòil:

29 Ach is Iùdhach esan a tha mar sin san taobh a stigh; agus is e sin an timchioll-ghearradh a tha sa' chridhe, agus san spiorad, cha'n ann san litir; aig am bheil a chlid, cha'n ann o dhaoibh, ach o Dhia.

CAIB. III.

CIOD e, uime sin, barrachd an Iùdhaich? no ciod e tairbhe an timchioll-ghearraidh?

2 Is mòr sin air gach dòigh: air tùs, do bhrìgh gur ann riùsan a dh'earbadh briathra Dhé.

3 Oir ciod e sin, ged nach do chreid cuid? an dean am ni-chreidimh-san firinn Dhé gun éifeachd?

4 Nar leigeadh Dia: ach biodh Dia

fìor, agus gach duine 'na bhreugaire; a réir mar a ta e sgrìobhta, Chum gu'm bi thu ceart ann ad bhriathraibh, agus gu'n toir thu buaidh 'nuair a bheirear breth ort.

5 Ach ma mholas ar n-eucoir-ne fireantachd Dhé, ciod a their sinn? Am bheil Dia encorach a tha deanamh dìoghaltais? (Tha mi a' labhairt mar dhuine.)

6 Nar leigeadh Dia: no cionnus a bheir Dia breth air an t-saoghal?

7 Oir ma tha firinn Dhé tre mo bhréig-sa air a meudachadh chum a ghàire-san, c'ar son a ta mise air mo dhìteadh mar pheacach?

8 Agus c'ar son nach dean sinn olc, chum gu'n tig maith as? (mar a labhrargu toibheumach unainne, agus mar a thubhairt cuid gu bheil sinn ag ràdh,) *muinntir d'am bheil an dìteadh a réir ceartais.*

9 Ciod uime sin? am bheil barrachd againne? Cha'n 'eil air aon chor: oir dhearbh sinn roimhe gu bheil araon na h-Iùdhaich agus na Cinnich uile fo pheacadh;

10 Mar a ta e sgrìobhta, Cha'n 'eil ionracan ann, cha'n 'eil fìd a h-aon:

11 Cha'n 'eil neach ann a thuigeas, cha'n 'eil neach ann a tha 'g iarraidh Dhé.

12 Chlaon iad uile *as an t-slighe*, tha iad uile mi-tharbhach; cha'n 'eil neach a tha deanamh maith, cha'n 'eil fìd a h-aon.

13 Is naigh fhosgailte an sgòrnach: labhair iad cealg le'n teangaibh; tha nimh nan nathracha nime fo'm bìlibh:

14 Aig am bheil am beul làn de mhallachadh agus de sheirbhe:

15 Tha an cosan luath a dhòrtadh fola:

16 Tha léir-sgrìos agus truaighe 'nan slighibh;

17 Agus slighe na sìthe cha b'aithne dhoibh:

18 Cha'n 'eil eagal Dé fa chomhair an sùil.

19 A nis, tha fhios againn ge b'e nithe a ta 'n lagh a' labhairt, gur ann riùsan a ta faidh 'n lagh a tha e 'gan labhairt; chum gu'n druidear gach uile bheut, agus gu'm bi an saoghal uile air fhaotainn ciontach am fianuis Dhé.

20 Uime sin, cha bhì feòil air bìth air a fireanachadh 'na fhianuis-san tre oibribh an lagha: oir is ann tre an lagh a ta còlas peacaidh.

21 Ach a nis tha fireantachd Dhé air a foillseachadh as eugmhais an lagha, a' faotainn fianuis o'n lagh agus o na fàidhibh;

22 Eadhon fireantachd Dhé, tre chreidimh Iosa Crìosd, do na h-nìle agus air na h-nìle a chreideas; oir cha'n 'eil eadar-dhealachadh ann:

23 Oir pheacaich na h-nìle, agus tha iad air teachd gearr air glòir Dhé;

24 Air dhoibh bhí air am fireantachadh gu saor le a ghràs, tre an t-saorsa a ta ann an Iosa Crìosd:

25 Neach a shònraich Dia 'na ìobairt-rèitich, tre chreidimh 'na fhuil, chum fhìreantachd fhoillseachadh le maith-eanas nam peacanna a chaidh seachad, tre fhad-fhulangas Dhé;

26 A dh'fhoillseachadh, *tha mi ag ràdh*, 'fhìreantachd-san suir ann a ta làthair; chum gu'm biodh e cothromach, agus gu'm fireanaicheadh e an ti a chreideas ann an Iosa.

27 C'ait. uime sin, *am bheil nail?* Dhruideadh a mach i. Ciod e an lagh leis an do dhruideadh a mach i? *an e lagh* nan oibre? Cha'n e; ach tre lagh a' chreidimh.

28 Tha sinn, uime sin, a' meas gu bheil duine air fhìreanachadh tre chreidimh as eugmhais oibre an lagha.

29 An e Dia nan Iùdhach amhàin e? nach e mar an ceudna Dia nan Cinneach? Gu deimhin, nan Cinneach mar an ceudna:

30 Do bhrìgh gur aon Dia a dh'fhìreanaicheas an timchioll-ghearradh o chreidimh, agus an neo-thimchioll-ghearradh tre chreidimh.

31 Am bheil sinne, uime sin, a' cur an lagha an neo-bhrìgh tre'n chreidimh? Nar leigeadh Dia: ach a ta sinne a' daingneachadh an lagha.

CAIB. IV.

CIOD, ma tà, a their sinn a fhuairear n-athair Abraham a réir na feòla?

2 Oir ma dh'fhìreanaicheadh Abraham le oibrìbh, tha aobhar uail aige, ach cha'n ann a thaobh Dhé.

3 Oir ciod a ta an sgrìobtuir ag ràdh? Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin da mar fhìreantachd.

4 A nis, do'n ti a ni obair, cha'n ann mar ghean-maith a mheasar an tuar-asdal, ach mar fhiachaibh.

5 Ach do'n ti nach dean obair. ach a ta creidsinn anns an ti a dh'fhìreanaicheas an duine mi-dhiadhaidh, measar a chreidimh mar fhìreantachd

6 Amhuil mar a ta Daibhidh a' cur an cèill beannachadh an duine sin d'am meas Dia fireantachd as eugmhais oibre, *ag ràdh*,

7 Is beannaichte iadsan a fhuair maitheanas 'nan enceirtibh, agus aig an bheil am peacanna air am folach.

8 Is beannaichte an ti nach cuir an Tighearn peacadh as a leth.

9 Am bheil, ma tà, am beannachadh *so teachd* air an timchioll-ghearradh *amhàin*, no mar an ceudna air an neo-thimchioll-ghearradh? oir tha sinn ag ràdh gu'n do mheasadh creidimh do Abraham mar fhìreantachd.

10 Cionnus, ma tà, a mheasadh *dha e*? An ann an uair a bha e san timchioll-ghearradh, no san neo-thimchioll-ghearradh? Cha'n ann san timchioll-ghearradh, ach san neo-thimchioll-ghearradh.

11 Agus fhuair e comhar an timchioll-ghearraidh, senla fireantachd a chreidimh a bha aige san neo-thimchioll-ghearradh; chum gu'm biodh e 'na athair aca-san uile a ta creidsinn san neo-thimchioll-ghearradh; chum gu'm measadh fireantachd dhoibhsan mar an ceudna:

12 Agus 'na athair an timchioll-ghearraidh dhoibhsan nach 'eil amhàin de'n timchioll-ghearraidh, ach mar an ceudna a ta 'g imeachd ann an cenmaibh creidimh ar n-athar Abraham, a bha aige san neo-thimchioll-ghearradh.

13 Oir cha b'ann tre'n lagh a thugadh an gealladh do Abraham, no da shìol, gu'm biodh e 'na oighre air an t-saoghal, ach tre 'fhìreantachd a' chreidimh.

14 Oir ma ta iadsan a bhuineas do'n lagh 'nan oighreachaibh, tha creidimh air a dheanamh dìomhain, agus an gealladh gun bhrìgh:

15 A chionn gu bheil an lagh ag oibreachadh feirge: oir far nach 'eil lagh, cha'n 'eil *an sin* briseadh lagha.

16 Uime sin, is ann o chreidimh a ta 'n oighreachd, ionnus gu'm biodh i tre ghràs: chum gu'm biodh an gealladh daingean do'n t-sìol uile, cha'n ann amhàin dhoibh-san a bhuineas do'n lagh, ach mar an ceudna dhoibh-san a bhuineas do chreidimh Abraham, neach is e ar n-athair-ne uile,

17 (A réir mar a ta e sgrìobhta. Dh'òrduich mi thu a'd' athair mhòran chinneach,) 'na làthair-san anns an do chreid e, eadhon Dia, a ta beothachadh

iam marbh, agus a ta gairm nan
lìthe sin nach tèil idir ann mar gu'm
biodh iad ann:

18 Neach an aghaidh dòchais a
chreid an dòchas, chum gu'm biodh e
'na athair mhòran chinneach: a rèir
mar a dubhradh, Mar so bithidh do
shìochd.

19 Agus air dha gun bhli amhunn
an creidinnh, cha do chuir e an suin
gu robh a chorp féin a nis marbh,
air dha bhli tìnehlìoll ceud bliadhna
dh'aois, no marbhe broinn Shìara:

20 Agus cha do chuir e an amharus
gealladh Dhé le mì-chreidinnh; ach
bha e làidir an creidinnh, a' toirt glòire
do Dhia:

21 Agus bha làn-deimhin aige, an ti
a thug an gealladh, gur comasach esan
air a choinnleachadh.

22 Agus uime sin mheasadh so
dhàsan mar fhìreantachd.

23 A nis, cha b' ann air a shonsan
amhàin a sgrìobhadh, gu'n do mheas-
adh so dhia:

24 Ach air ar son-ne mar an cendna,
d'an measar e, ma chreideas sinn ann-
san a thug suas Iosa ar Tighearn o na
marbhaibh.

CAIB. V.

UIME sin, air dhuinne bhli air ar
fìreanachadh tre chreidinnh, tha
sìth againn ri Dia, tre ar Tighearn
Iosa Crìosd:

2 Tre'm bheil againn mar an cendna
slighe gu dol a steach tre chreidinnh
chum a' ghràis so ams an bheil
sinn 'nar seasamh; agus a ta sinn
a' deanamh gairdeachais an dòchas
glòire Dhé.

3 Agus cha'n e so amhàin, ach a ta
sinn mar an cendna a' deanamh naill
ann an trioblaidibh: do bhrìgh gu
bheil fios againn gu'n oibrich trioblaid
foighidin;

4 Agus foighidin, dearbhadh; agus
dearbhadh, dòchas:

5 Agus cha nàraich an dòchas, do
bhrìgh gu bheil gràdh Dhé air a dhòrt-
adh a mach ann ar cridheachaibh, tre'n
Spiorad Naomh a thugadh dhuinne.

6 Oir air dhuinne bhli fathast gun
neart, ann an àm ionchuidh bhàsaich
Crìosd air son nan daoine neo-dhiadh-
aidh.

7 Oir is gann a dh'fhuilingeas duine
bàs air son duine chothromaich; ach
theagamh gu'm biodh aig neach-eigin
de mhòran eadhon bàs fhulang air
son duine mhaith.

8 Ach a ta Dia a' moladh a ghràidh
féin dhuinne, do bhrìgh, an uair a bha
sinn fathast 'nar peacaich, gu'n d'fhuil-
ing Crìosd bàs air ar son.

9 Is mò gu mòr, uime sin, air dhuinn
a nis bhli air ar fìreanachadh tre
'fhuil, a shaorar tridsan o fheing
sinn.

10 Oir ma's e, air dhuinn bhli 'nar
naimhdeibh, gu'n d'rinneadh réidh ri
Dia sinn tre bhàs a Mhic; is mò gu
mòr, air dhuinn bhli air ar deanamh
réidh, a shaorar tre a bheatha sinn.

11 Agus cha'n e 'nhaoin sin, ach a ta
sinn a' deanamh gairdeachais an Dia,
tre ar Tighearn Iosa Crìosd, tre an
d'fhuair sinn a nis an réite.

12 Uime sin, mar a thàinig peacadh
a steach do'n t-saoghal tre aon duine,
agus bàs tre'n pheacadh; mar sin, mar
an cendna, thàinig bàs air na h-uile
dhaoinibh, do bhrìgh gu'n do pheac-
aich iad uile:

13 (Oir gus an lagh, bha peacadh
anns an t-saoghal; ach cha chuirear
peacadh á leth dhuine far nach tèil
lagh).

14 Gidheadh, rìoghaich am bàs o
Adhamh gu Maois, eadhon air an
dream nach do pheacaich a rèir coslais
eas-ùmhlaich Adhamh, neach is e
sannhladh an ti ud a bha ri teachd:

15 Ach cha'n ann mar an cionta, a
tha'n saor-thiodhlac. Oir ma fhuair
mhòran bàs tre chionta aoin, is mò gu
mòr na sin a tha gràs Dhé, agus an
tiodhlac troimh ghràs a ta tre aon
duine, Iosa Crìosd, pailte do mhòran.

16 Agus cha'n ann mar tre aon
duine a pheacadh, mar sin a tha'n
tabhartas; oir bha ann breitheanas tre
aon chionta, chum dìtidh: ach a ta'n
saor-thabhartas o mhòran chiontaibh
chum fìreanachaidh.

17 Oir ma's e a's tre chionta aon
duine, gu'n do rìoghaich am bàs tre
aon, is mò gu mòr na sin a rìoghaicheas
iadsan, a gheibh pailteas gràis, agus
tabhartas na fìreantachd, ann an
beatha tre aon, eadhon Iosa Crìosd:)

18 Uime sin, mar tre chionta aon
duine a thàinig breitheanas air na
h-uile dhaoinibh chum dìtidh: is
amhuil sin, mar an cendna, tre fhuir-
eantachd aoin, thàinig an saor-
thiodhlac air na h-uile dhaoinibh
chum fìreanachaidh na beatha.

19 Oir mar tre eas-ùmhlaich aon
duine a rinneadh mhòran 'nam peac-
aich; is amhuil sin, tre ùmhlaich aon

duine, a nithear mòran 'nam firean-
aibh.

20 Ach thàinig an lagh a steach,
chum gu'm meudaichte an ciùta: ach
far an do mhendaicheadh an peacadh,
bu ro-mhò a mhendaicheadh gràs:

21 Chum a's mar a rìoghaich am
peacadh chum bàis, mar sin gu'n
rìoghaicheadh gràs tre fhìreantachd
chum na beatha maireannaich, tre
Iosa Crìosd ar Tighearn.

CAIB. VI.

CÌOD, ma tà, a their sinn? Am
bunaich sinn am peacadh, chum
gu'm meudaichear gràs?

2 Nar leigeadh Dia: cionnus a
dh'fhendas sinne, a ta marbh do'n
pheacadh, ar beatha a chaitheamh
ni's faid ann?

3 Nach 'eil fhios agaibh, a mheud
againn a's a bhaisteadh ann an Iosa
Crìosd, gu'n do bhaisteadh chum a
bhàis sinn?

4 Air an aobhar sin dh'adhlacaidh
sinn maille ris tre'n bhaisteadh chum
bàis: ionnus mar a thogadh Crìosd
suas o na marbhaibh le glòir an Athar,
mar sin gu'n gluaiseamaid-ne mar an
ceudna ann an nuadhachd beatha.

5 Oir ma chaidh ar suidheachadh
maraon ann an coslas a bhàis, bithidh
sinn mar an ceudna air ar suidheach-
adh ann an coslas 'aiseirigh.

6 Air fhios so a bhì againn, gu bheil
ar seann duine air a cheusadh maille
ris, ionnus gu'm biodh corp a' pheac-
aidh air a sgrìos, chum á so suas nach
deanamaid seirbhis do'n pheacadh.

7 Oir an ti a fhuair bàs, rinneadh
saor e o'n pheacadh.

8 A nis, ma fhuair sinne bàs maille
ri Crìosd, tha sinn a' creidsinn gu'n bì
sinn beò maille ris mar an ceudna:

9 Air dhuinn fios a bhì againn, air
do Chrìosd éirigh o na marbhaibh,
nach bàsaich e ni's mò; cha'n 'eil
tighearnas aig a' bhàs ni's mò air.

10 Oir a mheud gu'n d'fhuair e bàs,
is ann do'n pheacadh a fhuair e bàs
aon uair *amháin*: ach a mheud gu
bheil e beò, is ann do Dhia a ta e
beò.

11 Mar sin, mar an ceudna, meas-
aibh-sa gu bheil sibh féin gu deimhin
marbh do'n pheacadh, ach beò do Dhia
tre Iosa Crìosd ar Tighearna.

12 Air an aobhar sin, na rìoghaich-
eadh am peacadh ann bhur corp bàs-
mhor, air chor a's gu'n tugadh sibh
ùmhlaichd dha 'na ana-miannaibh.

13 Agus na tugaibh bhur buill 'na
armaibh euceirt do'n pheacadh; ac'
thugaibh sibh féin do Dhia, ma
dh'eann a ta beò o na marbhaibh, agu
bhur buill 'nan armaibh fireantachd
do Dhia.

14 Oir cha bhì aig a' pheacadh
tighearnas oirbh: oir cha'n 'eil sibh
fuidh 'n lagh, ach fuidh ghràs.

15 Cìod nìme sin? am peacaic
sinn, do bhrìgh nach 'eil sinn fuidh 'n
lagh, ach fuidh ghràs? Nar leigeadh
Dia.

16 Nach 'eil fhios agaibh, an ti d'an
toir sibh sibh féin mar sheirbhisich
chum ùmhlaichd, gur seirbhisich sibh
do'n ti d'an dean sibh ùmhlaichd; ma's
ann do'n pheacadh chum bàis, no do
ùmhlaichd chum fireantachd.

17 Ach buidheachas do Dhia, an
dèigh dhuibh a bhì 'nur seirbhisich
do'n pheacadh, gu'n d'thug sibh e
bhur cridhe ùmhlaichd do'n chumadh
teagaisg sin d'am d'thugadh sibh
thairis.

18 Air dhuibh, ma tà, bhì air bhur
deanamh saor o'n pheacadh, rinn sibh
seirbhis do'n fhìreantachd.

19 Tha mi labhairt mar dhuine, air
son anmhuinneachd bhur feòla-sa:
oir mar a thug sibh bhur buill mar
sheirbhisich do neòghloine, agus do
euceart chum euceirt, amhuil sin
a nis thugaibh bhur buill mar
sheirbhisich do'n fhìreantachd chum
naomhachd.

20 Oir an uair a bha sibh 'nur seir-
bhisich do'n pheacadh, bha sibh saor
o'n fhìreantachd.

21 Air an aobhar sin, cìod an toradh
a bha agaibh an sin anns na nìthibh
sin a ta nis a' cur nàire oirbh? oir is
e crìoch nan nìthe sin am bàs.

22 Ach a nis, air dhuibh bhì saor
o'n pheacadh, agus 'nur seirbhisich do
Dhia, tha bhur toradh agaibh chum
naomhachd, agus a' chrìoch a' bheatha
mhaireannach.

23 Oir is e tuarasdál a' pheacaidh
am bàs: ach is e saor-thìodhlac Dhé
a' bheatha mhaireannach, tre Iosa
Crìosd ar Tighearna.

CAIB. VII.

NACH 'eil fhios agaibh, a bhràithre,
(oir is ann riùsan da'n aithne an
lagh a ta mi labhairt,) gu bheil tigh-
earnas aig an lagh air duine, am fad 's
is beò e?

2 Oir a' bhean a ta pòda ri fear,
tha i ceangailte leis an lagh r'a fear an

ad 's is beò e: ach ma gheibh a fear
as, tha i fuasgaite o lagh a fir.

3 Uime sin an feadh is beò a fear,
na phòsar i ri fear eile, goircear ban-
adhaltranach dhi: ach ma gheibh a
ear bàs, tha i saor o'n lagh sin, air
thor a's nach ban-adhaltranach i, ged
obh i aig fear eile.

4 Air an aobhar sin, mo bhràithre,
ha sibhse mar an cendna marbh do'n
lagh tre chorp Chrìosd: ionnus gu'm
biodh sibh pòda ri fear eile, *eadhon*
is-san a thogadh o na marbhaibh,
hum gu'n tugamaid toradh a mach
o Dhia.

5 Oir an uair a bha sinn san fheadh,
ha miannan nam peacanna, tre'n
lagh, ag oibreachadh ann ar buill,
hum toradh a thoirt a mach gu bàs.

6 Ach a nis tha sinn air ar dem-
mh saor o'n lagh, air dha sin a bhi
marbh leis an do chumadh sinn;
hum gu'n deanamaid seirbhis ann
a nuadhachd spioraid, agus cha'n
ann an seanachd na litreach.

7 Ciod, uime sin, a their sinn? am
heil an lagh 'na pheacadh? Nar
leigeadh Dia. Ni h-eadh, cha b'aithe
homh peacadh, ach tre'n lagh: oir
ha bhiodh eòlas again air samit, mur
bradh an lagh, Na samtaich.

8 Ach air do'n pheacadh fàth a
hlacadh tre'n àithne, dl'oibrich e
mann gach uile ghuè an-tograidh:
ir as eugmhais an lagha, *bha* 'n
eacadh marbh.

9 Oir bha mise beò as eugmhais an
lagha uair-eigin: ach air teachd do'n
àithne, dl'ath-bheothaich am peacadh,
agus fhuair mise bàs.

10 Agus an àithne a *dh'òrduicheadh*
hum beatha, fhuaradh dhomh-sa
hum bàis i.

11 Oir air do'n pheacadh fàth a
hlacadh tre'n àithne, mheall e mi,
agus le sin mharbh e mi.

12 Air an aobhar sin, *tha'n* lagh
aomh; agus *a ta* 'n àithne naomh,
agus cothromach, agus maith.

13 Uime sin, an d'rinneadh an ni
in a bha maith 'na bhàs dhomh-sa?
Nar leigeadh Dia. Ach am peacadh,
hum gu'm faicte gur peacadh e, ag
oibreachadh bàis annam-sa, leis an
ni sin a ta maith; chum tre'n àithne
gu'n fàsadh am peacadh ro pheacach.

14 Oir a ta fhios againne gu bheil
an lagh spioradail; ach a ta mise
eòlmhor, air mo reic fuidh 'n pheac-
adh.

15 Oir an ni a ta mi deanamh, cha
taitneach leam e: oir an ni a b'ail
leam, cha'n e a ta mi a' deanamh;
ach an ni a's fuathach leam, is e sin a
ta mise a' deanamh.

16 Uime sin, ma tha mi deanamh
an ni nach b'ail leam, tha mi 'g aont-
achadh leis an lagh, gu bheil e maith.

17 A nis, ma tà, cha mhise ni's mò
a tha deanamh so, ach am peacadh a
tha gabhail còmhuidh annam.

18 Oir a ta fhios again, annam-sa,
(sin ri ràdh, ann am fheadh.) nach 'eil
maith sam bith a' gabhail còmh-
uidh: oir tha'n toil a làthair maille
rium; ach *doigh sam bith* chum maith
a dheanamh, cha'n 'eil mi faotainn.

19 Oir cha'n 'eil mi deanamh am
maith bu mhiann leam: ach an t-eic
nach b'ail leam, is e sin a ta mi a'
deanamh.

20 A nis, ma tha mi a' deanamh an
ni nach b'ail leam, cha mhise ni's
mò a ta deanamh so, ach am peacadh
a tha gabhail còmhuidh annam.

21 Uime sin, tha mi faotainn lagha,
'nuair a b'ail leam am maith a
dheanamh, gu bheil an t-eic a làthair
again.

22 Oir a ta tlachd again an lagh
Dhé, a réir an duine an taobh a stigh:

23 Ach tha mi faicinn lagha eile
a'm' bhuill, a' cogadh an aghaidh lagha
m'inntinne, agus ga m' thoirt an bruid
do lagh a' pheacaidh, a ta ann am
bhuill.

24 Och, is duine truagh mi! cò a
shaoras mi o chorp a' bhàis so?

25 Tha mi toirt buidheachais do
Dhia, tre Iosa Crìosd ar Tighearna.
Uime sin, tha mise féin leis an inntinn
a' deanamh seirbhis do lagh Dhé: ach
leis an fheadh do lagh a' pheacaidh.

CAIB. VIII.

AIR an aobhar sin, cha'n 'eil a nis
diteadh sam bith do'n dream
sin a tha ann an Iosa Crìosd; a tha
ghnasad, cha'n ann a réir na feòla,
ach a réir an Spioraid.

2 Oir shaor lagh Spioraid na beatha,
ann an Iosa Crìosd, mise o lagh a'
pheacaidh agus a' bhàis.

3 Oir an ni nach robh an comas
do'n lagh a dheanamh, do bhrìgh gu'n
robh e annhunn tre'n fheadh, ag cur
a Mhic féin do Dhia an coslas feòla
peacach, agus 'na tobar air son
peacaidh, dhìt e am peacadh san
fheadh:

4 Chum gu'm biodh fireantachd an

lagha air a coimhionadh annainne, a tha gluasad, cha'n ann a réir na feòla, ach a réir an Spioraid.

5 Oir an dream a ta a réir na feòla, tha an aire air na nithibh sin a bhuineas do'n fheadhail; ach an dream a ta a réir an Spioraid, air na nithibh sin a bhuineas do'n Spiorad.

6 Oir an inntinn fheadhail, is bàs i; ach an inntinn spioradail, is beatha agus sìth i:

7 Do bhrìgh gur naimhdeas an inntinn fheadhail an aghaidh Dhé; oir cha'n 'eil i dùhal do lagh Dhé, agus cha mhò a tha'n comas di bhi.

8 Uime sin, cha'n urrainn iadsan a tha san fheadhail Dia a thoileachadh.

9 Ach cha'n 'eil sibhse san fheadhail, ach san Spiorad, ma tha Spiorad Dhé a' gabhail còmhuidh annaibh. A nis, mur 'eil Spiorad Chrìosd aig neach, cha bhuin e dha.

10 Agus ma tha Crìosd annaibh, tha'n corp marbh gu deimhin a thaobh peacaidh; ach is beatha an spiorad a thaobh fireantachd.

11 Ach ma tha Spiorad an tì a thog Iosa o na marbhaibh a' gabhail còmhuidh annaibh, an tì a thog Crìosd o na marbhaibh, beathaichidh e mar an ceudna bhuir cuirp blàsmhor-sa, tre a Spiorad-san a ta còmhuidh annaibh.

12 Uime sin, a bhràithre, tha sinn fo fhiachaibh, cha'n ann do'n fheadhail, chum ar beatha a chaitheamh a réir na feòla.

13 Oir ma chaitheas sibh bhuir beatha a réir na feòla, gheibh sibh bas: ach ma mharbhas sibh tre'n Spiorad gluimhara na colla, bithidh sibh beò.

14 Oir a mhead 's a ta air an treòrachadh le Spiorad Dhé, is iad mic Dhé.

15 Oir cha d'fhuair sibh Spiorad na daorsa a ris chum eagail: ach fhuair sibh Spiorad na h-uchd-mhacachd, tre an ghodh sinn, Abba, Athair.

16 Tha an Spiorad féin a' deanamh fianuis maille r'ar spiorad-ne, gur sinn clann Dhé:

17 Agus ma's clann, is oighreachan; oighreachan air Dia, agus comh-oighreachan maille ri Crìosd: ma 's e is gu'm fuiligh sinn maille ris, chum gu'n glòraichear sinn maille ris mar an ceudna.

18 Oir tha mi a' meas nach airidh fuilangais na h-aimsir a ta làthair

bhi air an coimeas ris a' ghloir dh'fhoillsichear annainn.

19 Oir a ta dùil dhùrachdach chruthachaidh a' feitheamh ri fseachadh cloinne Dhé.

20 Oir chuireadh an cruthach fo dhìomhanas, cha'n ann le 'tì ach trid-san a chuir fo dhìomhanas.

21 An dòchas gu'n saorsa an cruthach féin fòs o dhaorsa na truaidheachd, gu saorsa glòrighor cloinne Dhé.

22 Oir a ta fhios againne gu b' an cruthachadh uile ag osnaich, an péin gu léir, mar mhuaoi ri saoir, gus an àm so:

23 Agus cha'n e so anbhàin, ach féin mar an ceudna, aig an bheil thòrach an Spiorad, tha eadhon ag osnaich annainn féin, a' feithe ris an uchd-mhacachd, eadhon sa ar cuirp.

24 Oir is ann le dòchas a shàim: ach dòchas a chùthear, dòchas e: oir an nì a ta an d'faicinn, c'ar son a bhios dòchas ris?

25 Ach ma tha dòchas againn an nì nach 'eil sinn a' faicinn, feit sinn gu foighidneach ris.

26 Tha an Spiorad féin, ma ceudna, a' deanamh còmhuidh n-annainneachd: oir cha'n ai dhuinn ciod a ghuidheamaid ma chòir dhuinn; ach a ta an Spiorad féin a' deanamh eadar-ghuidhe a son le osnaibh do-labhairt.

27 Agus is aithne dhàsan a ta r'sachadh nan cridheachan ciod i tinn an Spiorad, do bhrìgh gu b' a' deanamh eadar-ghuidhe air son naomh a réir toil Dhé.

28 Agus a ta fhios againn comh-oibrich na h-uile nithe e maith do'n dream aig an bheil do Dhia, eadhon dhoibh-san a gheachadh a réir a rùin.

29 Oir an dream a roimh-aith e, roimh-òrduich e iad mar an ceudna bhi comh-chosmhail ri b' aigh a Mhic, chum gu'm biodh 'na cheud-ghin am measg mic bhràithre.

30 Agus an dream a roimh-òrduich e, ghairm e iad mar an ceudna: an dream a ghairm e, dh'fhàin e mar an ceudna: agus an dream dh'fhàineanaich e, ghloirich e ma ceudna.

31 Ciod, uime sin, a their sinn ri

ibh sin? Ma tha Dia leinn, cò
leudas bhi 'nar n-aghaidh?

An ti nach do chaoimhain a Mhac
ach a thug thairis e air ar son-ne
; cionnus, maille ris-san, nach toir
ar an cendna dhuinn gu saor na
le rithe?

Cò a chuireas coire sam bith as
daoinne taghta Dhé? Is e Dia a
hireapaicheas.

Cò a dhèiteas? Is e Crìosd a fhuair
; seadh tuilleadh fòs, a dh'éirich
s, agus a ta air deas làimh Dhé:
ch a ta, mar an ceudna, a' deanamh
ar-ghuidhe air ar son-ne.

5 Cò a sgaras sinn o ghràdh
iosd? an dean trioblaid, no amhr-
r, no geur-leamhninn, no gorta.
Iomhocheuibh, no cumart, no
fheamh?

(A réir mar a ta e sgrìobhta, Air
shonsa mharbhadh sinn rè an là:
easadh sinn mar chaoraich chum
bhaidh.)

7 Nì h-eadh, ach anns na nithibh
uile tha sinn a' toirt tuilleadh agus
idh, trid-san a ghràdhach sinn.

8 Oir a ta dearbh-bheachd again,
h bì bàs, no beatha, no aingil, no
hdararaclada, no cumhachda, no
e a ta làthair, no rithe a ta ri
chd,

9 No àirde, no doimhne, no crentair
i bith eile, comasach air sinne a
radh o ghràdh Dhé, a ta ann an
a Crìosd ar Tighearn.

CAIB. IX.

TA mi a' labhairt na fìrinn ann
an Crìosd, cha dean mi breug,
e bhi do m' choguis a' deanamh
mis domh sar Spiorad Naomh.)

Gu bheil dailgheas mòr orm, agus
dh air mo chridhe an còmhuidh.

Oir ghuidhim mi fèin a bhi deal-
hte o Chrìosd, air son mo bhràithre,
luchd-dàimh a thaobh na feòla:

A ta 'nan Israelich; d'am buin an
ad-mhacachd, agus a' ghòir, agus
còimheangail, agus tabhairt an
tha, agus seirbhis Dhé, agus na
allanna;

1 D'am buin na h-aithriche, agus
n bheil Crìosd a thaobh na feòla,
ach is e Dia os ceann nan uile,
annaichte gu sìorruidh. Amen.

3 Cha'n e gu bheil focal Dé gun
eachd. Oir cha'n Israelich iadsan
le a ta o Israel:

7 Agus nì mò, do bhrìgh gur sìochd
Abraham iad, a ta iad nìle 'nan

cloinn: ach, Ann an Isaac ainmichear
do shìol;

8 Is e sìr ri ràdh, Cha'n iad clann
ua feòla clann Dhé: ach is iad clann
a' gheallaidh a mheasar mar shìol.

9 Oir is e so focal a' gheallaidh. A
réir an àm so thig mi, agus bithidh
mac aig Sara.

10 Agus cha'n e 'mhàin so, ach
Rebeca mar an ceudna, 'nuair a
thoirreheadh i o aon, eadhon Isaac
ar n-athair-ne;

11 (Oir mu'n do rugadh na naoidh-
eana, agus mu'n d'rinn iad maith no
ole, chum gu'm biodh rùn Dé a réir
an taghaidh seasmhach, cha'n ann o
oibribh, ach o'n ti a ghairmeas;)

12 A dubhradh rithe, Nì an neach
a's sine seirbhis do'n neach a's òige.

13 A réir mar a ta e sgrìobhta,
Ghràdhach mi Jacob, ach dh'fhuath-
aich mi Esau.

14 Ciod a their sinn, ma tà? an
bheil eucoir maille ri Dia? Nar leig
eadh Dia.

15 Oir a ta e ag ràdh ri Maois, Nì
mi tròcair air an neach air an dean
mi tròcair, agus gabhaidh mi truas
do'n neach d'an gabh mi truas.

16 Uinne sin, cha'n ann o'n ti leis an
àill, no o'n ti a ruitheas, ach o Dhia a
nì tròcair.

17 Oir a ta an sgrìobtuir ag ràdh ri
Pharaoh, Is ann chum na crìche so
fèin a thog mi suas thu, chum gu'm
foillsichinn mo chumhachd annad,
agus chum gu'm biodh m'ainm iom-
raiteach air feadh na talmhainn uile.

18 Uinne sin, nì e tròcair air an ti
a's àill leis; agus an ti a's àill leis
cruidhichidh e.

19 Their thu, ma tà, rinn, C'ar son
a ta e, ma seadh, a' faghail coire? oir
cò a chuir an aghaidh a thoile?

20 Nì h-eadh, ach, O a dhuine, cò
thusa a ta tagradh an aghaidh Dhé?
An abair an nì a chumadh ris an ti a
chum e, C'ar son a rinn thu mi mar
so?

21 Nach 'eil cumhachd aig a'
chriadhachd air a' chriadh, ionnus
gu'n deauidh e de'n aon mheall aon
soitheach chum urrainn, agus soith-
each eile chum eas-urraim?

22 Ciod, ma's e, air bhi do Dhia
toileach 'fhearg a nochdadh, agus a
chumhachd a dheanamh aithnichte,
gu'n d'fhuiling e le mòr fhad-
fhulangas soithiche na feirge air an
ullachadh chum sgrios;

23 Agus chum gu'n deanadh e aithnichte saobhlreas a ghloire air soithichibh na trócair, a dh'ulluich e roimh-làimh chum glóire,

24 Eadhon sinne, a ghairm e, cha'n e 'mhàin do na h-Iùdhaich, ach mar an ceudna do na Cinnich.

25 Mar a ta e ag ràdh mar an ceudna ann an Hosea, Goiridh mi mo phobull diùbh-sa; nach robh nam pobull domh, agus bean ghràdhach dh'ise nach robh gràdhach.

26 Agus tàrlaidh, anns an ionad san dubhradh riu, Cha sibh mo phobull-sa; an sin gu'n goirear clann an Dé bheò dhinbh.

27 Tha Esaias mar an ceudna ag éigheach mu thimchioll Israeil, Ged tha àireamh chloinn Israeil mar ghaineamh na fairge, is fuigheall a thèarnar.

28 Oir crìochnaichidh e an obair, agus gearraidh e goirid i an ceartas; do bhrìgh gu'n dean an Tighearn obair ghoirid air an talamh.

29 Agus mar a thubhairt Isaias roimhe, Mur fàgadh Tighearna nan sluagh sìol againne, dheanta sinn mar Shodom, agus bhitheamaid cosmhuil ri Gomorrah.

30 Cìod a their sinn, ma seadh? Gu'n d-ràinig na Cinnich, nach robh a' leantuinn fireantachd, air fireantachd, eadhon an fhìreantachd a ta o chreidimh.

31 Ach cha do ràinig Israel, a bha leantuinn lagha na fireantachd, air lagh na fireantachd.

32 C'ar son? A chionn nach ann o chreidimh, ach mar gu'm b'ann o oibribh an lagha, a dh'iarr iad i: oir thuislich iad air a' chloich-thuislidh sin:

33 Mar a ta e sgrìobhta, Feuch, cuirream ann an Sion clach-thuislidh, agus carraig oibheim: agus gach neach a chreideas annsan, cha chuirear gu nàire e.

CAIB. X.

A BHRAITHRE, is e dùrachd mo chridhe, agus m' ùrnuigh ri Dia air son Israeil, gu'm biodh iad air an tèarnadh.

2 Oir a ta mi deanamh fianuis doibh gu bheil eud aca thaobh Dhé, ach cha'n ann a réir eòlais.

3 Oir air dhoibh bhì aineolach air fireantachd Dhé, agus ag iarraidh am fireantachd féin a chur air chois, cha do strìochd iad do fhìreantachd Dhé.

4 Oir is e Crìosd crìoch an l chum fireantachd do gach neach chreideas.

5 Oir a ta Maois a' cur an cè fireantachd a ta o'n lagh, eadhon duine a nì na nithe sin, gu'm bì leo.

6 Ach mar so a ta an fhìrean a ta o chreidimh ag ràdh, Na ann do chridhe, Cò thèid sus nèamh? (sin r'a ràdh, a thoirt C a nuas:)

7 No, Cò a thèid sìos do'n dòir (sin r'a ràdh, a thoirt Chrìosd a ais o na marbhaibh.)

8 Ach cìod a ta i ag ràdh? focal am fagus duit, ann do agus ann do chridhe: 'se sin fo chreidimh a tha sinne a' sea achadh.

9 Ma dh'aidicheas tu le d' bh Tighearn Iosa, agus ma chreid ann do chridhe gu'n do thog D marbhaibh e, gu'n saorair thu.

10 Oir is ann leis a' chridhe chreid chum fireantachd, ag a' bheul a dh'aidichear chum sì.

11 Oir a ta an sgrìobtuir ag Ge b'e neach a chreideas annsan nàraichear e.

12 Oir cha'n 'eil eadar-dhealt eadar an t-Iùdhach agus an Greic oir an t-aon Tighearn a ta os nan nìle, tha e saobhair do na h ghairmeas air.

13 Oir ge b'e neach a ghairm ainm an Tighearna, tèarnar e.

14 Ach cionnus a ghairme airsan anns nach do chreid iad cionnus a chreideas iad anns a nach cual iad *iomradh*? agus e a chluinneas iad gun searmonaid.

15 Agus cionnus a nì iad sea mur cuirear iad? mar a ta e sgrì Cia sgiamhach cosa na muinn a ta searmonachadh soisgeil na a ta toirt sgéil aoibhneach air maithe!

16 Ach cha robh iad nìle ùmh t-soisgeul: oir tha Esaias ag Tighearn, cò a chreid ar n-aith.

17 Uime sin, is ann o éisdeachd creidimh, agus éisdeachd tre Dé.

18 Ach a ta mi ag ràdh, Na iad? Chuala, gu deimhin; cha fuaim air feadh gach tìre a agus ann briathra gu iomalla domhain.

19 Ach a ta mi ag ràdh, Na

ios aig Israel? Air tùs, tha Maois ag ràdh, Cuiridh mi eud oirbh le *cinn-rach* nach 'eil 'uan ciuneach, agus le ciuneach neo-thingseach cuiridh mi fearg oirbh.

20 Ach a ta Esaias ro dhàna, agus a ta e ag ràdh, Fhuaradh mi leo-san nach d'iarr mi; dh'fhoillsicheadh mi fhoibh-san nach d'fhiosraich air mo shòb.

21 Ach ri Israel a ta e ag ràdh. Shìn mi inach mo làmh an rè an là gu n-ìomlaid ri pobull eas-ùmhail, agus a abhras a'm' aghaidh.

CAIB. XI.

A TA mi ag ràdh, ma seadh, An do thilg Dia a phobull naith? Nar leigeadh Dia. Oir is Israelach mise 'ein mar an ceudna, de shliochd Abraham, de thrèibh Bheniamin.

2 Cha do thilg Dia naith a phobull a roinnh-aithneich e. Nach 'eil fhios agaibh ciod e a ta an sgrìobtnir ag ràdh mu Elias? cionnus a ta e a' deanamh cadar-ghuidhe ri Dia an aghaidh Israeil, ag ràdh,

3 A Thighearn, uharbh iad t'fhàidhean, agus leag iad stòs t'altairan: agus d'fhàgadh mise a'm' aonar, agus tha iad ag iarraidh m'anama.

4 Ach ciod a ta freagradh Dhé ag ràdh ris? Dh'fhàg mi dhomh fèin seachd mìle fear, nach do lùb an glùn do dheatbh Bhaail.

5 Agus mar sin, mar an ceudna, tha san àn so a làthair fuigheall a réir taghaidh a' ghràis.

6 Agus ma's ann tre ghràs, cha'n ann o oiribh ni's mò: no cha ghràs gràs ni's mò. Ach ma's ann o oiribh, cha'n ann o ghràs á sin suas; no cha'n obair á sin suas obair.

7 Ciod ma seadh? An ni sin a ta Israel ag iarraidh, cha do ràinig e air; ach ràinig an taghadh air, agus chaidh a' chuid eile a dhalladh.

8 (Mar a ta e sgrìobhta, Thug Dia dhoibh spiorad na suaine, sùilean chum nach faic iad, agus cluasan chum nach cluinneadh iad,) gus an là an lugh.

9 Agus a ta Daibhidh ag ràdh, Biodh am bòrd mar ribe, agus mar inneal-glacaidh, agus mar cheap-tuislidh, agus mar dhìol-tuasadail dhoibh:

10 Biodh an sùilean air an dorchachadh, chum nach faic iad; agus crom-sa an druim an còmhaidh.

11 A ta mi ag ràdh, nime sin, An do thuislich iad ionnus gu'n tuiteadh iad?

Nar leigeadh Dia: ach tre an tuiteam-san tha slàinte air *trachd* chum nan Ciuneach, chum iadsan a bhrosnachadh gu h-eud.

12 Ma's e an tuiteam-san saoihbreas an domhain, agus an lughdachadh saoihbreas nan Ciuneach; cia's mò na sin a *bhitheas* an lànachd?

13 Oir is ann ribhe a ta mi a' labhairt, a Chinueacha: do bhrìgh gur mi abstol nan Cinteach, tha mi toirt urrainn do m' dhreuchd;

14 Ma dh'fheudas mi air chor sam bith mo choimh-fheòil a bhrosnachadh gu h-end, agus gu'n tèarunn mi dream àraidh dhiubh.

15 Oir ma's e an tilgeadh-san air falbh rèiteachadh an domhain; ciod e an ath-ghabhail, ach beatha o na marbhaibh?

16 Oir ma ta an ceud-thoradh naomh, tha an meall *naomh* mar an ceudna: agus ma ta an fhreumh naomh, *tha na geuga mar sin* mar an ceudna.

17 Agus ma tha cuid de na geugaibh air am briseadh dheth, agus gu bheil thusa, a bha a'd' chrann-ola fiadhaich, air do shuidheachadh 'nam measg, agus maille rin a' faotainn comhpàirt de fhrèimh agus de reamhrachd a' chrann-ola;

18 Na dean uail an aghaidh nan geugan: ach ma ni thu uail 'nan aghaidh, cha tusa a dh'iomchaireas an fhreumh, ach an fhreumh thusa.

19 Their thu, nime sin, Bhreiseadh dheth na geugan, chum gu'n suidhichte mise 'nan àit.

20 Ro nìhaith; air son an mì-chreidimh bhriseadh iadsan dheth, agus a ta thusa a' seasamh tre chreidimh. Na bi àrd-iuntinneach, ach fo eagal.

21 Oir mur do chaomhain Dia na geugan nàdurra, *biodh eagal ort* nach caomhain e thusa mar an ceudna.

22 Feuch, uime sin, matheas agus geur-cheartas Dé: geur-cheartas d'an taobh-san a thuit; ach do d' thaobhsa matheas, ma bhunaicheas tu 'na mhaitheas; agus mur bunaich, gearradh dheth thusa mar an ceudna.

23 Agus suidhichear iadsan mar an ceudna, mur bunaich iad 'nam mì-chreidimh: oir a ta Dia comasach air an suidheachadh a ris.

24 Oir ma ghearradh thusa as a' chrann-ola a bha fiadhaich a thaobh nàdur, agus gu'n do shuidhicheadh

ann an deadh chrann-ola thu an aghaidh nàdur; cia mòr a's mò na sin a shuidhichear na *geugan* nàdurra 'nan crann-ola féin?

25 Oir cha b'áill leam, a bhráithre, sibhse bhí aineolach air an rún-díomhair so, (chum nach biodh sibh glie 'nur barail féin,) gu'n do thàrladh doille ann an cuid de Israel, gus an tig iomlaineachd nan Cinnéach a steach.

26 Agus mar sin bithidh Israel uile air an t-éarnadh: mar a ta e sgrìobhta, Thig am fear-saoraidh o Shìon, agus tionndaidhidh e mi-dhiadhachd o Iacob:

27 Oir is e so mo choimhcheangal riu, 'nuair a bheir mi air falbh am peacanna.

28 Thaobh an t-soisgeil, is nainh-dean iad air bhur sonsa: ach a thaobh an taghaidh, *tha iad* gràdhaichte air son nan aithriche.

29 Oir a ta tiodhlacan agus gairm Dhé gun aithreachas.

30 Oir mar a bha sibhse roimhe so eas-ùmhail do Dhia, ach a nis a fhuair sibh tròcair tre am mi-chreidimh-san;

31 Anhuil sin a ta iadsan san àm so eas-ùmhail, chum tre bhur tròcairsa gu'n faigh iad tròcair mar an cendna.

32 Oir dhruid Dia iad nile ann am mi-chreidimh, chum tròcair a dhèanamh air na h-uile.

33 O doimhne saoibhris araon gliocais agus eòlais Dé? Cia do-rann-sachaidh a bhreitheanais, agus dol-gachaidh a shlighean!

34 Oir cò aig an robh fios inntinn an Tighearna, no cò bu chomhairleach dha?

35 No cò thug dha air tùs, agus a làn-dìolar a ris dha e?

36 Oir is ann uaith-san, agus trid-san, agus air a shonsan, a ta na h-uile nithe: dhàsan *gu robh* glòir gu sìorruidh. Amen.

CAIB. XII.

AIR an aobhar sin, guidheam oirbh, a bhráithre, tre thròcairibh Dhé, bhuir cuirp a thoirt 'nam beò-ìobairt, naomh, thaitnich do Dia, *ni a's e* bhur seirbhis reusonta.

2 Agus na bithibh air bhur cumadh ris an t-saoghal so; ach bithibh air bhur cruth-atharrachadh tre athnuadhachadh bhur n-inntinn, chum gu'n dearbh sibh ciod i toil mhaith, thaitneach, agus dhiongmhalta sin Dhé.

3 Oir a ta mi ag ràdh, troimh ghràs a thugadh dhomh-sa, ris g neach 'nur measg, gun smuaineadh *uime féin* ni's airde na's còir smuaineachadh; ach smuaineach am measarrachd, a réir mar a ro Dia ris gach neach tomhas a' chrìmh.

4 Oir mar a ta mòran bhall aga ann an aon chorp. agus nach e'n t-ghnòmh a th'aig gach ball;

5 Anhuil sin, ged tha sinne ' mòran, is aon chorp ann an Crìstinn, agus is buill sinn gach aon leth d'a chéile.

6 Uime sin, air bhi de thiodhlaca againn, eadar-dhealaichte a réir ghràis a thugadh dhinn, ma's fàl eadaireachd, *deanamaid fuidheadh* eachd a réir tomhais a' chreidimh:

7 No ma's frithealadh, *thugam aire* d'ar frithealadh: no an t-theagaisgeas, *thugadh e aire* theagaisg;

8 No an ti a bheir earail, *thug e aire* d'a earail: an ti a roinneas *déire*, *roinneadh e i* an tréibhdh eachd: an ti a riaghlas, *deanadh* a gu suilbhir.

9 Biodh bhur gràdh gu'n che Biodh gràin agaibh do'n òle; dlù leanaibh ris an ni a tha maith.

10 Bithibh teò-chridheach d'a ché le gràdh bràthaireil, ann an urrair toirt toisich gach aon d'a chéile:

11 Gun bhi leasg ann an gnònichibh: dùrachdach 'nur spiorad: deanamh seirbhis do'n Tighearna:

12 A' deanamh gàirdeachais dòchas: foighidneach an triobla maireannach ann an ùrnuigh:

13 A' comh-roinn ri nìreasbhu nan naomh; a' guàthachadh aoi eachd.

14 Beannaichibh an dream a deanamh geur-leamhuinn oirb beannaichibh, agus na mallaichibh.

15 Deanaibh gàirdeachas mar riùsan a ta ri gàirdeachas, agus cao maille riùsan a ta ri caoidh.

16 Bithibh a dh'aon rùn d'a ché Na biodh bhur cion air nithibh ar ach cuiribh sibh féin an comh-int riùsan a ta ìosal. Na bithibh glie 'a barail féin.

17 Na òcaibh òle air son do dhuine sam bith. Ullnich nithe ciatach ann fannuis nan u dhaoine.

18 Ma dh'fhendas e bhi, mheud

ta e'n comas duibh. bithibh an sìth na h-huile dhaoinibh.

19 *A chàirde* gràdhach, na deanbh dìoghaltas air bhuir son fèin, h thugaibh àit do'n fheirg: oir a e sgriobhta, Is leam-sa dìoghaltas; caidh mi, a ta an Tighearn ag ràdh.

20 Uime sin, ma bhios do nàmhaid rach, thoir biadh dha; ma bhios e rtmhor, thoir deoch dha: oir le so a leanamh càrnaidh tu éibhle teine air cheann.

21 Na tugta bnaidh ort leis an ole, h thoir-sa buaidh air an ole leis a' haith.

CAIB. XIII.

1 BIODH gach anam ùmhail do na h-àrd-chumhachdaibh. Oir cha'n a' cumhachd ann ach o Dhia: agus a' cumhachdan a ta ann, is ann le ia a dh'òrduicheadh iad.

2 Air an aobhar sin, ge b'e air bith a nuireas an aghaidh a' chumhachd, na e cur an aghaidh òrdnigh Dhé: agus iadsan a chuireas 'na aghaidh, neibh iad breitheanas dhoibh féin.

3 Oir cha'n 'eil uachdarain nan aobhar eagail do dheadh oibribh, ach o dhroch oibribh. Uime sin, am nann leat bhi gum eagail an uachdar-in ort? dean am maith, agus gheibh tu cliù uaith.

4 Oir is esan seirbhiseach Dhé hum maith dhuit. Ach ma ni thu n t-ole, biodh eagail ort; oir cha'n ann gu dìomhain a tha e giùlan a' bhlaideimh: oir is e seirbhiseach Dhé 'na dhìoghaltair feirge air an ti a n'ole.

5 Uime sin, is éigin bhi ùmhail, cha'n ann amhàin air son feirge, ach nar an ceudna air son cogais.

6 Oir air an aobhar so tha sibh mar an ceudna a' toirt cise dhoibh: oir is seirbhiseach Dhé iad, a' sìor-fheitheamh air an ni so fèin.

7 Air an aobhar sin, thugaibh do na h-uile an dlighe féin: càin dhàsan d'an dlighear càin: eis dhàsan d'an dlighear cis: eagail dhàsan d'an dlighear eagail; agus urram dhàsan d'an dlighear urram.

8 Na biodh fiacha sam bith aig aon neach oirbh, ach amhàin a chéile a ghràdhachadh: oir an ti aig am bheil gràdh do neach eile, choimhlion e an lagh.

9 Oir an ni so, Na dean adhalt-raunas, Na dean mort, Na goid. Na toir fianuis bhréige, Na samtaich:

agus ma tha àithne sam bith eile ann, tha i air a cur sìos gu h-aithghearr fo 'n fhocal so, Gràdhaich do choimh-earnach mar thu fèin.

10 Cha dean gràdh lochd do choimhearsnach: air an aobhar sin, is e an gràdh coimhlionadh an lagha.

11 Agus so, air dhuibh fios na h-aimsir a bhi agaibh, gur mithiech dhuinn a nìs mosgladh o chodal: oir a ta ar slàinte nis nì's faisge na 'nuair a chreid sinn.

12 Tha cuid mhòr de'n oidhche air dol seachad, tha an là am fagus: uime sin, cuireamaid dhinn oibre an dorch-adais, agus cuireamaid unaime armachd an t-solais.

13 Gluaiseamaid gu cubhaidh, mar anns an là; cha'n ann an ruidhteir-eachd agus an misg, no an seòmrad-aireachd agus am macnus, no an aisith agus am farmad.

14 Ach cuiribh umaibh an Tigh-earn Iosa Crìosd, agus na deanaibh ulluchadh air son na fèid, chum a h-ana-innana a choimhlionadh.

CAIB. XIV.

GABHAIBH ris an neach a ta annhum sa' chreidimh, ach cha'n ann chum deasbaireachd amhar-nach.

2 Oir a ta aon a' creidsinn gu'n feud e na h-uile nithe itheadh: ach a ta esan a ta annhum ag itheadh luibheanna.

3 Na deanadh esan a ta 'g itheadh, tàir airsan nach 'eil ag itheadh: agus na tugadh esan nach 'eil ag itheadh, breth air an ti a dh'itheas: oir ghabh Dia ris.

4 Cò thusa a ta toirt breth air seirbhiseach duine eile? d'a mhaighstie féin seasaidh, no tuitidh e: seadh. cumar suas e; oir is comasach Dia air a chumail 'na sheasamh.

5 Tha meas aig neach air latha thar latha: agus tha meas aig neach eile air gach là mar a chéile. Biodh làn-dearbhadh aig gach duine 'nainntinn féin.

6 An ti aig am bheil suim do'n latha, is ann do'n Tighearn a tha suim aige dha; agus an ti aig nach 'eil suim do'n latha, is ann do'n Tighearn nach 'eil suim aige dha. An ti a ta 'g itheadh, is ann do'n Tighearn a tha e 'g itheadh; oir tha e toirt buidheachais do Dhia: agus an ti nach 'eil ag itheadh, is ann do'n Tighearn nach ith e; agus bheir e buidheachas do Dhia.

7 Oir cha'n 'eil a h-aon againn beò dha féin, agus cha'n 'eil a h-aon againn a' bàsachadh dha féin.

8 Oir ma's beò dhuinn, is ann do'n Tighearn a tha sinn beò: agus ma's bàs duinn, is ann do'n Tighearn a tha sinn a' bàsachadh: uime sin, ma's beatha no bàs dhuinn, is leis an Tighearn sinn.

9 Oir is ann chum so a fhuair Crìosd bàs, agus a dh'èirich e, agus a tha e beò a rìs, chum gu'm biodh e 'na Thighearn air na beòthaibh agus air na marbhaibh.

10 Ach c'ar son a ta thusa a' toirt breth air do bhràthair? no c'ar son a ta thusa a' deanamh tarcuais air do bhràthair? oir seasaidh sinn gu léir am fianuis caithir-breitheanais Chrìosd.

11 Oir a ta e sgrìobhta, *Mar* is beò mise, a ta an Tighearn ag ràdh, lùbaidh gach glùn dhomh-sa, agus aidichidh gach teanga do Dhia.

12 Air an aobhar sin, bheir gach aon againn cunntas uime féin do Dhia.

13 Uime sin, na tugamaid breth air a chéile ni's mò: ach gu ma feàrr leibh a' bhreth so thoirt, gun aobhar-tuiteam no oibheim a thoirt do bhràthair.

14 Oir a ta fios agam, agus is dearbh leam anns an Tighearn Iosa, nach 'eil ni sam bith neòghlan dheth féin: ach do'n ti a mheasas ni sam bith neòghlan, dhàsan *a ta e* neòghlan.

15 Ach ma bhios doilgheas air do bhràthair air son bidh, a nis cha'n 'eil thu a' gluasad a réir a' ghràidh. Na sgrìos le d' bhiadh esan air son an d'fhuiling Crìosd bàs.

16 Air an aobhar sin, na labhrar olc mu bhar maith:

17 Oir cha bhiadh agus deoch rìoghachd Dhé; ach fireantachd, agus sìth, agus aoibhneas san Spiorad Naomh.

18 Oir ge b'e ni seirbhis do Chrìosd anns na nithibh so, tha e taitneach do Dhia, agus tha e dearbhta do dhaoiribh.

19 Uime sin, leanamaid na nithe a bhios chum sìthe, agus na nithe a bhios chum togail suas a chéile.

20 Na sgrìos obair Dhé air son bidh. Gu deimhin tha na h-uile nithe glan; ach is olc do'n duine sin a dh'itheas le h-oibheum.

21 *Is* maith an ni gun fheòil

itheadh, na fion òl, no ni air bith a dheanamh leis am faigh do bhràthair tuisleadh no oibheum, no leis an deanar lag e.

22 An bheil creidimh agad? biodh e agad dhuit féin an fianuis Dé. Is beannaichte an duine sin nach dìt e féin auns an ni sin a mheasas e ceaduichte.

23 Ach esan a ni eadar-dhealachadh, tha e air a dh'iteadh ma dh'itheas e, a chium nach ann o chreidimh *a tha e 'g itheadh*: oir gach ni nach 'eil o chreidimh, is peacadh e.

CAIB. XV.

UIME sin, is còir dhuinne a ta làidir giùlan le annhuinneachd na muinntir sin a ta lag, agus gun sinn féin a thoileachadh.

2 Toilicheadh gach aon againn a choimhearsnach g'a mhaith chum a thogail suas.

3 Oir cha do thoilich eadhon Crìosd e féin; ach, a réir mar a ta e sgrìobhta, Thuit toibheum na muinntir sin a thug toibheum dhuit orna.

4 Oir ge b'iad nithe air bith a sgrìobhadh roimhe so, is ann chum ar teagaisg-ne a sgrìobhadh iad; chum tre fhoighidin agus comhfhurtachd nan sgrìobtuir, gu'm biodh dòchas againne.

5 A nis, gu'n tugadh Dia na foighidin agus na comhfhurtachd dhuibh-sa bli dh'aon inntinn a thaobh a chéile, a réir Iosa Crìosd:

6 Chum gu'm feud sibh a dh'aon inntinn, agus le aon bheul, glòir a thoirt do Dhia, eadhon Athair an Tighearn Iosa Crìosd.

7 Uime sin, gabhaibh-sa r'a chéile, eadhon mar a ghabh Crìosd ruine, chum glòire Dhé.

8 A nis a ta mi ag ràdh, gu robh Iosa Crìosd 'na mhinisteir an tìmhchioll-ghearraidh air son firinn Dé, chum geallanna nan aithriche a dhaingneachadh:

9 Agus chum gu'n tugadh na Cinnich glòir do Dhia air son a thròcair; a réir mar a ta e sgrìobhta, Air an aobhar so aidichidh mi thu am measg nan Cinnich, agus seinnidh mi *clùid* do d' ainm.

10 Agus a rìs a ta e ag ràdh, Deanaibh gàirdeachas, a Chinneacha, maille r'a phobull-san.

11 Agus a rìs, Molaibh an Tighearn, a Chinneacha uile; agus thugaibh clùid dha, a shlòigh uile.

12 Agus a rìs a ta Esaias ag ràdh, Bithidh freumh Iese ann; agus an ti dh'Éireas suas chum uachdaranachd aige air na Cinnich, annsan cuiridh na Cinnich an dòchas.

13 A nis, gu'n lìonadh Dia an dòchais sibhse de'n uile aoibhneas agus sìth ann an creidsinn, chum gu'm bi sibh pailt ann an dòchas, tre chumhachd in Spioraid Naoimh.

14 Agus a ta cinnt agam-sa fèin de ur taobhsa, mo bhràithre, gu bheil sibhse làn de mhaithreas, air blur lìonadh leis an uile eòlas, agus comasach nar an cendua air a chèile a chomhairleachadh.

15 Gidheadh, a bhràithre, sgrìobh ni do'ur n-ionnsuidh leis an tuilleadh lànaidais an càileigir, mar gu'n cuirinn n cuimhne sibh, air son a' ghràis a lugadh dhomh-sa o Dhia,

16 Ionns gu'm bithinn a'm' mhin-teir aig Iosa Crìosd do na Cinnich, 'frithealadh soisgeil Dé, chum gu'm iodh tabhartas nan Cinneach tait-each, air a naomhachadh leis an spiorad Naoimh.

17 Uime sin, tha aobhar uail agam. re Iosa Crìosd, anns na nithibh sin a hnineas do Dhia.

18 Oir cha bhi dānachd agam labhair air a' bheag de na nithibh sin ach d'oibrich Crìosd leam, chum na Cinnich a dheanamh ùmhal am focal gus an gnìomh,

19 Le cumhachd chomharan agus bhiorbhuilean, le cumhachd Spioraid Dé; ionns o Ierusalem, agus mu'n nairt gu Iliricum, gu'n do làn-bearmonaich mi soisgeul Chrìosd.

20 Seadh, mar sin bha ro-dhèidh gam air an t-soisgeul a shearmonachadh, cha'n ann san ionad san robh Crìosd air ainmeachadh, chum nach ogaim air bunait neach eile:

21 Ach a réir mar a ta e sgrìobhta, bhì iadsan ris nach do labhradh uime; gus tuigidh iadsan nach cuala.

22 Uime sin, mar an cendua, chuiradh gu minic bacadh orm o theachd o'ur n-ionnsuidh-sa.

23 Ach a nis, do bhrìgh nach 'eil gam ionad mi's mò anns na crìochibh so, agus gu bheil mòr-thogradh gam o cheann mòrain bhliadhnaeachd do'ur n-ionnsuidh-sa;

24 Ge b'e nair a thriallas mi do'n pàim, thig mi do'ur n-ionnsuidh-sa: is tha dùil agam sibhse fhaicinn san t-seachad, agus bhì air mo thoirt air

m'aghaidh leibhse chum an ionaid sin, ma bhios mi air tùs an càit-eigin air mo lìonadh le 'ur comhluadar-sa.

25 Ach a nis tha mi dol gu Ierusalem, a fhrithleadh do na naoimh.

26 Oir bu toil leo-san ann am Macedonia, agus ann an Achaia, comh-roinn àraidh a dheanamh ris na naoimh bhochda ta ann an Ierusalem.

27 Bu toil leo, *gu deimhin*; agus tha iad fo fhiachaibh dhoibh. Oir mar rinneadh na Cinnich 'nan luchd-comhpàirt d'an nithibh spioradail-san, is còir dhoibh ministreileachd a dheanamh dhoibh-san sua nithibh a bhuineas do'n choluinn.

28 Uime sin, air dhomh so a chrìoch-nachadh, agus an uair a shenlaicheas mi an toradh so dhoibh, gabhaidh mi do'ur taobh-sa do'n Spàinn.

29 Agus a ta fhios agam, air dhomh teachd do'ur n-ionnsuidh-sa, gu'n tig mi ann an lànachd beannachaidh soisgeul Chrìosd.

30 A nis, guidheam oirbh, a bhràithre, air sgàth an Tighearn Iosa Crìosd, agus air son gràidh an Spioraid, gu'n dean sibh gleachda maille rium-sa ann an ùrnighibh air mo shon ri Dia;

31 Chum gu'n saorar mi uatha-san nach 'eil a' creidsinn ann an Iudea. agus chum gu'm bi mo sheirbhis air son Ierusalem taitneach do na naoimh.

32 Chum gu'n tig mi do'ur n-ionnsuidh-sa le h-aoibhneas tre thoil Dé, agus gu'm faigh mi suaimhneas maille ribh.

33 A nis, *gu robh* Dia na sìthe maille ribh uile. Amen.

CAIB. XVI.

THA mi ag earbsa ribh Phebe ac piuthar, a ta 'na searbhanta do'n eaglais a tha ann an Cenchrea:

2 Chum gu'n gabh sibh rithe anns an Tighearn, mar is cubhaidh do naomhaibh, agus gu'n dean sibh còmhnaidh rithe anns gach gnothuch anns am bi feum aice oirbh: oir rinn i fèin còmhnaidh ri mòran, agus rium-sa mar an cendua.

3 Cuiribh fàilte air Priscila agus Acula, mo chomh-oibrichean ann an Iosa Crìosd;

4 (Muinntir a leig sìos am muineal fèin air son m'anama-sa: d'am bheil a' thoirt buidheachais, cha'n e 'mhàin mise, ach mar an cendua eaglaisean nan Cinneach uile.)

5 Mar an cendua, cuiribh fàilte air an eaglais a tha 'nan tigh-san. Cuiribh

fàilte air Epenetus a's ionnphuinn leam-sa, neach is ceud-thoradh Achaia do Chriosd.

6 Cuiribh fàilte air Maire, a rinn saothair mhor air ar son-ne.

7 Cuiribh fàilte air Andronicus agus Iunias, mo luchd-dàimh agus mo chomh-phrìosaichean, a ta cluichteach an measg nam abstol, agus a bha ann an Crìosd romham-sa.

8 Cuiribh fàilte air Amplias, a's ionnphuinn leam-sa san Tighearn.

9 Cuiribh fàilte air Urbanus, ar comh-oibriche ann an Crìosd; agus air Stachis, fear mo ghràidh-sa.

10 Cuiribh fàilte air Apelles, a tha dearbhach ann an Crìosd. Cuiribh fàilte orra-san a tha de *theaghlach* Aristobulus.

11 Cuiribh fàilte air Herodion, mo charaid. Cuiribh fàilte orra-san de *theaghlach* Narcisius, a tha san Tighearn.

12 Cuiribh fàilte air Triphena agus Triphosa, *mnàin* a tha saothreachadh san Tighearn. Cuiribh fàilte air Persis a's ionnphuinn leam, bean a shaothraich gu mòr agus an Tighearn.

13 Cuiribh fàilte air Rufus, a tha taghta san Tighearn, agus air a mhàthair agus mo mhàthair-sa.

14 Cuiribh fàilte air Asincritus, Phlegon, Hermas, Patrobas, Hermes, agus air na bràithribh a tha maille riu.

15 Cuiribh fàilte air Philologus agus Iulia, Nereus agus a phiuthar, agus Olimpás, agus na naoimh uile a tha maille riu.

16 Cuiribh fàilte air a chèile le pòig naoimh. Tha eaglaisean Chriosd a' cur fàilte oirbh.

17 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, comharaichibh iadsan a tha togail roinnean, agus a' toirt oibheim an aghaidh an teagaisg a

dh'fhòghluim sibh; agus seachnaibh iad.

18 Oir cha'n 'eil an leithide so a deanamh seirbhis do 'ur Tighearn los Crìosd, ach d'am broim féin; agus ta iad, le briathraibh mìlse, agus i mìodal, a' mealladh cridheacha n muinntir sin a ta neo-lochdach.

19 Oir a ta bhur n-ùmhlaichd-sa a' teachd chum nan uile *dhaoinè*. Uin sin, a ta mise a' deanamh gairdeacha do 'ur taobh-sa: gidheadh b' àill leas sibhse bhì glionn a' mbaith, ac aon-fhillte thaobh an uile.

20 Agus brùthaidh Dia na sìth Sàtan fo 'ur cosaibh gu h-aithghear Gràs ar Tighearn Iosa Crìosd *gu rob maille rìbh*. Amen.

21 Tha Timoteus, mo chomh-oirriche, a' cur fàilte oirbh; agus Lucius agus Iason, agus Sosipater, mo luchd-dàimhe.

22 Tha mise Tertius, a sgrìobh litir so, a' cur fàilte oirbh san Tighearn.

23 Tha Gaius, a tha toirt aoid eachd dhomhsa, agus do'n eaglais uile a' cur fàilte oirbh. Tha Erastus stiùbhard a' bhaile, a' cur fàilte oirbh agus Cuartus, bràthair.

24 Gràs ar Tighearn Iosa Crìosd *gu rob maille rìbh uile*. Amen.

25 A nis, dhàsan a tha comasach: sibhse a dhaingneachadh a réir i shoisgeil-sa, agus searmonachaidh le Crìosd, (a réir foillseachaidh an rìdhomhair, a bha am folach o thoisea an domhain,

26 Ach a dh'fhoillsicheadh a r agus tre sgrìobtuiribh nam fàidhe a réir àithne an Dé bhuith-bhuain tha air a dheanamh aithnichte do h-uile chinnich chum ùmhlaichd chreidimh;)

27 Do Dhia a tha 'mhàin glie, *robh* glòir tre Iosa Crìosd gu sìorruil Amen.

Ceud Litir an Abstoil PHOIL chum nan CORINTHIANACH.

CAIB. I.

POL, a ghairmeadh *gu bhì* 'na abstol do Iosa Crìosd, tre thoil Dé, agus Sostenes ar bràthair.

2 Chum eaglais Dé a ta ann an Corintus, chum na dream a tha air an naomhachadh ann an Iosa Crìosd, air

an gairm *gu bhì* 'nan naoimh, mar riùsan uile a tha gairm air ainm Tighearn Iosa Crìosd auns gach an Tighearna-san, agus ar Tighearna-ne;

3 Gràs dhuibh-sa, agus sìth o Dhia n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

4 Tha mi toirt buidheachais do m' nia a gnàth do 'ur taobh-sa, air son às Dhé a thugadh dhuibhse ann an sa Crìosd;

5 Air son gu'n d'rinneadh saoi bhir s-san sibh anns gach uile ni, anns ch ùr-labhradh, agus anns gach las:

6 A réir mar a dhaingnicheadh anns Chrìosd annaibh:

7 Ionns nach 'eil sibh an dèidh-inn ann an tiodhlac sam bith; a'itheant ri foillseachadh ar Tighearn Iosa Crìosd.

8 Neach, mar an ceudna, a dhaing-cheas sibh gus a' chrìch, *chum chum bi sibh neo-lochdach* ann an là Tighearn Iosa Crìosd.

9 Tha Dia firinneach, leis an do nirmeadh sibh chum comb-choinn-m a Mhic Iosa Crìosd ar Tighearn.

10 A nis, guidheam oirbh, a uràithre, tre ainm ar Tighearn Iosa Crìosd, gu'n labhair sibh uile an aon ni, agus nach bi roinnean 'nur easg; ach gu'm bi sibh ceangailte a chèile gu dìomhailta ann an aon ntinn, agus ann an aon bharail.

11 Oir nochdadh dhomh-sa, a uràithre, m'ur tiomchioll-sa, leo-san *tha de theaghlach* Chloë, gu bheil mhistri 'nur measg.

12 A nis a ta mi ag ràdh so, gu'n nair gach aon agaibh. Is le Pòl ise; agus is le Apollos mise; agus le Cephas mise; agus is le Crìosd ise.

13 Am bheil Crìosd air a roinn? a e Pòl a cheusadh air bhir son? o an ann an ainm Phòil a bhaisteadh bh?

14 Tha mi toirt buidheachais do Dia, nach do bhaist mi aon agaibh, ch Crispus agus Gaius:

15 Air eagal gu'n abradh neach, u'n do bhaist mi a'm' ainm féin.

16 Agus bhaist mi mar an ceudna eaghlach Stephanais: a thuilleadh air o, cha'n fhios domh an do bhaist mi on neach eile.

17 Oir cha do chuir Crìosd mi a bhaisteadh, ach a shearmonachadh an t-soisgeil; cha'n ann an gliocas ocail, chum nach cuirte crann-saighd Chrìosd an neo-bhrìgh.

18 Oir a ta searmonachadh a' droim-chensaidh 'na anaideachd thoibh-san a chaillear; ach dhuinne a shaorar, is e cumhachd Dhé e.

19 Oir a ta e sgrìobhta, Sgrìosaigh

mi gliocas nan daoine glic, agus cuiridh mi air cùl tuigse nan daoine tuigseach.

20 C'ait am bheil an duine glic? c'ait am bheil an sgrìobhaiche? c'ait am bheil deasbair an t-saoghail so? Nach do rinn Dia gliocas an t-saoghail so amaideach?

21 Oir an nair, ann an gliocas Dé, nach b'aitlne do'n t-saoghal, tre gliocas, Dia: bu toil le Dia, le amaideachd an t-searmonachaidh, iadsan a thèarnadh a ta creidsinn.

22 Oir a ta na h-lùdhaich ag iarraidh comhara, agus a ta na Greugaich a' sireadh gliocais:

23 Ach a ta sinne a' searmonachadh Chrìosd air a cheusadh, 'na cheap-tuistidh do na h-lùdhaich, agus do na Greugaich 'na amaideachd;

24 Ach dhoibh-san a ta air an gairm, araon lùdhaich agus Greugaich, Crìosd, cumhachd Dhé, agus gliocas Dhé:

25 Do bhrìgh gur glìce amaideachd Dhé na daoine, agus gur treise annhuinneachd Dhé na daoine.

26 Oir ch' sibh féin bhir gairm, a bhràithre, nach iomadh iad a ta glìce a thaobh na feòla, nach iomadh cumhachdach, nach iomadh uasal, a ta air an gairm;

27 Ach ròghnuich Dia nithe amaideach an t-saoghail so, chum gu'n cuir-eadh e nàire air na daoimibh glìce; agus ròghnuich Dia nithe annhuinn an t-saoghail, chum gu'n cuireadh e gu nàire na nithe cumhachdach;

28 Agus nithe an-ualas an t-saoghail, agus nithe tarcuiseach ròghnuich Dia, agus na nithe nach 'eil ann, chum gu'n cuireadh e na nithe a ta ann, an neo-bhrìgh:

29 Ionns nach deanadh feòil sam bith uail 'na fhianuis.

30 Ach uaithe-san a ta sibhse ann an Iosa Crìosd, neach a rinneadh dhuinne le Dia 'na gliocas, 'na fhir-eantachd, 'na naomhachd, agus 'na shaoras:

31 Ionns, a réir mar a ta e sgrìobhta, An ti a ni uail, deanadh e uail anns an Tighearn.

CAIB. II.

A GUS an nair a thàinig mise do 'ur an-ionnsuidh-sa. a bhràithre, cha b'ann le dìrdheircas cainnte no gliocais a thàinig mi, a' cur an cèill duibh teisteis Dhé.

2 Oir chuir mi romham gun eòlas a

ghabhail air nì sam bith 'nur measg, ach air Iosa Crìosd, agus esau air a cheusadh.

3 Agus bha mi 'nur measg ann an ainmhuinneachd, agus ann an eagail, agus ann an mòr-chrìth.

4 Agus cha robh m'fhocal agus mo shearmonachadh ann am briathraibh mìlse gliocais dhaoine, ach ann an làn-dearbhadh an Spioraid, agus a' chumhachd:

5 Chum gu'm biodh bluar creidimhsa, cha'n ann an gliocas dhaoine, ach an cumhachd Dhé.

6 Ach gidheadh tha sinn a' labhairt gliocais an measg nan daoine icmhan: ach cha'n e gliocas an t-saoghail so, no uachdarana an t-saoghail so, a thèid an neo-bhrìgh:

7 Ach tha sinn a' labhairt gliocais Dhé ann an rùn-diomhair, a' ghliocais sin a bha foichte, a dh'òrduich Dia roimh an t-saoghal chum ar glòir-ne:

8 An gliocas nach b'aithne do aon neach de uachdaranaibh an t-saoghail so: oir nam b'aithne dhoibh e, cha cheusadh iad Tighearn na glòire.

9 Ach a réir mar a ta e sgrìobhta, Cha'n fhaca sùil, agus cha chuala cluas, agus cha d'fhàinig ann an cridhe duine, na nithe a dh'òrduich Dia dhoibh-san aig an bheil gràdh dha.

10 Ach dh'fhoillsich Dia dhuinne iad le a Spiorad féin: oir tha an Spiorad a' rannsachadh nan nìle nithe, eadhon nithe doimhne Dhé.

11 Oir cò an duine d'an aithne nithe duine, ach do spiorad an duine a ta ann? mar sin, cha'n 'eil fios aig neach sam bith air nithibh Dhé, ach aig Spiorad Dhé.

12 A nis fhuair sinne, cha'n e spiorad an t-saoghail, ach an spiorad a ta o Dhia; chum gu'm biodh aithne againn air na nithibh sin a thugadh dhuinn gu saor o Dhia.

13 Nithe, mar an ceudna, a ta sinn a' labhairt, cha'n ann am briathraibh a theagaisgeas gliocas dhaoine, ach am briathraibh a theagaisgeas an Spiorad Naomh; a' coimhneas nithe spioradail ri nithibh spioradail.

14 Ach cha ghabh an duine nàdurra ri nithibh Spioraid Dhé: oir is annaid-eachd leis iad; agus cha'n 'eil e'n coimas da eòlas a ghabhail orra, do bhrìgh gur ann air mhodh spioradail a thuigear iad.

15 Ach bheir an duine spioradail

breth air na h-nìle nithibh, gidheadh cha'n 'eil e féin fo bhrèth duine sam bith.

16 Oir cò d'am b'aithne inntinn Tighearn, agus a theagaisgeas e? tha inntinn Chrìosd againne.

CAIB. III.

A GUS, a bhràithre, cha'n fheum sinn a' ainm-sa labhairt ribhse ri daoineibh spioradail, ach mar daoineibh feòlmhor, anhuil ri naòbheanaibh ann an Crìosd.

2 Bheathaich mi le bainne sì agus cha'n ann le biadh: oir fath cha b'urraim sibh a ghabhail; agus nis féin cha'n urraim sibh.

3 Oir a ta sibh fathast feòlmhor: a thaobh gu bheil farmad 'nur measg agus strì, agus ainmhreite, nach sibh feòlmhor, agus ag imeachd ri dhaoine?

4 Oir an uair a ta neach ag ràis le Pòl mise; agus neach eile, le Apollos mise; nach 'eil sibh feòlmhor?

5 Cò e, ma seadh, Pòl, agus e Apollos, ach ministirean tre'n clereid sibh, eadhon mar a thug Tighearn do gach aon?

6 Shuidhich mise, dh'nisgich Apollos; ach 'se Dia a thug an fàs.

7 Uime sin, ma seadh, cha'n anns an ti a shuidhicheas, no anns an ti a dh'uisgicheas, brìgh sam bith; ann an Dia a tha toirt an fhàis.

8 An ti a shuidhicheas, agus an ti a dh'uisgicheas, is aon iad; agus gach aon a dhuais féin, a réis shaothair féin.

9 Oir is comh-luchd-oibre do Dia sinne: is sibhse treabhachas Dhé sibh aitreabh Dhé.

10 A réir gràis Dhé a thug dhuinn-sa, mar fhear-togail aitreabhach leag mi am bunait, agus a neach eile a' togail air. Ach thug gach neach an aire cionnus a thog air.

11 Oir bunait eile cha'n urra duine sam bith a leagadh, ach bunait a leagadh a cheana, ead Iosa Crìosd.

12 A nis, ma thogas neach air bhunait so òr, airgid, clacha luamhor, fiodh, fear, connlach;

13 Nithear obair gach aoin do follaiseach: oir nochdaidh an là i bhrìgh gu'm foillsichear i le teò agus dearbhaidh an teine obair gach aoin, ciod is gué dhith.

14 Ma dh'fhanas obair neach sam bith a thog e air, gheibh e duais.

15 Ma loisgear obair neach sam bith, fuilgidh e call: ach saorar e sin; gidheadh mar tre theine.

16 Nach 'eil fhios agaibh gur sibh eampull Dé, agus gu bheil Spiorad Dé 'na chòmhuidh annaibh?

17 Ma thruilleas neach air bith eampull Dhé, sgriosaidh Dia an t-ìr: oir a ta teampull Dhé naomh, agus is sibhse e.

18 Na mealladh neach air bith e fein. Ma shaoileas neach air bith 'nur neasg e féin bhi glie san t-saoghal so, biodh e 'na amadan, chum gu'n bi e glie.

19 Oir is amaideachd aig Dia gliocas an t-saoghail so: oir a ta e sgrìobhta, Glacaidh e na daoine glie 'nan inn-eachdaibh féin.

20 Agus a ris, Is aithne do'n Tigh-ran sinuainte nan daoine glie, gur tiomhaill iad.

21 Uime sin, na deanadh neach air bith uailh á daoineibh: oir is leibhse na h-uile nithe:

22 Ma's e Pòl, no Apollos, no Cephas, no na saoghal, no beatha, no bàs, no nithe a ta làthair, no nithe a ta ri teachd; is leibhse iad nile;

23 Agus is le Crìosd sibhse; agus is le Dia Crìosd.

CAIB. IV.

BIODH a' shamhuil so de mheas aig duine dhinne, mar mhinisteiribh Crìosd, agus mar stiùbhardaibh rùna-dìomhair Dhé.

2 Os bàrr, iarrar ann an stiùbhardaibh, gu'm faighear neach dilleas.

3 Ach agam-sa is ro-bheag an ni gu'n tugta breth orm leibhse, no le breitheanas duine: seadh, cha'n 'eil mi toirt breth orm féin.

4 Oir cha'n fhios domh ni sam bith de m' thaobh féin; gidheadh cha'n 'eil mi le so air m'fhèumachadh: ach is e an Tighearn an ti a bheir breth orm.

5 Uime sin, na tugaibh breth air ni sam bith roimh an àm, agus an tig an Tighearn, neach faran a bheir gu soilleireachd nithe folaichte an dorch-adais, agus a dh'fhoillsicheas comhairlean nan cridheachan: agus an sin gheibh gach neach cliù o Dìna.

6 Agus, a bhràithre, ghabh mi na nithe so a'm' ionnsuidh féin, agus dh'ionnsuidh Apollos, ann an samh-ladh, air bhur sousa; chum gu'm foghlumadh sibh uaine, gun bhàraid

a bhi agaibh air daoineibh os ceann na bheil sgrìobhta, chum nach biodh a h-aon agaibh air a shéideadh suas air son aoin duine an aghaidh duine eile.

7 Oir cò tha deanamh eadar dheal-achaidh ortsa o neach eile? agus ciod e a ta agad nach d'fhuair thu? A nis, ma fhuair thu e, c'ar son a ta thu deanamh uailh, mar nach faigheadh tu e?

8 A nis tha sibh sàitheach, a nis rinneadh saobhir sibh; rìghaich sibh as ar n-eugmhais-ne: agus bu mhiann leam gu'm bu rìghre sibh, chum gu'm biodh maid-ne 'nar rìghribh maille ribh.

9 Oir is i mo bharail gu'n do chuir Dia sinne, na h-abstail, a mach mu dheireadh, mar dhream a ta air an òrduchadh chum bàis: oir rinneadh sinn 'nar ball-anhaire do'n t-saoghal, agus do ainglibh, agus do dhaoineibh.

10 Is amadain sinne air son Crìosd, ach a ta sibhse glie ann an Crìosd: tha sinne lag, ach a ta sibhse làidir: a ta sibhse ann an urram, ach sinne ann an eas-urram.

11 Gus an uair so féin, tha sinn araon ocrach, agus toimhor, agus lòn-nochd, agus air ar bualadh le dòruaibh, agus gun aon àite-còmhuidh seasmhach againn;

12 Agus ri saothair, ag oibreachadh le ar làmhaidh féin: air fulang an-cainnt dhuinn, tha sinn a' beannachadh: 'nuair a gheur-leanar sinn, tha sinn 'ga fhulang;

13 Air faghail toibheum dhuinn, tha sinn a' guidhe: rinneadh sinn mar shatachar an t-soghail, mar anabas nan uile nithe, agus an là'n dingh.

14 Cha'n 'eil mi a' sgrìobhadh nan nithe so a chur uair oirbh, ach mar mo chloinn ghràdhach a ta mi 'gur comhairleachadh.

15 Oir ged bhiodh deich mìle luchd-teagaisg agaibh ann an Crìosd, gidheadh cha'n 'eil agaibh mdran aithriche: oir ann an Iosa Crìosd ghin mise sibh, troimh an t-soisgent.

16 Uime sin, guidheam oirbh, bithibh 'nur luchd-leannanhuinn ormsa.

17 Chum na crìche so chuir mi Timotens do 'ur n-ionnsuidh; neach a ta 'na mhac gràdhach dhomh, agus dilleas san Tighearna; neach a chuireas an cuimhne dhuibh mo shlighean-sa a ta ann an Crìosd, a réir mar a ta mi teagasg anns gach àit, anns gach eaglais.

18 A nis a ta cuid air an séideadh

suas, mar nach tiginn do 'ur n-ionnsuidh.

19 Gidheadh thig mi do 'ur n-ionnsuidh gu h-aithghearr, ma's toil leis an Tighearn; agus bithidh fios again, cha'n ann air caimut na muinntir a ta air an sèideadh suas, ach air an cumhachd.

20 Oir cha'n ann am focal a ta rìoghachd Dhé, ach ann an cumhachd.

21 Ciod is àill leibh? an tig mi do 'ur n-ionnsuidh le slait, no ann an gràdh, agus ann an spiorad na macantachd?

CAIB. V.

THA e air aithris gu coitcheinn gu bheil neòghloine 'nur measg, agus a leithid sin de neòghloine nach 'eil uiread a's air ainmeachadh am measg nan Cinneach, gu'm biodh aig neach bean 'athar.

2 Agus a ta sibh air bhur sèideadh suas, agus cha d'riun sibh bròn mar bu chòir, chum gu'n tugta air falbh uaibh am fear a rinn an gulosmh so.

3 Oir gu òimhin, air dhomh-sa bli uaibh an corp, ach a làthair agaibh an spiorad, thug mi breth cheana, mar gu'm bithinn a làthair, air an neach a rinn so, mar 'so;

4 An ainm ar Tighearn Iosa Crìosd, air dhuibhse, agus do m' spiorad-sa, bli cruinn an ceann a chéile, maille ri cumhachd ar Tighearn Iosa Crìosd,

5 A shamhuil so de dhuine a thoirt thairis do Shàtan chum sgrìos na fèda, chum gu'm bi an spiorad air a shaoradh ann an là an Tighearn Iosa.

6 Cha'n 'eil bhur n-uail maith. Nach 'eil fhios agaibh gu'n goirtich beagan de thaois ghoirt am meall uile?

7 Glanaibh a mach, uime sin, an t-seann taois ghoirt, chum gu'm bi sibh 'nur meall nuadh, mar a ta sibh neo-ghoirtichte. Oir a ta eadhon Crìosd ar n-uam-càisge air ìobradh air ar son.

8 Uime sin cumamaid an fhéill, na b'ann le seann taois ghoirt, no le taois ghoirt a' mhì-ruin agus an uile; ach le aran neo-ghoirtichte an tréibh dhìreis agus na firinn.

9 Sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh ann an litir, gun chomhludar a bli agaibh ri luchd-neòghloine.

10 Gidheadh cha'n ann gu h-uile ri luchd-neòghloine an t-saoghail so, no ri luchd-saimt, no luchd-foireigne, no luchd-iodhol-aoraidh; oir an sin b'éigin duibh dol a mach as an t-saoghal.

11 Ach a nis sgrìobh mi do n-ionnsuidh, gun chomhludar ghleidheadh, na ta neach air b'ris an abrar bràthair 'na fhe neòghloine, no sauntach, no fhear-iodhol-aoraidh, no 'na fhe amacaint, no 'na mhisgeir, no fhear-foireigne; maille r'a leithid de dhuine, gun uiread a's biadh i eadh.

12 Oir ciod e mo ghnòthuch-sa br a thoirt orra-san a ta a muigh? na 'eil sibhse a' toirt breth air an dre a ta stigh?

13 Ach a ta Dia a' toirt breth or san a ta an leth muigh. Uime s cuiribh air faibh an droch dhuine as bhur meadhon féin.

CAIB. VI.

A M bheil a' chridhe aig aon ne ag aibh, aig am bheil cùis an agaidh duine eile, dol fo bhreithean nan daoine eucorach, agus cha'n a fo bhreitheanas nan naomh?

2 Nach 'eil fhios agaibh gu'n toir naomh breth air an t-saoghal? ag ma bheirear breth air an t-saog leibhse, an e nach fù sibh bh' i breithibh air na cùisibh a's lugha.

3 Nach 'eil fhios agaibh gu'n t sinne breth air ainglibh? cia mò sin air nithibh a bhuineas do'n bheas so?

4 Uime sin, ma tha breithean agaibh mu thimchioll nan nithe sin bhuineas do'n bheatha so, cuiribh r' suidhe chum breitheanas an dream lugha meas anns an eaglais.

5 Chum bhur nàire tha mi a' lal airt. An ann mar sin nach 'eil a duine glie 'nur measg? nach 'eil f' h-aon a's urrainn breth a thoirt ead a bhràithre?

6 Ach a ta bràthair a' dol gu la le bràthair, agus so an làthair u ana-creideach.

7 A nis, uime sin, a ta gu cinntea lochd 'nur measg, do bhrìgh gu bh sibh a' dol gu lagh r'a chéile: c son nach feàrr leibh eucor fhulan car son nach feàrr leibh calldach ghabhail?

8 Gidheadh a ta sibh a deanar eucor agus dìobhail, agus sin air bh bràithribh.

9 Nach 'eil fhios agaibh nach sealt aich luchd deanamh na h-eucora rìoghachd Dhé? Na meallar sib cha sealbhaich luchd-strìopachais, luchd-iodhol-aoraidh, no luchd-adha

annais, no luchd-machais, no na laoine a ta ciontach de neòghloine nhl-nàdurra,

10 No gaduichean, no daoine sanntich, no misgeirean, no luchd-ana-sinut, no luchd-foireighe, rioghachd Dhé.

11 Agus mar so bha cnid dìbhsé: ach a ta sibh air bhuir n-ionnadh; ach a ta sibh air bhuir naomhachadh; ach a ta sibh air bhuir fireannachadh ann an aiam an Tighearn Iosa, agus tre Spiorad ar Dé-ne.

12 Tha na h-uile nithe ceadnaichte dhomh-sa, ach cha'n 'eil na h-uile nithe ionchuidh: tha na h-uile nithe ceadnaichte dhomh, ach cha chuirear mi fo chumhachd ni sam bith.

13 Tha am biadh air son na bronna, agus a' bhroinn air son a' bhìdh: ach sgrìosaidd Dia faraon so agus sud. A nis, cha'n ann do neòghloine a tha an corp, ach do'n Tighearn; agus an Tighearn do'n chorp.

14 Agus thog Dia faraon an Tighearn suas, agus togaidd e sinne suas tre a chumhachd féin mar an ceudna.

15 Nach 'eil fhios agaibh gur iad bhuir cuirp buill Chrìosd? uime sin, an gabh mise buill Chrìosd, agus an dean mi buill strìopaich dhiubh? Nar leigeadh Dia.

16 An e nach 'eil fios agaibh, an ti sin a tha ceangailte ri strìopaich, gur aon chorp *rithe* e? oir (a ta e ag ràdh) bithidh dithis 'nan aon fheòil.

17 Ach an ti a tha ceangailte ris an Tighearn, is aon spiorad ris e.

18 Feichibh o strìopachas. Tha gach aon pheacadh a ni duine an leth muigh do'n chorp: ach an ti a ni strìopachas, tha e peacadh an aghaidh a chuirp féin.

19 An e nach 'eil fhios agaibh gur e bhuir corp teampull an Spioraid Naomh a ta annaibh, a ta agaibh o Dhia, agus cha leibh féin sibh?

20 Oir cheannachadh le luach sibh: uime sin, thugaibh glòir do Dhia le bhuir corp, agus le bhuir spiorad, a's le Dia.

CAIB. VII.

A NIS a thaobh nan nithe mu'n do sgrìobh sibh a'm' ionnsuidh: is maith do fhear gun bheantuinn ri mnaoi.

2 Gidheadh, chum strìopachas a sheachnadh, biodh a bhean féin aig gach fear, agus aig gach mnaoi a fear féin.

3 Thugadh am fear an deadh-ghean dligheach do'n mnaoi; agus a' bhean mar an ceudna do'n fhear.

4 Cha'n 'eil comas a cuirp féin aig a' mnaoi, ach aig an fhear: agus mar an ceudna cha'n 'eil comas a chuirp féin aig an fhear, ach aig a' mnaoi.

5 Na cumailb bhuir dlighe o chéile, ach le toil a chéile 'è tamuill, chum sibh féin a thoirt do thrasgadh agus do ùrnuigh; agns thigibh cuideachd a ris, chum nach bnair Sàtan sibh air son bhuir neo-gheannuidheachd.

6 Ach tha mi a' labhairt so mar ni ceadnaichte, agus cha'n ann mar àithne.

7 Oir bu mhiann leam gu'm biodh na h-uile dhaoine mar mi féin: gidheadh, a ta a thiodhlac féin aig gach duine o Dhia, aig aon neach mar so, agus aig neach eile mar sud.

8 Uime sin a ta mi ag ràdh ris an dream nach 'eil pòsda, agus ris na bantrachaibh, is maith dhoibh ma dh'fhanas iad eadhon mar a ta mise.

9 Gidheadh, mur fheadar leo iad féin a ghleidheadh *geannuidh*, pòsadh iad: oir is fearr pòsadh na losgadh.

10 Agus dhoibh-san a ta pòsda tha mi ag àithneadh, *gidheadh* cha mhise, ach an Tighearn, gun a' bhean a dhealachadh r'a fear:

11 Ach ma dhealaicheas i, fanadh i gun phòsadh, no biodh i réidh r'a fear: agus na cuireadh am fear uaith a bhean.

12 Ach ris a' chuid eile a ta mise ag ràdh, cha'n e an Tighearn, Ma bhios aig bràthair sam bith bean ana-creideach, agus gu bheil i toileach còmhuidh a ghabhail maille ris, na cuireadh e uaith i.

13 Agus a' bhean aig am bheil fear ana-creideach, agus gu bheil esan toileach còmhuidh a ghabhail maille rithe, na cuireadh i uaip e.

14 Oir a ta am fear ana-creideach air a naomhachadh leis a' mnaoi, agus a ta a' bhean ana-creideach air a naomhachadh leis an fhear: no bhiodh bhuir clann neòghlan; ach a nis a ta iad naomha.

15 Ach ma dh'fhalbhas am fear ana-creideach, falbhadh e. Cha'n 'eil bràthair no piuthar fo dhaorsa 'nan leithidibh sin de *chàsaibh*: ach ghairm Dia sinne chum sithe.

16 Oir ciod am fios a ta agad-sa, O bhean, nach saor thu t'fhear? no

ciod am fios a ta agad-sa, O fhir, nach saor thu do bhean?

17 Ach a réir mar a roinn Dia ris gach duine, mar a ghairm an Tighearn gach aon, mar sin gluaiseadh e: agus mar sin a ta mise 'g orduchadh anns na h-eaglaisibh uile.

18 An do ghairmeadh neach sam bith agus e timchioll-ghearrta? na deanar e neo-thimchioll-ghearrta: an do ghairmeadh neach sam bith gun e bhi timchioll-ghearrta? na timchioll-ghearrar e.

19 Cha'n 'eil éifeachd san timchioll-ghearradh, agus cha'n 'eil éifeachd san neo-thimchioll-ghearradh, ach ann an coimhead áitheanta Dhé.

20 Fanadh gach aon anns a' ghairm anns an do ghairmeadh e.

21 An do ghairmeadh thu a'd' sheirbhiseach? na biodh suim agad dheth; ach ma dh'fheudas tu bhi saor, gu ma h-e sin do roghainn.

22 Oir an ti a ghairmeadh san Tighearn 'na sheirbhiseach, is duine saor an Tighearn e: mar an cendua an ti a ghairmeadh agus e saor, is e seirbhiseach Chríost e.

23 Cheannuchadh air luach sibh; na bithibh 'nur seirbhísiú do dhaoibh.

24 A bláithre, san staid anns an do ghairmeadh gach neach, an sin fanadh e maille ri Dia.

25 A nis thaobh díghean, cha'n 'eil áithne agam o'n Tighearn: gidheadh tha mi toir breth, mar neach a fhuair trócair o'n Tighearn gu bhí díleas.

26 Tha mi a' meas, uime sin, gu bheil so maith air son na teanntachd a ta láthair; a ta mi ag rádh gu bheil e maith do dhuine bhi mar sin.

27 An bheil thu ceangailte ri muaoi? na iarr fuasgladh. An bheil thu fuasgailte o mhnaoi? na iarr bean.

28 Ach ma phósas tu, cha do pheacaich thu; agus ma phósas dígh, cha do pheacaich i: gidheadh, bithidh aig an leithidibh so trioblaid san fhéidil; ach tha mi 'gur caomhnadh.

29 Ach a ta mi ag rádh so, a óhráithre, gu bheil an aimsir goirid sna bheil ri teachd: ionnus faraon gu'm bí iadsan aig am bheil muái, mar nach biodh muái aca;

30 Agus iadsan a ta ri caoidh, mar nach biodh iad ri caoidh; agus iadsan a ta ri gairdeachas, mar mhuinutir nach 'eil ri gairdeachas; agus iadsan a ta ri ceannachd, mar dhaoine nach 'eil a' sealtbhachadh;

31 Agus iadsan a ta gnáthachad an t-saoghail so, mar dhream nae 'eil 'ga mhi-ghnáthachadh: oir théi sgianh an t-saoghail so seachad.

32 Ach b'áill leam sibhse bhi gu ro-chúram. An ti nach 'eil pósda bithidh cúram nan nithe sin a bhui eas do'n Tighearn air, cionnus thoilicheas e an Tighearn:

33 Ach an ti a ta pósda, bithidh cúram nithe an t-saoghail air, cionnu a dh'fheudas e a bhean a thoileachadh.

34 Tha mar an cendua eadar-dhealachadh eadar bean agus dígh: th'cúran oirre-sa nach 'eil pósda m' uithibh an Tighearna, chum gn'm i naoinh, faraon 'na corp agus i spiorad; ach bithidh cúram air mhnaoi a ta pósda mu nithibh a t-saoghail, cionnus a dh'fheudas i te a fir a dheanamh.

35 Agus so tha mi a' labhair chum bhuir tairbhe féin; cha'n an chum gu'n cuirim ribe oirbh, a a chum an uí sin a ta ciatach, ag gu'm feithidh sibh air an Tighearn bhuaireadh.

36 Ach ma shaoileas duine sa bith gu bheil e 'ga ghiúlan féin i mi-chiatach thaobh a mhaighidh na chaidh bláth a h-aimsir thair agus gur cóir a dheanamh mar si deanadh e na's áill leis, cha'n 'eil peacachadh: pósadh iad.

37 Gidheadh, an ti sin a tha suid ichte gu daingeann 'na chridhe, ag gu'n éigin sam bith air, ach aig a bheil cumhachd air a thoil féin, ag a chuir roimhe 'na chridhe a mhaig dean a choinhead, tha e a' deanamh gu maith.

38 Uime sin, ma seadh, a ta an ti bheir seachad am pósadh i, a' deanamh gu maith; ach a ta an ti nach toir an am pósadh i, a' deanamh ní's fearr.

39 Tha a' bhean ceangailte leis: lagh ré na h-uine a's beò d'a fear: a ma gheibh a fear bás, tha i saor g pósadh ri aon neach a's toil leath: amháin anns an Tighearn.

40 Ach tha i ní's sona, ma dh'fhan i mar sin, a réir mo bhreth-sa: ag is i mo bharail-sa gu bheil Spiora Dhé agam.

CAIB. VIII.

A NIS a thaobh nithe a dh'íobrac do iodholaibh, tha fhios againn gu bheil eòlas againn uile. Ataig an t-eòlas suas, ach bheir grá do fòghlum.

I. CORINTHIANACH, IX.

2 Agus ma ta aon duine a' saoilinn bheil eòlas mi sam bith aige, cha'n lùine dha non mi fathast mar bu òir dha aithneachadh.

3 Ach ma tha gràdh aig duine m' bith do Dhia, tha esau air thneachadh leis.

4 Uinne sin, mi thimchioll itheadh m' nithe a dh'ìobradh do iodholaibh, a fhios againne nach mi air domhan dhol, agus nach 'eil Dia sam bith eile m' ach a h-aon.

5 Oir ged tha iad ann ris an abrar le, ma's ann air nèamh no air talamh, anhuil mar a ta ionadh dia, agus madh tighearn ann.)

6 Gidheadh dhinnie *cha'n 'eil ach* m' Dia, an t-Athair, o'm *bheil* na nìle nithe, agus sinne air a shòsan; agus aon Tighearn Iosa Crìosd, tre n' *bheil* na h-uile nithe, agus sinne id-san.

7 Gidheadh *cha'n 'eil* an t-eòlas so ann na h-uile dhaoineibh: oir tha cuid coguis thaobh an iodhoil gus an àm, ag itheadh a' *bhèidh* mar ni a dh'ìobradh do iodhol; agus air d'an coguis a mi annuinn, tha i air a salachadh.

8 Ach cha mhol biadh sin do Dhia: r' ma dh'itheas sinn, cha'n fhèird sinn e: mi mò. mur ith sinn, is misd sinn e.

9 Ach thugaibh an aire nach bi an comas so a ta agaibh air aon dòigh 'na aobhar oibbheim do'n dream a ta lag.

10 Oir ma ch'it neach thusa aig am bheil eòlas a' cuide chum bìdh ann na teampull iodhoil, nach neartaichear coguis an ti sin a ta lag chum na nithe m' a dh'ìobradh do iodholaibh ithadh:

11 Agus tre t'eòlas-sa an tèid do bhràthair lag am mugha, air son an 'fhuair Crìosd bàs?

12 Ach le peacachadh dhuibh mar in an aghaidh nam bràithre, agus le n' coguis annuinn a lotadh, tha sibh a' peacachadh an aghaidh Chrìosd.

13 Uinne sin, ma bheir biadh aobhar oibbheim do m' bhràthair, cha'n ith mi fèidil a chaidh, chum nach toir mi aobhar oibbheim do m' bhràthair.

CAIB. IX.

NACH abstol mise? nach 'eil mi saor? Nach fhaca mi Iosa Crìosd ar Tighearn? nach sibhs m' obair san Tighearn?

2 Mur 'eil mi a'm' abstol do dhaoineibh eile, gidheadh gu cinnteach tha mi dhuibhs; oir is sibhs seula m' abstolachd anns an Tighearn.

3 Is e so mo fhreagradh do'n dream a chuireas ceisd orin:

4 Nach eil againne comas itheadh agus òl?

5 Nach 'eil againne comas piuthar, bean-phòsda, a thoirt leinn mu'n cnairt, anhuil mar na h-abstoil eile, agus bràithrean an Tighearn, agus Cephas?

6 No am bheil mise agus Barnabas anhàin gum chomas againn bhi saor o obair?

7 Cò a thèid chum cogaidh uair air bith air a chostus féin? cò a shuidhicheas fion-lìos, agus nach ith d'a thoradh? no cò a bheathaicheas treud, agus nach blais de bhainne an treud?

8 An ann mar dhuine a ta mi a' labhairt nan nìthe so? no nach abair an lagh na nithe so mar an ceudna?

9 Oir a ta e sgrìobhta ann an lagh Mhaois, Na cuir ceangal air beul an daimh a tha saltairt an arbhair. Am bheil cùran nan damh air Dia?

10 No nach ann gu h-àraidh air ar son-ne a ta e ag ràdh so? Gu deimhin is ann air ar son-ne tha e sgrìobhta: chum gur ann an dòchas is còir do'n treabhaiche treabhadh; agus a chum an neach a bhuailas ann an dòchas, gu'm bi e 'na fhear-comhpàirt d'a dhòchas.

11 Ma chuir sinne nithe spioradail dhuibhs, an mi mòr e na bhuaineas sinne bhuir nithe feòlnhor-sa?

12 Ma tha muinntir eile 'nan luchd-comhpàirt de'n chumhachd so thairis oirbh, nach mò is còir dhuinne *bhi*? Gidheadh, cha do chuir sinn an cumhachd so an cleachda; ach a ta sinn a' fulang nan uile nithe, chum nach cuir-eamaid bacadh air soisgeul Chrìosd.

13 Nach 'eil fhios agaibh gu bheil iadsan a ta saothreachadh mu thimchioll nithe naomba, air am beathachadh o'u teampull? agus iadsan a ta frithealadh do'u altair, gu bheil comh-roinn aca ris an altair?

14 Agus mar sin dh'òrduich ar Tighearn mar an ceudna dhoibh-sa a ta searmonachadh an t-soisgeil, air teachd-an-tìr fhaotainn o'u t-soisgeul.

15 Ach cha do ghnàthaich mise a h-aon dinbli so, agus cha do sgrìobh mi na nithe so chum gu'n deanta mar sin dhomh: oir b'fheàrr dhomh am bàs fhaghail, na gu'n cuireadh neach air bith m' uail an neo-bhrìgh.

16 Oir ged shearmonaich mi an soisgeul, cha'n 'eil aobhar uail agam:

I. CORINTHIANACH, X.

air a ta éigin air a cur orm; seadh, is an-aobhluinn domh, mur searmonaich mi an soisgeul.

17 Oir ma's ann gu toilteach a ta mi deanamh so, tha duais agam: ach ma's ann an aghaidh mo thoile a tha ministreileachd air a h-earbsa rium.

18 Ciod i mo dhuais, ma seadh? eadhon so, chum, 'nuair a ta mi searmonachadh an t-soisgeil, gu'n snidh-ichium soisgeul Chrìosd gun chostas, chum nach mi-glathachium mo chumhachd san t-soisgeul.

19 Oir ged tha mi saor o na h-uile dhaoineibh, gidheadh rium mi mi féin a'm' sheirbhiseach do na h-uile, chum gu'n cosnaim an tuilleadh.

20 Agus rinneadh mi do na h-Iùdh-aich mar Iùdhach, chum gu'n cosnaim na h-Iùdhaich: dhoibh-san a ta fuaidh 'n lagh, mar dhuine fuaidh 'n lagh, chum gu'n cosnamu iadsan a ta fuaidh an lagh:

21 Dhoibh-san a ta gun lagh, mar dhuine gun lagh, (ged nach 'eil mi gun lagh do Dhia, ach fo lagh do Chrìosd,) chum gu'n cosnaim iadsan a ta gun lagh.

22 Rinneadh mi dhoibh-san a ta aumham, mar dhuine aumham, chum gu'n cosnaim an dream a ta aumham: bha mi san uile chruth do na h-uile, chum air gach uile dhòigh gu'n saoraim cuid-eigin.

23 Agus so tha mi a' deanamh air son an t-saoghail, chum gu'm bi mi a'm' fhear comh-roinne dheth.

24 Nach 'eil fhuas agaibh, iadsan a ta ruith anns a' bhlàr-réise, gu'n ruith iad uile, ach is ann duine a gheibh an duais? Gu ma h-anhuil a ruitheas sibhse, ionnus gu'n glac sibh an duais.

25 Agus a ta gach uile ghlèachdair measarra anns na h-uile nithibh. A nis, a ta iadsan a' deanamh sin chum gu'm faigh iad crùn truailidh; ach sinne, air son crìtin neo-thruailidh.

26 Uime sin, is anhuil a ta mise a' ruith, cha'n ann mar gu neo-chinnteach; is anhuil a ta mi a' cur catha, cha'n ann mar neach a bhuaileas an t-athar:

27 Ach tha mi a' trom-bhualadh mo chuirp, agus 'ga chuir fuaidh snachd; air eagal air chlor sam bith, an dèigh dhomh searmonachadh do dhream eile, gu'n cuirear mi féin air cùl.

CAIB. X.

OS bàrr, a bhràithre, cha b'àill leam sibhse a bhi aineolach gu'n robh

ar n-aitliche nile fuaidh 'n neul, agus gu'n deachaidh iad uile troimh mhuir;

2 Agus gu'n do bhaisteadh iad mi do Mhaois sin neul, agus anns mhuir;

3 Agus gu'n d'ith iad uile an t-òbaidh spioradail:

4 Agus gu'n d'òl iad uile an t-òbaidh deoch spioradail; (oir dh'òl iad de Charrraig spioradail sin a lean ia agus b'i a' Charrraig sin Chrìosd:)

5 Ach le mòran diubh cha robh D toilichte; oir sgriosadh san fhàsa iad.

6 A nis, bha na nithe sin 'n saimpleiribh dhuinne, chum na miannaicheamaid droch nithe, eadh mar a mbiannaich iadsan.

7 Agus na bithibh-sa 'nur luch iodhol-aoraidh, mar a bha cuid diubh san; a réir mar a ta e sgrìobh Shuidh am pobull sìos a dh'itheas agus a dh'òl, agus dh'èirich iad chluich.

8 Agus na deanaimaid strìopach mar a rinn cuid diubh-san, agus thuit diubh an aca là trì mìle fiche.

9 Agus na buaireamaid Chrìosd, na a bhuaig cuid diubh-san, agus a sgrìoadh iad le nathraichibh nimhe.

10 Agus na deanaibh-sa gearan, na a rinn cuid diubh-san gearan, agus sgriosadh iad leis an sgriosadair.

11 A nis, thachair na nithe so n dhoibh-san mar eisimpleiribh: ag sgrìobhadh iad chum teagaisg duim air an bheil deireadh an domhain: teachd.

12 Uime sin, an ti a shaoileas e l 'na sheasamh, thugadh e aire na tuit e.

13 Cha do thachair deuchainn: bith ribh, ach na a ta coitcheann dhaoinibh: ach a ta Dia dìleas, na leig dhuibh bhi air bhor feuchaidh thar bhor comais; ach a ni, maille an deuchainn, slighe dol as mar ceudna, chum gu'm bi sibh comasa air a giùlan.

14 Air an aobhar sin, a mhuinn mo ghràdh, teichibh o iodhol-aorad.

15 Tha mi a' labhairt mar ri daoine tuigseach: thugaibh-sa breth air an a ta mi ag ràdh.

16 Cupan a' bheannachaidh a sinne a' beannachadh, nach e comu fola Chrìosd e? An t-aran a ta sin a' briseadh, nach e comu cui Chrìosd e?

17 Oir ged tha sinne 'nar m'òran, aon arian agus aon chorp sinn; oir ta againn uile comhpàirt de'n aon ran.

18 Thugaibh fa'near Israel a réir na eòla: nach 'eil aca-san a ta 'g itheadh an iobairt comh-roinn ris an altair?

19 Clod a their mi, uime sin? gu dheil brìgh air bith anns an iodhol, no gu bheil brìgh air bith san nì a th'ìobradh do iodholaibh?

20 Ach tha mi ag ràdh, na nithe a a na Cinnich ag ìobradh, gur ann do theamhaibh a tha iad 'gan ìobradh, agus nach ann do Dhia: agus cha 'nàill leam comunn a bhli agaibh-sa ri deamhaibh.

21 Cha'n 'eil e an comas dhuibh cupan an Tighearn dì, agus cupan theamhan: cha'n 'eil e an comas duibh comh-roinn a bhli agaibh de bhòrd an Tighearn, agus de bhòrd theamhan.

22 Am brosuicb sinn an Tighearn gu feirg? an treise sinn na ean?

23 Tha na h-uile nithe ceaduichte dhomh-sa, ach cha'n 'eil na h-uile nithe ionchuidh: tha na h-uile nithe ceaduichte dhomh-sa, ach cha toir na h-uile nithe foghlum.

24 Na iarradh neach air bith an nì sin a bhuineas dha féin; ach iarradh gach aon an nì sin a thig ri maith neach eile.

25 Ithibh gach nì a reicear am margadh na feòla, gun cheisd air bith fhedraich air son coguis.

26 Oir is leis an Tighearn an talamh, agus a làn.

27 Ma bheir aon neach dhiùbh-san nach 'eil 'nan creidich cuireadh dhuibh, agus gur toil leibh dol maille ris, ithibh gach nì a chuirear romhlibh, gun nì sam bith fhedraich air son coguis.

28 Ach ma their duine sam bith ribh, Dh'ìobradh an nì so do iodholaibh: na ithibh, air a shonsan a nochd dhuibh e, agus air son coguis: oir is leis an Tighearn an talamh, agus a làn.

29 Air son coguis, a ta mi ag ràdh; cha'n i do choquis féin, ach coquis an neach ud eile: oir c'ar son a bheirear breth air mo shaorsa-sa le coguis duine eile?

30 Oir, ma tha comhpàirt b'ith agam-sa tre ghràs, c'ar son a labhrar oic umam a thaobh an nì sin air son am bheil mi a' toirt buidheachais?

31 Uime sin, cò aca dh'itheas no

dh'òlas sibh, no ge be ni a nì sibh, deanaibh na h-uile nithe chum glòire Dhé.

32 Na tugaibh aobhar oilbheim do na h-Iùdhaich, no do na Greugaich, no do eaglais Dé:

33 A réir mar a ta mise a' deanamh toile nan uile dhaoine anns na h-uile nithibh, gun bhli 'g iarraidh mo bhuannachd féin, ach buannachd mhòran, chum gu'n fèarnar iad.

CAIB. XI.

BITHIBH-SA 'NÒR luchd-leann-mhuinn orm-sa, anhuil mar a ta mise air Crìosd.

2 A nis a ta mi 'gur moladh, a bhràithre, do bhrìgh gu bheil cumhne agaibh orin-sa anns na h-uile nithibh, agus gu bheil sibh a' coinneadh nan òrduighean, mar a thug mise dhuibh iad.

3 Ach bu mhiann leam fios a bhli agaibh gur e Crìosd ceann gach fìr, agus gur e am fear ceann na mnà, agus gur e Dia ceann Chrìosd.

4 Gach fear a ta deanamh ùrnuigh no fàidheadaireachd, agus folach air a cheann, tha e toirt eas-urram d'a cheann.

5 Ach gach bean a ta deanamh ùrnuigh no fàidheadaireachd gun fhalach air a ceann, tha i toirt eas-urram d'a ceann: oir is ionnan sin agus ged bhiodh i air a bearradh.

6 Oir mur bi folach air ceann na mnà, bearrar i mar an ceudna: ach ma's grànda do mhnaoi i bhli air a bearradh no air a lomadh, cuireadh i folach oirre.

7 Oir gun amharus cha chòir do fhear a cheann a' chòmhdach, do bhrìgh gur e ionmhaigh agus glòir Dhé: ach is i a' bhean glòir an fhir.

8 Oir cha'n 'eil am fear o'n mhnaoi, ach a' bhean o'n fhear.

9 Agus cha do chruthaicheadh am fear air son na mnà, ach a' bhean air son an fhir.

10 Uime sin, is còir do'n mhnaoi cumhachd a bhli aice air a ceann, air son nan aingeal.

11 Gidheadh, cha'n 'eil am fear as eugmhais na mnà, no a' bhean as eugmhais an fhir, anns an Tighearn.

12 Oir mar a ta a' bhean o'n fhear, is anhuil sin a ta 'n fear tre'n mhnaoi mar air ceudna: ach is ann o Dhia a ta na h-uile nithe.

13 Measaibh annaibh féin: am bheil e ciatach do mhnaoi ùrnuigh

a dheanamh ri Dia gu n sholach air a ceann?

14 Nach 'eil nàdur féin a' teagasg dhuibh, ma bhios gruag fhada air fear, gur nàr dha e?

15 Ach ma bhios gruag fhada air muaoi, is glòir dhi e: oir thugadh a gruag dhi air son còmhdaich.

16 Ach ma bhios neach air bith connspoideach, cha'n 'eil a leithid sin de ghnàthachadh againne, no aig eaglaisibh Dhé

17 A nis, anns an nì so a ta mi cur an cèill duibh, cha mhol mi sibh, do bhrìgh gu bheil sibh a' teachd an ceann a chéile, cha'n ann chum an nì a's fearr, ach an nì a's miosa.

18 Oir air tùs, 'nuair tha sibh a' cruinneachadh an ceann a chéile san eaglais, tha mi cluinntinn gu bheil roinnean 'nur measg; agus tha mi an cuid 'ga chreidsinn.

19 Oir is éigin saobh-chreidimh a bhi eadaraibh, chum gu'n deanar tollaiseach an dream a ta dearbhta 'nur measg.

20 Uime sin, an nair a thig sibh an ceann a chéile an aon àit, cha'n e sin suipeir an Tighearn itheadh.

21 Oir ithidh gach aon air tùs a shuipeir féin: agus a ta neach ocrach, agus neach eile air mhisg.

22 An e nach 'eil tighean agaibh chum itheadh agus òl anna? no am bheil sibh a' deanamh tàir air eaglais Dhé, agus a' nàrachadh na muinntir aig nach 'eil? Ciod a their mi ribh? am mol mi sibh anns a' chàis so? Cha mhol.

23 Oir fhuair mise o'n Tighearn an nì mar an ceudna a thug mi dhuibh-sa, Gu'n do ghlac an Tighearn Iosa aran, anns an oidhche an do bhrathadh e.

24 Agus air tabhairt buidheachais, bhris se e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh; is e so mo chorp-sa, a ta air a bhriseadh air bhuir sonsa: deanaibh so mar chuimhneachan ormsa.

25 Agus air a' mhodh cheudna an cupan, an déigh na suipeir, ag ràdh, Is e an cupan so an coimheangal nuadh ann an fhuil-sa: deanaibh-sa so, cia minic a's a dh'òlas sibh e, mar chuimhneachan ormsa.

26 Oir cia minic a's a dh'itheas sibh an t-aran so, agus a dh'òlas sibh an cupan so, tha sibh a' foillseachadh bàis an Tighearna gus an tig e.

27 Uime sin, ge b'e nach a dh'itheas

an t-aran so, agus a dh'òlas cupan so a Tighearna gu neo-iomchuidh, bithid e ciontach de chorp agus de fhuil a Tighearna.

28 Ach ceasnuicheadh duine e féir agus mar sin itheadh e de'n aran so agus òladh e de'n chupan so:

29 Oir ge b'e dh'itheas agu a dh'òlas gu neo-iomchuidh, tha 'g itheadh agus ag òl breitheanas dh féin, do bhrìgh nach 'eil e a' deanam aithne air corp an Tighearn.

30 Air a shon so, tha mòran 'nu measg lag agus tiun, agus tha mòran nan codal.

31 Oir nan tugamaid breth oirn féin, cha tugta breth oirn.

32 Ach an nair a bheirear bret oirn, tha sinn air ar smachdachadh leis an Tighearn, chum nac bitheamaid air ar dìteadh maille ri an t-saoghal.

33 Uime sin, mo bhràithre, 'nuair a thig sibh an ceann a chéile chum itheadh, fanaibh r'a chéile.

34 Agus ma bhios ocras air aon neach, itheadh e aig an tigh; chum nach tig sibh an ceann a chéile g breitheanas. Agus cuiridh mise gac nì eile an òrdugh 'nuair a thig mi.

CAIB. XII.

A NIS, a thaobh *thiodhlaca* spioradaidh a bhràithre, cha'n àill leam sibh bli aineolach.

2 Tha fios agaibh gu robh sibh 'nur Cinnich, air bhuir tarruing g iodholaibh balbha, a réir mar thredraicheadh sibh.

3 Uime sin tha mi toirt fìo duibh, nach abair duine sam bith a tha labhairt o Spiorad Dhé gu bheil Iosa malluichte; agus nach urrahan duine sam bith a ràdh gu e Iosa an Tighearn, ach tre an Spiorad Naomh.

4 A nis, tha eadar-dhealachadh thiodhlaca ann, ach cha'n 'eil ach aon Spiorad ann.

5 Agus tha eadar-dhealachadh frithealaidh ann, gidheadh cha'n 'ei ach aon Tighearn ann.

6 Agus tha eadar-dhealachadh oibreachaidh ann, ach is e an t-aon Dia a tha ag oibreachadh nan uile nìthe anns na h-uile.

7 Ach a ta foillseachadh an Spioraid air a thoirt do gach neach, chum tairbhe.

8 Oir do aon duine tha focal a ghliocais air a thoirt leis an Spiorad:

agus do dhuine eile focal an eòlais leis an Spiorad cheudna;

9 Do neach eile creidimh leis an Spiorad sin féin; do dhuine eile tabhartas leighis tre an Spioraid cheudna;

10 Do neach eile oibreachadh mhòr-bhuile; do neach eile fàidheadair-eachd; do neach eile aithneachadh spiorad; do neach eile *iomadh* gnè theanga; agus do neach eile eadar-mìtheachadh theanga.

11 Ach na nithe sin uile tha an t-aon Spiorad ceudna ag oibreachadh, a' roinn ris gach aon fa leth a rèir mar is àill leis.

12 Oir mar is aon an corp, agus mòran de bhuill aige, agus a ta uile bhuill an aoin chuirp sin, ge li-iomadh iad, 'nan aon chorp; mar sin a ta Crìosd.

13 Oir tre aon Spiorad bhaisteadh sinn uile do aon chorp, ma's lùthaich sinn no Greugaich, ma's daor no saor sinn; agus thugadh deoch r'a h-òl dhuinn uile chum aoin Spioraid.

14 Oir cha'n aon bhall an corp, ach mòran.

15 Ma their a' chos, Do bhrìgh nach mi an làmh, cha'n ann de'n chorp mi; nach 'eil i de'n chorp air a shon sin?

16 Agus ma their a' chluas, Do bhrìgh nach mi an t-sùil, cha'n ann de'n chorp mi; nach ann de'n chorp i air a shon sin?

17 Nam biodh an corp uile 'na shùil, c'ait am *biodh* a' chlàisdeachd? Nam *biodh* e uile 'na chlàisdeachd, c'ait am *biodh* an fhàile?

18 Ach a nis shuidhich Dia na buill gach aon diubh sa' chorp, mar bu toil leis.

19 Agus nam biodh iad nìle 'nan aon bhall, c'ait am *biodh* an corp?

20 Ach a nis *tha iad* 'nam mòran bhall, ged nach 'eil ann ach aon chorp.

21 Agus cha'n urrainn an t-sùil a ràdh ris an làmh, Cha'n 'eil feum agam ort; no a ris, an ceann ris na cosaibh, Cha'n 'eil feum agam oirbhe.

22 Ach bu ro mhòr nì's mò tha na buill sin de'n chorp, a's annhuinne a thaobh coslais, feumail.

23 Agus air na *buill* sin de'n chorp a's lugha urram 'nar measg-ne, tha sinn a' cur an tuilleadh urrainn; agus na *buill* sinn dhinn a's lugha maise,

tha aca sin gu ro mhòr an tuilleadh maise.

24 Oir air na *buill* mhaiseach againn cha'n 'eil uireasbhuidh: ach rinn Dia an corp a chomh-chumadh r'a chèile, air dha an tuilleadh urrainn gu mòr a thoirt do'n *chuid* air an robh uireasbhuidh:

25 Chum nach biodh eas-aonachd air bith sa' chorp; ach gu'm biodh an t-aon chùram aig na buill d'a chèile.

26 Agus ma dh'fhuilgeas aon bhall, comh-fhuilgidh na buill uile: no ma gheibh aon bhall urram, nì na buill uile gàirdeachas maille ris.

27 A nis, is sibhse corp Chrìosd, agus is buill sibh fa leth.

28 Agus chuir Dia dream àraidh san eaglais; air tùs, abstola; san dara àit, fàidhean; san treas àit, luchd-teagaisg; a ris, mìorbhuilean; 'na dhìeigh sin, tabhartais leighis, luchd-cuideachaidh, uachdaranachda, iomadh gnè theangu.

29 Am bheil na h-uile 'nan abstol-aibh? am bheil na h-uile 'nam fàidh-aibh? am bheil na h-uile 'nan luchd-teagaisg? am bheil na h-uile 'nan luchd-deanamh mìorbhuile?

30 Am bheil aig na h-uile tabhartais leighis? An tabhair na h-uile le teangaibh? An dean na h-uile eadar-theangachadh?

31 Ach biodh mianm dùrachdach nan tiodhlacan a's feàrr oirbh: agus gidheadh tha mise a' nochdadh dhuibh slighe a's ro-theàrr.

CAIB. XIII.

GED labhairinn le teangaibh dhaoine agus aingeal, agus gun ghràdh agam, tha mi a'm' umha a ni fuaim, no a'm' chiombal a ni gleangarsaich.

2 Agus ged robh agam fàidheadair-eachd, agus ged thuiginn na h-uile rùna-dìomhair, agus gach uile eòlas; agus ged bhiodh agam gach uile *ghne* creidimh, ionnus gu'n atharraichinn slèibhte, agus mi gun ghràdh agam, cha'n 'eil annam ach neo-nì.

3 Agus ged chaithinn mo mhaoin uile chum na bochdan a bheathachadh, agus ged bheirinn mo chorp chum a losgadh, agus gun ghràdh agam, cha'n 'eil tairbhe sam bith dhomh ann.

4 Tha an gràdh fad-fhuilangach agus caoinnheil: cha ghabh an gràdh fìrmaid: cha dean an gràdh ràiteachas; cha'n 'eil e air a shéideadh suas;

5 Cha ghiùlain se e féin gu mi-chiatach; cha'n iarr e na nithe sin

a bhuineas da féin; cha'n 'eil e so-bhrosnuchaidh *chum feirge*; cha smuainich e ole sam bith;

6 Cha dean e gairdeachas san encoir, ach ní e gairdeachas san fhéirinn:

7 Fuilgídh e na h-uile nithe; creidídh e na h-uile nithe; bíthídh súil aige ris na h-uile níthibh; giúlainídh e na h-uile nithe.

8 Cha féid an grádh air cúl a chaoídh: ach ma's fáidheadaireachda *ta ann*, théid iad air cúl; ma's teangaídh, sguirídh iad; ma's eòlas, cuirear air cúl e.

9 Oir a ta eòlas againn ann an cuid, agus tha sinn ri fáidheadaireachd ann an cuid.

10 Ach an uair a thig an ní a ta iomlan, cuirear air cúl an ní sin nach 'eil ach ann an cuid.

11 'Nuair a bha mi a'm' leanaban, labhair mi mar leanaban, thuig mi mar leanaban, reusaídh mi mar leanaban: ach air fás domh a'm' dhuine, chuir mi na nithe leanabaidh air cúl.

12 Oir tha sinn a' faicinn san àm so gu dorchá tre ghloine; ach an sin *chí sinn* aghaidh ri h-aghaidh: san àm so is aithne dhomh ann an cuid; ach an sin aithnídh mi eadhon mar a ta aithne orm.

13 Agus a nis fauaidh creidimh, dòchas, grádh, na trì *nithe* so; ach *is e'n* grádh a's mó dhiubh so.

CAIB. XIV.

LEANAIBH grádh, agus biodh mór-mhiann *thiodhlaca* spioradail eirbh; ach gu ma mó bhur togradh gu'n deanadh sibh fáidheadaireachd.

2 Oir an ti a labhras ann an teangaídh *choimhich*, cha'n ann ri daoineibh a labhras e, ach ri Dia: oir cha'n 'eil neach sam bith 'ga thuigsinn; ged tha e anns an spiorad a' labhart rúnadomhair.

3 Ach an ti a tha deanamh fáidheadaireachd, tha e a' labhairt ri daoineibh chum teagaisg, agus *chum* earail, agus *chum* comhfhurtachd.

4 An ti a ta labhairt an teangaídh *choimhich*, tha e 'ga theagasg féin; ach an ti a ní fáidheadaireachd, tha e teagasg na h-eaglais.

5 Bu mhaith leam gu'n labhradh sibh uile le teangaibh; ach b'fheàrr leam sibh a dheanamh fáidheadaireachd: oir *is mó an* ti a ní fáidheadaireachd na an ti a labhras le teangaibh, mur cadar-theangaich e, chum gu'm faigh-eadh an eaglais fòghlum.

6 A nis, a bhràithre, ma thig mi d'ur n-ionnsuidh a' labhairt le teangaibh, ciod an tairbhe a ní mi dhuibh mur labhair mi ribh am foillseachadh: no an eòlas, no an fáidheadaireachd no an teagasg?

7 Air an dòigh cheudna, na nith gun anam a ní fuaim, ma's pìob n'elarsach, mur dean iad eadar-dhealachadh 'nam fuaimibh, cionnus thuigear an ní a sheinnear air: phìob no air a' chlarsaich?

8 Oir ma bheir a' ghall-trom fuaim neo-chinnteach uaipe, cò dh'ulluicheas e féin chum a' chatha?

9 Is amhuil sin sibhse, mur labhair sibh leis an teangaídh briathrasa thuigsinn, cionnus a dh'aithnícheas an ní a labhrar? oir is ann ris a athar a labhras sibh.

10 Tha, feudaídh e bli, an uiread de ghuthannaibh san t-saoghal, agus cha'n 'eil a h-aon diubh gun bhlagh.

11 Uime sin, mur tuig mi brìgh: ghutha, bíthídh mi do'n ti a labhras borb; agus *bíthídh* an ti a labhras borb dhomh-sa.

12 Mar sin mar an ceudna sibh do bhrìgh gu bheil d'èigh agaibh a *thiodhlacaibh* spioradail, iarraibh sibh féin a thoirt barrachd chum fòghlum na h-eaglais.

13 Uime sin, an ti a labhras ann a teangaídh *choimhich*, guidheadh e gu' deanadh e eadar-theangachadh.

14 Oir ma ní mise ùrnuigh ann a teangaídh *choimhich*, tha mo spiorad deanamh ùrnuigh, ach tha mo thuigs neo-tharblach.

15 Ciod ma seadh? ní mi ùrnuigh leis an spiorad, agus ní mi ùrnuigh le an tuigse mar an ceudna; seinnidh n'leis an spiorad, agus seinnidh mi le an tuigse mar an ceudna.

16 No, 'mair a bheannaicheas t'leis an spiorad, cionnus a their an ti tha ann an àit an duine gun fhòghlum Amen ri d'bhreith-buidheachais, onas aithne dha an ní a ta thu ag ràdh?

17 Oir gu deimhin a ta thusa toir buidheachais gu maith, gidheadh cha' 'eil an neach eile air a theagasg.

18 Tha mi toirt buidheachais do n'Dhia *gu* bheil mi a' labhairt le teangaibh tuilleadh na sìoh uile:

19 Ach b'fheàrr leam cùig focal a labhairt san eaglais le m' thuigs chum gu'n teagaisginn daoine eile ma an ceudna, na deich mìle focal ann a teangaídh *choimhich*.

20 A bhràithre, na bithibh-sa 'nur leanabaibh an tuigse: gideadh am an mi-run bithibh 'nur leanabaibh, ach ann an tuigse bithibh 'nur daoine oirfe.

21 Tha e sgrìobhta san lagh, Labhairidh mi ris a' phobull so ann an teangaibh eile, agus am bithibh eile: tidheadh, an dèigh sin uile, cha'n èisd iad rium, tha an Tighearn ag ràdh.

22 Uime sin, a ta teanganna *coimh-each* 'nan comhara, cha'n ann do'u dream a ta creidsinn, ach dhoibh-san a ta mi-chreideach: ach a ta fàidh-eadaireachd, cha'n ann air an son-san nach 'eil a' creidsinn, ach air an son-san a tha creidsinn.

23 Uime sin, ma chruinnicheas an eaglais uile san aon àit, agus ma labhras iad uile le teangaibh *coimh-each*, agus gu'n tig dream a ta gun fhòghlum a steach, no daoine mi-chreideach, nach abair iad gu bheil sibh air a' chutach?

24 Ach ma nì iad uile fàidhead-aireachd, agus gu'n tig duine gun chreidsinn a steach, no *neach* a ta gun fhòghlum, cronuichear e leis na h-uile, agus bheir e breth air leis na h-uile:

25 Agus mar sin a ta *nithe* folaichte a' chridhe air an foillseachadh; agus mar sin, air dha tuiteam air aghaidh, nì e aoradh do Dia, ag aithris gu bheil Dia gu fìrinnach annaibh-sa.

26 Ciod e sin, ma tà, a bhràithre? 'nuair tha sibh a' teachd an ceann a chéile, tha salm, tha teagasg, tha teangaidh, tha foillseachadh, tha eadar-theangachadh, aig gach aon agaibh. Deanar na h-uile nithe chum foghlum.

27 Ma labhras aon neach ann an teangaibh *choimh-each*, labhradh dithis, no air a' chuid a's mò triùir, agus sin an dèigh a chéile; agus deanadh a h-aon eadar-theangachadh.

28 Ach mur bi eadar-theangair ann, fannadh e 'na thòd san eaglais; no labhradh e ris féin, agus ri Dia.

29 Labhradh dithis no triùir de na fàidhibh, agus thugadh a' chuid eile breth.

30 Ach ma dh'fhoillsichear nì do nench eile a tha 'na shuidhe, biodh an ceud *dhuine* 'na thòd.

31 Oir feudaibh sibh uile fàidhead-aireachd a dheanamh, gach aon an dèigh a chéile; chum gu'm faigh na h-uile foghlum, agus na h-uile comh-fhurtachd.

32 Agus a ta spiorada nam fàidhean ùmhail do na fàidhibh.

33 Oir cha'n e Dia *ùghàr* na mi-riaghailt, ach na sìthe, mar ann an eaglaisibh nan naomh uile.

34 Biodh blur muai 'nan tosd sna h-eaglaisibh; oir cha'n 'eil e ceaduichte dhoibh labhairt: ach *is còir dhoibh* bhì ùmhail, mar a ta an lagh mar an ceudna ag ràdh.

35 Agus ma's miann leo nì sam bith fhòghlum, feòraicheadh iad d'am fearaibh féin aig an tigh e: oir is mi-chiatach do mhnàibh labhairt san eaglais.

36 An ann uaibhse thàinig focal Dé a mach? no an ann do 'ur n-ionmsuidh-sa ambhàn a thàinig e?

37 Ma shaoileas duine sam bith gur fàidh, no gur duine spioradail e féin, aidicheadh e na nithe a ta mise a' sgrìobhadh do 'ur n-ionmsuidh, gur iad àitheantan an Tighearna.

38 Ach ma tha neach sam bith ain-eolach, biodh e aineolach.

39 Uime sin, a bhràithre, biodh ro-thògradh agaibh air fàidheadaireachd a dheanamh, agus na bacadh labhairt le teangaibh.

40 Deanar na h-uile nithe gu deadh-mhaiseach, agus a réir òrduigh.

CAIB. XV.

OS bàrr, a bhràithre, tha mi cur an cèill duibh an soisgeul a shearmonaich mi dhuibh, ris an do ghabh sibhse mar an ceudna, agus anns an bheil sibh 'nur seasamh;

2 Troimh, mar an ceudna, an bheil sibh air bhur tèarnadh, ma chumas sibh gu daingean an nì a shearmonaich mi dhuibh, mur do chreid sibhse gu dìonhain.

3 Oir thug mi dhuibh air tùs an nì a fhuair mi mar an ceudna, gu'n d'fhuair Crìosd bàs air son ar peacanna a réir nan sgrìobtuir;

4 Agus gu'n d'adhlaiseadh e, agus gu'n d'éirich e a ris air an treas là a réir nan sgrìobtuir;

5 Agus gu'm facas e le Cephas, 'na dhéigh sin leis an dà fhear dheug.

6 'Na dhéigh sin, chunnacas e le tuilleadh a's cùig ceud bràthair air aon àm; d'am bheil a' chuid a's mò beò gus a nìs, ach a ta cuid *diubh* 'nan codal.

7 'Na dhéigh sin, chunnacas e le Seumas; agus a ris leis na h-abstol-aibh uile.

8 'Nan déigh uile, chunnacas leam-sa

e mar an cendna, mar neach a rugadh ann an an-àm.

9 Oir is mi a's lugha de na h-abstol-aibh, neach nach fù abstol a ghairin dhìom, do bhrìgh gu'n robh mi a' geur-leannmhùinn eaglais Dé.

10 Ach tre glhàs Dé tha mi an nì a ta mi: agus cha robh a glhàs, a *bhuilicheadh* orm, gun bhrìgh; ach shaothraich mi nì's pailte na iad uile; gidheadh cha mhise, ach gràs Dé a bha nàille rium.

11 Uime sin, cò air bith iad *dhènn*, mise no iadsan, is ann mur so a tha sinne a' searmonachadh, agus is ann mar so a chreid sibhise.

12 A nis, ma shearmonaichear Crìosd, gu'n d'èirich e o na marbhaibh, cionnus a ta cuid 'nur measg-sa ag ràdh nach 'eil aiseirigh nam marbh ann?

13 Ach 'mur 'eil aiseirigh nam marbh ann, nì mò a dh'èirich Crìosd.

14 Agus mur dh'èirich Crìosd, gu deimhin *is* dìomhain ar searmoin-ne, agus *is* dìomhain bhur creidimh-sa mar an cendna.

15 Seadh, fluaradh sinne 'nar fianuisibh brèige air Dia; do bhrìgh gu'n d'riun sinn fianuis a thobh Dhé, gu'n do thog e suas Crìosd: neach nach do thog e suas, mur èirich na mairbh.

16 Oir mur èirich na mairbh, nì mò a dh'èirich Crìosd:

17 Agus mur d'èirich Crìosd, *tha* bhur creidimh-sa dìomhain; *tha* sibh fathast ann bhur peacaibh.

18 Mar sin, mar an cendna, *tha* an dream a choidil ann an Crìosd, caillte.

19 Ma's ann sa' bheatha so amhàin a tha dòchas againn ann an Crìosd, is sin a's truaighe do na h-uile dhaoimibh.

20 Ach a nis *tha* Crìosd air èirigh o na marbhaibh, agus rinneadh an ceud thoradh dhùibh-san a choidil deth.

21 Oir mar is ann tre dhuine *thàinig* an bàs, is ann tre dhuine *thig* aiseirigh nam marbh mar an cendna.

22 Oir mar ann an Adhamh, a ta na h-uile a' faghail a' blais, is amhail sin, mar an cendna, a nithear na h-uile beò ann an Crìosd.

23 Ach gach uile dhuine 'na òrdugh fèin: Crìosd an ceud thoradh; 'na dhèigh sin, iadsan a's le Crìosd aig a theachd.

24 An sin *bithidh* a' chrìoch dheireannach, 'nuair a bheir e suas an rìogh-

achd do Dhia, eadhon an t-Athair 'nuair a chuireas e as do gach nì nachdaranachd, agus gach uile ùghdarras, agus chumhachd.

25 Oir is éigin gu'n rìoghaich e gus an cuir e a naimhdean uile fo a chosaibh.

26 Sgriosar an nàmhaid deireannach, an bàs.

27 Oir chuir e na h-uile nithe fo a chosaibh. Ach an nair a ta e ag ràdh gu'n do chuir e na h-uile nithe fodha, is nì follaiseach gu bheil esan a chuir na h-uile nithe fodha, an leth inuigh *dheth* so.

28 Agus an uair a chuirear na h-uile nithe fodha, an sin bithidh an Mac fèin fo 'n ti a chuir na h-uile nithe fodha-san, chum gu'm bi Dia 'na uile ams na h-uile.

29 No ciod a nì iadsan a bhaistear air son nam marbh, mur èirich na mairbh air aon dòigh? c'ar son, ma seadh, a bhaistear iad air son nam marbh?

30 Agus c'ar son a ta sinne an gàbhadh gach nair?

31 Air bhur gàirdeachas-sa a tha agam ann an Iosa Crìosd ar Tighearn, tha mi faghail a' bhàis gach là.

32 Ma chòmhraig mi mar dhuine ri fiadh-bheathaichibh ann an Ephesus, ciod i mo thairbhe, mur èirich na mairbh? itheamaid agus òlamaid; oir an màireach gheibh sinn bàs.

33 Na meallar sibh: truailidh droch chomhludair deadh bheusa.

34 Dùisgibh chum fireantachd, agus na deanaibh peacadh; oir cha'n 'eil eòlas Dé aig cuid: chum bhur nàire tha mi a' labhairt so.

35 Ach their neach-eigin, Cionnus a dh'èircas na mairbh? agus ciod a' ghuè cuirp leis an tig iad?

36 Amadain, an nì sin a chuireas tu, cha bheothaichear e, mur bàsaich e air tùs:

37 Agus an nì a chuireas tu, cha'n e an corp a bhitheas a ta thu cur, ach gràinne lòn, feudaidh e bhì de chruithneachd, no de *sheorsa*-eigin eile:

38 Ach a ta Dia a' toirt cuirp dha mar bu toil leis, agus do gach uile shìol a chorp fèin.

39 Cha'n aon fheadhail gach uile fheadhail: ach a ta fèidh air leth aig daoimibh, agus fèidh eile aig aiumhaidh-ibh, fèidh eile aig iasgaibh, agus fèidh eile aig emulaithibh.

40 Agus a ta cuirp nèamhaidh

1, agus cuirp thalmhaidh: gidheadh
 ta glòir air leth aig na *corpaibh*
 unthaidh, agus glòir eile aig na
paibh talmhaidh.

41 Tha aon ghloir aig a' ghréin,
 is glòir eile aig a' ghealaich, agus
 air eile aig na reulthaibh; oir a ta
 lar-dhealachadh eadar reult agus
 ult thaobh glòire.

42 Agus is an mar sin a *bhios*
 eirigh nam marbh. Cuirear ann
 truailidheachd e; togar ann an
 o-thruailidheachd e:

43 Cuirear e ann an eas-urram;
 gar ann an glòir e: cuirear ann
 annbhuineachd e; éiridh e ann
 comhachd:

44 Cuirear e 'na chorp nàdurra;
 idh e 'na chorp spioradail. Tha
 p nàdurra ann, agus corp spiorad-

45 Agus mar so tha e sgrìobhta,
 aneadh an cend dhuine Adhamh
 anam beò; an t-Adhamh deireann-
 'na spiorad a bheothaicheas.

46 Gidheadh cha'n e an nì spioradail
 tha ann air tùs, ach an nì nàdurra;
 is 'na dhéigh sin an nì spioradail.

47 An cend duine o'n talamh,
 mhaidh: an dara duine, an Tigh-
 n o nèamh.

48 Mar an *duine* talmhaidh, is
 dhuil sin iadsan a *tha* talmhaidh:
 us mar a ta an *duine* nèamhaidh,
 ann mar sin iadsan a *ta* nèamhaidh.

49 Agus mar a ghiùlain sinn Ìomh-
 gh an *duine* talmhaidh, giùlainidh
 an mar an ceudna Ìomhaigh an *duine*
 talmhaidh.

50 A nis, so a ta mi ag ràdh, a
 ràithre, nach fendar le feòil agus
 il rìoghachd Dhé a shealbhachadh;
 m' a shealbhaicheas truailidh-
 ead neo-thruailidheachd.

51 Feuch, tha mi a' labhairt ni
 omhair ribh: Cha choidil sinn uile,
 h caochlaidhear sinn uile,

52 Ann an tiota, am priobadh na
 d, ri *guth* na trompaid deireannaich:
 r seididh an trompaid, agus éiridh
 a mairbh neo-thruailidh, agus caoch-
 lidhear sinne.

53 Oir is éigin do'n *chorp* thruail-
 lish so neo-thruailidheachd a chur
 ime, agus do'n *chorp* bhàsmhor so
 eo-bhàsmhorachd a chur uime.

54 Agus an nair a chuireas an
orp truailidh so neo-thruailidheachd
 ime, agus a chuireas an *corp* bàsmhor
 o neo-bhàsmhorachd uime, an sin

coimhlionar am focal a ta sgrìobhta,
 Shluigeadh suas am bàs le buaidh.

55 O bhàis, c'ait am bheil do ghath?
 O uaigh, c'ait am bheil do bhuaidh?

56 Is e am peacadh gath a' bhàis;
 agus is e neart a' pheacaidh an lagh:

57 Ach buidheachas do Dhia, a
 tha toirt dhuine na buadha, tre ar
 Tighearn Iosa Crìosd.

58 Uime sin, mo bhràithre gràdh-
 ach, bithibh-sa daingean, neo-ghluas-
 adach, a' sìor-mhendachadh ann an
 obair an Tighearn, air dhuibh fìos a
 bhi agaibh nach 'eil bhur saothair
 dìomhain anns an Tighearn.

CAIB. XVI.

A NIS, a thaobh an tionail air son
 nan naomh, mar a dh'òrduich
 mi do eaglaisibh Ghalatia, mar sin
 deanaibh-sa mar an ceudna.

2 Air cend *là* gach seachdain, cuir-
 eadh gach aon agaibh ni leis féin anns
 an ionmhas, a réir mar a shoirbhich
 leis, chum nach bi tionail r'an dea-
 amh 'nuair a thig mise.

3 Agus an nair a thig mi, co air
 bith iad a mholas sibh le 'ur litrich-
 ibh, cuiridh mi iadsan a ghiùlan bhur
 tabhartais gu Ierusalem.

4 Agus ma's iomchuidh mise a
 dhol mar an ceudna, théid iadsan
 a'm' chuideachd.

5 Agus thig mi do 'ur n-ionnsuidh-sa
 'nuair a théid mi troimh Mhacedonia:
 (oir tha mi dol troimh Mhacedonia:)

6 Agus feudaidh e bhi gu'm fan mi,
 no eadhon gu'n caith mi an gearb-
 radh maille ribh, chum gu'n toir sibh
 air m'aghaidh mi, ge be àit d'an téid
 mi.

7 Oir cha'n àill leam bhur faicinn
 a nis san dol seachad; ach tha dùil
 agam fantuinn rè tannuill maille ribh,
 ma leigeas an Tighearn dhomh.

8 Ach fanaidh mi ann an Ephesus
 gu Cuingeis.

9 Oir dh'fhosgadh dorus mòr agus
 cifeachdach dhomh-sa, agus *tha* mòran
 eascairdean ann.

10 A nis, ma thig Timoteus, feuch-
 aibh gu'm bi e gun eagal maille ribh:
 oir tha e a' saothreachadh ann an
 obair an Tighearna, mar a ta mise.

11 Uime sin, na deanadh neach sam
 bith tàir air; ach thugaibh air agh-
 aidh e an sìth, chum gu'n tig e a'm'
 ionnsuidh-sa: oir tha sùil agam ris
 maille ris na bràithribh.

12 Mu thimchioll ar bràthair Apol-
 los, ghuidh mi gu dùrachdach air

teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa maille ris na bràithribh: ach cha b' i a thoil air chor sam bith teachd san àm so; ach thig e 'nuair a gheibh e àm ion-chuidh.

13 Deanaibh faire; seasaibh gu daingean sa' chreidimh; bithibh fear-ail; bithibh làidir.

14 Biodh bhuir n-uile nithe air an deanamh le gràdh.

15 Agus guidheam oirbh, a bhràithre, (o's aithne dhuibh teaghlach Stephanais, gur iad ceud thoradh Achaia, agus gu'n d'thug siad iad fèin chum frithealaidh do na naomhaibh;)

16 Gu'm bi sibh àmhail d'an leithidibh sin, agus do gach aon a ni obair agus saothair maille ruinne.

17 Tha mi sabhach ri teachd Stephanais, agus Fhortunatus, agus Achaicus: oir rinn iad suas an ni

sin a bha dh'uireasbhuidh do taobh-sa.

18 Oir thug iad suaimhneas do spiorad-sa, agus do 'ur spiorad-uime sin, biodh meas agaibh air leithidibh sin.

19 Tha eaglaisean Asia a' fàilte oirbh. Tha Acula agus P. cila, maille ris an eaglais a tha 'tigh, a' cur mòr-fhàilte oirbh anns Tighearn.

20 Tha na bràithrean uile a' fàilte oirbh. Cuiribh-sa fàilte air chéile le pòig naomh.

21 Fàilte nausa Pòl le m' laimh.

22 Ma tha neach sam bith n gràdhach an Tighearn Iosa Crìs biodh e 'na Anateina Maranata.

23 Gu robh gràs an Tighearn I Crìosd maille ribh.

24 Mo ghràdh-sa maille ribh ann an Crìosd. Amen.

Dara Litir an Abtoil PHOIL chum nan CORINTIANACH.

CAIB. I.

POL, abstol Iosa Crìosd tre thoil Dé, agus Timoteus ar bràthair, chum eaglais Dé a ta ann an Corintus, maille ris na h-uile naomh a ta ann an Achaia uile:

2 Gràs dhuibhse, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

3 Beannaichte gu robh Dia, eadhon Athair ar Tighearn Iosa Crìosd, Athair nan tròcair, agus Dia na h-uile comhfhurtachd;

4 A tha toirt comhfhurtachd dhuinne 'nar n-uile àmhghar, chum sinne bhi comasach air comhfhurtachd a thoirt dhoibh-san a ta ann an àmhghar sam bith, tre a' chomhfhurtachd leis am bheil sinn fèin a' faotainn comhfhurtachd o Dhia.

5 Oir mar a ta fulangais Chrìosd pailt annainne, is amhuil sin a ta ar comhfhurtachd-ne mar an ceudna pailte tre Chrìosd.

6 Agus ma tha sinn fuaidh àmhghar, is ann air son bhuir comhfhurtachd agus bhuir slàinte-sa, a tha air a h-oibreachadh le sibh a dh'fhulang nam fulangas ceudna a tha sinne a' fulang: no ma's comhfhurtachd dhuinn, is ann chum bhuir comhfhurtachd agus bhuir slàinte-sa.

7 Agus a ta ar dòchas daingean 'ur taobh-sa, do bhrìgh gu bheil againn, mar a ta sibh 'nur lùc comhàirt de na fulangasaibh, gu bi sibh mar an ceudna de'n chor fhurtachd.

8 Oir cha b'àill leinn, a bhràith sibhse bhi ain-fhuosrach ann thimch ar n-àmhghair a thachair dhuinne an Asia, gu'n do bhruthadh sinn ro mhòr thar ar neart, ionnus gu robh sinn fo amharus eadhon m beatha:

9 Ach bha againn biun ar bàis an ainu fèin, chum nach biodh agad dèigh annainn fèin, ach ann an Dih dhùisgeas na mairbh;

10 Neach a shaoir sinne o bhàs mòr, agus a ta 'gar saoradh; anns bheil ar dòchas gu'n saor e si fathast:

11 Air dhuibhse bhi a' co-oibreachadh le chéile ann an ùrnuigh air son-ne, chum gu'n tugar buidheadh le mòran air ar son-ne, a leth tiodhaic a thugadh dhuinne, mhòran.

12 Oir is e so ar gairdeachas-fiannis ar coguis, gur ann an a' fhilleachd agus an tréibhdhirdiadhaidh, agus cha'n ann an glie-fèidmhor, ach ann an gràs Dé,

1. Ith sinn ar beatha san t-saoghal,
s gu h-àraidh do 'ur taobh-sa.
2 Oir cha'n 'eil sinn a' sgrìobhadh
le sam bith eile do 'ur n-ionn-
suidh-sa, ach na nithe a ta sibh a'
ghradh, no a ta sibh ag aideachadh,
is a ta dùil again a dh'aidicheas sibh
a' chrìoch;
3 Anhuil mar a dh'aidich sibh an
4, gur sinne bhur gairdeachas, mar is
ise mar an condna ar gairdeachas-ne
an là an Tighearn Iosa.
5 Agus anns a' mhuighin so b'èill
na teachd do 'ur n-ionnsuidh air
ionnus gu'm faigheadh sibhse ath-
as;
6 Agus gabhail naibhse gu Mace-
donia, agus teachd o Mhacedonia a rìs
'ur n-ionnsuidh-sa, agus a bhi air
thoirt air m'agbaidh leibhse san
tìghe gu Judea.
7 Uime sin, an uair a chuir mi
romham, an do ghnàthaich mi
nuimeachd? no an ann a rìor na
la a ta mi cur romham na nithe a
mi a' cur romham. ionnus gu'm
dh'agam seadh, seadh, agus cha'n
dh'cha'n eadh?
8 Ach mar a ta Dia firinneach, cha
n ar còmhraidh ribhse seadh agus
a'n eadh.
9 Oir Mac Dhé, Iosa Crìosd, a
carmonaicheadh 'nur measg-sa
inne, eadhon leam-sa, agus le Silu-
sus, agus le Timoteus, cha robh e
a sheadh agus 'na cha'n eadh, ach
an-san bha seadh:
10 Oir geallanna Dhé uile ann-san is
eadh iad, agus ann-san is Amen iad,
am glòire Dhé do ar taobh-ne.
11 A nis, an ti a dhaingnicheas sinne
aile ribhse ann an Crìosd, agus a
'luing sinn, is e Dia:
12 Neach, mar an ceudna, a chuir
ula oirne, agus a thug dhuinn
aill-daingnich an Spioraid ann ar
dheachaidh.
13 Ach a ta mi a' gairm Dhé mar
dianais air m'anam, gur ann chum
bhise a chaomhnadh nach d'thàinig
a fathast gu Corintus.
14 Cha'n e gu bheil againne tigh-
arnas air bhur creidimh-sa, ach
a luchd-cuideachaidh sinn de 'ur
a-obhneas: oir is ann tre chreidimh
sheasas sibh.

CAIB. II.

A CH chuir mi so romham annam
féin, gun teachd a rìs fo dhoil-
gheas do 'ur n-ionnsuidh.

2 Oir ma ni mise doillich sibhse, eò
e, ma tà, ni subhach mise, ach an ti air
an do chuireadh doilgheas leam?

3 Agus sgrìobh mi an ni so féin
do 'ur n-ionnsuidh, chum, air dhomh
teachd, nach cuirte doilgheas orm leis
a' mhuinntir sin o'm bu chòir dhomh
aobhneas fhaotainn, air dhomh bhi
muinghinneach as aibh uile, gur e
m'aobhneas bhur n-aobhneas uile.

4 Oir a trioblaid mhòin agus cràdh
crìche, sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh
le iomadh deur; cha'n ann chum gu'm
biodh doilgheas oirbh, ach chum gu'm
biodh fios agaibh air a' ghràdh a ta
agam gu ro-phailte dhuibh.

5 Ach ma thug neach sam bith
aobhar doilgheas, cha do chuir e
doilgheas ormsa, ach an càil: chum
nach cuirinn ro-uallach oirbh uile.

6 Is leòir d'a leithid sin de dhuine
am peanas so, a leagadh air le mòran.

7 Ionnus, air an làmh eile, gur mò
is còir dhuibh maithneas agus comh-
fhurtachd a thoirt da, air eagal gu'm
biodh a leithid so de dhuine air a
shingadh suas le anabarra doilgheis.

8 Uime sin, guidheam oirbh gu'n
daingnicheadh sibh bhur gràdh dha.

9 Oir is ann chum na crìche so a
sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, chum
gu'm biodh fios bhur dearbhaidh
agam, an bheil sibh ùmhal anns na
le-uile nithibh.

10 Ge b'e neach d'an toir sibh
maithneas ann an ni sam bith, bheir
mise mar an ceudna: oir ma thug
mise maithneas ann an ni sam bith,
ge b'e d'an d'thug mi am maithneas,
is ann air bhur sousa a thug mi e, am
fianais Chrìosd;

11 Air eagal gu'm faigheadh Sàtan
an cothrom oirnn le 'chuilbheartachd:
oir cha'n 'eil sinn aineolach air 'inn-
leachdaibh.

12 Os bàrr, 'nuair a thàinig mi gu
Troas chum soisgenl Chrìosd a shear-
monachadh, agus a dh'fhosgladh dorns
dhomh leis an Tighearn,

13 Cha robh fois agam ann mo
spiorad, do bhrìgh nach d'fhuair mi
Titus mo bhràthair: ach air gabhail
mo chead diubh, dh'imich mi o sin do
Mhacedonia.

14 A nis, buidheachas do Dhia, a ta
gluath a' toirt oirne buadhachadh
ann an Crìosd, agus a ta foillseachadh
deadh fhàile 'èdais féin leinne anns
gach àit.

15 Oir tha sinne do Dhia 'nar fàile

cùbhraidh Chrìosd, anns an dream a thèarnar, agus anns an dream a sgrìosar:

16 Do'n aon dream *tha sinn* 'nar boltrach bàis chum bàis; agus do'n dream eile, 'nar boltrach beatha chum beatha: agus cò *a ta* foghainteach chum nan nìthe so?

17 Oir cha'n 'eil sinne mar mhòran, a thruaillias focal Dé: ach mar o thrèibhdhìreas, ach mar o Dhia, tha sinn a' labhairt ain fianuis Dé ann an Crìosd.

CAIB. III.

AN tòisich sinn a ris air sinn féin a mholadh? no am bheil fènn againn, mar aig dream àraidh, air litricheibh molaidd do 'ur n-ionnsaidh-sa, no air *litricheibh* molaidd uaibh?

2 Is sibhse ar litir-ne a ta sgrìobhta 'nar cridheachaibh, air a h-aithneachadh agus air a leughadh leis na h-uile dhaoineibh.

3 *Air dha bhi* follaiseach gur sibh litir Chrìosd, a fhrithleadh leinne, a tha air a sgrìobhadh, cha'n ann le dubh, ach le Spiorad an Dè bheò; cha'n ann air clàraibh cloiche, ach air clàraibh feòlmhor a' chridhe.

4 Agus tha a leithid so de dhòchas againne tre Chrìosd a thaobh Dhé:

5 Cha'n e gu bheil sinn foghainteach uainn féin chum ni sam bith a smuaineachadh mar uainn féin; ach is ann o Dhia *a ta* ar foghainteachd;

6 A rinn sinne mar an ceudna 'nar ministereibh foghainteach an tiomnaidh nuaidh; cha'n ann de'n litir, ach de'n spiorad; oir marbhaidh an litir, ach bheir an spiorad beatha.

7 Ach ma bha ministreileachd a' bhàis, ann an sgrìobhadh air a ghearradh air clachaibh, glòrmhor, ionnus nach b'urraim clann Israeil amharc gu geur air gnùis Mhaois, air son glòire a ghnùise, a chuireadh air cùl;

8 Cionnus nach mò na sin a bhios ministreileachd an Spioraid glòrmhor?

9 Oir ma bha ministreileachd an dèidh glòrmhor, is ro mhò na sin a bheir ministreileachd na fireantachd barrachd ann an glòir.

10 Oir eadhon an ni a rinneadh glòrmhor, cha robh glòir sam bith aige sa' chàs so, thaobh na glòire a tha toirt barrachd.

11 Oir ma bha an ni a chuireadh air

cùl glòrmhor, is ro mhò na sin a ta: ni a bhuanachas glòrmhor.

12 Uime sin, do bhrìgh gu bhe againn a shamhuil so de dhòch: tha sinn a' cleachdadh mòr-dhànaidh cainnte.

13 Agus cha'n 'eil sinn mar Mhaois a chuir folach air 'aghaidh, chum nach amhairceadh clann Israeil geur gu crìch an ni a chuireadh air cùl.

14 Ach dhalladh an inntinn: agus an là 'n diugh, ann an leughadh an t-Seann-Tiomnaidh, tha am foceudna a' fantuinn gun atharrachadh ni a chuireadh air cùl ann an Crìosd.

15 Ach eadhon gun an là 'n diugh 'nuair a leughar Maois, tha am folach air an cridhe.

16 Gidheadh, 'nuair a philleas chum an Tighearna, togar am folach dheth.

17 A nis, is e an Tighearn an Spiorad sin: agus far am bheil Spiorad Tighearna, tha suorsa an sin.

18 Ach air bhi dhuinne uile le agaidh gun fholach, ag amharc mar a an sgàthan air glòir an Tighearna: tha sinn air an atharrachadh chum h-ionmhaigh ceudna, o ghàird gu glòir mar le Spiorad an Tighearna.

CAIB. IV.

UIME sin, air do'n mhinistireileachd so bhi againn, a réir mar fhuair sinn tròcair, cha'n 'eil sinn fannachadh:

2 Ach chuir sinn cùl ri nith folaichte na nàire, gun sinn bhi siubhal ann an ceilg, no a' truailleadh focal Dé; ach le foillseachadh firinn, 'gar molaidd féin do chog nan uile dhaoine ann an sealladh Dhé.

3 Ach ma tha ar soisgeul-ne aichte, is ann dhoibh-san a ta caithe a folaichte;

4 Anns an do dhall dia an t-saoghl so inntinn na dream nach 'eil creidich, air eagal gu'n dealraicheas orra solus soisgeil glòrmhor Chrìst nach a's e ionmhaigh Dhé.

5 Oir cha'n 'eil sinne 'gar searmachadh féin, ach Iosa Crìosd an Tighearn; agus sinn féin 'nar seirbhis dhuibhse air son Iosa.

6 Oir is e Dia thubhairt ris t-solus soillseachadh a dorchadas dhealraich ann an cridheachaibh-ne *thoir* solus eòlais glòire Dhé, ann gnùis Iosa Crìosd.

7 Ach a ta an t-ionmhas so aga

n an soithichibh creadha, chum 'm bi òirdheirceas a' chumhachd o nia, agus cha'n ann naimhe.

8 *Tha sinn* fo thrioblaid air gach obhl, gidheadh cha'n 'eil sinn ann an amntachd; *tha sinn* ann an ioma-ìomhairle, gidheadh gun sinn ann an t-dòchas;

9 Air ar geur-leanmhuinn, gidheadh gun *sinn* air ar trèigsinn; air ar lgeadh sìos, gidheadh gun *sinn* air ar grìos;

10 A' giùlan a ghnàth bàsachaidh a Tighearn Iosa mu'n cuairt anns a' chorp, chum gu'm biodh beatha Iosa ar an ceudna air a deanamh follaiseach ann ar corp-ne.

11 Oir tha sinne a ta beò, a ghnàth ar ar toirt chum bàis air son Iosa, ann gu'm biodh mar an ceudna beatha Iosa air a deanamh follaiseach ar feòil bhàsinhoir-ne.

12 Uime sin, tha bàs ag oibreachadh mainne, ach beatha annaibh-sa.

13 Air dhuinn an spiorad creidimh in fèin a bhì againn, a réir mar a ta e grìobhta. Chreid mi, agus nime sin abhair mi: tha sinne a' creidsinn mar an ceudna, agus uime sin tha sinn a' abhairt;

14 Air dhuinn fios a bhì againn, an i a thog suas an Tighearn Iosa, gu'n tog e sinne suas mar an ceudna tre Iosa, agus gu'n cuir e 'na làthair *sinn* maille ribhse.

15 Oir tha na h-uile *nìthe* air bhur sonsa, chum gu'm biodh an gràs a tha saoiibhir, tre bhuidheachas mhòran, ro phailte chum glòire Dhé.

16 Uime sin, cha'n 'eil sinn a' fannachadh; ach ged thruaillear ar duine o'n leth muigh, gidheadh tha an duine o'n leth stigh air ath-nuadhachadh o latha gu latha.

17 Oir a ta ar n-àmhghar eutrom, nach 'eil ach rè sealain, ag oibreachadh dhuinne trom-chudthrom glòire a ta nì's ro anabharraich agus sìormhaireannach;

18 Air dhuinn bhì ag amharc, cha'n ann air na nithibh a tha r'am faicinn, ach air na nithibh nach 'eil r'am faicinn: oir tha na nìthe a chìthear, àimsireil; ach tha na nìthe nach faicear, sìorruidh.

CAIB. V.

OIR a ta fios againn, nan sgaoilte o chéile ar tigh talmhaidh a' phàilliuin so, gu bheil againn aitreabh o Dhia, tigh nach do thogadh le

làmhaidh, sìormidh anns na n-àmhaibh.

2 Oir a ta sinn ri osuaich an so, a' miannachadh bhì air ar n-eudachadh le ar tigh o n-àmha;

3 O, air dhuinn bhì air ar n-eudachadh, nach faighlear lomnochd sinn.

4 Oir tha sinne a tha anns a' phàilliuin so ri osuaich, air dhuinn bhì fùidh nallaich; cha'n e air son gu'm bu mhiann leinn bhì air ar rùsgadh, ach air ar n-eudachadh, chum gu'm bi bàsinhorachd air a slugadh suas le beatha.

5 A nis, an ti a dh'oibrich sinne chum so fèin, *is e* Dia e, a thug dhuinne mar an ceudna geall-daingnich an Spioraid.

6 Uime sin, *tha sinn* a ghnàth deadh-mhisneachaidh, air dhuinn fios a bhì againn, an feadh a ta sinn aig an tigh sa' choluinn, gu bheil sinn air choigrich o'n Tighearn;

7 (Oir a ta sinn a' gluasad a réir creidimh, agus cha'n ann a réir seallaidh.)

8 Tha deadh mhisneach againn, agus bu ròghnuiche leinn gu mòr bhì air choigrich as a' choluinn, agus a bhì làthair maille ris an Tighearn.

9 Uime sin, a ta sinn a' deanamh ar dìchill, chum, cò uca bhios sinn a làthair no air choigrich, gu'm bi sinn taitneach dhàsan.

10 Oir is éigin dhuinn nìle bhì air ar nochdadh an làthair caithir-breitheanas Chriosd; chum gu'm faigh gach neach na nìthe a rinn e sa' choluinn, a réir an nì a rinn e, ma's maith no olce.

11 Uime sin, air dhuinn fios a bhì againn air uamhas an Tighearna, tha sinn a' cur impidh air daoinibh; ach a ta sinn follaiseach do Dhia, agus tha dòchas agam mar an ceudna gu bheil sinn air ar deanamh follaiseach ann bhur coguisibh-sa.

12 Oir cha'n 'eil sinn 'gar moladh fèin a ris dhuibhse, ach a ta sinn a' toirt fàth uail dhuibh do ar taobh, chum gu'm bi *freagradh* agaibh dhoibh-san a tha deanamh uail ann an gnùis, agus cha'n ann an cridhe.

13 Oir ma tha sinn a dh'casbhidh céille, *is ann* do Dhia: agus ma tha ar ciail againn, *is ann* duibh-sa.

14 Oir a ta gràdh Chriosd 'gar co-èigneachadh, air dhuinn breithneachadh mar so, ma shuair a h-aon bàs air son nan uile, gu'n robh na h-uile marbh;

15 Agus gu'n d'fhuair e bàs air son nan uile, chum iadsan a ta beò, nach biodh iad á so suas beò dhoibh féin, ach dhàsan a dh'fhuiling am bàs air an son, agus a dh'èirich a ris.

16 Uime sin, cha'n aithne dhuinne á so suas aon duine a réir na feòla: seadh, ged b'aithne dhuinn Crìosd a réir na feòla, gidheadh a nis cha'n aithne dhuinn e ni's mò.

17 Uime sin, ma tha neach sam bith ann an Crìosd, is crentair nuadh e: chaidh na seann nithe seachad; feuch, ruineadh na h-uile nithe nuadh.

18 Agus is ann o' Dhia a ta na h-uile nithe, neach a rinn sinne réidh ris féin tre Iosa Crìosd, agus a thug dhuinn ministreileachd na réite:

19 Eadhon, gu'n robh Dia ann an Crìosd, a' deanamh an t-saoghail réidh ris féin, gun bhli a' meas an cionta dhoibh; agus dh'earb e ruinne focal na réite.

20 Uime sin, is teachdairean sinn air son Crìosd, mar gu'n cuireadh Dia inpidh leinne: tha sinne a' guidhe oirbh as uelid Crìosd, bithibh réidh ri Dia.

21 Oir rinn e esan, do nach b'aithne peacadh, 'na òbairt-phacaidh air ar son-ne; chum gu'n bitheamaid air ar deanamh 'nar fireantachd Dhé annsan.

CAIB. VI.

UIME sin, tha sinn, mar chomh-oibrichean leis-san, a' guidhe oirbh, gun sibh a ghabhail gràs Dé an dìonhanas:

2 (Oir a ta e ag ràdh, Ann an àm taitneach dh'èisd mi riut, agus ann an là slàinte rinn mi còmhnaidh leat: feuch, a nis an t-àm taitneach; feuch, a nis là na slàinte.)

3 Gun bhli toirt aobhair oibbheim air bith ann an aon ni, chum nach faigheadh a' mhinistireileachd mì-chliù:

4 Ach anns gach ni 'gar dearbhadh féin mar mhinistearibh Dhé, ann am mòr-saoghaidh, ann an àmhgharaibh, ann an uireasbhuidh, ann an teanntachdaibh,

5 Ann am buillibh, ann am prìosanaibh, ann an luasgadh o àit gu h-àit, ann an saothair, ann am faire, ann an trasgaibh,

6 Ann am fìor-ghloine, ann an eòlas, ann am fad-fhulangas, ann an caomhneas, ann an Spiorad Naomh, ann an gràdh gun cheig,

7 Ann am focal na fìrinn, ann am cumhachd Dhé, le airm na fireantachd air an làimh dheis agus chli,

8 Tre urram agus eas-urram, tro mhi-chliù agus dheadh-chliù: mar mhealltairibh, gidheadh fìrimeach;

9 Mar dhream nach aithnìhear, gidheadh air an bheil deadh aithne: mar dhream a ta faghail a' bhàis, gidheadh, feuch, tha sinn beò; mar dhream a smachdaichear, agus gun am marbhadh;

10 Mar dhream a ta brònach, gidheadh a glinàth a' deanamh gairdeachais; mar dhaoine bochda, gidheadh a ta deanamh mòrain saoiubhir; mar dhaoine aig nach 'eil ni sam lith, gidheadh a' seallachadh nan uile nithe.

11 Tha ar beul-ne fosgailte dhuibhse, O a Chorintianacha; tha ar cridhe air a dheanamh farsuinn.

12 Cha'n 'eil sibh ann an cumhannachd annainne, ach tha sibh ann an cumhannachd ann bhur n-innibh féin.

13 A nis, mar ath-dhioladh san ni sin féin, (tha mi a' labhairt mar ri m' chloinn,) bithibh-sa farsuinn mar an ceudna

14 Na cuing-cheanglar gu neo-chothronach sibh maille ri mì-chreidich: oir ciod e cuidreach na fireantachd ri neo-fìreantachd? agus ciod e common an t-soluis ris an dorchadas?

15 Agus ciod an réite a ta-aig Crìosd ri Belial? no ciod i cuid a' chreidich maille ri ana-creideach?

16 Agus ciod a' cho-réite a ta aig teampull Dé ri h-iodholaibh? oir is sibhse teampull an Dé bheò; a réir mar a thubhairt Dia, Gabhaidh mise còmhuidh anna, agus gluaisidh mi 'nam measg; agus bithidh mise a'm' Dhia aca-san, agus bithidh iadsan 'nan sluagh agam-sa.

17 Uime sin, thigibh a mach as am meadhan, agus dcalachibh riù, tha an Tighearn ag ràdh, agus na beanuibh ris an ni neòghlan; agus gabhaidh mise a'm' ionnsuidh sibh,

18 Agus bithidh mi a'm' Athair dhuibh, agus bithidh sibhse 'nur mic agus 'nur nigheanaibh dhomh-sa, tha an Tighearn uile-chumhachdach ag ràdh.

CAIB. VII.

UIME sin, a mhuinntir mo ghràidh, air dhuinn na geallanna so bhì againn, glanamaid sinn féin o gach

ille shalachar fèidh agus spioraid, a' còmhlanadh naomhachd ann an agall Dé.

2 Gabhaidh ruinne: cha d'riinn sinu neoir air aon duine; cha do thruaill sin aon duine; cha do mheall sin aon duine.

3 Cha'n ann chum bhuir dìtidh a ta mi a' labhairt so: oir thubhairt mi oimh, gu bheil sibh ann ar cridheach-sibh-ne, chum bàsachadh maille ribh, agus a bhi beò maille ribh.

4 Is mòr mo dhànachd cairde do ur taobh-sa: is mòr m'naill as bhuir eibh: fionadh le comhfhurtachd mi; na mi thar tomhais aoibhneach ann ar n-uile àmhghar-ne.

5 Oir an uair a thàinig sinn gu Macedonia, cha d'fhuair ar fèidh fois ann bith, ach bha sinn fèidh àmhghar air gach taobh: an leth a muigh bha àmhghar, an leth a stigh bha eagal:

6 Ach Dia, a bheir comhfhurtachd choibh-san a tha air an leagadh sìos, hug e comhfhurtachd dhuinne le eachd Thituis:

7 Agus cha'n e le a theachd-san mhàin, ach mar an ceudna leis a' comhfhurtachd a fhuair esan uaibhse, nuair a chuir e an cèill duinn bhuir lian-thogradh, bhuir caoidh, bhuir teas-gràdh dhomh-sa; air chor a's gur nòid a rinn mi gàirdeachas.

8 Oir ged a chuir mi doilgheas oirbh leis an litir, cha'n 'eil aithreachas orm, ged bha aithreachas orm: oir cha mi faicinn gu'n do chuir an litir sin doilgheas oirbh, ged nach a' rinn i so ach rè tannail.

9 A nis tha gàirdeachas orm, cha'n sin air son sibh a bhi doilich, ach gu'n robh sibh doilich chum aithreachais: oir bha doilgheas oirbh air mhodh liadhaidh, chum nach tigeadh call oirbh ann an aon ni de ar taobh-ne.

10 Oir oibrichidh ann bròn diadhaidh aithreachas chum slàinte de nach gabhar aithreachas: ach oibrichidh doilgheas an t-saoghail bàs.

11 Oir, fench, an ni so fèin, doilgheas diadhaidh bhi oirbh, ciod e meud an dùrachd a dh'oibrich e annaibh! seadh, ciod an glanadh oirbh fèin; seadh, ciod an ro-dhiom; seadh, ciod an t-eagal; seadh, ciod an dian-thogradh; seadh, ciod an t-end; seadh, ciod an togradh dìoghaltais! Anns gach ni, dhearbha sibh sibh fèin bhi glan sa' chrìis so.

12 Uime sin, ged a sgrìobh mi do'ur

n-ionnsuidh, cha b'ann air a shon-san a rinn an encoir, no air a shon-san air an d'rinneadh an encoir, ach chum gu'm foillsichte dhuibh ar còran-ne mar timcheall-sa an fianais Dé.

13 Uime sin, fhuair sinn comhfhurtachd air son bhuir comhfhurtachd-sa: seadh, bu ro mhò a rinn sinn gàirdeachas air son gàirdeachais Thituis, do bhrìgh gu'n d'fhuair a spiorad suaimhneas uaibhse uile.

14 Oir ma rinn mi bòsd sam bith ris-san asaibhse, cha'n 'eil nàire orm; ach mar a labhair sinn na h-uile nithe ann fionn ribhse, is amhuil sin a fhuairadh fionneach ar bòsd asaibhse ri Titus.

15 Agus a ta dùrachd a chridhe-san ni's pailte do'ur taobh-sa, air dha bhi a' cumhachadh bhuir n-ùmhachd uile, mar a glàbh sibh ris le h-eagal agus ball-chrith.

16 Uime sin, tha gàirdeachas orm gu bheil dànachd againn asaibh anns gach ni.

CAIB. VIII.

A NIS, a bhràithre, tha sinn a' toirt fios duibh air gràs Dé, a thugadh do eaglaisibh Macedonia:

2 Eadhon gu'n robh, ann am mòr-dhearbhadh àmhghar, puilteas an aoibhneis, agus doimhne an bochdainn, ro phailte chum saobhris an fialuidheachd.

3 Oir tha mi toirt fianais gu'n robh iad uathla fèin toileach a réir an comais; seadh, thar an comas:

4 A' guidhe oirme gu dùrachdach gu'n gabhamaid an tiodhlac, agus comh-romm an fhrith-ealaidh do na naomh.

5 Agus cha'n ann mar a shaoil sinne, ach thug siad iad fèin air tùs do'n Tighearn, agus 'na dheigh sin dhuinne a réir toil Dé:

6 Air chor a's gu'n do chuir sinn impidh air Titus, a réir mar a thòisich e roimh, mar sin gu'n crìochnaicheadh e annaibh-sa an gràs sin fèin mar an ceudna.

7 Uime sin, mar a ta sibh pailte anns gach uile ni, ann an creidimh, ann an ùr-labhradh, agus ann an eòlas, agus ann an uile dlùth-chioll, agus ann bhuir gràdh dhuinne, bithibh pailte anns a' ghràs so mar an ceudna.

8 Cha'n 'eil mi a' labhairt so mar àithne, ach a thaobh dùrachd dhaoine eile, agus a dhearbhadh trèibhdhàireas bhuir gràidh-sa.

9 Oir is aithne dhuibh gràs ar Tigh-earn Iosa Crìosd, ged bha e saoi-blur, gideadh gu'n d'rinneadh bochd e air bhur sonsa, chum gu'm biodh sibhse saoi-blur tre a bhochdainn-san.

10 Agus anns an nì so tha mi toirt mo chomhairle: oir a ta so farbhach dhuibhse, a thòisich roimh, cha'n e 'mhàin air deanamh, ach air a bhi togarrach o cheann bliadhna.

11 A nis, air an aobhar sin, coimh-lionaibh an guìomh; ionnus mar a bha sibh ullamh chum na toile, mar sin gu'm bi sibh ullamh chum coimh-lionaidh as na bheil agaibh.

12 Oir ma bhios air tùs inntinn thoileach ann, gabhar ris a réir mar a ta aig neach, agus cha'n ann a réir nan nithe nach 'eil aige.

13 Cha'n ann chum gu'm biodh socair aig daoine eile, agus àmhghar agaibh-sa;

14 Ach a thaobh co-cheartais, chum san àm so nis gu'm bi bhur pailteas-sa 'na choimhleasachadh air an uireas-bhuidh-san, agus mar an ceudna chum gu'm bi am pailteas-san 'na choimhleasachadh air bhur n-uireas-bhuidh-sa, air chor a's gu'm bi co-cheartas eadaraibh:

15 A réir mar a ta e sgrìobhta. An ti a thionail mòran, cha robh anabarr aige; agus an ti a thionail beagan, cha robh easbhuidh air.

16 Ach buidheachas do Dhia, a chuir an càran dùrachdach sin fèin do 'ur taobh-sa ann an cridhe Thituis.

17 Oir gu deimhin ghabh e ris an impidh; ach air dha bhi nì bu togarrach, chaidh e d'a thoil fèin do 'ur n-ionnsuidh.

18 Agus chuir sinne maille ris an bràthair, aig am bheil a chliù san t-soisgeul, feadh nan eaglaisean uile:

19 Agus cha'n e so amhàin, ach thaghadh e leis na h-eaglaisibh mar an ceudna mar chompanach-turuis dhuinne, leis an tiodhlac so a fhrith-ealadh leinne chum glòire an Tigh-earna sin fèin, agus chum foillseachadh bhur n-inntinn ullamh-sa:

20 A' seachnadh so, nach tugadh neach air bith mì-chliù dhuinne thaobh a' phailteis so a fhrith-ealadh leinne;

21 Air dhuinn bhi solar nithe ciatach, cha'n e 'mhàin am fianuis an Tighearn, ach mar an ceudna am fianuis dhaoine.

22 Agus chuir sinn maille riu ar bràthair, a dhearbhadh sinn gu minic

dùrachdach am mòran de nithibh ach a nis nì's ro, dhùrachdaiche, a thaobh an ro-earbsa ta aige asaibh-sa.

23 Ma dh'fhiosraichear nì san bit mu Thitus, is e mo chompanach-sa e agus mo chomh-oibriche do 'ur taobh sa; no mu thimchioll nam bràithre, iad teachdairean nan eaglaisean, agus glòir Chrìosd.

24 Uime sin, nochdaibh dhoibh-sa agus am fianuis nan eaglaisean, dearbhadh bhur gràidh-sa, agus ar n-uaillean do 'ur taobh.

CAIB. IX.

OIR a thaobh frith-ealaidh do nàuoimh, is neo-fhèinmail dhomh-s sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh.

2 Oir is aithne dhomh togarrachd bhur n-inntinn, as leth am bheil mi deanamh uaillean asaibh-sa ris na Macedonaich, ag ràdh gu'n robh Achais ullamh o cheann bliadhna; agus bhrosnuich bhur n-end-sa ro-mhòran.

3 G'dheadh chuir mi na bràithre do 'ur n-ionnsuidh, air eagal gu'm biodh ar n-uaillean asaibh dhomhain sa' chùis so; chum, mar a thubhairt mi, gu'n biodh sibh ullamh:

4 Air eagal, ma thig na Macedonaich maille rium, agus gu'm faigh iad sibhse neo-ullamh, gu'm bi nàire oirne, (gun a ràdh oirbhse,) á dèan adas na h-uaillean so.

5 Uime sin, bhreithnich mi gu'm b'fheumail impidh chur air na bràithreibh, iad a dhol air tùs do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus bhur tabhartas, air an do labhradh sibh roimh, a dheanadh deas, chum gu'm biodh sin ullamh, mar thiodhlac, agus cha'n ann mar nì a dh'aidéoin.

6 Ach so a ta mi ag ràdh, An ti a chuireas gu gann, buainidh e gu gann mar an ceudna; agus an ti a chuireas gu pailte, buainidh e gu pailte mar an ceudna.

7 Thugadh gach duine seachad a réir rium a chridhe; na b'ann an doilgheas, no le h-éigin: oir is toigh le Dia an neach a bheir seachad gu saibhir.

8 Agus is comasach Dia air gach gràs a dheanadh ro phailte dhuibhse; chum, air dhuibh anns gach uile nì làn leòir a bhi agaibh a ghnàth, gu'm biodh sibh pailte chum gach deadh oibre:

9 (A réir mar a ta e sgrìobhta, Sgaoil e a chuid; thug e do na bochdaibh; mairidh 'fhìreantachd a chaidh,

10 A nis, an ti a bheir sìol do'n hear-chura, agus arau chum bìdh, n'n tugadh e agus gu'm meudaich-adh e bhur curachd-sa, agus gu'n agadh e do thoradh bhur fireantachd is.)

11 Air dhuibh bhi air bhur deanamh aoibhir anns gach nìle nì chum gach nìle thabhartais, nì a dh'oibricheas sinne breith-buidheachais do Dhia.

12 Oir a ta frithealadh na seirbhis o, cha'n e 'mhàin a' leasachadh nìr-asbhuidh nan naomh, ach a ta e mar n ceudna pailte tre mhòran breith-uidheachais do Dhia;

13 (Air dhoibh bhi, tre dhearbhadh n frithealaidh so, a' toirt glòire do Dhia air son bhur n-ùmhlaich do hoisgeul Chrìosd a réir bhur n-aidheil, agus air son bhur tabhartais bialuidh dhoibhsan, agus do na h-uile *huoinibh* :)

14 Agus tre an ùrnuigh air bhur ou-sa, aig am bheil mòr-dhèidh oirbh air son gràis Dé, a ta ro-phailte annibh.

15 Buidheachas do Dhia air son a hiodhlaic do-labhairt.

CAIB. X.

A NIS tha mise féin, Pòl, a' gnidhe oirbh, tre mhacantais agus shèimh-achd Chrìosd; neach, air dhomh a bhi àthair, a ta ìosal 'nur meas; ach air domh a bhi uaibh, a ta dàna oirbh:

2 Ach tha mi ag iarraidh oirbh a *Wathcuinge*, gu'n sibh a thoirt orm, n uair a bhios mi làthair, bhi dàna, eis a' mhuighin leis an saoirleir mi bhi dàna an aghaidh dream àraidh a tha toirt meas oirne, mar gu'm bith-amaid ag imeachd a réir na fèda.

3 Oir ged tha sinn ag imeachd anns an fheadh, cha'n ann a réir na fèda ta ann a' cogadh:

4 (Oir ar n-airm chogaidh cha'n beòlhor iad, ach cumhachdach o Dhia chum daingnichean a leagadh:)

5 A' tilgeadh sìos rensionachaidh, agus gach nì àrd a dh'àrdicheas e èin an aghaidh eòlais Dé, agus a' toirt an braidheanas gach sinuain chum àmlachd Chrìosd;

6 Agus dìoghaltas ullamh againn 'a dheanamh air gach uile eas-àmlachd, 'nuair a choimhlionar bhur à-ùmhlaichd-sa.

7 An aghaire sibh air nithibh a réir an coslais? Ma tha dòchas aig ion neach as féin, gur le Crìosd e, sinuainicheadh e so a rìs uaith féin,

mar is le Crìosd esan, gur le Crìosd sinne mar an ceudna.

8 Oir ged dheanainn càileigin nì's mòd'huail as ar cumhachd-ne, (a thug an Tighearna dhuinn chum fòghluim, agus cha'n ann chum bhur sgrios-sa,) cha bhiodh nàire orm:

9 Chum nach measar mi mar gu'm bithinn a' cur eagail oirbh le litrichibh.

10 Oir a ta a litrichean, (tha iadsan ag ràdh,) cudthromach agus làidir; ach a ta a làthaireachd chorporra annhann, agus a chainnt tàireil.

11 Sinuainicheadh a leithid sin *de dhuine* so, mar a ta sinne ann am focal tre litrichibh, agus sinne as làthair; mar sin gu'm bi sinn ann an gnòmh, air dhuinn bhi làthair.

12 Oir cha'n 'eil a dhànadas againne sinn féin a chur an àireamh, no a choimeas ri dream àraidh a mholas iad féin: ach air dhoibh-san bhi 'gan tomhas féin eatorra féin, agus 'gan coimeas féin ri u féin, cha'n 'eil iad glic.

13 Ach cha deann sinne uail a nithibh a tha thar ar tomhais, ach a réir tomhais na riaghailt a roinn Dia dhuinne, eadhon tomhas a ruigeas oirbhse.

14 Oir cha'n 'eil sinne 'gar sìneadh féin thar ar tomhais, mar nach ruig-eamaid sibhse; oir thàinig sinn eadhon do 'ur n-ionnsuidh-sa le soisgeul Chrìosd:

15 Gun sìnn a bhi deanamh uail a nithibh a tha thar ar tomhais. eadhon a saothairibh dhaoine eile; ach a ta dòchas againn, 'nuair a mheudaichear bhur creidimh-sa, gu'm faigh sinn farsuinneachd gu pailte annaibh a réir ar riaghailt-ne,

16 Chum an soisgeul a shearmon-achadh anns na *h-ionadaibh* an taobh thall duibhse, agus cha'n ann chum uail a dheanamh ann an riaghailt duine eile, a nithibh a ta ullamh cheana.

17 Ach an ti a nì uail, deanadh e uail anns an Tighearn.

18 Oir cha'n e an ti a mholas e féin a tha ionmholta, ach an ti a mholas an Tighearn.

CAIB. XI.

B'FHEARR leam gu'n giùlainicheadh sibh beagan le m' amaideachd; agus da rìreadh giùlainicheadh leam.

2 Oir a ta mi endmhor uaibh le h-end diadhaidh; oir rinu mi ceangal-pòsaidh cadar sibh agus aon fhear,

chum bhur cur mar òigh fàior-ghloin an làthair Chrìosd.

3 Ach a ta eagal orm, air dòigh sam bith, mar a mheall an nathair Eubha le a cuilbheartachd, mar sin gu'n truailleir bhur n-inntinn-sa o'n aon-fhillteachd a ta ann an Chrìosd.

4 Oir nan deanadh an neach a thig, Iosa eile a shearmonachadh nach do shearmonaich sinne, no nam faigheadh sibhse spiorad eile nach d'fhuair sibh, no soisgeul eile ris nach do ghabh sibh, dh'fheadadh sibh gu maith giùlan leis.

5 Oir is i mo bharail-sa nach robh mi a bheag goirid air na h-abstolaibh a b'airde.

6 Ach ged tha mi neo-fhòghlaimte ann an cainnt, gidheadh cha'n 'eil mi mar sin ann an eòlas; ach rinneadh sinn làn fhollaiseach anns na h-uile nithibh 'nur measg-sa.

7 An d'rinn mi cionta le mi fèin àsleachadh chum gu'm biodh sibhse air bhur n-àrdachadh, no a chionn gu'n do shearmonaich mi soisgeul Dé a nasgaidh dhuibh?

8 Chrèach mi eaglaisean eile, a' gabhail tharasdail uatha, chum seirbhis a dheanamh dhuibhse.

9 Agus an uair a bha mi làthair maille ribhse, agus uireasbhuidh orm, cha do leig mi mo throm air duine sam bith; oir leasaich na bràithrean a thàinig o Mhacedonia m'uireasbhuidh; agus anns na h-uile nithibh choimhid mi mi fèin o m' throm a leigeadh oirbhse, agus coimhididh.

10 Mar a ta firinn Chrìosd annam, cha chumar an uail so uam ann an crìochaibh Achaia.

11 C'ar son? an ann a chionn nach 'eil gràdh agam dhuibh? Tha fios aig Dia.

12 Ach an nja a ta mi deanamh, ni mi fathast e, chum gu'n toir mi air falbh ceann-fàth natha-san le'm bu mhiann ceann-fàth fhaotainn; chum, anns an nja as am bheil iad a' deanamh uail, gu'm faighear iad eadhon mar sinne.

13 Oir is aon d'an leithidibh sin a ta abstola brèige, luchd-oibre cealgach, 'gan cur fèin ann an cosamhlachd abstola Chrìosd.

14 Agus cha'n iongantach sin; oir cuirear Sàtan fèin an cruth aingil soillse.

15 Uime sin, cha ni mòr e ged chuirear a mhinistirean mar an ceudna ann an cruth mhinistirean

na fireantachd; aig am bi an' crìd dheireannach a réir an oibre.

16 A ta mi ag ràdh a rìs, measadh aon neach gur amadan u no fòs, gabhaibh riom mar anad fèin. chum gu'n dean mi beagan u asan fèin.

17 An ni a ta mi a' labhairt, ch ann a réir an Tighearna a ta 'ga labhairt, ach mar gu'm b'ann h-amaideach, anns an dànadas ua so.

18 Do bhrìgh gu bheil mòran deanamh uail a réir na feòla, mise uail mar an ceudna.

19 Oir giùlainidh sibh gu toileil le amadanais, do bhrìgh gu bh sibh fèin glie.

20 Oir fuilgidh sibh ma bheir ne an daorsa sibh, ma dh'itheas ne sibh, ma bheir neach bhur cuid dhi ma dh'ardaicheas neach e fèin, bhuaileas neach air an aghaidh sibh.

21 Tha mi a' labhairt a thad eas-urraim, mar gu'm bitheam anmhunn. Ach ge b'e ni anns bheil neach air bith dàna, (tha mi labhairt gu h-amaideach,) a ta m dàna ann mar an ceudna.

22 An Eabhruidhich iad? mar tha mise mar an ceudna. An Israelh iad? mar sin tha mise mar an ceudna. An shìochd do Abraham iad? mar tha mise mar an ceudna.

23 Am ministirean do Chrìosd iad (tha mi a' labhairt mar dhuine n chéillidh;) a ta mise os an ceann nì so; ann an saothairibh nì's pail ann an buillibh nì's ro mhò, a prìosanaibh nì's trice, ann bàsaibh nì's minic.

24 Fhuair mi o na h-Iùdhaich cù uairean dà fhichead buille ach a h-a

25 Ghabhadh le slataibh orm uairean, chlachadh mi aon na dh'fhuiling mi long-bhriseadh uairean, latha agus oidhche bha san doimhne:

26 Ann an turasaibh gu minic, an an gabhadh aimhnichlean, ann an cunnartaibh fhear-reubainn, ann an cunnartaibh o m' chinneach fèin, an an cunnartaibh o na Cinnich, an an cunnartaibh sa' bhaile, ann an cunnartaibh san fhàsach, ann an cunnartaibh san fhainge, ann an cunnartaibh an measg bhràith breugach;

27 Ann an saothair agus sgò an fairibh gu minic, ann an ocr

agus tart, an trasgaibh gu minic, am faachd agus an iomnochduidh;

28 A bhàrr air na nithibh a ta an leth muigh, an ni a ta teachd orm gu lathail, ro-chùram nan eaglaisean uile.

29 Cò a ta lag, agus nach 'eil mise lag? cò a ta faotainn oibheinn, agus nach 'eil mise a' losgadh?

30 Ma's éigin domh naill a dheanamh, is ann as na nithibh a bhuineas do m' aumhuinneachd a ni mi uail.

31 Tha fios aig Dia, eadhon Athair ar Tighearn Iosa Crìosd, a tha beannaichte gu sìorruidh, nach 'eil mi deanamh bréige.

32 Ann an Damascus, chuir uachdaran a' phobuill, fuidh Aretas an rìgh, freiceadan air baile nan Damasceneach, an rùn mise a ghlacadh:

33 Ach tre uinneig leigeadh sìos ris a' bhalla mi ann an chabh, agus chaidh mi as a làmhlaibh.

CAP. XII.

GU deimhin cha'n 'eil e iomchuidh dhomh-sa naill a dheanamh: ach thig mi chum seallama agus taisbeana an Tighearna.

2 B'aithne dhomh duine ann an Crìosd ceithir bliadhna deug roimh so. (ma's ann sa' choluinn, cha'n fhios domh; no as a' choluinn, cha'n fhios domh: aig Dia a ta fios:) a leithid sin de dhùine thogadh chum an treas nàimh.

3 Agus b'aithne dhomh a leithid sin de dhùine, (ma's ann sa' choluinn, no as a' choluinn, cha'n fhios domh: aig Dia a ta fios:)

4 Gu'n do thogadh snas e gu pàrras, agus gu'n cual e briathra do-labhairt, nach feud duine a labhairt.

5 M'a leithid so de dhùine ni mi naill; ach asam féin cha dean mi naill, mur dean mi á m' aumhuinneachdaibh.

6 Oir ged b'àill leam naill a dheanamh, cha bhi mi a'm' amadan; oir labhraidh mi an fùirinn: gidheadh a ta mi a' cumail orm féin, air eagal gu'm bi meas aig dhùine dhòm thar nar a ta e 'ga m' fhaicinn, no a' cluinntinn umam.

7 Agus air eagal gu'm bithinn air m' àrdachadh thar tomhais, tre romheud nan taisbean, thugadh dhomh agob san fhèidil, teachdair Shàtain chum gu'm buailcadh e mi, air eagal gu'm bithinn air m' àrdachadh thar tomhais.

8 Air a shon so ghuidh mi an

Tighearn trì uairean, gu'n inleachadh so nam.

9 Agus thubhairt e rium, Is leidir mo ghràs-sa dhuit; oir a ta mo chumhachd air a dheanamh foirfe ann an aumhuinneachd. Uime sin, is ro thoilichte a ni mi uail á m' aumhuinneachdaibh, chum gu'n gabh cumhachd Chrìosd còmhnuidh orm.

10 Uime sin, tha mi gabhail tlachd ann an aumhuinneachdaibh, an maslaibh, ann an uireasbhuidhibh, ann an geur-leannhuinnibh, ann an teanntachdaibh air son Chrìosd: oir an uair a ta mi lag, an sin a ta mi làidir.

11 Rinneadh a'm' amadan mi le uail a dheanamh; dh'éignich sibhse mi: oir bu chòir dhomh bhi air mo mholadh leibhse: oir cha robh mi bheag sam bith fo na h-abstolaibh a's àirde, ged nach 'eil annam ach neo-ni.

12 Gu deimhin dh'oibricheadh comharan abstoil ann bhur measg-sa anns gach uile fhoighidin, ann an comharaibh agus an iongantasaibh, agus an cumhachdaibh.

13 Oir ciod an ni anns an robh sibh ni bu lugha na eaglaisean eile, mur e nach do leig mi féin mo throm oirbh? thugaibh maicheadh dhomh san eucor so.

14 Feuch, a ta mi ullamh a nis an treas uair gu teachd do 'ur n-ionnsuidh; agus cha chuir mi mo throm oirbh: oir cha'n e bhur cuid a tha mi 'g iarraidh, ach sibh féin: oir cha'n 'eil e mar fhuachaibh air a' choluinn ionmhas a chruinneachadh fa chomhair nam pàrantan, ach air na pàrantaibh fa chomhair na cloinne.

15 Agus is ro thogarrach a ni mise caitheamh, agus a chaithear mi, air son bhur n-anama-sa; ged mar is ro phailte a ta gràdh agam dhuibh, gur lugha bhur gràdh-sa dhomh.

16 Ach biodh e mar sin, nach do chuir mi trom oirbh: gidheadh, air dhomh bhi inleachdach, ghlac mi le seòltachd sibh.

17 An d'rinn mise, tre aon neach dhiùbh-san a chuir mi do 'ur n-ionnsuidh, buannachd dhihb?

18 Ghuidh mi air Titus dol do 'ur n-ionnsuidh, agus chuir mi bràthair maille ris: an d'rinn Titus buannachd dhihb? nach do ghlais sinn san aon spiorad, agus anns na h-aon cheum-aibh?

19 A rìs, am bheil sibh a' saòilsinn

gu bheil sinne gabhail ar leithsgeil ribh? tha sinn a' labhairt am fiannis Dé ann an Crìosd: ach a ta an t-iomlan, a chàirde, chum bhur fòghluim-sa.

20 Oir is eagal leam, air dhomh teachd, nach faigh mi sibh mar is miann leam, agus gu'm faighear mise dhuibhse mar nach bu mhiann leibh; air eagal gu'm bi conusachadh, fàrmad, fearg, comhstri, cùl-chàineadh, cogarsaich, àrdain, ceannairce, 'n' *measg*:

21 Air eagal, an uair a thig mi a rìs, gu'n ìslich mo Dhia mi 'nur measg, agus gu'n dean mi caoidh air son mòrain de'n dream a pheacaich cheana, agus nach do ghabh aithreachas de'n neòghloine, agus striopachas, agus mhaenus a riun iad.

CAIB. XIII.

IS i so an treas uair a ta mi a' teachd do 'ur n-ionnsuidh: am beul dithis no trìuir de fhiauaisibh, bithidh gach focal seasmhach.

2 Dh'innis mi cheana, agus tha mi roimh-làinnh ag iunseadh dhuibh, mar gu'n bithinn a làthair an dara uair; agus a nis, air dhomh bhi as bhur làthair, tha mi a' sgrìobhadh chum na dream a pheacaich roimh so, agus chum chàich uile, ma thig mi a rìs, nach caomhain mi:

3 O tha sibh ag iarraidh dearbhaidh air Crìosd a' labhairt annam-sa, neach do 'ur taobh-sa nach 'eil annhunn, ach a ta cumhachdach annaibh.

4 Oir ged a cheusadh e tre annhuinneachd, gidheadh a ta e beò tre chumhachd Dhé: oir a ta sinne mar an ceudna annhunn ann-san; gidheadh bithidh sinn beò maille ris, tre chumhachd Dhé do 'ur taobh-sa.

5 Ceasnaichibh sibh féin, am bhe sibh sa' chreidimh; dearbhaibh sibh féin: nach aithne dhuibh sibh féin gu bheil Iosa Crìosd annaibh, na daoine a chuireadh air cùl sibh?

6 Ach tha dòchas agam gu'm bi fhiauaisibh nach daoine a chuireadh air cùl sibh.

7 A nis tha mi guidhe air Dia gu sibhse a dheanamh uile air bit cha'n ann chum gu'm faicear sin bhi dearbhta, ach chum gu'n deaadh sibhse an ni sin a ta maith, gu robh sinne mar dhaoine a chuireadh air cùl.

8 Oir cha'n urrainn sinn ni air bhi a dheanamh an aghaidh na firinn, a air son na firinn.

9 Oir tha sinn subhach an uair tha sinn féin annhunn, agus sibh làidir: agus tha sinn a' guidhe mar an ceudna, sibhse bhi dior mhalta.

10 Is ann uime so a sgrìobh mi nithe so do 'ur n-ionnsuidh, air dhor bhi as bhur làthair: chum, air dhor bhi làthair, nach bithinn garg, a r'a' chumhachd a thug an Tighearn dhomh chum fòghluim, agus cha ann chum sgrìos.

11 Fa dhèidh, a bhràithre, sibh leibh: bithibh dìomhmalta, bithibh subhach, bithibh a dh'aon iuntia bithibh sìochail; agus bithidh Dia ghràidh agus na sìthe maille ribh.

12 Cuiribh fàilte air a chèile poig naoinh.

13 Tha na naoinh uile a' e beannachd do 'ur n-ionnsuidh.

14 Gràs an Tighearn Iosa Crìosd agus gràdh Dhé, agus comh-chomh an Spioraid Naoinh, gu robh maille ribh uile. Amen.

Litir an Abstoil PHOIL chum nan GALATIANACH

POL, abstol, (cha'u ann o dhaoineibh, no tre dhuine, ach tre Iosa Crìosd, agus tre Dhia an t-Athair, a thog suas e o na marbhaibh,)

2 Agus na bràithrean uile a tha maille rium, chum eaglaisean Ghalatia:

3 Gràs duibh, agus sìth o Dhia an t-Athair, agus o ar Tighearn Iosa Crìosd,

4 A thug e féin air son ar peacanna, chum gu'n saoradh e sinn o'n droch shaoghal a ta làthair, a ròir teile Dé agus ar n-Athar-ne:

5 Dhàsan gu robh glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

6 Is ioghnadh leam gu'n d'athraicheadh sibh co luath uaith-san ghairm sibh tre ghràs Chrìosd, gu soisgeul eile:

7 Ni nach soisgeul eile; ach a dream àraidh 'gur buaireadh, le àill soisgeul Chrìosd a thilgeadh beò os ceann.

8 Ach nan deanamaid-ne, no ainge o nèamh, soisgeul eile a shearman achadh dhuibh, ach an soisgeul

shearmonaich sinne dhuibh, biodh e malluichte.

9 Anhuil mar a thubhairt sinn roimh, a tu mise ag ràdh a nis a ris mar an ceudna, Ma shearmonaicheas neach sam bith soisgeul eile dhuibh, ach *an soisgeul* a ghabh sibh, biodh e malluichte.

10 Oir an bheil mi nis a' cur impidh air daoineibh, no air Dia? no an bheil mi 'g iarraidh daoine a thoileachadh? oir nam bithinn fathast a' toileachadh dhaoine, cha bhithinn a'm' sheirbhis-each aig Crìosd.

11 Ach a ta mi toirt fios duibh, a bhràithre an soisgeul a shearmonaicheadh leam-sa, nach ann a réir duine a ta e.

12 Oir cha b'aun o dhuine a fhuair mi e, ni mò a theagaisgeadh dhomh, ach tre fhoillseachadh Iosa Crìosd.

13 Oir chuala sibh mo chaithe-beatha-sa san àmsir a chaidh seachad, ann an creidimh nan Iùdhach, gu'n d'fhuair mi thar tomhais geur-lean-mhuinn air eaglais Dé, agus gu'n d'fhuasach mi i:

14 Agus gu'n d'fhàinig mi air n'aghaidh ann an creidimh nan Iùdhach thar mòran de m' chomh-aoisibh am measg mo chinnich féin, air dhoinh bhi ni bu ro eudmhoire nu ghnàthannaibh mo shìnsireachd.

15 Ach an uair a b'i deadh thoil Dé, a sgar o bhroinn mo nìhàthar mi, agus a ghairm mi tre a ghràs,

16 A Mhac féin fhoillseachadh unam, chum gu'n searmonaichim e am measg nan Cinneach; air ball cha l' chuir mi comhairle ri feòil agus fàil:

17 Ni mò chaidh mi suas gu Ierusalem, chum na muinntir sin a bha nan abstolaibh romhain; ach chaidh ni gu Arabia, agus a ris thàinig mi air m'ais gu Damascus.

18 An d'éigh sin, an ceann thrì bliadhna, chaidh mi suas gu Ierusalem, a dh'fhaicinn Pheadair: agus l'fhan mi maille ris cùig làithean leug.

19 Ach neach air bith eile de na r-abstolaibh cha'n fhaca mi, ach Senmas, bràthair an Tighearna.

20 A nis, anns na nithibh a ta mi a' sgrìobhadh dhuibh, feuch, an làthair Dhé, cha'n 'eil mi deanamh bréige,

21 'Na dhéigh sin, thàinig mi gu crìochaibh Shiria agus Chìlicia;

22 Agus cha robh eòlas orm, a thaobh m' fhaicinn, aig eaglaisibh Iudea a bha ann an Crìosd:

23 Ach amhàin chual iad, An ti anns an àm a chaidh seachad a bha 'gar geur-leanmhuinn, gu'm bheil e nis a' searmonachadh a' chreidimh a bha e a' sgrìos roimh so:

24 Agus thug iad glòir do Dhia air mo shon-sa.

CAIB. II.

A N sin, an ceann cheithir bliadhna deug, chaidh mi a ris suas gu Ierusalem, maille ri Barnabas, a' toirt Thitus leam mar an ceudna.

2 Agus chaidh mi suas a réir foill-seachaidh, agus chuir mi an cèill dhoibh an soisgeul a ta mi a searmonachadh an measg nan Cinneach, ach ann an uaignidheas dhoibh-san d'an robh meas, air eagal air chor sam bith gu'n ruithinn, no gu'n do ruith mi an diomhanas.

3 Ach cha b'èigin do Thitus féin, a bha a'm' chuideachd, bhi air a thimchioll-ghearradh, ged bu Ghreugach e:

4 Agus sin air son bhràithre bréige, a ghoid a steach 'nar measg, a thàinig a steach an uaignidheas a dh'fhaicinn ar saorsa, a ta againn ann an Iosa Crìosd, chum ar toirt fo dhaorsa.

5 Do nach do ghéill sinn eadhon rè uaire; chum gu'n buanaicheadh fìrinn an t-soisgeil maille ribhse.

6 Ach o'n dream sin a mheasadh gu'm bu ni-eigin iad, (ciod air bith a bha iad roimh, cha'n 'eil sin ann domh-sa: cha'n 'eil meas aig Dia do phearsa duine:) oir iadsan a mheasadh *gu'm bu ni-eigin iad*, cha do phàirtich iad le'n comhradh bheag sam bith rium-sa.

7 Ach air an làimh eile, 'nuair a chunnaic iad gu'n d'earbadh soisgeul an neo-thimchioll-ghearraidh rium-sa, mar a *dh'earbadh soisgeul an timchioll-ghearraidh ri Peadar;*

8 (Oir an ti a dh'oibrich gu h-èifeachdach ann am Peadar chum abstolachd an timchioll-ghearraidh, dh'oibrich e gu cumhachdach annam-sa mar an ceudna chum nan Cinneach:)

9 Agus an uair a thuig Senmas, agus Cephas, agus Eoin, a tha air am meas 'nam puist, an gràs a thugadh dhomh, thug iad dhoinh-sa, agus do Barnabas, deas làmh a' chomuin; ionnus *gu'n rachamaid* chum nan

Cinneach, agus iad fèin chum an timchioll-ghearraidh.

10 Anhàin *b' àill leo* gu'm bitheamaid cuimhneachail air na bochdaibh; ni, mar an ceudna, a bha ro-thoil agam fèin a dheanamh.

11 Ach an nair a thàinig Peadar gu Antioch, sheas mi 'na aghaidh as an eudan, a chionn gu'n robh e r'a choir-eachadh.

12 Oir roimh do dhream àraidh teachd o Sheumas, dh'ith e biadh maille ris na Cinnich: ach an nair a thàinig iadsan, chaidh e a thaobh, agus thearbaidh se e fèin, air eagal na muintir a bha de'n timchioll-ghearradh.

13 Agus rinn na h-Iùdhaich eile gnùis-mhealladh maille ris mar an ceudna; ionnus gu'n d'fhugadh Barnabas mar an ceudna a thaobh le'n ceilg.

14 Ach an uair a chunnaic mise nach do ghluais iad gu tréibhdhireach, a réir firinn an t-soisgeil, thubhairt mi ri Peadar, 'nam fianuis uile, Ma tha thusa, a tha a'd' Iùdhach, a' caitheamh do bheatha a réir nan Cinnich, agus cha'n ann a réir nan Iùdhach, c'ar son a ta thu 'g òigheachadh nan Cinnich an beatha caitheamh mar na h-Iùdhaich?

15 Air dhuinne, a tha 'nar n-Iùdhach a thaobh nàduir, agus cha'n ann 'nar peacaich de na Cinnich,

16 Fios a bhì againn nach 'eil duine air fireanachadh o oibribh an lagha, ach tre chreidimh Iosa Crìosd, chreid siune fèin ann an Iosa Crìosd; chum gu'm bitheamaid air ar fireanachadh o chreidimh Chrìosd, agus cha'n ann o oibribh an lagha: oir o oibribh an lagha cha bhì feòil sam bith air a fireanachadh.

17 Ach air dhuinn bhì 'g, iarraidh bhì air ar fireanachadh tre Chrìosd, ma gheibhear 'nar peacaich sinu fèin, *am bheil*, uime sin, Crìosd 'na mhinisteir peacaidh? Nar leigeadh Dia.

18 Oir ma thogas mi a ris suas na nithe a leag mi, tha mi deanamh ciontaich duim fèin.

19 Oir a ta mise tre'n lagh marbh do'n lagh, chum gu'm bithinn beò do Dhia.

20 Tha mi air mo cheusadh maille ri Crìosd: gidheadh a ta mi beò; ach cha mhise, ach Crìosd a ta beò annam; agus a' bheatha a ta mi nis a' caitheamh san fheòil, tha mi 'ga caitheamh

tre chreidimh Mhic Dhé, a ghràdh aich mi, agus a thug e fèin air mi shon.

21 Cha'n 'eil mi a' cur gràs Dé a neo-bhrìgh: oir ma tha fireantach tre'n lagh, is ann gun aobhar a fhuair Crìosd bàs.

CAIB. III.

O A Ghalatianachia amaideach, cò chuir drùidheachd oirbh, ionnt nach biodh sibh ùmhail do'n fhirinn d'an robh Crìosd air a nochdach g soilleir fa chomhair bhur sùl, air cheusadh 'nur measg?

2 So anhàin b'àill leam fhòghlu: uaibh, An ann o oibribh an lagha fhuair sibh an Spiorad, no o Crìseach a' chreidimh?

3 Am bheil sibh co amaideach a sin? air dhuibh tòiseachadh sa Spiorad, am bheil sibh a nis air blu deanamh foirfe leis an fheòil?

4 An d'fhuiling sibh na h-uireas sin de nithibh gu dìomhain? ma's an da rìreadh gu dìomhain.

5 An ti, uime sin, a tha frithealad dhuibh an Spioraid, agus ag oibreachadh mhoirbhuile 'nur measg, an au tre oibribh an lagha, no tre Crìseach a' chreidimh a nì e so?

6 Amhuil mar a chreid Abraham Dia, agus a mheasadh sin dha ma fhuireantachd.

7 Uime sin, biodh fhios agaibh, a dream a tha de'n chreidimh, gur ia sin clann Abraham.

8 Oir air fhuicinn roimh do' sgrìobhtair gu'm fireanaicheadh Dia n Cinnich tre chreidimh, shearmonaic e an soisgeul roimh-làimh do Abraham, *ag ràdh*, Beannaichear na h-uil Chinnich annad-sa.

9 Uime sin, tha an dream a tha de' chreidimh, air am beannachadh maille ri Abraham, fìor-chreideach.

10 Oir a mheud 's a ta de oibribh an lagha, tha iad fo'n mhallachadh oir a ta e sgrìobhta, *Is malluicht gach neach nach buanaich ann n n-uile nithibh a ta sgrìobhta ann a leabhar an lagha chum an deanamh.*

11 Ach is ni follaiseach, nach fireanaichear neach sam bith tre'n lagh an fianuis Dé: oir, Bithidh am fireantach beò tre chreidimh.

12 Agus cha'n 'eil an lagh o chreidimh: ach, An duine a nì iad, gheibh beatha anna.

13 Shaor Crìosd siune o mhallachadh an lagha, air dha bhì air a dhean

amh 'na mhallachd air ar son: oir a
ta e sgrìobha, *le mallaichte gach aon*
a chroch air crann:

14 Chum gu'n tigeadh beannachadh
Abraham air na Cinnich tre Iosa
Crìosd; ionnus gu'm faigheamaid geall-
adh an Spioraid tre chreidimh.

15 A bhràthre, tha mi a' labhairt
mar dhuine; ged nach bi ann ach
eimhcheangul duine, ma tha e air a
thainigheachadh, cha chuir neach air
bith air cùl e, agus cha chuirear ni sam
bith ris.

16 A nis, is ann do Abraham a thug-
adh na geallanna, agus d'a shìol. Cha'n
e air e, Agus do shìolaibh, mar gu'm
biodh e labhairt ma mhedran; ach mar
ni aon. Agus do d' shìol-sa, neach a's
e Crìosd.

17 Agus a ta mi ag ràdh so, nach
bheudar gu'n cuir an lagh, a thugadh
an ceann cheithir cheud agus dheich
bliadhna fichead 'na dhèigh, an
eimhcheangal an neo-bhrìgh, a
thainigheachadh romh le Dia ann an
Crìosd, ionnus gu'n cuireadh e an
ealladh air cùl.

18 Oir ma's aon o'n lagh a ta an
ighreachd cha'n 'eil i m's mò o'n
healladh: ach thug Dia gu saor i do
Abraham tre ghealladh.

19 C'ar son, uime sin, a thugadh an
lagh? Thugadh e air son eusaoutais,
us an tigeadh an sìol d'an d'rinneadh
n gealladh; air òrdughadh le ainglibh
n làmh eadar-mheadhonair.

20 A nis, an t-eadar-mheadhonair,
an aon air son aoin a ta e 'na eadar-
mheadhonair: ach is aon Dia.

21 Uime sin, an bheil an lagh an
ghuidh gheallanna Dhé? Nar leig-
adh Dia: oir nam biodh lagh air
a thabhairt a bhiodh comasach air
eatha thoirt uaith, gu deimhin is
an o'n lagh a bhiodh fireantachd.

22 Ach dh'fàg an sgrìobhtair na
-aile dhaoine dùinte sa' pheacadh,
ann gu'm biodh an gealladh tre
creidimh Iosa Crìosd air a thoirt
hoibh-san a ta creidsinn.

23 Ach mu'n d'fhàg an creidimh,
naimhdeadh sinn fo'n lagh, air ar
ruideadh a steach chum a' chreid-
imh, a bha gu bhli air fhoillseach-
adh.

24 Uime sin, b'e an lagh, ar n-oide-
ghluim g'ar treòrachadh gu Crìosd,
ann gu'm bitheamaid air ar firean-
chadh tre chreidimh.

25 Ach air teachd do'n chreidimh,

cha'n 'eil sinn ni's mò fuidh oide-
ghluim.

26 Oir is sibhse uile mic Dhé tre
chreidimh ann an Iosa Crìosd.

27 Oir a mhead agaibh sa' bhaist-
eadh do Chrìosd, chuir sibh agaibh
Crìosd.

28 Cha'n 'eil Iùdhach no Greugach,
cha'n 'eil saor no daor, cha'n 'eil fìrionn
no boirionn ann: oir is aon sibh uile
ann an Iosa Crìosd.

29 Agus ma's le Crìosd sibh, is sibh
sìol Abraham gun amharas, agus is
oighreachan sibh a réir a' gheall-
aidh.

CAIB. IV.

A NIS a ta mi ag ràdh, an feadh a
bhios an t-oighre 'na leanabh,
nach 'eil eadar-dhealachadh sam bith
eadar e agus seirbhiseach, ged is e
tighearn nan uile;

2 Ach a ta e fo luchd-coimhid,
agus fo luchd-riaghlaidh, gu teachd
na h-aimsir a dh'òrdugh an t-athair.

3 Agus mar an ceudna sinne, 'nuair
a bha sinn 'nar leanabaibh, bha sinn
an daorsa fo cheud fhòghluim an
t-saoghail:

4 Ach an uair a thàinig coimhli-
onadh na h-aimsir, chuir Dia a Mhic
fèin uaith, a ghineadh o mhuai, a
rinneadh fuidh 'n lagh.

5 Chum gu'n saoradh e iadsan a
bha fuidh 'n lagh, ionnus gu'm faigh-
eamaid-ne uchd-mhacachd na glòinne.

6 Agus do bhrìgh gur mic sibh,
chuir Dia Spiorad a Mhic fèin ann
bhur cridheachaibh, ag Ëigheach,
Abba, Athair.

7 Uime sin, cha seirbhiseach thu
ni's mò, ach mac: agus ma's mac, is
oighre mar an ceudna air Dia tre
Chrìosd.

8 Gidheadh, an uair nach b'aithne
dhuibh Dia, rinn sibh seirbhis dhoibh-
san nach 'eil 'nan dèe thaobh nàduir.

9 Ach a nis, air dhuibh Dia aithneach-
adh, no mar is fearr a dh'fheudar a
ràdh, bhì air bhur n-aithneachadh le
Dia, cionnus a ta sibh ag ath-philleadh
chum nan ceud-thoiseach annbunn
agus bochd, d'am miam leibh bhì a
ris fo dhaorsa?

10 Tha sibh a' coimhead làithean,
agus mhìosan, agus aimsirean, agus
bliadhnan.

11 Tha eagal orm do 'ur taobh, gu'n
do chaith mi gu dìomhain mo shaoth-
air oirbh.

12 Guidheam oirbh, a bhràthre,

bithibh mar a ta mise; oir a ta mise mar sibhse: cha d'riun sibh eucoir sam bith orm.

13 Tha fhios agaibh gu'm b'ann tre annbhuinneachd na feòla a shearmonaich mi dhuibh an soisgeul air tùs.

14 Agus air mo bhuaireadh a bha ann am fhèidil, cha d'riun sibh tarcais, agus cha do ghabh sibh gràin diom; ach ghabh sibh rium mar aingeal Dé, mar Iosa Crìosd.

15 Cìod e ma seadh, an sonas sin a bha agaibh? oir a ta mi deanamh fianuis duibh, nam bu chomasach e, gu'n spìonadh sibh a mach bhuir sùilean fèin, agus gu'n tugadh sibh dhomh-sa iad.

16 Uime sin, an d'rinneadh nàmhaid duibh dh'om, air son mi dh'inneadh na firinn duibh?

17 Tha iadsan eudmhor umaibh, ach cha'n ann gu maith; ach b'àill leo sinne dhruideadh a mach, chum gu'm biodh sibhse eudmhor umpa fèin.

18 Ach is maith a bhi eudmhor ann an nì maith a ghnàth, agus cha'n e 'mhàin an uair a ta mise a làthair maille ribh.

19 Mo chlann bheag, air am bheil mi a ris ri saothair, gus an dealbhar Crìosd annaibh,

20 B'àill leam bhi nis a làthair maille ribh, agus mo ghuth a chaochladh; oir a ta mi fuaidh amharus umaibh.

21 Innsibh dhomh, sibhse le'm miann bhi fo'n lagh, nach cluinn sibh an lagh?

22 Oir a ta e sgrìobhta, gu'n robh aig Abraham dithis mhac; aon ri ban-òglaich, agus am mac eile ri mnaoi shaoir.

23 Agus esan a bh'aige ris a' bhan-òglaich, ghineadh a réir na feòla e; ach esan a bh'aige ris a' mnaoi shaoir, tre ghealladh.

24 Na nithe so, is samhladh iad: oir is iad so an dà choimhcheangal; aon duibh o bheinn Shìnai, a ta a' breith chum daorsa, a's i Agar.

25 Oir is i Agar beinn Shìnai ann an Arabia, agus tha i a' comb-fhreagradh do Ierusalem a tha nis ann, agus tha i fo dhaorsa maille r'a cloinn.

26 Ach a ta an Ierusalem a ta shuas saor, agus is nàthair dhuinn uile i.

27 Oir a ta e sgrìobhta, Dean gàirdeachas, a bhean neo-thorrach nach 'eil a' breith cloinne; bris a mach agus gìaodh. thusa nach 'eil ri

saothair: oir is lionmhoire clann n muà aonranaich, na na muà aig an bheil fear.

28 A nis, a bhràithre, is sinne, ma a bha Isaac, clann a' gheallaidh.

29 Ach mar a riun esan a rugadh a réir na feòla, san àm sin, geur leamhuinn airsan a rugadh a réir an Spioraid, is amhuil sin a ta n mar an ceudna.

30 Ach cìod a ta an sgrìobhtair a ràdh? Tilg a mach a' bhan-òglaich agus a mac: oir cha bhi mac na ban-òglaich 'na oighre maille ri mac n muà saoire.

31 Uime sin, a bhràithre, cha sinn clann na ban-òglaich, ach na mu saoire.

CAIB. V.

UIME sin, seasaibh gu daingean ann an t-saorsa leis an d'riun Crìosd saor sinn, agus na bithibh a ris air bhu cuibhreacadh le cuing na daorsa.

2 Feuch, a ta mise Pòl ag ràdh ribh ma thimchioll-ghearrar sibh, nach t tairbhe air bith dhuibh ann an Crìosd.

3 Oir a ta mi a ris a' deanamh fianuis do gach uile dhuine a thimchioll-ghearrar, gu bheil e mar fhuachaibh air, an lagh gu h-ìomlan a choimh lionadh.

4 Cha'n 'eil tairbhe sam bith ann an Crìosd dhuibhse a ta air bhuir firean achadh tre'n lagh; thuit sibh o ghràs.

5 Oir a ta sinne tre'n Spiorad a feitheamh ri dòchas fireantachd o chreidimh.

6 Oir ann an Iosa Crìosd, cha'n 'eil cifeachd sam bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neo-thimchioll-ghearradh, ach ann an creidimh a dh'oibricheas tre ghràdh.

7 Is maith a ruith sibh; cò a bha sibh o bhi ùmhal do'n fhèin?

8 Cha d'fhàinig an impidh so o'n t a ghairm sibh.

9 Goirtichidh beagan de thaois ghoir am meall nìle.

10 Tha anuinghin agam asaibh san Tighearn, nach bi sibh dh'aon dòigh air atharrachadh inninn: ach an t a ta cur dragha oirbh, giùlainidh e o bhreitheanas, cò air bith e.

11 Agus mise, a bhràithre, ma shearmonaicheas mi fathast an timchioll-ghearradh, c'ar son a nithear fathast geur-leamhuinn orm? an sin bhiodh oibheum a' chroinn-cheusaidh air a chur air cùl.

12 B'fheàrr leam gu'm biodh iadsan

a ta cur mi-shuainmhais oirbh eadhon air an gearradh uaibh.

13 Oir, a bhràithre, ghairmeadh chum saorsa sibh; amhàin na *dean-ribh* an t-saorsa 'na ceann-fàth do'n fheadh, ach le gràdh deanaibh seirbhis d'a chéile.

14 Oir tha an lagh uile air a choimhlionadh ann an aon fhocal, *eadhon* an so, Gràdhachidh tu do choimhearsnach mar thu féin.

15 Ach ma bhios sibh a' teumadh agus ag itheadh a chéile, thugaibh aire gach claidhear le a chéile sibh.

16 A ta mi ag ràdh, ma seadh, Gluaisibh san Spiorad, agus cha choimhlion sibh ana-miann na feòla.

17 Oir a ta an fheadh a' miannachadh an aghaidh an Spioraid, agus an Spiorad an aghaidh na feòla: agus a ta iad sin an aghaidh a chéile; ionnus nach faigh sibh na nithe bu mhiann leibh a dheanamh.

18 Ach ma thredraichear leis an Spiorad sibh, cha'n 'eil sibh fuidh 'n lagh.

19 A nis, tha oibre na feòla follaisach; a's iad so: Adhaltraimas, striopachas, neòghloine, macnus,

20 Iodhol-aoradh, druidheachd, nainhdeas, comsachadh, co-fharpuis, fearg, comh-stri, ainhreite, saobh-chreidimh,

21 Farnad, mort, misg, ruidhteir-eachd, agus an leithide sin: mu bheil mi ag ionnsadh dhuibh roimh-làimh, mar a dh'innis mi dhuibh cheana mar m'ceudna, nach sealbhaich iadsan a ni an leithide sin rìoghachd Dhé.

22 Ach is e toradh an Spioraid gràdh, aoibhneas, sìth, fad-fhuilgantas, caomhalachd, maithias, creidimh,

23 Macantas, stuaim: an aghaidh an samhail sin cha'n 'eil lagh.

24 Agus iadsan a's le Crìosd, cheus iad an fheadh, maille r'a h-an-tograibh agus a h-ana-miannaibh.

25 Ma's beò dhuinn san Spiorad, gluaiseamaid san Spiorad mar an ceudna.

26 Na bitheamaid dèidheil air glòir dhiomhain, a' brosnachadh a chéile, a' gabhail farnad r'a chéile.

CAIB. VI.

A BHRAITHRE, ma ghluacar neach ann an coire air bith gu h-obann, sibhs a ta spioradail, togaibh suas a shamhuil sin de dhuine ann an spiorad na macantachd; a' toirt aire dhuit féin, nach buairear thu mar an ceudna.

2 Giùlainibh nallacha a chéile, agus mar sin coimhlionaibh lagh Chrìosd.

3 Oir ma shaoileas duine gur nì-eigin e féin, gu'n bhi ann ach neo-ni, tha e 'ga mbealladh féin.

4 Ach dearbhadh gach neach 'obair féin, agus an sin bithidh aobhar gairdeachais aige d'a thaobh féin amhàin, agus cha'n ann a thaobh neach eile.

5 Oir giùlainidh gach neach 'uallach féin.

6 Comh-roinneadh an neach a ta air a theagasg san fhocal, ris an neach a ta 'ga theagasg anns na h-uile nithibh maith.

7 Na meallar sibh; cha deanar fanaid air Dia: oir ge b'e ni a shìol-chuireas duine, an ni ceudna buainidh e.

8 Oir an ti a chuireas d'a fheadh féin, buainidh e o'n fheadh truallidh-eachd; ach an ti a chuireas do'n Spiorad, buainidh e o'n Spiorad a' bheathas shuthainn.

9 Agus na sgithicheamaid de mhaith a dheanamh: oir ann an àm ionmhuinn buainidh sinn, mur fannaich sinn.

10 Uime sin, a réir mar a ta cothrom againn, deanamaid maith do na h-uile dhaoibh, ach gu'n h-àraidh dhoibh-san a ta de theaghlach a' chreidimh.

11 Tha sibh a' faicinn meud na litreach a sgrìobh mi dhuibh le mo làimh féin.

12 A mhead le'm miann iad féin a thaisbeanadh gu sgiamhach san fheadh, tha iad 'gur n-éigheachadh chum bhi air bhrù timchioll-ghearradh; amhàin chum nach deanta geur-leannmhinn orra air son crann-ceusaidh Chrìosd.

13 Oir cha'n 'eil iadsan féin a tha air an timchioll-ghearradh a' coimhead an lagha; ach is àill leo sibhs bhi air bhrù timchioll-ghearradh, chum a's gu'n dean iad naill ann bhrù fheadh.

14 Ach nar leigeadh Dia gu'n deanainn-sa uail, ach ann an crann-ceusaidh ar Tighearn Iosa Crìosd, tre'm bheil an saoghal air a cheusadh dhomh-sa, agus mise do'n t-saoghal.

15 Oir ann an Iosa Crìosd, cha'n 'eil cifeachd air bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neo-thimchioll-ghearradh, ach ann an cruthachadh nradh.

16 Agus a mhead 's a shìdbhlas a réir na riaghailt so, sìth orra, agus tròcair, agus air Israel Dé.

17 O so a mach, na cuireadh neach

sam bith dragh-orm: oir a ta mi giùlan
comharan an Tighearn Iosa ann mo
chorp.

13 A bhràithre, gu robh gràs a
Tighearn Iosa Crìosd maille ri bhì
spiorad. Amen.

Litir an Abstoil PHOIL chum nan EPIHESIANACH.

CAIB. I.

POL, abstol Iosa Crìosd tre thoil Dé,
chum nan naomh a ta ann an
Ephesus, agus nan creideach ann an
Iosa Crìosd:

2 Gràs dhuibh, agus sìth o Dhia
ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa
Crìosd.

3 Beannaichte gu robh Dia, eadhon
Athair ar Tighearn Iosa Crìosd, a
bheannaich sinne leis gach uile
bheannachadh spioradail ann an
ìonadaibh nàmhaidh ann an Crìosd;

4 A réir mar a thagh e sinne annsan,
mu'n do leagadh bunait an domhain,
chum gu'm bitheamaid naomha agus
neo-choireach 'na làthair-san ann an
gràdh:

5 A roimh-òrduich sinne chum uchd-
mhaicid na cloinne tre Iosa Crìosd
dha féin, a réir deadh-ghean a thoile.

6 Chum cliù glòire a ghràis, tre an
d'riun e sinne taitneach ann a *Mhac*
gràdhach:

7 Anns am bheil againne saorsa tre
'fhuil-san, maitheanas nam peacadh,
a réir saoihbheis a ghràis;

8 Anns an robh e ro phoilte dhuinne
san uile ghliocas agus thuigse:

9 A dh'fhoillsich dhuinn rùn-
domhair a thoile, a réir a dheadh-
ghean féin, a rùnach e ann féin:

10 Chum, ann an frithealadh coimh-
lionaigh nan aimsir, gu'm cràinnich-
eadh e ann an aon na h-uile nithe ann
an Crìosd; araon na nithe a ta air
nàmh, agus na nithe a ta air talamh,
eadhon ann-san:

11 Anns an d'fhuair sinne mar an
ceudna oighreachd, air dhuinn bhì air
ar roimh-òrduichadh a réir rùn an tì a
ta 'g oibreachadh nan uile nithe a réir
comhairle a thoile féin:

12 Ionns gu'm bitheamaid-ne, a
chuir air tús dòchas ann an Crìosd,
chum cliù a ghloire-san.

13 Anns an do chuir sibhse mar an
ceudna dòchas, air dhuibh focal na
fìrinn a chluinntinn, eadhon soisgeul
blair slàinte: neach an d'èigh dhuibh
creidsinn ann, chuireadh seula oirbh
le Spiorad Naomh sin a' gheallaidh;

14 Neach is e geall-daingnich ar

n-oighreachd-ne, gu teachd saorsa r
seilbhe a cheannachadh, chum cliù
ghloire.

15 Uime sin, air chluinntinn domh-
mar an ceudna bhur creidimh-sa ann
an Tighearn Iosa, agus bhur gràdh d
na naomh uile,

16 Cha'n 'eil mi a' sgar de bhì toir
buidheachais air bhur son, a' luaid
oirbh ann am ùrnuighibh;

17 Gu'n tugadh Dia ar Tighearn
Iosa Crìosd, Athair na glòire, spiora
gliocais agus foillseachaidh dhuibh
ann an eòlas airsan;

18 Sùilean 'ur n-inntinn bhì air a
soillseachadh, chum fios a bhì agaibh
ciod e dòchas a ghairme-san, agus cìe
e saoihbheas glòire 'oighreachd-san ann
na naomh,

19 Agus ciod e ro-mheud a chumh-
achd do ar taobh-ne a ta creidsinn,
réir oibreachadh a threun neirt.

20 A dh'oibrich e ann an Crìosd
'nuair a thog e o na marbhaibh e, ag
a chuir e na shuidhe air a dheas
làimh féin e anns na h-ionadaibh
nàmhaidh,

21 Gu ro àrd os ceann gach uile
uachdaranachd, agus cumhachd, agus
neirt, agus tighearnais, agus gach
ainme a dh'ainmichear, cha'n e 'mhàin
san t-saoghal so, ach san t-saoghal r
teachd mar an ceudna.

22 Agus chuir e na h-uile nithe
fo a chosaibh, agus thug se e gu bhì
'na cheann os ceann nan uile nithe
do'n eaglais.

23 A ta 'na corp aige, lànachd an tì
a ta lìonadh nan uile nithe anns na
h-uile.

CAIB. II.

AGUS sibhse bhèothaich e, a bha
marbh ann an euceartaibh agus
ann am peacaibh;

2 Anns an do ghluais sibh sua
h-àmannaibh a chaidh seachad, a réir
gràtha an t-saoghail so, a réir uachd-
arain cumhachd an athair, an spioraid
a tha nis ag oibreachadh ann an cloinn
na h-eas-ùmhachd:

3 Am measg an robh againn uile
mar an ceudna ar eithe-beatha roimh
so ann an ana-miannachd ar feòla,

a' deannamh toil na feòla agus nan annaint; agus bha sibh a' thaobh bàduir 'nar cloinn na feirge, eadhon mar chàch.

4 Ach Dia, a ta saoi bhir ann an trècair, air son a mhòr-ghràidh leis an do ghràdhaich e sinn,

5 Eadhon air dhuinn a bhi marbh ann am peacaibh, chomh-bheothaich e sinn maille ri Crìosd; (le gràs tha sibh air bhuir tèarnadh;)

6 Agus comh-thog, agus comh-shuidhuch e sinn ann an *ionadaibh* beamhaidh ann an Iosa Crìosd;

7 Chuan gu'm foillsicheadh e anns na linnibh ri teachd saoi bheas ro phailt a ghràis, ann an caomhneas d'ar taobh-ne tre Iosa Crìosd.

8 Oir is ann le gràs a ta sibh air bhuir tèarnadh, tre chreidimh; agus *sìn* cha'n ann uafbh fèin: *is e* tiodhlac Dhé e;

9 Cha'n ann o oibrigh, chum nach deanadh neach air bith uail:

10 Oir is sinne 'obair-san, air ar cruthachadh ann an Iosa Crìosd chum dèadh oibre, air son an d'ullaich Dia roimh-làmh *sìn*, chum gu'n glais-eamaid anna.

11 Uime sin, cuimnichibh, air dhuibh a bhi san aimsir a chàidh thairis 'nur Cinnich san fheòil, ris an abrar an neo-thinnchioll-ghearradh leo-san d'an goirear an tinnchioll-ghearradh làmh-dheanta san fheòil;

12 Gu'n robh sibh san àm sin as eugnais Chrìosd, 'nur coimhich do chomh-fidaitheachd Israeil, agus 'nur coigrich do choimhecheanglaibh a' gheallaidh, as eugnais dòcanais, agus gun Dia anns an t-saoghal;

13 Ach a nis, ann an Iosa Crìosd, tha sibhse a bha roimh so fad o làmh, air bhuir toirt an fagus tre fìnil Chrìosd.

14 Oir is e san ar sìth-ne, a rinn aon *dhiinn* arann, agus a bhris sìos balla meadhonach an eadar-dhealtachaidh;

15 Air dha an naimhdeas a chur air cùl tre 'Theòil fèin, eadhon lagh nan àitheanta, a *chuireadh sìos* ann an òrduighibh, chum gu'n deanadh e ann fèin de dlùthis aon duine nuadh, *mar sìn* a' deannamh sìthe;

16 Agus gu'n deanadh e réidh faraon iad ri Dia ann an aon chorp tre a' chram-cheusaidh, air dha an naimhdeas a mharbhadh le sìn;

17 Agus thàinig e, agus shearmonaich e sìth dhuibhse a bha ann fad, agus dhoibh-san a bha ann fagus.

18 Oir trid-san tha arann slighe againn gu dol a steach tre aon Spiorad chum an Athar.

19 A nis, nime sin, cha'n 'eil sibh nì's mò 'nur coigrich agus 'nur coimhich, ach 'nur luchd aoin blaile ris na naoimh, agus 'nur muinntir-teaghlach Dhé:

20 Agus tha sibh air bhuir togail suas air bunait nan abstol agus nan fàidhean, air bhi do Iosa Crìosd fèin 'na *chloich*-chinn na h-oisinn;

21 Anns am bheil an aitreabh uile, ceangailte gu ceart r'a chéile, a' fàs suas chum bhi 'na teampull naomh san Tighearn;

22 Anns an bheil sibhse mar an ceudna air bhuir comh-thogail suas chum bhi 'nur tigh-còmhluaidh do Dhia tre an Spioraid.

CAIB. III.

AIR an aobhar so, tha mise Pòl a'm' phiosanach Iosa Crìosd, air bhuir sonsa, a Clèineacha:

2 O chuala sibh mu fhrithealadh gràis Dé, a thugadh dhomh-sa air bhuir sonsa:

3 Gu'n d'rinn e aithnichte dhomh tre fhoillsachadh an rùn-dìomhair, (mar a sgrìobh mi roimh gu h-aithghearr,

4 Leis am feud sibh, air dhuibh a leughadh, m' eòlas ann an rùn-dìomhair Chrìosd a thuigsinn;)

5 Nì, ann an linnibh eile, air nach d'thugadh fios do chloinn nan daoine, mar a ta e nis air fhoillsachadh d'a abstaibh naomha agus d'a fàidhibh tre an Spioraid;

6 Gu'm biodh na Cinnich 'nan comh-oighreachaibh, agus 'nan comh-chorp, agus 'nan luchd-comhpàirt d'a ghealladh-san ann an Crìosd, tre an t-soisgeul:

7 Air an d'rinneadh mise a'm' mhinisteir, a réir tiodhlac gràis Dé a thugadh dhomh, a réir oibreachadh Gèiseachdach a chumhadh-san.

8 Dhomh-sa, a's lugha na'n tì a's lugha de na naoimh uile, thugadh an gràs so, saoi bheas Chrìosd, a tha dèramnachaidh, a shearmonachadh am measg nan Cinnich:

9 Agus gu'n deanainn soilleir do na h-uile *dhaoinibh* ciod e common an rùn-dìomhair sin a bha folaichte ann an Dia o thoiseach an t-saoghail, a chruthaich na h-uile nìthe tre Iosa Crìosd;

10 Chum gu'n deanta aithnichte nìs

do na h-uachdaranachdaibh, agus do na cumhachdaibh ann an ionadaibh nèamhaidh, leis an eaglais, gliocas eag samhail Dhé.

11 A réir an rúin shìorruidh a rùnaich e ann an Iosa Crìosd ar Tighearn:

12 Anns am bheil againn dànachd agus slighe gu dol a steach ann am muinghin tre a chreidimh-san.

13 Uime sin, tha mi ag iarraidh nach lagaich sibh á leth mo thrioblaidhean-sa air bhur son, ni a's e bhur glòir-sa.

14 Air an aobhar so tha mi a' lùbadh mo ghlùine do Athair ar Tighearn Iosa Crìosd,

15 Air an ainmichear an teaghlach nìle air nèamh agus air talamh,

16 Gu'n deònaicheadh e dhuibh, a réir saoihbheis a ghlòire, bhì air bhur neartachadh gu freun tre a Spiorad-san anns an duine an leth stigh;

17 Ionnsu gu'n gabh Crìosd còmh-nuidh ann blur cridhe tre chreidimh; chum, air dhuibh bhì air bhur freumhachadh, agus air bhur stéidheachadh ann an gràdh,

18 Gu'm bi sibh comasach, maille ris na naoimh uile, air a thuigsinn cìod e leud, agus fad, agus doimhne, agus àirde;

19 Agus air gràdh Chrìosd aithneachadh, a chaidh thar gach nìle eòlas, chum gu'm bi sibh air bhur lìonadh le nìle lànachd Dhé.

20 A nis, dhàsan d'an comas na h-nìle nithe a dheanamh gu h-anabarrach ro phailt, thar gach nì a's urrainn sinne iarraidh no smuaineachadh, a réir a' chumhachd a ta 'g oibreachadh gu h-èifeachdach annainn,

21 Dhàsan gu robh glòir anns an eaglais, tre Iosa Crìosd, air feadh gach nìle linn, gu saoghal nan saoghal. Amen.

CAIB. IV.

UIME sin, tha mise, prìosanach an Tighearn, a' guidhe oirbh gu'n gluais sibh gu cubhaidh do'n ghairm leis an do ghairmeadh sibh;

2 Leis gach nìle irioslachd inntinn agus mhacantas, le fad-fhulangas, a' giùlan le chèile ann an gràdh;

3 A' deanamh dìchill air aonachd an Spioraid a choimhead ann an ceangal na sìthe.

4 Is aon chorp agus aon Spiorad a ta ann, anhuil mar an cendna a ghairmeadh sibh ann an aon mhuinighin bhur gairme:

5 Aon Tighearn, aon chreidimh, aon bhaisteadh,

6 Aon Dia agus Athair nan uile, a tha os ceann nan uile, agus tre na h-uile, agus annaibh-sa uile.

7 Ach thugadh gràs do gach aon againn, a réir tomhais tiodhlaid Chrìosd.

8 Uime sin, a ta e ag ràdh, Air do snas da an àird, thug e bruid na braighdeanas, agus thug e tiodhlac do dhaoibh.

9 (A nis, gu'n deachaidh e snas, cìod e ach gu'n deachaidh e air tùs sios gu ionadaibh ìochdarach na tal-mhainn?)

10 An ti a chaidh sìos, is e sin fèir e a chaidh suas mar an cendna gu re àrd os ceann nan uile nèamh, chum gu'n lìonadh e na h-uile nithe.)

11 Agus thug e dream àraidh gu bhì 'nan abstolaibh; dream eile gu bhì 'nan faidhibh; agus dream eile gu bhì 'nan soisgeulaichibh; agus dream eile gu bhì 'nan aodhairibh, agus 'nan luchd-teagaisg;

12 Chum na naoimh a dheasachadh chum oibre na ministreileachd, chum togail suas cuirp Chrìosd:

13 Gus an tig sinne uile ann an aonachd a' chreidimh, agus eòlas Mhic Dhé, chum duine iomlan, chum tomhais àirde lànachd Chrìosd:

14 Chum a's nach bi sinn á so suas 'nar leanabaibh, air ar tomh-luasgadh, agus air ar giùlan mu'n cuairt leis gach uile ghaoith teagaisg, le cleasachd dhaoine, agus seòltachd cealgach, leis am bheil iad gu h-innealachdach ri feall-fholach chum meallaidh:

15 Ach a' labhairt na firiun ann an gràdh, gu'm fàs sinn suas anns na h-uile nithibh chuige-san, a's e an ceann, eadhon Crìosd:

16 O'm bheil an corp uile, air a cheangal gu ceart, agus air a dhlùthachadh tre an nì sin a tha gach alt a' toirt uaith, a réir oibreachaidh èifeachdaich ann an tomhas gach buill, a' faghail fàs cuirp, chum a thogail fèin suas ann an gràdh.

17 So, uime sin, a ta mi ag ràdh, agus ag guidhe am fannais an Tighearn, gun sibh a dh'imeachd á so suas mar a ta na Cinnich eile ag imeachd, ann an dìomhanas an inntinne fèin;

18 Aig am bheil an tuigse air a dorchadh, air dhoibh bhì 'nan coimhich do bheatha Dhé, thaobh

an aineolais a ta anna, tre chruas an cridhe:

19 Muinntir, air dhoibh an mothachadh a chall, a thug iad fèin thairis do mhi-nàire, chum gach uile neòghloine chur an gnìomh le cìocras.

20 Ach cha d'fhògluim sibhse Crìosd mar so;

21 O chuala sibh e, agus o theagaisgeadh leis sibh, mar a ta an fhìrinn ann an Iosa:

22 Gu'n cuir sibh dhibh, thaobh a' cheud chaithe-benhta, an seann duine, a tha tranailidh a rèir nan ana-mianu cealgach;

23 Agus gu'm bi sibh air bhur n-ath-nuadhachadh ann an spiorad bhur n-inntinn;

24 Agus gu'n cuir sibh nuaibh an nuadh-dhuine, a tha air a chruthachadh a rèir Dhé ann fireantachd agus an fìor-naomhachd.

25 Uime sin, air dhuibh a' bhreug a chur uaibh, labhraibh an fhìrinn gach neach r'a choimhearsnach: oir is buill sin d'a chéile.

26 Bìodh fearg oirbh, agus na peac-aichibh: na luidheadh a' ghrian air bhur corruich:

27 Agus na tugaibh àit do'n diabhul.

28 An ti a ghoid, na goideadh e nì's mò: ach gu ma feàrr leis saothair a dheanamh, ag oibreachadh an nì a ta maith le a lànaibh, chum gu'm bi aige nì r'a phàirteachadh ris an neach air an bheil uireasbhuidh.

29 Na tigeadh cainnt thruaillidh air bith a mach as bhur beul, ach an nì sin a ta maith chum deadh-fhòghluim, ionnus gu'n toir e gràs do'n luchd-èisdeachd.

30 Agus na cuiribh doilgheas air Spiorad Naomh Dhé, leis an do chuir-eadh seula oirbh gu là na saorsa.

31 Bìodh gach uile sheirbhe, agus corruich, agus fearg, agus gàrrthaich, agus toibheun, air an togail uaibh, maille ris gach uile mhù-run.

32 Agus bithibh caoimheil teò-chridheach d'a chéile; a toirt maith-eanaid d'a chéile, eadhon mar a thug Dia maithneas dhuibhse ann an Crìosd.

CAIB. V.

UIME sin, bithibh-sa 'nur luchd-leannan ann air Dia, mar chloinn ghràdhach;

2 Agus gluaisibh ann an gràdh, eadhon mar a ghràdhach Crìosd sinne, agus a thug se e fèin air ar

son, 'na thabhartas agus 'na òbairt deadh-fhàile do Dhia.

3 Ach na biodh strìopachas, agus gach uile neòghloine, no saunt, nìread a's air an ainmeachadh 'nur measg, mar is cubhaidh do naoimh:

4 No draosdachd, no còmhradh amaideach, no bao-shùgradh, nithe nach 'eil iomchuidh: ach gu ma feàrr leibh breith-buidheachais.

5 Oir a ta fios agaibh air so, nach 'eil aig fear-strìopachais air bith, no aig neach neòghlan, no aig duine sauntach, (a tha 'na fhear-jodhol-aoraidh,) oighreachd ann an rìoghachd Chrìosd agus Dhé.

6 Na mealladh neach air bith sibh le briathraibh dìomhain: oir air son nan nithe sin tha fearg Dhé a' teachd air cloim na h-eas-ùmhachd.

7 Na bithibh-sa, uime sin, 'nur luchd-comhpàirt riu.

8 Oir bha sibh uair-eigin 'nur dorchadas, ach a nis tha sibh 'nur solus san Tighearn: gluaisibh mar chloim an t-solais;

9 (Oir a ta toradh an Spioraid anns an uile nì haithicas, agus ionracas, agus fhìrinn;)

10 A' dearbhadh cìod an nì a tha taitneach do'n Tighearn.

11 Agus na biodh comh-chomunn agaibh ri oiribh neo-tharbhaich an dorchadais, ach gu ma feàrr leibh an cronachadh.

12 Oir is gràineil eadhon r'an inns-eadh na nithe a ta air an deanamh leo an uaignheas.

13 Ach a ta na h-uile nithe a tha air an cronachadh, air an deanamh follaiseach leis an t-solus: oir gach uile nì a nì soilleir, is solus e.

14 Uime sin, a ta e ag ràdh, Mosgail, thusa a tha a'd' chodail, agus éirich o na marbhaibh, agus bheir Crìosd solus duit.

15 Feuchaibh, uime sin, gu'n gluais sibh gu faicilleach, cha'n ann mar amadain, ach mar dhaoine glìce.

16 Ag ath-cheannach na h-aimsir, do bhrìgh gu bheil na làithean olc.

17 Air an aobhar sin, na bithibh-sa neo-ghlic, ach a' tuigsinn cìod i toil an Tighearn.

18 Agus na bithibh air mhisg le fion, anns ann bheil anabarr; ach bithibh air bhur lìonadh de'n Spiorad:

19 A' labhairt ribh fèin ann an salmaibh, ann an laoidhibh, agus ann an dànaibh spioradail, a' seinn agus

a' deanamh ciùil 'nur cridhe do'n Tighearn:

20 A' toirt buidheachais a ghinàth air son nan uile nithe do Dhia, eadhon an t-Athair, ann an ainm ar Tighearn Iosa Crìosd:

21 Air dhuibh bhi ùmhail d'a chéile ann an eagail Dé.

22 A mhnà, bithibh ùmhail do 'ur fearaibh féin, mar do'n Tighearn.

23 Oir is e an fear ceann na mnà, eadhon mar is e Crìosd ceann na h-eaglais: agus is esan Slànuidhear a' chuirp.

24 Uime sin, mar a ta'n eaglais ùmhail do Chrìosd, mar sin biodh na mnà d'am fearaibh féin mar an cendna anns gach nì:

25 Fheara, gràdhaichibh bhur mnà féin, eadhon mar a ghràdhaich Crìosd an eaglais, agus a thug se e féin air a son;

26 Chum gu'n naomhaicheadh, agus gu'n glanadh e i le ionnlad an uisge tre an fhocal.

27 Chum gu'n cuireadh e 'na làthair féin i 'na h-eaglais ghèormhoir, gun snal, gun phreasadh, no nì air bith d'an leithidibh sin; ach chum gu'm biodh i naomh agus neo-lochdach.

28 Is amhluidh sin is còir do na fearaibh am mnà féin a ghràdhachadh, mar an cuirp féin: an ti a ghràdhaicheas a bhean, thu e 'gu ghràdhachadh féin.

29 Oir cha d'thug duine air bith riamh fuath d'a fheadhail féin; ach altrumaidh agus ciriduidh e i, eadhon mar a ta an Tighearn a' deanamh do'n eaglais:

30 Oir is buill sinn d'a chorp, d'a fheadhail, agus d'a chnàmhaibh-san.

31 Air an aobhar so fagaidh duine 'athair agus a mhàthair, agus dlùth-leanaidh e r'a mhnai, agus bithidh an dithis 'nan aon fheadhail.

32 Is dìomhaireachd mhòr so: ach tha mi a' labhairt mu Chrìosd agus an eaglais.

33 Gidheadh, thugadh gach aon agaibh-sa fa leth gràdh d'a mhnai amhuil mar dhu féin; agus *feuchadh* a' bhean gu'n toir i urram d'a fear.

CAIB. VI.

A CHLANN, bithibh ùmhail do 'ur pàrantaibh féin san Tighearn: oir a ta so ceart.

2 'Thoir urram do t'athair agus do d' mhàthair, (is i so a' cheud àithne le gealladh,)

3 Chum gu'n éirich gu maith dhuit, agus gu'm bi thu fad-shaoghalach air an talamh.

4 Agus aithriche, na brosnuichibh bhur clann chum feirge; ach togaibh iad ann an oilean agus ann an teagasg an Tighearna.

5 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhail do 'ur maighstiribh a réir na feòla, le h-eagal agus crith, ann an tréibh d'heir eas bhur cridhe, mar do Chrìosd:

6 Cha'n ann le sùil-sheirbhais, mar dhrean a nì toil dhaoine, ach mar sheirbhiseich Chrìosd, a' deanamh toil Dé o'n chrìithe;

7 Le deadh thoil a' deanamh seirbhais, mar do'n Tighearn, agus cha'n ann do dhaoineibh:

8 Air dhuibh fios a bhi agaibh, gu b'e maith air bith a nì aon neach gu'm faigh e an nì so féin o'n Tighearn, ma's saor no daor e.

9 Agus a mhaighstirean, deanaibh sa na nithe cendna dhoibh-san, a leigeadh dhibh bagraidh: air dhuibh fios a bhi agaibh gu bheil bhur Maighistir féin air nìamh mar an cendna, agus nach 'eil gnùis-bhreit maille ris.

10 Fa dheòidh, mo bhràithre, bithibh làidir san Tighearn, agus ann an neart a chumhachd-sin.

11 Cuiribh umaibh uile armache Dhé, chum gu'm bi sibh comasach air seasamh an aghaidh cuilbheirtean an diabhail.

12 Oir cha'n 'eil sinne a' gleachd amhàin ri fuil agus feòil ach ri uachd aranachdaibh, ri cumhachdaibh, ri riaghlairibh dorchadais an t-saoghais so, ri aingidheachd spioradail ann an *ionadaibh* àrda.

13 Uime sin, glacaibh do 'ur n-ionnsuidh uile armachd Dhé, chum gu'n bi sibh comasach air seasamh an aghaidh a' *bhuairidh* san droch là agus air dhuibh na h-uile nithe a' dèanamh, chum seasamh.

14 Seasaidh, uime sin, air bhi d' 'ur leasraidh air an crìoslachadh i firinn, agus uchd-éididh na fireantachd umaibh;

15 Agus alluchadh soisgeil na sìth mar bhrògan agaibh air bhur cosaibh.

16 Thar gach uile nì, a' glacadh d' 'ur n-ionnsuidh sgiath a' chreidim leis ann bi sibh comasach air uil shaighde teinteach an droch *spioraid* a mhùchadh.

17 Agus glacaibh clogad na slàinte

agus claidheamh an Spioraid, ni a's e focal Dhé:

18 A' deanamh ùrnuigh a ghnàth leis gach uile glè ùrnuigh agus asluachaidh san Spiorad, agus a' deanamh faire chum an ni so féin maille ris gach uile bhuanachadh, agus ghuidheadh air son nan naomh uile:

19 Agus air mo shonsa, chum gu'n toir car dhomh comas labhairt, le fosgladh mo bheòil ann an dànachd, chum gu'm foillsich mi rùn-dìomhair an t-soisgeil;

20 Air son am bheil mi a'm' theachdair ann an geimhlibh: chum gu'n labhair mi gu dàna uime, mar is còir dhomh labhairt.

21 Ach a chum gu'm bi fios

agaibh-sa mar an ceudna air na nithibh a bhuineas dhomh-sa, agus ciod e tha mi a' deanamh, foillsichidh Tichicus, bràthair gràdhach agus ministear fàinneach san Tighearn, na h-uile nithe dhuibh:

22 Neach a chuir mi do 'ur n-ionnsuidh air son an aobhar so féin, chum gu'm biodh fios nan nithe a bhuineas duime agaibh, agus gu'n tugadh e comhfhurtachd do 'ur cridhe.

23 Sith *gu robh* do na bràithribh, agus gràdh maille ri creidimh, o Dhia an t-Athair, agus an Tighearn Iosa Crìosd.

24 *Gu robh* gràs maille riùsan uile a ta gràdhachadh ar Tighearn Iosa Crìosd ann an trèibhdhireas. Amen.

Litir an Abstoil PHOIL chum nam PHILIPIANACH.

CAIB. I.

POL agus Timoteus, seirbhisich Iosa Crìosd, chum nan naomh uile ann an Iosa Crìosd a tha ann am Philipi, maille ris na h-easbuigibh agus ris na deaconaibh:

2 Gràs duibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

3 Tha mi toirt buidheachais do m' Dhia gach uair a chuimhnichas mi oirbh,

4 A ghnàth ann am uile ùrnuighibh air bhuir sousa uile, le gairdeachas a' deanamh guidhe,

5 Air son bhuir comh-roinn de'n t-soisgeul, o'n cheud là gus a nis:

6 Air dhomh bli dearbhta as an ni so féin, eadhon an ti a thòisich deadh obair annaibh, gu'n coimhlion e i gu là Iosa Crìosd:

7 Eadhon mar is còir dhomh-sa a smaineachadh umaibh uile, do bhrìgh gu bheil sibh agam ann mo chridhe, agus gu bheil sibh uile 'nur luchd comh-roinn de m' ghràs-sa, araon ann mo gheimhlibh, agus ann an seasamh air son, agus ann an daingneachadh an t-soisgeil.

8 Oir is e Dia m'fhlannais, cia mòr mo dhéidh oirbh uile, ann an innibh Iosa Crìosd.

9 Agus a ta mi a' guidhe so, gu'm biodh bhuir gràdh-sa air a mheudachadh ni's mò agus ni's mò ann an eòlas, agus ann an uile thuigse:

10 Chum gu'n dearbh sibh na nithe i's fearr; chum gu'n bi sibh trèibh-

dhireach, agus gun tuisleadh gu là Chrìosd;

11 Air bhuir lionadh le toraibh na fireantachd, a tha tre Iosa Crìosd chum glòire agus cliù Dhé.

12 Ach is àill leam, a bhràithre, fios a bhi agaibh, na nithe a thàrladh dhomh-sa, gur mò a dh'éirich leo an soisgeul a chur air aghaidh:

13 Ionnsa gu bheil mo gheimhlean-sa ann an Crìosd ionnraiteach anns an lùchairt uile, agus anns gach àit eile:

14 Agus gu bheil mòran de na bràithribh san Tighearn a' gabhail misnich o m' gheimhlibh, leis an tuilleadh mòr-dhànachd a' labhairt an fhocail gun eagal.

15 Tha cuid gu dearbh a' searmonachadh Chrìosd tre fharmaid agus strì, agus cuid eile tre dheadh thoil.

16 Tha aon dream a' searmonachadh Chrìosd tre chionnsoid, cha'n aon gu trèibhdhireach, a' saòilsinn àmhghar a chur ri m' gheimhlibh-sa:

17 Ach an dream eile o ghnàth, air dhoibh fios a bhi aca gu'n do chuireadh mise gu seasamh air son an t-soisgeil.

18 Ciod ma tà? gidheadh air gach aon chor, co aca is ann an coslas amhàin, no da rìreadh, tha Crìosd air a shearmonachadh: agus air a shon so tha mise a' deanamh gairdeachais; seadh, agus ni mi gairdeachas.

19 Oir a ta fhios agam gu'n tig so chum slàinte dhomh-sa tre bhuir n-ùrnuigh-sa, agus tre fhuirthealachd Spioraid Iosa Crìosd

20 A réir mo ro-dhùil, agus mo dhòchais, nach cuirear nàire orm ann an nì air bith, ach leis an uile dhàn-achd labhairt, mar a ghnàth, gu'm bi Crìosd a nis mar an ceudna air àrd-achadh a'm' chorp-sa, ma's ann tre bheatha no tre bhàs.

21 Oir dhomh-sa bhi beò, is e sin Crìosd; agus bàs fhaotainn, is buannachd dhomh so.

22 Ach ma's beò dhomh san fheadhail, 's e so toradh m'òibre: ach cìod d'an deanainn roghainn, cha'n fhios domh.

23 Oir tha mi air mo theannachadh eadar dhà nì, air dhomh bhi togarrach air sìubhal, agus bhi maille ri Crìosd; oir is e so a's ro fheadhail:

24 Gidheadh, 's e mi dh'fhanuinn san fheadhail a's feumail dhuibhse.

25 Agus air dhomh bhi cinnteach dheth so, tha fhios agam gu'm fuirich mi, agus gu'n còmhluich mi maille ribh uile, chum bhur cur-sa air bhur n-aghaidh, agus chum gairdeachais a' chreidinnh:

26 Chum gu'm bi bhur gairdeachas nì's pailte ann an Iosa Crìosd do m' thaobh-sa, air son mi bhi a rìs a làthair maille ribh.

27 Amhàin caithibh bhur beatha gu cubhaidh do shoisgeul Chrìosd: chum, co aca a thig mi agus a chì mi sibh, no a bhios mi as làthair, gu'n cluin mi mu 'ar timchioll, gu bheil sibh a' seasamh gu daingean ann an aon spiorad, le aon inntinn, a' gleacadh le chèile air son creidinnh an t-soisgeil;

28 Gun gheilt ann an nì sam bith oirbh o bhur naimhdbh: nì a ta dhoibh-san 'na chomhara cinnteach air sgrios, ach dhuibhse air slàinte, agus sin o Dhia.

29 Oir thiodhlaiceadh dhuibhse air son Chrìosd, cha'n e 'mhàin creidsinn ann, ach mar an ceudna fulang air a shon;

30 Air dhuibh an còmhrag ceudna bhi agaibh a chumail sibh aonann-sa, agus a tha sibh a nis a' cluinntinn a bhi annam.

CAIB. II.

UIME sin, ma tha comhfhurtachd air bith ann an Crìosd, ma tha sòlas air bith gràidh, ma tha comh-chomunn air bith an Spioraid, ma tha truas air bith agus tròcair;

2 Còmhluinnibh mo ghàirdeachas, gu'm bi sibh a dh'aon inntinn, a

dh'aon ghràdh, a dh'aon toil, a dh'aon bhreithneachadh.

3 Na deanar aon nì tre chonspoid, no tre glòir dhìomhain; ach ann an irioslachd inntinn measadh gach aon gur fearr neach eile na e féin.

4 Na scallaibh gach aon air na nithibh sin a bhuineas da féin, ach gach aon air na nithibh a bhuineas do dhaoineibh eile mar an ceudna.

5 Uime sin, biodh an inntinn cheudna annaibh-sa, a bha ann an Iosa Crìosd:

6 Neach, air bhi dha ann an cruth Dhé, nach do mheas e 'na reubainn e féin bhi comh-ionann ri Dia:

7 Ach chuir se e féin ann an dèmas, a' gabhail air féin cruth seirbhisich, air a dheanamh ann an coslas dhaoine:

8 Agus air dha bhi air fhaghail ann an cruth mar dhuine, dh'irioslaich se e féin, agus bha e ùmhail gu bàs, eadhon bàs a' chroim-cheusaidh.

9 Air an aobhar sin, dh'àrdaich Dia e gu ro àrd mar an ceudna, agus thug e dha ainm os ceann gach uile ainne:

10 Chum do ainm Iosa gu'n làbadh gach glùn, de nithibh a ta air nèamh, agus de nithibh a ta air thalamh, agus de nithibh a ta fo'n talamh;

11 Agus gu'n aidiehadh gach teanga gur e Iosa Crìosd an Tigh-eann, chum glòire Dhé an Athar.

12 Uime sin, a mhuinntir mo ghràidh, mar a bha sibh ùmhail a ghnàth, cha'n e amhàin a'm' làthair-sa, ach nì's ro mhò as mo làthair, làu-oibrichibh bhur slàinte féin le h-eagal agus ball-chrith.

13 Oir is e Dia a dh'oibricheas annaibh arann an toil agus an gnìomh, a réir a dheadh-ghean féin.

14 Deanaibh na h-uile nìthe gun ghearrn, agus gun deasbaireachd:

15 Chum gu'm bi sibh neo-choir-each agus neo-chronail, 'mur cloinn do Dhia, neo-lochdach, an meadhon ginealach fhair agus chrosda, measg an bheil sibhse a' dealrachadh mar làchraim sholuis san t-saoghal;

16 A' cumail a mach focail na beatha; chum gu'n dean mise nàil ann an là Chrìosd, do bhrìgh nach do ruith mi gu dìomhain, agus nach do shaothraich mi gu dìomhain.

17 Seadh, agus ma dh'ìobrar mi air ìobairt agus seirbhis fhollaiseach bhur creidinnh-sa, tha aobhneas orm, agus

na mi a' deanamh gàirdeachais maille blise uile.

18 Air an dòigh chendna, biodh oibhneas oirblise, agus deanaibh àirdeachas maille riunsa.

19 Ach a ta dòchas agam anns an Tighearn Iosa, Timoteus a chur gu ìrird do 'ur n-ionnsuidh, chum gu'm i mise mar an ceudna ann an deadh dhìsnich, air dhomh fios fhaotainn iad is cor dhuibhise.

20 Oir cha'n 'eil duine air bith agam ann-ionann inntinn *ris-san*, air an bi ìran nan nithe a bhuineas dhuibhise a dùrachdach.

21 Oir tha na h-uile ag iarraidh nan nithe a bhuineas doibh féin, cha'n iad a nithe a bhuineas do Iosa Crìosd.

22 Ach is aithne dhuibh a dhearbhaigh-san, mar mhac d'a athair, gu'n rinn e seirbhis maille riunsa anns an t-soisgeul.

23 Uime sin, tha dùil agam esan a cur do 'ur n-ionnsuidh air ball, co rath 's a chì mi cìod is cor dhomh in.

24 Ach tha earbsa agam anns an Tighearn, gu'n tig mi féin do 'ur ionnsuidh gu h-aithghearr mar an uaire.

25 Gidheadh, mheas mi gu'm fheumail Epaphroditus mo bhràthar, agus mo chomh-oibriche, agus o chomh-shaighdear, ach bhuir achdair-sa, agus an ti a fàiricheil o m' uireasbhuidh, a chur do 'ur ionnsuidh.

26 Oir bha déidh mhòr aige oirbhlle; agus bha e làn tùirse, do bhrìgh 'n cuaila sibhse gu'n robh e tinn.

27 Agus gu deimhin bha e tinn agus do'n bhàs; gidheadh rinn Dia ocair air; agus cha b'ann a'rsan nàim, ach ormsa mar an ceudna, ann nach biodh dòigheas air muin oilgheis orm.

28 Uime sin, bu togarraiche a chuir mi do 'ur n-ionnsuidh e, chum, air buibh fhaicinn a ris, gu'm biodh oibhneas oirbh, agus gu'm bu lughaid do dhoilgheas-sa.

29 Air an aobhar sin, gabhaibh ris an Tighearn leis an uile aoibhneas, agus biodh meas mòr agaibh air an t-àithidh sin:

30 Do bhrìgh, air son oibre Chrìosd, n'n robh e dlùth do'n bhàs, agus nach obh suim aige d'a bheatha féin, chum an deanadh e suas uireasbhuidh bhuir eirbhis-sa do m' thaobh-sa.

OS bàrr, mo bhràithre, deanaibh gàirdeachas san Tighearn. Gu deimhin cha leasg leam-sa na nithe ceudna a sgrìobhadh do bhuir n-ionnsuidh, ach dhuibhise tha so tèaruimte.

2 Bithibh air bhuir faicill o mhadraibh, bithibh air bhuir faicill o dhroch luchd-oibre, coimhidibh sibh féin o'u chomh-ghearradh.

3 Oir is sunne an timchioll-ghearradh, a ta deanamh aoraidh do Dhia san Spiorad, agus a' deanamh gàirdeachais ann an Iosa Crìosd, agus nach 'eil a' cur muinghin san fheòil:

4 Ged dh'fheudainn-sa mar an ceudna muinghin bhi agam san fheòil. Ma shaoileas aon neach eile gu'm fend e muinghin a chur san fheòil, is mò na sin a dh'fheudas mise:

5 Air mo thimchioll-ghearradh air an ochdamh là, de chinneach Israeil, de thréibh Bheniamin, a'm' Eabhruidheach de na h-Eabharuidhich; a réir an lagha, a'm' Pheairiseach;

6 A thaobh eud, a' deanamh geur-leamhuinn air an eaglais; a réir na fireantachd a ta san lagh, neo-choir-each.

7 Ach na nithe a bha 'nam buannaich dhomh, mheas mi iad sin 'nan call air son Chrìosd.

8 Seadh gun amharus, agus tha mi a' meas nan uile nithe 'nan call, air son ro-dìrdheirceis eòlais Iosa Crìosd mo Thighearna: air son an d'fhuiling mi call nan uile nithe; agus tha mi a' meas gur aolach iad, chum gu'n cosnainn Chrìosd,

9 Agus gu'm faighear ann-san mi, gun m'fhìreantachd féin agam, a ta o'n lagh, ach an fhìreantachd sin a ta tre chreidimh Chrìosd, an fhìreantachd a ta o Dhia tre chreidimh;

10 Chum eòlas a bhi agam a'rsan, agus air comhachd 'aiseirigh-san, agus air comh-chomunn Thulangaig, air bhi dhomh air mo chur ann an coslas crutha r'a bhàs;

11 Dh'fheuchainn am feudainn air aon chor teachd chum aiseirigh nam marbha.

12 Cha'n e gu'n d'ràinig mi cheana, no gu bheil mi cheana foirfe; ach tha mi a' leantainn, dh'fheuchainn am faigh mi greim de'n nì sin féin air son an do ghaoladh greim dhomh le Iosa Crìosd.

13 A bhràithre, cha'n 'eil mi a' meas gu'n do ghlac mi greim: ach aon mi a

ta mi a' deanamh, air dhomh na nithe a ta air mo chùl a dhìchuimhneachadh, agus bhi 'ga m' shìneadh féin chum nan nithe a ta romham,

14 Tha mi a' dian-ruith dh'ionnsuidh a' chomhara, chum duaise àrdghairme Dhé ann an Iosa Crìosd.

15 Uime sin, mheud dhinne 's a ta diomhhalta, biodh an inntinn so againn: agus ma tha sibh ann an nì sam bith air atharrachadh inntinn, foillsichidh Dia an nì so féin duibh.

16 Gidheadh, an nì air an d'rainig sinn cheana, gluaiseanaid a réir aon riaghailt, bitheamaid a dh'aon inntinn.

17 A bhràithre, bithibh-sa le chéile 'nur luchd-leannanhuim ormsa, agus thugaibh an aire dhoibh-san a tha gluasad air an dòigh sin, mar a ta sinne 'nar n-eisimpleir agaibh.

18 (Oir a ta mòran a' gluasad, mu'n dubhairt mi gu minic ribh, agus mu'm bheil mi nis, eadhon a' gu, ag ràdh ribh, *gur naimhdean iad* do chrann-ceusaidh Chrìosd:

19 D'an deireadh bhi air an sgrios, d'an dia ann brù; agus aig am bheil an glòir 'nan uaire, aig am bheil an aire air nithibh taluaidh.)

20 Oir a ta ar caithe-beatha-ne air nèamh, an t-ionad as am bheil dùil againn fòs ris an t-Slànuighear, an Tighearn Iosa Crìosd;

21 A chruth-atharraicheas ar corp diblidh, chum gu'n deamr e comh-chosmhail r'a chorp glòrmhor féin, a réir an oibreachaidh leis am bheil e comasach air na h-uile nithe a chur fo 'cheannsal féin.

CAIB. IV.

UIME sin, mo bhràithre gràdhach, agus air am bheil mo dhéidh, m'aoibhneas agus mo chrùn, seasaibh mar so gu daingean san Tighearn, a mhuinntir mo garaidh.

2 Tha mi a' guidhe air Euodias, agus tha mi a' guidhe air Sintiche, iad a bhi dh'aon inntinn san Tighearn.

3 Agus tha mi ag iarraidh ortsa mar an ceudna, a chompanaich dhìleis, dean comhnadh ris na mnàibh sin a riun saothair maille rium-sa san t-soisgeil, maille ri Clement, agus a' chuid eile de m' chomh-oibricibh, aig am bheil an ainmean ann an leabhar na beatha.

4 Deanaibh gàirdeachas san Tighearn a ghnàth: a ris a ta mi ag ràdh, Deanaibh gàirdeachas.

5 Biodh bhuir measarrachd follais-

each do na h-uile dhaoinibh. *The Tighearn am fagus.*

6 Na biodh ro-chùram nì sam bith oirbh: ach anns gach uile le h-ùrnigh agus asluchadh, mar ri breith-buidheachais, biodh bh n-iarrtuais air an deanamh aithnich do Dhia.

7 Agus comhididh sìth Dhé, a thar gach uile thuigse, bhuir crìos agus bhuir n-inntinn ann an Iosa Crìosd.

8 Fa dheididh, a bhràithre, ge nithe ta fìor, ge b'e nithe *ta urramas* ge b'e nithe *ta ceart*, ge b'e nithe *ta fìor-ghlan*, ge b'e nithe *ta ionmhol* ghràidh, ge b'e nithe *ta ionmhol* ma tha deadh-bheus air bith ann, ma tha moladh air bith ann, sinuainich air na nithibh sin.

9 Na nithe sin aron a dh'fhàg lèim, agus a ghabh sibh, agus a chur agus a chunnaic sibh annam-sa, deanaibh: agus bithidh Dia na sìthe mar ribh.

10 Ach rinn mi gàirdeachas gu nì san Tighearn, do bhrìgh gu'n d'at ùraicheadh nis fa dheireadh bh eòran umam-sa: nì, mar an ceudna ann an robh sibh eòranach; ach e robh cothrom agaibh.

11 Cha'n e gu bheil mi a' labhadh a thaobh uireasbhuidh: oir dh'fhàg lèim mi, ge b'e stad am bheil mi, e toilichte.

12 Is aithne dhomh bhi ìosal, agus aithne dhomh mar an ceudna pailte a mhealtuinn: anns gach àit, ag anns na h-uile nithibh, theagaisgeam mi aron a bhi sàthach agus ocrad aron pailteas a shealbhadh, ag uireasbhuidh fhulang.

13 Is urrainn mi na h-uile nithe dheanamh tre Chrìosd, a neartaiche mi.

14 Gidheadh, is maith a rinn sibh gu'n do chomh-phàirtich sibh ris a thrioblaid.

15 Agus a nis biodh fhios agaibh-sa a Philipianacha, ann an toiseach t-soisgeil, 'nuair a dh'fhàg mi Mac donia, nach do roim eaglais air bì rium-sa, thaobh tabhairt agus gabhadh ach sibhsa amhàin.

16 Oir eadhon ann an Tesalonice chuir sibh aon pair agus a ris a' ionnsuidh leasachadh do m' uireasbhuidh.

17 Cha'n e gu bheil mi ag iarraidh tabhartais: ach a ta mi ag iarraidh

raidh a bhios pailte chum bhur
maitis sa.

18 Ach a ta mi sealbhachadh nan
le nithe, agus tha pailteas agam:
madh mi, air dhomh na nithe
aotainn o Epaphroditus a chuireadh
tibh-sa, fàile deadh-chùbhraidh, iob-
art thaitneach, anns am bheil tlachd
a Dia.

19 Ach leasaichidh mo Dhia-sa bhur
aireasbhuidh uile, a réir a shaoibh-
is ann an glòir, tre Iosa Crìosd.

20 A nis, do Dhia agus ar n-Athair-ne
gu robh glòir gu saoghal nan saoghal.
Amen.

21 Cuiribh fàilte air gach uile
naomh ann an Iosa Crìosd. Tha na
bràithrean a tha maille riom a' cur
fàilte oirbh.

22 Tha na naomh uile a' cur fàilte
oirbh, gu h-àraidh iadsan a tha de
theaghlach Cheasair.

23 Gràs ar Tighearn Iosa Crìosd gu
robh maille ribh uile. Amen.

Litir an Abstoil PHOIL chum nan COLOSIANACH.

CAIB. I.

1 JOL, abstol Iosa Crìosd tre thoil Dé,
agus Timoteus ar bràthair,

2 Chum nan naomh agus nam
Athar dileas ann an Crìosd a tha
ann an Colose: Gràs gu robh dhuibh,
agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n
Tighearn Iosa Crìosd.

3 Tha sinn a' toirt buidheachais do
Dhia, agus Athair ar Tighearn Iosa
Crìosd, a' sìor-dheanamh ùrnuigh air
ur son-sa;

4 O chuala sinn iomradh bhur
eidinn ann an Iosa Crìosd, agus
ur gràdh do na naomh uile;

5 Air son an dèchais a ta air a
asgaidh fa'ur comhair air nèamh,
r an eualla sibh iomradh roimh ann
a focal firinn an t-soisgeil;

6 A thàinig do 'ur n-ionnsuidh-sa,
ar anns an t-saoghal uile; agus a
a toirt toraidh naith, mar a ta e
anamh mar an ceudna 'nur measg-
. o'n là anns an eualla sibh e, agus
n d'fhair sibh eòlas air gràs Dhé
m am firinn.

7 A réir fòs mar a dh'fhòghluim
oh o Epaphras ar comh-sheirbhis-
ach gràdhach-ne, a tha air bhur son-
'na mhinistear dileas do Chrìosd;

8 A chuir an eòil dhuinne mar an
ceudna bhur gràdh-sa anns an Spiorad.

9 Air an aobhar so, cha'n 'eil sinne
ar an ceudna a' sgar, o'n là a chuala
nn e, do dheanamh ùrnuigh air bhur
nn-sa, agus a ghuidheadh gu'm biodh
bh air bhur lìonadh le eòlas a
toile, san uile ghliocas agus thuigse
dioradail;

10 Chum gu'n gluaiseadh sibh gu
rbhaidh do'n Tighearn chum gach
ile thoileachaidh, a' toirt toraidh
sibh san uile dheadh obair agus a'
s ann an eòlas Dé:

11 Air bhur neartachadh leis an
uile neart, a réir a chumhachd ghior-
mhòir-san, chum an uile fhoighidin
agus fhad-ihulangais, maille ri gaird-
eachas;

12 A' tabhairt buidheachais do'n
Athair, a rinn sinne iomchuidh chum
bhi 'nar luchd-comhpàirt de oigh-
reachd nan naomh san t-solus;

13 A shaor sinn o chumhachd an
dorchadais, agus a dh'atharraich sinn
chum rioghachd Mìc a ghràidh-san;

14 Anns am bheil againn saorsa tre
'fhuil-san, eadhon maitheanas nam
peacadh;

15 Neach a's e ìomhaigh an Dé
neo-fhaicsinnich, ceud-ghin a' chruth-
achaidh uile;

16 Oir is ann leis-san a chruthaich-
eadh na h-uile nithe a ta air nèamh,
agus a ta air talamh, faicsinneach agus
neo-fhaicsinneach, ma's àrd-chaith-
richean iad, no tighearnais, no uachd-
aranachda, no cunhachda; is ann
leis-san, agus air a shon-san, a chruth-
aicheadh na h-uile nithe;

17 Agus tha esan roimh na h-uile
nithibh, agus trid-san tha na h-uile
nithe a' comh-sheasamh.

18 Agus is e ceann a' chuirp, eadhon
na h-caglais: neach a's e an toiseach,
an ceud-ghin o na marbhaibh; chum
gu'm biodh aige àrd-cheannas anns na
h-uile.

19 Oir b'e deadh thoil an Athar,
gu'n còmhnuicheadh gach uile iom-
lanachd annsan;

20 Agus gu'm biodh na h-uile air
an deanamh réidh ris féin trid-san,
air dha sìth a dheanamh tre fhuil a
chroimh-cheusaidh-san; trid-san, a ta
mì ag ràdh, ma's nithe iad a ta air
talamh, no nithe a ta air nèamh.

21 Agus sibhse a bha uair-eigin

'nur coimhich, agus 'nur naimhaidh ann *bhur* n-inntinn thaobh dhroch oibre, nis rinn e réidh ris féin.

22 Ann an corp 'fheòla féin tre'n bhàs, chum sibhse a chur naomha, agus neo-lochdach, agus neo-choir-each, 'na làthair-san:

23 Ma dh'fhanas sibh anns a' chreidimh bunaiteach agus daingean, gun bhi air *bhur* n-atharrachadh o dhòchas an t-soisgeil, a chuala sibh, agus a shearmonaicheadh do gach nile chrentair a ta fuidh nèamh; air an d'rinneadh mise Pòl a'm' mhinisteir.

24 Tha mi nis a' deanamh gàird-eachais ann am fhulangasaibh air *bhur* son-sa, agus a' coimhlionadh mhead 's a ta dhéigh-làimh de àmgharaibh Chrìosd ann am fhèidil, air son a chuirp-san, eadhon na h-eaglais:

25 D'an d'rinneadh mise a'm' mhinisteir, a réir stiùbhardachd Dhé a thugadh dhomh air *bhur* son-sa, a choimhlionadh focail Dé;

26 Eadhon an rùn-diomhair a bha folaichte o na linnibh agus na gin-ealachaidh a chaidh seachad, ach a nis a tha air fhoillseachadh d'a naomhsan;

27 D'am bu toil le Dia fhoillseachadh ciod e saobhreas glòire an rùn-diomhair so am measg nan Cinneach; neach a's e Crìosd annaibh-sa, dòchas na glòire;

28 Neach a ta sinne a' searmonachadh, a' toirt rabhaidh do gach duine, agus a' teagasg gach uile dhuine anns an uile ghliocas; chum gu'n nochd sinn gach uile dhuine 'na làthair-san iomlan ann an Iosa Chrìosd:

29 An ni chum am bheil mise mar an ceudna a' saothreachadh, a' deanamh spairn a réir 'oibreachaidh-san, a tha 'g oibreachadh annam gu cumhachdach.

CAIB. II.

OIR b'ail leam fios a' bhi agaibh ciod e meud mo chòmhaig air *bhur* son-sa, agus *air son* na dream a ta ann an Laodicea, agus *air son* a mhead nach fhaca ur'aghaidh anns an fhèidil:

2 Ionns gu'm faigheadh an cridhe sòlas, air dhoibh bhi air an dtùth-cheangal r'a chèile ann an gràdh, agus chum uile shaoibhreais an làn dearbh-bheachd tuigse, chum eòlais rùn-diomhair Dhé, eadhon an Athar, agus Chrìosd;

3 Anns am bheil uile ionmhais ghliocais agus an eòlais folaichte.

4 Agus so a ta mi ag ràdh, air eag gu'm mealladh neach air bith sibh briathraibh tairngeach.

5 Oir ged tha mi uaibh san fhèidgidheadh a ta mi maille ribh spiorad, a' deanamh gàird-eachais agus a' faicinn *bhur* n-òrduigh, ag seasmlachd *bhur* creidimh ann Chrìosd.

6 Uime sin, mar a ghabh sibh do n-iomsuidh an Tighearn Iosa Crìosd gluaisibh ann:

7 Air dhuibh bhi air *bhur* freunachadh agus air *bhur* togail suas an san, agus air *bhur* daingneachadh chrèidimh, a réir mar a theagaisgea sibh, a' meudachadh ann le breibhuidheachais.

8 Thugaibh an aire nach dean neach air bith òirneart oirbh tre fheallsachd agus mealltaireachd dhìomha; a réir beul-aithris dhaoine, a reicend-thoiseacha an t-saoghail, ag cha'n ann a réir Chrìosd:

9 Oir annsan tha uile ionnlana na Diadhachd a' gabhail còmhaid gu corporra.

10 Agus tha sibhse coimhlion annsan, neach a's e ceann gach uachdaranachd agus chumhachd;

11 Anns am bheil sibh mar ceudna air *bhur* timchioll-ghearrailis an timchioll-ghearradh na d'rinneadh le làmhaidh, ann an c dhibh cuirp pheacanna na feòla, timchioll-ghearradh Chrìosd:

12 Air dhuibh bhi adhlacte mar ris ann am bàisteadh, anns am bh sibh mar an ceudna air *bhur* togail an maille ris tre chreidimh oibreachaidh Dhé, a thog suas esan o na marbaidh.

13 Agus sibhse a bha marbh 'n n-euceartaibh, agus ann an neo-thùchioll-ghearradh *bhur* feòla, bheot aich e maille ris, a' maitheadh dhuibh nan uile euceart;

14 A' dubhadh a mach làn sgrìobhaidh nan òrduighean do thaobh-ne, a bha 'nar n-aghaidh, ag thug e as an t-slighe i, air dha sparradh ri a chruann-ceusaidh-san:

15 Air dha uachdaranachdan ag cumhachdan a chreachadh, rinu ball-sampuill diubh gu follaiscach, deanamh buaidh-chaitheim os ceann tre'n chrann ud féin.

16 Uime sin, na tugadh aon nea

reth oirbh air son bith, no dibhe, no haobh là féille, no gealaich nuaidhe, no shàbaide :

17 A ta 'nan sgàile air na nithibh a a ri teachd ; ach *is* le Criosd an corp.

18 Na mealladh aon neach bhur uais uaibh le irioslachd thoileil, agus oradh do ainglibh, a' fòirneadh a teach *gu dàna* chum nan nithe nach ic e, gu dìomhain air a shéideadh uas le 'inntinn fhèidhnoir féin ;

19 Agus gun an ceann a chumail, 'na bheil an corp uile, air dha bhi ir a bheathachadh tre altaibh agus launaibh, agus air a dh'ath-cheangal a chéile, a' fàs le fàs Dé.

20 Uime sin, ma fhuair sibh bàs maille ri Criosd o chend thoiseachaibh a t-saoghail, c'ar son, mar dhaoine a beò san t-saoghal, a tha sibh fuidh duighibh,

21 (Na bean ri, na blais, na làimh-ch ;

22 Nithe a théid uile a neo-ni le'n àthachadh,) a réir àitheantan agus agasga dhaoine ?

23 Nithe, gun amharas, aig am teil samhladh gliocas ann an aoradh in-thoile agus irioslachd, agus in-nomhradh a' chuirp, cha'n ann an ram san bith chum sàsachaidh na bla.

CAIB. III.

TIME sin, ma dh'èirich sibh maille ri Criosd, iarraibh na nithe a ta uas, far am bheil Criosd 'na shuidhe ? deas làimh Dhé.

2 Suidhichibh bhur n-aighe air na thibh a ta shuas, agus cha'n ann air nithibh a ta air an talamh.

3 Oir a ta sibh marbh, agus tha bhur atha folaichte maille ri Criosd ann Dia.

4 'Nuair a dh'fhoillsichear Criosd, ach a's e ar beatha-ne, an sin bidh sibh mar an ceudna air bhur liseachadh maille ris ann an glòir.

5 Uime sin, claidhibh bhur buill ta air an talamh, strìopachas, neo-loine, fonn-collaidh, ana-mianna, us samit, ni a's iodhol-aoraidh :

6 Nithe air son am bheil fearg Dhé teachd air cloinn na h-eas-ùmh-chd.

7 Anns an robh sibhse mar an ceudna a' gluasad uair-eigin, 'nuair bha sibh a' caitheamh bhur beatha an measg.

8 Ach a nis, cuiribh-sa uaibh na the so uile ; fearg, cornnich, m-

run, toibheum, cainnt shalach as bhur beul.

9 Na deanaibh breug d'a chéile, do bhrìgh gu'n do chuir sibh dhìbh an seann duine maille r'a ghuimhar-aibh,

10 Agus gu'n do chuir sibh umaibh an duine nuadh, a tha air ath-nuadhachadh ann an eòlas, a réir ionghaigh an ti a chruthaich e.

11 Far nach 'eil Greugach no Iùdhach, tìnnchioll-ghearradh, no neo-thìnnchioll-ghearradh, *duine* borb, Sìtianach, daor no saor : ach *is* e Criosd na h-uile, agus anns na h-uile.

12 Uime sin, cuiribh-sa umaibh, (mar dhaoine taghta Dhé, naomha agus ionmhuinn,) innigh thròcaire, caomhalachd, irioslachd inntinn, mac-antas, fad-fhulangas ;

13 A' giùlan le chéile, agus a' maitheadh d'a chéile, ma tha cùis ghearrain aig neach an aghaidh neach : mar a thug Criosd maitheanas dhuibhse, mar sin deanaibh-sa mar an ceudna.

14 Agus thar na nithibh so uile, *cuiribh umaibh* gràdh, ni a's e còmh-cheangal na fòirfeachd.

15 Agus biodh sìth Dhé a' riaghladh ann bhur cridhe, chum am bheil sibh mar an ceudna air bhur gairm ann an aon chorp ; agus bithibh taingeil.

16 Gabhadh focal Criosd còmhruidh annaibh gu saobhir san nìle ghliocas, a' teagasg agus a' comhairleachadh a chéile le salmaibh, agus laoidhibh, agus dànaibh spioradail, a' deanamh ciùil do'n Tighearn le gràs ann bhur cridhe.

17 Agus gach ni air bith a ni sibh ann an focal no ann an guimh, deanaibh *iad* uile ann an ainm an Tighearn Iosa, a' toirt buidheachais do Dhia, eadhon an t-Athair, trìd-san.

18 A mhnà, bithibh ùmhal do 'ur fearaibh féin, mar is cubhaidh, agus an Tighearn.

19 Fheara-pòsda, gràdhaichibh *bhur* mnà, agus na bithibh searbh 'nan aghaidh.

20 A chlann, bithibh ùmhal do 'ur pàrantaibh anns na h-uile nithibh : oir a ta so taitneach do'n Tighearn.

21 Aithriche, na brosnuichibh bhur clann *chum feirge*, air egal gu'n caill iad am misneach.

22 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhal do 'ur maighistiribh a réir na feòla, anns na h-uile nithibh ; cha'n ann le seirbbhis-sùl, mar dhream a ta toileach

adh dhaoine; ach ann an tréibhdhíreas cridhe, ann an eagla Dé:

23 Agus ge b'e ní air bith a ní sibh, deanaibh o bhuir cridhe e, mar do'n Tighearn, agus cha'n ann do dhaoineibh;

24 Air dhuibh fios a bhi agaibh gu'm faigh sibh o'n Tighearn duais na h-oighreachd: oir is ann do'n Tighearn Críosd a tha sibh a' deanamh seirbhis.

25 Ach an ti a ní eucoir, gheibh e toillteanas na h-eucorach a rinn e: agus cha'n 'eil leth-bhreth ann.

CAIB. IV.

A MHAIGHSTIREAN, thugaibh do 'ur seirbhisich an ní sin a tha ceart agus cothromach, air dhuibh fios a bhi agaibh gu bheil agaibh féin Maighistir mar an ceudna air nàmh.

2 Buanaichibh ann an ùrnuigh, a' deanamh faire innte le breith-buidheachais;

3 Ag ùrnuigh mar an ceudna air ar son-ne, chum gu'm fosgladh Dia dhuinn doras na h-ùr-labhairidh, a' chur an cèill rùin-dìomhair Chríosd, air son an bheil mise ann an cuibhreachaibh:

4 Chum gu'm foillsich mi e, mar is còir dhomh labhairt.

5 Ghuaisibh ann an gliocas thaobh na drean sin a ta an leth muigh, ag ath-cheannach na h-aimsir.

6 Biodh bhuir còmhraidh a ghnàth ann an gràs, air a dheanamh blasda le salann, chum gu'm bi fhios agaibh eòmus is còir dhuibh gach neach a faireagairt.

7 Foillsichidh Tichicus, bràthair gràdhach, agus ministear dileas, agus còmh-sheirbhisich san Tighearn, gach ní dhuibh ann an t-imchìoll-sa:

8 A' chuir mi do 'ur n-ionnsuidh chum na crìche so féin, gu'm biodh fios bhuir staid-sa aige, agus gu'n

tugadh e còmhshurtachd do 'ur crid eachaibh:

9 Maille ri Onesimus, bràthair dile agus gràdhach, a tha dhuibh féin. iad aithnichte dhuibh na h-nìle nit a tha an so.

10 Tha Aristarchus, mo chom phrìosanach, a' cur fàilte oirbh; agus Marcus, mac peathar do Bharnab (ma'n d'fhuair sibh àitheanta: ma ti e do 'ur n-ionnsuidh, gabhaibh ris:)

11 Agus Iosa, ris an abrar Iustinus, a tha de'n t-imchìoll-ghealladh. 'S iad sin amhàin mo chom oibrichean chum rioghachd Dhé, a b' ann còmhshurtachd dhomh.

12 Tha Epaphras, a tha dhuibh féin seirbhisich Chríosd, a' cur fàilte oirbh, a ghnàth a' deanamh spàidh-rachdaich air bhuir son ann ùrnuighibh, chum gu'n seas si foirfe agus còimhlionta ann an u thoil Dhé.

13 Oir tha mi deanamh fianais do gu bheil aige mòr theas-ghràd dhuibhse, agus dhoibhsan a tha an Laodicea, agus do'n mhòr-mhòr tha ann an Hierapolis.

14 Tha Lucas, an léigh gràdhach agus Demas, a' cur fàilte oirbh.

15 Cuiribh fàilte air na bràithribh ta ann an Laodicea, agus air Nymph agus air an eaglais a tha 'na thigh.

16 Agus an uair a leughar an li so 'mur measg-sa, thugaibh fa'n gu'n leughar i ann an eaglais na Laodiceanach mar an ceudna; agus gu'n leugh sibhse cuideachd an li o Laodicea.

17 Agus abraibh ri Archipus, Tha an aire do'n mhinistireilachd a fhu thu san Tighearn, gu'n còimhligh thu i.

18 Fàilte uam-sa, Pòl, le m' làir féin. Cuimhnicibh mo chuibhreach Gràs gu robh maille ribh. Amen.

Ceul Litir an Abtoil PHOIL chum nan
TESALONIANACH.

CAIB. I.

POL, agus Silvanus, agus Timoteus, chum eaglais nan Tesalonianach a tha ann an Dia an t-Athair, agus anns an Tighearn Iosa Críosd: Gràs dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Críosd.

2 Tha sinn a' toirt buidheachais

do Dhia a ghnàth air bhuir son-uile, a' toirt ionnsaidh oirbh ann an ùrnuighibh-ne;

3 A' cuimhneachadh gu'n sgur ob bhuir creidimh, agus sòthair bh gràidh, agus foighidín bhuir dòch 'nar Tighearn Iosa Críosd, an fian Dé, agus ar n-Athair-ne:

4 Air dhuinn fios a bhi againn, a bhràithre gràdhaichte le Dia, air bhur taghadh-sa.

5 Oir cha d'fhàinig ar soisgeul-ne le 'ur n-ionnsuidh-sa ann am focal umhàin, ach mar an ceudna ann an cumhachd, agus anns an Spiorad Naomh, agus ann am mòr làn-learbhadh; mar is aithne dhuibh ciod a' ghnè dhaoine bha annainn 'nur measg air bhur son-sa.

6 Agus rinneadh sibh 'nur luchd-eanmhuinn oirne, agus air an Tighearn, 'nuair a ghabh sibh ris an fhocal ann am mòr-àmhghar, le daoibhneas an Spioraid Naomh:

7 Ionns gu'n robh sibh 'nur n-eisinn-leiribh dhoibhsan nile a tha creidsinn ann am Macedonia, agus ann an Achaia.

8 Oir naibhse chaidh fuaime fòcal n Tighearna mach, cha'n ann amhàin ann am Macedonia agus ann an Achaia, ach mar an ceudna anns ach àit, tha bhur creidimh ann an Dia air a sgaoileadh a mach, ionns ach 'eil feum air sinne a labhairt ri air bith.

9 Oir a ta iad féin a' foillseachadh an ar tinnchioll-ne, ciod a' ghnè dol steach a bha againn do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus eionns a phill sibh ann Dhé o iochlolaibh, a dheanamh airbhis do'n Dia bheò agus fìor;

10 Agus gu feitheamh r'a Mhac o òmh, a thog e suas o na marbhaibh, a' thionn Iosa, a shaor sinne o'n fhearg a ri teachd.

CAIB. II.

1 OIR is aithne dhuibh féin, a bhràithre, ar dol-ne a steach do 'ur n-ionnsuidh, nach robh e ann a dìomhanas:

2 Ach fòs air dhuinn fulang roimh, agus an déigh ar maslachadh ann an Philipi, mar is aithne dhuibh, bha machd againn ann ar Dia-ne soisgeul a labhairt ribhse ann am mòr-leachd.

3 Oir cha robh ar n-eòrtaile-ne o nealltaireachd, no o neòghloine, no ann an ceilg:

4 Ach mar a mheasadh sinne le Dia meuidh gu'm biodh an soisgeul r carbsa ruim, is amhail sin a bhramaid, cha'n ann mar dhream tha toileachadh dhaoine, ach Dhé, tha dearbhadh ar cridheacha.

5 Oir cha do ghuàthaich sinn uair r bith briathra miodalach, mar is

aithne dhuibh, no leithsgeul saime; 's e Dia ar fianntis:

6 Ni mò dh'iarr sinn urram o dhaoineibh, no naibhse, no o dhaoineibh eile, ged dh'fheudamaid ar trom a leagadh oirbhe, mar abstola Chrìosd.

7 Ach bha sinn caomh 'nur measg-sa, amhail a dh'altruinas banaltrum a clann féin:

8 Mar sin, air bhi dhuinne ro dhéidheil oirbhe, bu toileach leinn cha'n e 'mhàin soisgeul Dhé a phàirt-eachadh ribh, ach mar an ceudna ar n-anama féin, do bhrìgh gu'n robh sibh ro ionmhuinn leinn.

9 Oir is cuimhne leibh, a bhràithre, ar saothair agus ar sgios-ne: oir air dhuinn bhi ri h-obair a dh'oidheche agus a latha, chum nach cnireamaid trom air neach sam bith agaibh, shearmonaich sinn duibh soisgeul Dé.

10 Is fianntisean sibhse, agus Dia, cia naomha, agus cia cothromach, agus neo-lochdach a ghluain sinne sinn féin 'nur measg-sa a ta creidsinn:

11 Mar is aithne dhuibh connas a dh'earailich sinn, agus a thug sinn comhfhurtachd, agus a chuir sinn impidh air gach aon agaibh fa leth, (mar a n'è athair d'a chloinn.)

12 Gu'n gluaiseadh sibh gu cubhaidh do Dhia, a ghairin sibh chum a rìoghachd agus a ghliòire féin.

13 Uime sin, a ta sinne mar an ceudna a' toirt buidheachais do Dhia gun sgar; do bhrìgh, 'nuair a ghabh sibh ri focal Dé a chuala sibh uainne, gu'n do ghabh sibh ris, cha'n ann mar fhocal dhaoine, ach (mar is e gu fìrinneach) focal Dé, a tha 'g oibreachadh gu h-éifeachdach annaibh-sa a ta creidsinn.

14 Oir rinneadh sibhse, a bhràithre, 'nur luchd-eanmhuinn air eaglaisibh Dhé ann an Iudea a tha ann an Iosa Chrìosd: oir dh'fhuiling sibhse na nithe ceudna o bhur luchd-dùthcha féin, mar a dh'fhuiling iadsan o na h-Iùdhaich:

15 A chuir aron an Tighearn Iosa agus ann fàidhean féin gu bàs, agus a rinn gear-leannmhuinn oirne; agus nach 'eil a' toileachadh Dhé, agus a tha 'n aghaidh nan nile dhaoine:

16 A tha bacadh dhinne labhairt ris na Cinnich, chum gu'm biodh iad air an tèarnadh, chum sìor-lionaidh suas an peacanna: oir thàinig an fhearg orra mu dheireadh.

17 Ach air dhuinne, a bhràithre, bhi air ar dealachadh naibhse rè

tamuill bhig am pearsa, ach cha'n ann an cridhe, is ro mhòid a rinn sinn dìchìoll air bhuir n-aghaidh fhaicinn le mòr-thogradh.

18 Uime sin, bu mhiann leinn teachd do 'ur n-ionusuidh, (eadhon leam-sa Pòl,) uair no dhà: ach bhac Sàtan sinn.

19 Oir ciod e ar dòchas-ne, no ar n-aoibhneas, no ar crùn-uaille? Nach sibhse féin e, an fianuis ar Tighearn Iosa Crìosd aig a theachd?

20 Oir is sibhse ar glòir-ne agus ar n-aoibhneas.

CAIB. III.

AIR an aobhar sin, an uair nach b'urrainn sinn cumail oirnn féin ni b'fhaide, bu taitneach leinn bhi air ar fàgail 'nar n-aonar ann baile Athens.

2 Agus chuir sinn Timoteus, ar bràthair, agus ministear Dhé, agus ar comh-oibriche ann an soisgeul Chrìosd, chum sibhse a dhaingneachadh, agus comhfhurtachd a thoirt duibh mun thùmhchioll bhuir creidimh;

3 Chum nach gluaiste neach air bith agaibh leis na trioblaidibh so; oir a ta fhios agaibh féin gu'n d'òrduicheadh sinn a dh'ionnsuidh so.

4 Oir gu deimhin, an uair a bha sinn maille ribh, dh'innis sinn duibh roimh-làimh gu'n robh sinn gu àmhghar fhulang; eadhon mar a thachair, agus is aithne dhuibh.

5 Air an aobhar so, 'nuair nach robh mise comasach air cumail orm féin ni b'fhaide, chuir mi a dh'fhagail fios mu 'ur creidimh, air eagail air chor sam bith gu'n do bhuaiream buaireadair sibh, agus gu'm biodh ar saothair-ne dìomhain.

6 Ach a nis, an uair a thàinig Timoteus uaibhse do ar n-ionusuidh-ne, agus a thug e deadh sgeul duinn mu 'ur creidimh agus bhuir gràdh, agus gu bheil cuimhne mhaith agaibh oirne a ghnàth, a' miannachadh gu mòr sinne fhaicinn, amhuil a ta sinne mar an ceudna sibhse fhaicinn.

7 Uime so, a bhràithre, fhuair sinne comhfhurtachd do 'ur taobh ann ar n-uile àmhghar agus theinn tre bhuir creidimh-sa:

8 Oir a ta sinne beò a nis, ma sheasas sibhse gu bunaiteach san Tighearn.

9 Oir ciod am buidheachas a dh'fhendas sinn iocadh do Dhia as bhuir leth-sa, air son an aoibhneis sin uile leis am bheil sinn ri gàirdeachas do 'ur taobh ann fianuis ar Dé-ne;

10 A dh'oidhche agus a là a' guidh gu ro dhùrachdach gu'm faiceamaibh bhuir n-aghaidh-sa, agus gu'n leasaich eamaid dìreasbhuidh bhuir creidimh;

11 A nis, gu'n deanadh Dia féin eadhon ar n-Athair, agns ar Tighearn Iosa Crìosd, ar slighe-ne a thredrachadh do 'ur n-ionusuidh-sa.

12 Agus gu'n tugadh an Tighearn oirbh fàs agus bhi ro phailt ann a gràdh d'a chèile, agus do na h-nì dhaoibh, mar a ta sinne dhuibhse;

13 Chum gu'n daingnich e bhuir cridheacha neo-choireach ann a naomhachd ann fianuis Dé, eadhon a n-Athar-ne, aig teachd ar Tighearn Iosa Crìosd maille r'a naoimh eile.

CAIB. IV.

OS bàrr, ma tà, a bhràithre, cum eamaid a dh'impidh agus dh'athchuinge oirbh tre'n Tighearn Iosa, mar a fhuair sibh uainne cionno is còir dhuibh imeachd agus Dia thoileachadh, gu'n meudaicheadh sibh mar sin ni's mò agus ni's mò.

2 Oir a ta fhios agaibh ciod iad na h-àitheantan a thug sinne dhuibh tre' Tighearn Iosa.

3 Oir is i so toil Dhé, eadhon bhuir naomhachadh-sa, sibh a sheachnadh strìopachais:

4 Gu'm b'aithne do gach aon agaibh a shoitheadh féin a shealbhadh ann an naomhachd agus ann an urram;

5 Cha'n ann ann am fonn ann am miannach, mar a nì na Cinnich air nach 'eil eòlas air Dia:

6 Gun neach air bith a dheanam' encoir no mealltaireachd sa' chùis air a bhràthair; do bhrìgh gur e'n Tighearn a ni dìoghaltas air an uil leithidibh sin, a réir mar a dh'innis sinne mar an ceudna duibh roimh agus a rinn sinn fianuis.

7 Oir cha do ghairm Dia sinne gu neo ghloine, ach gu naomhachd.

8 Uime sin, an neach a ni tàir cha'n ann air duine tha e deanam' tàir, ach air Dia, a thug dhuinne Spiorad Naomh féin.

9 Ach a thaobh gràidh bhràthaireil cha'n 'eil feum agaibh mise a sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh; oir a ta sibh féin air bhuir teagasg o Dhia gràdh a thoirt d'a chèile.

10 Agus gu deimhin tha sibh a' deanamh so thaobh nam bràthar uile a tha ann am Macedonia gu h-iomlan: ach guidheamaid oirbh, a bhràithre, sibh a mheudachadh ni's mò agus ni's mò;

11 Agus gu'n dean sibh bhuir dhìchioll bhi ciùin, agus bhuir gnothuiche féin dheanamh, agus sàothreachadh le r lannhaibh féin, amhuil a dh'àithn me dhuibh;

12 Chum gu'n gluais sibh gu cunbhlach thaobh na nuinntir sin a ta 'n h muigh, agus nach bi nireasbhuidh sam bith oirbh.

13 Ach cha b'àill leam, a bhràithre, a bhi aineolach thaobh na nuinntir a tha 'nan codal, chum nach dean bhi bròn. eadhon mar dhaoine eile aig ch'èil dòchas.

14 Oir ma chreideas sinn gu'n fannair Iosa bàs, agus gu'n d'èirich ris, amhuil sin mar an ceudna an eam a choidil ann an Iosa, bheir a maille ris.

15 Oir so a ta sinn ag ràdh ribh n am focal an Tighearna, nach bi ainne a tha beò, agus a dh'fhàgar gu tèhd an Tighearna, toiseach orra-san ha 'nan codal.

16 Oir thig an Tighearn féin a nuas tèamh le àrd-iolaich, le guth an àrd-igil, agus le trompaid Dhé: agus ridh na mairbh ann an Crìosd air ris.

17 An dèigh sin sinne a bhios beò a dh'fhàgar, togar suas sinn nile riùsan anns na neulach, an dhail an Tighearna san athar: agus ar sin bithidh sinn gu sìorruidh nile ris an Tighearn.

18 Uime sin, thugaibh comhfhurtadh d'a chéile leis na briathraibh so.

CAIB. V.

CH mu thimchioll nan aimsirean agus nan àm, cha'n 'eil feum aibh-sa, a bhràithre, mise a sgrìobh n do 'ur n-ionnsaidh.

2 Oir a ta sàr-fhios agaibh féin gu'n là an Tighearna mar ghadnuiche san tìche.

3 Oir an nair a their iad, Sìth us tèaruinteachd, an sin thig sgrìos ann orra, mar shaothair air unnaoi orraich; agus cha téid iad as.

4 Ach cha'n 'eil sibhse, a bhràithre, a dorchadas, ionns gu'm beireadh là sin oirbh mar ghaduiche.

5 Is sibhse uile clann an t-solais, us clann an là: cha'n ann de'n tìche, no de'n dorchadas sinn.

6 Uime sin, na coideamaid mar daoine eile; ach deanaid faire, us bitheamaid stuama.

7 Oir an dream a choidleas, is ann a oidheche a choidleas iad; agus an

dream a tha air mhisg, is ann san oidheche tha iad air mhisg.

8 Ach bitheamaid-ne, a tha de'n là, stuama, a' cur oirnn uchd-éididh a' chreidimh agus a' ghràidh; agus mar chlogaid, dòchas na slàinte:

9 Oir cha d'òrduich Dia sinn chum feirge, ach chum slàinte fhaotainn tre an Tighearn Iosa Crìosd,

10 A fhuair bàs air ar son. chum, co aca is faireach no codal dhuinn, gu'n bitheamaid beò maille ris.

11 Uime sin, thugaibh comhfhurtachd d'a chéile, agus togaibh suas gach aon a chéile, eadhon mar a ta sibh a' deanamh.

12 Agus guidheamaid oirbh, a bhràithre, aithne bhi agaibh air an dream a tha sàothreachadh 'nur measg, agus a tha os bhuir ceann san Tighearn, agus a tha 'gur comhairleachadh;

13 Agus meas mòr a bhi agaibh dhuibh ann an gràdh air son an oibre. Bithidh sìochail 'nur measg féin.

14 A nis, guidheamaid oirbh, a bhràithre, thugaibh rabhadh dhoibh-san a tha mi-riaghailteach, thugaibh comhfhurtachd dhoibh-san a tha lag-chridheach, cunnaibh suas iadsan a ta annhunn, bithidh foighidneach a thaobh nan nile dhaoine.

15 Fenchaidh nach ioc neach ole air son uile do dhuine sam bith; ach leanaidh-sa a ghnàth an nì a ta maith, araon do ar taobh féin, agus a thaobh nan nile dhaoine.

16 Deanaibh gairdeachas a ghnàth.

17 Deanaibh ùrnuigh gun sgar.

18 Anns gach uile nì thugaibh buidheachas; oir is i so toil Dé ann an Iosa Crìosd do 'ur taobh.

19 Na mùchaidh an Spiorad.

20 Na deanaibh tàir air fàidhead-airleadh.

21 Dearbhaibh na h-uile nithe: cunnaibh gu daingean an nì sin a ta maith.

22 Seachnaibh gach uile choslas uile.

23 Agus gu'n deanadh Dia na sìthe féin naomha sibh gu h-iomlan; agus gu'n deònaicheadh Dia gu'm bi bhuir n-uile spiorad, agus anam, agus chorp, air an gleidheadh gu neo-choireach gu teachd ar Tighearn Iosa Crìosd.

24 Is firinneach an ti a ta 'gur gairn; neach, mar an ceudna, a nì e.

25 A bhràithre, deanaibh ùrnuigh air ar son-ne.

26 Cuiribh fàilte air na bràithribh uile le pòig naomh.
27 Tha mi a' sparadh oirbh a h-uchd an Tighearn, gu'n leughar an litir so do na bràithribh naomh uile.

28 Gu robh gràs ar Tighearn Iosa Crìosd maille ribh.

Dara Litir an Abstoil PHOIL chum nan TESALONIANACH.

CAIB. I.

POL, agus Silvanas, agus Timoteus, cium eaglais nan Tesalonianach, ann an Dia ar n-Athair, agus anns an Tighearn Iosa Crìosd:

2 Gràs gu robh dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

3 Tha e mar fhiachaibh oirne buidheachas a thoirt do Dhia a ghnàth air bur son-sa, a bhràithre, mar is cubhaidh, do bhrìgh gu bheil bhur creidinn a' fas gu ro mhòr, agus gu bheil gràdh gach aoin agaibh uile a' meudachadh d'a chèile:

4 Ionnsu gu bheil sinne fèin a' deanamh uille as aibh-sa ann an eaglaisibh Dhé, air son bhur foighidin agus bhur creidinn ann bhur n-uile gheur-leannmhunnibh agus àmhghar-aibh a tha sibh a' fulang:

5 Nì a ta 'na chomhara follaiseach air ceart bhreitheanas Dé, chum gu'm measar gur airidh sibhse air rioghachd Dhé, air son am bheil sibh a' fulang:

6 Do bhrìgh gur ceart an nì do Dhia, àmhghar iocadh dhoibh-san a ta cur àmhghair oirbh;

7 Agus dhuibhse a ta fo àmhghar, fois maille ruinne, 'nuair a dh'fhoillsichear an Tighearn Iosa o nèamh, maille r'a ainglibh cumhachdach,

8 Ann an teine lasarach, a' deanamh dìoghaltas air an dream aig nach 'eil eòlas air Dia, agus nach 'eil ùmhal do shoisgeul ar Tighearn Iosa Crìosd:

9 Muinntir air an deantar peanas le sgrios sìorruidh o làthair an Tighearn, agus o ghlòir a chumhachd;

10 'Nuair a thig e gu bhì air a ghlòrachadh 'na naomh, agus chum gu'n deantar iongantach e aunta-san uile a ta creidsinn san là sin, (do bhrìgh gu'n do chreideadh ar fànaisne 'nur measg-sa.)

11 Air an aobhar so tha sinne mar an ceudna a' deanamh sìor-ùrnuigh air bbur son-sa, chum gu'm meas ar Dia-ne

gur airidh sibhse air a' ghairm so, agus gu'n coimhion e uile dheadh-gheanmhaithois, agus obair a' chreidinn cumhachd:

12 Chum gu'm bì aium ar Tighearn Iosa Crìosd air a ghlòrachadh annaibh-sa, agus sibhse ann-san, réir gràs ar Dé-ne, agus an Tighearn Iosa Crìosd.

CAIB. II.

A NIS guidheamaid oirbh, a bhràithre, a thaobh teachd ar Tighearn Iosa Crìosd, agus ar comh-cruinneachaidh ne d'a ionnsuidh.

2 Gun sibh bhì gu h-ealamh a bhur crathadh 'nur n-inntinn, no bhuaireas, le spiorad, no le focal, no litir, mar uaimne, mar gu'm biodh Chrìosd am fagus.

3 Na mealladh neach sam bith sibh air aon chor: oir cha tig an là sin mar tig air tùs tréigeadh-creidinn, agus mur foillsichear duine sin a' pheacadh mac an sgrios;

4 A tha cur an aghaidh agus 'ga àrdachadh fèin os ceann gach nì ann an abrar Dia, no da'n deantar aoradh ionnsu mar Dia gu bheil e 'na shuidh ann an teampull Dhé, 'ga nochdadh fèin gur Dia e.

5 Nach cuimhne leibh, air dhom bhì fathast maille ribh, gu'n d'inn mi na nithe so dhuibh?

6 Agus is aithne dhuibh ciod a th' bacadh nis e bhì air fhoillsicheadh 'na àn fèin.

7 Oir a ta rùn-dìomhair na h-air diadhachd ag oibreachadh cheann amhàin gus an toirear air falbh a ta a ta nis a' bacadh.

8 Agus an sin foillsichear an t-ainm idh sin, a chlaoidheas an Tighearn annail a bheòil fèin, agus da'n cuir as le dealradh a theachd:

9 Eadhon esan, aig am bheil theachd a réir oibreachaidh Shàtair maille ris an uile chumhachd, agus chomharaibh, agus iongantasaibh breugach.

10 Agus maille ri uile mhealltais

tehd na h-eucorach anna-san a millear; a chionn nach do ghabh d gràdh na fèim, chum gu'n tèar-
inte iad.

11 Agus air a shon so cuiridh Dia ann-oibreachadh meallaidh d'an annsuidh, ionnus gu'n creid iad a' freng;

12 Chum gu'm bi iad uile air an t-eadh, nach do chreid an fhèim, ch aig an robh tlachd ann an eucor.

13 Ach a ta e mar fhiachaidh inne buidheachas a thoirt do Dhia ghnàth air bhr son-sa, a bhràithre ùmhuinn do'n Tighearn, do bhrìgh a'n do thagh Dia sibh o thùs chum àinte, tre naomhachadh an Spioraid, agus creidsinn na fèim:

14 Chum an do ghairm e sibh tre ar òisgeul-ne, chum sibh a dh'fhaotainn àire ar Tighearn Iosa Crìosd.

15 Uime sin, a bhràithre, seasaibh i daingean, agus cumaidh na teag-
gan a thugadh dhuibh, co dhiùbh is m le focal, no le ar litir-ne.

16 A nis, gu'n tugadh ar Tighearn Iosa Crìosd e fèin, agus Dia, eadhon ar Athair-ne, a ghràdhach sinn, agus thug dhuinn sòlas sìorruidh, agus beas maith tre ghràs,

17 Comhfhurtachd do 'ur cridhe-
a, agus gu'n daingnichidh e sibh ins gach uile dheadh fòcal agus mìomh.

CAIB. III.

1 A dhèidh, a bhràithre, deanaibh ùrnuigh air ar son-ne, chum gu'n bith fòcal an Tighearn, agus gu'm e air a ghlòrachadh mar ann bhr easg-sa;

2 Agus chum gu'n saorar sinne o naoinbh mì-reusonta agus olca: oir na'n aum aig na h-uile a ta creid-
n.

3 Ach a ta an Tighearn dìleas, a naingnicheas agus a choinnhideas o'n e sibh.

4 Agus a ta earbsa againn san Tighearn do 'ur taobh-sa, gu bheil an araon a' deanamh, agus gu'n ean sibh na mìthe a tha sinn ag ùchadh dhuibh.

5 Agus gu'n seòladh an Tighearn bhr cridheacha chum gràidh Dué, agus chum foighidìn Chrìosd.

6 A nis, àithneamaid dhuibh, a bhràithre, ann an aum ar Tighearn Iosa Crìosd, sibh fèin a dheal-
achadh ris gach uile bhràthair a tha 'g ìneachd gu mì-riaghailteach, agus cha'n ann a réir an teagaisg a fhuair e uainne.

7 Oir a ta flios agaibh fèin cionnus is eòir dhuibh ar lorg-ne leantuinn: oir cha do ghiùlain sinne sinn fèin gu mì-riaghailteach 'nur measg;

8 Ni mò a dh'ith sinn aran duine sam bith a nasgaidh; ach le saothair agus an-shocair, a dh'oidhe agus a là ri h-obair, chum nach cuireamaid ar trom air aon agaibh;

9 Cha'n e nach 'eil comas againn, ach a chum gu'n deanamaid sinn fèin 'nar n-eisimpleir dhuibhse, gu ar leantuinn.

10 Oir an uair a bha sinn maille ribh, thug sinn an àithne so dhuibh, mur àill le neach obair a dheanamh, gun e dh'fheadh b'adh.

11 Oir tha sinn a' cluinntinn gu bheil daoine àraidh ag ìneachd gu mì-riaghailteach 'nur measg, nach 'eil a' deanamh oibre sam bith, ach a' gabhail gnothuich ri nithibh nach buin doibh.

12 A nis, tha sinn a' toirt àithne d'an leithidibh sin, agus ag earail orra tre ar Tighearn Iosa Crìosd, le saoth-
reachadh gu ciùin, gu'n ith iad an aran fèin.

13 Agus sibhse, a bhràithre, na sgithichibh de dheanamh maith.

14 Agus na ta neach sam bith nach toir ùmhlachd do ar focal-ne tre an litir so, comharaichibh ean, agus na biodh comhludar agaibh ris, chum gu'm bi nàire air.

15 Gidheadh na measaibh e mar nàmhaid, ach thugaibh comhairle air mar bhràthair.

16 A nis, gu'n tugadh Tighearna na sìthe e fèin sìth dhuibhse a ghnàth, air gach aon chor. Gu robh an Tighearn maille ribh uile.

17 Fàilte namsa, Pòl, le m' làimh fèin, ni a's e an comhara anns gach uile litir: mar so tha mi a' agriobh-
adh.

18 Gràs ar Tighearn Iosa Crìosd gu robh maille ribh uile. Amen.

Ceud Litir an Abstoil PHOIL chum THIMOTEUIS.

CAIB. I.

POI, abstol Iosa Criosd, a réir àithne Dhé ar Slànuighir, agus an Tighearn Iosa Criosd, *neach a's e ar dòchas;*

2 Chum Thimoteuis, m'fhìor mhic anns a' chreidimh: Gràs, tròcair, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o Iosa Criosd ar Tighearn.

3 Mar a dh'iarr mi ort fantuim ann an Ephesus, 'nuair a chaidh mi do Mhacedonia, chum gu'n tugadh tu òrdugh do dhream àraidh gun athar-rachadh teagaisg a thoirt uatha;

4 Agus gun aire a thoirt do sgeul-achdaibh, agus do shloinnteachd neo-chriochnach, a bheir aobhar do cheisdibh, ni's mò na do fhùghlum diadhaidh a tha tre chreidimh: *dean mar sin.*

5 A nis, is e a's crìoch do'n àithne gràdh a' cridhe glan, agus a' coguis mhaith, agus a' creidimh neo-chealgach:

6 Nithe air do dhream àraidh clonadh natha, chaidh iad a thaobh chum dìomhanais cainnte;

7 A' miannachadh bhi 'nan luchd-teagaisg an lagha, agus gun iad a' tuigsinn ciod a ta iad ag ràdh, no ciod iad mu'n bheil iad a' toirt cinnte.

8 Ach tha fhios againn gu bheil an lagh maith, ma ghnàthaicheas neach gu dlìgheach e:

9 Air do fhios so a bhi aige, nach ann do dhuine fireanach a dh'òrduich-eadh an lagh, ach do dhaoineibh neo-dhlìgheach agus eas-ùmhail, dhoibhsan a ta mi-dhiadhaidh agus do pheacach, do dhaoineibh mi-naomha agus neo-chràbhach, do luchd-marbhaidh aithriche agus do luchd-marbhaidh mhàithriche, do luchd-mortaidh,

10 Do luchd-striopachais, do luchd-ana-mianna mi-nàdurra, do luchd-goid dhaoine, do bhreugairibh, do luchd-eithich, agus ma tha ni sam bith eile a tha'n aghaidh teagaisg fhallain;

11 A réir soisgeil ghlòrmhoir an Dé bheannaichte, a dh'earbadh riumsa.

12 Agus a ta mi a' toirt buidheachais do Iosa Criosd ar Tighearn, a neartaich mi, do bhrìgh gu'n do mheas e mi dìleas, 'ga m' chur sa' mhaistreibh-eachd;

13 A bha roimh a'm' fhear-labhairt toibheim, agus a'm' fhear-geur-lean-

mhinn, agus a'm' dhuine eucorac Ach fhuair mi tròcair, do bhrìgh gu d'rinn mi so tre aineolas, ann am n chreidimh:

14 Agus bha gràs ar Tighearna th tomhais ro phailte dhomh, maille creidimh agus ri gràdh a ta ann a Iosa Criosd.

15 Is fìor an ràdh so, agus is airid e air gach aon clor air gabhail ris, gu d'fhàinig Iosa Criosd do'n t-saoghal thèarnadh pheacach; d'am mise a prionn-fhear.

16 Gidheadh, air a shon so fhuair mi tròcair, chum gu'm foillsichead Criosd annam-sa air tùs an uile fha fhulangas, mar shaimpleir dhoibhsan a chreideadh ann, an dèigh so, chum na beatha maireannaich.

17 A nis, do'n Rìgh shìòrruic neo-thruaillidh, neo-fhaicsinneach, Dhia a tha 'mhàin glic, gu robh urra agus glòir, gu saoghal nan saogh Amen.

18 An àithne so tha mi ag earl riut, a Thimoteuis a mhic, a réir na fàidheadaireachd a rinneadh um roimh so, chum tridsan gu'n cogtu deach chogadh;

19 A' coimhead creidimh agus deach choguis; ni air do chuid de dhaoine a chur uatha, rinn iad long-bhrisea thaobh a' chreidimh:

20 D'am bheil Himeneus agus Alexander; nuinntir a thug mise thair do Shàtan, chum, le'n smachdachadh gu'n fòghlumadh iad gun toibheum labhairt.

CAIB. II.

THA mi ag iarraidh, uime sin, roimh na h-uile nithibh, gu'n deanar a chuinge, ùrnuighean, eadar-ghuid agus breith-buidheachais, air son n uile dhaoine;

2 Air son rìghrean, agus air son n uile a tha ann an ùghdarras: chum gu'n caith sinn ar beatha gu fòisne agus gu sìochail, agus an uile dhia achd agus chiatachd.

3 Oir tha so maith agus taitneam fianuis Dhé ar Slànuighir;

4 Neach leis an àill na h-uile dhaoine bhi air an tèarnadh, agus iad a theachdum eòlas na fìrinn.

5 Oir is aon Dia a ta ann, agus e eadar-mheadhonair eadar Dia a dhaoine, an duine Iosa Criosd;

6 A thug e féin 'na éiric air son an nile, mar fhianuis ann an an omchuidh;

7 Chum an d'órdnuicheadh mise a'm' hearmonaiche, agus a'm' abstol, (tha mi a' labhairt na firinn ann an Críost, ha'n 'eil mi a' deanamh bréige,) a'm' hear-teagaisg na Cinneach ann an reidhne agus ann an firinn.

8 Uime sin, is áill leam na fir a leanamh úrnuigh 's gach áit, a' togail nas lánha naoinha, gun fhearg, gun mharns.

9 Air an dòigh cheudna, na muàil a nì eudaich ionchuidh nìmpa, 'gan teadachadh féin le nàisneachd agus naim: cha'n ann le casadh an rnaige, no le h-òr, no le nèamh-uidibh, no le eulaidhibh luachmhor;

10 Ach (mar is cubhaidh do mhnàibh tha 'g aileachadh diadhachd) le eadh oibribh.

11 Fòghlamadh a' bhean ann an ùineas, leis an nile ùnblachd.

12 Ach cha'n 'eil mi a' ceadachadh a' mhnaoi teagasg a thoirt naipe, no aumas a ghlacadh air an fhearg, ach bhí 'na tosd.

13 Oir is e Adhamh a chruthaich dhì air tùs, agus 'na dhéigh sin ubha.

14 Agus cha b'e Adhamh a mheallbh; ach air do'n mhnaoi bhí air a ealladh, bha i sa' chionta.

15 Gidheadh, òrnar i tre bhreith oinne, ma bhunaicheadh iad ann a creidimh, agus ann an gràdh, agus ann an naomhachd, maille ri naim.

CAIB. III.

8 Ràdh fìor so, Ma tha togradh aig aon duine chum drenchd easbuig, a e miannachadh deadh oibre.

2 Uime sin, is còir do easbuig bhí a-lochdach, 'na fhearg aon mhnà, ìreil, ciallach, deadh-bheusach, fialdh, ealamh gu teagasg;

3 Gun bhí 'na phòitear, gun bhí raitteach, gun bhí déidheil air iannachd shlaich; ach macanta, so-thusaideach, neo-shanntach;

4 'Na dhuine a riaghlas a thigh féin a maith; aig an bheil a chlam fo nachd, maille ris an uile shuidh-chadhl-inntinn;

5 (Oir mur aithne do dhuine a thigh in a riaghladh, cionnus a ghabhas e àram de eaglais Dhé?)

6 Gun bhí 'na muadh-chreideach, a eagal, air dha bhí air atadh le

h-uabhar, gu'n tuit e ann an dètheadh an diabhail.

7 Is còir dha, mar an ceudna, deadh theisteas bhí aige na tha-san a ta 'n leth muigh; air eagal gu'n tuit e ann an scainneal agus ann an ribe an diabhail.

8 Mar an ceudna, is còir do na deaconaibh bhí suidhichte, gun an teanga bhí leam leat, gun bhí cionail air mórán fiona, gun bhí déidheil air buannaichd shlaich;

9 A' cumail rùn-dìomhair a' chreidimh ann an cognis ghloin.

10 Agus biodh iadsan mar an ceudna air an dearbhadh an toiseach; agus an sin gnàthaichheadh iad drenchd deacoin, air dhoibh bhí air am faghail neo-choireach.

11 Is amhuil sin is còir do na muàibh bhí suidhichte, gun bhí 'nan luchd-tuailis; ach bhí measarra, ionraic sna h-nìle nithibh.

12 Biodh na deacoin 'nan fir aon mhnà, a' riaghladh an cloinne agus an tìghe féin gu maith.

13 Oir an dream a ghnàthaich drenchd deacoin gu maith, tha iad a' cosnadh deadh cheum dhoibh féin, agus dànachd mhòr sa' chreidimh a tha ann an Iosa Críost.

14 Tha mi a' sgrìobhadh nan nithe so a'd' ionnsuidh, an dòchas teachd gu grad a'd' ionnsuidh;

15 Ach ma nì mi maille, chum gu'm bhí fhios agad cionnus is còir dhuibh thu féin a ghluan ann an tìgh Dhé, nì a's e eaglais an Dé bhed, post agus stéidh-dhaingnich na firinn.

16 Agus gun amharas is mòr rùn-dìomhair na diadhachd: dh'fhoillsichheadh Dia san fhéid, dh'fuirreanaichheadh e san spiorad, chunnacas le ainglibh e, shearmonaichheadh e do na Cinnich, chreideadh ann air an t-saoghal, ghabhadh suas e chum glòire.

CAIB. IV.

A NIS, a ta an Spiorad ag ràdh gu soilleir, anns na h-aimsiribh deireannach, gu'n tréig dream àraidh an creidimh, a' toirt ùire do spioradaibh mealltach, agus do theagasgaibh dheamhan;

2 Tre cheilg bhreugairean, air bhí d'an cognisibh air an losgadh le iarann dearg;

3 A' toirmeasg pòsaidh, agus ag iarraidh bìdheanna a sheachnadh, a chruthaich Dia chum an gabhail

maille ri breith-buidheachais leo-san a ta creidsinu, agus aig an bheil eòlas na firinn.

4 Oir is maith gach ni a chruthaich Dia, agus cha'n ion ni sam bith a dhiùltadh a ghabhar le breith-buidheachais:

5 Oir a ta e air a naomhachadh le focal Dé agus le h-òrnuigh.

6 Ma chuireas tu na nithe so an cnuimhe nam bràithribh, bithidh tu a'd' dheadh mhinisteir do Iosa Chrìosd, air t'altrum suas ann an briathraibh a' chreidimh agus an deadh theagaisg, air an do ghabh thu eòlas:

7 Ach diùlt sgeulachda mì-dhiadhaidh shean bhan, agus cleachd thu féin chum diadhachd.

8 Oir a ta an cleachda corporra tarbhach chum beag nithe; ach a ta 'n diadhachd tarbhach chum nan uile nithe, aig an bheil gealladh na beatha a ta làthair, agus a chum teachd.

9 Is ràdh firinneach so, agus is airidh e air gach aon chor air gabhail ris.

10 Oir is ann uime so a ta sin an dà chuid ri siothair, agus a' fulang maslaidh, do bhrìgh gu bheil dòchas againn san Dia bheò, nach a's e Slàn-ùighear nan uile dhaoine, gu h-àraidh nan creideach.

11 Aithn agus teagaisg na nithe so.

12 Na deanadh duine sam bith tarcuis air t'òige; ach bi thusa a'd' eisimpleir do na creidich, ann am focal, ann an caithe-beatha, ann an gràdh, ann an spiorad, ann an creidimh, ann an fìor-ghloine.

13 Gus an tig mi, thoir an aire do leughaireachd, do earail, do theagasg.

14 Na dearmaid an tiodhlac a ta annad, a thugadh dhuit tre fhàidheadaireachd, maille ri leagadh làmh na seanaireachd ort.

15 Smuainich air na nithibh sin; thoir thu féin gu tur dhoibh, chum gu'm bi do theachd air t'aghaidh follaiseach do na h-uile.

16 Thoir aire dhuit féin, agus do d' theagasg; buanaich anna: oir le so a dheanaimh, saoraidh tu araon thu féin, agus iadsan a tha 'g eisdeachd riut.

CAIB. V.

NA garg chonaich seanair, ach cuir impidh air mar athair: agus air na h-òig-fhir mar bhràithribh;

2 Na mnàì aosda mar mhàthrich-

ibh: na mnàì òga mar pheathraichib maille ris an nìle fìor-ghloine.

3 Thoir urram do bhantrachaibh tha 'nam bantrachaibh da rìreadh.

4 Ach ma tha bantrach air bith am bheil clann no oghachan, fòghladh iad air tūs bhì dleasannach 'n tighibh féin, agus ath-dhiùl a tho d'am pàrantaibh: oir a ta so ma agus taitneach am fianuis Dé.

5 A nis, cuiridh ise a tha 'na bantraich da rìreadh, agus air a fàgail h-aonar, a dòchas ann an Dia, ag buanaichidh i a là agus a dh'oidhe ann an athcheuingibh, agus ann òrnuighibh.

6 Ach ise a tha caitheamh a bea am macnus, air dhi bhì beò, tha marbh.

7 Uime sin, àithn na nithe so dhoibh chum gu'm bi iad neo-lochdach.

8 Ach mur dean duine solar air s a chuideachd féin, agus gu h-àraidh air son muinntir a theaghlaidh dh'àicheadh e 'n creidimh, agus iniosa e na ana-creideach.

9 Na gabhar bantrach san àireamh bhios fo thrì fichead bliadhna dh'ao a bha 'na mnaoi aon duine,

10 Air an bheil teistean a thao dheadh oibre; ma dh'oil i clann, a thug i aoidheachd naipe, ma dh'fhoilaid i cosa nan naomh, ma dh'fhoilaid i air luchd-àmhghair, ma lean i dìchiollach gach deadh obair.

11 Ach diùlt na bantraichean òga oir an nair a dh'fhàsas iad mear-aghaidh Chrìosd, is mianu leo pòsadh.

12 Muinntir a ta fo dhìteadh, chionn gu'n do threig iad an ce chreidimh.

13 Agus os bàrr, fòghlumaidh i bhì dìomhanach, a' dol mur'n cuair thigh gu tigh; agus cha'n e 'mha dìomhanach, ach mar an ceud gabhannach, agus a' gabhail gnò uich ris na nithibh nach buin doibh a' labhairt nithe, nach bu chòir dhoibh.

14 Is àill lean, uime sin, na mnàì òga a phòsadh, iad a bhreith clann a stiùradh an tìghe, agus gun chean fàth air bith a thoirt do'n eascar labhairt gu toibheumach.

15 Oir a ta cuid a cheana air do thaoibh an dèigh Shàtain.

16 Ma tha aig creideach no aig bhà chreideach bantraichean, fòireadh i orra, agus na biodh an trom air eaglais; chum gu'n dean i cabh

orra-san a tha 'nam bantrachaibh da rìreadh.

17 Measur gur airidh na seanair-ean a riaghlas gu maith air nrram dùbailte, gu h-àraidh iadsan a ta snòithreachadh san fhòcal agus ann an teagasg.

18 Oir a ta an sgrìobtnir ag ràdh, Na ceangail beul an daimh a tha saltairt an arbhair: agus, Is airidh an t-òbriiche air a thuarsadal.

19 Na gabh casaid an aghaidh seanair, ach le dìthis no tridh de fhianaisibh.

20 Iadsan a tha peacachadh, cron- aich an làthair nan uile, chum gu'n gabh càch eagal mar an ceudna.

21 Tha mi a' sparradh ort am fianuis Dhé, agus an Tighearn Iosa Crìosd, agus nan aingeal taghta, gu'n coimhid thu na nithe so, gun aon a chur coimh beach eile, gun nì air bith a dheanadh le clàon-bhreth.

22 Na leag do làmh a gu h-obann air buine sam bith, agus na biodh com- pàirt agad de pheacaibh dhaoine eile: coimhid thu féin glan.

23 Na h-dì uisge nì's mò, ach cleachd beagan fìona air son do ghoile agus t'annluirinneachd mhinic.

24 Tha peacanna cuid de dhaoin- bh follaiseach roimh-làmh, a' dol romhpa chum breitheanais; agus tha peacanna dhream àraidh 'gan lean- ainn.

25 Mar an ceudna tha deadh oibre uid follaiseach roimh-làmh; agus na c-oibre a ta air ghleus eile, cha'n feudar am folach.

CAIB. VI.

MEASADH a' bheud 's a ta fo'n M' chuing 'nan seirbhisich, gur airidh an maighstirean féin air an uile urram; thum nach faigh ainm Dhé, agus a heagasg, toibheum.

2 Agus iadsan aig am bheil maigh- stirean creideach, na deanadh iad arcuis orra, air son gur bràithrean ad: ach gu na fàir leo seirbhis a dheanadh dhoibh, do bhrìgh gu bheil iad creideach agus ionmhuinn, nan luchd-comphàirt de thiodhlac a' thràis. Na nithe so teagasg agus sarailich.

3 Ma bheir aon neach atharrachadh teagasg naith, agus nach aontaich e do bhràithreibh fàilinn, cadhou do bhràithreibh ar Tighearn Iosa Crìosd, agus do'n teagasg, a ta ròir na diadh- eadh;

4 Tha e uaibhreach, gun eòlas aige air nì sam bith, ach e as a chéil mu thimichidh cheisdean agus bhràithar- chomusachadh, o'u tig farnad, comh- stri, anacaint, droch amharusan,

5 Fiar-dheasbaircachd dhaoine aig am bheil inntinn thràillidh, agus as eugmhais na fìrinn, a' meas gur buannachd an diadhachd: dealaich ri an leithidibh sin.

6 Ach is buannachd mhòr an diadh- achd maille ri toileachas-inntinn.

7 Oir cha d'thug sinn nì air bith leinn do'n t-saoghal so, agus is soilleir nach urrainn sinn nì sam bith thoirt as.

8 Uine sin, air dhuinn biadh agus eudach a bhì againn, bitheanaid toil- ichte leo sin.

9 Ach an dream le'n àill bhì heart- ach, tuitidh iad ann am buaireadh, agus ann an rìbe, agus ann an iomadh ana-miam amadeach agus ciùrrail, a bhàthas daoine ann am milleadh agus ann an sgrios.

10 Oir is e gaol an airgid freamh gach uile: nì an feadh a mhiannaich dream àraidh, chaidh iad air seachran o'n chreidimh, agus threimh-dot siad iad féin le iomadh cràdh.

11 Ach thusa, O òglaich Dhé, teich o na nithibh sin; agus lean fireant- achd, diadhachd, creidimh, gradh, foighidinn, ceannsaichd.

12 Comhraig deadh chòmhrag a' chreidimh, gabh greim de'n bheatha mhaireannaich, chum mar an ceudna an do ghairmeadh thu, agus dh'aideich thu deadh aidmheil an làthair mhòran fhianaisean.

13 Tha mi a' sparradh ort ann am fianuis Dhé, a bheothaicheas na h-uile nithic, agus am fianuis Iosa Crìosd, a rinn fianuis air deadh aidmheil an làthair Phloutinis Philait;

14 Thu choimhead na h-àithne so gun smal, gun lochd, gu teachd ar Tighearn Iosa Crìosd:

15 Nì, 'na àmaibh féin, a dh'fhoill- sicheas an tì a ta beannaichte agus amhàin cunmachdach, Rìgh nan rìgh, agus Tighearna nan tighearna;

16 Neach 'na sonar aig am bheil neo-bhàsmhorachd, a ta na chòmh- nuidh san t-solas dh'ionnsuidh nach feudar teachd; neach nach fàca d'ine sam bith, agus nach mò dh'fhendas e fhaicinn: dhàsan gu robh urram agus cunmachd sìòrruidh. Amen.

17 Thoir àithne do na daoineibh a

ta saoihbhir san t-saoghal so, gun iad a bhi àrd-inntinneach, agus gun dòchas a chur ann an saoihbheas neo-chinnteach, ach anns an Dia bheò, a tha toirt duinn nan uile nithe gu saoihbhir r'am mealtuinn :

18 Iad a dheanamh maith, iad a bhi saoihbhir ann an deadh oibribh, ealamh gu roinn, comh-pàirteach ;

19 A' tasgaidh suas doibh féin deadh bhunait fa chomhair an àm ri

teachd, chum gu'n dean iad greim a' bheatha mhaireannach.

20 O Thimoteuis, coimhid an nìs a dh'earbadh riut, a seachnadh faoi chòmhraidh mhi-naomha, agus comhagadh eòlais d'an toirear gu breu ach an t-ainm sin :

21 Nì air bhi do dhream àraidh aidmheil, chaidh iad air seachnadh thaobh a' chreidimh. Gràs gu ro maille riut. Amen.

Dara Litir an Abstoil PHOIL chum THIMOTEUIS.

CAIB. I.

POL, abstol Iosa Crìosd tre thoil Dhé, a réir geallaidh na beatha a tha ann an Iosa Crìosd,

2 Gu Timoteus, mo mhac gràdhach : Gràs, tròcair, agus sìth, o Dhia an t-Athair, agus Iosa Crìosd ar Tighearn.

3 Tha mi toirt buidheachais do Dhia, do'm bheil mi a' deanamh seirbhis o m' shìnnisibh le coguis ghloin, gu bheil agam cuimhne ortsa a ghinàth a là agus a dh'oidhche ann am ùrnuighibh ;

4 Air dhomh bhi ro-theagarrach air thusa fhaicinn, a' cuimhneachadh do dheur, chum gu'm bi mi air mo lìonadh le gairdeachas :

5 Nuair a chuimhniches mi an creidimh neo-chealgach a tha annad-sa, a chòmhnuich air tùs a'd' shean-niàthair Lois, agus a'd' niàthair Eunice : agus is deimhin leam a tha annad-sa mar an ceudna.

6 Air an aobhar so tha mi cur an cuimhne dhuit, thu dh'ath-bheothachadh tiodhaic Dhé, a tha annad tre chur mo làmh-sa ort.

7 Oir cha d'thug Dia dhuinne spiorad na geilt : ach spiorad a' chumhachd, agus a' ghràidh, agus na h-inntinn fhallain.

8 Uime sin, na gabh-sa nàire de fhianuis ar Tighearna, no dhìom-sa a phrìosanach : ach biodh do chuid agad de àmhghar an t-soisgeil, a réir cumhachd Dhé ;

9 A shaor sinne, agus a ghairm sinn le gairm naomh, cha'n ann a réir ar n-oibre, ach a réir a rùin féin, agus a ghràis, a thugadh dhuinne ann an Iosa Crìosd, roimh thoiseach an t-saoghail ;

10 Ach a dh'fhoillsicheadh a nìs troimh theachd ar Slànuighir Iosa Crìosd, a chuir as do'n bhàs, agus a

thug beatha agus neo-bhàsmhorachd chum solais, tre an t-soisgeul ;

11 Chum an d'orduicheadh mise a' shearmonaich, agus a'm' abstol, ag a'm' fhear-teagaisg nan Cinneach ;

12 An t-aobhar air son an bheil mar an ceudna a' fulang nan nithe sgidheadh cha'n' eil nàire orm : oir ta fhios agam co ann a chreid n agus is dearbh leam gu bheil es' comasach air an nì sin a dh'earb ris a choinhead fa chomhair an sin.

13 Cùm gu daingean samhlaidh firinneach nam briathar fallain, chuala tu uam-sa, ann an creidimh agus ann an gràdh a ta ann an Iosa Crìosd.

14 Coimhid an taisgeach maith sin a dh'earbadh riut, tre an Spiorad Naomh, a tha chòmhnuidh annad.

15 Tha fhios so agad, gu'n do phàidsan uile a tha ann an Asia uam-sa d'am bheil Phigellus agus Hermogenes.

16 Gu'n tugadh an Tighearn tròcair do theaghlach Onesiphorus ; oir i minic a thug e solas dhomh-sa, agus cha do ghabh e nàire de m' shlabhraidh :

17 Ach an uair a bha e san Ròimh dh'iarr e mach mi gu dìchiollach agus fhuaire e mi.

18 Gu'n deònacheadh an Tighearn dhàsan gu'm faigh e tròcair o'r Tighearn san là sin : agus a ta sàr fhios agad cia lìon nithe anns a' d'rinn e frithealadh dhomh-sa ann an Ephesus.

CAIB. II.

UIME sin, bi-sa, a mhic, làidir ann a' ghràs a ta ann an Iosa Crìosd.

2 Agus na nithe a chuala tu uam-sa am measg mhòran fhianaisean, eadh thusa na nithe sin féin ri daoineibh

feinnreach, a bhios ionchuidh gu daoine eile a theagasg mar an ceudna.

3 Fuding thusa, uime sin, cruaidh-chàs, mar dheadh shaighdear Iosa Crìosd.

4 Cha dean neach sam bith a leanas an cogadh e féin a ribeadh ann an gnòthuicibh na beatha so, chum gu'n toillech e an t-i a thagh e gu bli na shaighdear.

5 Agus mar an ceudna, ged nì fear air bith spàirn, cha chùmar e mur dean e spàirn gu dlìcheach.

6 Is eòir do'n treabhach a shaoith-richeas air tùs, comb-roinn fhaotainn de'n toradh.

7 Smaoinich air na nithibh a ta mi ag ràdh; agus gu'n tugadh an Tighearna dhuit tuisge anns na h-uile nithibh.

8 Cuimhuich gu'n do thogadh o na marbhaibh Iosa Crìosd, de shìol Dhaibhidh, a reir mo shoisgeil-sa;

9 Air son am bheil mise a' fulang mar fhear droch-bheirt, eadhon gu geimhlibh; ach cha'n 'eil focal Dé ceangailte.

10 Uime sin, tha mi ag ionchar nan uile nithe air son nan daoine taghta, chum gu'n faigh iadsan mar an ceudna an t-slàinte a tha ann an Iosa Crìosd, maille ri glòir shìorraidh.

11 Is ràdh fìor so, Ma bhàsaicheas sinn maille ris, gu'm bi sinn beò mar an ceudna maille ris:

12 Ma dh'fhuigeas sinn, rìghichidh sinn mar an ceudna maille ris: ma dh'àicheadhas sinn e, àicheadhaidh esan sinne mar an ceudna.

13 Mur creid sinne, gidheadh tha esan a' fantum fìrinneach; cha'n 'eil e'n cois da e féin àicheadh.

14 Cuir na nithe sin an crimhne dhoibh, a' cur sparraidh orra an fìanais an Tighearna, gun iad a bhì comsachadh mu fhoclaidh anns nach 'eil tairbhe san bith, ach a thilgeas bun os ceann an luchd-èisdeachd.

15 Dean dìchioll air thu féin a nochdadh dearbhta do Dhia, a'd' shaothraiche nach ruig a leas nàire a ghabhail, a' roinn focail na fìrin gu ceart.

16 Ach seachainn faoin-chainnt mhi-naomha; oir thèid iad air aghaidh chum an tuilleadh mì-dhiadhachd.

17 Agus ithidh an focal mar chnàmhuinn: a'am bheil Himeneus agus Philetus;

18 Mumantir, thaobh na fìrin, a

chaidh air seacharan, ag ràdh gu'n deachaidh an aiseirigh cheana seachad; agus a ta tilgeadh creidimh dream àraidh bun os ceann.

19 Gidheadh, a ta bunait Dhé a' seasamh daingean, aig am bheil an seula so, Is aithne do'n Tighearna an dream sin a's leis: agus, Gach neach a tha 'g ainmeachadh ann Crìosd, tréigeadh e encoir.

20 Ach ann an tigh mòr, cha'n e 'mhàin gn bheil soithichean òir agus airgid, ach mar an ceudna *soithiche* fiodha agus creadha; agus cuid diubh chum urrainn, agus cuid eile chum eas-urrainn.

21 Uime sin, na ghlanas neach e féin natha so, bithidh e na shoitheach chum urrainn, air a naomhachadh, agus ionchuidh chum feum a mhaighstir, deas chum gach uile dheadh oibre.

22 Teich, uime sin, o ana-miann-aibh na h-òige: ach lean fireantachd, creidimh, gràdh, sìth, maille riùsan a ta gairm air an Tighearna o chridhe glan.

23 Ach seachainn ceisdean amaid-each agus neo-fhòghluimte, air dhuit fios a bhì agad gu'n tog iad comsaichean.

24 Agus cha'n fheud òglach an Tighearna bhì conspoideach; ach ciùin ris na h-uile dhaoinibh, ealamh chum teagasg, foighidneach,

25 Ann an ceannasachd a' teagasg na dream a sheasas 'na aghaidh; dh'fheuchainn an toir Dia uair air bith aithreachas dhoibh, chum aid-mheil na fìrin;

26 Agus air mosgladh dhoibh, gu'n téid iad as o ribe an diabhail, aig am bheil iad air an beò-ghlacadh chum a thoile.

CAIB. III.

A CH biodh fhios so agad, gu'n tig anns na làithibh deireannach aimsire cumartach.

2 Oir bithidh daoine féin-spéiseil, sauntach, tràiteachail, naibhreach, toibhemnach, eas-ùmhail do phàrant-aibh, mì-thaingeil, mì-naomha,

3 Gun ghràdh nàdurra, 'nan luchd-brisidh coimheangail, tnaileasach, neo-gheamnuidh, borb, gun ghaol do'n mhaith,

4 Fealltach, ceann-làidir, àrdanach, aig am bheil bàrr gràidh do shàimh, na ta aca do Dhia;

5 Aig am bheil coslas diadhachd,

ach a ta 'g àicheadh a gumbachd : o'n leithdaibh sin tionndaidh-sa air falbh.

6 Oir is ann diubh so a ta 'n dream sin a dh'èslaidheas a stigh do thùghibh, agus a bheir leo am braighdeanas mu'n shuarach air an uallachadh le peacaibh, air an iomain le iomadh gnè ana-mianna.

7 A'slor-fhòghlum, agus gun chomas doibh gu bràth teachd chum eòlas na firinn.

8 Agus mar a chuir Iannes agus Iambres an aghaidh Mhaois, mar sin tha iadsan a' cur an aghaidh na firinn; daoine aig am bheil inntinn thruaillidh, gun tuigse thaobh a' chreidimh.

9 Ach cha téid iad n's faide air an aghaidh: oir bithidh am mi-chiall follaiseach do na h-uile dhaoineibh, mar a bha am mi-chiall-san mar an ceudna.

10 Ach a ta làn-fhios agad air mo theagasg-sa, mo ghnè beatha, mo rùn, mo chreidimh, m'fhad-fhulangas, mo sheir, m'fhoighidinn,

11 Mo gheum-leannhuinnibh, m'fhuilangais, a thàinig orm ann an Antioch, ann an Iconium, ann an Lистра; ciod e meud nan geur-leannhuinn a ghiùlain mi: ach asda uile shaor an Tighearn mi.

12 Seadh, fuilgidh iadsan uile leis an àill am beatha a chaitheamh gu diadhaidh ann an Iosa Crìosd, geur-leannhuinn.

13 Ach fàsaidh droch dhaoine agus meallairean n's mìosa agus n's mìosa, a' mealladh, agus air am mealladh.

14 Ach buanaich thusa anns na nithibh a dh'fhòghlum thu, agus air an d'ruineadh thu dearbh-fhiosrach, air dhuit fios a bhi agad cia uait a dh'fhòghlum thu iad;

15 Agus o bha thu a'd' leanabh, gu'm b'fhaic dhuit na sgrìobtuire naomha, a tha comasach air do dheanamh glie chum slàinte, tre'n chreidimh a ta ann an Iosa Crìosd.

16 Tha an sgrìobtuir uile air a dheachdadh le Spiorad Dé, agus tha e tarbhach chum teagasg, chum spreige, chum leasachaidh, chum oilein ann an fireantachd:

17 Chum gu'm bi òghach Dhé comhlionta, làn deas chum gach uile dheadh oibre.

CAIB. IV.

THA mi a' sparradh ort, nime sin, am fianais Dé, agus an Tighearn

Iosa Crìosd, a bheir breth air na beòthaibh agus air na marbhaibh aig a theachd dealrach, agus an rioghachd:

2 Searmonaich am focal, bi dùrachd ach ann an àm agus ann an an-àm spreig, cronaich, earaillich leis an uil fhad-fhulangas agus theagasg.

3 Oir thig an t-àm anns nach b'fulang aca air teagasg fallain: ach air do chluasaibh tachasach bhi ann càrnaidh iad suas dhoibh fèin luchd teagasg a réir an ana-mianna;

4 Agus tionndaidh iad an cluasair o'n fhuirinn, agus iompaichear iad chum sgeulachda faoine.

5 Ach dean thusa faire anns na h-uile nithibh, fuiling crnaidh-chàs dean obair soirseulaiche, coimhlion do mhinistireileachd.

6 Oir tha mise nis gu bhi air m'fìobradh, agus tha àm mo shuabhal ann fagus.

7 Cròmhraig mi an deadh chòmh-rag, chrìochaich mi mo thurus, ghleidh mi an creidimh.

8 O so mach taisgear fa m' chomh-air crùn fireantachd, a bheir an Tighearn, am breitheamh cothromach dhomh san là ud: agus cha'n ann dhomh-sa amhain, ach dhoibh-san uile, mar an ceudna, leis an ionmhuinn a theachd-san.

9 Dean do dhìchioll air teachd a'm' ionnsaidh gu luath:

10 Oir thréig Demas mi, air dha an saoghal so a ta làthair a ghràdhachadh, agus chaid e do Thesalonica; Crescens do Ghalatia, Titus do Dalmatia.

11 Tha Lucas 'na aonar maille rium. Gabh Marcus, agus thoir leat e: oir tha e fannail dhomh-sa chum na ministireileachd.

12 Ach chuir mi Tichicus gu h-Ephesus.

13 An fadluing a dh'fhàg mi ann an Troas aig Carpus, 'nuair a thig thu, thoir leat, agus na leabhraichean, ach gu h-àraidh na craicinn-sgrìobhaidh.

14 Rinn Alecsander an ceard-umha iomadh òle orm: gu'n tugadh an Tighearn dha a réir a ghuimhara:

15 Bi thusa mar an ceudna air t'fhaicill anith; oir chuir e gu mòr an aghaidh ar briathar-ne.

16 Aig mo chend fbreagrachd, cha robh aon neach leam, ach thréig na h-uile mi: nar agair orra e.

17 Gidheadh, sheas an Tighearn

laimb rium, agus neartaich e mi; chum troim-sa gu'n biodh an sear-monachadh air a làn-fhoillseachadh, agus gu'n cluinneadh na Cinnich uile : agus spaoradh mi á beul an leòmhain.

18 Agus saoraidh an Tighearn mi o gach uile dhroch obair, agus gleidhidh e mi chum a rioghachd nèamhaidh féin: dhàsan *gu robh* glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

19 Cuir fàilte air Prisca, agus air

Achila, agus air teaghlach Onesiphorus.

20 Dh'fhan Erastus ann an Corintus: ach dh'fhàg mi Trophimus gu tinn ann an Miletum.

21 Dean dìchioll air teachd roimh 'n gheamhradh. Tha Eubulus, agus Pudens, agus Linus, agus Claudia, agus na bràithrean uile, a' cur fàilte ort.

22 *Gu robh* an Tighearn Iosa Crìosd maille ri d' spiorad. Gràs maille ribh. Amen.

Litir an Abstoil PHOIL chum THITUIS.

CAIB. I.

POL, seirbhiseach Dhé, agus abstol Iosa Crìosd, a réir creidimh *dhaoine* taghta Dhé, agus aidmheil na firinn a ta réir diadhachd:

2 Ann an dòchas na beatha mair-eannaich, a gheall Dia, do nach comasachd breng a dheanainh, roimh chruthachadh an t-saoghail:

3 Ach dh'fhoillsich e fhocal féin ann an àm ionchuidh tre shear-monachadh, a dh'earbhadh rium-sa, a réir àithne Dhé ar Slànighiùr:

4 Chum Thituis, *mo* dhearbhb mhac féin a réir a' chreidimh choitcheinn: Gràs, tròcair, agus sìth o Dhia an t-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd ar Slànighiùr.

5 Air a shon so dh'fhàg mi thu ann an Crete, chum gu'n cuireadh tu 'n ordugh na nithe a dh'fhàgadh gun deamainh, agus gu'n suidhicheadh tu seanairean anns gach baile, a réir mar a dh'àithn mise dhuit:

6 Ma tha neach sam bith neo-lochdach, 'na dhuine aoin mhà, aig am bheil a chlam creideach, nach 'eil fo mhi-chliù thaobh ana-caitheimh, no eas-ùmhail.

7 Oir is còir do easbùig a bhì neo-choireach, mar stiùbhard Dhé; gun bhì féin-thoil, no feargach, no òimbar, no bualteach, no eionail air buannachd neòghloin;

8 Ach aoidheil, dèidheil air daoineibh maithe, ciallach, cothromach, naomh, measarra;

9 A' cumail an fhocail fhìor gu daingean a réir teagaisg, chum gu'n bì e comasach, le teagaisg fallain, araon earail a thabhairt, agus an dream a sheasas 'na aghaidh a chur as am barrail.

10 Oir a ta mòran ann a tha mi-

riaghailteach, a labhras gu dìomhain, agus a tha 'nam mealltairibh, gu h-àraidh iadsan a tha de'n tìnechioll-ghearradh:

11 Muinntir a's còir am beul a dhruideadh, dream a tha tionndadh thighean iomlan bun os ceann, a' teagasg nan nithe nach còir, air ghaol buannachd shalaidh.

12 Thubhairt neach àraidh dhiubh féin, endhon fàidh dhimh féin, *Is* brengairean a ghnàth na Cretich, droch fhiadh-bheathaichean, builg mhall.

13 Tha an fhiannis so fìor: air an aobhar sin cronaidh gu geur iad, chum gu'n bì iad fallain sa' chreidimh;

14 Gun bhì toirt aire do fhaoinsgeulachdaibh Iùdhach, agus do àitheantainh dhaoine, a thionndaidheas o'n fìrinn.

15 Oir gu deimhin tha na h-uile nithe glan do'n dream a ta glan: ach dhoibh-sa a ta salach agus mì-chreideach, *cha'n 'eil* aon ni glan; ach tha an iuntinn agus an coguis féin air an salachadh.

16 Tha iad a' gabhail orra eòlas a bhì aca air Dia; ach ann an oibribh tha iad 'ga àicheadh, air dhoibh bhì gràineil, agus eas-ùmhail, agus, a thaobh gach deadh oibre, as eugmbais tuigse.

CAIB. II.

ACH labhair thusa na nithe a thig ri teagasg fallain;

2 Eadhon na daoine aosda bhì aireach, suidhichte, measarra, fallain sa' chreidimh, ann an gràdh, ann am foighidin.

3 Mar an ceudna na mnà aosda bhì 'nan giùlan mar is cùbhaidh do naomhachd, gun bhì 'nam luchd-tuailis, gun bhì trom air fìon, bhì 'nan luchd-teagaisg air nithibh maithe;

4 Chum gu'n teagasg iad na muil òga bhi ciallach, gràdhach air an fèaraibh, gràdhach air an cloinn,

5 *Bhi* eagnuidh, geamnuidh, fantuinn aig an tigh, *bhi* maith, ùmhal d'am fèaraibh, chum nach faigh focal Dé mi-chliù.

6 Cuir impidh air na daoineibh òga mar an ceudna, iad bhi ciallach.

7 Anns na h-uile nithibh 'ga d' nochdadh féin ann ad eisimpleir dheadh oibre: ann an teagasg a' *nochdadh* neo-thruaillidheachd, suidheachadh iuntinn, tréibhdhireis,

8 Cairnt fhallain nach fheadar a dhiteadh; chum gu'm bi nàire air an neach a ta 'nur n-aghaidh, a chionn nach 'eil droch ní sam bith aige r'a labhairt umaibh.

9 *Earaillich* seirbhisich bhi ùmhal d'am maighstiribh féin, agus an deadh-thoileachadh anns na h-uile nithibh; gun bhi a' labhairt 'nan aghaidh;

10 Gun bhi a' ceileachadh aon ní d'an cuid, ach a' nochdadh gach uile dheadh thairisneachd; chum gu'n dean iad teagasg Dhé ar Slànuighir maiseach anns na h-uile nithibh.

11 Oir dh'fhoillsicheadh gràs slàinteil Dhé do na h-uile dhaoineibh,

12 A' teagasg dhuinn gach mi-dhiadhachd agus ana-mianna saoghalta àicheadh, agus ar beatha a chaitheamh gu stuama, gu cothromach, agus gu diadhaidh anns an t-saoghal so làthair;

13 Air dhuinn sùil a bhi againn ris an dòchas bheamaichte sin, eadhon foillseachadh glòire an Dé mhòir, agus ar Slànuighir Iosa Crìosd;

14 A thug e féin air ar son, chum gu'n saoradh e sinn o gach aingidheachd, agus gu'n glanadh e dha féin sluagh sònruichte, eudunhor mu dheadh oibrigh.

15 Na nithe so labhair, agus earaillich, agus cronach leis an uile ùghdarras. Na deanadh duine sam bith tàir ort.

CAIB. III.

CUIR an cuimhne dhoibh bhi ùmhal do uachdaranachdaibh agus do chumhachdaibh, fragarrach do luchd-riaghlaidh, ullamh chum gach uile dheadh oibre.

2 Gun olc a labhairt mu neach air bith, bhi neo-thuasaidheach, mùn, a' taisbeanadh an uile cheanasachd do na h-uile dhaoineibh.

3 Oir bha sinne féin uair-eigin eu-

céillidh, eas-ùmhal air seacharan, a' deanamh seirbhis do iomadh ghlué de ana-miannaibh, agus de an-toilibh, a' caitheamh ar beatha ann am mì-rùn agus am farmaid, fuath-thoillteanach, agus a' toirt fuath d'a chéile.

4 Ach an uair a dh'fhoillsicheadh caoinhneas agus gràdh Dhé ar Slànuighir do dhaoineibh,

5 Cha'n ann o oibrigh fireantachd a rinn sinne, ach a réir a thròcair féin shaor e sinn, tre ionnlad na h-ath-ghineamhuinn, agus ath-nuadhachadh an Spioraid Naoimh;

6 A dhòirt e oirne gu saoi bhir, tre Iosa Crìosd ar Slànuighir;

7 Chum, air dhuinn bhi air ar fireanachadh tre a ghràs-san, gu'm bitheamaid air ar deanamh 'nan n-oighreachaibh a réir dòchais na beatha maireannaich.

8 Is fìor an ràdh so, agus is àill leam thu thoirt dearbh-chinntes air na nithibh sin, chum gu'm biodh iadsan a chreid ann an Dia cùrainach air toiseach a bhi aca ann an deadh oibrigh: oir tha na nithe so maith agus tarbhach do dhaoineibh.

9 Ach seachainn ceisdean amaid-each, agus sloinnteachd, agus conspoidean, agus consachadh mu'n lugh; oir tha iad gun tairbhe, agus dìomhain.

10 Duine a ta 'na shaobh-chreideach, an déigh na ceud agus an dara comhairle, diùlt;

11 Air do fhios bhi agad gu bheil a leithid sin de *luxure* air a chur bun os ceann, agus gu bheil e a' pacachadh, air dha bhi air fhéin-dhiteadh.

12 'Nuair a chuireas mi Artemas a' d'ionnsuidh, no Tichicus, deam dhiùll air teachd a'm ionnsuidh gu Nicopolis: oir is ann an sin a chuir mi romham an gearhradh a chaitheamh.

13 Thoir Senas, an fear-lagha, agus Apollos, air an aghaidh san t-slighe gu dùrachdach, chum nach bi ní air bith dh'uireasbhuidh orra.

14 Agus foghlumadh ar muinntir-ne mar an ceudna deadh oibre a dheanamh gu dùrachdach fa chomhair ghnàthachadh feumail, chum nach bi iad uoptharbhach.

15 Tha'n dream a ta maille riun uile a' cur fàilte ort. Cuir fàilte orra-san le'n ionmhuinn sinne sa' chreidimh. Gràs maille ribh uile. Amen.

Litir an Abstoil PHOIL chum PHILEMOIN.

CAIB. I.

POL, prìosanach Iosa Criosd, agus Timoteus ar bràthair, chum Philemoin a's ionnshuinn leim, agus ar comh-shaothraiche:

2 Agus chum Aphia ionnshuinn, agus Archipuis ar comh-shaighdear, agus chum na h-eaglais a ta ann do thigh:

3 Gràs gu robh dhuibh, agus sìth o Dha ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosd.

4 Tha mi a' toirt buidheachais do m' Dha, a's oir thoirt luaidh ortsa ann an ùrnuighibh,

5 Air dhomh bhi cluinntinn mu d' ghràdh agus chreidimh, a tha agad a thaobh an Tighearn Iosa, agus a thaobh nan uile namh;

6 Chum gu'm bi comh-chomunn do chreidimh Gheachdadh ann an aidmheil an uile mhaith a tha annaibh ann an Iosa Criosd.

7 Oir tha subhachas ro mhòr agus comhfhurtachd againne ann do ghràdh-sa, do bhrìgh gu bheil innigh nan namh air faotainn suainhneis tromhad-sa, a bhràthair.

8 Uime sin, ged dh'fheadainn bhi ro dhàna ann an Criosd, chum an mi a ta iomchuaidh àithneadh dhuitse,

9 Gidheadh is fearr leam, air son gràidh, impidh chur ort, air bhi dhomh mar Peòl aosda, agus a nis mar an cendna a'n' phrìosanach air son Iosa Criosd.

10 Guidheam ort air son mo mhic Onesimus, a ghin mi ann an gheimhlibh:

11 Neach a bha uair-eigin neo-tharbhach dhuitse, ach a nis a tha tarbhach dhuitse agus dhomh-sa:

12 Neach a chuir mi air ais: uime sin, gabh-sa ris mar ri m' innigh féin:

13 Neach bu mhiann leam a chumail maille rium féin, chum gu'n deanaidh e

frithealadh dhomh ann ad àite-sa, ann an geimhlibh an t-soisgeil.

14 Ach as eugmhais t'iuntian-sa cha bu toil leam ni sam bith a dheanamh; chum nach biodh do mhaith-sa mar gu'm b'ann a dh'aindeoin, ach o d' thoil féin.

15 Oir theagamh gur ann air a shon so a dh'fhàg e thu rè tamuill, chum gu'm faigheadh tu e gu sìorruidh;

16 Cha'n ann á so suas mar sheirbhiseach, ach os ceann seirbhiseich, 'na bhràthair gràdhach, gu h-àraidh dhomh-sa; agus nach mò na sin dhuitse, araon anns an fheòil, agus anns an Tighearn?

17 Uime sin, ma mheasas tu mise mar fhear comh-roinne, gabh ris-san mar rium féin.

18 Agus ma rium e eucoir ort, no ma dhligheas e ni sam bith dhuit, cuir sin as mo leth-sa.

19 Sgrìobh mise Pòl le m' làimh féin e, agus dìolaidh mi e; ged nach 'eil mi ag ràdh rint gu'n dlighear leat thu féin os bàrr dhomh.

20 Seadh, a bhràthair, faigheam gairdeachas do d' thaobh san Tighearn: dean suainhneach mo chridhe san Tighearn.

21 Air dhomh bhi earbsach á d' ùmhlachd, sgrìobh mi a'd ionnsuidh: oir tha fìnos agam gu'n dean tìnsa mar an cendna ni's mò na a ta mi ag ràdh.

22 Ach maille ri so, ulluich mar an cendua fàrdach air mo shon: oir tha dòchas agam, tre bhuir n-ùrnuighibh-sa, gu'n toirear mi dhuibh.

23 Tha Epaphras, mo chomh-phrìosanach ann an Iosa Criosd,

24 Marcus, Aristarchus, Demas, Lucas, mo chomh-luchd-oibre, a' cur fàilte ort.

25 Gràs ar Tighearn Iosa Criosd gu robh maille ri 'ur spiorad-sa. Amen.

Litir an Abstoil PHOIL chum nan EABHRUIDHEACH.

CAIB. I.

DIA, a labhair o shean gu minic, agus air iomadh dòigh, ris na h-aithricheibh leis na fàidheibh,

2 Labhair e anns na làitheibh deir-

eannach so ruinne tre a Mhac, a dh'òrduich e 'na oighre air na h-uile nithibh, tre'n do chruthaich e fòs na saoghail:

3 Neach air bhi dha 'na dhealraich

a ghàirdire-san, agus 'na fhuar Ìomhaigh a phearsa, agus a' cumail suas nan uile nithe le focal a chumhachd, 'nuair a ghlan e ar peacanna troimh féin, shuidh e air deas làmh na Mòrachd anns na h-àrdaibh;

4 Air dha bhi air a dheanamh ni's ro dirdheirce na na h-aingil, mhead 's gu'n d'fhuair e mar oighreachd ainm bu ro fhearr na iadsan.

5 Oir cò de na h-aingil ris an dubhairt e uair air bith, Is tu mo Mhac-sa, an diugh ghin mi thu? Agus a ris, Bithidh mise a'm' Athair dhàsan, agus bithidh esan 'na Mhac dhomh-sa.

6 Agus a ris, 'nuair a tha e a' tabhairt a' cheud-ghin a steach do'n t-saoghal, a ta e ag ràdh, Agus deanadh uile aingil Dé aoradh dha.

7 Agus a thaobh nan aingeal, a ta e ag ràdh, Neach a ta deanamh 'aingle 'nan spioradaibh, agus a mhinisteirean 'nan lasair theine.

8 Ach ris a' Mhac a ta e ag ràdh, Tha do rìgh-chathir, a Dhé, gu saoghal nan saoghal; is slat-rìoghail ro chothromach do rìoghachd-sa:

9 Ghràdhaich thu fireantachd, agus thug thu fuath do aingidheachd; nìne sin, dh'ung Dia, do Dhia-sa, thu le ola aobhneis os ceann do chompanacha.

10 Agus, Leag thusa, a Thighearn, bunaite na talmhainn air tūs; agus is iad na nèanha oibre do làmh:

11 Teirgidh iadsan, ach mairidh tusa: agus fàsaidh iad uile sean mar eudach:

12 Agus fillidh tu iad mar bhrat, agus caochlaidhear iad: ach is tusa an ti ceudna, agus cha'n fhàilnich do bhliadhnamhan.

13 Ach cò de na h-aingil ris an dubhairt e uair air bith, Suidh air mo dheas-làmh, gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl-chos fo d' chosaibh?

14 Nach spiorada frithcalaidh iad uile, air an cur a mach chum frithcalaidh dhoibh-san a bhios 'nan oighreachaibh air slàinte?

CAIB. II.

UIME sin, is còir dhuinn an ro thuilleadh aire a thoirt do na nithibh a chuala sinn, air eagal uair sam bith gu'n leigeamaid ruith leo.

2 Oir ma bha am focal a labhradh le h-aingilb seasmhach, agus gu'n d'fhuair gach uile bhriseadh agus easamhlachd dìol-thuarasdal dlìgheach;

3 Ciunnas a theòd sìone as, ma ni

sinn dèneas air slàinte co mòr, a thòisich air tūs air bhi air a labhairt leis an Tighearn, agus a rinneadh dearbhta dhuinne leo-san a chual e;

4 Air bhi do Dhia a' deannamh comh-fhianais leo, araon le comharaibh agus le h-iongantasaibh, agus le feartaibh eagsamhla, agus le tiodhlacaibh an Spioraid Naomh, a rèir a thoile féin;

5 Oir cha do chuir e fo cheannsal nan aingeal an saoghal ri teachd, mu'm bheil sinn a' labhairt.

6 Ach rinn neach fianuis ann an ionad àraidh, ag ràdh, Ciod e an duine, gu'n cuimhnicheadh tu air? no mac an duine, gu'm fiosraicheadh tu e?

7 Rinn thu e rè tannuill bhig ni's ìsle na na h-aingil; chròn thu e le glòir agus le h-urram, agus chuir thu e os ceann oibre do làmh:

8 Chuir thu na h-uile nithe sìos fo a chosaibh. Oir ann an cur nan uile nithe fodha dha, cha d'fhàg e ni air bith gun chur fodha. Ach a nis cha'n 'eil sinn a' faicinn nan uile nithe fathast air an cur f'a cheannsal.

9 Ach chì sinn Iosa, a rinneadh rè ùine bhig ni's ìsle na na h-aingil, chum tre ghràs Dé gu'm blaiseadh e bàs air son gach uile dhuine, tre fhulang a' bhàis, air a chrùnadh le glòir agus le h-urram.

10 Oir b'iomchuidh dhàsan, air son am bheil na h-uile nithe, agus tre'm bheil na h-uile nithe, ann an tabhairt mhòran mhac chum glòire, Ceannard an slàinte a dheanamh foirfe tre fhulangasaibh.

11 Oir a ta araon an ti a naomhaicheas, agus iadsan a naomhaichear, uile o aon: air an aobhar sin cha nàr leis bràithrean a ghairm diubh,

12 Ag ràdh, Cuiridh mi t'ainm an céill do m' bhràithribh; ann am meadhan na h-eaglais seinnidh mi cliù dhuib.

13 Agus a ris, Cuiridh mi mo dhòchas ann. Agus a ris, Feuch mise, agus a' chlam a thug Dia dhomh.

14 Uime sin, mhead gu bheil aig a' chloinn comh-roinn de fheadail agus de fhuil, ghabh esan mar an ceudna roinn diubh sin; chum tre'n bhàs gu'n claoidheadh e esan aig am bheil cumhachd a' bhàis, 'se sin an diabhul;

15 Agus gu'n saoradh e iadsan a bha tre eagal a' bhàis rè ann beatha uile fo dhaorsa.

16 Oir gu deimhin cha do ghabh e

na h-uile nan sìngeal air; ach ghabh e sìol Abraham air.

17 Uime sin, b'fheumail da anns na h-uile nithibh bh' air a dheanamh cosmhail r'a bhràithribh; chum gu'm biodh e 'na àrd-shagart trèaireach agus dìleas ann an nithibh a thaobh Dhé, chum rèite a dheanamh air son pheacanna an t-sluaigh.

18 Oir a mhead gu'n d'fhuiling e féin, air dha bh' air a bhuaireadh, is comasach e air cabhair a dheanamh orra-san a ta air an buaireadh.

CAIB. III.

UIME sin, a bhràithre naomha, a ta 'mur luchd-comhpairt de'n ghairn nàmhaidh, thugaibh fa'hear Iosa Crìosd, abstol agus àrd-shagart ar n-aithneil;

2 A bha dìleas dhàsan a dh'òrdugh e, anhuil a bha Maois mar an ceudna 'na thigh-san uile.

3 Oir mheasadh gu'm b'airidh an tì so air g'doir bu mho na Maois, mhead gu bheil tuilleadh urrainn aig an neach a thug an tigh, na aig an tigh féin.

4 Oir tha gach uile thigh air a thogail le non-eigin; ach an tì a thog na h-uile nìthe, is e Dia.

5 Agus gu deimhin bha Maois dìleas 'na thigh-san uile mar sheirbhisach, chum fianuis air na nithibh sin a bha gu bh' air an labhairt an dòigh sin;

6 Ach Crìosd mar Mhac os ceann a thighe féin: agus is sinne a thigh-san, ma chumas sinn dànachd agus gàirdeachas an dòchais gu daingean gus a' chrìoch.

7 Uime sin, mar a ta an Spiorad Naomh ag ràdh, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth,

8 Na cruaidhichibh bhur cridhe, mar anns a' bhrosnachadh, ann an là a' bhuaireadh san fàsach;

9 Far an do bhuair bhur n-aithriche mi, agus a dhearbha iad mi, agus a chunnaic iad m'òibre rè dhà fathad bliadhna.

10 Uime sin, bha diom orm ris a' ghinealach sin, agus tabhairt mi, Tha iad a' gnuath air seacharan 'nan cridhe; agus cha do ghabh iad colas air mo shligheibh-sa.

11 Ionnas gu'n d'fhug mi mo mhìoman a'm' fheirg. Nach tèid iad a steach do m' shuaimhneas.

12 Thugaibh an aire, a bhràithre, air eagal gu'm bi ann an aon neach agaibh droch cridhe mi-chreidimh, ann an trèigsean an Dé bheo.

13 Ach earaillichibh a chéile gach aon là, an feadh a ghoirear an là'n diugh dheth; air eagal gu'n cruaidhichear neach air bith agaibh tre mhealltair-eachd a' pheacaidh.

14 Oir rinneadh sinne 'nar luchd-comhpairt de Chrìosd, ma chumas sinn toiseach ar muinghin gu daingean gus a' chrìoch;

15 An feadh a theirear, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth, na cruaidhichibh bhur cridhe, mar anns a' bhrosnachadh.

16 Oir air do dhream àraidh cluinntinn, bhrosnuich iad: ach cha b'liadsan uile a thàinig a mach as an Eilphit le Maois.

17 Ach cò ris a bha diom air rè dhà fhichead bliadhna? nach ann rìasan a pheacaidh, muinntir d'an do thuit an coimheann anns an fàsach?

18 Agus cò iad d'an d'fhug e a mhìoman nach rachadh iad a steach d'a shuaimhneas, ach dhoibh-san nach do chreid?

19 Mar so chì sinn nach b'urraim iad dol a steach air son mi-chreidimh.

CAIB. IV.

UIME sin, biodh fàicheas oirnn air eagal, air bh' do ghealladh dol a steach d'a shuaimhneas air fuàgail againn, gu'n tigeadh aon neach agaibh a dh'òigh-làimh air.

2 Oir shearmonaicheadh an soiseig duinne, anhuil a rinneadh dhoibh-san: ach cha robh tairbhe dhoibh anns an fhocal a chaidh shearmonachadh, do bhrìgh nach robh e air a mheasadh le creidimh anns an dream a chual e.

3 Oir tha sinne a chreid a' dol a steach do shuaimhneas, anhuil tabhairt e, Mar a thug mi m' mhìoman a'm' fheirg. Nach tèid iad a steach do m' shuaimhneas ged bh' na h-òibre eiricneachite thoiseach an t-saoghail.

4 Oir labhair e ann an iona àraidh mu'n t-seachdamh 13 air a dòigh so, Agus ghabh Dia fois air a t-seachdamh là o'òibrich uile.

5 Agus anns an ionad so a' ris, Ch tèid iad a steach do m' shuaimhneas.

6 Do bhrìgh, uime sin, gu'n tuigear naith so gu'n tèid dream àraidh a steach ann, agus nach deachaidh a dream d'an do shearmonaicheadh air tìs a steach, air son an mi-chreidimh:

7 (A rìs, tha e suidheachadh là-àraidh, ag ràdh ann an Daibhidh, An diugh, an déigh aimsir co fhada; mar a theirear, An diugh, na chluinneas sibh a ghuth, na cruaidhichibh bhur cridhe.

8 Oir nam biodh Iosua air toirt suaimhneis dhoibh, cha labhradh e an déigh sin mu là eile.

9 Uime sin, dh'fhàgadh fois fa chumhair sluaigh Dhé.

10 Oir an ti a chaidh steach d'a shuaimhneas-san, ghabh esan tàmh o 'oibribh-san, amhuil a ghabh Dia o 'oibribh féin.)

11 Deanaidh dìchioll, uime sin, air dol a steach do'n t-suaimhneas sin, air eagal gu'n tuit aon neach a réir eisimpleir cheudna a' mhi-chreidimh.

12 Oir tha focal Dé beò agus cumhachdach, agus m'is géire na claidheamh dà fhaobhair air bith, a' ruigheachd eadhon chum eadar-sgaraidh an anna agus an spioraid, agus nan alt agus nan smear, agus a' toirt breith air suaintibh agus rùnaibh a' cridhe.

13 Agus cha'n 'eil crentair sam bith nach 'eil follaiseach 'na làthair-san: ach a ta na n-uile nithe lomnochd agus fosgailte do shùilibh an ti d'am fèin sinu eantas a thabhairt.

14 Do bhrìgh, uime sin, gu bheil againn Ard-Shagart mòr, a chaidh a steach do na nèamhaibh, Iosa, Mac Dhé, cumamaid gu daingean ar n-aidmheil.

15 Oir cha'n 'eil àrd-shagart againn nach 'eil comasach air comh-fhulangas a bhì aige r'ar n-amhhuinneachdaibh; ach a bhuaireadh sua h-uile nithibh air an dòigh cheudna ruinne, ach as euguhais peacaidh.

16 Thigamaid, uime sin, le dànachd gu rìgh-chaitir nan gràs, chum gu'n faigh sinn trocair, agus gu'n ainais sinn air gràs chum cabhair ann an am feuma.

CAIB. V.

OIR tha gach nìle àrd-shagart, air a thoirt o mheasg dhaoine, air òrduchadh air son dhaoine ann an nithibh a thaobh Dhé, chum gu'n coir e suas araon tiodhlacan agus obairtean air son pheacanna:

2 Neach a ta comasach air truas a ghabhail ris an dream a ta aineolach, agus air seachran; do bhrìgh gu bheil e féin mar an ceudna air

a chuairteachadh le h-amhhuinn-eachd.

3 Agus air a shon so, is còir dha òbradh air son pheacanna, mar as leth an t-sluaigh, is amhuil sin as a leth féin mar an ceudna.

4 Agus cha ghabh aon duine an t-urram so dha féin, ach an ti a ta air a ghairm o Dhia, mar bha Aaron:

5 Is amhuil sin, cha do ghldrach Criosd e féin, gu bhì air a dheanamh 'na Ard-Shagart; ach an ti a thubhairt ris, Is tu mo Mhac, an diugh ghin mi thu.

6 A réir mar a ta e ag ràdh, mar an ceudna, ann an ìonad eile, Is Sagart thu gu sìorruidh a réir òrduigh Mhelchisedeic.

7 Neach ann an làthibh 'faoila, an déigh dha ùnuighean agus ath-chuingean, maille ri h-àrd-èigineh agus deuraibh, òbradh snas do'n ti a bha comasach a shaoradh o'n bhàs, agus dh'èisdeadh ris thaobh an uirionn an robh eagal air.

8 Ged bu Mhac e, dh'fàghluim e ùmhachd o na nithibh a dh'fhuilinge:

9 Agus air dha bhì air a dheanamh foirfe, rinneadh e 'na ùghdar slàinte sìorruidh dhoibh-san uile a bhios ùmhhal dha;

10 Air a ghairm le Dia 'na Ard-Shagart a réir òrduigh Mhelchisedeic.

11 Mu'n bheil mòran againn r'a labhairt, agus cruaidh r'an mìnneachadh; do bhrìgh gu bheil sibh mall 'nur n-èisdeachd.

12 Oir ged bu chòir dhuibh a réir na h-aimsir bhì 'nur luchd-teagaisg, tha fèum agaibh gu'n teagaisgeadh neach dhuibh a rìs ciod iad ceud-thòiseacha bhriathar Dhé; agus tha sibh air teachd chum na h-inbhe sin gur mò a ta bainne dh'uireasbhuidh oirbh na biadh làidir.

13 Oir gach neach a ta gnàthachadh bainne, tha e neo-theòma air focal na fireantachd: oir is naoidhean e.

14 Ach is ann do dhaoineibh foirfe a bhùineas biadh làidir, aig am bheil an ceudfaidh, tre ghuàthachadh fada, air an cleachdadh ri eadar-dhealachadh a chur eadar maith agus olc.

CAIB. VI.

UIME sin, air fàgail duinn ceud-thòiseacha teagaisg Criosd, rachamaid air ar n-aghaidh chum foirfeachd; gu bhì ris a' suidheachadh

naite aithreachais o oibribh marbha,
s creidinn thaobh Dhé.

Bunaile teagaisg nam baidse, agus
gaidh nan làmh, agus aiseirigh nam
bh, agus breitheanais shiorruidh.
Agus nì sinn so, ma cheadaicheas

Oir is en-comasach an dream sin
haidh aon uair a shoillseachadh,
s a blais an tiodhlac ndamhaidh,
s a rinneadh 'nan luchd-comhpàirt
i Spiorad Naomh,

Agus a blais deadh fhocal Dé,
s cumachdan an t-saoghail ri
dh,

Agus a thuit air falbh, ath-muad-
adh chum aithreachais: do bhrìgh
bheil iad a' ceadadh Mhic Dhé a' ris
ibh féin, agus 'ga chur gu nàire
laisich.

Oir an talamh a dh'òlas a steach
-uisge a tha teachd gu minic air,
s a bheir naith luibheanna iom-
idh do'n dream leis an saothraich-
e, gheibh e beannachadh o Dhia:

Ach an talamh sin a bheir naith
ighionn agus drisean, tha e air a
r air cùl, agus fagus do mhallach-
; d'an deireadh bhi air a losgadh.

Ach is dearbh leinn nithe a's
mu'r timchioll-sa, a mhuinntir
nìnn, agus nithe a tha dlùth
shlànte, ged tha sinn a' labhairt
' so.

1 Oir cha'n 'eil Dia mi-chothrom-
; gu'n dìchmuinnicheadh e obair
s saothair bhur gràidh, a nochd
i a thaobh 'ainme-san, am feadh
i a d'riom sibh frithealadh do na
imh, agus gu bheil sibh a' frith-
adh.

2 Agus is miann leinne gu'n deas-
h aon agaibh an dùrachd ceudna
ochdadh, chum làn-dearbhaidh an
hais gus a' chrìoch:

3 Chum nach bi sibh leasg, ach
r luchd-leannhuinn orra-san a
tre chreidinn agus fhoighidinn a'
bhachadh nam geallanna.

4 Oir an uair a thug Dia gealladh
Abraham, do bhrìgh nach feudadh
mionnan a thoirt air neach bu mòr,
ge mionnan air féin,

5 Ag ràdh, Gu fìrinn each, beann-
hidh mi gu mòr thu, agus nì mi ro
mhòr thu.

6 Agus mar sin, an déigh dhàsan
heamh gu fhoighidneach, fhuair e
lth air a' ghealladh.

7 Oir gu deimhin bheir daoine

mionnan air an neach a's mò: agus
dhoibh-san is crìoch air gach uile
chionnsachadh mionnan chum daing-
neachaidh.

17 Uime sin, air bhi do Dhia toileach
air neo-chaochluidheachd a chomh-
airle fheuchaidh nì's pailte do oigh-
reachaibh a' gheallaidh, dhìngnich e
le mionnaibh e:

18 Chum tre dhà nì neo-chaoch-
luidheach, anns an robh e en-comasach
gu'n deanadh Dia breng, gu'n biodh
againne comhfharthachd làidir, a
theich chum dèidh gu grèim a
dheanadh air an dòchas a chuireadh
romhainn:

19 Nì a tha againn mar acair
an anama, araon chanteach agus
daingean, agus a thèid a steach
do'n ionad sin a ta'n taobh stigh
do'n bhrat-roinn,

20 Far an deachaidh an roimh-
ruith-fhear a steach air ar sonne,
eadhon Iosa, a rinneadh 'na Ard-
Shagart gu shiorruidh a réir òrduigh
Mheichisedeic.

CAIB. VII.

OIR b'e am Meichisedec so rìgh
Shaleim, sagart an Dé a's ro
àirde, neach a choinnich Abraham
a' pillinn o àr nan rìghrean, agus a
bheannaich e;

2 D'an d'thug Abraham eadhon
deachamh dè'n nìle: neach a's e air
tùs, air a eadar-theangachadh, Rìgh na
fireantachd, agus 'na dhéigh sin mar
an ceudna, Rìgh Shaleim, 'se sin, Rìgh
na sìthe;

3 Gun athair, gun mhàthair, gun
sinnsireachd, gun toiseach làithean,
gun deireadh beatha aige: ach air a
dheanadh cosmhail ri Mac Dhé, tha
e fantuinn 'na shagart gu shiorruidh.

4 A nìs, thugaibh an aire cia mòr
an duine so, d'an d'thug eadhon am
prìomh-athair Abraham an deachamh
dè'n chreich.

5 Agus gu deimhin iadsan de
chloinn Lebbi, a tha faotainn na
sagartachd, tha àithne aca deachamh
a thogail o'n t-sluagh a réir an lagha;
sin r'a ràdh, o'm bràithribh féin,
ged thàinig iad a mach á leasraidh
Abraham:

6 Ach an ti nach 'eil air a shloinn-
eadh uatha-san, fhuair e deachamh o
Abraham, agus bheannaich e esan aig
an robh na geallanna.

7 Agus gun ag sam bith, beannaich-
ear an ti a's lugha leis an ti a's fearr.

8 Agus an so tha daoine a gheibh b'as a' fàstainn deachamh; ach an sin, an ti aig am bheil fianuis gu bheil e neo.

9 Agus, mar a dh'fheudas mi ràdh, fhearradh ann an Abraham deachamh o Lebbi fèin, a thogas an deachamh:

10 Oir bha e fathast ann an bhearruidh athar, an uair a choinnich Melchisedec e.

11 A nis, nan tigeadh foirfeachd tre shagartachd nan Leiblithheach, (oir is ann r'a linn a thugadh an lagh do'n t-sluagh,) ciod am feum a bha air Sagart eile òridh a réir òrduigh Mhelchisedec, agus nach biodh e air a ghairm a réir òrduigh Aaroin?

12 Oir air do'n t-sagartachd bhi air a h-atharrachadh, is éigin an lagh bhi air atharrachadh mar an ceudna.

13 Oir an ti air an labhrar nanithe sin, buinidh e do thréibh eile, do nach d'fhuar aon neach frithealadh aig an aithir.

14 Oir is soilleir gur ann o Iudah d'òirich ar Tighearn, treubh air nach do labhair Maois ni air bitih thaobh sagartachd.

15 Agus tha e fathast ni's ro-shoill-eire, am feadh gu'n d'òirich Sagart eile a réir coslais Mhelchisedec,

16 A rinneadh 'na Shagart, cha'n ann a réir lagha àithne fheòlmhoir, ach a réir cumhachd beatha gun chrìoch.

17 Oir tha e deanamh fianuis. Gur Sagart thu gach linn a réir òrduigh Mhelchisedec.

18 Oir gu deimhin tha an àithne roimhe air a cur air cùl, air son i bhi annam ann agus neo-tharbhach.

19 Oir cha d'riann an lagh ni sam bith foirfe, ach rinn toirt a steach dèchais a's feàrr e; tre'm bheil sinn a' teachd an fagus do Dhia.

20 Agus a mheud nach d'rinneadh Sagart deth gun mhionnaibh:

21 (Oir rinneadh sagarta dhiùbh-san as eugnais mhiomnan: ach dheth-san le mionnaibh, tre'n ti a thubhairt ris, Mhiomnaich an Tighearn, agus cha ghabh e aithreachas. Is Sagart thu gu sìorruidh a réir òrduigh Mhelchisedec;)

22 Is co mòr a's sin a rinneadh Iosa na urras air coimheangal a's feàrr.

23 Agus bha gu deimhin mòran diùbh-san 'nan sagartaibh, do bhrìgh gu'n do bhacadh dhoibh leis a' bhuas bhi maireann:

24 Ach an duine so, do bhrìgh mair e gu sìorruidh, tha sagarta neo-chaochluidheach aige.

25 Air an aobhar sin tha e mar ceudna comasach air an dream a' a dh'ionnsuidh Dhé trid-san a thèadh gu h-ionlan, do bhrìgh gu b' e beò gu sìorruidh gu eadar-ghuill a dheanann air an son.

26 Oir bha shamhuil sin de A Shagart iomchuidh dhuinne, a' naomh, neo-lochdach, neo-thruaill air a dhealachadh o pheacachd agus a rinneadh ni's àirde na nàmhaidh;

27 Nach feum gach là, mar na h-shagart ud, iobairtean thoirt suas t'us air son a pheacanna fèin, an dèigh sin air son pheacanna t-sluaigh: oir rinn e so aon uair, am a thug se e fèin mar iobairt.

28 Oir tha an lagh a' dean àrd-shagarta de dhaoineibh aig bheil annhuinneachd; ach focal mionnan a bha an dèigh an is a' deanamh Àrd-Shagart de'n M' a tha air a dheanann ionlan sìorruidh.

CAIB. VIII.

A NIS, is e so suim nan i labhair sinn: Tha shair sin de Àrd-Shagart againn, a air suidhe air deis rìgh-chaitir na Mòrachd ann na nàmhaidh. 2 Ministear nan ionad naomha. an fhuar phàrluin, a shuidheil Tighearn, agus cha bu duine.

3 Oir tha gach eile àrd-shagart òrdughachd chum tiodhlacan agus airtean a thoirt suas: uime sin, b' gu'n biodh aig an duine so mar ceudna ni-eigin r'a thabhairt suas.

4 Oir nam biodh e air thalamh bhiodh e 'na shagart, do bhrìgh bheil sagart ann a tha tabhairt tiodhlac a réir an lagha:

5 Muinntir a tha deanamh seil le samhhladh agus sgàile nan nàmhaidh, a réir mar a dh'òrd eadh do Mhaois le Dia, 'nuair a air ti am pàllun a chur suas, feuch, (a ta e ag ràdh,) gu'n dean na h-uile nithe réir an t-saimeil nochdadh dhuist san t-slabh.

6 Ach a nis fhuair e minis eachd a's ro-fheàrr, a mheud gu e mar an ceudna 'na eadar-mhi-onair air coimheangal a's foir chaidh dhaingneachadh air geat a's fèàrr.

oir nam biodh an ceud choimhcheangal sin gun uireasbhuiddh, cha'n àit do'n dara coimhcheangal.

Ar. a' faotainn croin doibh, a ta ràdh, Feuch, thug na làithean, an Tighearn ag ràdh.) anns an mi coimhcheangal nuadh ri tigh ù, agus ri tigh Iudah:

Chan ann a réir a' choimhcheangail a rinn mi r'an aithrichibh, an là a rug mi air làmh orra an treòrachadh a mach à dh na h-Eiphit; do bhrìgh nach a iad ann am choimhcheangal, chuir mise snarach iadsan, tha Tighearn ag ràdh.

Oir is e so an coimhcheangal a ri tigh Israeil an dèigh nan am ud, tha an Tighearn ag ràdh: Cuiridh mi mo reuchdan 'nan cridheachaidh, agus bithidh an' Dhia dhoibh, agus bithidh an' nan sluagh dhomh-sa.

Agus cha teagaisg iad gach aon coimhearsnach, agus gach aon a bha, ag ràdh, Gabh eòlas air an ean: oir bithidh eòlas aca nile o'n neach a's lugha gus an neach ò dhiubh.

Oir bithidh mise trèaireach d'an irialbh, agus an peacauna agus ngidheachd cha chuimhuich mi ann.

Am feadh a ta e ag ràdh, *cheangal nuadh*, rinn e'n *coimhcheangal* sean. A nis, a ta a' aosa agus air fàs sean, agus do dhol as an t-sealladh.

CAIB. IX.

LA, ma seadh, gu dearbh aig a' cheud phàilliuin òrdughcan a bh seirbhis Dé, agus naomh-ionad balta.

Oir dheasachaidh an ceud liuin, anns an robh an coimheir, an bòrd, agus arau na fianais, an abrar an t-ionad naomh. Agus an taobh a stigh de'n dara u-bharat, an pàilliuin ris an abrar eòlas a's ro naomha;

Anns an robh an tùiseir òir, a' àire a' choimhcheangail air a' h-achadh mu'n cuairt le h-òr, an robh a' phoit òir anns an t am mana, agus slat Aaroin, a' fo bhlàth, agus clàir a' choimhcheangail;

Agus os a ceann, cheraban na ge, a' cur sgàle air cathair na

trèaire; ma nach urrainn sin a nis labhairt fa leth.

6 A nis, an uair a bha na nithe so air an cur an òrdugh mar so, chaidh na sagairt a ghnàth a steach do'n cheud phàilliuin, a' coimhcheangadh seirbhis Dé:

7 Ach do'n dara pàilliuin chaidh an t-àrd-shagart 'na aonar a steach aon uair sa' bhliadhna, cha b'ann as engmhais fola, a thug e suas air a shon fèin, agus air son seachrain an t-sluaigh:

8 Air bhì do'n Spiorad Naomh a' nochdadh so, nach robh fathast air t-slighe chum an ionaid bu ro naomha air a foillseachadh, an feadh a bha an ceud phàilliuin fathast 'na seasamh:

9 Nì a bha 'na shamhladh do'n aimsir a ta làthair, anns an robh uraon tiòidilacan agus lobairtean air an toirt suas, nach robh comasach air an tì a bha deanamh na seirbhis sin a dheanamh coimhcheangail, thaobh a chogais;

10 An t-seirbhis a bha 'mhàin ann am biadhaibh agus ann am deochaidh, agus ann am ionaidh gnè ionulaid, agus deas-ghnàthachaidh a thaobh na feòla, a chuireadh mar uallach orra gu àn an leasachaidh.

11 Ach air teachd do Chrìosd 'na Ard-Shagart nan nithe maith a bha ri teachd, tre phàilliuin bu mho agus bu diògnach, nach d'rinneadh le làmhaidh, sin r'a ràdh, nach robh de'n togail so:

12 Agus cha b'ann tre fhìil ghabhar agus laogh, ach tre 'fhìil fèin, a chaidh a steach aon uair do'n ionad naomh, air dha saorsa shìorruidh fbaotainn dhuinne.

13 Oir ma nì fhìil tharbh, agus ghabhar, agus luathre aighe air a crathadh air an dream a bha neo-ghlan, an naomhachadh chum glan-aidh na feòla;

14 Cia mòr a's mò nì fhìil Chrìosd, a thug e fèin suas tre'n Spiorad shìorruidh gun loch do Dhia, bhuir eòlas-sa ghlanadh o oibribh marbha chum seirbhis a dheanamh do'n Dia bheò?

15 Agus air a shon so is ean eadar-mheadhonair an tìomnadh-nuaidh, ionnas tre fhulangas a bhàis, chum saorsa nan euceart a bha fo'n cheud tìomnadh a chosnadh, gu'm faigh-cadh iadsan a ta air an gairm geall-adh na h-òighreachd shìorruidh.

16 Oir far am bheil tiomnadh, is éigin bàs an tiomnaidh-fhìr a bhì ann mar an ceudna.

17 Oir a ta tiomnadh daingean an déigh bàis dhaoine: ach cha'n 'eil brìgh sam bith ann am feadh a ta'n tiomnaidh-fhear beò.

18 A réir sin, nì mò bha'n ceud *thiomnadh* air a choisreagadh as eugmhais fola.

19 Oir an uair a labhradh gach uile àithne réir an lagha ris an t-sluagh uile le Maois, air dha fuil laogh agus ghabhar a ghabhail, maille ri h-uise, agus olunn scàrlaid, agus hisop, chrath e iad araon air an leabhar agus air an t-sluagh uile,

20 Ag ràdh, 'Sì so fuil an tiomnaidh a dh'àithn Dia dhuibh.

21 Os bàrr, chrath e mar an ceudna an fhuil air a' phàillion, agus air soithicheibh na naomh-sheirbhìs uile.

22 Agus is beag nach 'eil na h-uile nithe air an glanadh le fuil a réir an lagha: agus as eugmhais dòrtaidh fola cha'n 'eil maithneas r'a fhaotainn.

23 B'fheumail, nime sin, gu'n biodh samhlaidh nan nithe a ta sna nàmh-aibh air an glanadh leo so: ach na nithe nàmhaidh féin le ìobairtibh a b'fheàrr na iad so.

24 Oir cha deachaidh Crìosd a steach do na h-ionadaibh naomha làmh-dheanta, nithe a ta 'nan samh-lachas air an fhìor ionad; ach do nàmh féin, chum a nis e féin a nochdadh ann am fianuis Dé air ar son-ne:

25 No fòs chum e féin ìobradh gu minic, mar a théid an t-àrd-shlagart gach bliadhna steach do'n ionad naomh, le fuil nach leis féin;

26 (Oir mar sin b'èigin gu'm fulaingeadh e gu minic o thoiseach an t-saoghail:) ach a nis dh'fhoillsicheadh e aon uair ann an deireadh an t-saoghail, chum peacadh a chur air cùl tre e féin ìobradh.

27 Agus amhuil a ta e air òrduchadh do dhaoineibh bàs fhaotainn aon uair, ach 'na dhéigh so breitheanas;

28 Mar sin thugadh Crìosd suas aon uair, a thoirt air falbh peacanna mhòran: ach an dara uair, as eugmhais peacaidh, foillsichear e dhoibh-san aig am bheil sùil ris, chum slàinte.

CAIB. X.

UIME sin, air bhì aig an lagh sgàile nithe maith e ri teachd, agus cha'n

e fìor choslas nan nithe féin, o 'eil e comasach dha an dream a d'a ionnsuidh a chaoidh a dhean coimhlionta leis na h-ìobairtibh a bha iad a' toirt suas o bhliadhna bliadhna a glinath:

2 Oir an sin nach sguireadh na bhì 'gan toirt suas? do bhrìgh biodh aig luchd-deanamh na na sheirbhìs tuilleadh coguis air peacaidh, air dhoibh bhì aon air an glanadh.

3 Ach anns na h-ìobairtibh nìhear ath-chuimhneachadh air peacaidh gach bliadhna.

4 Oir cha'n 'eil e'n comas tugadh fuil tharbh agus gha peacanna air falbh.

5 Uime sin, ag teachd dha t-saoghal, a ta e ag ràdh. Io agus tabhartas cha b'àill leat, dh'ulluich thu corp dhomh-sa:

6 Ann an ìobairtibh-loisgte, ann an ìobairtibh air son peac: cha robh tlachd agad:

7 An sin thubhairt mise, Feuch mi a' teachd, (ann an rola an leat tha sud sgrìobhta orm,) chum thoil-sa a dheanamh, O Dhé.

8 Air dha a ràdh roimh sin, Iob agus tabhartas, agus ìobairte-loisgte agus ìobairt air son peacaidh, cha leat, agus cha robh do thlachd air (a tha air an toirt suas a réi lagha:)

9 An sin thubhairt e. Feuch, mi a' teachd a dheanamh do tho O Dhé. Tha e cur air cùl a' cheu chum gu'n daingnich e an dara nì.

10 Leis an toil so tha sinne air naomhachadh, tre toirt suas cuirp Crìosd aon uair.

11 Agus tha gach uile shagan seasamh gach là a' frithealadh, a' toirt suas nan ìobairt cheudna minic, nithe do nach 'eil e'n com chaoidh peacanna thoirt air falbh:

12 Ach an duine so, an déigh aon ìobairt a thoirt suas air peacaidh, shuidh e a chaoidh tuille air deas-làimh Dhé;

13 A' feitheamh o sin suas gu cuirear a naimhde 'nan stòl-cho'chosaibh.

14 Oir le aon ìobairt rinn e chaoirce iadsan a ta air an naomhachadh.

15 Agus tha an Spiorad Naomh air an ceudna a' deanamh fianuis dui air na nìtibh so: oir an déigh ràdh roimh,

16 Is e so an coimheangal a ni rin an deigh nan làithean ud, tha Tighearn ag ràdh, Cuiridh mi mo chdan 'nan cridhe, agus sgrìobhaidh iad air an inntinn:

17 Agus am peacanna agus an cearta cha chuimhnich mi ni's mò.
18 A nis, far am bheil maithneas na nithe so, chu'n 'eil tabhartas air a peacaidh ann ni's mò.

19 Uime sin, a bhràithre, do bhrìgh bheil dànachd againn chum dol a nach do'n ionad a's naomha tre fhuil sa,

20 Air slighe naaidh agus bheò a oisrig e dhuinne tre'n roinn-bhrat; a' ràdh, tre 'Theòil fèin:

21 Agus do bhrìgh gu bheil againn a-shagart os ceann tighe Dhé,

22 Thigamaid am fagus le cridhe r, ann an làn dearbha-bheachd a' reidinn, le ar cridheachaibh air an ath-ghlanadh o dhroch coguis, agus ar cuirp air an nigheadh le h-uisge u.

23 Cumamaid gu daingean aidmheil dòchais gun chlaonadh, (oir is firinn-ch an ti a gheall;)

24 Agus thigamaid an aire d'a èile, chum ar brosnachadh gu àdh, agus gu deadh oibribh:

25 Gun bhi leigeadh dhinn sinn an a chruinneachadh an ceann a èile, mar is gnàth le dream àraidh; h a' comhairleachadh a chéile: agus a ma mòid a nì sinn so, gu bheil h a' faicinn an là a' tarruing am gus.

26 Oir ma pheacaicheas sinn de ar ti fèin, an dèigh dhuinn còlas na sinn fhàotainn, cha'n fhàgar tuilleadh againn òbairt air son peacaidh.

27 Ach dùil eagalach ri breitheanas us fearg theinuteach, a sgrìosas na eascairdean.

28 An neach a rinu tàir air lagh fhaois, bhàsaich e gun tròcair fo aithis na thriùir de fhianuisibh:

29 Cia mòr is mò na sin am peanas shaoileas sibh air an measar eam àlleanach, a shaltair fo chosaibh fac Dhé, agus a mheas mar ni mi-aomha fuil a' coimheangail, leis a do naomhaicheadh e, agus a riun ucuis air Spiorad nan gràs?

30 Oir is aithne dhuinn an ti a òbhairt, Is lean-sa an dìoghaltas, agus bheir mi dìoladh nam, tha an Tighearn ag ràdh: agus a ris, Bheir a Tighearn breth air a shluagh.

31 Is ni eagalach tuiteam ann an làmhaibh an Dè bheò.

32 Ach biodh ath-chuimhne agaibh air na làithibh a chaidh seachad, anns an d'fhuiling sibh, an dèigh dhuibh bhi air bhuir soillseachadh, gleachda mòr fulangais;

33 Ann an cuid, am feadh a rinn-eadh sibh 'nur ball-amhairc, araon tre mhaslaibh agus thrioblaidibh; agus ann an cuid, am feadh a rinn-eadh sibh 'nur companaich dhoibh-san ris an do bhuineadh mar sin.

34 Oir bha comh-fhuilangas agaibh rinn-sa ann am gheinnhlìbh, agus ghabh sibh le luathghair ri creachadh bluir maoin, air dhuibh fios a bhi agaibh annaibh fèin gu bheil agaibh air nàamh maoin a's fèarr, agus a ta maireamach.

35 Uime sin, na tilgibh uaibh bhuir muinghin, aig am bheil mòr dhìol-thuarasdal.

36 Oir a ta feum agaibh air foigh-idin; chum, an dèigh dhuibh toil Dé a dheanamh, gu'n faigh sibh an gealladh.

37 Oir fathast sealan beag, agus an ti a ta ri teachd thig e, agus cha dean e maille.

38 A nis, bithidh am firean beò tre chreidinn: ach ma philleas neach sam bith air ais, cha bhi aig m'anam-sa tlachd ann.

39 Ach cha'n 'eil sinne de'n dream sin a philleas air an ais chum sgrìos; ach de'n dream a chreideas, chum tèarnaidh an anama.

CAIB. XI.

A NIS, is e creidinn bhrìgh nan nithe a rinu bheil dòchas, dearbh-chiunte nan nithe nach faicear.

2 Oir is ann tre so a fhuaire na sinnsirean deadh theistean.

3 Tre chreidinn tha sinn a' tnuigsinn gu'n do chruthaicheadh na saoghail tre fhocal Dé, air chor a's nach d'rinneadh na nithe a chithear de uithibh a bha r'am faicinn.

4 Tre chreidinn thug Abel suas do Dhia òbairt ni b'fheàrr na Cain, tre an d'thugadh teistean dha gu'n robh e 'na fhìrean, air bhi do Dhia a' deanamh fianuis d'a thìodhlacaibh; agus tre sin, air dha bhi marbh, tha e fathast a' labhairt.

5 Tre chreidinn dh'atharraicheadh Enoch chum nach faiceadh e bàs; agus cha d'fhuaradh e, do bhrìgh gu'n d'atharraich Dia e: oir roimh 'athar-

rachadh, thugadh fianuis da gu'n do thaitinn e ri Dia.

6 Ach as enginiais creidimh, cha'n 'eil e'n comas a thoileachadh: oir is éigin do'n tí a thig a dh'ionnsuidh Dhé a chreidsinn gu bheil e ann, agus gur e an tí e a bheir duais do'n dream a dh'íarras e gu díchiollach.

7 Tre chreidimh, air do Noah rabhadh fhaotainn o Dhia mu thimchioll nithe nach robh idir r'am faicinn, agus eagal a ghabhail, dh'ulluich e àire chum tèarnaigh a theaghlach; tre'n do dhìt e an saoghal, agus rinneadh e 'na oighre air an fhìreantachd a thaobh creidimh.

8 Tre chreidimh, 'nuair a ghairm-cadh Abraham gu dol a mach do ionad a bha e gu fhaotainn an déigh sin mar oighreachd, fhreagair e; agus dh'imich e mach, gun fhios a bhí aige c'àit an robh e dol.

9 Tre chreidimh bha e air chuairt ann an tír a' gheallaidh, mar ann an tír choimhich, a' gabhail còmhnuidh ann, am pàillionaibh maille ri h-Isaac agus Jacob, comh-oighreachan a' gheallaidh chenna.

10 Oir bha sùil aige ri baile aig am bheil bunaitean, air am bheil Dia 'na fhear-dealbhaidh agus 'na fhear-togail.

11 Tre chreidimh, mar an ceudna, fhuair Sarah féin neart gu sìochd a ghabhail 'na broinn, agus rug i leanabh an déigh dhi dol thar aois *cloinne*, do bhrìgh gu'n do mheas i gu'n robh esan fìrinneach a thug an gealladh.

12 Uime sin, ghineadh o aon amháin, agus esau ionann agus marbh, sìochd mar reulta nheimh thaobh lìonmhoir-eachd, agus mar a' ghaineamh air tràigh na fairge do-àireamh.

13 Fhuair iad so nìle bàs ann an creidimh, gun na geallanna fhaotainn; ach air dhoibh am faicinn fad o làimh, agus an làn-chreidsinn, gabh iad riu, agus dh'aidich iad gu'm bu choigrich agus luchd-cuairt air an talamh iad féin.

14 Oir an dream a ta ag ràdh nan nìthe sin, tha iad a' nochdadh gu soilleir gu bheil iad ag iarraidh dùthecha.

15 Agus gu fìrinneach, nam biodh iad cuimhneachail air an dùthaich sin as an d'thàinig iad a mach, dh'fheadadh iad àm ionchuidh fhaghail air pill-eadh:

16 Ach a nis tha dèidh aca air *dùthaich* a's feàrr, eadhon *dùthaich*

nèamhaidh: uime sin, cha nàr le D gu'n goirear an Dia-san dheth; o dh'ulluich e dhoibh baile.

17 Tre chreidimh dh'ìobair Abraham, air dha bhí air a dhearbhadh, *mhac* Isaac; agus thug an tí a fhuair na geallanna suas 'aon-ghlìn *mhaic*;

18 Ris an dubhradh, Ann an Isai goirear do shìochd:

19 A' meas gu'm bu chomasach D air a thogail, eadhon o na marbhaibh o'n d'fhuair se e eadhon ann an cò amhlachd.

20 Tre chreidimh bheannaich Isai Jacob agus Esau mu thimchioll nìt a bha ri teachd.

21 Tre chreidimh bheannaich Iacob ag faghail bàs da, dithis mhac Ioseiph agus rìnn e aoradh, a' *leigeadh a chruithrom* air bàrr a bhata.

22 Tre chreidimh rinn Ioseiph, ri à faghail a' bhàis da, ìomradh air dol mach chloinn Israeil; agus thug àithne mu thimchioll a chluamh.

23 Tre chreidimh, an uair a rugadh Maois, dh'fhoilaicheadh e trì mìosan 'phàrantaibh, do bhrìgh gu'm fac iad gu'm bu leanabh tlachdmhor e; agus cha robh eagal orra roimh àithne a rìgh.

24 Tre chreidimh, air teachd g h-aois do Mhaois, dh'iùlt e bhí air ghairm 'na mhac do rìghinn Pharaoh.

25 A' ròghnachadh àmhghar fìntan maille ri sluagh Dhé, roimh shòlas a pheacaidh a mhealtainn rè seal;

26 A' meas gu'm bu mhò an saoiibh reus maslaidh Chrìod na ionmhais ri h-Eiphit: oir bha sùil aige ris an luach saothreach.

27 Tre chreidimh thréig e'n Eiphit gun cagal a bhí air roimh chorruidh an rìgh: oir bha e làidir 'na inntinn mar neach a bha faicinn an tí a ta neo fhaicsinneach.

28 Tre chreidimh ghléidh e a' chàisg agus an dèrtadh fola, chum nach beanadh an tí a sgrios na cend-ghlìn riusan.

29 Tre chreidimh chaidh iad tre a Mhuir Rùaidh mar tre thalamh tioram: nì 'nuair a thug na h-Eiphitich ionnsuidh air a dheanamh, bhathadh iad.

30 Tre chreidimh thuit ballachan Iericho, an déigh bhí air an cuairt eachadh rè sheachd làithean.

31 Is ann tre chreidimh nach do sgriosadh Rahab an t-srìopach maille riusan nach do chreid, 'nuair a ghabh i ris an luchd-brathaidh an sìth.

2 Agus ciod tuilleadh a their mi?
theirgeadh an ùine dhomh ann an
sàirt mu Ghideon, Bharac agus
ampson, agus Iephthah; Dhaibhidh
r an ceudna, agus Shamuel, agus
Midhibh:

3 Muinntir, tre chreidimh, a
annsaich rioghachdan, a dh'oirich
antachd, a fhuair geallanna, a
uid beòil leòmhann,

4 A mhùch neart teine, a chaidh
o fhaobhar a' chlaidheimh, o
ahuinneachd a rimeadh neart-
or, a dh'fhàs treun ann an cath,
huir air theicheadh armaile nan
uheach.

5 Fhuair muàl an mairbh air an
il a rìs gu beatha: agus chràidh-
madh dream eile, gun iad a
bhuil ri saorsa; chum gu'm faigh-
iad aiseirigh a b'fheàrr.

6 Fhuair dream eile deuchainn de
naidibh, agus de sgiùrsaibh: seadh
de gheimhlibh, agus de phrìosan.

7 Chlachadh iad, shàbhadh as a
de iad, bhuairadh iad, chuireadh
bas leis a' chlaidheamh iad: chaidh
mu'n cuairt 'nam fògraich ann an
tenibh chaorach agus ghabhar, ann
aireasbhuidh, ann an trioblaidibh,
an cràdh;

8 (Dream air nach b'airidh an
chaidh) a' dol air seachran ann an
deibh, agus air sléibhtibh, agus
an uamhaibh agus ann an sìochd-
na talmhainn.

9 Agus air dhoibh so uile deadh
steas fhaotainn tre chreidimh, cha
nuair iad an gealladh:

10 Air do Dhia ni-eigin a's feàrr a
lar dhuinne, ionnus nach biodh
sàn air an deamh foirfe as ar
eugnais-ne.

CAIB. XII.

IME sin, air dhuinne bli air ar
cuairteachadh le neul co mòr de
amuisibh, cuireamaid dhinn gach
strom, agus ann peacadh a ta
farras ag iadhadh umainn, agus
treamaid le foighidinn an rìis a
deadh romhainn,

Ag anuair air Iosa, ceannard
is fear-criochnaich ar creidimh;
ach, air son an aoibhneis a chuir-
th romha, a dh'fhuiling an crann-
sàidh, a' cur na nàire an nea-
ann, agus a shuidh air deis rìgh-
eithreach Dé.

Uime sin, thugaibh fa'near esan a
fhuiling a shantail sin de ana-

cannt o pheacaidh 'na aghaidh fèin,
air eagal gu'm bi sibh sgìth agus lag
ann bhur n-inntinnibh.

4 Cha do sheas sibh fathast gu fuil,
a' cathachadh an aghaidh peacaidh.

5 Agus dh'chumhnuich sibh an earail
a ta labhairt ribh mar ri cloinn, A
mhic, na cuir snarach smachdachadh
an Tighearn, agus na fanaich 'nuair
a chronaichear leis thu:

6 Oir an ti a's ionnhuinn leis an
Tighearn, smachdaichidh se e, agus
sgùrsaich e gach mac ris an gabh e.

7 Ma ghiùlaineas sibh smachdach-
adh, tha Dia a' buntuan ribh mar ri
cloinn: oir cò an mac nach smachd-
aich an t-athair?

8 Ach ma tha sibh as eugnais
smachdachaidh, d'an bheil na h-uile
'nan luchd-comhpàirt, an sin is clann
diolain sibh, agus cha chlànn d'gh-
each.

9 Os bàrr, bha againn aithriche
thaobh na feòla, a smachdaich sinn,
agus thug sinn urram d'aoibh: nach
mò gu mòr is còir dhuinn bhi ùnhal
do Athair nan spiorad, agus a bhi beò?

10 Oir gu deimhin smachdaich iad-
sain sinn rè beagain de làithibh a rèir
an toile fèin; ach esan chum ar leas,
ionnus gu'm bitheamaid 'nar luchd-
comhpàirt d'a naomhachd.

11 Ach cha mheasar smachdachadh
air bith, an feadh a ta e làthair, sòlas-
ach, ach doilgeasach: gidheadh, 'na
dhéigh sin bheir e uaith toradh sìochail
na fireantachd do'n dream a ta gu
d'gh-each air an cleachdadh ris.

12 Uime sin, togaibh suas na làmhnan
a ta air tuiteam sìos, agus neartaichibh
na glùine laga;

13 Agus deanaibh cos-cheuma dir-
each do 'ur cosaibh, air eagal gu'm bi
an ni sin a ta bacach air a thionndadh
as an t-slighe: ach gu na mòr bhiodh
e air a shlanachadh.

14 Leanaibh sìth maille ris na h-uile
dhaoinibh, agus naomhachd, nu as
eugnais nach faic neach air bith
an Tighearn:

15 A' toirt an ro-aire, air eagal gu'n
tig neach sam bith a dhéigh-lainn air
gràs Dé; air eagal, air fàs suas do
fuirich seirbhe sam bith, gu'n cuir e
dragh oirbh, agus le so gu'm bi mòran
air an salachadh:

16 Air eagal gu'm bi fear-striopachais
ann, no neach mi-naoinha sam bith,
mar Esau, a reic air son aoim ghreim
bith còir a cheud bhreithe.

17 Oir a ta fhios agaibh, 'nuair a b'àill leis an déigh sin am beannachadh a shealbhachadh, gu'n do dhiùltadh e: oir cha d'fhuair e àit aithreachais, ged dh'iarr se e gu dùrachdach le denraibh.

18 Oir cha d'thàinig sibh chum an t-sléibh ris am feudta beantuinn, agus a bha losgadh le teine; no chum duibhre, agus dorchadais, agus doiminn.

19 Agus fuaim na trompaid, agus guth nam briathar; ionnus gu'n do ghluidh an dream a chual e, nach labhairte am focal rin tuilleadh:

20 (Oir cha b'urrainn iad an ni sin a chaidh àithneadh dhoibh iomchar, Agus na bheanas fù ainmhidh ris an t-sliabh, clachar e, no cuirear sleagh a mach troimhe:

21 Agus bu co uamhasach an sealladh, a's gu'n dubhairt Maois, 'Tha eagal ro mhòr agus crith orm:)

22 Ach, tha sibh air teachd gu sliabh Shioin, agus gu cuithir an Dè bheò, an Ierusalem nèamhaidh, agus cuideachd do-àireamh de ainglibh;

23 Gu làn-choimhthional agus eaglais nan ceud-ghin, a tha sgrìobhta sna nèamhaibh; agus gu Dia, breitheamh nan uile; agus gu spioradaibh nam firean air an deanamh foirfe;

24 Agus gu Iosa, eadar-mheadhonair a' choinbheangail nuaidh; agus chum fola a' chrathaidh, a tha labhairt nithe a's fèarr na *faul* Abeil.

25 Thugaibh an aire nach diùlt sibh esan a ta labhairt: oir mur deachaidh iadsan as a dhiùlt an ti a labhairt *o Dhia rin* air talamh, is lugha gu mòr na sin a *théid* sinne as, ma thionndaidheas sinn air falbh naithe-san a ta labhairt o nèamh;

26 Neach aig an do chrath a ghuth an talamh an sin: ach a nis gheall e, ag ràdh, Aon uair eile fathast crathaidh mi, cha'n e an talamh an h-àin, ach nèamh mar an ceudna.

27 Agus a ta *am focal* so, Aon uair eile, a' ciallachadh atharrachaidh nan nithe sin a ghabhas crathadh, mar nithe a rinneadh, chum gu'm fanadh na nithe nach gabh crathadh.

28 Uime sin, air dhuinne rìoghachd fhaotainn nach fèdar a ghluasad, biodh againn gràs, leis an dean sinn seirbhis gu taitneach do Dhia, le h-urram agus eagal diadhaidh:

29 Oir a ta ar Dia-ne 'na theine dian-loisgeach.

FANADH gràdh bràthaireil *aga*
2 Na dearmadaibh aoidheach thoir do choigrich; oir le so t dream àraidh aoidheachd do aing gun fhios doibh.

3 Bithibh cuimhneachail orra-sa tha ceangailte, mar gu'm biodh ceangailte maille riu; agus air dream a tha fulang anshocair, mhuiontir a tha sibh féin mar ceudna anns a' chòimh.

4 Tha 'm pòsadh urramach ann h-uile, agus an leaba neo-shalach: air luchd-striopachais agus adh ramais bheir Dia breth.

5 Biodh *blur* caithe-beatha sannt; agus bithibh toilichte leis nithibh a tha làthair agaibh: thubhairt e, Cha'n fhàg agus tréig mi am feasd thu.

6 Ionns gu'm feud sinn a ri gu dàna, Is e'n Tighearn m'fhe cuideachaidh, agus cha'n eagal le aon ni a dh'fheudas duine dheana orin.

7 Bithibh cuimhneachail air bh cinn-diùl, a labhair ribh focal I leanaibh an creidimh-san, a' beac achadh air crìch an caithe-beatha:

8 Iosa Crìosd, an dé, agus an diu agus gu sìorruidh an ti ceudna.

9 Na bithibh air blur giùlan m cuairt le teagasgaibh eagsanhlà coin each: oir is maith an ni an crì bhi air a dhaingneachadh le gu cha'n ann le biadhaidh, nithe na d'fhing tairbhe do'n dream a ghuà aich iad.

10 Tha altair againne, dheth na 'eil còir aca-san a bheag itheadh a deanamh seirbhis do'n phàillium.

11 Oir a ta cuirp nan ainmhidhe sin, aig an bheil am fuil air a toir steach air son peacaidh do'n ion naomh leis an àrd-shagart, air losgadh an leth muigh de'n champ.

12 Uime sin, chum gu'n deana Iosa an sluagh a naomhachadh le 'fhu féin, dh'fhuiling e mar an ceudna taobh a muigh de'n gheata.

13 Air an aobhar sin, rachamaid mach d'a ionnsuidh-san an taobh muigh de'n champ, a' giùlan a mha laidh-san.

14 Oir an so cha'n 'eil againn ba a mhaireas, ach a ta sinn ag iarraid aoin a ta ri teachd.

15 Uime sin, trid-san thugama suas lobairt buidheachais do Dhia

màth; 'se sin, toradh ar bilean, a' ìrt molaidd d'a ainm.

16 Ach na dìchuimhneachibh maith a leanamh, agus comh-roinn a thoirt ùbh: oir a ta an leithide sin de bairtaibh taitneach do Dhia.

17 Bithibh ùmhail do 'ur cinn-iùil, agus thugaibh gèill doibh: oir tha d ri faire air bhur n-anaimaibh, mar muinntir d'an Èigin cumtas a thoirt atha; chum gu'n dean iad e le gàird-eachas, agus cha'n ann le doilgheas: r tha so neo-tharbhach dhuibhse.

18 Deanaibh ùrnnigh air ar sen-ne: r is dòigh leinn gu bheil deadh teguis againn, air dhuinn bhi òlach ar beatha a chaitheamh gu ùbhaidh anns na h-uile nìthibh.

19 Ach is mòid a ghuidheam oirbh a dheanamh, chum gur luathaid a 'aisig misè dhuibh.

20 A nis, gu'n deanadh Dia na the, a thug air ais o na marbhaibh

ar Tighearn Iosa, àrd-Bhucachail nan caorach, tre fhuil a' choimhcheangail shiorruidh,

21 Sibhse coimhlionta anns gach uile dheadh obair, chum sibh a dheanamh a thoile-san, ag oibreachadh annaibh an ni a ta taitneach 'na làthair-san, tre Iosa Crìosd; dhàsan *gu robh* glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

22 Agus guidheam oirbh, a bhràithre, sibh a ghiùlan focal na h-eagalach; oir sgrìobh mi gu h-aithghearr do 'ur n-ionnsuidh.

23 Biodh fhios agaibh gu'n do chuireadh ar bràthair Timoteus air a chomas: maille ris-san, ma thig e gu goirid, chù mi sibh.

24 Cuiribh fàilte orra-san uile a tha 'nan cinn-iùil dhuibh, agus air na naomh uile. Tha muinntir na h-Eadailt a' cur fàilte oirbh.

25 Gràs *gu robh* maille ribh uile. Amen.

Litr Choitchionn an Abteil SHEUMAIS.

CAIB. I.

1 HA Seumas, seirbhiseach Dhé agus an Tighearn Iosa Crìosd, a' cur eamachd chum an dà thròibh dheug tha air an sgapadh o chéile.

2 Mo bhràithre, measaibh mar an de ghàirdeachas 'nuair a thuiteas bh ann an iomadh gnè dhenchainn-

3 Air dhuibh fos so bhi agaibh, 'n oibrich dearbhadh bhur creidimh shgidh.

4 Ach biodh aig an fhoighidinn a robair dhiongmhalta féin, chum gu'm sibh dìongmhalta agus ionlan, gun creasbhuidd ni sam bith.

5 Ma tha aon neach, agaibh a h'nireasbhuidd gliòcis, iarradh e Dhia, a bheir do gach neach gu àlt, agus nach dean maoidheadh; agus bheirear dha e.

6 Ach iarradh e le creidimh, gun là fo amharus sam bith: oir an a tha fo amharus, is cosmhail e tonn na fairge, a sheidear le gaoith, agus a tha air a luasgadh a null agus null.

7 Oir na saoilleadh an duine sin a'm faigh e ni air bith o'n Tighearn.

8 Tha fear na h-ionntinn dùbailte eo-sheasnaich 'na uile shligheibh.

9 Deanaidh am bràthair a tha ìosal àrdeachas 'na àrdachadh:

10 Ach an duine saobhair, 'na ìseachadh: do bhrìgh mar bhàth an fheadh gu'n téid e seachad:

11 Oir air éiridh do'n ghréin le dian-theas, crìonaidh i an fear, agus tuitidh a bhàth, agus théid maise a dhreach an mnga: is amhuil sin, mar an ceudna, a sheargas an duine saobhair 'na shligheibh.

12 Is beannaichte an duine a ghiùlaineas buaireadh: oir 'nuair a dhearbhar e, gheibh e crùn na beatha, a gheall an Tighearn do'n dream a ghràdhaicheas e.

13 Na h-abradh neach sam bith 'nuair a bhuairear e, Tha mi air mo bhuaireadh le Dia: oir cha chomasach Dia a bhuaireadh le h-òle; ni mò a bhuaireas e neach sam bith:

14 Ach tha gach duine air a bhuaireadh, 'nuair a thairngear agus a thàidhear e le 'ana-miann féin.

15 An sin, air bhi do'n ana-miann torrach, beiridh e peacadh: agus air do'n pheacadh bhi air a chrìoch-nachadh, beiridh e bàs.

16 Na bithibh air bhur mealladh, mo bhràithre gràdhach.

17 Tha gach uile dheadh thalhartas, agus gach uile thiodhlac ionlan, o'n àirde, a' teachd a nuas o Athair na soillse, maille ris nach 'eil atharrachadh, no sgàile tionndaidh.

18 O 'thoil fcin ghin e sinn le focal na firinn, chum gu'm bitheamaid 'nar gnè cheud-toraidh d'a chreut-airibh.

19 Uime sin, mo bhràithre gràdhach, biodh gach duine ealamh chum éisdeachd, mall chum labhairt, mall chum feirge:

20 Oir cha'n oibrich fearg duine fireantachd Dhé.

21 Uime sin, cuiribh uaibh gach uile shalachar, agus anabhar mi-ruin, agus gabhaibh do bhuir n-ionnsuidh le macantas ann focal a tha air a shuidheachadh annaibh, a tha coimasach air bhuir n-anaman a thèarnadh.

22 Ach bithibh-sa 'nur luchd chur an gnìomh an fhocail, agus na b'ann 'nur luchd-éisdeachd amhàin, 'gur mealladh féin.

23 Oir ma tha neach air bith 'na fhear-éisdeachd an fhocail, agus cha'n ann 'na fhear-deanamh d'a réir, is cosmhail e ri duine a tha 'g amharc air 'aghaidh nàdurra féin ann an sgàthan:

24 Oir bheachdaich e air féin, agus dh'fhìnic e roinne, agus dh'èuchannach e air ball cìod an coslas duine a bh'ann féin.

25 Ach ge b'e bheachdaicheas gu dùrachdach air lagh dìonmhalta na saorsa, agus a bhunaicheas ann, gun a bhì 'na fhear-éisdeachd dearmadach, ach 'na fhear-deanamh na h-oibre, bithidh an duine so beannaichte 'na dheanadas.

26 Ma shaoileas neach air bith 'nur measg gu bheil e diadhaidh, gun bhì eir sréin r'a theangaidh, ach a mealladh a chridhe féin, is dìomhain diadhachd an duine so.

27 'Si so an diadhachd fhìor-ghlan agus neo-shalach am fianuis Dè agus an Athar, dilleachdain agus bantracha fiosrachadh 'nan trioblaid, agus neach 'ga choimhead féin gun smal o'n t-saoghal.

CAIB. II.

MO bhràithre, na biodh agaibh creidimh ar Tighearn Iosa Crìosd, Tighearna na glòire, maille ri gnùis-bhreth.

2 Oir ma thig a steach do 'ur coimhthional duine air am bheil fàinne òir, ann an eudach dealrach, agus gu'n tig a steach mar an ceudna duine bochd ann an eudach suarach;

3 Agus gu'n amhairc sibh le meas air an duine sin air am bheil an

deadh thrusgan, agus gu'n abair ris, Suidh thusa an so ann an inbheach; agus gu'n abair sibh an duine bhochd, Seas thusa an so no suidh an so fo stòl mo chos:

4 Nach 'eil sibh mar sin le bhreitheach annaibh féin, agus na d'rinneadh sibh 'nur breitheamhna dhroch smuainte?

5 Eisdibh, mo bhràithre gràdha Nach do thugh Dia bochdan t-saoghail so, saoi bhir ann an creidimh, agus 'nan oighreachaibh air rìoghachd a gheall e dhoibh-san gràdhachas e?

6 Ach thug sibhse masladh d' bhochd. Nach 'eil na daoine saoi ri an-tighearnas oirbh, agus 'g tarruing gu caithreachibh-breitheais?

7 Nach 'eil iad a' toirt toibhe do'n ainm òrdheire a dh'ainmiche oirbh?

8 Ma choimhlionas sibh an lagh rìoghail a réir an sgrìobtuir, Gràdha do choimhearsnach mar thu féin, maith a nì sibh:

9 Ach ma nì sibh leth-bhreth daoimibh, tha sibh a' deanamh peaidh, agus tha sibh air bhuir fàgshìos leis an lagh mar a luchd-brisidh.

10 Oir ge b'e neach a choimhèid an lagh uile, agus a thuislicheas a an aon àithne, tha e ciontach d'iomlan.

11 Oir an tì a thubhairt, Na do adhaltraimas, thubhairt e mar ceudna, Na dean mort. A nis, ge nach dean thu adhaltraimas, gidheadh ma nì thu mort, rinneadh fear-brisidh an lagha dhiot.

12 Gu na h-amhlaidh sin a labhar sibhse, agus gu na h-amhlaidh a sibh, mar iadsan air an tèid breith thoirt le lagh na saorsa.

13 Oir gheibh esan breitheanas g' trècair, nach d'rinn trècair; agus trècair gairdeachas an aghaidh breitheanais.

14 Cìod an tairbhe, mo bhràithre ged their aon neach gu bheil creidimh aige, agus gun oibre bhì aige? Urrainn creidimh a thèarnadh?

15 Ma bhios bràthair no piuthar lomnochd, agus a dh'uireasbhuid teachd-an-tìr lathail:

16 Agus gu'n abair neach agaibhir, Imichibh an sìth, bithibh a bhuir garadh, agus bithibh air bhàsachadh; gidheadh nach toir sibh

hoibh na nithe sin a tha feumail do'n corp; ciod an tairbhe *ta ann?*

17 Is amhuil sin creidimh, mar an ceudna; mar bi oibre aige, tha e marbh, air dha bhi leis féin.

18 Ach a ta neach àraidh ag ràdh, tha creidimh agad-sa, agus tha oibre gan-sa; nochd dhomh-sa do chreidimh as enghlais t'oibre, agus nochd-idh mise dhuitse mo chreidimh le m' ibribh.

19 Tha thu creidsinn gu bheil aon na ann; is maith a ni thu: tha na cumhain a' creidsinn mar an ceudna, agus tha iad a' criothnachadh.

20 Ach, O dhuine dhlomhain, an eil leat fios fhactainn, gu bheil reidimh, as enghlais oibre, marbh?

21 Nach deachaidh ar n-athair Abraham fhìreanachadh le oibribh, mair a thug e suas a mhaic Isaac air an altair?

22 Nach léir dhuit gu'n do chomhlàirich creidimh le 'ghnìomharaibh, agus gu'n d'rinneadh creidimh iomlan oibribh?

23 Agus choimhlionadh an sgrìobhar a ta ag ràdh, Chreid Abraham na, agus mheasadh sin da mar fìrinnachd; agus ghoireadh earaid Dé beth.

24 Chì sibh, nime sin, gu'm fireanichear duine le oibribh, agus cha'n ann le creidimh amhàin.

25 Amhuil sin, mar an ceudna, nach obh Rahab an t-sriopach air a fireanachadh le oibribh, mair a ghabh i ris a teachdairibh, agus a chuir i mach ir slighe eile iad?

26 Oir mar a ta an corp marbh s enghlais an spioraid, mar sin tar an ceudna tha creidimh marbh s enghlais oibre.

CAIB. III.

MO bhràithre, na bithibh 'nur mòran mhaighstirean, air dhuibh os a bhi agaibh gu'm faigh sinn an nìleadh breitheanais.

2 Oir ann am mòran nithe tha sinn aile ciontach. Mur 'eil duine ciontach ann am focal, is duine iomlan an tiim, comasach mar an ceudna air srian chur ris a' chorp uile.

3 Fench, tha sinn a' cur shrian am eul nan each, chum gu'n bi iad mhal dhuinn; agus tionndaidh sinn an corp uile mu'n cuairt.

4 Fench, mar an ceudna, na longa, ged tha iad co mòr, agus ged shéidear ad le garbh-ghaithaibh, gidheadh

tionndaidhear mu'n cuairt iad le stiùir ro bhig, ge b'e taobh gus am miann leis an stiùradair.

5 Is amhuil sin, is ball beag an teanga, agus ni i mòr-naill. Fench, cia mend an connadh a lasas teine beag?

6 Agus is teine an teanga, saoghal de aingidheachd: mar sin tha an teanga air a suidheachadh am measg ar ball, ionnus gu'n salaich i an corp gu h-iomlan, agus gu'n las i cùrsa an nàduir; agus i féin air a lasadh o ifrinn.

7 Oir a ta gach uile ghnè fhiadhbheathaiche, agus eunlaith, agus nithe snàigeach, agus nithe san fhuirge, air an ceannachadh; agus cheannsaich-eadh iad leis a' chinne-daoinne:

8 Ach cha chomasach do dhuine air bith an teanga cheannachadh: is ole, do-chasgaidh i, làn de nimh marbhtach.

9 Leatha-sa tha sinn a' beannachadh Dhé, eadhon an Athar; agus leatha-sa tha sinn a' mallachadh dhaoine, a rinneadh a rìir cosamhlachd Dhé.

10 As an aon bheil tha beannachadh agus mallachadh a' teachd a mach. Mo bràithre, cha chòir do na mthibh so bhi mar so.

11 An cuir tobar a mach as an aon sùil *uisge* milis agus searbh?

12 An feud craobh-fhìge, mo bhràithre, dearcan-ola a thoirt uaipe? no a' chraobh-fhìona, figean? mar sin cha'n fheud tobar sam bith sàile agus uisge milis a thoirt uath arann.

13 Cò a ta 'na dhuine glie, agus air an bheil eòlas 'nur measg? nochdadh e á deadh chaithe-beatha 'oibre féin le ceannachd gliocais.

14 Ach ma tha end searbh agus comhstri agaibh 'nur cridhe, na deun-aibh naill, agus na deanaibh breug an aghaidh na fìrinn.

15 Cha'n ann o'n àirde tha 'n gliocas so a' teachd a mach, ach *tha* e talnhaidd, collaidh, diabhluiddh.

16 Oir far am bheil farnad agus comhstri, an sin *tha* buaireas, agus gach nìle dhroch ghnìomh.

17 Ach a ta an gliocas a tha o'n àirde air tàs glan, an déigh sin stòchail, ciùin, agus so-chomhairlich, làn de thròcair agus de dheadh thoraibh, gun leth-bhreth agus gun cheilg.

18 Agus tha toradh na fireantaché air a chur ann an sìth do luchd-deanamh na sìthe.

CAIE. IV.

CIA as a ta coganna agus còmhraga a' teachd 'nur measg? nach ann as a so, eadhon o bhur n-ana-miaun-aibh, a tha cogadh ann bhur ballaibh?

2 Tha sibh a' miaunnachadh, agus cha'n 'eil agaibh: tha sibh a' marbhadh, agus a' dian-shamutachadh, agus cha'n 'eil e'n comas duibh ni fhaotainn: tha sibh a' cathachadh agus a' cogadh, gidheadh cha'n 'eil agaibh, do bhrìgh nach 'eil sibh ag iarraidh.

3 Tha sibh ag iarraidh, agus cha'n 'eil sibh a' faotainn, do bhrìgh gu bheil sibh ag iarraidh gu h-òle, chum gu'n caith sibh e air bhur n-ana-miaun-aibh.

4 Adhaltrannacha, agus a bhan-adhaltrannacha, nach 'eil fhios agaibh gur naimhdeas an aghaidh Dhé càird-eas an t-saoghail? ge b'e air bith neach, uime sin, leis an àill bhi 'na charaid do'n t-saoghal, tha e 'na nàmhaid do Dhia.

5 Am bheil sibh a' smuaineachadh gu bheil an sgrìobtnuir gu dìomhanach a' labhairt? Tha an spioraid a tha chòmhnuidh annainn a' togairt gu farmad.

6 Ach bheir e gràs a's mò uaith: uime sin, a ta e ag ràdh, Tha Dia a' cur an aghaidh nan naibhreach, ach a' toirt gràis dhoibh-san a ta iriosal.

7 Uime sin, ùmhlaichibh sibh fèin do Dhia: cuiribh an aghaidh an diabhail, agus teichidh e uaibh:

8 Diùthaichibh ri Dia, agus dlùthaichidhe ribh: glanaibh *bhur* làmhnan, a pheacacha; agus glanaibh *bhur* cridhe, sibhse aig am bheil an inntinn dhùbailte.

9 Bithibh ann an àmhghar, agus deanaibh caoidh, agus gul: biodh bhur gàire air a thionndadh gu bròn, agus *bhur* n-aoibhneas gu tùirse.

10 Irioslaichibh sibh fèin am fianuis an Tighearn, agus àrdaichidh e sibh.

11 Na labhraibh òle mu chéile, a bhràithre. An ti a tha labhairt uile m'a bhràthair, agus a' toirt breth air a bhràthair, tha e labhairt uile mu'n lagh, agus a' toirt breth air an lagh: ach ma tha thu toirt breth air an lagh, cha'n fhear-coimhlionaidh an lagha thu, ach breitheamh.

12 Tha aon fhear-tabhairt lagha ann, a's urrainn saoradh agus sgrios: co thusa a tha toirt bhreth air neach eile?

13 Imichibh a nis, sibhse a ta ag

ràdh, Theid sinn an diugh no mà each gus a' leithid so de bhaile, ag fanaidh sinn an sin rè bliadhna, ag ni sinn ceannachd, agus gheibh sibh buannachd:

14 'Nuair nach 'eil fhìos agaibh c' a thàrlas air a' mhàireach. Oir c'io bhur beatha? is deatach i a chùtlar rè ùine bhig, agus an dèigh sin a tha as an t-sealladh.

15 An àit *gu'm bu chòir* dhuibh a ràdh, Ma's toil leis an Tighearn bithidh sinn beò, agus ni sinn no sud.

16 Ach a nis, tha sibh a' deanaibh uaille as bhur ràiteachas fèin: is gach uile shamhuil sin de uail.

17 Uime sin, dhàsan d'an aithne maith a dheanamh, agus nach deanaibh is peacadh e dha.

CAIE. V.

IMICHIBH a nis, a dhaoine saoiibh deanaibh gul agus caoidh air sibh bhur n-àmhghar a tha teachd oirbh.

2 Tha bhur saoihbheas air trua-eadh, agus bhur n-eudach air ithean leis an leòmann.

3 Tha bhur n-òr agus bhur n-airgid air meirgeadh; agus bithidh am neach san 'na fhianuis 'nur n-aghaidh, ag ithidh i bhur fèil mar theine: tha sibh ionmhas fa chomhoir nan làithe deireannach.

4 Feuch, tha tuarasdail an luchd oibre, a bhuain sìos bhur n-achaidh ni a chumadh uatha leibhse le fè ag éigheach: agus tha glaothair na muinntir a bhuain, air dol a stiuchum cluasa Tighearna nan sluagh.

5 Chaith sibh bhur beatha ann sògh air thalamh, agus bha sibh meadhan dl'altrum sibh bhur cridheacha, m'ann an là a' mharbhadh.

6 Dhùt agus mharbh sibh am firean agus cha'n 'eil e cur 'nur n-aghaidh.

7 Uime sin, a bhràithre, bithibh foighidneach gu teachd an Tighearn. Feuch, feithidh an treabhaiche toradh luachmhor an talmhainn, ag fanaidh e gu foighidneach ris, gus a faigh e an cend uisge, agus an t-uisge deireannach.

8 Bithibh-sa foighidneach mar a cendna: socraichibh bhur cridheacha oir tha teachd an Tighearn am fàgus.

9 Na deanaibh gearan an aghaidh chéile, a bhràithre, chum nach dteic sibh: feuch, tha am Breitheamh 'r sìreasan aig an dorus.

10 Gabhaibh, mo bhràithre, i

fàidhean, a labhair ann an àium an Tighearna, 'nan eisimpleir air an-
thochair fhulang, agus air foighidin.

11 Feuch, measar sona leinn iadsan
d'fhuingear. Chuallasibh iomradh
air foighidin lob, agus chunnaic sibh
crìoch an Tighearna; gu bheil an
Tighearna ro thiom-chridheach agus
trocaireach.

12 Ach roimh na h-uile nithe, mo
bhràithre, na tugaibh miannan; aon
chuid air nàmh, no air an talamh, no
air aon mhiannan eile: ach gu'm b'e
bhur còmhraidh, Seadh, seadh; agus,
Cha'n eadh, cha'n eadh; air eagal
gu'n tuit sibh ann an dìteadh.

13 Am bheil neach sam bith fo
thrioblaid 'nur measg? deanadh e
ùrnuigh. Am bheil neach sam bith
subhach? seinneadh e saim.

14 Am bheil neach sam bith tinn
'nur measg? cuirleadh e fios air sean-
airibh na h-eaglais; agus deanadh iad
ùrnuigh os a cheann, 'ga ungadh le
h-ola ann an àium an Tighearna:

15 Agus slànuidh ùrnuigh a'
chreidinnh an t-euslan, agus togaidh
an Tighearna suas e; agus ma rinn e
peacanna, maithear dha iad.

16 Aidichibh *bhur* lochdan d'a
chéile, agus deanaibh ùrnuigh air
son a chéile, chum gu'n tèarnar sibh:
tha mòr-èifeachd ann an ùrnuigh
dhùrachdaich an fhìreìn.

17 Bu duine Ehas aig an robh
conh-aighe ruinne, agus ghuidh e
gu dùrachdach gun msge bli ann:
agus cha d'fhàinig uisge air an talamh
rè thrì bliadhna agus shè mìosan.

18 Agus rinn e ùrnuigh a rìs, agus
thug nàmh uisge uait, agus thug an
talamh a mach a thoradh.

19 A bhràithre, ma théid aon neach
agaibh-sa air seachran o'u fhìrinn, agus
gu'n iompaich neach e;

20 Biodh fhios aige, an duine a
dh'iompaicheas peacach o sheachran
a shlighe, gu'n saor e anam o bhàs,
agus gu'm fòlach e mòran pheac-
anna.

Ceud Litir Choitcheonn an Abtoil PHEADAIR.

CAIB. I.

PEADAR, abstol Iosa Crìosd, chum
I 'nan coigreach a tha air an sgapadh
tre Phoutos, Ghalatia, Chapadocia,
Asia, agus Bhitinia,

2 A thaghadh a réir roimh-edlais
Dhè an Athair, tre naomhachadh an
Spioraid, chum ùmhlachd, agus crath-
adh fola Iosa Crìosd: Gràs agus sìth gu
robh air an meudachadh dhuibh-sa.

3 Gu ma beannaichte gu robh Dia
agus Athair an Tighearna Iosa Crìosd;
neach, a réir a mhòr-thròcair, a
dh'ath-ghin sinne gu beò-dhèchas, tre
aiseirigh Iosa Crìosd o na marbhaibh,

4 Chum oighreachd neo-thruaillidh,
agus neo-shalaidh, agus nach searg as,
a tha air a coimhead sna nàmhhaibh
dhuibhse,

5 A tha air bhur coimhead le
cunhachd Dhè tre chreidinnh chum
slàinte, a tha ullamh r'a foillseachadh
san àimsir dheireannaich:

6 Ni anns am bheil sibh a' deanamh
mòr-ghàirdeachais, ged tha sibh a nis
rè ùine bhig (ma's feumail e) fo thùirse
tre iomadh buaireadh;

7 Chum gu'm faighear dearbhadh
bhur creidinnh, ni's luachmhoire gu
mòr na òr a théid ann mugha, ged
dhearbhar le teine a, chum cliù, agus

urraim, agus glòir, aig foillseachadh
Iosa Crìosd;

8 D'am bheil sibh a' toirt gràidh,
ged nach faca sibh e: agus ged nach
'eil sibh a nis 'ga fhaicinn, air dhuibh
bhi creidsinn ann, tha sibh a' deauamh
mòr-ghàirdeachais le h-aoibhneas air
dol thar labhairt, agus làn de ghloir:

9 A' faotainn crìche bhur creidinnh,
eadhon slàinte *bhur* n-anama:

10 Slàinte mu'n d'fhiosraich na
fàidhean, agus mu'n d'rinn iad
geur-raunsachadh; muinntir a rinn
fàidheadaireachd mu'n ghràs a *bha*
gu teachd do 'ur n-iomsuidh-sa;

11 A' rannsachadh ciod i, no ciod
a' ghnè aimsir a bha Spiorad Chrìosd
aunta-san a' foillseachadh, 'nuair a
rinn e fianuis roimh-làimh air fulang-
asaibh Chrìosd, agus a' ghloir a bha
gu'n leantuinn:

12 Muinntir d'an d'fhoillsicheadh,
nach b'ann doibh féin, ach dhuinne, a
fhrithheil iad na nithe a tha nis air an
cur an cèill duibh leo-san a shearmon-
aich an soisgeul duibh, leis an Spiorad
Naomh a chuireadh a nuas o nàmh;
nithe air an miann leis na h-aingibh
beachdachadh.

13 Uime sin, crioslaichibh leasraidh
bhur n-inntinn, bithibh measarra, agus

biodh dòchas dìomhaalta agaibh as a ghràs a bheirear dhuibh aig foillseachadh Iosa Crìosd:

14 Mar chloinn ùmhail, gun bhi 'gus comh-chumadh fèin ris na h-annamannaibh a bha agaibh roimh ann an àm bhur n-àinechais;

15 Ach a rèir mar a ta esan a ghairm sibh naomh, bithibh-sa naomha mar an ceudna 'nur n-uile chaithe-beatha:

16 Do bhrìgh gu bheil e sgrìobhta, Bithibh-sa naomha; oir a ta mise naomh.

17 Agus ma ghoireas sibh air an Athair, a bheir breith a rèir oibre gach neach, gun chlaon-bhàigh ri neach seach a chèile, caitibh aimsir bhur cuairt an so le h-eagal:

18 Air dhuibh fios a bhi agaibh nach do shìorradh sibh le nìibh truaillidh, mar a ta airgid agus òr, o bhur caithe-beatha dìomhain, a thugadh dhuibh o bhur sìunsireachd;

19 Ach le fail luachmhor Crìosd, mar fhuil uain gun chron, gun smal:

20 Neach, gu deimhin, a roimh-òrdùicheadh roimh chruthachadh an t-suoghail: ach a dh'fhoillsicheadh anns na h-aimsiribh deireannach air bhur sonsa:

21 Muinntir, trèd-san, a ta creidsinn ann an Dia, a thog esan o na marbhaibh, agus a thug glòir dha, chum gu'n biodh bhur creidimh agus bhur muinntir ann an Dia.

22 Do bhrìgh gu'n do gulan sibh bhur n-anana, le ambeachd a thoirt do'n fairinn tre 'u Spìorad, chum gràidh neo-chealgach do na bràithribh, *feuchaidh gu'n toir sibh gràdh d'a chèile a cridhe glan gu dùrachdach:*

23 Air dhuibh bhi air bhur n-ath-glineamhain, chaid ann o shìol truaillidh, ach neo-thruaillidh, le focal an Dè bhed, agus a mhuireas gu sìorruidh.

24 Oir *tha* gach uile fheadh mar fhear, agus uile ghloir dhaoine mar bhuath an fheadh. Seargaidh an fear, agus tuitidh a bhàth dheth:

25 Ach fanaidh focal an Tighearna gu sìorruidh. Agus is e so an focal a shearmonaicheadh dhuibhse anns an t-soisgenl.

CAIB. II.

UIME sin, a' cur maibh gach uile milt-ruin, agus gach uile mheallta-àireachd, agus chealg, agus fhuarada, agus gach uile ana-còimh,

2 Mar naoidheana air an ùr-bhrèith iarraibh bainne fìor-ghlan an fhocal chum a's gu'n fàs sibh leis:

3 Ma's e a's gu'n do bhlais sibh gu bheil an Tighearna gràsmhor.

4 A' teachd d'a ionnsuidh-san, *ma' gu cloich bhed*, a dhiùltadh gu deimhin le daoineibh, ach air a taghadh o Dhia agus luachmhor,

5 Tha sibhse mar an ceudna, ma chlochaibh bhed, air bhur togail san 'nur tigh spioradail. 'nur sagartach naomh, chum iobairte spioradail a thoirt suas, taitneach do Dhia an Iosa Crìosd.

6 Uime sin, a ta so mar an ceudna air a chur fios anns an sgrìobhar Fèuch, cuiridh mi ann an Sion prìomh-chlach-oisne thaghta, luachmhor: agus an ti a chreideas ann, cha chuirear gu nàire e.

7 Dhuibhse, uime sin, a chreideas, *tha e* luachmhor: ach dhoibh-san a tha eas-ùmhail, a' chlach a dhiùlt na clachairean, rinneadh ceann na h-òisnidh,

8 Agus clach-thuislidh, agus carraig oibheum, *dhoibh-san* a thuislicheas an an fhocal, air dhoibh bhi eas-ùmhail: chum, mar an ceudna, an d'òrdùicheadh iad.

9 Ach *is* ginealach taghta sibhse, sagartachd rìoghail, cinneach meall, sluagh sònraichte; chum gu'n cuireadh sibh an cèill feartan an ti a ghlaic a dorchadas sibh chum a shòlais iongantach fèin:

10 Nach robh nair-eigin 'nur sluagh, ach a nis *is* sibh sluagh Dhè: a' dèanamh nach d'fhuair tròcair, ach a nis a ta air feartain tròcair.

11 A mhuinntir mo ghràdh, guidheam oirbh, mar choigreach agus luchd-cuairt, sibh a shearmonadh ana-miama fèinmhor, a tha cogadh an aghaidh an anana;

12 Air dhuibh deadh chaithe-beatha bhi agaibh ann measg nan Cinneach; chum, an àit ole a labhairt umaibh mar luchd mì-glòimh, gu'n dean iad, o bhur deadh oiribh a chaid, Dia a ghloirachadh ann an là an fhiosrachaidh.

13 Uime sin, bithibh-sa ùmhail do gach uile riaghailt dhaoine air son an Tighearna: ma's ann do'n rìgh, mar an ti a's àirde mbe;

14 No do naachdaranuibh, mar do'n mhuinntir a chuireadh maith chum dìoghaltais air luchd-deanamh an

oile, ach chum d'fhàidh d'òibh-san a nì
mòth.

15 Oir is i toil Dhè gu'n cuireadh
d'èise le deach d'èineadach toid air
a' mhàin d'èineadach amaidach :

16 Mar d'èineadach saor, agus gun bhuir
eòca a ghàthachadh mar bhrat-
fàich do'n oir, ach mar shàibhisich
Dhè.

17 Thugaibh urram do na h-uile
d'èineadach. Gràdhachibh na bràithre.
Biodh eagal Dhè oirbh. Thugaibh
urram do'n rìgh.

18 A sheòblach, bithibh ùnhal
do 'ar maighistiribh, maille ris an rìgh
eagal: chan e chaidh d'òibh-san a tha
maille agus eòca, ach mar an ceudna
d'òibh-san a tha an-mèineach.

19 Oir a ta so chù-thoilteanach,
mar d'èineadachach naach sam bith
do d'èineadach air son ceòis a thaobh Dhè,
a' fàilg gu h-eòcaach.

20 Oir eòca an t-aobhar molaich a ta
eòca, mar e, an uair a ghabhar oirbh
air son bhar eòca, gu'n giùlain sibh
gu fàilgineach a' ach mar e, 'nuair
a' fàilg a' d'èineadach maille, agus a'
fàilg a' d'èineadach, gu'n giùlain sibh e
gu fàilgineach, tha so taitneach do
Dhè.

21 Oir is ann a dh'ionnsuidh so a
ghairmeach sibh; do bharigh gu'n
d'èineadach Crìosa mar an ceudna air
bhar son, a' fàilg eiseimpleir agaibh,
chum gu'n leanaibh sibh a cheumama:

22 Neach nach d'èineadach peacadh, ni
mò a fhuaradh cealg 'na bheir:

23 Neach, 'nuair a dh'èineadach e, nach
do chaidh a ris: 'nuair a dh'èineadach e,
nach do bharigh: ach a dh'èineadach e fèin
ris-san a bharigh breith eòca:

24 Neach a ghùlain ar peacanna e
fèin 'na eòca fèin air a' eòca, chum,
air d'èineadach bhi marbh do'n pheacadh,
gu'n bithèanach beò do fhuarantachd:
nach le a bhuilb-san a tha sibh air
bhar fèanach.

25 Oir bha sibh mar chaoraich a'
dol air seachran: ach philladh sibh a
nis chum Bheanach agus Easbuig bhar
naama.

CAIB. III.

MAR an ceudna, a mhàin, bithibh
ùnhal do 'ar fearaich fèin;
chum, ma tha dream air bith eas-
anach do'n fhuar, gu'n bi iadsan mar
an ceudna, as eòcaich an fhuar, air
an ceudna le deach d'èineadach-beathu
naama:

2 'Nuair a bheanachachas iad air

bhar d'èineadach-beathu gheannuidh maille
ri h-eòca.

3 Na b' bhar breaghachd fighachd
an fhuar, agus a' cur oir oirbh, agus
dheadh fhuaragan unaibh, a' bheagh-
achd sin o'n leth maigh;

4 Ach d'èineadach a' chridhe,
ann an neo-fhuaraidheachd spiorad
mhacanta agus eòca, ni a tha ro
luchdhor ann an sealladh Dhè.

5 Oir b'ann mar so a rinn na mhàin
naama o' shean, aig an robh an
maighin ann an Dia, iad fèin
breagh, air d'òibh bhi ùnhal d'ann
fearaich fèin;

6 Annuair a thug Sarah ùnhalachd
do Abraham, a' d'èineadach d'èineadach
d'ann nigheana sibhse, an feadh a nì
sibh gu maille, agus gun gheilt oirbh
le h-uamhas sam bith.

7 Mar an ceudna, fheara, gabhaibh-
sa còmhuidh maille rin a réir eòcais,
a' tabhairt urram do'n mhàin mar
an seitheach a's annuime, agus mar
mhàin air a tha 'nan còmh-aighreach-
aibh air gràs na beatha; chum nach
eirear bacadh air bhar n-èineadachibh.

8 Fa d'èineadach, bithibh uile a dh'èineadach
naama; biodh còmh-fhuaragas agaibh
ri h-eòca; gràdhachibh a' chéile mar
bràithre; bithibh truacanta, càrdail:

9 Na fàilg oirbh air son uile, no
càineadh air son càineadh: ach, 'na
aghaibh sin, beannachibh: air d'òibh
fios bhi agaibh gur ann a dh'ionnsuidh
so a ghairmeach sibh, chum gu'n
sealbhaicheadh sibh beannachadh mar
eighreachd.

10 Oir ge b'e le'm b'èil beatha a
gràdhachadh, agus fàilg maille
fhuarag, eòcaich e a theanga o oir,
agus a b'èil o tabhairt cealg:

11 Seachnadh e oir, agus deanaich e
maille; iarradh e sibh, agus leanaich e.

12 Oir tha sùilean an Tighearn air na
fèanaibh, agus a chluasa fògailte ri an
èineadach: ach tha guais an Tighearn
an aghaidh na muinntir a nì oir.

13 Agus eò e a nì oir oirbh, ma
bhiis sibh 'nur luchd-leannan ann an
an nì sin a ta maille?

14 Ach eòcaich na dh'fhuarag
sibh air sgàth fèanachd, is sona sibh:
agus na biodh fàilg ann eagal-san
oirbh, agus na bithibh mi-shuaimh-
neach:

15 Ach naomhaichibh an Tighearn
Dia ann bhar eòcaich: agus
bithibh a' fàilg a ghàth chum fèan-
achd a' d'èineadach maille ri ceannachd

agus eagal, do gach uile dhuine a dh'iarras oirbh reuson an dòchais a tha annaibh :

16 Air dhuibh deadh chogais a bhi agaibh; chum, 'nuair a tha iad a' labhairt uile 'nur n-aghaidh mar luchd mi-ghnòmh, gu'n gabh iadsan nàire a tha toirt toibheim do 'ur deadh chaithe-beatha ann an Crìosd.

17 Oir is feàrr, ma's e sin toil Dé, sibh a dh'fhulang air son maith a dheanamh, na air son uile a dheanamh.

18 Oir dh'fhuing Crìosd féin aon uair air son pheacanna, am firean air son nan neo-fhìrean, chum gu'n tugadh e sinne gu Dia; air dha bhi air a chur gu bàs san fheadhail, ach air a bheothachadh tre an Spioraid :

19 Leis an deachaidh e mar an ceudna, agus an do shearmonaich e do na spioradaibh ann am prìosan;

20 A bha o shean eas-ùmhail, 'nuair a dh'fheith fad-fhulangas Dé aon uair ann an làithibh Noah, am feadh a bha àire 'ga h-ullachadh, anns an robh beagan, sin r'a ràdh, ochd anaman, air an tèarnadh tre uisge.

21 Tha am baisteadh, mar shamhlachas a tha comh-fhreagradh dha so, (cha'n e cur dhinn sal na feòla, ach freagradh deadh chogais thaobh Dhé,) nis 'gar tèarnadh-ne, tre aiseirigh Iosa Crìosd :

22 Neach, air dha dol gu nèamh, a tha air deas-làimh Dhé, air do ainglibh, agus do nachdranachdaibh, agus do chumhachdaibh, bhi air an cur fo 'cheannsal-san.

CAIB. IV.

UIME sin, o dh'fhuing Crìosd air ar son-ne san fheadhail, armaichibh-sa mar an ceudna sibh féin leis an inntinn cheudna: oir an ti a dh'fhuing anns an fheadhail, sguir e de pheacadh;

2 Chum nach caitheadh e fuigheall 'aìmsir anns an fheadhail a réir anamiana dhaoine, ach a réir toile Dé.

3 Oir is leòir dhuinn a' chuid a chaidh seachad de aimsir ar beatha gu toil nan Cinneach a dheanamh, 'nuair a shìubhail sinn ann am macus, ann an ana-miannaibh, ann an anabharra fìona, ann an geòcaireachd, ann am pòiteireachd, agus ann an iodhol-aoradh an-dligheach:

4 Nì anns am bheil iad a' gabhail iongantais, do bhrìgh nach 'eil sibhse a' ruith maille rinn anns an neo-

mheasarrachd cheudna gun tomhas a' labhairt uile *umaidh*:

5 Mùinntir a bheir cumntas dhàsan a tha ullamh gu breth a thoirt air na beòthaibh agus air na marbhaibh.

6 Oir is ann chum na crìche so shearmonaich eadh an soisgeul dhoibh san a tha marbh mar an ceudna chum gu'n tugta breth orra a ré dhaoine san fheadhail, ach gu'm biod iad beò a réir Dhé san Spiorad.

7 Ach a ta crìoch nan uile nith-am fagus: uime sin, bithibh measarra agus deanaibh faire chum ùrnuigh.

8 Agus, roimh na h-uile nithibh biodh agaibh teas-ghràdh d'a chèile oir cuiridh gràdh folach air mòran pheacanna.

9 Thugaibh acidheachd d'a chèil gun ghearan.

10 A réir mar a fhuair gach aon ar tiodhlac, *mar sin* deanaibh frithealadh d'a chèile, mar dheadh stiùbhardaibh air gràs eagsamhuil Dé.

11 Ma labhras neach sam bith *labhradh e* mar bhriathraibh Dhé na tha neach sam bith ri frithealadh *deanadh se e* mar o'n chomas a bheir Dia dha; chum gu'n bi Dia air a ghlòrachadh anns na h-uile nithibh tre Iosa Crìosd: dhàsan gu robh glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal Amen.

12 A mhùinntir mo ghràidh, na biodh iongantais oirbh thaobh na deuchainn theinntich a thig oirbh chum bhuir dearbhadh, mar gu'n tàrladh ni-eigin neo-ghnàthach dhuibh:

13 Ach do bhrìgh gu bheil sibh 'nur luchd-comhpàirt de fhulangasaibh Crìosd, deanaibh gàirdeachas: chum mar an ceudna, ann an àm foillseachaidh a ghlòire, gu'n dean sibh gàirdeachas le h-aoibhneas ro-mhòr.

14 Ma mhaslaichear sibh air son ainme Crìosd, *is sona sibh*: oir a ta Spiorad na glòire agus Dhé a' gabhail comhnuidh oirbh: d'an taobh-san, gu deimhin, tha e faotainn toibheim; ach do 'ur taobh-sa tha e air a ghlòrachadh.

15 Ach na fuilingeadh aon agaibh mar nuhortair, no *mar* ghaduiche, no *mar* fhear droch-bheirt, no mar neach a ghabhas gnothuch ri nithibh nach buin da.

16 Gidheadh, ma dh'fhuingeas duine mar Chrìosduidh, na biodh nàire air; ach thugadh e glòir do Dhia as a leth so.

II. PEADAR, I.

17 Oin *thàinig* an t-àn anns an t-òisich breitheanas aig tìgn Dhé: agus ma thòisicheas e againne, cìod is crìoch dhoibh-san a tha eas-ùmhail do shoisgeul Dé.

18 Agus ma's ann air éigin a thèarnar am firean, c'ait an taisbein an duine mi-dhiadhaidh agus am peacach e féin?

19 Uime sin, na dream a dh'fhuilingeas a réir toile Dé, earbadh iad an anama *ris-san* ann an deanaibh maith, mar ri Cruithnear dileas.

CAIB. V.

NA seanairean a ta 'nur measg tha mi ag earail, air bhì dhomh féin a'm' sheanair mar an cendna, agus a'm' fhuinnis air fulangasaibh Chrìosd, agus mar an cendna a'm' fhear-comhpàirt de'n ghàidir sin a tha gu bhì air a foillseachadh:

2 Beathaichibh treud Dhé a tha 'nur measg, a' gabhail cùrainn *dheith*, cha'n ann a dh'aindeoin, ach gu deònach; cha'n ann air son buannachd shalaidh, ach le h-inntinn ealamh;

3 Nì mòr mar thighearnaibh os ceann oighreachd *Dhé*, ach mar dhream a tha 'nan eisimpleiribh do'n treud.

4 Agus an uair a dh'fhoillsichear an t-Ard-Bhuachaill, gheibh sibh crùn na glòire nach searg as.

5 Mar an cendna, a dhaoine òga, bithibh ùmhail do na seanairibh: seadh, bithibh uile ùmhail d'a chèile, agus bithibh air bhur sgeadachadh le le-irioslachd: oir tha Dia a' cur an aghaidh nan uaibhreach, ach a' toirt gràis dhoibh-san a tha iriosal.

6 Uime sin, irioslaichibh sibh féin fo làimh chumhachdaich Dhé, chum a's gu'n àrdaich e sibh ann an àm iomchuidh:

7 A' tilgcadh bhur n-uile chùrainn airsan; oir a ta cùram aige dhibh.

8 Bithibh stuama, deanaibh faire; do bhrìgh gu bheil bhur nàmhaid an diabhul, mar leòmhnan beuchdach, ag inneachd mu'n cuairt, a' sireadh cò a dh'fheudas e shlugadh suas.

9 Cuiribh-sa 'na aghaidh, air dhuibh bhì daingean sa' chreidimh, agus fuios a bhì agaibh gu bheil na fulangais cendna air an coimhionadh ann bhur bràithribh a tha san t-saoghal.

10 Ach gu'n deanadh Dia féin nan uile ghràs, a ghairm sinne chum a ghàidre sìthorruidh tre Iosa Chrìosd, an dèigh dhuibh fulang rè ùine bhig, ionlan sibh; gu'n daingnicheadh, gu'n neartaicheadh, gu'n socraicheadh e sibh:

11 Dhàsan *gu robh* glòir agus cumhachd, gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 Le Silvanus, bràthair dileas, (a réir mo bharail-sa,) sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh gu h-aithghearr, a' teagasg agus a' deanaibh fiannis gur e so fìor-ghràs Dé anns an bheil sibh 'nur seasamh.

13 Tha an *eaqlais* ann an Babilon, a thaghadh maille ribhse, a' cur fàilte oirbh, agus Marcus mo mhac.

14 Cuiribh fàilte air a chèile le pòig ghràidh. Sith *gu robh* maille ribh uile a tha ann an Iosa Chrìosd. Amen.

Dara Litr Choitcheonn an Abstoil PHEADAIR.

CAIB. I.

SIMON Peadar, seirbhiseach agus abstol Iosa Chrìosd, dhoibh-san a fhuair an creidimh luachmhor cendna ruinne, tre fireantachd ar Dé agus ar Slànuighir Iosa Chrìosd:

2 Gu robh gràs agus sìth air am meudachadh dhuibh, tre eòlas Dé, agus Iosa ar Tighearna,

3 A réir mar a dheònuich a chumhachd diadhaidh-san dhuinne na nithe sin uile a *bhuineas* do bheatha agus do diadhachd, tre eòlas an tì sin a ghairm sinn chum ghàidre agus deadh-bheas:

4 Tre an d'thugadh dhuinn geall-anna ro mhòr agus luachmhor, chum

d'an trid-san gu'm biodh sibhse air bhur deanaibh 'nur luchd-comhpàirt do nàdar na diadhachd, air dhuibh dol as o'n truaillidheachd a ta anns an t-saoghal tre ana-miann.

5 Agus a thuilleadh air so, air deanaibh an uile dhùchill dnuibhse, cuiribh ri 'ur creidimh deadh-bheas; agus ri deadh-bheas, eòlas:

6 Agus ri h-eòlas, stuaim; agus ri stuaim, foighidin; agus ri foighidin, diadhachd;

7 Agus ri diadhachd, gràdh bràthaireil; agus ri gràdh bràthaireil, seirc.

8 Oir ma bhios na nithe so annaibh, agus pailte, bheir iad *oirbh* gun bhì

leasg, no mi-thorach ann an eòlas ar Tighearn Iosa Crìost.

9 Ach an ti aig nach 'eil na nithe sin, tha e dall agus gearr-sheallach. 'S dhuibhshueachadh gu'n do ghlanaidh a' a sheann pheacaibh.

10 Uime sin, a bhràithre, deanaibh faillendh d'chill chum bhrìghinn agus bhrìghinn a dheanamh chiontach; oir ann na sibh na nithe so, cha nì sibh a clòidh.

11 Oir mar sin fàthachar gu pàirt fhaibh slighe a steach do rìghheachd Shìodoin ar Tighearn agus ar Slàn-ghlòir Iosa Crìost.

12 Uime sin, cha dearmad mi na nithe so ghealladh air an còmhla dèidh, geà is aithne dhuibh *fad*, agus ged tha sibh air bhrìghinn d'ath-neachadh san fàthachd fàthair.

13 Ach tha mi a' meas gur eòir, an fàthach a ta mi sa' phàrlaimin so, a' dèanamh a bhrìghinnachd le 'ar cur an còmhla:

14 Air dhomh fios a bhi agam gur fàgus dhan sin cur dhomh na phàrlaimin so, anbuil a d'fhaillich ar Tighearn Iosa Crìost dhomh.

15 Ach mi mise d'chill, chum, an dèidh dhomh sinbhal, gu'm bi aithne-sa gu'n d'chumhla air na nithe so.

16 Oir cha do lean siam faoin-sgrùdachda a d'chaidh gu b'inn-berachdach, 'nuair a chuir sinn an eòil dèidh cumbachd agus teachd ar Tighearn Iosa Crìost, ach rinn-eòil sin 'nar sùil-fhaicidh air a m'berachd-san.

17 Oir fhuair e o Dhia an t-Athair pèran agus glòir, 'nuair a thàinig a' shambuil so do ghuth d'a ionasuidh o'n ghàir òrdheire, is e so mo Mhac gràdhach-sa, anns am bheil mo mhòr-thlachd.

18 Agus eumha sinne an guth so a thàinig o nàmh, 'nuair a bha sinn nadleir air an t-slabh namh.

19 Tha againn mar an ceudna focal fàidheadaireachd a's cinntiche; d'am maith a ni sibh aire a thoirt, mar do lòchran a tha toirt solus naith ann an ionad dorch, agus an soillsich an là, agus an òirich an reult-mhaidne 'nur cridheachaibh:

20 Air dhuibh fhios so a bhi aguibh air fàs, nach 'eil fàidheadaireachd air bith de'n sgrìobtuir o thegradh dhaoine fèin.

21 Oir cha d'fhàinig an fhàidhead-

aireachd a ròir toir fàine a shean: an fàthair dhaoine namha Dhò, mar a d'chaidh iad leis an Spìrèad Nàmh CAIB. II.

A CH bha fàidheadaireachd mar an ceudna ann measg an t-sluaigh anbuil a bhios luchd-neagaisg brèig 'nur measg-sa, d'ean a bhrìghinn a steach an uallachd-sa gu'n d'chaidh millteach, eadhon ag Ìdhaadh an Tighearn a cheannach iad, agus a bhios sgrios obann orra fèin.

2 Agus leanaidh nàmh an slighear millteach, tre am fàgh slighe na fàin mi-chill.

3 Agus tre shannt a' d'ceannachd nìbh le briathraibh meallach: d'ean nach 'eil an breitheanas a nì a' d'ceannach maille, agus cha'n 'eil an sgrios a' tur-chodail.

4 Oir mar do chaomhain Dia na h-aingil a pheacaidh, ach, air dha an tilgeadh sìos do fhaoin, gu'n d'fhaoin a thairisidh gu bhi air an còmhla ann an slabhraidh d'òrdachais, fa chomhair breitheanas;

5 Agus nach do chaomhain e an seann saoghal, ach gu'n do shuir e Neah an t-òrdachais *pean*, searbhachiche fireantachd, air dha an dille a thoirt air saoghal nan daoine m' d'chaidh;

6 Agus a' tionndadh caithreidh Shìodoin agus Ghomorra gu leubera, gu'n do dhìt e le léir-sgrios *red*, 'dhan deamhann 'nam ball-sampall dhoibh-san, a bhiodh m' d'chaidh an d'èigh sin;

7 Agus gu'n do shuir e Lot ann firean, a bha fo champar le caithre-beatha neòghloin nan aingidh:

8 (Oir chràidh an t-ionnasan sin, agus e gabhail còmhlaidh 'nam measg, 'nam fireanta o là gu là, le bhi fàicinn agus a' cluinninn an guinnharan an-dèighnach:)

9 Is aithne do'n Tighearn na daoine diadhaidh a shuarach o bhuaireadh, agus na daoine eòrach a chionthead gu là a' bhreitheanas chum peanas a dheanamh orra:

10 Ach gu h-àraidh iadsan a leanas an fheadh ann an ana-miann na neòghloine, agus a ni tàir air uchdaranachd. Air dhoibh bhi an-dàna, fèin-thoil, cha'n eagal leo ana-cainnt a thoirt dhoibh-san a tha ann an àrd-inbhe:

11 An uair nach toir aingil, a's mò ann an neart agus ann an cumbachd,

saib thollhennach nan aghaidh am
meis an Tighearna.

12 Ach nàsán, mar rinnidhcean
 anna eu-còillidh, a rinnidh gu
 sì air an ghàidh agus an sgrìob, air
 haibh bhì labhairt gu toibheanach
 na nàithibh nach tìg iad, sgrìobar
 na nàithibh nach tìg iad, sgrìobar
 na nàithibh nach tìg iad, sgrìobar

13 Agus gheibh iad tuarasal na
-ceucirt, mar dhrean a mhacas mar
gabhlachas sùgh san là: is gheibh iad
gus poibh-na-bhàdh, a' gabhail fòid-
achas-inntinn 'nann mealltraisachd
du, am feadh a ta iad air eòlachadh
sàille ribh:

14. Aig an bhall an silleán léi é
 dhaltrannas, agus de nach 'éil é
 anns sguir de phreachtá; a' mealladh
 anna neo-shuáibhinn; aig an bhall
 n' eiridhe air a chloisidh n'
 n'bharrailibh sauntach; clann nóm
 ailladh;

15 A fhéig an t-slighe dhéanach,
 agus a shéilín air seachram, a' léiri-
 oibh slighe Bh. Iainne, *mháir* Bhéan,
 a' déanamh dais na h-eucorach;

le Ach a thair a chumhachan air son
 aigidheachd: air labhair an
 eadh le cainnt duine, agus theirmag
 mairidh an fithich.

17 Is tobair gun nise iad so, uall
ar an bann le ion-ghaoth; le
sionnair an bheò duibhe an dorch-
dàir air a shasadh gu storruidh.

15. Oir an uair a labraibh ad-bhrìgh-
an Àmhur Ìomhannais, meallaidh
ad tre uir-miannaidh na feidh, tre
athannais, bid-sen a chaidh gu glan as
adha-sen a tha caitheamh an beatha
ann an Sreòhras :

19 A' gèilladh saorsa dhoibh,
agus a' sìneadh fèin ach trèilean na
h-àrd-àrdachaidh: oir ge b' e nì le'm
h-àrd-àrdachaidh air duine, do'n nì sin
fèin tha e air a' chàir fo dh'aorsa.

20. Óir an déigh dhoibh dol as o
shleimnaithe an t-saoghail tre còlas
an Tighearn agus an t-Stannghir Iosa
Críost, ina bhios had a rís air an
ghrádh amta, agus air an cur fo
ghéill, tha an deireadh aca nì's miosa
na an toiseach.

21. Oir b'fheàrr dhoibh gum eòlas
a bhí aca air stìghe na fireantachd,
na, an dèigh a b-eòlas fhaotainn,
pàrteadh o'a àithne naomh a thugadh
dhoibh.

22 Ach thachair dhoibh a réir an t-sean-fhocail fhéirinnich, Phail am madadh air ais ehum a speich féin:

agus a' mbea a chaidh nighadh,
cham a h-ath-mheugan san Rìghalch.

CASE III.

An darsa lile so, a reidantir mo
ghrèidh, tha mi a' agriobhadh
do 'ur n-ionnsaidh a nìc anna le
chleò tha mi a' beannachadh blar-
mionn fìor-ghlòin le 'ur cur an
cùmhla;

2 Chua na' m bi kibi culinhucachail
air na briathraibh a labhradh roimh
leis na tiallaibh naomha, agus air ar
n-athae-na, aistola an Tighearna agus
an t-Slánuighir:

3 Air dhuibh fhios so bhi againn air tús, gu'n tig ann na Rithidh deirceannach leach-leachaid, ag inneach a riar an am-riachtan fhin.

4 Agus ag rann, Cúit am bheil
gealladh a thosca? oir o choidill na
beathaisíche, tha na b'ail nátho a'
beathain mar a b'ail o thosca
a' cheilidh.

5 Oir thà ind sìneach air so d'ar
 aoidh, gur'n robh na slànna ann o
 chionn, agus an t-àrann na slànna
 as an t-àrann, agus na slànna, tre
 fhàilidh:

[illegible]

S. Ach. a mhuifantir mo gháidh.
na bithiúch-an-aineolach airson an n-
so, Gu-~~ach~~ don làraig an Eileanan
mar mhàle bhàdhna, agus mair
bhàdhna mar an n.

9 Cha'n 'eil an Tighearn ann a
tòisibh a gheallaidh, (mar a mheall
dream òraidh maille:) ach tha e fad-
fhulangach do ar tròbair, gun toil
nise dream sam bith a bliadhlte,
ach na h-uile *dhaoine* theachd gu
h-athreuchas.

10 Ach thig là an Tigherna mar
ghadúiche san oidliche; agus an téir
na ndámha thairis le ndám mhoir,
agus *amus* an leagh na dílle le dian-
theas: agus bithidh an talaigh mar
an ceudna, agus na li-oibre a ta air,
air an losgadh suas.

II Uime sin, do bhrìgh gu'm bi na
 nithe so uile air an sgaoibhadh as a
 chùile, ciod a' ghnè dhuaine bu chòir

a bhi annaibh, ann an caithe-beatha naomh, agus diadhachd,

12 Le sùil a bhi agaibh ris, agus Inathachadh chum teachd là Dhé, anns am bi na nèamha, air dhoibh bhi ri theine, air an sgaoileadh o chéile, agus anns an leaghar na dùile le dian-theas?

13 Gidheadh, tha dùil againne ri nèamhaibh nuadha agus talamh nuadh, a réir a gheallaidh, anns an còmhluich fireantachd.

14 Uime sin, a mhuinntir ion-mhuinn, o tha dùil agaibh ris na nithibh sin, deanaibh bhuir dìchioll chum gu'm faighear leis-san ann an sìth sibh, gun smal, agus neo-lochdach:

15 Agus measaibh gur slàinte fad-fhulangas ar Tighearn; amhuil a sgrìobh ar bràthair gradhach Pòl mar

an ceudna do 'ur n-ionnsuidh, a ré a' ghliocais a thugadh dhia;

16 Amhuil mar 'na litricheibh ull a' labhairt anna mu na nithibh so anns am bheil cuid de nithibh do thuigsinn, a tha an dream a tha neo-fhòghlumta agus neo-sheasnach a' fàradh, amhuil mar na sgrìobtuirean eile, chum an sgrios féin.

17 Ach sibhse, a mhuinntir m'ghràidh, o's aithne dhuibh na nithe so roimh-làmh, thugaibh aire, air eagall air dhuibhse mar an ceudna bhi a' bhuir tarruing air falbh le seachran nan daoine ain-diadhaidh, gu'n tui sibh o bhuir seasnachd féin.

18 Ach fàsaibh ann an gràs, agus an an eòlas ar Tighearn agus ar Slàn uighir Iosa Crìosd. Dhàsan gu rob glòir a nis agus gu sìorruidh. Amen

Ceud Litir Choitchionn an Abstoil EOIN.

CAIB. I.

AN ni a bha ann o thùs, an ni a a' chuala sinn, a chunnaic sinn le ar sùilibh, air an d'amhairc sinn, agus a lannhsich ar làmh a thaobh focail na beatha:

2 (Oir dh'fhoillsicheadh a' bheatha, agus chunnaic sinn e, agus tha sinn a' deanamh fianuis, agus a' cur an cèill dhuibhse na beatha maireantaich ud a bha maille ris an Athair, agus a dh'fhoillsicheadh dhuinne;)

3 An ni a chunnaic agus a chuala sinn, tha sinn a' cur an cèill dhuibhse, chum gu'm bi agaibh-sa mar an ceudna common ruinne: agus gu fìrinneach tha ar common-ne ris an Athair agus r'a Mhac Iosa Crìosd.

4 Agus tha sinn a' sgrìobhadh nan nithe so do 'ur n-ionnsuidh, chum gu'm bi bhuir gàirdeachas còimhlionta.

5 Agus is i so an teachdaireachd a chuala sinn uaith-san, agus a tha sinn a' cur an cèill dhuibhse, Gur solus Dia, agus nach 'eil dorchadas air bith ann-san.

6 Ma their sinn gu bheil common againn ris, agus sinn a' ghlasad ann an dorchadas, tha sinn a deanamh bréige, agus cha'n 'eil sinn a' deanamh na fìrinn:

7 Ach ma ghluaiseas sinn anns an t-solus, mar a tha esan san t-solus, tha common againn r'a chéile, agus glanaidh fuil Iosa Crìosd a Mhac sinn o gach uile pheacadh.

8 Ma their sinn nach 'eil peacadh againn, tha sinn 'gar mealladh féin agus cha'n 'eil an fhìrinn annainn.

9 Ma dh'aidicheas sinn ar peacanna tha esan fìrinneach agus ceart, chum ar peacanna a mhaithheadh dhuinn agus ar glanadh o gach uile neo-fìreantachd.

10 Ma their sinn nach do pheacaich sinn, tha sinn a' deanamh brengaire dheth-san, agus cha'n 'eil 'fhoca annainn.

CAIB. II.

MO chdunn bheag, na nithe so tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, chum nach peacaich sibh. Agus ma pheacaicheas neach air bith, tha fear-tagraidh againn maille ris an Athair, Iosa Crìosd an fìrean:

2 Agus is esan an fobairt-réitich air son ar peacanna; agus cha'n e air son ar peacanna amhàin, ach mar an ceudna air son peacanna an t-saoghail uile.

3 Agus le so tha fhios againn gur aithne dhuinn e, na choimhideas sinn 'àitheantan.

4 An ti a their, Is aithne dhomh e, agus nach 'eil a' coimhead 'àitheantan, is brengaire e, agus cha'n 'eil an fhìrinn ann.

5 Ach ge b'e choimhideas 'fhocal, ann-san gu deinnhin tha gràdh Dhé air a chòimhlionadh: le so is aithne dhuinn gu bheil sinn ann-san.

6 An ti a their gu bheil e fantuinn m-san, is eòir dhàsan mar an ceudna nasad, eadhon mar a ghluais esan.

7 A bhràithre, cha'n 'eil mi a' sgrìobhadh àithne buaidh do 'ur n-ionnsuidh, ach seann àithne, a bha gaibh o'n toiseach: is i an t-seann àithne am focal a chuala sibh o thùs.

8 A nis, tha mi a' sgrìobhadh àithne naidh do 'ur n-ionnsuidh, ni a ta fìor an-san agus annaibh-sa: do bhrìgh u'n d'imich an dorchadas thairis, agus gu bheil a nis an solus fìor a' ealrachadh.

9 An ti a their gu bheil e san solus, agus a tha fuathachadh a bràthar, tha e san dorchadas gus nis.

10 An ti aig am bheil gràdh d'a bràthair, tha e 'na chòmhuidh san solus, agus cha'n 'eil aobhar oilbheim ir bith ann.

11 Ach an ti a ta fuathachadh a bràthar, tha e anns an dorchadas, gus ag imeachd anns an dorchadas: gus cha'n aithne dha c'ait an bheil dol, do bhrìgh gu'n do dhall an dorchadas a shùilean.

12 Tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, a chlam bheag, do bhrìgh gu bheil buur peacanna air an maithheadh dhuibh air sgàth ainne san.

13 Tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, aithriche, do bhrìgh gu'n b'aithne dhuibh esan a ta o thùs. Tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, òganacha, do bhrìgh gu'n d'fhing sibh buaidh air an droch ion. Tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, a chlam bheag, do bhrìgh gu'n b'aithne dhuibh an t-Athair.

14 Sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, aithriche, do bhrìgh gu'm b'aithne dhuibh an ti a ta ann o thùs. Sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, òganacha, do bhrìgh gu bheil sibh làidir, agus gu bheil focal Dhè 'na chòmhuidh annaibh, agus gu'n d'fhing sibh buaidh air an droch aon.

15 Na gràdhachibh an saoghal, no na nithe a ta san t-saoghal. Ma ghràdhachicheas neach air bith an saoghal, cha'n 'eil gràdh an Athar ann.

16 Oir na leuile a ta anns an t-saoghal, ana-miann na feòla, agus ana-miann nan sùl, agus uabhar na beatha, cha'n ann o'n Athair a tha i d, ach o'n t-saoghal.

17 Agus siubhlaidh an saoghal seachad, agus 'ana-miann: ach an ti a ni toil Dé, mairidh e chaidh.

18 A chlam bheag, is i an aimsir dheireanach a tha ann: agus mar a chuala sibh gu'n tig an t-ana-criosd, is ann mar sin a ta nis iomadh ana-criosd ann: o'm bheil sinn a' tuigsinn gur i'n aimsir dheireanach a ta ann.

19 Chaidh iad a mach uainne, ach cha robh iad dhinn: oir nam biodh iad dhinn, gu deimhin dh'fhanadh iad maille ruinn: ach chaidh iad a mach, chum gu'n deanta follaiseach iad, nach robh iad uile dhinn.

20 Ach tha agaibh-sa ungadh o'n ti naoinh, agus is aithne dhuibh na h-uile nithe.

21 Cha do sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, do bhrìgh nach aithne dhuibh an fhìrinn; ach do bhrìgh gur aithne dhuibh i, agus nach 'eil breng air bith o'n fhìrinn.

22 Cò a tha 'na bhreugaire ach esan a dh'àicheadhas gur e losa an Criosd? Is e so an t-ana-criosd, a tha 'g àicheadh an Athar agus a' Mhic.

23 Ge b'e neach a dh'àicheadhas an Mac, cha'n 'eil an t-Athair aige: [ach an ti a dh'aidicheas am Mac, tha an t-Athair aige mar an ceudna.]

24 Uime sin, fanadh an ni sin annaibh-sa a chuala sibh o thùs. Ma dh'fhanas an ni a chuala sibh o thùs annaibh, fanaidh sibhse mar an ceudna anns a' Mhac, agus anns an Athair.

25 Agus is e so an gealladh a gheall e dhuinn, eadhon a' bheatha mhaireannach.

26 Sgrìobh mi na nithe so do 'ur n-ionnsuidh, mu thimchioll na dream a tha 'gur mealladh.

27 Ach tha an t-ungadh a fhuair sibh uaith-san a' fantuinn annaibh; agus cha'n 'eil feum agaibh gu'n teagaisgeadh aon neach sibh: ach mar a ta an t-ungadh so fèin 'gur teagasg mu thimchioll nan uile nithe, agus a ta e fìor, agus nach breug e, eadhon mar a theagasg e sibh, fanaibh ann.

28 Agus a nis, a chlam bheag, fanaibh ann-san; chum, 'nuair a dh'fhoillsichear e, gu'm bi d'anachd againn, agus nach bi nàire oirnn 'na làthair aig a theachd.

29 Ma tha fhios agaibh gu bheil esan fireanta, tha fhios agaibh gu bheil gach neach a ni fireantachd air a bhreith uaith-san.

CAIB. III.

IFEUCHAIBH, ciod a' ghnè ghràidh a thug an t-Athair dhuinne, gu'n goirte clann Dé dhìnn! sinne sin, cha'n aithne do'n t-saoghal sinn, do bhrìgh nach b'aithe dha esan.

2 A mhuinntir mo ghràidh, a nis is sinne mic Dhé; agus cha'n 'eil e soilleir fathast ciod a bhitheas sinn: ach a ta fhios againn, 'nnair a dh'fhoillsichear esan, gu'm bi sinn cosmhail ris; oir ch'ì sinn e mar a ta e.

3 Agus gach neach aig am bheil an dòchas so ann, glanadh se e féin, mar a ta esan glan.

4 Ge b'e neach a ni peacadh, tha e mar an ceudna a' briseadh an lagha; oir is e am peacadh briseadh an lagha.

5 Agus tha fhios agaibh gu'n d'fhoillsicheadh esan chum ar peacanna thoirt air falbh; agus cha'n 'eil peacadh sam bith ann-san.

6 Gach neach a dh'fhanas ann-san, cha dean e peacadh: ge b'e air bith a pheacacheas, cha'n thac e esan, agus cha robh còlas aige air.

7 A chlann bheag, na mealladh neach air bith sibh: an t'na ni fireantachd, is firean e, mar is firean esan.

8 An t'na ni peacadh, is ann o'n diabhul a ta e: oir tha an diabhul a' peacachadh o thùs. Is ann chum na crìche so a dh'fhoillsicheadh Mac Dhé, chum gu'n sgrìosadh e oibre an diabhuil.

9 Ge b'e neach a ghineadh o Dhia, cha dean e peacadh; oir a ta a shìol-san a' fantuinn ann: agus cha'n 'eil e'n comas da peacadh a dheanamh, do bhrìgh gu'n do ghineadh o Dhia e.

10 An so tha clann Dé, agus clann an diabhuil, follaiseach: ge b'e neach nach dean fireantachd, cha'n ann o Dhia a tha e, no an ti nach gràdhaich a bhràthair.

11 Oir is i so an teachdaireachd a chualas sibh o thùs, sinn a thoirt gràidh d'a chéile.

12 Cha'n ann mar Chain, a bha o'n droch aon, agus a mharbh a bhràthair. Agus c'ar son a mharbh se e? A chionn gu'n robh 'oibre fein olc, agus oibre a bhràthar fireanta.

13 Na biodh iognadh oirbh, mo bhràithre, ged dh'fhuathaicheas an saoghal sibh.

14 Tha fhios againn gu'n deachaidh sinn thairis o bhàs gu beatha, do bhrìgh gu bheil gràdh againn do na

bhràithribh: an t'na nach gràdhaich bhràthair, fannadh e ann am bàs.

15 Gach neach a dh'fhuathaicheas bhràthair, is mortair e; agus tha fhì agaibh nach 'eil aig mortair sam b'ann bheatha mhaireannach a' fantuinn ann.

16 Le so is aithne dhuinn gràdh Dhé, do bhrìgh gu'n do leig esan a' anam féin air ar son-ne: agus is co dhuinne ar n-anama féin a leigeas sìos air son nam bhràithre.

17 Agus ge b'e neach aig am bhe maoin an t-saoghail so, agus a ch'ì bhràthair ann an nìreasbhuidh, ag a dhruideas a chridhe 'na aghaid cionnus a tha gràdh Dhé a' gabha còmhuidh ann-san?

18 Mo chlann bheag, na gràdhaich eamaid ann am focal, no ann a teangaibh; ach ann an giùimh, ag ann am fìrinn.

19 Agus le so is aithne dhuinn gu bheil sinn de'n fìrinn, agus bheir sin dearbh-bheachd do ar cridheachail 'na làthair.

20 Oir na dh'iteas ar cridhe sinn, mò Dia na ar cridhe, agus is aithne dha na h-nìle nìthe.

21 A mhuinntir mo ghràidh, m'it ar cridhe sinn, tha dèanachd againn a thaobh Dhé.

22 Agus ge b'e ni a dh'iarras sinn gheibh sinn naith e, do bhrìgh gu bheil sinn a' coimhead 'aitheantan, agus a' deannamh nan nìthe a tha taitneach 'n fhìnnis-san.

23 Agus is i so 'aithne-san, gu' creideamaid ann an ainm a Mhic Ios Crìosd, agus gu'n gràdhaicheamaid chéile, mar a thug esan aithne dhuinn.

24 Agus an ti a choimhideas 'aitheanta-san, tha e gabhail còmhuidh ann, agus esan annsan: agus le so is aithne dhuinn gu bheil esan a' fuireac amainn, o'n Spìrad a thug e dhuinn.

CAIB. IV.

AMHUINNTIR ionmhuinn, n'creidibh gach nìle spìrad, a' dearbhaibh na spìradan, an ann o Dhia a tha iad: do bhrìgh gu bheil mòran de fhàidhibh brèige air dol a mach do'n t-saoghal.

2 Le so aithneichibh Spìrad Dhé. Gach nìle spìrad a dh'aidicheas gu'n d'fhàinig Iosa Crìosd san fheadh, is ann o Dhia a tha e:

3 Agus gach nìle spìrad nach aidich gu bheil Iosa Crìosd air teachd san fheadh, cha'n ann o Dhia a tha e:

agus is e so spiorad sin an ama-grios i, nuair a chuala eibh e bhí teacht; agus aonla tha e cheann ann an t-saoghal.

4 A chloinn bheag, thesblais o Dhia, agus thug sídh bhuaidh orra-san: do bhrígh gur mór eam a ta annaibh-sa, na eam a ta ann an t-saoghal.

5 Tha indsin e'n t-saoghail: níne sin, tha iad a' bheith m'u'n t-saoghail, agus tha'n saoghal ag disdeachd riu.

6 Tha sinne o Dhia: an ti aig an bheil eibh a' Dia, disidh e nuair: an ti nach t'eil o Dhia, cha'n eibh e nuair. O so aithneadh sinn spiorad na fírin, agus spiorad an t-saoghail.

7 A mhuintir teanntan, grádh-aitheantaid a chéile: oir is ann o Dhia tha'n grádh; agus gach neach a ghrádhachas, ghluais e Dia e, agus is aithne dia Dia.

8 An ti nach grádhach, cha'n aithne dia Dia: oir is grádh Dia.

9 An so d'fheallachadh grádh Dé dhéine, do bhrígh gu'n do chuir Dia 'ann ginn Mhí do'n t-saoghal, chun gu'n b'itheantaid beo tríd-sa.

10 An so a ta grádh, cha'n e gu'n do ghrádhachas sinne Dia, ach gu'n do ghrádhachas eam sinne, agus gu'n do chuir e a Mhac Míu gu b'le na b'airtear-tíoch air son an saoghal.

11 A mhuintir teanntan, nuair a ghrádhachas Dia sinne mar sin, tha e mar fíneachaidh orra a chéile a ghrádhachadh mar an ceann.

12 Cha'n fíneachaidh air b'le Dia ríoch. Ma ghrádhachas sin a chéile, tha Dia na chéileantaid ann sin, agus tha a grádh air a chéileantaid ann sin.

13 O so is aithne dhéine gu b'le sinne mar chéileantaid ann sin, agus eam ann sin, do bhrígh gu'n a' b'le e aonam d'a spiorad.

14 Agus eamantaid sin, agus tha sin a' deanamh fianais, gu'n do chuir an t-Athair am Mac Mhí na b'airtear-tíoch air b'le sin.

15 Ge b'e neach a dh'fheallachas gur e Iosa Mac Dhé, cha Dia na chéileantaid ann sin, agus eam ann an Dia.

16 Agus thug sinn aithne air, agus chreid sinn an grádh a tha aig Dia dhéine. Is grádh Dia: agus an ti a tha faotaidh ann an grádh, tha e 'na chéileantaid ann an Dia, agus Dia ann sin.

17 An so tha ar grádh-ne air a dhéanamh coimhionta, chun gu'n b'le againn dhéine ann an la a' b'heith-

eamantaid: do bhrígh mar a tha eam, gur aithneadh ann a tha sinne ann an t-saoghal sin.

18 Cha'n t'eil agallam an grádh: ach tilgidh grádh dhéineantaid ann t-eagal a mach, do bhrígh gu b'le sin sin eagal. An ti a tha eagalach, cha d'fheallachas coimhionta ann an grádh e.

19 Tha grádh agallam dhéine, do bhrígh gu'n do ghrádhachas eam sinne an toiseach.

20 Ma their neach, Tha grádh agam do Dhia, agus fíneachaidh a' b'heith air, is breugaire e oir an ti nach grádhach a b'heith air a chéileantaid e, eamantaid a dh'fheallachas a Dia nach fac e a ghrádhachadh?

21 Agus an aithne so tha againn ann sin. An ti a ghrádhachas Dia, gu'n grádhach e a b'heith air mar an ceann.

CAIB. V.

1 E b'e neach a chreideas gur e Iosa 'an Críost, ginnadh o Dhia e; agus ge b'e ghrádhachas an ti a ghrádhachadh e mar an ceann an ti a ghrádhachas e.

2 O so is aithne dhéine gu b'le grádh againn do dhéine Dé, 'nuair a ghrádhachas sin Dia, agus a chéileantaid sin 'Aitheantaid.

3 Oir is e so grádh Dé, sin a chéileantaid 'Aitheantaid: agus cha'n t'eil 'Aitheantaid sin trom.

4 Oir gach uile air a ghrádh o Dhia, b'le e b'le air an t-saoghal: agus is i so a' b'heith a b'le a' b'heith air an t-saoghal, eadon ar creidimh-ne.

5 Cò an ti a b'heithachas air an t-saoghal, ach eam a tha creidsinn gur e Iosa Mac Dhé.

6 Is e so eam a tháinig tre uisge agus tre fuil, Iosa Críost; cha'n e tre uisge aithne, ach tre uisge agus fuil: agus is e an spiorad a n'fianais, do bhrígh gur fíneachaidh an spiorad.

7 Oir tha tríd air a tha deanamh fianais air uile, an t-Athair, am Focal, agus an spiorad Naomh: agus an tríd sin is aon iad.

8 Agus tha tríd air a tha deanamh fianais air an talamh, an spiorad, agus an t-uisge, agus an fuil: agus thig an tríd sin r'a chéile ann an aon.

9 Ma ghabhas sinn r'fianais dhéine, 's'fianais Dé a's mó: oir is i so fianais Dé, a thug e mu thimchioll a Mhí.

10 An ti a chreideas ann am Mac Dhé, tha'n fianais aige ann féin: an

ti nach creid Dia, rinn e breugaire dheth, do bhrìgh nach do chreid e an fhianuis a rinn Dia mu thimchioll a Mhic.

11 Agus is i so an fhianuis, gu'n d'thug Dia dhuinn beatha mhaireamhach: agus tha a' bheatha so 'na Mhac.

12 An ti aig am bheil am Mac, tha beatha aige: an ti aig nach 'eil Mac Dhé, cha'n 'eil beatha aige.

13 Na nithe so sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh a tha creidsinn ann an ainm Mhic Dhé: chum gu'm bi fios agaibh gu bheil a' bheatha mhaireamhach agaibh, agus chum gu'n creid sibh ann an ainm Mhic Dhé.

14 Agus is e so an dòchas a ta againn annsan, ma dh'iarras sinn ni sam bith a rèir a thoile, gu'n éisd e ruinn.

15 Agus ma ta fhios againn gu'n éisd e ruinn, ge b'e ni a dh'iarras sinn, tha fhios againn gu bheil ar n-iarrtais, a dh'iarr sinn air, againn.

16 Ma chù neach sam bith a bhràthair

a' peacachadh peacaidh nach 'eil a chur bàis, iarraidh e, agus bheir e beath dha, dhoibh-san nach 'eil a' peacachadh chum bàis. Tha peacadh chum bàis ann: a thaobh sin, cha'n 'eil mi a ràth gur còir dha guidheadh.

17 Is peacadh gach uile eucòir: agn tha peacadh ann nach 'eil a chum bàis.

18 Tha fhios againn, ge b'e neach ghineadh le Dia, nach peacach e: ach an ti a ghineadh o Dhia, coimhididh se e féin, agus cha bhean an droch aos ris.

19 Tha fhios againn gur ann o Dhia a tha sinne, agus tha'n saoghal uile 'na loidhe san ole.

20 Agus tha fhios againn gu'n d'thàinig Mac Dhé, agus gu'n d'thug e tuigse dhuinn, chum gu'm b'aithne dhuinn esan a ta fìor: agus tha sinn ann-san a ta fìor, ann a Mhac Iosa Crìosd. Is e so an Dia fìor, agus a bheatha mhaireamhach.

21 A chlamn bheag, coimhididh sibh féin o iodholaibh. Amen.

Dara Litir an Abstoil EOIN.

CAIB. I.

AN seanair chum na ban-tighearna taghta, agus chum a cloinne, a's ionmhuinn lean-sa anns an fhuirinn; agus cha'n ann leansa 'mhàin, ach leo-san uile mar an ceudna a ghabh eòlas air an fhuirinn;

2 Air son na fìrinn, a tha 'na còmh-nuidh annainne, agus a bhios maille ruinn gu bràth:

3 Gràs, trè cair, agus sìth gu robh maille ribh o Dhia an t-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd, Mac an Athar, ann am fìrinn agus ann an gràdh.

4 Bha gàirdeachas mòr orm, do bhrìgh gu'n d'fhuair mi de d' chloinne-sa ag imeachd anns an fhuirinn, a rèir mar a fhuair sinne àithne o'n Athair.

5 Agus a nis guidheam ort, a bhan-tighearn, cha'n e mar gu'n sgrìobhainn àithne nuadh a'd' ionnsuidh, ach an àithne a bha againn o thùs, gu'n gràdhacheamaid a chèile.

6 Agus is e so an gràdh, gu'n imich-eamaid a rèir àitheanta-sa. 'S i so an àithne, mar a chuala sibh o thùs, gu'n imicheadh sibh innte.

7 Oir tha mòran mhealltairean air

teachd a steach do'n t-saoghal, nach 'eil ag aideachadh gu bheil Crìosd air teachd san fheadhail. Is mealltair 'so, agus ana-crìosd.

8 Thugaibh aire dhuibh féin, nach caill sinn na nithe sin a shaothraich sinn, ach gu'n faigh sinn làn-duais.

9 Ge b'e neach a bhriseas an lagh, agus nach fan ann an teagasg Chrìosd, cha'n 'eil Dia aige: an ti a dh'fhanas ann an teagasg Chrìosd, tha araon an t-Athair agus am Mac aige.

10 Ma thug neach air bith do 'ur n-ionnsuidh, agus nach toir e an teagasg so leis, na gabhaibh e steach do 'ur tigh, agus na abraibh ris, Gu ma subhach dhuit.

11 Oir ge b'e neach a their ris, Gu ma subhach dhuit, tha comhpairt aige d'a dhroch oibribh.

12 Air dhomh mòran a bhi againn r'a sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, cha b'àill leam sgrìobhadh le pàipeir agus dubh; ach tha dòchas againn teachd do 'ur n-ionnsuidh, agus labhairt beul ri beul, chum gu'm bi ar gàirdeachas coimhionta.

13 Tha clann do pheathar thaghta a' cur fàilte ort. Amen.

Treas Litir an Abstoil EOIN.

CAIB. I.

N seanair chum Ghainis ghràdh-
aich, a's ionmhuinn leam san
rinn.

1 A *bhràthair* ghràdhaich, 'se mo
uidhe. thaobh gach uile ni, gu'n
rbhicheadh leat, agus gu'm biodh
slàn, mar a ta soirbheachadh le
mum.

2 Oir rinn mi gàirdeachas gu mòr
air a thàinig na bràithrean, agus
rinn iad fianuis de'n fhìrinn a tha
nad-sa, mar a ta thusa ag imeachd
i fhìrinn.

3 Cha'n 'eil gàirdeachas agam a's mò
bhi cluinnidh gu bheil mo chlamh
imeachd san fhìrinn.

4 A *bhràthair* ghràdhaich, is dileas
ni thu gach ni a ta thu dean-
h do na bràithribh, agus do
sgrìobh;

5 Muinntir a rinn fianuis air do
càdh an làthair na h-eaglais: ma
eir thu air an aghaidh iad 'nan
the mar is cubhaidh do Dhia, is
lith a ni thu:

6 Oir chaidh iad a mach air sgàth
mne-san, gun ni air bith a ghabhail
na Cinnich.

7 Uime sin, tha e mar fhiachaibh
me gabhail r'an leithidibh sin,

chum gu'm bitheamaid 'nar com-
shaothraichibh do'n fhìrinn.

8 Sgrìobh mi chum na h-eaglais:
ach cha ghabh Diotrephes, leis an
mian òrd-cheanuas a bhi aige 'nam
measg. ruinne.

9 Uime sin, ma thig mi, cuiridh mi
an cuimhne 'oibre a ta e deanamh, a'
bith-labhairt 'nar n-aghaidh le briath-
raibh aingidh: agus cha leòir leis sin,
ach ni mò a tha e fèin a' gabhail ris
na bràithribh; agus tha e a' bacadh na
dream leis am b' àill, agus 'gau tilgeadh
mach as an eaglais.

10 A *bhràthair* ghràdhaich, na lean
an ni a ta olc, ach an ni a ta maith.
An ti a ni maith, is ann o Dhia a ta e:
ach an ti a ni olc, cha'n fhac e Dia.

11 Tha deadh theistean air Demetrius
o na h-uile, agus o'n fhìrinn fèin: agus
tha sinne *mar an ceudna* a' deanamh
fianuis; agus tha fios agaibh gu bheil
ar fianuis-ne fìor.

12 Bha mòran agam r'a sgrìobhadh
ach cha'n àill leam sgrìobhadh le dubh
agus peann a'd' ionnsuidh:

13 Ach tha dòchas agam t'fhaicinn
gun dàil, agus labhraidh sinn beul ri
beul. Sith maille riut. Tha na càrd-
ean a' cur fàilte ort. Cuir fàilte air na
càirdibh air an ainm.

Litir Choitichionn an Abstoil IUDAIS.

CAIB. I.

IUDAS, seirbhiseach Iosa Crìosd,
agus bràthair Sheumais. chum na
eam a tha air an naomhachadh le
a an t-Athair, agus air an coimhead
Iosa Crìosd, air an gairn:

1 Gu robh trèair, agus sìth, agus
adhb, air an meudachadh dhuibh-sa.

2 A mhuinntir ionmhuinn, air
omh an nìle dhìchioll a dheanamh
um sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh
a thimchioll na slàinte choitichionn,
Sheumail domh sgrìobhadh do bhuir
ionnsuidh, 'gur n-euralachadh sibh a
athachadh gu dìchiollach air son a'
reididh a thugadh aon uair do na
còmh.

3 Oir ghoid daoine àraidh a steach,
dh'òrduicheadh roimh o shean chum
dìtidh so, *daoine* mi-dhiadhaidh, a'
mndadh gràis 'ar Dé-ne gu mac-
is, agus ag àicheadh Dhé, a's aon

Uachdaran aon, agus ar Tighearna
Iosa Crìosd.

4 Uime sin, is àill leam blur cur an
cuimhne, ged bha fhios agaibh aon
uair air so, cionnus, an déigh do'n
Tighearna an pobull a shaoradh á tìr
na h-Eiphit, a sgrìos e an déigh sin an
dream nach do chreid.

5 Agus na h-aingil nach do ghléidh
an ceud inbhe, ach a dh'fhàg an àite-
còmhnuidh fèin, choimhid e ann an
geimhlibh sìorruidh fo dhorchadas, fa
chomhair breitheanais an là mhòir.

6 Anhuil ata Sodom agus Gomorrah,
agus na bailte mu'n cuairt orra, a thug
iad fèin thairis do strìopachas air a'
mhodh cheudna, agus a bha lean-
tuinn feòla coimhich, air an cur suas
'nam ball-sampuill, a' fuang dìoghaltas
teine sìorruidh.

7 Mar an ceudna fòs, tha an luchd-
bruidh sin a' salachadh na feòla, a'

deanadh thair air nachdarannaidh, agus a' labhairt gu toibheannach air àrd-inbhibh.

9 Gidheadh cha do ghabh Michael an t-àrd-àingeal, 'nuair a chathalach e an aghaidh an diabhail, agus a rinn e deasbaireachd mu chorp Mhaois, dānadas air easaid theibheannach a thoirt 'na aghaidh; ach thubhairt e, Gu'n cronachadh an Tighearn thu.

10 Ach tha'n dream sin a' labhairt gu toibheannach air na nithibh nach aithne dhoibh: ach na nìthe sin a's aithne dhoibh air, mheadh nàdurra, mar ainmhidhich gun reusan, tha iad 'gan truailleadh fén anna.

11 Is an-aoibhin doibh! oir dh'fhicheadh iad ann an slighe Chain, agus ruith iad gu togarrach ann an seachran Bhalaain air ghaol tuaraidh, agus sgriosaidh iad ann an ancaimnt cheannaireich Chore.

12 Is anna iad sin ann bhuir cuirmibh gràidh, 'nuair a tha iad air cuirmibh mairle ribh, 'gan beathachadh fén gun eagal: is neòil iad gun nisee, air an ghlain mu'n cuairt le gaothaibh; crachann searg-mheasach, gun toradh, dā mair marbh, air an spionadh as am freumhaibh.

13 Garbh thoma na fairge, a sgeitheas an nàire fén mar chobhar; reulta seachranach, d'am bheil duibhe an dorchadais gu slorruidh air a thasgaidh.

14 Agus rinn Enoch mar an ceudna, an seachd ann *pearra* o Adhann, taidheadaireachd orra sin, ag ràdh, Fench, tha'n Tighearn a' teachd le deich mìle d'a naoimh,

15 A dheannadh breitheannas air na h-uile, agus chum iadsan uile a tha mi-dhiadhaidh 'nam measg fuàgail ris, a thaobh an uile ghaionhara

mi-dhiadhaidh a rinn iad gu dhiadhaidh, agus a thaobh an t-briathar chruidh a labhair peac mi-dhiadhaidh 'na aghaidh.

16 Is luchd càraim agus gearain dream so, a tha 'g a' meachd a réir, ana-mian fén; agus tha'm beul labhairt *briathar* atmhòr, agus iad gabhadh spéis do phearsaibh dhaoir air sgàth buannachd.

17 Ach cuimhnicibh-sa, a mian tìr mo ghràidh, na fòail a labhair roimh le abstolaibh ar Tighearn I. Criosd:

18 Mar a thubhairt iad ribh, gu biodh anns an aimsir dheireanna luchd-fanaid, a ghluaiseadh a réir ana-mian mi-dhiadhaidh fén.

19 'S iad sin an dream a sgaras fén o chach, collaidh, gun an Spìs aca.

20 Ach air bli dhaibhse, a mhuir ionmhuinn, 'gur togal fén suas a bhuir creidinn ro naomha, a' deanaidh san Spiorad Naoimh,

21 Coimhidibh sibh fén ann an gràidh, le sùil ri tròcair ar Tighearn I. Criosd chum na beatha maireannach.

22 Agus gabhaibh tras de dhèr àraidh, a' deannadh eadar-dhealaaidh:

23 Agus tèarnaibh dream eile h-eagal, 'gan spionadh as an teineid fuathachadh eadhon an eudaich, an bheil smal an feola.

24 A nis, dhàsan a tha comas air bhuir gèidheadh o thaisheadh, a bhuir eir gu neo-lochdach an lèithid ghloire le h-aoibhneas ro mhòr,

25 Do'n Dia a ta 'nuhain glòir. Slànuighear, *gu robh* glòir agus aithneachd, neart agus cumhachd, a nis to air feadh nan mìle blian. Amen.

TAISBEAN EOIN an Diadhair.

CAIB. I.

TAISBEAN Iosa Criosd, a thug Dia dha, a dh'fhoillseachadh d'a sheirbhiseich nìthe a's òigin teachd gu crìch ann an ùine ghearr: agus chuir e teachdaireachd uaith, agus le 'aingeal fén dh'fhoillsich e iad d'a sheirbhiseach Eoin;

2 A rinn fianais air focal Dé, agus air teistias Iosa Criosd, agus air gach nì a chumnaic e.

3 Is beannaichte an ti a leughas, agus iadsan a dh'òisdeas ri briath-

raibh na fuidheadaireachd so, agus cheimhideas na nìthe a tha sgrìobh innte: oir tha'n t-àin am fagus.

4 **E**GIN chum nan seachd eagla ean a ta ann an Asia: Gu dhuibh, agus sìth o'n Tì a ta, agus bha, agus a ta ri teachd; agus o seachd spioradaibh a tha 'm fianais righ-chaitheach-san;

5 Agus o Iosa Criosd, an fhianais fuidh, an ceud-ghluin o na marbhaibh agus nachdaran rìghre na talmhainn Dhàsan a ghràdhaich sinn, ag

Fench, tsa e beach is naitaib;
 e chĩ gach tsa e, agus iadsan
 e an caoidh a lo; e: agus nĩ
 threubha na taitheann caoidh
 a shon-sa; gu nĩ h-annluidh a
 tress. Amen.

Is mise Alpha agus Omega, an
t-ach agus an deireadh, tuá an
bhean ag rúid, a tu, agus a bha,
s a ta ri teand, an t-Úe-
mhachdadh.

Bea nise Boig, bhur dearbh-
athair, agus bean companach ann
Amhar, agus ann an rìoghachd
s ann toghidh naosa Crìosd, anns
oilean ris an abrar Patmos, air
foall Dé, agus air son fànuis
s Crìosd.

Baa mi san Epirad air là an
hearn; agus clann mi air mo
leabh guth mòr, mar *gluth* tromp-

I Ag rídh, Is mise Alpha agus
 Omega, an t-éad nóch agus an nóch
 déimh : agus, Sgríobh-sa ann an
 leabhar sin a dhí thu, agus cuir e
 in éan seachd eighisean a tha ann.
 Asa; chum Ephesus, agus chum
 thain, agus chum Paergamos, agus
 chum Thiatira, agus chum Sardis,
 agus chum Philadelphia, agus chum
 Laodicea.

Agus Eòinneaidh mi a diffeaicinn
leam a fathar mìn. Agus mi
màlaidh dhomh, clannais mi seachd
mhàr a' b' air :

3 Agus an mbeithon nua seachd
 4 airson, *neach* co-shuid ri Mac
 5 Iain, air an robh e a' faic: a ràinig
 6 gu 'Sàibh, agus criostalichte le
 7 8 air mu 'chòchaidh.

4 *Bha* a cheann agus 'fholt gearr
a cheann ghl, mar sheanchia;
a cheann ghl mar lasair theine;

5 Agus a chosa cosúil le ri uinle
gidan, mar gu'm biththead iad
dearg-logaith aní an ádhuinu
le a gíath mar theiní mlióran
gach an.

6 Agus bha aige 'na lùmh dhein
ghid reirte; agus claidheamh geul
Thaobhair a' teachd a mach a
cheul; agus bha a ghruis mar a
can a' deaghachadh 'na lùn neart.

47 Agus an raib a dhéanamh m' a, thall m' sios ag a ceannán ar rath na marbh. Agus thug é a bhac dhomh, ag ráib riom, Na bídís agall ort: is mise an ceim seach agus an beach deireannach.

18. *Is mise an t-à fàbhr, agus a bha marbha; agus, feuch, tha mi seo ga saoghal nan saoghal, Amen: agus tha iuchraiche iriom agus a' bhàis agam.*

19 Sgríobh na nithe a chomnalaí thu, agus na nithe a ta ann, agus na nithe a bhíonnas an deigh seo ;

20 Mhàr-dìomhairean nan seachd reultan
a chumraic thu ann an Ìomhaire dheidh,
agus ann seachd coimhearsan òir. Is
fada na seachd reultan, aingil nan
seachd eaglaisean: agus is fada na
seachd coimhearsan a chumraic thu,
na seachd eaglaisean.

CASE. II.

CHUM aingeal eaglais Ephesus,
sgriobh; Is iad sò na mìthe a ta
an ti a tha cumail nan seachd reultan
'na làimh dheis, a tha 'g imeachd ann
an meadhan nan seachd còmhleirean
oir, ag ràdh;

2 Is aithne dhomh t'oidhre, agus do shaothair, agus t'fhoighikín, agus nach tarrainn thu gúlan leo-san a tha d'e, agus gu'n do dhearbha thu iadsan a tneir gur abstoil iad féin, agus nach eadh, agus gu'n d'fhuair thu iad breugach;

3 Agus gu'n do ghiùlain thu, agus
gu bheil foghaidin agad, agus air seòl
na'ainne-sa gu'n d'inn thu saothair
agus nach d'fhog thu thairis.

4. *Gidheadh*, tha *ní-eigin* again a'd aghaidh, do bhrìgh gairm do thréig thu do chuid ghràdh.

5 Cuimnich, uime sin, cia uaid
a thuit thu, agus gabh aithreachas
agus dean na ceme oibre: no thit
mi ort gu grad, agus aithreachas
mi do choinneir as 'lár, mar gabh
thu aithreachas.

6 Ach a ta so agad, gur fuathach
leat oibre nan Nicolaithean; nibe ma
an cendun a's fuathach leam-sa.

7 An tiug am bheir cluas, isleadaid e ciod a ta an Spiorad ag rath ris na h-anglaisibh; Do'n ti a Mairiachan bheir mise r'a itheadh de chraoibh na beatha, a tha ann am meadhan phàrrais Dé.

S Agus chum aingil eaglais Smirna
sgríobh; Na nithe seo a ta esan ag rádh
an ti a's c'n ceud neach agus an neach

deireannach, a bha marbh, agus a tha beò;

9 Is aithne dhomh t'òibre agus t'àmghar, agus do bhoichdainn, (gidheadh a ta thu beartach :) agus is aithne dhomh toibheann na muinntir a their gur Iùdhaich iad féin, agus nach eadh, ach sionagag Shàtain.

10 Na biodh eagal ort roimh aon de na nithibh sin a dh'fhuilingeas tu: feuch, tilgidh an diabhul cuid dhìbh ann am prìosan, chum gu'n dearbhar sibh; agus bithidh àmhghar agaibh rè dheich làithean: bi-sa fìrinneach gu bàs, agus bheir mise dhuit crùn na beatha.

11 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh; An ti a bheir buaidh, cha chiùrrar leis an dara bàs e.

12 Agus chum aingil na h-eaglais a ta ann am Pergamos, sgrìobh: Na nithe so a ta esan aig am bheil an claidheamh geur dà fhaobhair ag ràdh:

13 Is aithne dhomh t'òibre, agus c'ait am bheil thu a'd' chòmhnuidh, eadhon far am bheil caithir Shàtain: agus a ta thu a' cumail m'ainme-sa gu daingean, agus cha d'àicheadh thu mo chreidimh, eadhon anns na làithibh sin anns an robh Antipas 'na fhianuis fhìrinneach dhomh, a mharbhadh 'nur measg, far am bheil Sàtan 'na chòmhnuidh.

14 Gidheadh, tha beagan agam a'd' aghaidh, do bhrìgh gu bheil agad an sin an dream a tha cumail teagaisg Bhalaainn, a theagaisg do Bhalac ceap-tuislidh a chur roimh chloinn Israeil, chum nithe a dh'ìobradh do iodholaibh itheadh, agus strìopachas a dheanamh.

15 Is anhuil sin a ta agad mar an ceudna an dream a tha cumail teagaisg nan Nicolaiteach, ni a's fuathach leam-sa.

16 Dean aithreachas, no thig mi a'd' ionnsuidh gu grad, agus cogaidh mi 'nam aghaidh le claidheamh mo bheòil.

17 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh: Do'n ti a bludhaicheas bheir mi r'a itheadh de'n mhana fhòluichte; agus bheir mi dha clach gheal, agus air a' chloich ainm nradh sgrìobhta, nach aithne do neach air bith, ach do'n ti a gheibh i.

18 Agus chum aingil na h-eag a ta ann an Tiatira, sgrìobh; Nithe so tha Mac Dhé, aig am bi a shùilean mar lasair theine, a a chosan mar umha fìor-ghlan, ràdh;

19 Is aithne dhomh t'òibre, a do ghràdh, agus do sheirbhis, a do chreidimh, agus t'fhoighidinn, a t'òibre deireannach; gu bheil iad mò na do chend oibre.

20 Gidheadh, tha agam beagan nithibh a'd' aghaidh, gu bheil a' fulang do'n mhnaoi sin lesel a tha 'g ràdh gur ban-flàidh i fe mo sheirbhisich a theagasg ag a mhealladh chum strìopachas dheanamh, agus nithe a dh'ìobradh do iodholaibh itheadh.

21 Agus thug mi dhi ùine gu a' reachas a ghabhail d'a strìopach agus cha do ghabh i aithreachas.

22 Feuch, tilgidh mi i ann leabaidh, agus iadsan a tha deanar adhaltrannais rithe ann an àmhghar mòr, mur gabh iad aithreachas d' gluinharaidh.

23 Agus marbhaidh mi a clann a' bhàs; agus bithidh fhics aig h-eaglaisibh uile gur mise an ti sin sgrùdas na h-àinnean agus na crìocean: agus bheir mi do gach a agaibh-sa a reir bhur n-oibre.

24 Ach ribhse a ta mi ag ràdh agus ris a' chuid eile ann an Tiatira Mheid aig nach 'eil an teagasg agus do nach b'aithe doimhneach Shàtain, mar a their iad, cha chum i uallach eile oirbh;

25 Ach cumaibh gu daingean an a ta agaibh, gus an tig mi.

26 Agus an ti a bludhaicheas agus a ghleidheas m'òibre gus chrìoch, dhàsan bheir mi cumhachd os ceann nan cinneach:

27 (Agus riaghlaidh e iad le shìaruinn: mar shòithichibh creadh brisear 'nam bloighdibh iad :) ann an a fhuair mise o m' Athair.

28 Agus bheir mi dha reult a m'aidne.

29 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

CAIB. III.

AGUS chum aingil na h-eaglais a tha ann an Sardis, sgrìobh; Nithe so a ta an ti aig am bheil seach Spiorada Dhe, agus na seachd reult ag ràdh; Is aithne dhomh t'òibre, g

bheil ainm agad gu bheil thu beò, idheadh a ta thu marbh.

2 Bi faireil, agus neartaich uaithhe a ta làthair, agus a ta ullamh n bàsachadh: oir cha d'fhuair mi oibre coimhlionta an fianuis Dé.

3 Cuimhnich, uime sin, cionnus a mair agus a chuala tu, agus gléidh, agus gabh aithreachas. Uime sin, mar dean thu faire, thig mi ort mar haduiche, agus cha bhi fios agad ciod an nair ann an tig mi ort.

4 Tha beagan ainmean agad eadhon ann an Sardis, nach do shalaich an ndach; agus imichidh iad maille ionnsa ann an *culaidhibh* geala: oir: airidh iad.

5 An ti a bheir bnaidh, sgeadaichear am an eudach geal; agus cha dubh bi mach 'ainm á leabhar na beatha, chaidichidh mi 'ainm-san am fianuis d'Athar, agus am fianuis 'aingle-san.

6 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

7 Agus chum aingil na h-eaglais ann an Philadelphia, sgrìobh; Na nithe so ta an ti naomh ag ràdh, an ti fìor, an aig am bheil iuchair Dhaibhidh; an a dh'fhosgla, agus cha dùin neach r bith; agus a dhùineas, agus cha'n fosgail neach air bith:

8 Is aithne dhomh t'oibre: feuch, cuir mi dorus fosgailte romhad, agus cha'n nraim neach air bith a dhùn-th: oir a ta neart beag agad, agus gléidh thu m'fhocal, agus cha d'àichidh thu m'ainm.

9 Feuch, bheir mise *orra-san* de donagog Shàtain, (a tha 'g ràdh gur dhaich iad fèin, agus nach eadh, ach a ta deanamh bréige;) feuch, bheir mise orra gu'n tig iad agus gu'n dean d aoradh aig do chosaibh, agus gu'm fios aca gu'n do ghràdhaich mise thu.

10 A chionn gu'n do ghléidh thu focal m'fhoighidinn-sa, gleidhidh mise nusa mar an cendna o uair a' tairidh, a thig air an t-saoghal le, a dhearbhadh na muinntir sin tha 'nan còmhuidh air an talamh.

11 Feuch, tha mi a' teachd gu grad: ean greim daingean air na bheil agad, buin nach glac neach air bith do uràn.

12 An ti a bheir buaidh, ni mi e na phost ann an teampull mo Dhé, agus cha téid e ni's mò a mach as: agus sgrìobhaidh mi ainm mo Dhé air, agus ainm caitheach mo Dhé, a's

i Ierusalem nuadh, a thig a nuas o nèamh o m' Dhia: agus sgrìobhaidh mi m'ainm nuadh fèin air.

13 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

14 Agus chum aingeal na h-eaglais ann an Laodicea, sgrìobh; Na nithe so a ta an t-Amen, an Fhianuis dhèileas agus fhrinneach, toiseach cruthachaidh Dhé, ag ràdh,

15 Is aithne dhomh t'oibre, nach 'eil thu aon chuid fuar no teth: b'fheàrr leam gu'm bitheadh tu fuar no teth.

16 Uime sin, do bhrìgh gu bheil thu meagh-bhlàth, agus nach 'eil thu aon chuid fuar no teth, sgeithidh mi thu mach as mo bheul.

17 Do bhrìgh gu bheil thu ag ràdh, Tha mi beartach, agus air fàs ann an saobhbheas, agus gun fheum agam air ni sam bith; agus gun fhios agad gu bheil thu dòruinneach, agus truagh, agus bochd, agus dall, agus lomnochd:

18 Comhairlicheam dhuit or a cheannach uainsa, air a dhearbhadh san teine, chum gu'm bi thu saobhir; agus eudach geal, chum gu'n còmhdaichear thu, agus nach bi nàire do lomnochduidh follaiseach; agus ung do shùilean le sàbh-shùl, chum gur léir dhuit.

19 Mheud a's is ionmhuinn leam, tha mi a' cronachadh agus a' smachdachadh: uime sin, biodh agad-sa teasghràdh, agus dean aithreachas.

20 Feuch, tha mi a'm' sheasamh aig an dorus, agus a' bualadh: na dh'éisdeas neach sam bith ri m' ghuth, agus gu'm fosgail e'n dorus, thig mi a steach d'a ionnsuidh, agus gabhaidh mi mo shuipèir maille ris, agus esan maille rium-sa.

21 Do'n ti a bhuadhaicheas bheir mi comas suidhe maille rium-sa air mo righ-chaithir, amhail fòs a bhuadhaich mise, agus a shuidh mi maille ri m' Athair air a righ-chaithir-san.

22 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

CAIB. IV.

AN déigh so dh'amhairc mi, agus, feuch, bha dorus fosgailte air nèamh; agus bha an ceud ghuth a' chuala mi, mar fhuaim trompaid a' labhairt rium, ag ràdh, Thig a uios an so, agus nochdaidh mise dhuit nithe a's éigin tachairt an déigh so.

2 Agus air ball bha mi san Spiorad:

agus, feuch, bha rìgh-chaithir air a shuidheachadh air nàmh, agus bha beach 'na shuidhe air an rìgh-chaithir.

3 Agus bha an ti a shuidh, r'a amharc air, cosmhail ri cìoch faspeir agus Shardis: agus bha bogha-trois timchioll na rìgh-chaithreach mu'n cuairt, cosmhail, r'a fhaicinn, ri Emerald.

4 Agus timchioll na rìgh-chaithreach mu'n cuairt bha ceithir chaithriche fichead; agus air na caithricheibh chunnaic mi ceithir seanaire fichead 'nan suidhe, air an speòrsachadh ann an eulaidhibh geala; agus bha aca air an cinn crùn òir.

5 Agus chaidh a mach as an rìgh-chaithir dealanaich, agus tàirneanaich, agus guthanna: agus bha seachd lòchraim theine a' dearg-lasadh ann fàoris na rìgh-chaithreach, a's iad seachd Spiorada Dhé.

6 Agus roinn an rìgh-chaithir bha fàirge ghloine cosmhail ri crìosta: agus ann an meadhan na rìgh-chaithreach, agus mu'n cuairt do'n rìgh-chaithir, bha ceithir beathaiche làn de shùilibh air an beulaobh agus air an cùlaobh.

7 Agus bha an cead bheathach cosmhail ri ledùhan, agus an dara beathach cosmhail ri lagh, agus bha aig an treas beathach aghaidh mar dhuine, agus bha an ceathramh beathach cosmhail ri folair ag iteal- aich.

8 Agus aig na ceithir beathaichibh, aig gach aon dhubh fa leth, bha sè sgiathan mu'n cuairt da: agus bha iad làn de shùilibh an taobh a stigh: agus cha do sguir iad a là no dh'òidhe, ag ràdh, Naomh, naomh, naomh, an Tighearn Dia Uile-chumhachdach, a bha, agus a ta, agus a bhithens.

9 Agus an uair a thug na beathaiche sin glòir, agus urram, agus buidheachas do'n ti a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, a ta beò gu saoghal nan saoghal.

10 Thuit na ceithir seanaire fichead sìos an làthair an ti a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, agus rinn iad aoradh dhàsan a ta beò gu saoghal nan saoghal, agus thug iad sìos an crùn an làthair na rìgh-chaithreach, ag ràdh,

11 Is airidh thusa, a Thighearn, air glòir, agus urram, agus cumhachd fhaotainn; òir chruthaich thu na h-uile nìthe, agus air son do thoile-sa tha iad agus chruthaichheadh iad.

CAIB. V.

1 GUS chunnaic mi ann an làr a' dhois an ti a shuidh air an rìgh-chaithir, leabhar, sgrìobhta san taobh a' sìogh dheth agus air a chùlaobh, a sheulachadh le seachd seulaibh.

2 Agus chunnaic mi aingeal taobh a' gairm le guth àrd, Cò a's airidh an leabhar fhosgladh, agus air a sheachan fhuasgladh?

3 Agus cha robh aon neach nàmh, no air talamh, no i talamh, comasach air an leabhar fhosgladh, no sealltainn air.

4 Agus ghul mi gu mòr, do bhrìgh nach d'fhuaradh aon neach a b'air air an leabhar fhosgladh, agus fenghadh, no sealltainn air.

5 Agus thubhairt son de na se airibh rium, Na guil: feuch, blamaich an Ledùhan a tha de thàir Iudh, Freumh Dhaibhidh, air leabhar fhosgladh, agus a sheachan fhuasgladh.

6 Agus dh'ambaire mi, agus, fà ann an meadhan na rìgh-chaithreach agus nan ceithir beathaichean, a nan an meadhan nan seanairean, 'na sheasadh mar gu'm biodh e a mharbhadh, aig an robh seanairean, agus seachd sùilean, iad seachd Spiorada Dhé, a chuire a mach chum na talmhainn uile.

7 Agus thàinig e, agus ghinc e leabhar á deas làmh an ti a bha shuidhe air an rìgh-chaithir.

8 Agus an uair a ghinc e'n leabhar thuit na ceithir beathaichean agus ceithir seanaire fichead sìos an làr an Uain, agus aig gach aon dhubh clàrsaichean, agus tàis-shoithiche òir làn de nithibh deadh-fàine, a's iad ùrnuighean nan naomh.

9 Agus sheinn iad òran nuadh, ràdh, Is airidh thusa air an leabhar fhosgladh, agus a sheulachan fhosgladh do bhrìgh gu'n do mharbhadh e agus gu'n do shaor thu sinne do Thighearn fàin, as gach uile thròig agus theangaidh, agus shluagh, a chinnreach;

10 Agus gu'n d'rinn thu rìgh-dhinn, agus sagairt, do ar Dia: ag rìghichidh sinn air an talamh.

11 Agus dh'ambaire mi, agus chum mi guth mhòran aingeal timchioll rìgh-chaithreach, agus nam beathaichean, agus nan seanairean; agus b'e àireamh deich mìle nair deich mìle agus mìlte de mhiltibh;

Ag ràdh le guth àrd. Is airidh t-Uan a chaidh mharbhadh, air thachadh, agus saobhàrens, agus eas, agus neart, agus urram, agus a. agus moladh fhaotainn.

8 Agus chuala mi gach uile eutair a ta air nàmh, agus air talamh, agus fò'n talamh, agus a' ir a' chuan, agus na h-uile nìthe a bha, ag ràdh, Moladh, agus urram, s glòir, agus cumhachd, *gu robh* san a ta 'na shuidh air an rìgh-thìr, agus dè'n Uan, gu saoghal saoghal.

Agus thubhairt na ceithir beathach. Amen. Agus thuit na ceithir wire fèhead sìos, agus rium iad an dèhsan a ta beò gu saoghal saoghal.

CAIB. VI.

GUS chunnaic mi, 'nuair a dh'fhosgail an t-Uan aon de na sìbh, agus chun'a mi aon de na sìbh beathaicheibh ag ràdh, mar fuaim tàrmeanaich, Thig agus

Agus chunnaic mi, agus, feuch, aigil; agus bha a'g an ti a shuidh bogha; agus thugadh dha crùn, s chaidh e mach a' bnaadhachadh, s chun gu'n bnaadhachadh e.

Agus an uair a dh'fhosgail e'n dara a, chuala mi an dara beathach ag ràdh, Thig agus faic.

Agus chaidh each eile mach, a dearg; agus thugadh *cumhachd* san a shuidh air, eum sìth a thoirt talamh, bonnas gu'n marbhadh iad bheile; agus thugadh claidheamh dha.

Agus an uair a dh'fhosgail e an s seula, chuala mi an treas beathach ag ràdh, Thig agus faic. Is dh'amhaire mi, agus, feuch, each bha; agus bha a'g an ti a shuidh air, dh'na làimh.

Agus chuala mi guth ann am sìth na ceithir beathaichean ràdh, Tomhas cruithneachd air son ghluin, agus trì tomhasan eòrna air ghluin; agus na dean cron air an no air an sìth.

Agus an uair a dh'fhosgail e'n thrìamh seula, chuala mi guth a' athraimh beathaich ag ràdh, Thig s faic.

Agus dh'amhaire mi, agus, feuch, agus; agus b'e ainm an ti a shuidh am Bàs; agus lean Ifrinn 'na sìdeachd; agus thugadh dhoibh-

san còmhachadh air a' cheathramh cuid de na seula, a mharbhadh le claidheamh, agus le gorta, agus le bàs, agus le fadh-bheathaicheibh na talamhain.

9 Agus an uair a dh'fhosgail e an cùig-amh seula, chunnaic mi fò'n aithir, anna na sìth-sìth sin a mharbhadh air son fàsil Dé, agus air son na fannis a chuir iad:

10 Agus ghlaodh iad le guth mòr, ag ràdh, Cìn fhad a bhitheas, O Thighearna naoinn agus fhìrinnich, gus an dean thu breitheanas, agus an dòl thu ar fuil-ne orra-san a ta 'nan còmhluaidh air an talamh?

11 Agus thugadh dè gach aon d'ibh trasgana fada gorta; agus chaidh a ràdh riu, iad a ghluibail fois fathast rè ùine bhig, gus an biodh an comh-sheichsich mar an ceudna, agus an bràithrean a rachadh a mharbhadh mar a chaidh iadsan, air an còmhluaidh.

12 Agus dh'amhaire mi 'nuair a dh'fhosgail e an seathamh seula, agus, feuch, bha crìth mòr thalmhainn ann; agus dh'fàs a' ghrian dubh mar shùic-eudach ròn, agus dh'fàs a' ghealach mar fhuil.

13 Agus thuit reulta nòimh air an talamh, mar a thigheas craobh-fhige a figean an-abaich, 'nuair a chrathar i le gaoith mhòir.

14 Agus chaidh nàmh thairis mar ròla leabhair air fhuilteachd air a chèile; agus dh'atharraichadh gach beinn agus eilean as an ionadaibh fèin:

15 Agus dh'fholaich rìghre na talmhainn, agus na daoine mòra, agus na daoine saòbhair, agus na h-àrd-cheannardan, agus na daoine cumhachdach, agus gach tràill, agus gach duine saor, iad fèin ann an uamhaibh agus ann an creagaibh nam bean;

16 Agus thubhairt iad ris na sìbhtibh agus ris na creagaibh, Tuitibh oirne, agus fòchibh sìth o ghluais an ti a tha 'na shuidhe air an rìgh-thìthir, agus o fheirg an Uain:

17 Oir thàinig là mor 'fheirge-san; agus cò a dh'fhendas seasamh?

CAIB. VII.

AGUS an dèigh nan nithe sin, chunnaic mi ceithir aigil 'nan seasamh air ceithir oisimibh na talmhainn, a' cumail ceithir ghaothanna

na talmhainn, chum nach sèideadh a' ghaath air an talamh, no air an fhairge, no air aon chraoibh.

2 Agus chunnaic mi aingeal eile ag éiridh o'n àird an ear, aig an robh seula an Dé bheò: agus ghlaodh e le guth mòr ris na ceithir aingil, d'an d'thugadh *cumhachd* cron a dheamh air an talamh agus air an fhairge,

3 Ag ràdh, Na deanaibh dochann do'n talamh, no do'n fhairge, no do na craobhaibh, gus an cuir sinn seula air seirbhisich ar Dé air clàraibh an eudain.

4 Agus chuala mi àireamh na dream a sheulaicheadh; ceud agus dà fhichead agus ceithir mìle, a sheulaicheadh de uile threubhaibh cluinn Israeil.

5 De thréibh Iudah sheulaicheadh dà mhìle dheug. De thréibh Reubein sheulaicheadh dà mhìle dheug. De thréibh Ghad sheulaicheadh dà mhìle dheug.

6 De thréibh Aseir sheulaicheadh dà mhìle dheug. De thréibh Neph-talim sheulaicheadh dà mhìle dheug. De thréibh Mhanaseis sheulaicheadh dà mhìle dheug.

7 De thréibh Shimeoin sheulaicheadh dà mhìle dheug. De thréibh Iebhi sheulaicheadh dà mhìle dheug. De thréibh Isachair sheulaicheadh dà mhìle dheug.

8 De thréibh Shabuloin sheulaicheadh dà mhìle dheug. De thréibh Ioseph sheulaicheadh dà mhìle dheug. De thréibh Bhenjamin sheulaicheadh dà mhìle dheug.

9 An dèigh so dh'amhairc mi, agus, feuch, slagh mòr, nach robh neach sam bith coimasach air àireamh, de na h-uile chiùnich, agus threubhaibh, agus shluaghaibh, agus theangaidhibh, 'nan seasamh an làthair na righ-chaithreach, agus an làthair an Uain, air an sgeadachadh le trusgan-aibh fada geala, agus pailm aca 'nan làmhaidh;

10 Agus ghlaodh iad le guth àrd, ag ràdh, Slàinte do ar Dia-ne a ta 'na shuidhe air an righ-chaithir, agus do'n Uain.

11 Agus sheas na h-aingil uile tim-chioll na righ-chaithreach, agus nan seanairean, agus nan ceithir beathaichean, agus thuit iad air an aghaidh an làthair na righ-chaithreach, agus rinn iad aoradh do Dhia,

12 Ag ràdh, Amen: Moladh, ag glòir, agus gliocas, agus buidheach agus urram, agus cumhachd, a' neart, *gu robh* do ar Dia-ne saoghal nan saoghal. Amen.

13 Agus fhreagair aon de na se-airibh, ag ràdh rium, Cò iad sin ta air an sgeadachadh le trusgan fada geala? agus cia as a thàinig iad?

14 Agus thubhairt mi ris, Thighearn, tha fios agad-sa. An thubhairt e rium, Is iad so iad a thàinig á h-àmhghar mòr: ag nigh iad an trusgan, agus rinn geal iad ann am fuil an Uain.

15 Uime sin, tha iad an làthair ri chaithreach Dhé, agus a' deana aoraidh dha a là agus a dh'oidh 'na theanpull: agus gabhaidh an tha 'na shuidhe air an righ-chaith còmhunnidh 'nan measg.

16 Cha bhi ocras orra tuilleadh. tart ni's mò; cha miod a bhuaileaghran orra, no teas air bith.

17 Oir beathaichidh an t-Uain a' am meadhon na righ-chaithreach agus treoraichidh e iad gu beò-thràichibh misge: agus tiormaichidh i gach deur o'n sùilb.

CALB. VIII.

AGUS an uair a dh'fhosgail e a seachdamh seula, bha tosd nèamh mu thimchioll leth uaire.

2 Agus chunnaic mi na se-airibh a' aingil a sheas ann fiamuis Dé; ag thugadh dhoibh-san seachd trompaidean.

3 Agus thàinig aingeal eile, ag sheas e aig an altair, agus tùis d'oir aige; agus thugadh dha mòr tùise, chum gu'n tugadh se e mar ri ùrnighibh nan uile naomh an altair d'oir a bha 'n làthair na righ-chaithreach.

4 Agus chaidh deatach na tùsnaas maille ri ùrnighibh nan naomh o làimh an aingil, an làthair Dhé.

5 Agus ghlac an t-aingeal an tùise agus lion se e le teine na h-altara; agus thilg e air an talamh e: agus b' guthanna, agus tàirneanaich, ag dealanaich, agus crith-thalmhainn ann.

6 Agus dh'ulluich na seachd air aig an robh na seachd trompaide iad fèin chum an sèideadh.

7 Agus shéid an ceud aingeal, ag bha clacha-meallain ann, agus teir air am measgadh le fuil; agus thu

air an talamh iad: agus loisgan treas cuid de na craoibhaibh, am fear glas uile.

Agus shéid an dara aingeal, agus seadh mar gu'm bu bheinn mhór seadh le teine anns an fhairge: dh'fhàs an treas cuid de'n fhairge uil;

Agus fhuair an treas cuid de na tairibh a bha anns an fhairge, aig robh anam, bàs; agus mhillleadh reas cuid de na longaibh.

Agus shéid an treas aingeal, agus t reult mhór o nèamh, a' deargailh mar lèchran; agus thuit i air treas cuid de na h-aimhnichibh, a' air na tobraichibh nise;

Agus is e an t-ainm a ghoirear reult Burmaid: agus rinneadh an s cuid de na h-nisgeachaibh 'nam naid; agus fhuair mòran dhaoine leis na h-nisgeachaibh, do bhrìgh d'rinneadh searbh iad.

Agus shéid an ceathramh aingeal, bhuaileadh an treas cuid de'n in, agus an treas cuid de'n gheall; agus an treas cuid de na reult; ionnus gu'n d'rinneadh an treas diubh dorchas, agus nach do draich an là rè an treas cuid h, no an oidhche air a' mhodh dhna.

Agus dh'amhaire mi, agus da mi aingeal ag itealaich ann meadhon nèimh, ag ràdh le guth

Is truagh, truagh, truagh, do d-àiteachaidh na talmhainn, air guthanna eile troupaid nan trè eal a tha fathast gu sèideadh!

CAIB. IX.

US shéid an cùigeamh aingeal a thrompaid, agus chunnaic mi t a' tuiteam o nèamh chum na thainn: agus thugadh dha iuchair shd an dubh-aigem.

Agus dh'fhosgail e slochd an h-aigean, agus dh'éirich deatach as -slochd, mar dheataich ànhuinn air *theinntich*; agus rinneadh a' an agus an t-athar dorchas le aich an t-slochd.

Agus thàinig a mach as an deat-air an talamh locuist; agus thug-cumhachd dhoibh, a réir mar na cumhachd aig scorpionaibh na thainn.

Agus chaidh a ràdh rin, gun iad heanannh dochann air fear na thainn, no air ni sam bith glas, air craoibh sam bith; ach air na

daoineibh sin amhàin aig nach 'eil seula Dhé air clàr an eudain.

5 Agus thugadh dhoibh, cha'n e gu'm marbhadh siad iad, ach gu'm biodh iad air am pianadh rè chùig mìosa: agus *bha* am pian cosmhuil ri péin scorpion, 'nuair a bhuaileas e duine.

6 Agus anns na làithibh sin iarr-aidh daoine am bàs, agus cha'n fhaigh iad e; agus bithidh déidh aca air bàsachadh, agus teichidh am bàs uatha.

7 Agus *bha* cruth nan locust cosmhuil ri h-eachaibh air an ullachadh chum catha; agus *bha* air an cinn mar gu'm biodh crùn cosmhuil ri h-òr, agus *bha* an aghaidhean cosmhuil ri h-aghaidhibh dhaoine.

8 Agus *bha* folt orra cosmhuil ri folt bhan, agus *bha* am fiacra mar *fhiaclaibh* leomhan.

9 Agus *bha* aca uchd-éididhean, mar uchd-éididhean iarunn; agus *bha* fuaim an sgiathan mar fhuaim charbada mhòran each a' ruith chum catha.

10 Agus *bha* earbuill aca cosmhuil ri scorpionaibh; agus *bha* guthanna 'nan earblaibh: agus *b'e* an cumhachd daoine a chiùrradh rè chùig mìosa.

11 Agus *bha* rìgh aca os an ceann, *eadhon* aingeal an dubh-aigean: agus '*se a's* ainm dha san Eabhra, Abaddon; ach anns a' Ghréigis, '*se a's* ainm dha, Apolon.

12 Chaidh aon truaighe thairis; feuch, tha dà thruaighe ri teachd fathast an déigh so.

13 Agus shéid an seathamh aingeal a thrompaid, agus chuala mi guth o cheithir adharcaibh na h-altair òir a tha 'm fianuis Dé,

14 Ag ràdh ris an t-seathamh aingeal aig an robh an trompaid, Fhuasgail na ceithir aingil a tha ceangailte aig an aubhainn mhòir Euphrates.

15 Agus dh'fhuasgladh na ceithir aingil, a bha ulluichte fa chomhair naire, agus là, agus mìosa, agus bliadhna, chum gu'm marbhadh iad an treas cuid de dhaoineibh.

16 Agus *b'e* àireamh armailtean a' mharc-shluaigh fichead mìle de dheich mìlteibh: agus chuala mi an àireamh.

17 Agus mar so chunnaic mi na h-eich anns an taisbean, agus iadsan a shuidh orra, aig an robh uchd-éididhean de theine, agus de hiacint, agus de phronnusc: agus *bha* cinn nan each mar chinn leomhan; agus

as am beòil thàinig a mach teine, agus deatach, agus pròmuise.

18 Leis na trì plàighibh so mharbhadh an treas cuid de dhaoineibh, leis an teine, agus leis an deataich, agus leis a' phròmuise, a chaidh a mach as am beòil.

19 Oir tha an cumhachda 'nam beul, agus 'nan earblaibh: oir bha an earbuill cosmhail ri nathraichibh nimhe, agus bha cinn aca; agus leo sin ni iad dochann.

20 Agus cha do ghabh a' chuid eile de na daoineibh, nach do mharbhadh leis na plàighibh sin, aithreachas de oibribh an làmh, ionnus nach deannadh iad noradh do dheamhnaibh, agus do dhealbhaibh òir, agus airgid, agus umha, agus cloiche, agus fiodha; nach urrainn faicinn, no cluinntinn, no imeachd:

21 Agus cha mòd a ghabh iad aithreachas d'am mortaibh, no d'an druidbeachd, no d'an strìopachas, no d'an gadachdaibh.

CAIB. X.

AGUS chunnaic mi aingeal cumhachdach eile a' teachd a nìas o nèamh, air a sgeadachadh le neul, agus bogha-frois air a cheann, agus 'aghaidh mar a' ghrian, agus a chosa mar phuist teine.

2 Agus bha aige 'na làmh leabhran fosgailte: agus chuir e a chos dheas air an fhairge, agus a chos chli air an talamh;

3 Agus ghlaodh e le guth àrd, mar a bheuchdas leòmhann: agus an uair a ghlaodh e, labhair seachd tàirneanaich an guthanna féin.

4 Agus an uair a labhair na seachd tàirneanaich an guthanna féin, bha mi dol a sgrìobhadh: agus chuala mi guth o nèamh ag ràdh rium, Seulaich na nithe a labhair na seachd tàirneanaich, agus na sgrìobh iad.

5 Agus thog an t-aingeal a chunnaic mi 'na sheasamh air a' mhuir agus air an talamh, a làmh gu nèamh,

6 Agus mhinnaich e airson a tha beò gu saoghal nan saoghal, a chruthaich nèamh agus na nithe a ta ann, agus an talamh agus na nithe a ta ann, agus an fhairge agus na nithe a ta innte, Nach bi aimsir ann ni's mò;

7 Ach ann an làithibh gutha an t-seachdamh aingil, 'nuair a thòisicheas e air sèidendh, an sin gu'n biodh rùn-dìomhair Dhé air a chrìochnachadh,

mar a dh'innis e d'a sheirbhisic fàidhean.

8 Agus labhair an guth a chuala o nèamh, rium a ris, agus thubha Imich, glac an leabhran a tha fosgailte ann an làmh an aingil a tha sheasamh air an fhairge agus a talamh.

9 Agus chaidh mi dh'ionnsuidh aingil, agus thubhairt mi ris, dhomh-sa an leabhran: agus thubha e san rium, Glac, agus ith suas e; ni e do bhroinn searbh, ach bith ann do bheil milis mar mhill.

10 Agus ghlac mi an leabhran làmh an aingil, agus dh'ith mi searbh agus bha e ann mo bheil milis mhill: agus an uair a dh'ith e rinneadh mo bhrù searbh.

11 Agus thubhairt e rium, Is duit a ris fàidheadaireachd a dhean an fianuis shìlgh, agus chinneach, theanganna, agus rìghre Ìonnanho

CAIB. XI.

AGUS thugadh dhomh cuile mhuil ri slait: agus shearbh t-aingeal, ag ràdh, Eirich, tomhais teampull Dhé, agus an aingeal iadsan a tha deasamh ann.

2 Ach fàg a mach a' chùirt a taobh a muigh de'n teampull, agus tomhais i; oir thugadh i do na Ciu agus saltraidh iad fo'n cosaibh an naomh rè dhà mhios agus dhà fhicil.

3 Agus bheir mise cumhachd d' dhùithis fàidhannisean, agus ni iad fàidheadaireachd rè mìle agus dà e agus trì fichead la, endaichte an saic-eudach.

4 Is iad so an dà chrann ola, ag dà choinneileir a tha 'nan seasamh làthair Dhé na talamhainn.

5 Agus ma chiùrras neach air iad, thèid teine a mach as an leabhran agus claidhidh e an naimhdean: ma chiùrras neach air bith iad, is do bhi air a mharbhadh mar so.

6 Tha cumhachd aca so nèamh dhùnadh, ionnus nach bi nìsge ann an làithibh an fàidheadairean san: agus tha cumhachd aca air a' eachaibh chum an tionndadh gu agus an talamh a bhualadh leis an plàigh, co minic 's is toil leo.

7 Agus an uair a chrìochnaich iad am fianuis, ni am fàidh-bheall a dh'èireas as an t-slochd gun ioch cogadh 'nan aghaidh, agus bheibh buaidh orra, agus marbhadh e is

Agus *bithidh* an cairp marbha 'nan
na ann an sràid a' bhaile mhòir,
in abrar gu spioradail Sodom agus
Egipht, far mar an ceudna an do
sgrìobhas Tighearn.

Agus eò *cuid* de na sluaghailbh,
s de threubhaibh, agus de theang-
aibh, agus de chinnich, an cairp
uibha rè thrì lùithean gu leth, agus
leig iad an cairp marbha a chur
an saighibh.

Agus nì bheò-àiteachaidh na
thamh ghàirdeanas os an ceann,
s bithidh iad saibhach, agus cuiridh
tiobhlaean a dh'èansuidh a chéile;
airidh gu'n do phàig an dà fhàidh
adnan a bha chòmhaidh air an
mh.

Agus an cèigh thrì lùithean gu
chaidh spiorad na beatha o Dhia
euch anna, agus sheas iad air an
ebh; agus thuit eagal mor orra-
a chumaidh iad.

2 Agus eò *ead* iad guth mòr o
mh, ag ràdh riu, Thairidh a mios
se. Agus eò *ead* iad suas do
mh air neul; agus chumaidh an
sdean iad.

Agus anns an uair sin fàin bha
mhòir thalnuhain ann, agus
an deiseachaidh eò *de'n* bhaile,
mhachaidh seachd mìle pearsa
brith-thalnuhain; agus ghabh a'
d eile eagal, agus thug iad glòir
na nòimh.

Chaidh an dara truaighe thairis:
h, thig an treas truaighe gu
tighearn.

Agus shéid an seachdamh aingeal
compaid; agus bha guthanna mòra
nèamh, ag ràdh, Rinnaidh rìogh-
dan an t-saoghail 'nan rìoghachd-
de ar Tighearn, agus d'a Chrìost-
agus bithidh o 'na rìgh gu
hal nan saoghal.

Agus thuit na cèithir seanaire
ar, a bha 'nan suidhe air an
rìghibh an fannis Dé, sìos air
rìghaidh, agus rinn iad aoradh do

Ag ràdh, Bheireamaid buidh-
as duitse, O Tighearna Dhé
-chumhachdaich, a ta, agus a
agus a bithneas; air son gu'n
ghabh thu do chumhachd mòr
ionnsuidh, agus gu'n do rìghich

Agus bha fearg air na cinnich;
thainig t'fhearg-sa, agus fan nam
ch gu'n tugta brith orra, agus gu'n

teagadh tusa duais do d' sheirbhiseich
na fàidhean, agus do na nòimh, agus
dhoibh-san air an bheil eagal t'adnne,
do na lùg agus do na mòir, agus gu'n
sgrìobadh tu iadsan a sgrìobhas an
talamh.

19 Agus dh'fhosgadh teampull Dé
air nèamh, agus chumcas ann a
teampull Ìre a' choimheachgail:
agus bha dealamach, agus guthanna,
agus tàirneamaich, agus crith-thal-
nuhain, agus clacha-meallain mòra
ann.

CAIB. XII.

A GUS chumcas iongantas mòr air
nèamh, bean air a sgeadaichadh
leis a' ghrèin, agus a' ghealaich fo a
cosaibh, agus air a ceann crùn de dhà
reult dheug.

2 Agus air dhì bhì torrach, ghlaoth
i, ri saothair-cloinne, agus bha i air a
pinnadh chum a h-aisead.

3 Agus chumcas iongantas eile air
nèamh; agus, feuch, dragon mòr
dearg, aig an robh seachd cinn agus
deich adhaircean, agus air a chinn
seachd crùn.

4 Agus tharruing 'earball an treas
cuid de reultaibh nèamh, agus thilg e
iad chum na talnuhain; agus sheas
an dragon fa chomhair na mùa a bha
ullamh gu bhì air a h-aisead, chum a
leanabh a shlugadh sìos 'nuair a bheir-
eadh i e.

5 Agus rug i leanabh mic, a bha
gas na cinnich uile a riaghladh le
sàit iaruin: agus thogadh a leanabh
suas chum Dhé, agus chum a rìgh-
chaithreach-san.

6 Agus theich a' bhean do'n fhàsach,
far am bheil aice ionad air ullachadh
le Dia, chum gu'n biodh i air a beath-
achadh an sin rè mìle agus da cheud
agus trì fichead là.

7 Agus bha cogadh air nèamh:
rinn Michael agus 'aingil cogadh an
aghaidh an dragoin; agus chog an
dragon agus 'aingil fèin.

8 Agus chad' thug iad buaidh: cha
mhò a fhuaradh an àite nì's mò air
nèamh.

9 Agus thilgeadh a mach an dragon
mòr, an t-seann nathair sin, ris an
abrar an Diabhal agus Sàtan, a tha
mealladh an t-saoghail uile: thilgeadh
a mach e chum na talnuhain, agus
thilgeadh a mach 'aingil maille ris.

10 Agus eò *ead* nì guth mòr ag
ràdh air nèamh, A nis tha slàinte, agus
neart, agus rìoghachd ar Dé-ne, agus

cumhachd a Chrìosd air teachd: oir thilgeadh sìos fear-casaid ar bràithrean, a bha 'gan casaid an làthair ar Dé-ne a là agus a dh'oidhche.

11 Agus thug iad buaidh air tre fhuil an Uain, agus tre fhocal an fianuis-sa; agus cha do ghràdhach iad an anama féin gu bàs.

12 Uime sin, biodh gàirdeachas oirbh, O a nèamha, agus oirbhse a tha 'nur còmhnuidh anna. An-aioibhin do luchd-àiteachaidh na talnhaime, agus na fairge! oir thàinig an diabhul a nuas do 'ur n-ionnsuidh, agus fearg ro mhòr air, do bhrìgh gur fiosrach e nach 'eil aige ach ùine ghearr.

13 Agus an uair a chunnaic an dragon gu'n do thilgeadh e chum na talnhaime, rinn e geur-leannmhuin air a' mhnaoi a rug an *leanabh* mic.

14 Agus do'n mhnaoi thugadh dà sgéith iolaire mòire, chum gu'n rachadh i air itealaich leo do'n fhàsach, chum a b-ionaid féin; far am bheil i air a h-altrum rè aimsir, agus aimsir-ean, agus leth-aimsir, o aghaidh na nathrach.

15 Agus thilg an nathair as a beul uisge mar thuil, an déigh na muà, chum gu'n tugadh i oirre bhi air a giùlan air falbh leis an t-sruth.

16 Agus rinn an talamh còmhnuadh ris a' mhnaoi: agus dh'fhosgail an talamh a bheul, agus shluig e suas an tuil, a thilg an dragon as a bheul.

17 Agus bha fearg air an dragon ris a' mhnaoi, agus chaidh e dheanamh cogaidh ris a' chuid eile d'a stiochd, a tha coimhead àitheanta Dhé, agus aig am bheil fianuis losa Crìosd.

CAIB. XIII.

AGUS sheas mi air gaineimh na fairge, agus chunnaic mi fiadh-bheathach ag éiridh suas as an fhairge, aig an robh seachd ciun, agus deich adhaircean, agus air 'adharcaibh deich crùn, agus air a chiun ainm toibhein.

2 Agus bu chosmhuil am fiadh-bheathach a chunnaic mi ri leopard, agus bha a chosan mar *chosaibh* math-gheanlha, agus a bheul mar bheul leòmhain: agus thug an dragon a neart, agus a chaithir, agus cumhachd mòr dha.

3 Agus chunnaic mi aon d'a chiun mar gu'm biodh e air a lotadh gu bàs; agus leighiseadh a lot bàsmhor: agus

ghabh an talamh uile iongantais déigh an fhiadh-bheathaich.

4 Agus rinn iad aoradh do'n drago a thug a cumhachd do'n fhiadh-bheathach: agus rinn iad aoradh do fhiadh-bheathach, ag ràdh, Cò a cosmhuil ris an fhiadh-bheathach Cò a ta comasach air cogadh a dheamh 'na aghaidh?

5 Agus thugadh dha beul a' labha nithe mòra, agus thoibheum; ag thugadh cumhachd dha cogadh dheanamh rè dhà mhìos agus fhichead.

6 Agus dh'fhosgail e 'bheul ann toibheum an aghaidh Dhé, cho toibheum a thoirt d'a ainm, agus phàilliuin, agus do'n dream a ta 'n còmhnuidh air nèamh.

7 Agus thugadh dha cogadh dheanamh an aghaidh nan naom agus buaidh a thoirt orra: ag thugadh dha cumhachd os ceagach uile thréibh, agus theangaid agus chinich.

8 Agus ni iadsan uile, a tha 'n còmhnuidh air an talamh, aoradh dh'aig nach 'eil an ainnean sgrìobh ann an leabhar beatha an Uain, mharbhadh o thoiseach an t-saogha.

9 Ma tha cluas aig neach air bith éisleadh e.

10 Ma bheir neach air bith a braighdeanas, thèid e féin an braighdeanas: ma mharbhas neach air bith leis a' chlaidheamh, is éigin e féin bith air mharbhadh leis a' chlaidheamh. Is ann an so a ta foighidinn agus creimh nan naomh.

11 Agus chunnaic mi fiadh-bheathach eile ag éiridh as an talamh; ag bha aige dà adhairc cosmhuil ri u, agus laohair e mar dhragon.

12 Agus tha e a' cur an gnìor cumhachd a' cheud fhiadh-bheathach uile 'na fianuis; agus tha e to air an talamh, agus orra-san a ta 'nan còmhnuidh ann, aoradh a dheanamh do'n cheud fhiadh-bheathach aig an robh a lot bàsmhor air leighcas.

13 Agus tha e a' deanamh chomhama mòra, ionnus gu bheil e toirt air teit teachd a nuas o nèamh air an talamh ann am fianuis dhaoine.

14 Agus tha e a' mealladh na dres a tha 'nan còmhnuidh air an talamh leis na comharaibh sin a thugadh dha dheanamh an làthair an fhiadh-bheathach, ag ràdh ri luchd-àiteach

dh na talmhainn, ìomhaigh a dhean-
n do'n bheathach aig an robh an
t claidheinn, agus a bhà beò.

15 Agus thugadh cumhachd dha
atha a thoirt do ìomhaigh an
niadh-bheathaich, ionnus gu'n labh-
idh ìomhaigh an fhiadh-bheathaich,
gus gu'n tugadh e fa'near gu'm biodh
mhead a's nach deanadh aoradh do
ìomhaigh an fhiadh-bheathaich, air
n marbhadh.

16 Agus tha e toirt air na h-uile
'ainne, aron beag agus mòr, saobhir
gus daoibhir, saor agus daor, comhara
ghabhail air an làimh dheis, no air
àr an eudain;

17 Agus nach fèndadh neach sam
ith ceannach no reic, ach esan aig
m biodh an comhara, no ainm an
niadh-bheathaich, no àireamh 'ainme.

18 An so tha gliocas. An ti aig
m bheil tuigse, àirneadh e àireamh
n fhiadh-bheathaich; oir is àireamh
nine e: agus is e àireamh, sè ceud
gus trì fichead agus sè.

CAIB XIV.

GUS dh'amhaire mi, agus, fench,
Uan 'na sheasamh air sliabh
hion, agus maille ris ceud agus dà
fichead agus ceithir mìle, aig an
robh ainm 'Athar-san sgrìobhta air
àr an eudain.

2 Agus chualla mi guth o fhlaith-
nas, mar fhuaim mhòran uisgeacha,
gus mar fhuaim tàirneanaich mhòir;
gus chualla mi fhuaim chlàrsairean, a'
eanamh cùil le'n clàrsaichibh fèin:

3 Agus sheinn iad mar gu'm b'òran
uadh e an làthair na rìgh-chaith-
each, agus an làthair nan ceithir
heathaichean, agus nan seanairean:
gus cha b'urraim neach sam bith an
òran sin fhòghlum, ach an ceud
gus dà fhichead agus na ceithir
mìle, a shaoradh o'n talamh.

4 Is iad so an dream nach do shal-
icheadh le mnàibh; oir is òighean
id: is iad so an dream a tha
santunn an Uain ge b'e àit an
éid e: shaoradh iad so o mheasg
haoine, 'nan ceud thoradh do Dhia,
gus do'n Uan.

5 Agus 'nam beul cha d'fhuaradh
ealg: oir tha iad gun lochd an làthair
igh-chaithreach Dhé.

6 Agus chuanaic mi aingeal eile ag
teallach ann am meadhon nèimh,
aig an robh an soisgeul sìorruidh r'a
hearmonachadh dhoibh-san a tha
nan còmhnuidh air an talamh, agus

do gach uile chinneach, agus thréibh,
agus theangaidh, agus shluagh,

7 Ag ràdh le guth àrd, Biodh eagal
Dé oirbh, agus thugaibh glòir dha:
oir thàinig uair a bhreitheanas: agus
deanaibh aoradh dhàna a rinu
nèamh, agus talamh, agus an fhairege,
agus na tobair uisge.

8 Agus lean aingeal eile, ag ràdh,
Thuit, thuit Babilon, am baile mòr
sin, do bhrìgh gu'n d'thug i air gach
uile chinneach òl de fhìon feirge a
striopachais.

9 Agus lean an treas aingeal iad, ag
ràdh le guth àrd, Ma ui neach air bith
aoradh do'n fhiadh-bheathach, agus
d'a ìomhaigh, agus ma ghabhas e a
chomhara air clàr 'endain, no air a
làimh,

10 Olaidh esan de fhìon feirge Dhé,
a tha air a dhòrtadh gun mheasgadh,
ann an cupan 'fheirge-san; agus bith-
idh e air a phìanadh le teime agus
promusc, am fiannis nan aingeal
naomha, agus am fianuis an Uain.

11 Agus bithidh deatach am pèine-
san ag éiridh suas gu saoghal nan
saoghal; agus cha'n eil fois sam bith
a là no dh'oidiche aca-san a ni
aoradh do'n fhiadh-bheathach agus
d'a ìomhaigh, no aig neach air bith
a ghabhas comhara 'ainme-san.

12 An so tha foighidin nan naomh:
an so tha'n dream a chòimhideas
àitheanta Dhé, agus creidinn Iosa.

13 Agus chualla mi guth o nèamh,
ag ràdh rium, Sgrìobh, Is beannaichte
na mairbh a gheibh bàs san Tighearn,
à so a mach: Seadh, a ta an Spiorad
ag ràdh, clum gu'm faigh iad fois o'n
saothair; agus leanaidh an oibre iad.

14 Agus dh'amhaire mi, agus,
fench, neul geal, agus air an neul
neach 'na shuidhe còmhail ri Mac an
duine, aig an robh crùn òir air a
cheann, agus corran geur 'na làimh.

15 Agus thàinig aingeal eile mach
'as an teampull, a' glaochaich le guth
àrd ris an ti a bhà 'na shuidhe air an
neul, Sàth a steach do chorran, agus
buain: òir thàinig àm dhruit buain;
oir tha foghar na talmhainn abunich:

16 Agus shàth an ti a bhà 'na
shuidhe air an neul, a chorran san
talamh; agus bhunaicheadh an talamh.

17 Agus thàinig aingeal eile mach
as an teampull a ta air nèamh, agus
corran geur aige-san mar an ceudua.

18 Agus thàinig aingeal eile mach
o'n altair, aig an robh cumhachd os

ceann teine; agus ghlaodh e le glaoth àrd ris an tì aig an robh an corran geur, ag ràdh, Sàth na steach do chorran geur, agus cnuasaich bagaid-eau fionain na talmhainn: oir a ta a fion-dhearcan làn abuich.

19 Agus shàth an t-aingeal a chorran san talamh, agus chnuasaich e fionain na talmhainn, agus thig e i ann an fion-amar mòr feirge Dhé.

20 Agus shaltradh an fion-amar an taobh a muigh de'n bhaile, agus thàinig fuil a mach as an fion-amar, gu sréin nan each, feadh mhìle agus shé ceud stàid.

CAIB. XV.

A GUS chunnaic mi comhara eile air nèamh, mòr agus iongantach, seachd aingil aig an robh na seachd plàighean deireanach: oir anna so tha fearg Dhé air a coimhionadh.

2 Agus chunnaic mi mar gu'm b'fhaige ghloine, air a measgadh le teine; agus iadsan a thug buaidh air an fhiadh-bheathach, agus air fionhaidh, agus air a chomhara, agus air àireamh 'ainne, 'nan seasamh air an fhaige ghloine, agus clàrsaiche Dhé aca.

3 Agus tha iad a' seinn òrain Mhaois òglaich Dhé, agus òrain an Uain, ag ràdh, Is mòr, agus is iongantach t'òibre, a Thighearna Dhé nìle-chumhachdaich; is ceart agus is fìor do shlighean-sa, a Rìgh nan naomh.

4 Cò air nach biodh eagal romhad, O Thighearna, agus nach tugadh glòir do t'ainm? oir is tusa amhàin a ta naomh; oir thig na h-uile chinnich, agus ni iad aoradh ann do làthair; do bhrìgh gu bheil do bhreitheanais air an deanamh follaiseach.

5 Agus an déigh so dh'amhairc mi, agus, feuch, dh'fhosglaidh teanpull pailliuin na fianuis air nèamh.

6 Agus thàinig a mach as an teanpull na seachd aingil, aig an robh na seachd plàighean, air an sgeadachadh le lìon-eudach glan agus dealrach, agus air an crioslachadh mu'n uchd le criosaibh òir.

7 Agus thug aon de na ceithir beathaichibh do na seachd aingil seachd soithichean òir, làn de fheirg an Dé a ta beò gu saoghal nan saoghal.

8 Agus lìonadh an teanpull le deataich o ghàir Dhé, agus o'chumhachd-san; agus cha b'urrainn neach sam bith dol a stigh do'n teanpull, gus am biodh

seachd plàighean nan seachd aingil air an coimhionadh.

CAIB. XVI.

A GUS chuala mi guth mòr as an teanpull, ag ràdh ris na seachd aingil, Inichibh, agus taomaibh soithiche feirge Dhé air an talamh.

2 Agus dh'imich an ceud aingear, agus thaoin e a shoitheach air an talamh; agus dh'éirich droch neasgaid nìmhneach air na daoineibh sin aig an robh comhara an fhiadh-bheatlaich, agus orra-san a rinn aoradh d'a domh-aigh.

3 Agus thaom an dara aingear a shoitheach san fhaige; agus rinneadh i mar fhuil duine mhairbh: agus fhuair gach anam beò bàs anns an fhaige.

4 Agus thaom an treas aingear a shoitheach anns na h-aimhneibh agus anns na tobraichibh uisge; agus rinneadh iad 'nam fuil.

5 Agus chuala mi aingear nan uisgeach aig ràdh, Is cothromach thusa, O Thighearna, a ta, agus a bhia, agus a bhitheas, do bhrìgh gu'n d'thug thu breth air an dòigh so:

6 Oir dhòirt iadsan fuil naomh agus fhàidhean, agus thug thusa dhoibh fuil r'a h-òl; oir is toillteanach iad.

7 Agus chuala mi neach eile o'n altair ag ràdh, Seadh, a Thighearna Dhé uile-chumhachdaich, is fìor agus cothromach do bhreitheanais.

8 Agus thaom an ceathramh aingear a shoitheach air a' ghréin; agus thugadh cumhachd dha daoine a phianadh le h-ain-teas dea.

9 Agus bha daoine air an losgadh le teas mòr, agus thug iad toibheum do ainm Dhé, aig am bheil cumhachd air na plàighibh sin: agus cha d'rinn iad aithreachas, chum glòir a thoirt dhà-san.

10 Agus thaom an cùigeamh aingear a shoitheach air rìgh-chaitheir an fhiadh-bheathaich; agus rinneadh a rìoghachd dorcha; agus chagainn daoine an teanganna tre phéin.

11 Agus thug iad toibheum do Dhia nèinnh air son am pianta agus an creuchda, agus cha do ghabh iad aithreachas d'an giùmharaibh.

12 Agus thaom an seathamh aingear a shoitheach air an amhainn mhòir Euphrates; agus thiomnaicheadh a h-uisge, chum gu'n ulluichte slighe rìghrean na h-àirde 'n ear.

13 Agus chunnaic mi teachd a mach à beul an dragoin, agus à beul an

iadh-bheathaich, agus á beul an áidh-bhréige, trí spiorada neòglilan, samhail ri losguinn.

14 Oir is iad sin spiorada dheamhan, deanamh chomhara, a tha dol a chathann rìghre na talmhainn agus a domhain uile, gu'n cruinneachadh ann catha là mhòir sin an Dé nìleumhachdaich.

15 Feuch, a ta mi a' teachd mar madaiche. Is beannaichte esan a nìire, agus a ghlèidheas 'eudach, chum ach imich e lomnochd, agus nach ic daoine a nàire.

16 Agus chruinnich e iad r'a chéile ann ionaid ris an abrar san Eabhra, r'amedon.

17 Agus thaom an seachdamh ainneal a shoitheach san athar; agus thàinig guth mòr a mach á teamnall bhù, o'n rìgh-chaithir, ag ràdh, Tha deanta.

18 Agus bha guthanna, agus tàirneach, agus dealanaich ann; agus na crith mhòr thalmhainn ann, nach bhà a leithid ann o bha daoine r an talamh, a samhail de chrith-talmhainn co mhòr.

19 Agus bha am baile mòr air a bhinn 'na thrì earannaibh, agus thuit àitean nan cinneach: agus thàinig abailou mhòr an cuimhne an làthair hé, a thoirt di copan fìona fraoich neirge.

20 Agus theich gach nìle eilean as, agus cha d'fhàradh na beannta.

21 Agus thàinig clacha-meallain òra a nuas o nìeamh air daoineibh, ach clach co throm ri tàlann: agus ing daoine toibheum do Dhia, air son àigh nan clacha-meallain; oir bha n plàigh-san ro mhòr.

CAIB. XVII.

1 GUS thàinig aon de na seachd aingil aig an robh na seachd bithichean, agus labhair e rium, ag ràdh rium, Thig an so; nochdaidh i dhuit breitheanas na strìopaiche dìre, a tha 'na suidhe air mòran isgeacha;

2 Ris an d'rinn rìghre na talmhainn strìopachas, agus aig an do chuireadh chid-àiteachaidh na talmhainn air bhig le fion a strìopachais.

3 Agus thug e leis mi auns an spiorad do'n fhàsach: agus chunnaic i bean 'na suidhe air fiadh-bheathach r dhath scàrlaid, làn de ainmibh sibheim, air an robh seachd cinn agus aich adhaircean.

4 Agus bha a' bhean air a sgèadachadh ann am purpur, agus ann am scàrlaid, agus air a deanamh breagha le h-òr, agus clachaibh luachmhor, agus nìeamhnuidibh, agus copan òir aice 'na làimh, làn de ghràineileachd agus de neòghloine a strìopachais.

5 Agus air clàr a h-eudain bha ainm sgrìobhta, RUN-DIOMHAIR, BABILON MHOR, MATHAIR NAN STRIOPACH AGUS GHRAINEIL-EACHDA NA TALMHAINN.

6 Agus chunnaic mi a' bhean air bhig le fuil nan naomh, agus le fuil fhianaisean losa: agus an uair a chunnaic mi i, ghabh mi iongantas le h-iongantas mòr.

7 Agus thubhairt an t-aingeal rium. C'ar son a ghabh thu iongantas? Innsidh mise dhuit rùn-dìomhair na muà, agus an fhiadh-bheathaich a tha 'ga giùlan, air am bheil na seachd cinu agus na deich adhaircean.

8 An fiadh-bheathach a chunnaic thu, bha agus cha'n 'eil e ann; agus éiridh e suas á slochd an dubh-aigean agus thèid e am mughla: agus gabhaidh luchd-àiteachaidh na talmhainn (aig nach 'eil an ainmean sgrìobhta ann an leabhar na beatha o thoiseach an t-saoghail) iongantas, 'nuair a chì iad am fiadh-bheathach a bha, agus nach 'eil, agus a bhitheas ann.

9 An so a ta an inntinn aig am bheil gliocas. Na seachd cinu, is seachd sléibhtean iad, air am bheil a' bhean 'na suidhe.

10 Is seachd rìghrean iad mar an ceudna: tha cùig dhiubh air tuiteam, agus a ta h-aon ann: cha d'fhàinig am fear eile fathast; agus an uair a thig e, is éigin da fantuinn rè ùine bhig.

11 Agus am fiadh-bheathach a bha, agus nach 'eil ann, is esan an t-òchdamh, agus tha e o'n t-seachdnar, agus thèid e am mughla.

12 Agus na deich adhaircean a chunnaic thu, is deich rìghrean iad, nach d'fhàinig rìoghachd fathast, ach a ta faotainn cumhachd mar rìghrean rè aon naire maille ris an fhiadh-bheathach.

13 Tha aca sin aon inntinn, agus bheir iad an neart agus an cumhachd do'n fhiadh-bheathach.

14 Nì iad sin cogadh an aghaidh an Uain, agus bheir an t-Uain bnaidh orra: oir is esan Tighearna nan tigh-earna, agus Rìgh nan rìgh; agus tha

an dream a tha maille ris, air an gairm, agus air an taghadh, agus dileas.

15 Agus tha e ag ràdh rium, Na h-uisgeachan a chunnaic thu, far am bheil an t-srìopach 'na suidhe, is slòigh, agus coimthionail, agus cinnich, agus teanganna iad.

16 Agus na deich adhaircean a chunnaic thu air an fhiadh-bheathach, bheir iad sin fuath do'n t-srìopaich, agus ni iad fàs i agus lomnochd, agus ithidh iad a fèil, agus loisgidh iad e le teine.

17 Oir chuir Dia 'nan cridhe a thoil a choimhlionadh, agus a bli dh'aon chomhairle, agus an rìoghachd a thoirt do'n fhiadh-bheathach, gus an coimhlionar briathran Dhé.

18 Agus is i a' bhean a chunnaic thusa, am baile mòr sin a tha rìoghachadh os ceann rìghre na talmhainn.

CAIB. XVIII.

AGUS an déigh nan nithe so, chunnaic mi aingeal eile teachd a nuas o nèamh, aig an robh cumhachd mhòr; agus dhealraich an talamh le 'ghlòir.

2 Agus ghlaodh e gu làidir le guth mòr, ag ràdh, Thuit, thuit Babilon mhòr, agus rinneadh i 'na h-àite-còmhnuid dheamhan, 'na prìosan de gach spiorad neòghlan, 'na h-ionad cumail de gach eun neòghlan agus fuathmhor.

3 Oir dh'òl na h-uile chinnich de fhìon feirge a srìopachais, agus rinn rìghre na talmhainn srìopachas rithe, agus rinneadh saoi bhir ceannaichean na talmhainn le pailteas a sògha.

4 Agus chuala mi guth eile o nèamh, ag ràdh, Thigibh a mach aisde, mo phobull, chun nach bi sibh comhpairteach d'a peacaibh, agus nach faigh sibh cuid d'a plàighibh:

5 Oir tha a peacanna air ruigheachd suas gu nèamh, agus chuimhnich Dia a h-eucearta.

6 Thugaibh ath-dhìol di mar a dhìol ise ribh, agus thugaibh dhi a dhà uir-ead, a réir a h-oibre: anns a' chupan a lìon i, lìonaibh a dhà uir-ead di.

7 A mhead a's a ghlòraich si i féin, agus a chaith i a beatha gu sòghail, co mòr a's sin thugaibh dhi de pheanas agus de bhron: oir a ta i ag ràdh 'na cridhe féin, Tha mi a'm' shuidhe a'm' ehan-rìghinn, agus cha bhantrach mi, agus cha'n fhaic mi bròn.

8 Uime sin, ann an aon là thig a plàighean, bàs, agus bròn, agus gorta;

agus loisgear i gu tur le teine: oir neartmhor an Tighearna Dia a bhe breth oirre.

9 Agus ni rìghre na talmhainn, rinn srìopachas agus a chaith a beatha gu sòghail maille rithe, gu agus caoidh air a son, 'nuair a chì is deatach a losgaidh.

10 A' seasamh fad as, tre eagal peanaid, ag ràdh, Mo thruaighe, n thruaighe! a' chaithir mhòr sin Babilon, a' chaithir theuren sin! oir ann an aon nair thàinig do bhreitheanas.

11 Agus ni ceannaichean na talmhainn gu agus caoidh air a son: o cha cheannaich neach sam bith a bathar ni's mò.

12 Bathar òir, agus airgid, agus clach luachmhor, agus nèamh-nuidean, agus lìon-eudaich ghriun, agus phurpur, agus shìde, agus scàrlaid, agus gach uile ghnè fhiodha thine, agus gach uile ghnè shoithiche de ibhori, agus gach uile ghnè shoithiche de fhiodh luachmhor, agus de umha, agus de iarunn, agus de inharmor,

13 Agus canal, agus nithe deadh fhàile, agus ola-ungaidh, agus tùil agus sìon, agus ola, agus min mhòr, agus cruithneachd, agus ainmhidhean agus caoraich, agus eich, agus carbadaid agus tràillean, agus anama dhaoine.

14 Agus dh'ìmich na toraidh, air a robh mòr-dhéidh t'anama, uait; agus dh'ìmich na h-uile nithe annasach agus maiseach uait; agus cha'n fhaigh thiad ni's mò.

15 Seasaidh ceannaichean nan nìtl so a rinneadh saoi bhir leatha, am fa air eagal a peanas, a' gul agus a' caoidh.

16 Agus ag ràdh, Is truagh am baile mòr sin a bha air a sgeadachadh lìon-eudach griun, agus purpur, agus scàrlaid, agus a bha air a dheanam breagha le h-òr, agus le clachaibh luachmhor, agus le nèamhnuidibh!

17 Oir ann an aon uair thugadh saoi bhras co mòr gu neo-ni. Agus sheas gach uile long-mhaighstir, agus gach uile chuideachd a thèid air long aibh, agus na seòladairean, agus mhead 's a ni gnòthuichean air fairsam fad,

18 Agus ghlaodh iad, an nair chunnaic iad deatach a losgaidh, a ràdh, Cò e am baile a's cosmhuil ris bhaile mhòr so?

19 Agus thilg iad duslach air a ciun, agus ghlaodh iad, a' gul agus a' caoidh, ag ràdh, Is truagh, is truagh!

1 baile mòr sin, anns an d'riuneadh
bìbhir iadsan uile aig an robh longa
an fhairge, tre a ghreadhnachas-san!
ann an aon uair dh'fhàsaicheadh e.
20 Dean gàirdeachas os a cheann, O
nèamh, agus sibhse abstola naomha
us fhàidhean; oir dh'ìol Dia sibhse

21 Agus thog aingeal treun clach mar
loich-inhuilinn mhòr, agus thilg e
u fhairge i, ag ràdh, Is ann mar so le
art a thilgear sìos an baile mòr sin
Bìlòn, agus cha'n fhaighear e nì's mò.
22 Agus cha chluinnear annad nì's
d' fuaime chlàrsairean, agus luchd-
ùil, agus phìobairean, agus thromp-
lairean; agus cha'n fhaighear annad
's mò fear-cèird, de ghnè cèirde
m bith; agus cha chluinnear fuaime
oiche-mnìliun annad nì's mò.

23 Agus cha soillsich solus coinne
mad nì's mò; agus cha chluinnear
mad nì's mò guth fear-bainne no
an-bainne; oir b'iad do cheann-
chean daoine mòra na talmhainn;
agus le d' dhruidheachd bha na h-uile
cinnich air an mealladh:

24 Agus fhuaradh ann fuil fhàidhean,
agus naomh, agus nan uile dhaoine a
dharbhadh air an talamh.

CAIB. XIX.

1 GUS an déigh nan nìthe so, chuala
mi guth àrd mhòr-shluaigh air
eamh, ag ràdh, Aleluia; Sìlante, agus
òir, agus urram, agus cumhachd do'n
Tighearn ar Dia-ne:

2 Oir is fìor agus is cotliomach a
breitheanais; oir thug e breth air an
triopaich mhòir, a thruaill an talamh
a strìopachas, agus dh'ìol e fuil a
neirbhiseach féin air a làmh.

3 Agus a ris thubhairt iad, Aleluia.
agus chaidh a deatach suas gu saoghal
an saoghal.

4 Agus thuit na ceithir seanaire
chead, agus na ceithir beathaiche,
ios, agus rium iad aoradh do Dhia, a
ha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir,
g ràdh, Amen; Aleluia.

5 Agus thàinig guth a mach o'n
igh-chaithir, ag ràdh, Molaidh ar
Dia-ne, sibhse uile a's seirbhisich dha,
agus air an bheil 'eagal-san, eadar
meag agus mhòr.

6 Agus chuala mi mar ghlinth mòr-
shluaigh, agus mar fhuaim mhòran
aigreacha, agus mar thoirin tàirnean-
ach chumhachdaich, ag ràdh, Aleluia:
oir a ta an Tighearna Dia uile-chumh-
achdach a' rìoghachadh.

7 Bitheamaid aoibhinn, agus dean-
amaid gàirdeachas, agus thugamaid
glòir dhàsan: oir thàinig pòsadh an
Uain, agus dh'ulluich a bhean i féin.

8 Agus thugadh dhi gu'm biodh i
air a sgeadachadh le lìon-eudach
grinn, glau agus dealrach: oir is e
an lìon-eudach grinn fireantachd nan
naomh.

9 Agus thubhairt e rium, Sgrìobh,
Is beannaichte iadsan a tha air an
cuireadh gu suipeir-bhainne an Uain.
Agus thubhairt e rium, Is iad so
brìathra firinneach Dhé.

10 Agus thuit mi sìos aig a chosaibh,
chum aoradh dheanamh dha. Agus
thubhairt e rium, Fench nach dean
thu e: is comh-sheirbhiseach dhuit
féin mise, agus do d' bhràithribh aig
am bheil fianais Iosa: dean aoradh do
Dhia: oir is i fianais Iosa spiorad na
fàidheadaireachd.

11 Agus chunnaic mi nèamh air
fhosgladh, agus, fench, each geal:
agus ghoireadh de'n tì a shuidh air,
Dileas agus Fìor; agus ann an fir-
eantachd tha e deanamh breitheanais
agus cogaidh.

12 Agus bha a shùilean mar lasair
theine, agus air a cheann bha mòran
chrùn; agus bha ainm aige sgrìobhta,
nach b'aithe do neach sam bith ach e
féin:

13 Agus bha e air a sgeadachadh le
trusgan tumta an fuil: agus is e'n
t-ainm a ghoirear dheth, Focal Dé.

14 Agus lean na h-armailtean a bha
air nèamh e air cachaibh geala, air an
sgeadachadh le lìon-eudach grinn, geal
agus glan.

15 Agus as a bheul tha claidheamh
geur a' dol a mach, chum gu'm
buaileadh e na cinnich leis; agus
riaghlaidh e iad le slat iarnnig: agus
tha e a' saltradh sìon-amair fraoich
feirge an Dé uile-chumhachdaich.

16 Agus tha aige air a thrusgan
agus air a lèis ainm sgrìobhta, RÌGH
NAN RÌGH, AGUS TIGHEARNA
NAN TIGHEARNA.

17 Agus chunnaic mi aingeal àraidh
'na sheasamh sa' ghrèin; agus ghlaodh
e le guth àrd, ag ràdh ris an eunlaith
uile a bha 'g itealaich ann an meadhon
nèimh, Thigibh, agus cruinnichibh
sibh féin chum suipeir an Dé mhòir;

18 Chum gu'n ith sibh feòil rìghrean,
agus feòil àrd-cheannard, agus feòil
dhaoine cumhachdach, agus feòil each
agus na muinntir a shuidheas orra,

agus feòil nan uile *dhaoinne*, araon shaor agus dhaor, araon bheag agus mhòr.

19 Agus chunnaic mi am fiadh-bheathach, agus rìghrean na talmhainn, agus an armaistean, air an cruinneachadh, a dheanamh cogaidh an aghaidh an tì a bha 'na shuidhe air an each, agus an aghaidh 'armaistean.

20 Agus ghlacadh am fiadh-bheathach, agus maille ris-san am fàidh-brèige a rinn mìorbhuilean 'na làthair, leis an do mheall e an dream a ghabh orra comhara an fhiadh-bheathaich, agus iadsan a rinn aoradh d'a òmhaigh. Thilgeadh iad sin 'nan dìthib beò ann an loch teine a' dearglasadh le pronnuse.

21 Agus mharbhadh a' chuid eile le claidheamh an tì a bha 'na shuidhe air an each, a thàinig a mach as a bheul: agus bha an eunlaith uile air an lìonadh le'm feòil.

CAIB. XX.

AGUS chunnaic mi aingeal a' teachd a nuas o nèamh, agus iuchair slùichd an dubh-aigein aige, agus slabhraidh mhòr 'na làimh.

2 Agus rug e air an dragon, an t-seann nathair nimhe sin, a's e an Diabhl agus Sàtan, agus cheangail se e rè mhìle bliadhna;

3 Agus thilg se e do shlochd an dubh-aigein, agus dhùin e stigh e, agus chuir e seula air, chum nach mealladh e na cinnich tuilleadh, gus an crìochnaicheadh am mìle bliadhna; agus an déigh sin, is éigin gu'm fuasgailear e rè ùine bhig.

4 Agus chunnaic mi rìgh-chaitàrich-ean, agus shuidh iad orra, agus thugadh breitheanas doibh: agus *chunnaic mi* anaman na muinntir d'an do chuireadh an cinn air son fianuis Iosa, agus focail Dé, agus nach d'rinn aoradh do'n fhiadh-bheathach, no d'a òmhaigh, agus nach do ghabh a chomhara air clàr an eudain, no air an làmhaidh; agus bha iad beò, agus rìghich iad maille ri Crìosd rè mhìle bliadhna.

5 Ach cha d'ath-bheothaicheadh a' chuid eile de na mairbh gus an robh am mìle bliadhna air an crìochnachadh. Is i so a' cheud aiseirigh.

6 Is beannaichte agus is naomha an tì aig am bheil cuid anns a' cheud aiseirigh: orra so cha'n 'eil cumbachd aig an dara bàs: ach bithidh iad 'nan sagartaibh do Dhia agus do Chrìosd,

agus rìghichidh iad maille ris na bliadhna.

7 Agus an uair a chrìochnaich am mìle bliadhna, fuasgailear Sàtan a phrìosan,

8 Agus théid e mach a mheall nan cinneach a tha ann an ceith cheàrnaibh na talmhainn, Gog a Magog, chum an cruinneachadh cath; muinntir a tha ann an àiream mar ghaineimh na fairge.

9 Agus chaidh iad suas air tend talmhainn, agus chuairtich iad an nan naomh, agus am baile ionmhath agus thàinig teine nuas o Dhia nèamh, agus chuir e as doibh.

10 Agus thilgeadh an diabhl mheall iad, san loch theine a phronnaisc, far am bheil an fìadh-bheathach agus am fàidh-brèige; a bithidh iad air am pianadh a là ag dh'oidhche, gu saoghal nan saoghal.

11 Agus chunnaic mi rìgh-chaitàrich gheal, agus an tì a shuidh oirneach d'an do theich nèamh agus amh o a ghnùis; agus cha d'fhuair àite dhoibh.

12 Agus chunnaic mi na mairbh, agus mòr, 'nan seasamh ann fianuis Iosa agus dh'fhosgladh na leabhraichean agus dh'fhosgladh leabhar eile, *eadh leabhar* na beatha: agus thugadh breith air na mairbh as na nithibh sin a b' sgriobhta sna leabhraichibh, a réir gnìomhara.

13 Agus thug an fhairge, uaipè mairbh a bha iunte; agus thug amh agus an uigh uatha na mairbh a b' anna: agus thugadh breith orra gus aon a réir an gnìomhara.

14 Agus thilgeadh am bàs ag ifrinn do'n loch theine. Is e so dara bàs.

15 Agus ge b'e air bith na d'fhuaradh sgriobhta ann an leabhar na beatha, thilgeadh e san loch theine.

CAIB. XXI.

AGUS chunnaic mi nèamh nuadh agus talamh nuadh; oir chaidh an ceud nèamh agus an ceud talamh thairis; agus cha robh fairge ann na mòr.

2 Agus chunnaic mise Eoin am bàs naomh. Ierusalem nuadh, a' teachd nuas o Dhia à nèamh, air a h-ullachadh mar bhean-bainne air a sgeadachadh fa chomhair a fir.

3 Agus chuala mi guth mòr nèamh ag ràdh, Feuch, *tha* pàilliu

maille ri daoinibh, agus ni esan
luuidh maille riu, agus bithidh
an 'nan sluagh dha, agus bithidh
féin maille riu, agus na Dhia
bh.

Agus tiormaichidh Dia gach deur
súilbh: agus cha bhi bàs ann ni's
no bròn, no éighich; agus cha bhi
ann ni's mo; oir chaidh na ceud
e thairis.

Agus thubhairt an ti a bha 'na
dhe air an righ-chaitheir, Feuch,
mi a' deanamh nan uile nithe
dh. Agus thubhairt e rium,
robh; oir tha na briathra so
meach agus díleas.

Agus thubhairt e rium, Tha e
ata. Is mise Alpha agus Omega,
oiscach agus an deireadh: bheir
dhàsan air am bheil tart, de thobar
e na beatha gu saor.

Sealbhaichidh an ti a bheir buaidh
h-uile nithe; agus bithidh mise
'Dhia dhàsan, agus bithidh esan
mhach dhomh-sa.

Ach aig an dream sin a ta gealt-
agus ini-chreideach, agus gràin-
agus aig luchd mortaidh, agus
apachais, agus druidheachd, agus
sol-aoraidh, agus aig na h-uile
eugairibh, bithidh an cuibhrionn
s an loch a ta dearg-lasadh le teine
e pronnuse; ni a's e an dara bàs.

Agus thàinig a'm ionnsuidh aon
na seachd aingil, aig an robh na
hd soithichean làn de na seachd
ghibh deireannach, agus labhair e
a, ag ràdh, Thig an so, nochdaidh
e dhuit a' bhean nuadh-phòsda,
an Uain.

Agus thug e leis mi anns an
rad gu beinn mhòir agus àird,
e dh'fheuch e dhomh an baile
sin, Ierusalem naomh, a' teachd
as á nèamh o Dhia,

Aig an robh glòir Dhé: agus
a shoillse cosmhuil ri cloich ro
mhhoir, mar chloich iaspir, soilleir
chriostal;

Agus bha balla mòr agus àrd
e, air an robh dà gheata dheug,
e aig na geataibh dà aingeal
ug, agus ainmean sgrìobhta orra,
aon *ainmean* dà thréibh dheug
ann Israeil.

Air an taobh an ear, trì geatacha;
an taobh tuath, trì geatacha; air
taobh deas, trì geatacha; agus air
taobh an iar, trì geatacha.

Agus bha aig balla a' bhaile dà

bhunait dheug, agus aunta-san ainm-
ean dà abstol deug an Uain.

15 Agus bha aig an ti a labhair
rium, cuile-shlat oir, chum gu'n
tomhaiseadh e am baile, agus a gheat-
acha, agus a bhalla.

16 Agus tha an baile 'na luidhe
ceithir-cheàrnach, agus tha 'fhad co
mòr r'a leud: agus thomhais e am
baile leis a' cuile-shlait, dà mhìle
dheug stàid: is ionann fad, agus
leud, agus àirde dha.

17 Agus thomhais e a bhalla, ceud agus
dà fhichead agus ceithir lànha-coille,
a réir tomhais duine, eadhon an aingil.

18 Agus bha a bhalla air a thogail
de chloich iaspir; agus b'òr fìor-glèan
am baile, cosmhuil ri gloin shoilleir.

19 Agus bha bunaitean balla a'
bhaile air an deanamh sgianhach leis
gach uile ghuè chlocha luachmhor.
Bu iaspir an ceud bunait; *bu* shaphir
an dara; *bu* chalcedon an treas;
b'emerald an ceathramh bunait;

20 *Bu* shardonics an cùigeamh; *bu*
shardius an seathamh; *bu* chrisolit
an seachdamh; *bu* bheril an t-ochd-
amh; *bu* topas an naothamh; *bu*
chrisoprasus an deicheamh; *bu* hiacint
an t-aon deug; *b'ametist* an dara
bunait deng.

21 Agus an dà gheata dheug, *bu* dà
nèamhuid dheug iad; bha gach aon
fa leth de na geataibh air a dheanamh
de aon nèamhuid: agus b'òr fìor-
ghlan sràid a' bhaile, mar ghloin
shoilleir.

22 Agus cha'n fhaca mi teampull
ann; oir is e'n Tighearna Dia uile-
chumbachdach, agus an t-Uan, a's
teampull da.

23 Agus cha'n 'eil feum aig a'
bhaile air a' ghréin, no air a'
gheataich a dhealachadh ann: oir
shoillsich glòir Dhé e, agus is e an
t-Uan a's solus da.

24 Agus gluaisidh cinnich na
muinntir sin a shàrar 'na sholus:
agus bheir rìghre na talmhainn an
urran d'a ionnsuidh.

25 Agus cha dùinear a gheatacha
san là: oir cha bhi oidhche an sin.

26 Agus bheirear glòir agus urran
nan cinneach d'a ionnsuidh.

27 Agus cha téid air chor sam bith
a steach ann ni air bith a shalacheas,
no a dh'oibricheas gràineileachd, no a
ní breug: ach iadsan anhàin a tha
sgrìobhta ann an leabhar beatha an
Uain.

CAIB. XXII.

A GUS dh'fheuch e dhomh amhainn
flùr-ghlan de uisge na beatha,
soilleir mar chrìostal, a' teachd a
mach à rìgh-chaitlir Dhé agus an
Uain.

2 Ann am meadhon sràid na
cailthreach, agus air gach taobh de'n
amhainn, *bha* craobh na beatha, a'
giùlan dà *ghnè* dheug thoraidh, agus
a' toirt a toraidh uaipe gach uile
mhìos; agus *bha* duilleach na craoibhe
chum leighis nan cinneach.

3 Agus cha bhi mallachd air bith
ann ni's mo: ach bithidh rìgh-chaitlir
Dhé agus an Uain innte; agus ni a
sheirbhisich seirbhis da.

4 Agus chù iad 'aghaidh; agus
bithidh 'ainm-san air clàr an eudain.

5 Agus cha bhi oidhche an sin,
agus cha'n 'eil feum aca air coinneil,
no air solus na grèine; oir bheir an
Tighearna Dia solus doibh: agus
rìghichidh iad gu saoghal nan saoghal.

6 Agus thubhairt e rium, *Tha* na
briathra so dileas agus fìrinnach.
Agus chuir an Tighearna, Dia nam
fàidhean naomha, 'aingeal fèin a
nochdadh d'a sheirbhisich na nithe
sin a's òigin tachairt gu h-aithghearr.

7 Feuch, tha mi a' teachd gu luath:
is beannaichte an ti a choimhideas
briathra fàidheadaireachd an leabhair
so.

8 Agus chuinnic mise, Eoin, na
nithe so, agus chuala mi iad: agus an
uair a chuala agus a chuinnic mi *iad*,
thuit mi sìos a dheanamh aoraidh
roimh chosaibh an aingil a nochd na
nithe so dhomh.

9 An sin thubhairt e rium, Feuch
nach *dean thu e*: oir is comh-
sheirbhiseach dhuit mise, agus do d'
bhràithribh na fàidhean, agus dhoibh-
san a choimhideas briathran an leab-
hair so: deau aoradh do Dhia.

10 Agus thubhairt e rium, Na
seulaich focail fàidheadaireachd an
leabhair so: oir tha an t-àm am
fagus.

11 An ti a ni encoir, deanadh e
eucoir a ghnàth: agus an ti a tha

salach, biodh e salach a ghnàth
agus an ti a tha 'na fhìrean, biodh
'na fhìrean a ghnàth: agus an ti
tha naomh, biodh e naomh a ghnàth.

12 Agus, feuch, tha mi a' teachd
gu h-aithghearr; agus a ta mo luac
saoithreach maille rium, a thoirt
gach aon fa leth a rèir mar a bhithe
a ghuimhara.

13 Is mise Alpha agus Omega, a
toiseach agus a' chrìoch, an ce-
neach agus an *neach* deireanach.

14 Is beannaichte iadsan a
'aitheanta-san, chum gu'm bi còir a
air craoibh na beatha, agus gu'n tè
iad a stigh tre na geataibh do'n bhaile.

15 Oir an taobh a muigh *tha* mo
raidh, agus luchd-druidheachd, ag-
luchd-strìopachais, agus luchd-mor-
aidh, agus luchd-iodhol-aoraidh, ag-
gach neach a ghràdhaidheas agus a
breug.

16 Chuir mise Iosa m'aingeal
dheanamh fianuis duibhse air
nithibh so anns na h-eaglaisibh.
mise freumh agus gineal Dhaibhidh
an reult dhealrach agus mhaidne.

17 Agus a ta an 'Spìrad agus
bhean nuadh-phòsda ag ràdh, Tha
Agus abradh an ti a chluinneas, Tha
Agus an neach air am bheil ta-
thigeadh e. Agus ge b'e neach le
an àill, gabhadh e uisge na beat-
gu saor.

18 Oir tha mi deanamh fianuis
gach uile neach a chluinneas briath-
fàidheadaireachd an leabhair so, M
chuireas neach air bith ris na nithibh
so, cuiridh Dia airesan na plàighean
tha sgrìobhta anns an leabhar so:

19 Agus ma bheir neach air bith
bhriathraibh leabhair na fàidheada-
eachd so, bheir Dia a chuibhriunn-
sa à leabhar na beatha, agus as a' bhaile
naomh, agus as na nithibh a th
sgrìobhta anns an leabhar so.

20 A ta an ti a tha toirt fianuis a
na nithibh so ag ràdh, Gu deimhin
ta mi a' teachd an aithghearr. Ame-
Seadh, thig, a Thighearn Iosa.

21 Gràs ar Tighearn Iosa Crìosd g-
robh maille ribh uile. Amen.

A' CHRÌOCH,

LEABHAR AITHGHEAR NAN CEIST.

1. Ceist. Ciod is crìoch àraid do'n ine?

Freagradh. 'Si is crìoch àraid do'n ine, Dia a ghlòrachadh, agus a cealtuinn gu sìorruidh.

2. C. Ciod an riaghailt a thug a dhuinn g'ar seoladh cionnas a fheadas sinn a ghlòrachadh agus nhealtuinn?

F. 'Se focal Dé, a ta air a chur sìos an sgrìobtuiribh an t-Sean Tiomadh agus an Tiomnaidh Nuaidh, an riaghailt g'ar seoladh cionnas a fheadas sinn a ghlòrachadh agus a cealtuinn.

3. C. Ciod a tha na Sgrìobtuire gu àraid a' teagasg?

F. Tha na Sgrìobtuire gu h-àraid teagasg gach ni is coir do'n duine ceidsinn mu thùmhchìoll Dé, agus an easdanas a tha Dia ag iarraidh air duine.

4. C. Ciod e Dia?

F. Is spiorad Dia, a ta neo-chrìochach, bith-bhuan, agus neo-chaoch-dheach, 'na bhith, 'na ghliocas, a chumhachd, 'na naomhachd, 'na maras, 'na mhaithas, agus 'na rinn.

5. C. An bheil tuilleadh Dé ann?

F. Cha'n 'eil ann ach aon a mhàin, Dia beo agus fìor.

6. C. Ciu lion pearsa a ta san adhachd?

F. Tha trì pearsan san Diadhachd, t-Athair, an Mac, agus an Spiorad omh; agus an tridhir so is aon Dia, ionann ann an nàdur, coimeas an cumhachd agus ann an glòir.

7. C. Ciod iad òrduighean Dé?

F. 'S iad òrduighean Dé, a rùnnuidh do reir comhairle a thoile, san d'òrdnich e roimh làimh, chum glòire féin, gach ni a thig gu crìch.

8. C. Cionnas a tha Dia a' cur tuighean an gnìomh?

F. Tha Dia a' cur òrduighean an gnìomh ann an oibribh a' chruthachadh agus an freasdail.

9. C. Ciod i obair a' chruthachadh?

F. 'Si obair a' chruthachaidh, Dia dheanamh nan uile nithe de neo-ni, focal a chumhachd, an an sè làith- agus gach uile ni ro mhath.

10. C. Cionnas a chruthaich Dia duine?

F. Chruthaich Dia an duine, fear agus bean, a rèir a choslais féin, ann an eòlas, fireantachd, agus naomhachd, le uachdarauachd os-ceann nan crentairean.

11. C. Ciod iad oibre freasdail Dé?

F. 'S iad oibre freasdail Dé, e bhì coimhead agus a' riaghladh a chreutairean uile le'n uile ghuìomharaibh, gu ro-naomh, ro-ghlic, agus ro-chumhachdach.

12. C. Ciod an gnìomh àraid freasdail a rinn Dia a thaobh an duine san staid annsan do chruthaicheadh e?

F. 'Nuair a chruthaich Dia an duine, rinn e co cheangal beatha ris, ag iarraidh ùmhlachd iomlan air mar chùmhnaunt; agus a toirmeasg dha itheadh de chraoibh eòlais maith is uile, fo phéin a bhàis.

13. C. An d'fuan ar ceud sinnseara san staid anns do chruthaicheadh iad?

F. Air bhi d'ar ceud sinnsearaibh air am fàgail gu saorsa an toile féin, thuit iad o'n staid anns an do chruthaicheadh iad, le peacachadh an aghaidh Dhé.

14. C. Ciod e peacadh?

F. 'Se peacadh briseadh lagha Dhé.

15. C. Ciod am peacadh leis an do thuit ar ceud sinnseara o'n staid anns an do chruthaicheadh iad?

F. B'e 'm peacadh leis an do thuit ar ceud sinnseara o'n staid anns an do chruthaicheadh iad, gu'n d'ith iad am meas toirmisgte.

16. C. An do thuit an cinne-daoine gu léir ann an ceud pheacadh Adhaimh?

F. Air bhi do'n cho-cheangal air a dheanamh ri Adhamh, cha b'ann a mhaith air a shon féin, ach airson a shliochd, uime sin, an cinne-daoine gu léir, a thainig uaith le ginealach gnàthaichte, pheacaidh iad ann, agus thuit iad leis, anns a' chend chionta.

17. C. Ciod an staid gus an d'thug an leagadh an cinne-daoine?

F. Thug an leagadh an cinne-daoine gu staid peacaidh agus truaighe.

18. C. Ciod e peacadh na staid sin anns an do thuit an duine?

F. 'Se peacadh na staid sin anns an do thuit an duine, a bhi fo chionta ceud pheacaidh Adhaimh, fo easbhuidh na ceud fhìreantachd, agus fo thruaillidheachd a nàdur gu h-iomlan, ri'n

goirear peacadh-giù; maille ris gach peacadh-giùmh a ta sruthadh naith sin.

19. C. *Cìod i truaighe na staid anns an do thuit an duine?*

F. Trid an leagailh, chuir an cinne-daoine gu léir an co-chomunn ri Dia, tha iad fo fheirg agus fo mhallachd Dhé; agus mar sin buailteach do gach uile thruaighe sa' bheatha so, do'n bhàs féin, agus do phiantaibh ifrion gu sìorruidh.

20. C. *An d'fhag Dia an cinne-daoine uile gu bhì caillte ann an staid peacaidh agus truaighe?*

F. Air do Dhia, o fhìor gheanmaith féin, cuid a thaghadh roimh thoiseach an t-saoghail chuin na beatha maireannaich, rinn e co-cheangal gràis rin, gu'n saoradh o staid peacaidh agus truaighe, agus an toirt gu staid slàinte trid Fìr-saoraidh.

21. C. *Co e Fear-saoraidh dhaoine taghta Dhé?*

F. 'Se aon Fhear-saoraidh dhaoine taghta Dhé. an 'Tighearn' Iosa Crìosd, neach, air bhì dha 'na Mhac sìorruidh do Dhia, a rinneadh 'na dhuine, agus a ta 'na Dhia a's 'na dhuine ann an dà nàdur eadar-dhealaichte, agus ann an aon phearsa, gu sìorruidh.

22. C. *Air bhì do Chrìosd 'na Mhac do Dhia, Cionnas a rinneadh e 'na dhuine?*

F. Rinneadh Crìosd, Mac Dhé, 'na dhuine, le corp fìor agus anam reusanta ghabhail da féin, air dha bhì, le cumhachd an Spioraid Naomh, air a ghin am broinn na h-òighe Muire, a's air a bhreith leatha, ach saor o pheacadh.

23. C. *Cìod na dreuchdan a tha Crìosd a cur an gnìomh mar ar Fear-saoraidh?*

F. Tha Crìosd mar ar Fear-saoraidh, a' cur an gnìomh dreuchdan Fàidh, Sagairt, agus Rìgh, araon ann an staid irioslachaidh agus àrdachaidh.

24. C. *Cionnas a tha Crìosd a cur dreuchd Fàidh an gnìomh?*

F. Tha Crìosd a' cur dreuchd Fàidh an gnìomh, le toil Dé chum ar slàinte fhoillseachadh dhinn le fhocal agus le Spiorad.

25. C. *Cionnas a tha Crìosd a' cur dreuchd Sagairt an gnìomh?*

F. Tha Crìosd a' cur dreuchd Sagairt an gnìomh le e féin a thoirt suas aon uair mar iobairt, chum ceartas Dé a dhioladh, agus sinne e

dheanamh fèidh ri Dia, agus le gu eadarghuidhe a dheanamh air ar staid. 26. C. *Cionnas a tha Crìosd a' cur dreuchd Rìgh an gnìomh?*

F. Tha Crìosd a' cur dreuchd Rìgh an gnìomh le sinne chur fo cheam da féin, le'r riaghladh agus ar dìom agus le cosgadh a chur, a's buaidh thoirt, air na h-uile a ta 'nan naidibh dhàsan agus dhùinne.

27. C. *Cionnas a tha Crìosd a' cur dreuchd irioslachaidh?*

F. Bha Crìosd air irioslachadh bhì air a bhreith, agus sin ann staid iosaill; air a dheanamh fo'n là dol fo thruaighibh na beatha so, fheirg Dhé, agus fo bhàs malluichte chroim-chensaidh; le bhì air adhladh, agus le fuireach fo chumhachd bhàis rè seal.

28. C. *Cionnas a tha Crìosd a' cur dreuchd àrdachaidh?*

F. Tha Crìosd air àrdachadh aiseirigh o na marbhaibh air an trè, le dhol suas air neamh, le shuid air deas laimh Dhé an Athar, agus teachd a thoirt breith air an t-saog air an là dheireannach.

29. C. *Cionnas a tha sinn air deanamh 'nar luchd co-pairt a t-saorsa a choisinn Crìosd?*

F. Tha sinn air ar, deanamh 'nar luchd co-pairt de'n t-saorsa a choisinn Crìosd, le i bhì air a cur ruim h-eifeachdach le a Spiorad Naomh-sa.

30. C. *Cionnas a tha 'n Spiorad a' cur ruinn na saorsa a choisinn Crìosd?*

F. Tha 'n Spiorad a' cur ruinn na saorsa a choisinn Crìosd, le creididh oibreachadh annainn, agus ar co-cheangal le sin ri Crìosd 'nar gar eifeachdach.

31. C. *Cìod i a' ghairm eifeachdach an Spioraid Dé leis am bheil e 'gar to gu mothachadh d'ar cionta agus do thruaighe, a' soillseachadh ar n-inntinn le eòlas Chrìosd, ag ath-nuadhachadh ar toile, agus mar sin 'gar deanamh deònach agus comasach air Iosa Crìosd a dhiù-ghabhail d'ar n-ionnsuidh, na tha e air a thairgse dhuinn gu staid anns an t-soisgeil,*

32. C. *Cìod na sochairean a ta iad an ta air an gairm gu h-eifeachdach a faghail anns a' bheatha so?*

F. Tha iad an ta air an gairm gu h-eifeachdach a' faghail anns a' bheatha so fireanachadh, uchd-mhà

nd, naomhachadh, agus gach aon chair a ta sa' bheatha so 'nan cuid-chd sin, no a' sruthadh uatha.

33. C. *Cìod e fìreanachadh?*

F. Is e fìreanachadh gnìomh saor ean-maith Dhè, leis am bheil e a' aitheadh dhuinn ar n-uile pheacaidh, us a gabhail ruinn mar fhìreanaibh a fhianais, agus sin a mhàin air àth fireantachd Chrìosd, air a meas ruinn, a's air a gabhail thugainn le eaidh a mhàin.

34. C. *Cìod i uchd-mhacachd?*

F. 'Si uchd-mhacachd gnìomh saor ean-maith Dhè, leis am bheil sinn e ar gabhail ann an àireamh, agus a' ghail còir air gach dlighe a bhuineas a chloinn Dhè.

35. C. *Cìod e naomhachadh?*

F. 'Se naomhachadh obair saorais DÉ, leis am bheil sinn air n-ath-nuadhachadh san duine gu iomlan, a reir coslais DÉ, agus air ar ananhl comasach ni's mo agus ni's o gu bàsachadh do pheacadh, agus achd beò do fhìreantachd.

36. C. *Cìod na sochairean a ta 'bheatha so a' teachd an cuideachd a' sruthadh o fhìreanachadh, uchd-mhacachd, agus naomhachadh?*

F. 'S iad na sochairean a ta sa' bheatha so a' teachd an cuideachd no sruthadh o fhìreanachadh, uchd-mhacachd agus, naomhachd, dearbheachd air gràdh Dhe, sìth coguis, bithneas anns an Spiorad Naomh, fàs an gràs, agus buanachadh annus chrìoch.

37. C. *Cìod na sochairean a ta na creidmheach a' faghail o Chrìosd ri am am bàis?*

F. Tha anama nan creidmheach ri am am bàis air an deanamh iomlan an naomhachd, 'us air ball a' dol a glòir; agus a ta an cuirp, air dhoibh a sior-cheangailte ri Crìosd, a' gabhail fois 'nan uaighibh gus an aiseirigh.

38. C. *Cìod na sochairean a ta creidmheach a' faghail o Chrìosd anns an aiseirigh?*

F. 'San aiseirigh, bithidh na creidmheach, air dhoibh bli air an togail nas ann an glòir, air an aideachadh a' follaiseach, a's air an aoradh air a' bhreitheanais, agus air an deanamh uile-bheanuaichte ann an Dia a m-mhealtainn gu sìorruidh.

39. C. *Cìod an dleasdanas a tha Dia ag iarraidh air an duine?*

F. 'Se'n dleasdanas a tha Dia ag

iarraidh air an duine, ùmhlachd d'a thoil a ta foillsichte.

40. C. *Cìod an riaghailt ùmhlachd a thug Dia air tùs do'n duine?*

F. B'i an riaghailt ùmhlachd a thug Dia air tùs do'n duine lagh nam modhanna.

41. C. *C'àil am bheil lagh nam modhanna air a chur sìos gu h-aithghear?*

F. Tha lagh nam modhanna air a chur sìos gu h-aithghear anns na deich àitheantaibh.

42. C. *Cìod is suim do na deich àitheantaibh?*

F. 'Si is suim do na deich àitheantaibh, An Tighearna ar Dia a ghràdhachadh le'r n-uile chridhe, le'r n-uile anan, le'r n-uile neart, agus le'r n-uile iumtinn; agus ar coimhearsnach a gràdhachadh mar sinn fein.

43. C. *Cìod e roimh-ràdh nan deich àitheantan?*

F. Tha roimh-ràdh nan deich àitheantan air a chur sìos anns na briathraibh so, "Is mise an Tighearna do Dhia, a thug a mach thu á tìr na h-Eiphit, á tigh na daorsa."

44. C. *Cìod a tha roimh-ràdh nan deich àitheantan a' teagasg dhuinn?*

F. Tha roimh-ràdh nan deich àitheantan a' teagasg dhuinn, a choinn gur e Dia is Tighearna ann, agus gur e is Dia agus Fear-saoraidh dhuinne, nime sin gu bheil e dh'fhiachaibh oirnn àitheantan uile a choinhead.

45. C. *Cìod i a' cheud àithne?*

F. 'Si a' cheud àithne, "Na biodh Dé sam bith eile agad a' m' làthair-sa."

46. C. *Cìod a tha a' cheud dìthne ag iarraidh?*

F. Tha a' cheud àithne ag iarraidh oirnn aithneachadh agus aideachadh gur e Dia a mhàin an Dia fìor, agus ar Dia-ne; agus aoradh a's glòir a thoirt dhà do réir sin.

47. C. *Cìod a tha a' cheud àithne a' toirmeasg?*

F. Tha a' cheud àithne a' toirmeasg an Dia fìor 'aicheadh, no dearmad a a dheanamh air aoradh agus glòir a thoirt da mar Dhia, agus mar ar Dia-ne; no 'u t-aoradh agus a' ghloir a dhlighear dhàsan a mhàin, a thoirt do neach air bith eile.

48. C. *Cìod a tha gu sònraicht' air a theagasg dhuinn leis na briathraibh so 'sa cheud àithne 'a'm' làthair-sa?'*

F. Tha na briathra so sa' cheud àithne "a'm' làthair-sa" a' teagasg dhùinn, gu bheil Dia, da'n léir na h-uile nithe, a toirt aire do'n pheacadh so, eadhon dia sam bith eile bli againn, agus gu bheil e ro-dhiombach air a shon.

49. C. *Ciod i 'n dara àithne?*

F. 'Si 'n dara àithne, "Na dean dhuit fèin dealbh suaidhte, no coslas sam bith a dh'aon ni a ta sna nàmh-aibh shuas, no air an talamh shìos, no sna h-uisgeachaibh fo'n talamh. Na crom thu fèin sìos doibh, agus na dean seirbhìs doibh; oir mis' an Tighearna do Dhia, is Dia endimhor mi, a' lean-tuinn aingidheachd nan aithrichean air a' chloinn, air an treas agus air a' cheathramh ginealach dhiùbhsan a dh'fhuathaicheas mi; agus a' nochdadh trècair do mhiltibh dhiùbhsan a ghràdhaicheas mi agus a choimhideas m'aitheantan."

50. C. *Ciod a tha'n dara àithne ag iarraidh?*

F. Tha'n dara àithne ag iarraidh gabhail ris gach uile ghnè aoraidh agus òrduigh dhiadhaidh a dh'àithn Dia 'na fhocal, agus an coimhead agus an glaidheadh fìor-ghlan agus iomlan.

51. C. *Ciod a tha'n dara àithne a' toirmeasg?*

F. Tha'n dara àithne a' toirmeasg aoradh a thoirt do Dhia le dealbhaibh, no air sheòl sam bith eile nach 'eil òrd-uichte 'na fhocal.

52. C. *Ciod na reusan tha ceangailte ris an dara àithne?*

F. 'S iad na reusan a tha ceangailte ris an dara àithne, àrd-nachdaranachd Dhé os ar ceann, a shealbh-chòir annainn, agus an t-eud a ta aige d'a aoradh fèin.

53. C. *Ciod i an treas àithne?*

F. 'Si 'n treas àithne, "Na tabhair ainm an Tighearna do Dhé an dìomhanas; oir cha mheas an Tighearna neo-chiontach esan a bheir ainm an dìomhanas."

54. C. *Ciod a tha'n treas àithne ag iarraidh?*

F. Tha'n treas àithne ag iarraidh ainmean, buaidhean, fearann, òrduigh-ean, briathran, agus oibre Dhé a ghnàthachadh gu naomh, agus gu h-urramach.

55. C. *Ciod a tha'n treas àithne a toirmeasg?*

F. Tha'n treas àithne a toirmeasg mì-naomhachadh no mì-ghnàthach-

adh ni sam bith leis am bheil na fhoillseachadh fèin.

56. C. *Ciod an reusan a tha ceangailte ris an treas àithne?*

F. 'Se 'n reusan a tha ceangailte an treas àithne, ge d' fhend luchd-b'eadh na h-àithne so dol as a dhìol altas o làimh dhaoine, gidheadh na fuiling an Tighearna ar Dia dhoibh as o'cheart bhreitheanas fèin.

57. C. *Ciod i a' cheathramh àithne?*

F. 'Si a' cheathramh àithne "Cuimhnich là na Sàbaid a naomhachadh. Sè laithian saothraich tu, agus ni thu t'obair uile. Ach an t-seachdamh là tha Sàbaid Tighearna do Dhé; air an là sin dean obair sam bith, thu fèin, no mhaic, no do nighean, t'òglach, no bhan-òglach, no t'aimhridh, no choigreach a ta 'n taobh a stigh de gheataibh; oir ann an sè làithibh r'an Tighearna na nàmhnan agus talamh, an fhaighe agus gach ni a anna; agus ghabh e fois air t-seachdamh là; air an aobhar bheannaich an Tighearna là na Sàbaid agus naomhaich se e."

58. C. *Ciod a tha a' cheathramh àithne ag iarraidh?*

F. Tha a' cheathramh àithne iarraidh na h-àmanna suidhichte dh'òrduich Dia 'na fhocal a choimhe naomha dha; gu sònraichte aon iomlan de na seachd làithibh, gu 'na Shàbaid naomha dha fèin.

59. C. *Ciod an là de ra seachd làithibh a dh'òrduich Dia gu bhith Shàbaid?*

F. O thoiseach an t-saoghail aiseirgh Chrìosd, dh'òrduich Dia seachdamh là de'n t-seachdain gu 'na Shàbaid, agus rianh o sin gu de eadh an t-saoghail, a' cheud là de t-seachdain; 'si sin Sàbaid nan Crìdnidhean.

60. C. *Cionnas is còir an t-Sàbaid a naomhachadh?*

F. Is còir an t-Sàbaid a naomhachadh le tàmh naomh a ghabhail fad an là sin, eadhon o gach uile ghnòthach saoghalta agus cluiche ta ceadaichte air làithibh eile, agus leis an ùine uile a bhuileachadh a an oibribh na diadhachd gu dìomh agus gu follaiseach, saor o mheid i ta feumail a chaitheamh ann an oibribh na h-èiginn agus na trècaire.

61. C. *Ciod a tha a' cheathramh àithne a toirmeasg?*

F. Tha a' ceathramh àithne a' toirmeasg na dleasdanas a tha air an àrruidh oirnn a dhearnad no dheanamh le mì-chèram, an t-Sàbaid a nì-naomhachadh le dìomhanas, no e nì sam bith a dheanamh a ta cronail, no le sùmhaintibh, briathraibh, a' gnèibharaibh neo-fèidhmail mu'r nothnicheibh saoghalta, no ri cluiche agus sàgradh.

62. C. Cìod na reusan a tha ceangailte ris a' cheathramh àithne?

F. 'S iad na reusan a tha ceangailte ris a' cheathramh àithne, gu bheil Dia a' ceadachadh dhuinn sè àithe de'n t-seachdamh air son ar nothnichean féin, gu bheil e 'g ag-adh coir àraid air an t-seachdamh là, gu'n d'fhog e féin duinn eisimpleir, agus gu'n do bheannaich e là na Sàbaid.

63. C. Cìod i a' chùigeamh àithne?

F. 'Si a' chùigeamh àithne, "Tabhair oir do t'athair, agus do d' nàthair; a chum as gu 'n bi do àithean buan air an fhearamh a tha 'n fìghearna do Dhia a' toirt dhuit."

64. C. Cìod a tha a' chùigeamh àithne ag iarraidh?

F. Tha a' chùigeamh àithne ag àrruidh an t-urram a glèidheadh, agus an dleasdanas a choi-lionadh, a bhuineas do gach neach anns gach àite agus dàimh sam bi iad, ma 's ann an àite aird no 'n àite ìosal, no 'n coimeas àite.

65. C. Cìod a tha a' chùigeamh àithne a' toirmeasg?

F. Tha a' chùigeamh àithne a' toirmeasg nì sam bith a dhearnad no dheanamh an aghaidh an urrainn agus an dleasdanas a bhuineas do gach neach, a rèir an àite agus an dàimh a leith.

66. C. Cìod an reusan a tha ceangailte ris a' chùigeamh àithne?

F. 'Se 'n reusan a tha ceangailte ris a' chùigeamh àithne, gealladh air aoghal fada agus soirbheachadh (n' eir mar a fheagrais sin do ghlòir Dhè, is d'an leas féin) do uile luchd-dàimhid na h-àithne so.

67. C. Cìod 'n t-sèathamh àithne?

F. 'Si 'n t-sèathamh àithne, "Na lean morta."

68. C. Cìod a tha 'n t-seathamh àithne ag iarraidh?

F. Tha 'n t-sèathamh àithne ag iarraidh gach uile dhìcheall laghail chum ar beatha féin, a's beatha dhaoin' eile a choimhead.

69. C. Cìod a tha 'n t-sèathamh àithne a' toirmeasg?

F. Tha 'n t-sèathamh àithne a' toirmeasg ar beatha féin, no beatha ar coimhearsnaich a thoirt air falbh gu h-eucorach, no nì sam bith a chuidicheas gu sin a dheanamh.

70. C. Cìod 'n t-seachdamh àithne?

F. 'Si 'n t-seachdamh àithne, "Na dean adhaltrannas."

71. C. Cìod a tha 'n t-seachdamh àithne ag iarraidh?

F. Tha 'n t-seachdamh àithne ag iarraidh ar geannmuidheachd féin a's geannmuidheachd ar coimhearsnaich a choimhead, ann an cridhe, an cainnt, agus ann bensaibh.

72. C. Cìod a tha 'n t-seachdamh àithne a' toirmeasg?

F. Tha 'n t-seachdamh àithne a' toirmeasg gach uile smuain, briathar, agus ghlòimh neo-gheannmuidh.

73. C. Cìod 'n t-ochdamh àithne?

F. 'Si 'n t-ochdamh àithne, "Na dean gadachd."

74. C. Cìod a tha 'n t-ochdamh àithne ag iarraidh?

F. Tha 'n t-ochdamh àithne ag iarraidh gach meadhan laghail a ghuathachadh chum maoin agus saibhreas fhaotain agus a mbeudachadh dhuinn féin, agus do dhaoin' eile.

75. C. Cìod a tha 'n t-ochdamh àithne a' toirmeasg?

F. Tha 'n t-ochdamh àithne a' toirmeasg gach nì a bhacas air maoin agus saibhreas féin, no maoin agus saibhreas ar coimhearsnaich gu h-eucorach.

76. C. Cìod i an naothamh àithne?

F. 'Si an naothamh àithne, "Na tabhair fianuis bhrèige 'n aghaidh do choimhearsnaich."

77. C. Cìod a tha 'n naothamh àithne ag iarraidh?

F. Tha 'n naothamh àithne ag iarraidh an fhìrinn a choimhead eadar duin' a's duine, agus ar deadh ainm féin, agus deadh ainm ar coimhearsnaich a sheasamh, gu sònraichte ann am fianuis a thabhairt.

78. C. Cìod a tha 'n naothamh àithne a' toirmeasg?

F. Tha 'n naothamh àithne a' toirmeasg gach nì a bhios cronail do'n fhìrinn, no a nì coire d'ar deadh ainm féin, no do dheadh ainm ar coimhearsnaich.

79. C. Cìod i 'n deicheamh àithne?

F. 'Si 'n deicheamh àithne, "Na samtaich tigh do choimhearsnaich, na samtaich bean do choimhearsnaich, no 'òglach, no 'bhanoglach, no 'dhamh, no 'asal, no aon ni a's le do choimhearsnach."

80. C. *Cìod a tha'n deicheamh àithne ag iarraidh?*

F. Tha'n deicheamh àithne ag iarraidh bhì làn thoilichte le'r staid féin, agus rùn ceart agus seirceil a bhì aguinn 'nar cridhe do'r coimhearsnach agus do gach ní a bhuneas dà.

81. C. *Cìod a tha'n deicheamh àithne a' toirmeasg?*

F. Tha'n deicheamh àithne a' toirmeasg gach uile thalach air ar staid féin, fàrnad agus doilghios air son maith ar coimhearsnaich, agus gach togradh a's rùn ana-cneasda do nì sam bith a ta aige.

82. C. *Am bheil neach sam bith comasach air àitheanta Dhé a choinhead gu foirfe?*

F. O leagadh ar ceud sinnseara, cha'n 'eil neach sam bith nach 'eil ach 'na dhuine anfhàin, comasach air àitheanta Dhé a choinhid gu foirfe sa' bheatha so, ach tha na h-nìle gach là 'gam briseadh ann an sinuain, ann am briathar, agus ann an gnìomh.

83. C. *Am bheil gach uile bhriseadh an lagha coimeas ann an uamharachd?*

F. Tha cuid de pheacaibh anna féin, agus le iomadh gnè an-tronachaidh, m's uamhara na chéile am fianuis Dhé.

84. C. *Cìod a tha gach aon pheacadh a' toilltinn?*

F. Tha gach aon pheacadh a' toilltinn feirge agus mallachd Dhé, araon anns a' bheatha so, agus anns a' bheatha a ta ri teachd.

85. C. *Cìod a tha Dia ag iarraidh uainne chum a's gu feud sinn dol as o fheirg agus o mhallachd-san, a thoill sinn le'r peacaibh?*

F. Chum dol as o fheirg agus o mhallachd Dhé a thoill sinn le'r peacaibh, tha Dia ag iarraidh uainn creidimh ann an Iosa Crìosd, aithreachas chum beatha, maille ri gnàthachadh dìchiollach gach meadhoin o'n leith muigh leis am bheil Crìosd a' pàirt-eachadh ruinn sochairean na saorsa.

86. C. *Cìod e creidimh ann an Iosa Crìosd?*

F. Creidimh ann an Iosa Crìosd, is gràs slàinteil e, leis am bheil sinn a'

gabhail ris, agus ag earbs' as 'na aon air son slainte, mar a ta e air thairgse dhuinn anns an t-soisgeul.

87. C. *Cìod e aithreachas chum beatha?*

F. Aithreachas chum beatha, gràs slàinteil e, leis am bheil am peacach (air dha mothachadh ceart ghabhail d' a pheacadh, agus de th' cair Dhé ann an Crìosd), le doilgh agus fuath d' a pheacadh, a' pillen uaith gu Dia, le làn rùn agus dìchioll air nuadh ùmhhlachd a thoirt da.

88. C. *Cìod na meadhona' o'n l muigh leis am bheil Crìosd a' pàirt-eachadh ruinn sochairean na saorsa?*

F. 'Suid na meadhona o'n l muigh leis am bheil Crìosd a' pàirt-eachadh ruinn sochairean na saor òrduighean féin, gu h-àraid am fòc na sàcramaite, agus ùrnuigh; a uile air an deanamh éifeachdach chum slàinte do na daoineibh taghta.

89. C. *Cionnas a tha 'm focal aithneamh éifeachdach chum slàinte?*

F. Tha Spiorad Dhé a' deann leughaidh an fhocail, ach gu h-àraid shearmonachaidh, 'na inheadhon éifeachdach chum peacuich a thoirt mothachadh a's gu iompachadh, ag gu'n togail suas ann an naomhach a's an co-fhurtachd, tre chreidim chum slàinte.

90. C. *Cionnas is còir am focal leughadh agus éiseachd, chum gu'n bì e éifeachdach chum slàinte?*

F. Chum 's gu'n bì am focal éifeachdach chum slàinte, is feum duinn aire a thoirt da le dùrachd ullachadh, agus ùrnuigh, a ghabh thugainn le creidimh agus gràdh, thugaidh 'nar cridheachaidh, agus chur an gnìomh 'nar caithe-beatha.

91. C. *Cionnas a tha na sàcramaite air an deanamh 'nam meadhonaibh éifeachdach chum slàinte?*

F. Tha na sàcramaite air an deanamh 'nam meadhonaibh éifeachdach chum slàinte, cha'n ann o bhrìgh sa bith anna féin, no san tì a fhrithheileiad, ach tre bheannachadh Chrìosd m'hàin, agus oibreachadh a Spiora anna-san a ghabhas iad le creidimh.

92. C. *Cìod e sàcramaint?*

F. Ordugh naomh a chuireadh a chois le Crìosd, anns am bheil Crìosd agus sochairean a' chùmhainte nuaid air an samhachadh, air an daingneachadh, agus air an cur ris na creidimh le comharaibh faicsiuneach.

43. C. *Cìod iad sàcramaint an Tiomnaidh Nuaidh?*

F. 'Siad sàcramaint an Tiomnaidh Nuaidh, Baisteadh agus Suiper an Tighearna.

94. C. *Cìod e 'm baisteadh?*

F. Is sàcramaint e, anns am bheil ionnlad le h-nisge, ann an ainm an Athar, agus a' Mhac, agus an Spioraid Naoinn, a' ciallachadh, agus a' daingneachadh, gu bheil sinn air ar suidheachadh ann an Crìosd, agus 'nar luchd-co'-pàirt de shochairibh cùmhaint nan gràs, agus gu bheil sinn fo ghealladh do'n Tighearna gu'm bi sinn leis-san.

95. C. *Cò d'an còir am baisteadh a fhrith-ealadh?*

F. Cha còir am baisteadh a fhrith-ealadh do neach air bith a tha'n taobh a muigh de'n eaglais fhaicsinnich, gus an aithich e a chreidimh ann an Crìosd, agus ùmhhlachd dha; ach is còir naoidhearna na muinntir a ta 'nam buill de'n eaglais fhaicsinnich a bhaisteadh.

96. C. *Cìod i suiper an Tighearna?*

F. Is sàcramaint i, anns am bheil bàs Crìosd air fhoillseachadh, le aran agus fìon a thabhairt agus a ghabhail a réir 'òrdugh féin; agus tha iadsan a ghabhas so gu h-ionmhuigh, air an deanamh (cha'n ann air mhodh feòlmhor, ach tre chreidimh) 'nan luchd-co'-pàirt d'a chorp agus d'a fhuil-san, le uile shochairibh, chum an beathaichaidh spioradail, agus an fàs ann an gràs.

97. C. *Cìod is fèumail a dheanamh chum suiper an Tighearna a ghabhail gu h-ionmhuigh?*

F. Is fèumail doibhsan leis am b'àill suiper an Tighearna a ghabhail gu h-ionmhuigh, iad féin a cheasnachadh, do thaobh an eòlais chum corp an Tighearna aithneachadh; do thaobh an creidimh, chum an t-àran a bheathaichadh leis; do thaobh an aithreachais, an gràidh, agus an umadh-ùmhhlachd; air eagal, air teachd dhoibh gu neo-ionmhuigh, gu'n ith agus gu'n òl iad breitheanas dhoibh féin.

98. C. *Cìod i ùrnuigh?*

F. 'Si ùrnuigh 'bhi cur suas ar n-aithneuinge ri Dia, air son nithe do reir a thoile, ann an ainm Chrìosd, ag aithneachadh ar peacaidh, agus a' toirt buidheachais da airson a thiodhlaca.

99. C. *Cìod an riaghailt a thug Dia dhuinn g'ar seòladh ann an ùrnuigh a dheanamh?*

F. Tha focal Dè gu h-uile gar seòladh ann an ùrnuigh a dheanamh; ach is i'n riaghailt shùraichte a sheòlas sinn, an ùrnuigh sin a theagaisg Crìosd d'a dheisciobluibh, ri 'n goirear gu coitcheinn " Ùrnuigh an Tighearna."

100. C. *Cìod a tha roì-ràdh ùrnuigh an Tighearna a' teagasg dhuinn?*

F. Tha roì-ràdh ùrnuigh an Tighearna (eadhon, " Ar n-Athair a ta air nèamh,") a' teagasg dhuinn teachd am fagus do Dhia leis gach uile urram naomh agus muinghum, mar chloinn chum an Athar, a ta comasach agus toileach air cuideachadh leinn; agus gur còir dhuinn ùrnuigh a dheanamh maille ri daoine eile, agus air an son.

101. C. *Cìod a tha sinn a' guidheadh anns a' cheud iarrtas?*

F. Sa' cheud iarrtas (eadhon, " Gu naomhaichear t' ainm,") tha sinn a' guidheadh, gu'm toil le Dia sinne agus daoine eile a dheanamh comasach air e féin a ghèirachadh anns gach aon ni leis an bheil e 'ga fhoillseachadh féin; agus gu'n stiùradh e na h-uile nithe chum a' ghèiridh féin.

102. C. *Cìod a tha sinn a' guidheadh anns an dara iarrtas?*

F. 'San dara iarrtas (eadhon, " Thigeadh do rìoghachd,") tha sinn a' guidheadh, gu'm biodh rìoghachd Shàtain air a sgrìos, agus rìoghachd nan gràs air a mendachadh; gu'm biodh sinn féin agus daoine eile air ar toirt d'a h-ionnsuidh, agus air ar coimhead innte; agus gu'm biodh rìoghachd na glòir' air a luathachadh.

103. C. *Cìod a tha sinn a' guidheadh anns an treas iarrtas?*

F. 'San treas iarrtas (eadhon, " Deanar do thoil air an talamh mar a nithear air nèamh,") tha sinn a' guidheadh, gu'n deanadh Dia sinn comasach agus deònach le glràs, gu eòlas a ghabhail air a thoil, agus a bli freagarach a's ùmhhal d'i anns gach aon ni, mar a ta na h-àingil air nèamh.

104. C. *Cìod a tha sinn a' guidheadh anns a' cheathramh iarrtas?*

F. Sa' cheathramh iarrtas (eadhon, " Tabhair dhuinn an diugh ar n-aran laitheil,") tha sinn a' guidheadh, gu faigheamaid de shaor thoirbheartas Dè, cuibhrionn chuinseach de nithe matha na beatha so, agus gu mealan-aid a bheannachd leò.

105. C. *Cìod a tha sinn a' guidheadh anns a' chùigeamh iarrtas?*

F. 'Sa chùigeamh iarrtas (eadhon,

“Agus maith dhuinn ar fiacha, amhuil mar a mhaitheas sinne d’ar luchd-fiach,”) tha sinn a’ guidheadh, gu maithheadh Dia dhuinne gu saor ar n-uile pheacaidh, air sgàth Chrìosd; agus is mò ar misneach gu so iarraidh, gu bheil sinn air ar neartachadh, trid a ghràis, gu maitheanas a thoirt o ar cridhe do dhaoibh eile.

106. C. *Cìod a tha sinn a’ guidheadh anns an t-sèathamh iarrtus?*

F. ‘San t-sèathamh iarrtus (eadhon, “Agus na leig am buaireadh sinn, ach saor sinn o ole,”) tha sinn a’ guidheadh, Dia ‘gar gleidheadh o bhi air ar buaireadh chum peacaidh, no ar cumail suas agus ar saoradh ‘nuair a bhuairear sinn.

107. C. *Cìod a tha co’-dhùradh ùrnuigh an Tighearna a lèagay dhuinn?*

F. Tha co’-dhùradh ùrnuigh an Tighearna (eadhon, “Oir is leatsa an rìoghachd, agus an cumhachd, agus a’ ghloir, gu sìorruidh. Amen”) a teag asg dhuinn ar misneach ann an ùrnuigh a ghabhail o Dhia amhain, agus ann ar n-ùrnuigh esan a mholadh, le rìoghachd, cumhachd, a’s ghloir a thabhairt da. Agus mar dhearbha’ air ar miann agus ar làn earbsa ri eisd-eachd fhaighinn, tha sinn ag ràdh—*Amen.*

URNUIGH AN TIGHEARNA. Mata vi.

Ar n-Athair a ta air nèamh, Gu naomhaichear t’ainm. Thigeadh do rìoghachd. Deana do thoil air an talamh, mar a nìthear air nèamh. Tabhair dhuinn an diugh ar n-aran laitheil. Agus maith dhuinn ar fiacha, amhuil mar a mhaitheas sinne d’ar luchd-fiach. Agus na leig am buaireadh sinn, ach saor sinn o ole: Oir is leatsa an rìoghachd, agus an cumhachd, agus a’ ghloir, gu sìorruidh. *Amen.*

A’ CHREID.

Creideam ann an Dia an t-Athair Uile-chumhachdach, Cruith-fhear nèamh agus na talnhaime; agus ann an Iosa Crìosd, aon Mhac-san, ar Tighearna, neach a ghineadh o’n Spiorad Naomh, a rugadh leis an Oigh Muire, a dh’fhuiling bàs fo Phontius Pilat, a cheusadh, a fhuair bàs agus a dh’adhlacaidh, a chaidh sìos do staid nam marbh, a dh’éirich a rìs o na marbhaibh air an treas là, a chaidh suas air nèamh, agus a ta ‘na shuidhe air deas làimh Dhé an t-Athair Uile-chumhachdach, agus as’ sin a thig a thoirt breith air na beòthaibh, agus air na marbhaibh. Creideam anns an Spiorad Naomh, anns an eaglais naoimh choitcheinn, ann an co’-chomunn nan naoimh, ann am maitheanas peacaidh, ann an aiseirigh a’ chuirp, agus anns a’ bheatha mhaireannaich. *Amen.*

ALTACH ROIMH BHIADH.

A Dhé bheannaichte, thoir maitheanas dhuinn ann ar peacaidh; bi rèidh ruinn, agus buin o na tiodhlacaibh so am mallachadh a ta a’ leantuinn riù air son ar peacaidh; agus naomhaich na sochaire so chum ar feum, agus deònaich dhuinn itheadh agus òl chum do ghòir-sa, air sgàth Iosa Crìosd. *Amen.*

ALTACH’ AN DEIGH BIDH.

Bheireamaid buidheachas dhuit, O Dhé ghràsmbòir, air son Chrìosd, agus gach beannachadh thug thu dhuinn leis: buidheachas duitse a bheathaich ar cuirp air an àm so. O biodh an tiodhlac so ‘na eàrlas air tiodhlacaibh is mò agus is fearr, air an ullachadh dhuinn ann an Crìosd; agus deònaich dhuinn saothreachadh air son a’ bhìdh nach tèirig, ach a mhaireas chum na beatha bith-bhuain, tre Iosa Crìosd. *Amen.*